POLYBII HISTORIAE

VOL. III · LIBRI IX-XIX

EDITIONEM A LVDOVICO DINDORFIO CVRATAM
RETRACTAVIT

THEODORVS BVETTNER-WOBST

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS
PRIORIS (MDCCCLXXXXIII)

Die Deutsche Bibliothek - CIP-Einheitsaufnahme

Polybius: [Historiae]

Polybii Historiae / ed. a Ludovico Dindorfio cur. retractavit Theodorus Buettner-Wobst. - Ed. stereotypa. - Stutgardiae :

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana) NE: Buettner-Wobst, Theodor [Hrsg.]

Ed. stereotypa Vol. 3. Libri IX-XIX. – Ed. stereotypa ed. 1. (1893). – 1995 ISBN 3-519-01717-2

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner, Stuttgart 1985 Printed in Germany

Druck und Bindung: Druckhaus Beltz, Hemsbach/Bergstraße

PRAEFATIO.

Cum fortunae quodam beneficio contigisset, ut IOANNES TSCHEEDELIUS, vir doctissimus, codicem Urbinatem 102, librum antiquissimum, meum in usum accuratissime conferret, tanto magis mea sententia eo inclinavit, ut annotatio quaedam critica huic volumini adderetur, quod et ea, quae ex libro Urbinate Tschiedelii cura et diligentia enotata erant. scripturis codicis memoratu dignis infra quidem adiectis optime repraesentari poterant neque de legibus, secundum quas Polybii verba in libris tradita videntur esse examinanda et corrigenda, uberius fusiusque mihi erat disputandum, postquam cum in praefationibus voluminis primi et secundi meae editionis Polybianae tum in annalibus Fleckeiseni (1884, 111 ss.; 1889, 133 ss. 671 ss.; 1890, 833 ss.) de Polybii elocatione plurimis exposui. Sed. ne annotatio nostra critica finibus latioribus circumscriberetur, enixe operam dedimus, ut res leviores omitteremus et tantummodo quodammodo augeremus et suppleremus ea, quae in editione Hultschii, viri amicissimi, facile possent reperiri. Quae cum ita sint, quadam necessitate nos sumus coacti in annotatione critica iisdem notis et compendiis uti, quae adhibet Hultschius.

Sunt autem notae hae:

F: Urbinas 102 (v. praef. I 70) ab Ioanne Tschiedelio meum in usum collatus.

F1: prima manus

F2: secunda manus

F³: tertia manus.

Fr: manus recentes.

S: codices recentes a Schweighaeusero collati (v. praef. II 52 s.) vel omnes vel complures ').

Ex iis singuli sunt afferendi:

D Augustanus, nunc Monacensis)

G Mediceus

H Regius D

K Regius E

L Oxoniensis

v. praef. II 58.

Praeterea nonnullis locis verba erant facienda de codicibus recentibus Regiis F et G, Vesontino, Tubingensi (v. l. c.), quos omnes excussit Schweighaeuserus (v. t. II p. Xss.).

M Vaticanus 73 palimpsestus saeculi X, ab Heysio editus (v. praef. I 68)²).

N Monacensis 267 | saeculi XVI, ab Hultschio

O Monacensis 185) collati.

P Peirescianus, nunc Turonensis, saeculi X, a Wollenbergio in usum Hultschii collatus.

Q Escurialensis I, Q, 11 saeculi XVI et a. Carolo Muellero et a Federo excussus.

U codex Ursini (v. infra Ur)

Quotiescunque litterae codicis supra est additum s (velut F*), testimonium non est certum, sed ex silentio, ut dicitur.

¹⁾ Quotiescunque igitur sola nota apposita est S, patet omnibus in recentioribus codicibus hanc scripturam esse exaratam; sed cum praeterea sit addita lectio unius vel plurium librorum recentium, constat scripturam priore loco allatam omnibus in codicibus recentioribus exstare exceptis iis, quorum lectio tum diserte est addita. Itaque si inveneris in annotatione: altior S, altlar HL, est in propatulo altior in DGK esse scriptum, altlar in HL.

²⁾ Paginas editionis Heysianae solemus afferre addito compendio H (= Heysius).

Cum codicis nota uncis lunatis est inclusa, velut alticul F (D), scriptura huius libri est quidem eadem atque codicis antea citati sed aut de rebus orthographicis aut de loco, quo sit exaratum vocabulum, dubitatio est.

- | nota post scripturam addita significat versum exeuntem, ante scripturam adiecta versum ineuntem.
- * significat in contextu locum corruptum, in annotatione singulas litteras erasas.
- *** significat in contextu lacunam.

 significat spatium unius litterae in lacuna¹).
 Ceterum adhibemus compendia haec:
 - Be Polybius ex recognitione Immanuelis Bekkeri.
 Berolini 1844.
 - Ben De hiatu in oratoribus Atticis et historicis Graecis....disputavit Gustavus Eduardus Benseler Fribergae 1841 (Numeri Arabici additi significant paginas).
 - BW editoris coniecturae. (Si adiecti sunt numeri Romani cum Arabicis coniuncti, velut I 66, paginae praefationum vel primi vel secundi tomi editionis significantur).
 - Ca Polybii...historiarum libri qui supersunt. Isaacus Casaubonus...emendavit. Parisiis 1609.
 - Di Polybii historia. Edidit Ludovicus Dindorfius. Lipsiae 1866 ss. (Si adiecti sunt numeri Romani cum Arabicis coniuncti, velut I 66, praefationes voluminum singulorum editionis significantur).
 - Hu coniecturae Friderici Hultschii vel in ipsa editione Polybii vel alibi prolatae. (Si adiectum est quaest. I vel quaest. II, intelliguntur Quae-

¹⁾ In scripturis codicis Vaticani (M) allatis puncta significant litteras singulas, quae nunc obscuratae dispici non possunt.

stiones Polybianae Programm des Gymnasiums zu Zwickau 1859 vel Quaestiones Polybianae, pars II Programm des Gymnasiums z. heil. Kreuz in Dresden 1869).

Rei Ioannis Iacobi Reiske animadversionum ad Graecos auctores vol. IV, quo Polybii reliquiae pertractantur. Lips. 1763. (Numeri Arabici additi significant paginas).

Sch Polybii Megalopolitani historiarum quidquid superest. Recensuit... Iohannes Schweighaueser.

Lips. 1789 ss.

Ur Ex libris Polybii Megalopolitani selecta de legationibus... Ex bibliotheca Fulvi Ursini. Antverpiae 1582. (Soli numeri Arabici additi significant paginas; si vero littera a vel b adiecta est numeris, intelleguntur Fulci Ursini emendationes in Polybium cet. in eodem opere inde a pag. 149 binis columnis expressae).

Va Polybii ... excerpta ex collectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae Henricus Valesius ... edidit cet. Paris. 1634 1).

Restat, ut FRIDERICO HULTSCHIO et FRANCISCO POLANDIO, viris doctissimis, quorum alteri amicitiae, alteri affinitatis vinculo firmissimo sum coniunctus, gratias agam quam maximas, quod ea quae modo erant typis expressa, diligenter perlegerunt et errata typographica, quae me fugerant, curaverunt expellenda.

¹⁾ De emendationibus Scaligeri a nobis allatis v. Schweighaeuserum t. V p. XVI ss.

Scribebam Dresdae mense Februario a. MDCCCLXXXXIII.

FRAGMENTA LIBRI NONI.

1. EX PROOEMIO.

Cap. I. Olympiadum ratio. Varia historiarum genera. Ephorus. Res gestas exponit Polybius.

Cap. II. Alia genera consulto omittit. Hoc utilissimum indicat.

A. OLYMP, 142, 1.

2. RES ITALIAE.

Cap. III. Bellum Hannibalicum. Appius Capuam, Hannibal Appium obsidet. Invictus Romanorum animus. In equitatu praecipua vis Hannibalis.

Cap. IV. Cur Capuam reliquerit Hannibal.

Cap. V. Campanos de consilio suo monet. Hannibal ad portas.

Cap. VI. Consternatio Romae. Mos matronarum. Gnaeus et Publius cos. Agrum Romanum populatur Hannibal.

Cap. VII. Hamibal recedit ab urbe. Eum persequuntur Romani. Rhegium petit Hannibal.

Cap. VIII. Res gestae Epaminondae ad Spartam et ad Mantineam.

Cap. IX. Collatae cum rebus Hannibalis ad Capuam et ad Romam. Atella urbs Romanis se tradit. Bomilcar, classi Poenorum praefectus, Tarentinis frustra tentat auxiliari.

3. RES SICILIAE.

Cap. X. Ornamenta Syracusana Romam translata parum recto consilio Romanorum. Invidiosum decus Romae. Verum decus Romae. Syracusanis spoliis privatas domos urbemque exornant.

4. RES HISPANIAE.

Cap. XI. Hasdrubal, Gisconis filius, iniquus in Indibilem.

B. OLYMP. 142, 2.

5. RES ITALIAE.

Cap. XIa (XLIV). Frumentum a Ptolemaeo petunt Romani. Cap. XII. Ratio artis imperatoriae. In bello plura dolo quam aperta vi geruntur. Casus fortuitus. Varia momenta ad actionem pertinentia.

Cap. XIII. Silentium. Itinerum intervalla. Conversiones

caeli. Locus rei gerendae. Tesserae et signa.

Cap. XIV. Tres viae harum rerum discendarum. Temporum rationes nosse debet imperator.

Cap. XV. Partes diei et noctis.

Cap. XVI. Ulixis Homerici peritia. Cap. XVII. Arati imperitia ad Cynaetham oppidum. Oves

pellitae. Signa duplicata. Cap. XVIII. Cleomenis error ad Megalopolim. Philippi

peccata ad Melitaeam.

Cap. XIX. Nicias Atheniensis turbatur defectu lunae. Scalarum commetiendarum ratio.

Cap. XX. Geometriam nosse debet imperator. Polybii commentarii tactici. Artes praeparatoriae.

Cap. XXI. Varia fortuna Romanorum et Carthaginiensium. Cap. XXII. Unus Hannibal ubique omnia gerit. De eius natura dissentiunt auctores. Multa contra institutum suum faciunt homines.

Cap. XXIII. Agathocles. Cleomenes. Athenienses. Lacedae-

monii. Philippus.

Cap. XXIV. Hannibal varius pro varietate temporum et amicorum. Hannibal Monomachus saevorum consiliorum auctor.

Cap. XXV. Avaritiae accusatur Hannibal. Mago Samnis avarus.

Cap. XXVI. Recepta a Romanis Capua cogitur Hannibal multa durius facere.

6. RES SICILIAE.

Cap. XXVI (XXI). Sparta duplo maior Megalopoli. circuitu urbis non intellegitur magnitudo. Collibus superstructae urbes.

Cap. XXVII. Agrigentum Romanis traditum. Urbis situs et praestantia. Cognominis urbi fluvius. Hypsas flumen. Templum Iovis Atabyrii. Agrigentum colonia Rhodiorum. Agathyrnenses in Italiam translocantur.

7. RES GRAECIAE.

Cap. XXVIII—XXXI. Chlaeneae oratio ad Lacedaemonios pro Aetolis adversus Macedones.

Cap. XXXII—XXXIX. Lycisci Acarnanis oratio ad Lacedaemonios pro Macedonibus adversus Aetolos et Romanos. Cap. XL. Auxilium tardum inutile. Acarnanum desperata conjuratio.

Cap. XII. Testudines aggesticiae. Porticus. Varius apparatus oppugnationis. Echinum oppugnat Philippus.

Cap. XLII. P. Sulpicius Galba. Dorimachus frustra oppugnat Philippum Echinum obsidentem. Echinenses Philippo se tradunt. — Aegina a Romanis occupata. Publii erga captivos Aeginetas indulgentia.

8. RES ASIAE.

Cap. XLIII. Euphratis natura contraria aliis fluminibus.

9. FRAGMENTA INCERTAE SEDIS.

Cap. XLIV (XXI 12. 14). Nullam esse utilitatem amicorum non benevolorum. Particularis historiae incommoda.
 Cap. XLV. Varia fragmenta geographica.

FRAGMENTA LIBRI DECIMI.

A. OLYMP. 142, 3.

1. RES ITALIAE.

Cap. I. Ora inferioris Italiae importuosa. Portus Tarenti eorumque opportunitas. Urbis opulentia. Hanc Fabius oppugnat.

2. RES HISPANIAE.

Cap. II. Ingenium Scipionis. Non felix solum ille, sed et prudens. Similia Scipionis et Lycurgi instituta.

Cap. III. Laelii narratio de Scipione. Patrem servat Scipio.
Cap. IV. Aedilitatem cum fratre petit. Somnium fingit apud matrem.

Cap. V. Ambo fratres aediles creantur. Cum diis colloqui videtur Scipio. Blandus est et sagax et industrius.

Cap. VI. Milites in Hispania cohortatur Scipio. M. Silanus collega Scipionis. Carthaginem Novam oppugnare cogitat.
 Cap. VII. Prudens Scipionis consilium. Tres duces Poe-

norum. Cap. VIII. Commoditates Carthaginis Novae. Cap. IX. Prudens Scipionis consilium perperam tribuitur fortunae. Eius epistula ad Philippum. Carthaginem Novam tendit.

Cap. X. Situs huius urbis. Aletes metallorum argenti inventor.

Cap. XI. Castra Scipionis ad Carthaginem Novam. Ambitus

urbis. Scipio cohortatur milites.

Cap. XII. XIII. Terra et mari oppugnatur Carthago Nova.

Cap. XIV. Expugnatur a Romanis.

Cap. XV. Saevi mores Romanorum in expugnationibus urbium. Direptio Carthaginis Novae.

Cap. XVI. Praeda aequaliter dividitur. Cap. XVII. Probandus bic mos. Captivos curat Scipio. Naves captae.

Cap. XVIII. Mago et Senatores capti. Obsides. Uxor Mandonii et aliae captivae.

Cap. XIX. Pecunia capta. Continentia Scipionis. Laelium Romam mittit Scipio.

Cap. XX. Exercitia militaria. Fervent fabrorum officinae. Xenophontis dictum. Tarraconem proficiscitur Scipio.

3. RES GRAECIAE ET MACEDONIAE.

Cap. XXI. Euryleon practor Achaeorum. Philopoemenis ingenium et institutio. Polybii de Philopoemene libri tres.

Cap. XXII. Philopoemen instituitur a Cleandro. Convictu utitur Ecdemi et Demophanis. Eius fortitudo et moderatio. Praefectus equitum.

Cap. XXIII. Equitum exercitatio.
Cap. XXIV. Dux exercitus ubique adesse debet. Demetrii Phalerei dictum.

Cap. XXV. Res Aetolorum. Fragmentum orationis adversus Romanos.

Cap. XXVI. Nemea. Philippus Argis lascivus. Progressu aetatis in vitia incidit.

4. RES ASIAE.

Cap. XXVII. Mediae provinciae praestantia. Equorum ferax regio. Ecbatana. Magnificentia regiae. Aenae templum.

Cap. XXVIII Adversus Arsacem per deserta pergit Antiochus. Persarum lex de aquaeductibus. Puteos corrumnit Arsaces. Hecatompylon venit Antiochus.

Cap. XXIX. In Hyrcaniam pergit. Cap. XXX. Labi montis transitus.

Cap. XXXI. In Hyrcaniam descendit Antiochus. Tambrax oppidum. Syrincam, caput Hyrcaniae, capit Antiochus.

B. OLYMP. 142, 4.

5. RES ITALIAE.

Consules in insidias incidunt. Cadit Mar-Cap. XXXII. cellus sua imprudentia. Hunc mortuum videre cupit Hannibal. In Care faciendum periculum.

Cap. XXXIII. Hannibalis prudentia. Cataractae portarum.

6 RES HISPANIAE

Cap. XXXIV. Edeco Romanis se tradit. Cap. XXXV. Indibilis et Mandonius deserunt Poenos.

Cap. XXXVI. Difficilius est victoria recte uti quam vincere. Iisdem institutis tuenda ac paranda imperia.

Cap. XXXVII. Hasdrubal Scipionem exspectat. Laelius Roma redit. Indibilis Scipioni iungitur. Cap. XXXVIII. Scipio rex salutatur. Hasdrubal ad Baecula.

Advenit Scipio.

Cap. XXXIX. Aggreditur Hasdrubalem. Profugit hic Pyrenaeos versus.

Cap. XL. Victor Scipio regem se appellari vetat. Eius magnitudo animi. Tarraconem redit.

7. RES GRAECIAE ET MACEDONIAE.

Cap. XII. Contra Actolos, Romanos, Attalum Achaei et alii populi opem petunt a Philippo. In periculis cernitur vir fortis. Socios tuetur Philippus.

Cap. XLII. Aeniani sinus oras infestat. Demetriade ho-

stium conatus observat. Tisaeus mons.

Cap. XLIII. Usus signorum per accensas faces. Veterum simplex ratio, parum utilis.

Cap. XLIV. Aeneae Strategica. Eiusdem ratio signa dandi per faces.

Cap. XLV. Incommoda huius rationis. Cleoxeni et Democliti ratio emendata a Polybio.

Cap. XLVI. Polybii ratio. Cap. XLVII. Usus magister optimus. In legendo miram vim usus habet. Usu pulchra omnia consequi licet.

8. RES ASIAE.

Cap. XLVIII. Aspasiacae. Oxus fluvius. Cataracta. Flumen terram subit.

Cap. XLIX. Tapuria. Arius amnis. Pugna Antiochi ad Arium contra Euthydemum rebellem. Antiochi virtus. Fugantur Bactriani. Euthydemus Zariaspam se recipit.

ARGUMENTUM LIBRI UNDECIMI.

1. EX PROCEMIO.

Cap. Is. Exponit Polybius, cur a praefationibus abstinuerit.

A. OLYMP. 143, 1.

2 RES ITALIAE

Cap. I. Hasdrubalis adventu Romani perterrentur. Eius pugna cum Livio et Nerone cos. Vincitur a Romanis.

Cap. II. Mors et laus Hasdrubalis.

Cap. III. Victoria Romanorum et effusa laetitia.

3. RES GRAECIAE ET MACEDONIAE.

Cap. III 7. De orationibus legatorum.

Cap. IV—VI. Legatio ad Actolos de pace. Oratio legati Rhodii. Philippi legatorum verba.

Rhodii. Philippi legatorum verba.
Cap. VII. Apollinis templum Thermi spoliat Philippus.
Lamentatur, quod Attalum deprehendere non potuerit.

Cap. VIII. Imperitia ducum Achaeorum.

Cap. IX. Philopoemen cohortatur Achaeos. Disciplinam militarem restituit.

Cap. X. Philopoemenis morum simplicitas. Apud suos auctoritas. Achaeos exercet.

Cap. XI. Pugna cum Machanida ad Mantineam. Philopoemenis acies.

Cap. XII. Philopoemen hortatur suos. Machanidae acies. Committitur pugna per Tarentinos.

Cap. XIII. Pugnae ad Mantineam initium. Mercenarii tyrannorum fortius pugnare solent.

Cap. XIV. Fugantur mercenarii Achaeorum. Prudens constantia Philopoemenis. Machanidae imperitia.

Cap. XV. Philopoemen reparat damnum. Phalanx Achaeorum post fossam locata. Lacedaemonii immittunt se fossae.

Cap. XVI. Eorum caedes et fuga. Consilium Philopoemenis.
Cap. XVII. Machanidae reditum observat Philopoemen.
Machanidas a suis exclusus.

Cap. XVIII. Occiditur a Philopoemene. Achaei capiunt Tegeam et impune praedantur Laconicam.

B. OLYMP. 143, 2.

4. RES ITALIAE.

Cap. XIX^a. Causas rerum esse explicandas. Cap. XIX. Laus Hannibalis. Imperatoria virtus, nulla unquam seditio in castris Hannibalis. Eius capitale ingenium.

5 RES HISPANIAE

Cap. XX. Hasdrubal ad Ilipam. M. Iunium mittit Scipio ad Colchantem, regulum Hispaniae. Sociis Hispanis diffidit.

Cap. XXI. Magonem et Massinissam repellit. Velitationes. Cap. XXII. Strategema Scipionis. Hasdrubalem aggreditur.

Cap. XXIII. Sollertes eius motus. Cap. XXIV. Pugna ad Ilipam. Hasdrubal fugatur a Sci-

pione. Aviditas militum punita.

Cap. XXIVa. Responsum quod Scipio dedit ipsum ad quietem cohortantibus. Eiusdem cum Syphace colloquium. Hac de re Hasdrubalis verbum.

Cap. XXV—XXVII. Seditionem sedat Scipio. Cap. XXVIII. XXIX. Eius oratio ad seditiosos.

Cap. XXX. Necantur auctores defectionis. Ceteris venia datur.

Cap. XXXI. Adversus Indibilem suos hortatur Scipio.
Cap. XXXII. Bellum cum Indibili.
Cap. XXXIII. Pugna prope Iberum amnem. Clades et fuga Indibilis. Victor Scipio Romam redit.

6. RES ASIAE.

Cap. XXXIV. Euthydemus rex Bactrianorum pacem petit. Teleas Antiochi legatus. Demetrius Euthydemi filius. Pacem init Antiochus. Indiam petit et Sophagasenum. Victor domum redit.

ARGUMENTUM LIBRI DUODECIMI.

1. RES AFRICAE.

Cap. I. Varia fragmenta geographica. Cap. II. Lotus arbor.

2. TIMAEI DE AFRICA ET CORSICA ERRORES.

Cap. III. Africae fertilitas. Animalia. Timaei levitas Animalia Corsicae.

Cap. IV. Tuba greges convocant in Corsica. Bucina utuntur subulci in Italia. Porcorum mira copia in ea regione. Bucina convocantur greges.

3. DE ALIIS TIMAEI ERRORIBUS.

Cap. IVa. Temere Timaeus accusat Ephorum et Theopompum,

Cap. IVb. Puerilis eiusdem narratio de Romana consue-

tudine ante urbem sacrificandi equum.

Cap. IVo. In rebus Libycis et Sardicis et praesertim in Italicis malus historicus. Rerum inquisitionem prorsus neglegit.

Cap. IVa. Vel eorum locorum, in quibus natus est, ignarus deprehenditur. Ridiculus eius error de Arethusae fonte.

4. DE TIMAEI ERRORIBUS COMMISSIS DE REBUS LOCRENSIUM.

Cap. V. Polybius bene meritus de Locrensibus. Dissensus Aristotelis et Timaei de origine Locrensium. Centum familiae. Phialephoros.

Cap. VI. Foedus subdolum cum Siculis. Servis olim non

usos Graecos contendit Timaeus.

Cap. VIa. Adversus hanc Timaei sententiam Aristotelis contrariam defendit Polybius.

Cap. VIb. Huius rationes exponit, et quae causa fuerit Locrensibus demigrandi.

Cap. VII. Partium studiosus Timaeus. Nimius in vituperando.

Cap. VIII. Aristotelem insectatur. Cap. IX. Timaei rationes de Locris.

Cap. X. Expenduntur hae rationes.
Cap. XI. Miram diligentiam ostentat Timaeus. Monumenta publica crepat. Consulto fuse de Timaeo agit Polybius. Cap. XIa. Timaeus quilibet alius scriptor quam historicus

habendus.

Cap. XII. Veritas lumen historiae. Duo genera mendacii. Cap. XII. Voluntario mendacio maxime obnoxius Timaeus.

Cap. XIIb. Explicatio proverbii, Locrensium promissiones.

Cap. XIIc. Timaeus sua ipse vitia in aliis historicis vituperat. Callistheni conviciatur, Demosthenem autem et ceteros eiusdem aetatis oratores laudat.

Cap. XIII. Timaei in Democharem convicia. fendit Polybius. Archedicus comicus. Demochares perstrinxit Demetrium Phalereum. Limax in pompa. Asini in theatro.

Cap. XIV. Decorum in omnibus observandum. Diffidendum gerroni.

Cap. XV. Timaei in Agathoclem convicia. Defenditur Agathocles. Praeclare facta tacère non debet scriptor.

Cap. XVI. Leges Locrensium auctore Zaleuco. versia de servo. Lex Zaleuci de rei vindicatione. Cosmopolis maior magistratus Locrensium. Alia lex Zaleuci dicere laqueo de collo suspenso.

5. DE CALLISTHENIS IMPERITIA.

Cap. XVII—XXII. · Callisthenis imperitia rerum militarium.

6. DE TIMAEO HISTORICO.

Cap. XXIII. Ephorus et Callisthenes vindicantur a Timaei Timoleontem laudibus effert Timaeus.

Cap. XXIV. Homerus heluo iudice Timaeo. Aristoteles catillo. Timaei leve et morosum ingenium. Praesens abest et videns non videt.

Cap. XXV. Phalaridis taurus Carthaginem translatus, Agrigenti fuisse illum negat Timaeus. Historici huius

imperitia.

Cap. XXV. Qui in historia semel de industria mendax deprehenditur, nulla fide dignus est. Mos Timaei in concionibus aut legatorum orationibus tractandis. Non quae reapse dicta sunt scribit, sed quae dici debuerant.

Cap. XXVb. Historici proprium officium est revera habitos sermones et rerum causas pernoscere. Prae his falsas argumentationes et verbosas orationes nectit Timaeus.

Cap. XXVo. Alios accusando auctoritatem sibi comparat Timaeus. Idem Stratoni physico accidit. Alios reprehendere perfacile, ipsum culpa carere perarduum est.

Cap. XXVa. Athenis residens Timaeus in antiquorum commentariis legendis tempus contrivit. Historiae et medicinae collatio. Tres medicinae partes. Alexandriae duae medicorum sectae, Herophilii et Callimachii.

Cap. XXV°. Tripartita similiter historia. Ad bene scribendam historiam ex libris materiam colligere non satis est. Cap. XXV! Huius rei exemplo sunt Ephorus et Theopompus

et praesertim Timaeus.

Cap. XXVs. Qui rerum narratarum experientia carent

historici, legentibus prorsus inutiles. Cap. XXV^h. Timaeus, rerum imperitus, quod ipse fatetur. Nisi omnes, praecipuas tamen artes et facultates proprio opere profiteri debent historici.

Cap. XXVi. Apud Homerum magna rerum cognitio. Concionibus et orationibus in historia male utitur Timaeus. Cap. XXV^k. Quomodo tractandum sit id genus dicendi,

exponit Polybius.

Cap. XXVI. Ad confirmandam sententiam exempla ex Ti-

maei historia depromit. Verba deridet, quibus ad senatum Gelae loquentem Timaeus Hermocratem inducit. Scholastica prorsus et puerilis oratio.

Cap. XXVI. Non minus ridicula Timoleontis apud eun-

dem ad Graecos adhortatio.

Cap. XXVI^b. Siculos et praesertim Syracusanos supra Graecos omnesque etiam homines extollere gestit Timaeus.

Cap. XXVIc. Tam fatuo historico idem accidit, quod in

Academia eloquentiae studiosis.

Cap. XXVI⁴. Mirabilium rerum narratione falsam sibi admirationem Timaeus conciliat. Nimia eiusdem ostentatio et superbia de coloniarum descriptionibus.

Cap. XXVIe. In his ipsis errores eius demonstrati sunt. Studiosis nocet magis quam prodest eius commentariorum

studium.

Cap. XXVI^f. Timaei pragmatica historiae pars ex omni

errorum colluvie concreta.

- Cap. XXVII. Oculi certiores testes auribus Heracliti dictum. Commodius ex libris discitur, certius ex proprio usu. In hanc sententiam conveniunt Ephorus, Theopompus, Homerus.
- Cap. XXVIII. Platonis dictum applicatur historiae. Immerita Timaei fama. Laus Ephori. Ne eius libros compilare videatur Timaeus, his ceterisque obtrectat.

Cap. XXVIII. Qui propria experientia narrat, illis longe praestat qui res ab aliis traditas tractant.

ARGUMENTUM LIBRI TERTII DECIMI.

OLYMP. 143, 4.

1 RES GRAECIAE ET MACEDONIAE.

Cap. I*. Aetolis obaeratis leges scribunt Dorimachus et Scopas.

Cap. I. His resistit Alexander.

Cap. II. Scopas Alexandriam se confert. Inexplebilis eius cupiditas. Hydropicis comparatur.

Cap. III. Dolus rege indignus. Olim aperte, non dolo, gerebantur bella. Eius rei vestigium apud Romanos.

Cap. IV. Heraclidem adversus Rhodios subornat Philippus. Vita et mores Heraclidis.

Cap. V. Heraclides fallit Rhodios. Veritas triumphat de mendacio. Damocles. Cap. VI. Nabis succedit Machanidae. Saevit Lacedaemone. Cap. VII. Novum tormenti genus. Apega, Nabidis uxor. Cap. VIII. Nabidis latrocinia. Origo belli cum Achaeis.

2. RES ASIAE.

Cap. IX. Gerraeis libertatem concedit Antiochus.

8. VARIA FRAGMENTA GEOGRAPHICA.

Cap. X. Loca Italiae, Graeciae, Thraciae, Illyriae.

ARGUMENTUM LIBRI QUARTI DECIMI.

1. EX PROCEMIO.

Cap. I. Auctoris procemium. Acta anni unius hoc libro tractat.

OLYMP. 144, 1.

2. RES A SCIPIONE IN AFRICA GESTAE.

Cap. I. Scipio in Africa. Uticam obsidet. Syphacem reconciliari sperat. Hostium explorat castra. Syphacem legationibus ludit. Castra Hasdrubalis et Syphacis.

Cap. II. Molitionem adversus Uticam simulat Scipio. Simul per legatos cum Syphace agit. Abrumpit legationes.

Cap. III. Syphax deliberat cum Hasdrubale. Dolum parat Scipio. Vesperi signa concinunt apud Romanos. Cap. IV. Castra hostium incendit Scipio.

Cap. V. Idem. Cum paucis effugiunt Syphax et Hasdrubal. Cap. VI. Victor Scipio in castra redit. Consternatio Poenorum in urbe. Deliberant de rebus praesentibus. Syphax Abbam se recipit profugosque colligit.

Cap. VII. Poeni reparant vires. Celtiberi opportune adveniunt. In Magnis campis castra ponunt Poeni.

Cap. VIII. Scipio obviam it hostibus. Proelio vincit in Magnis campis. Celtiberi omnes pereunt.

Cap. IX. Laelius et Massinissa persequuntur Syphacem. Scipio subigit oppida. Extrema Poenorum consilia.

Cap. X. Tunetem occupat Scipio. Eius classem aggrediuntur Poeni.

XVIII

3. RES AEGYPTI GESTAE INDE AB OLYMP. 141.4.

Cap. XI. Agathocles assentator Ptolemaei Philopatoris. Clino Ptolemaei Philadelphi amica: Agathoclea. Philopatoris.

Cap. XII. Res Aegypti duodecim annorum complexus est auctor. Hoc in libro narrat res Ptolemaei et Arsinoes.

ARGUMENTUM LIBRI QUINTI DECIMI.

OLYMP. 144, 2.

1. RES ITALIAE ET AFRICAE.

Cap. I. Romanis Poeni annonam intercipiunt. Legati Scipionis ad Poenos.

Cap. II. Legati violantur in reditu. Cap. III. Novum belli initium. Hannibal in Africa. Tychaeus Numida.

Cap. IV. Oppida subigit Scipio. Massinissam revocat. Legati Roma redeunt. Poenorum legatos incolumes dimittit Scipio.

Cap. V. Zamam abit Hannibal. Ei speculatores remittit Scipio. Colloqui cum Scipione cupit Hannibal. Castra ad Naragara.

Cap. VI. VII. Colloquium Hannibalis cum Scipione. Hannibalis oratio.

Cap. VIII. Responsum Scipionis.

Cap. IX. Irrito colloquio proelio rem cernunt. Acies Scipionis.

Cap. X. Hortatur suos Scipio.

Cap. XI. Acies Hannibalis. Hortatur suos. Cap. XII. Pugna ad Zamam. Cap. XIII. XIV. Pugna Scipionis cum Hannibale. Vincit Scipio.

Cap. XV. XVI. Hannibal victus non sua culpa.

Cap. XVII. Legatis Poenorum respondet Scipio.

Cap. XVIII. Leges pacis.

Cap. XIX. Pacem suadet Hannibal. Pacis leges accipiunt Poeni.

2. RES MACEDONIAE ET GRAECIAE.

Cap. XX. Res Philippi. Cum Antiocho coniurat contra Ptolemaeum. In eorum caput recidit exitium.

Cap. XXI. Molpagoras, Cianorum demagogus. Cio per dolum potitur Philippus. Homines brutis incautiores.

Cap. XXII. Perfidia odiosum se reddit Philippus.

Cap. XXIII. Dolosa legatio ad Rhodios. Deprehenditur dolus. Aetolos nuper conciliatos denuo offendit Philippus. Prusiae gaudium in molestiam conversum.

Cap. XXIV. Thasum in deditionem recipit Philippus. Plerique reges, dum imperium suscipiunt, libertatis nomen

cunctis ostentant.

3. RES AEGYPTI.

Cap. XXIV. Per narrandi rationem, qua utitur auctor,

saepe fit, ut finis prius quam initium dicatur.

Cap. XXV. XXVa. Sosibius falsus tutor Ptolemaei Epiphanis. Agathocles falsus tutor et perditus minister. Agathoclea. Tlepolemus.

Cap. XXVIa. Dinonem, Dinonis filium, interficit Agathocles. Cap. XXVI. Se et pupillum regem commendat Macedonibus. Eius oratio ad Macedones. Qui rident eum. Tlepolemus commeatuum dominus.

Cap. XXVII. Tlepolemi socrus indigne tractata. Incertus consilii Agathocles. Moeragenes, Tlepolemi amicus, in

eo est, ut flagris caedatur.

Cap. XXVIII. Miro modo evadit. Macedones concitat adversus Agathoclem.

Cap. XXIX. Seditionem parant milites. Oenanthe mater Agathoclis.

Cap. XXX. Tumultus Alexandriae. Agathocles in syringem se recipit. Mulieres et pueri noctu discurrunt cum viris.

Cap. XXXI. Pupillum regem ab Agathocle poscunt Macedones. Animulam deprecatur Agathocles. Aristomenes, vilis adulator; dein sollers regni administer. Intercedit pro Agathocle. Agathoclea ubera exserit.

Cap. XXXII. Puer rex traditur populo. Sosibius regi et regno prospicit. Agathocles et Agathoclea rapiuntur ad

supplicium.

Cap. XXXIII. Necantur Philo, Agathocles, Nicon, Agathoclea. Oenanthe, Philammon.

Cap. XXXIV. Nihil mirum in casu Agathoclis, qui nulla

virtute fuerat insignis.

Accessoria disputatio narrationi subicienda Cap. XXXV. in magnorum virorum historia: quales Agathocles Siculus et Dionysius.

Diutius immorari narrationi calamitatum Cap. XXXVI. nec utile est nec iucundum. Res exaggerare est hominum ignorantium.

4. RES ASIAE.

Cap. XXXVII. Antiochus exspectatione hominum inferior.

ARGUMENTUM LIBRI SEXTI DECIMI.

A. OLYMP. 144, 3.

1. RES MACEDONIAE.

Cap. I. Pergamenen regionem vastat Philippus. In templa et lucos deorum saevit. Zeuxis Lydiae ab Antiocho praefectus.

Cap. II. Philippi classem persequitur Attalus cum sociis Rhodiis. Theophiliscus dux classis Rhodiae. Pugnae

signum dat Philippus.

Cap. III-V. Pugna navalis ad Chium.

Cap. VI. Attalus victor, per Philippum interclusus a suis, aegre evadit Erythras. Philippus victus regiam victoris navem capit. Rhodii Chium redeunt.

Cap. VII. Éxitus pugnae navalis ad Chium. Cap. VIII. Victus Philippus victoriam sibi vindicat. Gravissima eius clades.

Cap. IX. Laus Theophilisci Rhodii.

Cap. X (Ia Ib). Post proclium ad Laden licuerat Philippo Alexandriam usque navigare. Plerique homines magna concupiscunt, nihil perficiunt.

Cap. XI. Prinassum obsidet Philippus.

Cap. XII. Iasi urbis situs et origo. Diana Cindyas nunquam compluitur. Theopompi levitas. In narrandis mirabilibus modus tenendus.

2. RES GRAECIAE.

Cap. XIII. Nabis, Lacedaemoniorum tyrannus, Messenen

proditione capit.

Cap. XIV. XV. Zeno et Antisthenes Rhodii, historici Dissentiunt a Polybio de pugna navali ad illustres. Laden.

Cap. XVI. XVII. De expeditione Nabidis adversus Mes-

Cap. XVIII. XIX. De pugna Antiochi et Scopae ad Panium (Ol. 145, 2. A. Urb. 556).

Cap. XX. Stilum colens Zeno neglexit res. Ad Zenonem scripsit Polybius.

3 RES AEGYPTI.

Cap. XXI. Tlepolemus administrator Aegypti. Pecuniae regiae prodigus. Superbia tumens.

Cap. XXII. Sosibius. Sosibii filius, sigilli regii custos. Ptolemaeus, Sosibii filius, ex aula Macedonica redux sperait Alexandrinos.

4. RES SYRIAE.

Cap. XXII * (XL). Gazensium fides in Ptolemaeum.

B. OLYMP. 144, 4.

5. RES ITALIAE.

Cap. XXIII. Lactitia Romanorum finito bello Punico. Syphax in triumpho ductus.

6. RES MACEDONIAE ET GRAECIAE.

Cap. XXIV. P. Sulpicius cos. Philippus Bargyliis. Hiemat

in Caria. Raptu vivit luporum ritu. Cap. XXV. Attalus invitatur Athenas. Eodem veniunt legati Romani et Attalus. Honores huic habiti Athenis. Tribus Attalica.

Cap. XXVI. Concionem per epistulam alloquitur Attalus.

Eius epistula ad populum Atheniensium.

Cap. XXVII. Philippo bellum indicunt Romani in gratiam Attali et Graecorum. Legati Romanorum ad Antiochum et Ptolemaeum.

Cap. XXVIII. Bellum generose suscipit Philippus. Eius-

dem constantia.

Cap. XXIX. Abydum petit. Huius urbis situs. Freti Herculei cum freto ad Abydum comparatio. Portus Abydenus.

Cap. XXX. Abydum oppugnat Philippus. Deditionis conditiones respuit.

Cap. XXXI. Desperata consilia Abydenorum.
Cap. XXXII. XXXIII. Phocica desperatio. Desperatio olim Acarnanum, nunc Abydenorum.

Cap. XXXIV. Legatus Romanorum ad Philippum. Abydo. potitur Philippus. Abydeni se ipsi interimunt.

Cap. XXXV. Legatio Achaeorum et Romanorum ad Rho-

dios de pace cum Philippo ineunda.

Cap. XXXVI. Philopoemenis strategema adversus Nabidem. Litterae ad urbes Achaicas datae. Tegeam subito conveniunt Achsei.

Cap. XXXVII. Successus strategematis. Nabidis mercenarii caesi ab Achaeis. Scotitas. Pellene.

Cap. XXXVIII. Philippus Achaeos concitat adversus Romanos.

7. RES ASIAE.

Cap. XXXIX. Scopas dux Ptolemaei recipit Iudaeam. Victo Scopa Antiochus potitur Palaestina. Hierosolyma.

8. FRAGMENTA INCERTAE SEDIS.

Cap. XL. Fragmenta geographica.

ARGUMENTUM LIBRI DUODEVIGESIMI.

A. OLYMP. 145, 3.

1. RES MACEDONIAE ET GRAECIAE.

Cap. I (XVII 1). T. Quinctius et socii conveniunt cum Philippo ad Nicaeam. Colloquium Titi et Philippi. Titi postulata.

Cap. II (XVII 2). Postulata Attali, Rhodiorum, Achaeorum, Aetolorum.

Cap. III (XVII 3). Oratio Alexandri Aetoli adversus Philippum.

Cap. IV (XVII 4). Cum Aetolis disceptat Philippus. Spolium de spolio capiunt Aetoli.

Cap. V (XVII 5). Quid sit hoc, declarat Philippus. Cum Aetolis expostulat.

Cap. VI (XVII 6). Rhodiis et Attalo respondet; mox et Achaeis.

Cap. VII (XVII 7). Scriptas conditiones petit. Titi iocus in Philippum. In posterum differtur colloquium.

Cap. VIII (XVII 8). Sero venit Philippus. Seorsum cum Tito colloquitur. Eius conditiones.

Cap. IX (XVII 9). Improbantur a sociis. Colloquium ad Thronium. Res reicitur ad senatum Romanum.

Cap. X (XVII 10). Indutiae dantur Philippo. Legati mittuntur Romam.

Cap. XI (XVII 11). Graecorum legati ad senatum Romanum. Compedes Graeciae. Philippi legati.

Cap. XII (XVII 12). Continuatur bellum cum Philippo. Quinctio prorogatur imperium.

Cap. XIII (XVII 13). Proditoris nomen non temere conferendum. Aristaenus non fuit proditor.

Cap. XIV (XVII 14). Demosthenes multos immerito proditores nominavit. Iniquus Demosthenes.

Cap. XV (XVII 15). Quis vere proditor. Proditorum merces. Stolidissimum animal homo.

Cap. XVI (XVII 16). Attali merita in Sicyonios, honoribus repensa.

Cap. XVII (XVII 17). Nabis potitur Argis. Apegae crudelitas. Attalus.

Cap. XVIII (I). Romani milites vallos gestant in itinere. Praestat vallum Romanorum vallo Graecorum.

Cap. XIX. XX (II. III). Titus et Philippus in Thessalia.

Cap. XXI (IV). Initium proelii ad Cynoscephalas.

Cap. XXII (V). Aetoli fortiter pugnant. Cynoscephalae tumuli.

Cap. XXIII—XXV (VI—VIII). Proelium ad Cynoscephalas.

Cap. XXVI (IX). Philippus victus a T. Quinctio.
Cap. XXVII (X). Fugit rex Macedonum. Eius castra spoliant Aetoli. Exitus proelii ad Cynoscephalas.

Cap. XXVIII (XI). Comparatio militiae Macedonicae cum

Romana. Cur Romani palmam omnibus praeripiant. Hannibal quibus rebus superaverit Romanos. Pyrrhi militia. Cap. XXIX (XII). Phalanx densata. Sarisae phalangis.

Cap. XXX (XIII). Huius aciei vis propria.

Cap. XXXI (XIV). Phalangis incommoda. Cap. XXXII (XV). Romana acies praestat phalangi.

Cap. XXXIII (XVI). In Macedoniam se recipit Philippus. Chartas regias cremari iubet. In adversa fortuna resipiscit.

Cap. XXXIV (XVII). Aetolorum avaritia et iactantia. Philippo indutias concedit Quinctius. Aetolis suspecta Titi integritas.

Cap. XXXV (XVIII). Romanorum abstinentiam defendit Polybius. L. Aemilii et P. Scipionis exemplum.

Cap. XXXVI. XXXVII (XIX. XX). Titi et sociorum colloquium de pace Philippo danda.

Cap. XXXVIII (XXI). Colloquium cum Philippo ad Tempe. Cap. XXXIX (XXII). Origo belli cum Aetolis et cum Antiocho. Pacem cum Philippo maturat Quinctius.

Cap. XL (XXIII). Dolosi suis artibus capti. Epicharmi dictum.

2. RES ASIAE.

Cap. XLI^a. Antiochus prohibetur praeternavigare. Eidem opportuna Ephesus.

Cap. XLI (XXIV). Attali regnum virtute partum et firmatum. Rhodiorum legatio ad Antiochum.

B. OLYMP. 145, 4.

3. RES ITALIAE.

Cap. XLII (XXV). M. Claudius Marcellus cos. Frustra impedire conatur pacem. Cum Achaeis foedus non convenit.

4. RES GRAECIAE.

Cap. XLIII (XXVI). Boeoti ingrati in Titum. Brachyllas Boeotarcha.

Cap. XLIV (XXVII). Senatusconsultum de pace cum Philippo. Cap. XLV (XXVIII). Aetolorum querelae. Quinctius deli-berat cum decem legatis a senatu missis. Corinthus Achaeis redditur. Plures urbes retinent Romani.

Cap. XLVI (XXIX). Ludi Isthmici. Senatusconsultum de libertate Graecorum per praeconem pronunciatur.

Cap. XLVII (XXX). Antiochi legatis respondet Quinctius. Res Graeciae ordinat.

Cap. XLVIII (XXXI). Legati Romani varias in partes. Cn. Cornelius convenit Philippum et Aetolos.

5. RES ASIAE.

Cap. XLIX (XXXII). Antiochum convenit L. Cornelius. Cap. L (XXXIII). Postulata Romanorum.

Cap. LI (XXXIV). Antiochi responsum. Cap. LII (XXXV). Smyrnaeorum et Lampsacenorum legati.

6. RES AEGYPTI.

Cap. LIII (XXXVI). Scopas res novas molitur. Vocatur ad regem.

Cap. LIV (XXXVII). Condemnatur et necatur. Cruciatus necatur Dicaearchus.

Cap. LV (XXXVIII). Scopae rapinae. Charimortus. Anacleteria regis. Polycrates, Cypri administrator. Ptolemaeus Megalopolita.

ARGUMENTUM LIBRI UNDEVIGESIMI.

A. OLYMP. 146, 1.

1. RES ITALIAE.

Cap. I 1. Cato in Hispania muros urbium diruit.

B. OLYMP. 146, 2.

2. RES GRAECIAE.

Cap. I 2. Ingens bello Punico captorum numerus ab Hannibale venumdatorum.

FRAGMENTA LIBRI IX.

I. EX PROCEMIO.

Hu. Αί μεν οδυ επιφανέσταται πράξεις των ύπο της 1 605. 665. προειρημένης όλυμπιάδος περιληφθεισών και τοῦ τετραετούς διαστήματος, δ φαμεν δείν όλυμπιάδα 5 νομίζειν, είσιν αὖται περί ὧν ήμεῖς ἐν δυσί βυβλίοις πειρασόμεθα ποιεϊσθαι την έξηγησιν. ούκ άγνοῶ δὲ 2 διότι συμβαίνει την πραγματείαν ήμων έχειν αύστηρόν τι και πρός εν γένος άκροατῶν οίκειοῦσθαι καί κρίνεσθαι διά τὸ μονοειδές τῆς συντάξεως. οί μέν 3 10 γὰρ ἄλλοι συγγραφείς σχεδὸν ᾶπαντες, εί δὲ μή γ', οί πλείους, πάσι τοῖς τῆς ίστορίας μέρεσι χρώμενοι πολλούς έφελχονται πρός έντευξιν των ύπομνημάτων. του μέν γάρ φιλήκοου δ γενεαλογικός τρόπος έπι- 4 σπάται, τὸν δὲ πολυπράγμονα καὶ περιττὸν ὁ περὶ τὰς 15 άποικίας και κτίσεις και συγγενείας, καθά που και παρ' Έφόρφ λέγεται, τὸν δὲ πολιτικὸν ὁ περὶ τὰς

² F fol. 128°, praemisso titulo πολυβίου ** (eraso έπ) τοῦ δ λόγου · 3. 4 Ότι τοῦ τετραετοῦς διαστήματος τὴν περίοδον (excerptoris πάροδον depravatum corr. Luchtius p. 7) δλυμπιάδα φαμέν είναι Μ 27, 9 H. 6 inc. Μ 27, 10 H.: Οὐπ ἀγνοῶ 9 πρίνεσθαι] ἡρμόσθαι (ex § 5) coni. Naberus Mnemos. 1857, 233 propter hiatum (παὶ ἡρμ.) intolerabile, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 688 et 692

866.5 πράξεις τῶν ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν. ἐφ' δυ ἡμεῖς ψιλῶς κατηντηκότες καὶ περὶ τοῦτον πεποιημένοι τὴν ὅλην τάξιν, πρὸς εν μέν τι γένος, ὡς προεῖπον, οἰκείως ἡρμόσμεθα, τῷ δὲ πλείονι μέρει τῶν ἀκροατῶν ἀψυχαγώγητον παρεσκευάκαμεν το τὴν ἀνάγνωσιν. τίνος δὲ χάριν τάλλα μέρη τῆς ἱστορίας ἀποδοκιμάσαντες αὐτὰ τὰ κατὰ τὰς πράξεις προειλάμεθα γράφειν, ἐν ἐτέροις ἡμῖν εἰρηται διὰ πλειόνων, κεφαλαιωδῶς γε μὴν οὐδὲν ἐπέχει καὶ νῦν ἐμφάσεως χάριν ὑπομνῆσαι τοὺς ἀκούοντας. 10

Πολλών γὰρ καὶ πολλαχώς έξηριθμημένων τά τε περί τὰς γενεαλογίας καὶ μύθους καὶ περί τὰς 2 ἀποικίας, ἔτι δὲ συγγενείας καὶ κτίσεις, λοιπὸν ἢ τὰ άλλότρια δεϊ λέγειν ώς ίδια τὸν νῦν περί τούτων πραγματευόμενον, δ πάντων έστλν αίσχιστον, ή τοῦτο 16 μή βουλόμενον προδήλως ματαιοπονείν, ύπλο τοιού- 606. των δμολονούντα συντάττεσθαι και φροντίζειν. & διὰ τῶν προγενεστέρων Ικανῶς δεδήλωται καὶ πα-3 οαδέδοται τοῖς ἐπιγινομένοις. ταῦτα μὲν οὖν παρε-4 λείφθη τούτων ένεκα και πλειόνων έτέρων δ δέ 20 πραγματικός τρόπος ένεκρίθη πρώτον μέν διά τὸ καινοποιείσθαι συνεγώς και καινής έξηγήσεως δείσθαι τῷ μὴ συμβατὸν εἶναι τοῖς ἀρχαίοις τὸ τὰς 5 έπιγινομένας πράξεις ήμιν έξαγγειλαι, δεύτερον δέ καί διὰ τὸ πάντων ώφελιμώτατον αὐτὸν καί πρὸ 25 τοῦ μέν, μάλιστα δὲ νῦν ὑπάργειν, τῷ τὰς ἐμπειρίας και τέχνας έπι τοσούτον προκοπήν είληφέναι καθ' ήμας ώστε παν τὸ παραπίπτον έκ των καιρών ώς αν εί μεθοδικώς δύνασθαι γειρίζειν τούς φιλομα-6 θούντας. διόπερ ήμεῖς οὐχ οἥτως τῆς τέρψεως στο- 30 γαζόμενοι των αναγνωσομένων ώς της ώφελείας των

προσεχόντων, τάλλα παρέντες έπλ τοῦτο τὸ μέρος 667. κατηνέχθημεν. περλ μὲν οὖν τούτων οἱ συνεφιστά- 7 νοντες ἐπιμελῶς ἡμῶν τοῖς ὑπομνήμασι βεβαιότατα μαρτυρήσουσι τοῖς νῦν λεγομένοις.

II. RES ITALIAE.

'Αννίβας δε κύκλφ περιλαμβάνων του χάρακα 3 τοῦ Αππίου τὸ μὲν πρῶτον ἡκροβολίζετο καὶ κατεπείραζε, βουλόμενος έππαλεῖσθαι πρὸς μάχην οὐδε- 2 νὸς δὲ συνυπακούοντος τέλος ἐγίνετο πολιορκία πα-10 ραπλήσιον τὸ συμβαΐνον, τῶν μὲν ίππέων ἐπιφερομένων ταῖς ίλαις καὶ μετὰ κραυγῆς είσακοντιζόντων είς την παρεμβολήν, των δὲ πεζών κατὰ σπείρας προσπιπτόντων καλ διασπάν τὸ χαράκωμα πειρωμένων. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδ' ὢς ἐδύνατο κινῆσαι τοὺς 3 15 Ρωμαίους έκ της υποκειμένης προθέσεως, άλλα τοῖς μέν εύζώνοις απετρίβοντο τούς προσπίπτοντας πρός τὸν γάρακα, τοῖς δὲ βαρέσι τῶν ὅπλων ἀσφαλιζόμενοι την έπιφοράν των βελών έμενον έν τάξει κατά τὰς σημαίας. 'Αννίβας δὲ δυσαρεστούμενος 4 20 τοῖς δλοις διὰ τὸ μήτε παραπεσείν είς τὴν πόλιν δύνασθαι (μήτ' έκκαλεῖσθαι) τοὺς 'Ρωμαίους, έβουλεύετο περί των ένεστώτων τί χρή ποιείν. έμοι δ' 5 ού μόνοις αν δοκεί Καρχηδονίοις τὰ τότε συμβαίνοντα παρέχειν ἀπορίαν, άλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀν- 607. 25 θρώπων τοῖς πυθομένοις. τίς γὰρ οὐκ ἄν ἀπιστή- 6 σαι πως 'Ρωμαϊοι, πολλαϊς μέν ήττημένοι μάχαις ύπὸ

¹ προσχόντων MFS, corr. Rei 483, v. Hu Erzähl. Zeitf. cet. XXIV 25 4 λεγομένοις: des. F fol. 124 prim. M 28, 11 H. 6 F fol. 124 prim., in marg. add. F² ελευσις άννίβου πρὸς τὴν ξώμην καὶ περὶ καπύης

Καργηδονίων, οὐ τολμώντες δὲ κατὰ πρόσωπον ἔτι συγκαθίστασθαι τοῖς ὑπεναντίοις, ὅμως οὕτ' εἴκειν 7 οίοι τ' ήσαν ούτ' έχχωρείν των ύπαίθρων; και τὸν μέν πρό τοῦ χρόνον ἀντιπαρῆγον μόνον ἀεὶ ταῖς ύπωρείαις, τότε δε καθίσαντες είς τὰ πεδία και τον 5 έπιφανέστατον τόπον τῆς Ἰταλίας ἐπολιόρκουν τὴν *ໄσγυροτάτην πόλιν, κύκλφ προσμαγομένων αὐτοῖς* 668. των πολεμίων, πρός οθς οθδ' έπινοήσαντες οίοί τ' 8 ήσαν αντοφθαλμείν. Καρχηδόνιοί τ', αδιαλείπτως νικώντες ταις μάγαις, ούη ήττον ένίοις καιροίς έδυσ- 10 9 χρηστούντο των ήττωμένων. δοκεί δέ μοι (παρ)αίτιον τοῦτο νενονέναι τῆς έκατέρων προαιρέσεως. τὸ παρ' ἀμφοῖν συντεθεωρῆσθαι διότι τὸ παρ' 'Αννίβου σύνταγμα των ίππέων αίτιον ήν και τοῦ νικάν τούς Καργηδονίους καλ τοῦ λείπεσθαι τούς 15 10 Ρωμαίους. διόπεο αι τε των ήττωμένων στρατοπέδων άντιπαραγωγαί μετά τὰς μάχας εὐθέως κατά λόγον εγίνοντο διά γάρ τύπων τοιούτων άντιπαρηγον έν οίς οὐδεν έμελλε βλάψειν αὐτούς τὸ τῶν 11 ύπεναντίων Ιππικόν. τά τε περί την Καπύην τότε 20 συμβαίνουτ' είκότως έκατέροις απήντα.

4 Το μεν γας των 'Ρωμαίων στρατόπεδον εξιέναι μεν προς μάχην οὐκ εθάρρει τῷ δεδιέναι τοὺς των 2 πολεμίων ίππεῖς, εμενε δ' εν τῷ παρεμβολῷ τετολμηκότως, σαφως εἰδὸς ἀβλαβῆ τὴν ἵππον αὐτοῖς 25 3 εσομένην, ὑφ' ἦς εν ταῖς μάχαις ἡττῶτο. οῖ τε Καργηδόνιοι πάλιν εὐλόγως οὕτε στρατοπεδεύσαντες

⁵ καθιστάντες F, corr. Rei 483 10 έν ένίοις Ca, sed v. Krebsium Die Praepos. b. Pol. Wirceburgi 1882, p. 76 b 11. 12 αίτιον FS, corr. BW, v. Fleckeis. annal. 1889, 679; τὸ αίτιον pro μοι αίτιον Ben 251

μετά τῆς ἴππου μένειν ἐδύναντο πλείω χρόνον διὰ τὸ τὰ μὲν ἐν τῆ παρακειμένη χώρα χορτάσματα πάντα κατεωθαρκέναι τοὺς Ρωμαίους αὐτοῦ τούτου γάριν, τοῖς δὲ νώτοις οὐκ ἐφικτὸν εἶναι τοσαύτη 5 μεν ίππω, τοσούτοις δ' ύποζυγίοις κατανύσαι χόρτον η πριθάς πομίζοντας έπ μαπρού διαστήματος. ούτε 4 μην άνευ των ιππέων παραστρατοπεδεύσαντες έθάρρουν πολιορχείν γάραχα καλ τάφρον προβεβλημένους τούς ύπεναντίους, πρός ούς και τον έξ ίσου κίν-10 δυνον αὐτοῖς ἀμφίδοξον εἶναι συνέβαινε γωρὶς τῶν 608. ίππέων. Ετι δε πρός τούτοις ήγωνίων και τούς έπι- 5 καθισταμένους υπάτους μη παραγενηθέντες έπιστρατοπεδεύσαιεν και πολλήν απορίαν σφίσι παραστήσαιεν, άφελόμενοι την των χορηγιών έπάρχειαν. έξ 6 15 ὧν συλλογιζόμενος 'Αννίβας ἀδύνατον ὑπάρχον τὸ 669. διὰ τῆς ἐκ γειρὸς βίας λῦσαι τὴν πολιορκίαν, ἐπ' άλλης έγένετο γνώμης. ὑπέλαβε γάρ, εἰ λαθραίαν τ ποιησάμενος την πορείαν αίφνιδίως έπιφανείη τοῖς κατά την 'Ρώμην τόποις, ίσως μέν αν και περί την 20 πόλιν ἀνύσασθαί τι τῶν χρησίμων, ἐκπλήξας τῷ παραδόξω τούς ένοιχοῦντας εί δε μή τοῦτο, τούς 8 γε περί τὸν "Αππιον ἀναγκάσειν ἢ λύειν τὴν πολιορκίαν, σπεύδοντας τη πατρίδι βοηθείν, η διαιρούντας την δύναμιν εύκαταγωνίστους ύπάρξειν και τούς 25 βοηθούντας και τους απολειπομένους αυτών.

"Α διανοηθείς έξέπεμψε γραμματοφόρον είς την 5

⁴ τοις δὲ νώτοις] τοις δὲ Νομάσιν Ημ quaest. II 12, τοις νώτοις ratus orta esse ex corrupta dittographia verbi τοσούτοις vel τοιούτοις proponit οὐα ἐφικτὸν δ᾽ είναι Rudolfus Wielandtius de Polybiì archetypo Constantiae 1887 p. 37, τοις δ᾽ εὐζώνοις ΒΨ

Καπύην, πείσας τινὰ τῶν Λιβύων αὐτομολῆσαι πρὸς τούς 'Ρωμαίους, κάκειθεν είς την πόλιν, προνοηθείς 2 τῆς τῶν γραμμάτων ἀσφαλείας πάνυ γὰρ ἠγωνία μή θεωρήσαντες αὐτὸν ἀπαλλαττόμενον οί Καπυανοί, κάπειτα διατραπέντες ώς απηλπισμένοι, παρα- τ 3 δωσι τοῖς 'Ρωμαίοις έαυτούς. διὸ γράψας ύπλο τῆς έπιβολής της κατά την άναζυγην απέστειλε τον Λίβυν, ΐνα συνέντες την πρόθεσιν αὐτοῦ καὶ τὸν χω-4 οισμον εύθαρσως υπομένοιεν την πολιοοκίαν. τοῖς δ' εν 'Ρώμη προσπεπτωκότων των περί την Καπύην, 10 διότι παρεστρατοπεδευκώς 'Αννίβας πολιορκεί τὰς δυνάμεις αὐτῶν, ὀρθοί ταῖς διανοίαις καὶ περίφοβοι πάντες ήσαν, ώς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς 5 ένεστηχυίας χρίσεως. διὸ χαὶ ταῖς έξαποστολαῖς καλ ταζε παρασκευαζε πρός τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καλ 15 6 πάντες ένενεύκεισαν, οί δε Καπυανοί κομισάμενοι τὰ παρὰ τοῦ Λίβυος γράμματα καὶ γνόντες τὴν έπίνοιαν τῶν Καργηδονίων, ἔμενον ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, κοίνοντες έτι ταύτην έξελέγξαι την έλπίδα. 7 'Αννίβας δε μετὰ πέμπτην ημέραν τῆς παρουσίας, 20 δειπνοποιησάμενος καί καταλιπών τὰ πυρὰ καιόμενα. τοιαύτην έποίησε την άναζυγην ώστε μηδένα συνεί- 609. 670. 8 ναι τῶν πολεμίων τὸ συμβαῖνον. χρησάμενος δὲ ταϊς πορείαις διά της Σαυνίτιδος ένεργοις καί συνεγέσι καὶ τοὺς περὶ τὴν όδὸν τόπους αἰεὶ ταῖς προ- 25 9 πορείαις έξερευνώμενος και προκαταλαμβάνων, έτι των έν τη 'Ρώμη ταις διανοίαις περί την Καπύην καί

τὰς ἐκεῖ πράξεις ὅντων ἔλαθε διαβὰς τὸν ᾿Ανίωνα ποταμὸν καὶ συνεγγίσας, ὥστε μὴ πλεῖον τετταράκοντα σταδίων ἀποσχὼν τῆς Ῥώμης ποιήσασθαι τὴν παρεμβολήν.

Ού γενομένου και προσπεσόντος είς την Ρώμην, 6 είς όλοσχερή συνέβη ταραχήν και φόβον έμπεσεῖν τούς κατά την πόλιν, ατε τοῦ πράγματος αἰφνιδίου 2 μέν όντος και τελέως άνελπίστου διά το μηδέποτε τον 'Αννίβαν έπι τοσούτον απηρχέναι της πόλεως, 10 ύποτρεγούσης δέ τινος αμα καὶ τοιαύτης έννοίας ώς ούχ ολόν τε τούς έναντίους έπλ τοσοῦτον έγγίσαι καὶ καταθαρρήσαι μή οὐ τῶν περὶ Καπύην στρατοπέδων απολωλότων. διόπερ οι μέν ανδρες 3 τὰ τείχη προκατελάμβανον καί τοὺς πρὸ τῆς πόλεως 15 εὐκαίρους τόπους, αί δὲ γυναϊκες περιπορευόμεναι τούς ναούς Ικέτευον τούς θεούς, πλύνουσαι ταζο κόμαις τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη, τοῦτο γὰρ αὐταῖς ἔθος 4 έστὶ ποιείν, δταν τις δλοσχερής την πατρίδα καταλαμβάνη κίνδυνος. ἄρτι δὲ τῶν περὶ τὸν 'Αννίβαν 5 20 κατεστρατοπεδευκότων καὶ διανοουμένων τῆ μετὰ ταῦθ' ἡμέρα καταπειράζειν αὐτῆς τῆς πόλεως, γίνεται παράδοξόν τι καὶ τυχικὸν σύμπτωμα πρὸς σωτηρίαν τοις 'Ρωμαίοις. οί γάρ περί τον Γνάιον καί 6 Πόπλιον τοῦ μεν ενός στρατοπέδου πρότερον πεποι-25 ημένοι την καταγραφην ένόρκους είχον τούς στρατιώτας είς έχείνην την ημέραν ήξειν έν τοῖς ὅπλοις είς την 'Ρώμην, τοῦ δ' έτέρου τότε τὰς καταγραφάς 671. ἐποιούντο καὶ δοκιμασίας. έξ οὖ συνέβη πλήθος 7 άνδρών αὐτομάτως άθροισθήναι πρὸς τὸν δέοντα

²³ yálov F (similiter peccant codices recentes ex fonte Urbinatis derivati (v. BW II 59 ann. 2): II 11, 1. 2)

καιρον είς την 'Ρώμην. οθς έξαγαγόντες εθθαρσώς οί στρατηγοί καὶ παρεμβαλόντες πρὸ τῆς πόλεως 8 έπέσγον την δρμην των περί τον Αννίβαν. οί γαρ Καρχηδόνιοι τὸ μὲν πρῶτον ὥρμησαν, οὐχ ὅλως ἀπελπίζοντες αίρήσειν κατά κράτος αὐτὴν τὴν Ῥώμην 610. συνθεασάμενοι δε τούς ύπεναντίους παρατεταγμένους και ταγέως διά τινος αίγμαλώτου πυθόμενοι τὸ νεγονός, τῆς μὲν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπιβολῆς ἀπέστησαν, την δε χώραν εδήουν έπιπορευόμενοι και τάς 9 οἰκίας ἐνεπίμπρασαν. τὰς μὲν οὖν ἀρχὰς ἀναρίθ- 10 μητον περιελασάμενοι λείας πλήθος ήθροισαν είς την παρεμβολήν, ώς αν είς άγραν ηχοντες τοιαύτην 7 είς ην ούδεις ούδεποτε πολέμιον ήξειν ήλπιζε μετά δε ταῦτα τῶν ὑπάτων τολμησάντων εν δέκα σταδίοις αντιστρατοπεδεύσαι σφίσι παραβόλως, 'Αννίβας 15 αμα μεν λείας πληθος ήθροικώς, αμα δε της κατά 2 την πόλιν έλπίδος αποπεπτωχώς, το δε μέγιστον, συλλογιζόμενος τὰς ἡμέρας, ἐν αἶς ἤλπιζε κατὰ τὴν έξ ἀρχῆς ἐπίνοιαν πυθομένους τοὺς περὶ τὸν "Αππιον τὸν περί τὴν πόλιν κίνδυνον ἥτοι λύσαντας 20 την πολιοφαίαν δλοσχερώς παραβοηθήσειν τοῖς ἐπὶ τῆ Ῥώμη πράγμασιν ἢ μέρος τι καταλιπόντας τῷ 3 πλείονι βοηθήσειν κατά σπουδήν ών δπότερον αν συμβή, δεόντως έξειν ύπειληφως έχίνει την δύ-4 ναμιν έχ τῆς παρεμβολῆς ὑπὸ τὴν έωθινήν. οί δὲ 25 περί του Πόπλιου διασπάσαυτες τὰς ἐπὶ τοῦ προειοημένου ποταμοῦ γεφύρας καλ συναναγκάσαντες αὐτὸν διὰ τοῦ δεύματος περαιοῦν τὴν δύναμιν, προσέκειντο τοῖς Καρχηδονίοις περί τὴν διάβασιν

¹⁶ ήθοικώς F, v. BW I 77

και πολλήν παρείχον δυσχοηστίαν. όλοσχερές μέν τ οὖν οὐδὲν ἐδύναντο πρᾶξαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν [ππέων και την πρός πάντα τόπον εθγοηστίαν των Νομάδων της δε λείας Ικανόν τι μέρος ἀφελόμενοι 5 καλ περλ τριακοσίους καταβαλόντες τῶν πολεμίων τότε μεν ανεχώρησαν πρός την παρεμβολήν, μετά 6 672. δὲ ταῦτα νομίσαντες τοὺς Καρχηδονίους διὰ φόβον σπουδή ποιεϊσθαι την ύπογώρησιν, είποντο κατόπιν ταϊς παρωρείαις. 'Αννίβας δε το μεν πρώτον ήπεί- 7 10 γετο, σπεύδων έπλ τὸ προκείμενον μετά δὲ πέμπτην ημέραν προσαγγελθέντος αὐτῶ μένειν ἐπὶ τῆς πολιορχίας τους περί του "Αππιου, ούτως υποστάς καλ προσδεξάμενος τους επομένους επιτίθεται νυκτὸς έτι τῆ στρατοπεδεία, καὶ πολλούς μέν αὐτῶν 8611. 15 απέκτεινε, τους δε λοιπούς έκ της παρεμβολής έξέβαλε. της δ' ημέρας έπιγενομένης συνθεωρήσας 9 τούς 'Ρωμαίους πρός τινα λόφον έρυμνον αποκεχωρηχότας, του μέν έτι προσχαρτερείν τούτοις ἀπέγνω, ποιησάμενος δε την πορείαν διὰ τῆς Δαυνίας καὶ 10 20 της Βρεττίας έπέστη τοῖς κατά τὸ Γρηγιον τόποις άνυπόπτως, ώστε παρ' όλίγον μεν και της πόλεως κυριεύσαι, πάντας δε τούς έπι την γώραν έκπεπορευμένους αποτεμέσθαι καλ πλείστων γενέσθαι Ρηγίνων κύριος έν έκείνη τῆ παρουσία.

Δοκεῖ δέ μοι δικαίως ἄν τις ἐπισημήνασθαι κατὰ 8 τοῦτον τὸν καιρὸν τάς τε Καρχηδονίων καὶ Ῥωμαίων ἀρετὰς καὶ φιλοτιμίας ἐν τῷ πολεμεῖν. καθάπερ γὰρ 2

¹⁸ τοὺ * (eraso 5) F, τὸ Di I 52, sed v. Krebsium zur Rection der Casus in der späteren hist. Gräcität II 6 s. Monachi 1888 et Hewlettium American Journal of Philology XI 280 27 s. inc. Hero de repell. obsid. p. 828, 3 Thevenot: 'Αλλὰ καὶ 'Επαμινώνδας ὁ Θηβαίος παραγενόμενος cet.

'Επαμινώνδαν τον Θηβαΐον θαυμάζουσι πάντες, διότι παραγενόμενος είς Τεγέαν μετά των συμμάγων καί θεωρήσας τούς Λακεδαιμονίους αὐτούς τε πανδημεί παραγεγονότας είς Μαντίνειαν καλ τούς συμμάγους είς ταύτην ήθροικότας την πόλιν, ώς παραταξομέ- 5 3 νους τοῖς Θηβαίοις, δειπνοποιήσασθαι τοῖς αύτοῦ καθ' Θραν παραγγείλας έξηγε την δύναμιν άρτι της νυχτός ἐπιγινομένης, ὡς τῆς παρατάξεως χάριν σπεύδων εύκαίρους τινάς προκαταλαβέσθαι τόπους. 4 τοιαύτην δε τοῖς πολλοῖς δόξαν ενεργασάμενος 10 προήνε, ποιούμενος την πορείαν έπ' αὐτην την 678.5 Λακεδαίμονα, προσμίξας δὲ περὶ τρίτην ώραν τῆ πόλει παραδόξως και καταλαβών την Σπάρτην έρημον των βοηθησόντων, μέχρι μεν άγορας εβιάσατο καλ κατέστε τῆς πόλεως τοὺς ἐπλ τὸν ποταμὸν ἐστραμ- 15 6 μένους τόπους. γενομένης δε περιπετείας, καί τινος αὐτομόλου τὴν νύκτα διαπεσόντος εἰς τὴν Μαντίνειαν καὶ διασαφήσαντος 'Αγησιλάφ τῷ βασιλεί τὸ συμβαΐνου, και των βοηθούντων παραγενομένων είς 7 τὸν τῆς καταλήψεως καιρόν, ταύτης μὲν τῆς ἐλπίδος 20 άπεσφάλη, μετά δε ταῦτα περί του Εὐρώταν άριστοποιησάμενος καλ προσαναλαβών την δύναμιν έκ της κακοπαθείας, ώρμα πάλιν έξ υποστροφης την 8 αὐτὴν δδόν, συλλογιζόμενος δτι συμβήσεται τῶν Δακεδαιμονίων και των συμμάχων παραβεβοηθηκότων 25 είς την Σπάρτην έρημον πάλιν καταλείπεσθαι την 612. 9 Μαντίνειαν δ καλ συνέβη γενέσθαι. διὸ παρακα-

⁵ ήθορικότας F, v. BW I 77 15 κατέσχεν F 16 καί] ώς Bothius Polybiana p. 56, sed illud καί respondet alteri καί versus undevicesimi 18 οὐ διασ. FS, καὶ διασ. Hero Dm, v. BW II 58 s. 21 περί] noli inculcare Polybio παρὰ, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 158

λέσας τούς Θηβαίους καλ γρησάμενος ένερνώ τη νυχτοπορεία παρην καὶ προσέμισγε τη Μαντινεία περί μέσον ήμέρας, έρήμω τελέως ύπαρχούση των βοηθησόντων. οί δ' 'Αθηναΐοι κατά τὸν καιρὸν τοῦ- 10 5 τον σπουδάζοντες μετασχεῖν τοῦ πρὸς τοὺς Θηβαίους άνωνος τοῖς Λακεδαιμονίοις κατὰ τὴν συμμαγίαν παρησαν. ήδη δε της Θηβαίων πρωτοπορείας συναπτού- 11 σης πρός τὸ τοῦ Ποσειδώνος ίερον, δ κεῖται πρὸ τῆς πόλεως εν επτά σταδίοις, ώσπερ επίτηδες συνεκύ-10 ρησεν αμα καὶ τοὺς 'Αθηναίους έπιφαίνεσθαι κατά τον της Μαντινείας υπερκείμενον λόφον είς οθς 12 έμβλέψαντες οί καταλελειμμένοι των Μαντινέων μόλις έθάρρησαν έπιβηναι τοῦ τείχους καὶ κωλῦσαι τὴν των Θηβαίων έφοδον, διόπερ είκότως οί συγγραφείς 13 674. ἐπιμέμφονται τοῖς προειρημένοις ἔργοις, φάσκοντες τῷ μὲν ἡγεμόνι πεπράγθαι πᾶν ὅσον ἀγαθῷ στρατηγώ, και των μεν υπεναντίων κρείττω, της δε τύγης ήττω γεγονέναι τὸν Ἐπαμινώνδαν.

Το δὲ παραπλήσιον ἄν τις εἴποι και περι τῶν 9 20 κατ' ᾿Αννίβαν. και γὰρ τὸ προσβαλόντα τοῖς πολε- 2 μίοις πειραθῆναι διὰ τῶν ἐκ μέρους ἀγώνων λύειν τὴν πολιορκίαν, και τὸ ταύτης ἀποπεσόντα τῆς προσ- 3 βολῆς ἐπ΄ αὐτὴν ὁρμῆσαι τὴν Ὑρώμην, κάπειτα μὴ καθικόμενον τῆς προθέσεως διὰ τὰς ἐκ ταὐτομάτου 25 περιπετείας αὐθις ἐξ ὑποστροφῆς συντρῖψαι μὲν τοὺς ἑπομένους, ἐφεδρεῦσαι δὲ τῷ κατὰ λόγον, εἰ συνέβη γενέσθαι κίνημα περι τοὺς τὴν Καπύην πολιορχοῦντας, τὸ δὲ τελευταίον μὴ λήξαντα τῆς προ- 4

¹⁸ Έπαμιμάνδαν: des. Hero l. c. p. 323, 25 25 συμπέμψαι FS, corr. BW monente Rei 485; similiter peccatum est IX 42, 8 (v. ann. cr.)

θέσεως είς την των έχθρων βλάβην ἀποσκήψαι, μό-5 νον οὐ δ' ἀναστάτους ποιῆσαι Ῥηγίνους, τίς οὐκ ἂν έπισημήναιτο καὶ θαυμάσαι τὸν προειρημένον έπὶ 6 τούτοις ήγεμόνα; καὶ μὴν Ῥωμαίους Λακεδαιμονίων 7 άμείνους άν τις έν τούτφ τῷ καιρῷ κρίνειεν. Δακε- 5 δαιμόνιοι μέν γάρ τη πρώτη προσαγγελία συνεκχυθέντες την μεν Σπάρτην έσωσαν, την δε Μαντίνειαν 8 τὸ καθ' αύτοὺς μέρος ἀπέβαλον 'Ρωμαΐοι δὲ καὶ 618. την πατρίδα διεφύλαξαν και την πολιορκίαν ούκ έλυσαν, άλλ' έμειναν άσαλεύτως καί βεβαίως έπί 10 των υποκειμένων και το λοιπον ήδη τεθαρρηκότως 9 προσέκειντο τοῖς Καπυανοῖς, ταῦτα μέν οὖν οὐν ούτως τοῦ 'Ρωμαίων ἢ Καργηδονίων ἐγκωμίου γάριν εξοηταί μοι - τούτους μέν γὰρ ἤδη πολλάκις ἐπεσημηνάμην — τὸ δὲ πλεῖον τῶν ἡγουμένων παρ' 15 675. άμφοτέροις καλ των μετά ταῦτα μελλόντων χειρίζειν 10 παρ' έκάστοις τὰς κοινὰς πράξεις, ἵνα τῶν μὲν ἀναμιμνησκόμενοι, τὰ δ' ὑπὸ τὴν ὄψιν λαμβάνοντες ζηλωταί γίνωνται * παράβολον έχειν τι καί κινδυνῶδες, τοὐναντίον ἀσφαλῆ μέν τὴν τόλμαν, θαυμα- 20 σίαν δε την επίνοιαν, αείμνηστον δε και καλην έγει την προαίρεσιν και κατορθωθέντα και διαψευσθέντα παραπλησίως, έὰν μόνον σύν νῷ γένηται τὰ πραττόμενα.

⁶ εἰσαγγελία F(S), πάντες άγγελία Ηυ, προσαγγελία BW 19 γίνωνται (ού [corr. Ηυ μή] τῶν δοκούντων) παράβ. Εχ. τι κ. κινδυνῶδες, (ἀλλ' ὅσα) τοὐναντίον cet. Rei 487, γίνωνται (τῶν τοιούτων, οὐχ οὕτως ὅσα δοκεῖ) παράβολον cet. Sch, γίνωνται (τοῦ) παράβ. Εχ. τι κ. κινδυνῶδες ὡς τὰ τοιαῦτ ἀσφαλή cet. Ηυ quaest. Π 12, γίνωνται (τῶν τοιούτων ἐπιβολῶν. ὅσον μὲν γὰρ) παράβ. Εχ. τι κ. κινδυνῶδες (οὐκ ἀποφενκτέον, ἀλλὰ) τοὐναντίον cet. BW 24 des. F fol. 129° extr.

- (45,3) *Ατελλα, πόλις 'Οπικῶν 'Ιταλίας μεταξύ Καπύης καὶ 10° 711° Νεαπόλεως. τὸ ἐθνικὸν . . . 'Ατελλανός, ὡς Πολύ- 648,16 βιος ἐνάτη ,, Ατελλανοί παφέδοσαν αὐτοὺς".
- 675. Τῶν τὰρ 'Ρωμαίων πολιορκούντων Τάραντα Βομίλ-11618.

 5 κας ὁ τῶν Καρχηδονίων ναύαρχος εἰς τὸ ςυμμαχής εἰν μετὰ δυνάμεως πλείστης καὶ μηδὲν δυνηθεὶς ἐπικουρῆσαι τοῖς ἔνδον διὰ τὸ τοὺς 'Ρωμαίους ἀσφαλῶς θέσθαι τὰ περὶ τὴν στρατοπεδείαν, ἔλαθεν ἀναλώσας τὴν χορηγίαν. καὶ μετὰ παρακλήσεως πρότε
 10 ρον ἀφικέςθαι ἐκβιαςθεὶς καὶ ὑποσχέσεων μεγάλων, ὑστερον μεθ' ἰκετηρίας τῶν ἕνδον ἀποπλεῦςαι ἀπηναγκάςθη.

III. RES SICILIAE.

Οὐκ ἐκ τῶν ἔξω κοσμεῖται πόλις, ἀλλ' ἐκ τῆς 10^{15} τῶν οἰκούντων ἀφετῆς.

Έχοίθη μεν οὖν διὰ τοῦτο τοῖς Ῥωμαίοις τὰ προ- 2 ειρημένα μεταχομίζειν εἰς τὴν ἐαυτῶν πατρίδα καὶ μηδεν ἀπολιπεῖν πότερα δ' ὀρθῶς τοῦτο καὶ συμ- 3 φερόντως αὐτοῖς ἔπραξαν ἢ τἀναντία, πολὺς ἀν εἴη κόγος, πλείων γε μὴν εἰς τὸ μὴ δεόντως σφίσι πε-

κουσών πολυτελέστατα κατασκευάσματα πάντά μετὰ τὴν ἄλωσιν μετακομίζειν εἰς τὴν ἐαυτών πατρίδα · πότερα cet.

^{1—3} Steph. Byz. p. 142, 5 Mein. v. Liv. XXVI 16, 5 7—15 Hero de repell. obsid. p. 321, 2—6; sed est locus initio tam depravatus, ut Polybii verba enucleari vix possint (v. IX 42) 5. 6 εἰς τὸ συμμαχήσειν μετὰ δυνάμεως πλείστης | ante εἰς add. ἀφικόμενος, πορευθείς, μεταπεμφθείς vel aliud simile aut mutat πλείστης in πλεύσας Sch V 36, εἰσπλεύσας ώς συμμαχήσων vel μετὰ δυνάμεως εἰσπλεύσας vel εἰς τ. συμμ. μετὰ δυν. πλ. (εἰσπλεύσας) Hertleinius Fleckeis. annal. 1877,37, ἐπισπασθείς εἰς τὸ cet. Lammertus Fleckeis. annal. 1877,37, ἐπισπασθείς εἰς τὸ cet. Lammertus Fleckeis. annal. 1888, 622 (v. Hewlettium l. c. p. 467 ann.) 6 μηδὲ Hero, corr. Sch l. c. 9 χρείαν Hero, corr. Sch l. c. 11 ἀπηναγκάσθη Hero, ήγαγκάσθη Sch vulgo 14. 15 F² fol. 129º in marg. 15 ἐνοικούντων Hertleinius l. c. 16 F fol. 129º extr., inc. M. 28, 12 H.: Ότι ἐκρίθη τοῖς ὁωμαίοις, τὰ τῶν συρα-

πράγθαι μηδ' άκμην νῦν πράττεσθαι τοῦτο τούρ-4 γου. εί μεν γαρ έκ τοιούτων δομηθέντες προεβίβασαν την πατρίδα, δήλον ώς είκότως ταῦτα μετέδ φερον είς την οίχείαν, δι' ών ηὐξήθησαν. εί δ' 676. άπλουστάτοις χρώμενοι βίοις καὶ πορρωτάτω τῆς έν 5 τούτοις περιττότητος καλ πολυτελείας άφεστώτες 614. δμως έπεκράτουν τούτων αίελ παρ' οξς ύπηργε πλεῖστα καλ κάλλιστα τὰ τοιαῦτα, πῶς οὐ νομιστέον 6 είναι τὸ γινόμενον ὑπ' αὐτῶν ἁμάρτημα; τὸ γὰρ ἀπολιπόντας τὰ τῶν νικώντων ἔθη τὸν τῶν ἡττω- 10 μένων ζήλον αναλαμβάνειν, προσεπιδραττομένους αμα και τον έξακολουθούντα τοις τοιούτοις φθόνον. δ πάντων έστι φοβερώτατον ταῖς ὑπεροχαῖς, ὁμολογούμενον αν είποι τις είναι των πραττόντων παρά-7 πτωμα. οὐ γὰρ οὕτως δ θεώμενος οὐδέποτε μακα- 15 ρίζει τούς τάλλότρια κεκτημένους, ώς (ἐν τῷ) φθονείν αμα καί τις έλεος αυτόν υποτρέγει των έξ 8 άργης ἀποβαλόντων, έπαν δε και προβαίνη τα της εύκαιρίας καλ πάντα συνάγη πρός αύτον τὰ τῶν άλλων, και ταῦτα συγκαλή τρόπον τινὰ τοὺς έστε- 20 οημένους έπλ θέαν, διπλάσιον γίνεται τὸ κακόν. 9 οὐ γὰρ ἔτι τοὺς πέλας έλεεῖν συμβαίνει τοὺς θεωμένους, άλλὰ σφᾶς αὐτούς, ἀναμιμνησκομένους τῶν 10 οἰκείων συμπτωμάτων, έξ ὧν οὐ μόνον φθόνος, άλλ' οίον δργή τις έχκαίεται πρός τούς εὐτυγοῦντας. 25 ή γαρ των ίδίων περιπετειών αναμνησις ώς αν εί προτροπή τις έστι πρός τὸ κατὰ τῶν πραξάντων 11 μίσος. τὸ μὲν οὖν τὸν γρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον

¹⁶ ols FS, ώς Mª Sch φθονεῖ MFS, φθονεῖν Ben 252, φθονοῦνθ' Hu quaest. Η 4, ἐν τῷ φθονεῖν BW (v. Hewlettium l. c. p. 456)

άθροίζειν πρός αύτους ίσως έχει τινά λόγον ού γὰρ οἶόν τε τῶν καθόλου πραγμάτων ἀντιποιήσασθαι μή οὐ τοῖς μεν άλλοις άδυναμίαν ένεργασαμένους, σφίσι δε την τοιαύτην δύναμιν ετοιμάσαν-5 τας. τὰ δ' ἐκτὸς ὑπάργοντα τῆς προειρημένης δυ- 12 νάμεως ήν έν τοις έξ άρχης τόποις αμα τω φθόνω καταλιπόντας ενδοξοτέραν ποιείν την σφετέραν πατρίδα, μή γραφαίς και τύποις, άλλά σεμνότητι και μεγαλοψυγία κοσμούντας αὐτήν. οὐ μὴν ἀλλὰ ταῦτα 18 677. μεν είρήσθω μοι χάριν των μεταλαμβανόντων άελ τάς δυναστείας, ίνα μή σκυλεύοντες τάς πόλεις κόσμον ὑπολαμβάνωσιν είναι ταῖς ξαυτών πατρίσι τὰς άλλοτρίας συμφοράς. 'Ρωμαΐοι δε μετακομίσαντες τὰ προειρημένα ταϊς μεν ίδιωτικαϊς κατασκευαϊς τούς 15 αύτων έκόσμησαν βίους, ταζε δε δημοσίαις τὰ κοινὰ τῆς πόλεως.

IV. RES HISPANIAE.

"Ότι οί τῶν Καρχηδονίων ἡγεμόνες, κρατήσαντες 11 615 τῶν ὑπεναντίων, σφῶν αὐτῶν οὐκ ἠδύναντο κρατεῖν, καὶ δόξαντες τὸν πρὸς 'Ρωμαίους πόλεμον ἀνη- 2 ρηκέναι πρὸς αὐτοὺς ἐστασίαζον, ἀεὶ παρατριβόμενοι διὰ τὴν ἔμφυτον Φοίνιξι πλεονεξίαν καὶ φιλαρχίαν. ὧν ὑπάρχων 'Ασδρούβας ὁ Γέσκωνος εἰς 8 τοῦτο κακοπραγμοσύνης προήχθη διὰ τὴν ἐξουσίαν, ὁ ὡς τὸν πιστότατον τῶν κατ' 'Ιβηρίαν φίλων 'Ανδοβάλην, πάλαι μὲν ἀποβαλόντα τὴν ἀρχὴν διὰ Καρχηδονίους, ἄρτι δὲ πάλιν ἀπειληφότα διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους εὕνοιαν, ἐπεβάλετο χρημάτων πλῆθος αἰτεῖν.

¹⁸ συμφοράς: des. F fol. 180° extr. 16 πόλεως: des. Μ 29, 17 H. 18 P 29, 20 Va 21 καὶ P, corr. άεὶ Ηυ

4 τοῦ δὲ παρακούσαντος διὰ τὸ θαρρεῖν ἐπὶ τῇ προγεγενημένη πίστει πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, ψευδῆ διαβολὴν ἐπενέγκας ἡνάγκασε τὸν ᾿Ανδοβάλην δοῦναι τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας εἰς ὁμηρείαν.

V. RES ITALIAE.

11°(ω) "Ότι οι 'Ρωμαΐοι πρεσβευτὰς έξαπέστειλαν πρὸς 648.
710. Πτολεμαΐον, βουλόμενοι σίτφ χορηγηθηναι διὰ τὸ 2 μεγάλην εἶναι παρ' αὐτοῖς σπάνιν, ὡς ἂν τοῦ μὲν κατὰ τὴν 'Ιταλίαν ὑπὸ τῶν στρατοπέδων ἄπαντος έφθαρμένου μέχρι τῶν τῆς 'Ρώμης πυλῶν, ἔξωθεν 10 δὲ μὴ γενομένης ἐπικουρίας, ᾶτε κατὰ πάντα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης πολέμων ἐνεστώτων καὶ στρατοπέδων παρακαθημένων, πλὴν τῶν κατ' Αἰγυπτον 8 τόπων. εἰς γὰρ τοσοῦτον κατὰ τὴν 'Ρώμην προεβεβήκει τὰ τῆς ἐνδείας ὥστε τὸν Σικελικὸν μέδιμνον 16 4 πεντεκαίδεκα δραχμῶν ὑπάρχειν. ἀλλ' ὅμως τοιαύτης οὕσης τῆς περιστάσεως οὐκ ἡμέλουν τῶν πολεμικῶν. —

12 Πολλήν μεν έπισκέψεως χρείαν έχει τὰ συμβαί- 615.
νοντα περί τὰς πολεμικὰς έπιβολάς· ἔστι δὲ δυνατὸν κο
ἐν ἑκάστοις αὐτῶν εὐστοχεῖν, ἐὰν σὺν νῷ τις πράττη
2 τὸ προτεθέν. ὅτι μὲν οὖν ἐστι τῶν κατὰ πόλεμον
ἔργων ἐλάττω τὰ προδήλως καὶ μετὰ βίας ἐπιτελού-
μενα τῶν μετὰ δόλου καὶ σὺν καιρῷ πραττομένων,

⁴ des. P 29, 81 Va 6 N fol. 64 11 γενομένης N Ur, γιγνομένης Be, γινομένης Hu; at non raro (v. Stichium de Pol. dic. genere Bip. 1883, p. 189) inter se coniunguntur participia perfecti et aoristi, v. I 66, 10. IX 11, 3. 17, 5 14 προεβεβήπει N εχ προσβεβήπει, ut videtur, προβεβήπει coni. Hu 18 des. N 19 F fel. 180° extr., in marg. add. F³ δτι τὸ ἀστρονομείν καί γεωμετρείν, τῶι στρατηγῶ προσήπει

678. εὐχερὲς τῷ βουλομένφ καταμαθεῖν ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων. ὅτι γε μὴν αὐτῶν τῶν ἐν καιρῷ πάλιν 3 ἐνεργουμένων πλείω γίνεται τὰ διαμαρτανόμενα τῶν κατορθουμένων, οὐδὲ τοῦτο γνῶναι χαλεπὸν ἐκ τῶν τομβαινόντων. καὶ μὴν διότι παρὰ τὰς τῶν ἡγου- 4 μένων ἀγνοίας ἢ ῥαθυμίας ἐπιτελεῖται τὰ πλεῖστα τῶν ἀμαρτημάτων, οὐδεὶς (ἀν) τοῦτ' ἀπορήσειε. τίς οὖν ὁ 5 τρόπος τῆς τοιαύτης διαθέσεως σκοπεῖν ἤδη πάρεστι.

Τὰ μὲν οὖν ἀπροθέτως ἐν τοῖς πολεμικοῖς συμ- 6 10 βαίνουτα πράξεις μεν οὐδαμῶς άρμόζει λέγειν, περιπετείας δε και συγκυρήσεις μάλλον διό και λόγον 7 ούκ έγοντα μεθοδικόν ούδ' έστωτα παραλειπέσθω. τὰ δὲ κατὰ πρόθεσιν ἐνεργούμενα, ταῦτα δηλούσθω. περί ων δ νῦν δη λόγος. πάσης δη πράξεως έχούσης 8 15 καιρον ώρισμένον και διάστημα και τόπον, και προσδεομένης τοῦ λαθεῖν καὶ συνθημάτων ὡρισμένων, 616. gri δε και δι' ων και μεθ' ων και τίνι τρόπω πραχθήσεται, φανερον ώς δ μέν έκάστου τούτων εύστο- 9 γήσας ούχ άμαρτήσεται της έπιβολης, δ δ' ένδς όλινο γωρήσας σφαλήσεται της δλης προθέσεως. ούτως ή 10 φύσις πρός τὰς ἀποτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων ίκανὸν ξυ και τὸ τυγὸν ἐποίησε τῶν κατὰ μέρος: πρὸς δὲ τὸ κατορθοῦν μόλις Ικανά πάντα. διὸ χρή μηδενὸς 13 άφροντιστείν έν ταίς τοιαύταις έπιβολαίς τοὺς ήγου-25 μένους. ἔστι δ' άρχη μεν τῶν προειρημένων τὸ σι- 2 γαν, καὶ μήτε διὰ γαρὰν παραδόξου προφαινομένης έλπίδος μήτε διὰ φόβον μήτε διὰ συνήθειαν μήτε διὰ φιλοστοργίαν μεταδιδόναι μηδενί τῶν ἐκτός, αὐτοῖς δὲ κοινοῦσθαι τούτοις, ὧν χωρίς οὐχ οίόν τε 3

⁹ τὰ μὲν οὖν — 11 συγκυρήσεις μᾶλλον Suid. s. v. ἀπροθέτως 22 ἐποίησεν F

τὸ προτεθέν έπὶ τέλος άγαγεῖν, καὶ τούτοις μὴ πρότερον, άλλ' ὅταν ὁ τῆς ἐκάστου χρείας καιρὸς ἐπαναγ-

- 4 κάζη. χοὴ δὲ σιγᾶν μὴ μόνον τῆ γλώττη, πολύ δὲ
- 5 μάλλον τῆ ψυχῆ. πολλοί γὰρ ἤδη κρύψαντες τοὺς λόγους ποτὲ μὲν δι' αὐτῆς τῆς ἐπιφάσεως, ποτὲ δὲ 5 καὶ διὰ τῶν πραττομένων φανερὰς ἐποίησαν τὰς
- 679. 6 έαυτῶν ἐπινοίας. δεύτερον δ' ἐπεγνωκέναι τὰς ἡμερησίους καὶ νυκτερινὰς πορείας καὶ τὰ διανύσματα τούτων, μὴ μόνον κατὰ γῆν, ἀλλὰ καὶ κατὰ δάλατ-
 - 7 ταν. τρίτον καὶ μέγιστον, τῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος 10 καιρῶν ἔχειν ἔννοιαν καὶ δύνασθαι τούτων κατὰ τὸ
 - 8 πριθέν εὐστοχεῖν. καὶ μὴν οὐδὲ τὸν τόπον τῆς πράξεως ἐν μικρῷ θετέον, ἐπειδὴ πολλάκις παρὰ τοῦτο τὰ μὲν ἀδύνατα δοκοῦντ' εἶναι δυνατά, τὰ δὲ δυ-
 - 9 νατὰ πέφηνεν ἀδύνατα. τὸ δὲ τελευταΐον συνθημά- 15 των καὶ παρασυνθημάτων, ἔτι δὲ τῆς ἐκλογῆς, δι' ὧν καὶ μεθ' ὧν ἐνερνηθήσεται τὸ κριθέν, οὐκ ὁλινωρητέον.
 - 14 Τῶν δὲ προειρημένων τὰ μὲν ἐκ τριβῆς, τὰ δ' ἐξ ἰστορίας, τὰ δὲ κατ' ἐμπειρίαν μεθοδικὴν θεω-
 - 2 φεϊται. κάλλιστον μέν οὖν τὸ γινώσκειν αὐτὸν καὶ 20 τὰς δδοὺς καὶ τὸν τόπον, έφ' ὃν δεῖ παραγενέσθαι,
 - και την φύσιν τοῦ τόπου, πρὸς δὲ τούτοις, δι' ὧν 3 μέλλει και μεθ' ὧν πράττειν. δεύτερον δ' ίστορεῖν
 - επιμελώς και (μη) πιστεύειν τοῖς τυχοῦσι· τὴν δὲ τῶν καθηγουμένων πίστιν ἐπί τι τῶν τοιούτων ἐν 617.
 - 4 τοις έπομένοις ἀεὶ δει κεισθαι. ταῦτα μὲν οὖν καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια δυνατὸν ίσως καὶ δι' αὐτῆς τῆς στρατιωτικῆς τριβῆς περιγίνεσθαι τοις ἡγουμέ-
 - 5 νοις, τὰ μὲν έξ αὐτουργίας, τὰ δ' έξ ίστορίας τὰ

²⁴ τυχοῦσιν Γ

δ' έκ της έμπειρίας προσδείται μαθήσεως καί θεωοημάτων, και μάλιστα των έξ άστρολογίας και γεωμετρίας, ὧν τὸ μὲν ἔργον οὐ μέγα πρός γε ταύτην την χρείαν, τὸ δὲ χρημα μέγα καὶ μεγάλα συνερτο γείν δυνάμενον πρός τὰς προειρημένας ἐπιβολάς. άναγκαιότατον δ' αύτοῦ τὸ περί τὰς νυκτερινάς θεω- 6 ρίας και τὰς ἡμερινάς. εί μεν γὰρ ἴσας είναι συνέβαινεν άει ταύτας, οὐδ' ἤστινος ἂν ἀσχολίας τὸ πράγμα προσεδείτο, ποινή δ' αν ήν απάντων ή γνω-10 σις έπελ δ' οὐ μόνον έχει τὰ προειρημένα πρὸς 7 άλληλα διαφοράν, άλλὰ καὶ πρὸς αὐτά, δῆλον ὡς 680. ανάγκη γινώσκειν τὰς αὐξήσεις καὶ μειώσεις έκατέρων. πως νὰρ ἄν τις εὐστογήσειε πορείας καὶ δια-8 νύσματος ήμερησίου, πῶς δὲ νυκτερινοῦ, μὴ κατα-15 νοήσας τὰς τῶν προειρημένων διαφοράς; καὶ μὴν 9 οὐδὲν πρὸς τὸν δέοντα καιρὸν έξικέσθαι δυνατὸν άνευ τῆς τούτων έμπειρίας, άλλὰ ποτὲ μὲν ὑστερεῖν, ποτε δε προτερείν ανάγκη. μείζον δε το προτερείν 10 έν μόνοις τούτοις άμάρτημα τοῦ καθυστερεῖν δ μέν 11 20 γὰο ὑπεράρας τὸν ὡρισμένον καιρὸν αὐτῆς ἀποτυγχάνει τῆς έλπίδος — τὸ γὰρ γεγονὸς έξ ἀποστήματος έπιγνούς αύθις ἀπολύεται μετ' ἀσφαλείας δ δε προλαβών τον καιρόν, έγγίσας και γνωρισθείς 12 οὐ μόνον ἀποτυγχάνει τῆς ἐπιβολῆς, ἀλλὰ καὶ κιν-25 δυνεύει τοις όλοις. πρατεί δ' έπι πάντων μέν των 15 άνθοωπείων ξογων δ καιρός, μάλιστα δε των πολεμικών. διὸ προχείρως ίστέον τῷ στρατηγῷ τροπὰς 2 ήλίου θερινάς (και γειμερινάς), έτι δ' ισημερίας και τας μεταξύ τούτων αὐξήσεις καὶ μειώσεις ήμερων

¹³ εύστοχήσειεν Ε

3 καλ νυκτών ούτως γάρ αν μόνως δύναιτο συμμετρεϊσθαι πρός λόγον τὰ διανύσματα καὶ κατὰ γῆν 4 και κατά θάλατταν. και μήν τούς κατά μέρος καιρούς άναγκαϊον είδέναι, και τούς της ημέρας και τούς τῆς νυκτός, πρὸς τὸ γινώσκειν πηνίκα ποιη- 5 5 τέον και τὰς έξεγέρσεις και τὰς ἀναζυγάς οὐ γὰρ 618. οίόν τε τοῦ τέλους τυγγάνειν μη οὐ τῆς ἀρχῆς 6 εὐστοχήσαντα. τοὺς μὲν οὖν τῆς ἡμέρας καιροὺς τῆ σκιᾶ θεωρεῖν οὐκ ἀδύνατον, ἔτι δὲ τῆ κατὰ τὸν ήλιον πορεία και τοῖς ἐπι τοῦ κόσμου γινομένοις 10 7 αὐτοῦ τούτου διαστήμασι τοὺς δὲ τῆς νυκτὸς δυσγερές, έὰν μή τις έπὶ τοῦ φαινομένου τῆ τῶν δώδεκα ζωδίων οίκονομία καὶ τάξει συμπεριφέρηται. πάνυ δὲ καὶ τοῦτο δάδιον τοῖς τὰ φαινόμενα πε-8 πολυπραγμονηκόσιν. ἐπεὶ γὰρ ἀνίσων οὐσῶν τῶν 15 νυκτών δμως εν πάση τη νυκτί των δώδεκα ζωδίων 681. Εξ αναφέρεσθαι συμβαίνει, φανερον ως αναγκατον έν τοῖς αὐτοῖς μέρεσι πάσης νυκτὸς ἴσα μέρη τῶν 9 δώδεκα ζὰδίνον ἀναφέρεσθαι. τοῦ δ' ἡλίου γνωριζομένου καθ' ημέραν, ποίαν μοζραν έπέγει, δήλον 20 ώς δύναντος τούτου την κατά διάμετρον έπιτέλλειν 10 ανάγκη. λοιπὸν ὅσον ἂν τὸ μετὰ ταύτην μέρος άνατεταλκός φαίνηται του ζωδιακού, τοσούτον είκός 11 ἀνύσθαι τῆς νυκτός αἰεί. γνωριζομένων δὲ τῶν ζωδίων και κατά τὸ πλήθος και κατά τὸ μέγεθος, τοι- 36 ούτους γίνεσθαι μετά ταῦτα συμβαίνει καλ τοὺς κατά

12 μέρος καιρούς τῆς νυκτός. ἐν δὲ ταῖς συννεφέσι νυξί τῆ σελήνη προσεκτέον, ἐπεὶ διὰ τὸ μέγεθος.

¹¹ F^s add, in marg. shmelwsai 17 $\xi\xi$ anagégesdai F, $\xi\xi$ anagégesdai S, corr. $D^m,v.$ BW II 59 s. ánagnalon ex ánagnalon F

ώς έπίπαν αίει το ταύτης έμφαίνεται φώς, καθ' δν αν ή τόπον τοῦ κόσμου. καὶ ποτὲ μὲν ἐκ τῶν περὶ 13 τὰς ἀνατολὰς καιρῶν καὶ τόπων στογαστέον, ποτὲ 14 δὲ πάλιν έχ τῶν περὶ τὰς δύσεις, καθυπαργούσης 5 και περί τοῦτο τὸ μέρος έννοίας έπι τοσοῦτον ώστε συμπεριφέρεσθαι ταῖς καθ' ἡμέραν διαφοραῖς τῶν άνατολών. έστι δε τρόπος εὐθεώρητος και περί ταύ- 15 την δρος γάρ είς μην ώς τύπφ, και πρός αίσθησιν τοιούτοι πάντες. ή και τον ποιητήν άν τις έπαι-16 10 νέσειε, διότι παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέα, τὸν ἡγεμονικώτατον άνδρα, τεκμαιρόμενον έκ τῶν άστρων οὐ μόνον τὰ κατὰ τοὺς πλοῦς, άλλὰ καὶ τὰ περὶ τὰς έν τη γη πράξεις. Ικανά γάρ και τὰ παρά δόξαν 2 γινόμενα (μή δυνάμενα) τυγγάνειν προνοίας άκρι- 619. 15 βούς είς τὸ πολλην ἀπορίαν παρασκευάζειν και πολλάκις, οίον όμβρων και ποταμών έπιφοραί και πά- 3 γων ύπερβολαί και χιόνες, έτι δ' δ καπνώδης καί συννεφής άὴρ καὶ τάλλα τὰ παραπλήσια τούτοις. εί 4 δε και περι ών δυνατόν έστι προιδέσθαι, και τού-20 των όλιγωρήσομεν, πώς ούκ είκότως έν τοῖς πλείστοις άποτευξόμεθα δι' αύτούς; διόπερ ούκ άφροντιστη- 5 682. τέον οὐδενὸς τῶν προειρημένων, ΐνα μὴ τοιούτοις άλογήμασι περιπίπτωμεν οίοις φασί περιπεσείν έτέρους τε πλείους καὶ τοὺς νῦν ὑφ' ἡμῶν λέγεσθαι 25 μέλλοντας ύποδείγματος χάριν. "Αρατος δ των 'Αχαιων στρατηγός έπιβαλόμενος 17

"Αρατος ὁ τῶν 'Αχαιῶν στρατηγὸς ἐπιβαλόμενος πραξικοπεῖν τὴν τῶν Κυναιθέων πόλιν, συνετάξατο πρὸς τοὺς ἐκ τῆς πόλεως αὐτῷ συνεργοῦντας ἡμέραν, ἐν ἡ τὸν μὲν "Αρατον ἔδει νυκτὸς παραγενη-

¹⁴ μη δυνάμενα add. Rei 490

θέντα πρός τὸν ἀπὸ Κυναίθης βέοντα ποταμὸν ὡς έπὶ * πρεπίου μένειν ένσχολάσαντα μετά τῆς δυνά-2 μεως, τούς δ' ενδοθεν περί μέσον ήμερας, δτε λάβοιεν τον καιρόν, ενα μεν αυτών μεθ ήσυγίας έν ίματίω διὰ τῆς πύλης ἐκπέμψαι, καὶ κελεῦσαι προελθόντα σ στήναι πρό της πόλεως έπλ τον συνταγθέντα τάφον, 3 τούς δὲ λοιπούς προσενεγκεῖν τὰς χεῖρας τοῖς ἄργουσι, χοιμωμένοις χατά μέσον ήμέρας, τοῖς είθισμέ-4 νοις τηρείν την πύλην. γενομένου δε τούτου σπουδή καταταχείν τους 'Αχαιούς έκ τῆς ἐνέδρας ἔδει πρὸς 10 5 την πύλην. τούτων δε διατεταγμένων και τοῦ καιροῦ συνάψαντος, ὁ μὲν "Αρατος ἦκε καὶ κουφθείς 6 κατά τὸν ποταμὸν ἔμενε τηρῶν τὸ σύνθημα περί δὲ πέμπτην ώραν έχων τις πρόβατα μαλακά τῶν είδισμένων περί πόλιν τρέφειν, δεηθείς έκ τοῦ και- 15 ροῦ πυθέσθαι τι τοῦ ποιμένος βιωτικόν, έξηλθε διὰ τῆς πύλης ἐν Ιματίω καὶ στὰς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τάφον 7 περιεβλέπετο τὸν ποιμένα. οί δὲ περὶ τὸν "Αρατον άποδεδόσθαι σφίσι τὸ σύνθημα νομίσαντες σπουδή 8 πρός την πόλιν έφεροντο πάντες. ταγύ δε της πύ- 20 λης κλεισθείσης ύπὸ τῶν ἐφεστώτων διὰ τὸ μηδέπω μηδεν ύπὸ τῶν ἔνδον ἡτοιμάσθαι, συνέβη μὴ μόνον της πράξεως ἀποτυχεῖν τοὺς περί τὸν "Αρατον, άλλὰ καὶ τοῖς ἐκ τῆς πόλεως συμπράττουσιν αἰτίους 620. γενέσθαι των μεγίστων συμπτωμάτων καταφανείς 25 γὰο γενόμενοι παραχοῆμα προβληθέντες ἀπέθανον. 688.9 τί οὖν είποι τις ἂν τῆς περιπετείας αίτιον γεγονέ-

² êmi πρεπιου F (S), êml την $\ell\omega$ (ad δέοντα referenda) coni. BW (videntur enim ad êmi codicis archetypi ascripta fuisse: $\gamma \varrho'$ êml ℓ $\ell\omega$, quae cum êmi imperite coniuncta ita obscurata sunt, ut evaserit illud πρεπιου)

ναι; τὸ ποιήσασθαι τὸν στρατηγὸν ἀπλοῦν τὸ σύνθημα, νέον ἀκμὴν ὄντα καὶ τῆς τῶν διπλῶν συνθημάτων καὶ παρασυνθημάτων ἀκριβείας ἄπειρον. οῦτως αὶ πολεμικαὶ πράξεις ἐν μικρῷ τὸ διαφέρον 10 5 ἔχουσι τῆς ἐφ' ἐκάτερα φοπῆς τῶν ἐκβαινόντων.

Καλ μην Κλεομένης δ Σπαρτιάτης προθέμενος 18 διά πράξεως έλειν την των Μεγαλοπολιτών πόλιν, συνετάξατο τοῖς τὸ τεῖχος φυλάττουσι τὸ κατὰ τὸν Φωλεόν καλούμενον νυκτός ήξειν μετά τής δυνά-10 μεως κατά τρίτην φυλακήν· τοῦτον γάρ ἐφύλαττον τὸν καιρὸν τὸ τείγος οί συμπράττοντες αὐτῷ. οὐκέτι 2 δε προνοηθείς δτι περί την της Πλειάδος επιτολήν τελέως ήδη βραγείας είναι συμβαίνει τὰς νύκτας, έχινησε την δύναμιν έχ της Λακεδαίμονος περί δυ-15 σμάς ήλίου. λοιπόν οὐ δυνάμενος καταταχεῖν, άλλὰ 3 της ημέρας καταλαμβανούσης είκη και άλόνως βιαζόμενος, αίσχοῶς έξέπεσε, πολλοὺς ἀποβαλὼν καὶ κινδυνεύσας τοίς δλοις· δς εί κατά τὸ συνταχθέν 4 ηὐστόγησε τοῦ καιροῦ καὶ κρατούντων τῆς εἰσόδου 20 των συνεργούντων είσηνανε την δύναμιν, ούκ αν διεψεύσθη τῆς ἐπιβολῆς.

Πάλιν όμοίως Φίλιππος ὁ βασιλεύς, ὡς ἐπάνω ὁ προεῖπον, πρᾶξιν ἔχων ἐκ τῆς τῶν Μελιταιῶν πόλεως κατὰ δύο τρόπους ἥμαρτε καὶ γὰρ τὰς κλίω μακας ἐλάττους ἔχων ἦλθε τῆς χρείας καὶ τοῦ καιροῦ διέπεσε. συνταξάμενος γὰρ ἥξειν περὶ μέσας 6 νύκτας κατακεκοιμημένων ῆδη πάντων, πρὸ τοῦ δέουτος καιροῦ κινήσας ἐκ Λαρίσης καὶ προσπεσὼν

⁵ έββαινόντων \mathbf{F}^1 , corr. \mathbf{F}^2 6 αλεομέν \mathbf{F}^1 , supersor. η_S \mathbf{F}^8 8 φυλάττουσιν \mathbf{F}

πρὸς τὴν τῶν Μελιταιῶν χώραν, οὕτ' ἐπιμένειν ἐδύνατο, δεδιὼς μὴ προσαγγελθείη τοῖς ἔνδον, οὕτ' ἀνα7 κάμψας ἔτι λαθεῖν. διόπερ ἀναγκαζόμενος εἰς τοῦμπροσθεν προάγειν, ἦκε πρὸς τὴν πόλιν ἀκμὴν τῶν
8 ἀνθρώπων ἐγρηγορότων. ὅθεν οὕτε διὰ τῶν κλιμά5 κων ἠδύνατο βιάζεσθαι διὰ τὴν ἀσυμμετρίαν οὕτε
684. διὰ τῆς πύλης εἰσελθεῖν τῷ μὴ δύνασθαι τοὺς ἔνδον 621.
9 αὐτῷ συνεργεῖν διὰ τὸν καιρόν. τέλος διερεθίσας
τοὺς ἐν τῆ πόλει καὶ πολλοὺς τῶν ἰδίων ἀποβαλών,
μετ' αἰσχύνης ἄπρακτος ἐπανῆλθε, πᾶσι καὶ τοῖς 10
ἄλλοις παρηγγελκὼς ἀπιστεῖν αὐτῷ καὶ φυλάτ-

Καὶ μὴν Νικίας ὁ τῶν 'Αθηναίων στρατηγός, 19 δυνάμενος σώζειν τὸ περί τὰς Συρακούσας στράτευμα, καὶ λαβών τῆς νυκτὸς τὸν ἀρμόζοντα καιρὸν 15 είς τὸ λαθεῖν τοὺς πολεμίους, ἀποχωρήσας είς ἀσφαλές, κάπειτα της σελήνης έκλειπούσης δεισιδαιμονήσας, ως τι δεινόν προσημαινούσης, επέσχε την 2 άναζυγήν. καὶ παρὰ τοῦτο συνέβη κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν αὐτοῦ νύκτα ποιησαμένου τὴν ἀναζυγήν, 20 προαισθομένων των πολεμίων, καλ τὸ στρατόπεδον καί τούς ήγεμόνας ύποχειρίους γενέσθαι τοῖς Συρα-3 κοσίοις. καίτοι γε παρά τῶν ἐμπείρων Ιστορήσας μόνον περί τούτων δυνατός ήν ούχ οίον παραλιπείν διά τὰ τοιαῦτα τοὺς ἰδίους καιρούς, ἀλλὰ καὶ συν- 25 εργοίς χρήσασθαι διὰ τὴν τῶν ὑπεναντίων ἄγνοιαν. 4 ή γαρ των πέλας απειρία μέγιστον έφόδιον γίνεται

τεσθαι.

δ 'Εκ μεν ούν ἀστρολογίας μέχρι τῶν προειρημέ-

τοῖς ἐμπείροις πρὸς κατόρθωσιν.

⁴ hner F 6 novato F, έδύνατο Di, sed ∇ . BWI77

νων πολυπραγμονητέον. περί δε τῆς τῶν κλιμάκων συμμετρίας τοιούτος τίς έστιν δ τρόπος της θεωρίας. έαν μέν γαρ διά τινος των συμπραττόντων δοθή 6 τὸ τοῦ τείχους ύψος, πρόδηλος ή τῶν κλιμάκων ε γίνεται συμμετρία. οΐων γάρ αν δέκα τινών είναι συμβαίνη τὸ τοῦ τείχους ύψος, τοιούτων δώδεκα δεήσει τὰς κλίμακας δαψιλών ὑπάρχειν. τὴν δ' 7 ἀπόβασιν τῆς κλίμακος πρὸς τὴν τῶν ἀναβαινόντων συμμετρίαν ημίσειαν είναι δεήσει της κλίμακος, ϊνα 10 μήτε πλείον ἀφιστάμεναι διὰ τὸ πλήθος τῶν ἐπιβαινόντων εὐσύντριπτοι γίνωνται μήτε πάλιν δρθό-685, τεραι προσερειδόμεναι λίαν άχροσφαλείς ώσι τοίς προσβαίνουσιν. έὰν δὲ μὴ δυνατὸν ἡ μετρῆσαι μηδ' 8 έγγίσαι τῷ τείχει, ληπτέον έξ ἀποστάσεως παντὸς 15 ύψους τὸ μέγεθος τῶν πρὸς ὀρθὰς ἐφεστώτων τοῖς ύποχειμένοις έπιπέδοις. δ τε τρόπος τῆς λήψεως 9 622. και δυνατός και φάδιος τοῖς βουλομένοις πολυπραγμονείν (τά) παρά των μαθηματικών.

4 εμβολής ὑπὲο ὧν ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ τὰς τάξεις 5 ὑπομνήμασιν ἀκριβέστερον δεδήλωται. οὐ γὰο οἴομαι τοῦτό γε μετρίως ἡμῖν ἐποίσειν οὐδένα διότι πολλά τινα προσαρτῶμεν τῆ στρατηγία, κελεύοντες ἀστρολογεῖν καὶ γεωμετρεῖν τοὺς ὀρεγομένους αὐτῆς. 5

6 έγω δε τὰ μεν έκ περιττοῦ παρελκόμενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι χάριν τῆς ἐν ἑκάστοις ἐπιφάσεως καὶ στωμυλίας πολύ τι μᾶλλον ἀποδοκιμάζων, παραπλησίως δε καὶ τὸ πορρωτέρω τοῦ πρὸς τὴν χρείαν ἀνήκοντος ἐπιτάττειν, περὶ τἀναγκαῖα φιλοτιμότατός εἰμι 10
7 καὶ σπουδάζων. καὶ γὰρ ἄτοπον τοὺς μεν ὀργηστικῆς

ἢ τοὺς αὐλητικῆς ἐφιεμένους ἐπιδέχεσθαι τήν τε 686. περὶ τοὺς ὁυθμοὺς καὶ τὰ μουσικὰ προκατασκευήν, ἔτι δὲ τὰ περὶ τὴν παλαίστραν, διὰ τὸ δοκεῖν προσ-

δείσθαι τὸ τέλος έκατέρου τῆς τῶν προειρημένων 15 8 συνεργίας, τοὺς δὲ στρατηγίας ἀντιποιουμένους

άσχάλλειν, εί δεήσει τῶν έκτὸς ἐπιτηδευμάτων μέχρι 9 τινὸς ἀναλαβεϊν. ὥστε τοὺς περὶ τὰς βαναύσους

ετινὸς άναλαβεῖν. ὤστε τοὺς περί τὰς βαναύσους τέχνας ἀσκοῦντας έμμελεστέρους εἶναι καὶ φιλοτιμοτέρους τῶν περὶ τὰ κάλλιστα καὶ σεμνότατα προ- № αιρουμένων διαφέρειν ὧν οὐδὲν ἂν ὸμολονήσειε 628.

10 νοῦν ἔχων οὐδείς. καὶ περί μὲν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν εἰρήσθω.

687, 19 "Οτι τοιαύτης διαθέσεως ύπαρχούσης περί τε 624,9
21 τοὺς 'Ρωμαίους καὶ Καρχηδονίους, καὶ παλιντρόπων 25
έκατέροις ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης ἀπαντωμένων ἐναλλὰξ προσπιπτόντων, κατὰ τὸν ποιητὴν ἄμα λύπην καὶ γαρὰν ὑποτρέγειν εἰκὸς ἦν τὰς ἐκάστων ψυγάς.

¹ π τὰς τάξεις F, παρὰ τὰς τάξεις S, περὶ παρατάξεων D^m, v. BW II 60 s 23 des. F fol. 186 prim. 24—28 M 29, 19—28 H. 28 δείνυσι M, είκὸς ἡν corr. Cam-

"Οτι των έκατέροις, 'Ρωμαίοις φημί και Καργη-624,19 δονίοις, προσπιπτόντων και συμβαινόντων είς ήν άνηο αίτιος καὶ μία ψυχή, λέγω δὲ τὴν 'Αννίβου. τά τε γὰρ κατὰ τὴν Ἰταλίαν δμολογουμένως οὖτος 2 τ ήν δ γειρίζων, τά τε κατά την 'Ιβηρίαν διά τοῦ πρεσβυτέρου τῶν ἀδελφῶν ᾿Ασδρούβου, μετὰ δὲ ταῦτα διὰ τοῦ [πρεσβύτου] Μάγωνος: οί γὰρ τοὺς 3 των Ρωμαίων στρατηγούς αμφοτέρους αποκτείναντες [αμα] κατά την 'Ιβηρίαν ήσαν οὖτοι. καὶ μην 4 10 τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν ἔπραττε τὰς μὲν ἀρχὰς διὰ τῶν περί τὸν Ἱπποκράτην, ὕστερον δὲ διὰ Μυττόνου τοῦ Λίβυος. δμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἑλλάδα 5 και την 'Ιλλυρίδα' και τον άπο τούτων των τόπων φόβον άνατεινόμενος έξέπληττε καλ περιέσπα 'Ρω-15 μαίους διὰ τῆς πρὸς Φίλιππον κοινοπραγίας. οὕτως 6 μένα τι φύεται χρημα καί δαυμάσιον ανήρ καί ψυγή δεόντως άρμοσθείσα κατά την έξ άρχης σύ- 625. στασιν πρός δ,τι αν δρμήση των ανθρωπίνων ξογων.

ο 'Επεί δ' ή των πραγμάτων διάθεσις είς έπίστα- 7 σιν ήμας ήχε περί τῆς 'Αννίβου φύσεως, ἀπαιτεῖν δ καιρὸς δοκεῖ μοι τὰς μάλιστα διαπορουμένας ίδιό- τητας ὑπὲρ αὐτοῦ δηλωσαι. τινὲς μὲν γὰρ ὡμὸν 8

pius 'Pol. Gesch. übersetzt cet.' Stutgardiae 1863 p. 822 ann. 2 1 P 30, 1 Va 9 αμα quod irrepsit ex initio antecedentis versus (ἀμφοτέφους ἀποκτείναντες) del. BW 12 τὰ add. ante κατὰ Wielandtius l. c. p. 52 15 οῦτως — 19 ἔργων add. F in marg. fol. 136r prim. eo loco, ubi ecloga desinit de arte imperatoria (p. 26, 23; v. ann. ad IX 26°); eadem habet M 29, 27—29 H. et Suid. s. v. χοῆμα (v. Muellerum Fleckeis. annal. 1870, 182) 18 ἀν-θρωπίνων FMP, ἔξ ἀρχῆς Suid. (sine dubio ex antecedentibus perperam repetita)

αὐτὸν οἴονται γεγονέναι καθ' ὑπερβολήν, τινὲς δὲ φιλάργυρου, τὸ δ' άληθες είπεῖν ὑπερ αὐτοῦ καὶ 689. 9 των έν πράνμασιν άναστρεφομένων οὐ δάδιον. Ενιοι μέν γάρ έλέγγεσθαί φασι τὰς φύσεις ὑπὸ τῶν περιστάσεων, και τούς μέν έν ταζς έξουσίαις καταφα- δ νεῖς νίνεσθαι, κἂν ὅλως τὸν πρὸ τοῦ γρόνον ἀνα-10 στέλλωνται, τούς δὲ πάλιν ἐν ταῖς ἀτυγίαις. ἐμοί δ' ξμπαλιν ούχ ύγιες είναι δοκεί το λεγόμενον ού γάο δλίγα μοι φαίνονται, τὰ δὲ πλεῖστα, ποτὲ μὲν διὰ τὰς τῶν φίλων παραθέσεις, ποτὸ δὲ διὰ τὰς 10 τῶν πραγμάτων ποικιλίας, ἄνθρωποι παρὰ τὴν αύτῶν προαίρεσιν ἀναγκάζεσθαι καὶ λέγειν καὶ πράτ-23 τειν. γυοίη δ' ἄν τις ἐπὶ πολλῶν τῶν ἤδη γεγονό-2 των έπιστήσας. τίς γὰρ Αγαθοκλέα τὸν Σικελίας τύραννον οὐχ ίστόρηκε διότι δόξας ἀμότατος είναι 15 κατά τὰς πρώτας ἐπιβολὰς καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς δυναστείας, μετά ταῦτα νομίσας βεβαίως ενδεδεσθαι την Σικελιωτών άρχην πάντων ημερώτατος δοκεί 3 γεγονέναι καλ πραότατος; έτι δε Κλεομένης δ Σπαρτιάτης οὐ χρηστότατος μεν βασιλεύς, πικρότατος δε 20 τύραννος, εὐτραπελώτατος δὲ πάλιν ίδιώτης καὶ φιλ-4 ανθρωπότατος; καίτοι γ' οὐκ είκὸς ἦν περί τὰς αὐτὰς φύσεις τὰς ἐναντιωτάτας διαθέσεις ὑπάρχειν: άλλ' άναγκαζόμενοι ταῖς τῶν πραγμάτων μεταβολαίς συμμετατίθεσθαι την έναντίαν τη φύσει πολ-25 λάχις έμφαίνουσι διάθεσιν ένιοι των δυναστων πρός τούς έπτός, ώστε μη οίον έλέγχεσθαι τας φύσεις δια 5 τούτων, τὸ δ' έναντίον έπισκοτεῖσθαι μαλλον. τὸ δ

²⁶ δυναστῶν P, δυνατῶν Va 33 vulgo (veram scripturam ignarus lectionis codicis P restituit Bothius Polybiana p. 58)

αὐτὸ καὶ διὰ τὰς τῶν φίλων παραθέσεις εἴωθε συμβαίνειν οὐ μόνον ἡγεμόσι καὶ δυνάσταις καὶ βασιλεῦσιν, ἀλλὰ καὶ πόλεσιν. ᾿Αθηναίων γοῦν εὕροι 6 τις ἀν ὀλίγα μὲν τὰ πικρά, πολλὰ δὲ τὰ χρηστὰ καὶ σεμνὰ τῆς πολιτείας ᾿Αριστείδου καὶ Περικλέους 626. προεστώτων, Κλέωνος δὲ καὶ Χάρητος τἀναντία Αακεδαιμονίων (δ΄) ἡγουμένων τῆς Ἑλλάδος ὅσα τ μὲν διὰ Κλεομβρότου τοῦ βασιλέως πράττοιτο, πάντα συμμαχικὴν εἶχε τὴν αῖρεσιν, ὅσα δὲ δι ᾿Αγησιλάου, 10 τοὐναντίον ὅστε καὶ τὰ τῶν πόλεων ἔθη ταῖς τῶν 8 690. προεστώτων διαφοραῖς συμμεταπίπτειν. Φίλιππος 9 δ΄ ὁ βασιλεύς, ὅτε μὲν Ταυρίων ἢ Δημήτριος αὐτῷ συμπράττοιεν, ἡν ἀσεβέστατος, ὅτε δὲ πάλιν Ἅρατος ἢ Χρυσόγονος, ἡμερώτατος.

15 Παραπλήσια δέ μοι δοκεῖ τούτοις καὶ τὰ κατ' 24 'Αννίβαν γεγονέναι' καὶ γὰρ περιστάσεσι παραδόξοις 2 καὶ ποικίλαις ἐχρήσατο καὶ φίλοις τοῖς ἔγγιστα μεγάλας ἐσχηκόσι διαφοράς, ὥστε καὶ λίαν ἐκ τῶν κατ' 'Ιταλίαν πράξεων δυσθεώρητον εἶναι τὴν τοῦ προει- 10 ρημένου φύσιν. τὰς μὲν οὖν τῶν περιστάσεων ὑπο- 3 βολὰς εὐχερὲς καὶ διὰ τῶν προειρημένων καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα φηθησομένων καταμαθεῖν, τὰς δὲ τῶν φίλων οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν, ἄλλως τε καὶ διὰ μιᾶς γνώμης ἱκανὴν τοῦ πράγματος ἔμφασιν (ἐξὸν) 26 λαβεῖν. καθ' δν γὰρ καιρὸν 'Αννίβας ἐξ 'Ιβηρίας τὴν 4 εἰς 'Ιταλίαν πορείαν ἐπενόει στέλλεσθαι μετὰ τῶν δυνάμεων, μεγίστης προφαινομένης δυσχρηστίας περὶ τὰς τροφὰς καὶ τὴν ἑτοιμότητα τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατοπέδοις, ᾶτε καὶ κατὰ τὸ μῆκος ἀνήνυτον ἔχειν

²⁴ έμφασι λαβείν P, έξον add. Va 33 ante iκανήν, Hu post έμφασιν

τι δοχούσης της όδοῦ καὶ κατά τὸ πληθος καὶ την δ άγριότητα τῶν μεταξύ κατοικούντων βαρβάρων, τότε δοκεί και πλεονάκις έν τῷ συνεδρίῳ περί τούτου τοῦ μέρους έμπιπτούσης απορίας είς των φίλων 'Αννίβας δ Μονομάγος επικαλούμενος αποφήνασθαι γνώμην 5 διότι μία τις όδὸς αύτῷ προφαίνεται. δι' ής έστιν 6 είς Ίταλίαν έλθεῖν έφικτόν, τοῦ δ' Άννίβου λένειν κελεύσαντος, διδάξαι δείν έφη τὰς δυνάμεις ἀνθρω-7 ποφανείν καὶ τούτω ποιῆσαι συνήθεις 'Αννίβας δὲ πρὸς μὲν τὸ τόλμημα καὶ τὸ πρακτικὸν τῆς 10 έπινοίας οὐδὲν ἀντειπεῖν έδυνήθη, τοῦ δὲ πράνματος λαβείν έννοιαν ούθ' αύτὸν ούτε τοὺς φίλους τούτου δε τάνδοὸς είναι φασιν 627. 8 έδύνατο πεϊσαι. ξονα και τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν εἰς Ἀννίβαν ἀναφεοόμενα περί τῆς ἀμότητος, οὐχ ἦττον δὲ καί τῶν 15 περιστάσεων.

691. 25 Φιλάργυρός γε μὴν δοκεῖ γεγονέναι διαφερόντως καὶ φίλφ κεχρῆσθαι φιλαργύρφ Μάγωνι τῷ 2 (τὰ) κατὰ τὴν Βρεττίαν χειρίζοντι. ταύτην δὲ τὴν ιστορίαν έγὰ παρέλαβον μὲν καὶ παρ' αὐτῶν Καρ- 20 3 χηδονίων έγχώριοι γὰρ οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν έγχω- 4 ρίων ἀνθρώπων ἤθη κάλλιστα γινώσκουσιν ετι δὲ Μασαννάσου ἀκριβέστερον διήκουσα, φέροντος ἀπολογισμοὺς καθόλου μὲν περὶ πάντων Καρχηδο- 25

⁹ post συνήθεις add. P: ζήτει τὰ λοιπὰ ἐν τῷ περί στρατηγημάτων: videntur igitur ex oratione Hannibalis Monomachi nonnulla esse h. l. omissa 21 ἐγχώριοι — 23 γινώσονους Suld. s. v. ἀνέμων στάσεις είπρουσα Βεη 253, 24 ἔτι δ' ἀπριβέστερον Μασανάσσον διήπουσα Βεη 253, sed inter Μασ. et ἀπριβέστερον nonnulla videntur omissa esse, fortasse τοῦ βασιλέως 24 μασσανάσον P³, corr. BWI 74

νίων, μάλιστα δὲ περὶ τῆς 'Αννίβου καὶ Μάγωνος τοῦ Σαυνίτου προσαγορευομένου φιλαργυρίας. πρὸς δ γὰρ τοῖς ἄλλοις ἔφη γενναιότατα κεκοινωνηκότας έαυτοῖς πραγμάτων τοὺς προειρημένους ἀπὸ τῆς δ πρώτης ἡλικίας καὶ πολλὰς μὲν πόλεις κατ' Ἰβηρίαν, πολλὰς δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν είληφότας έκατέρους, τὰς μὲν κατὰ κράτος', τὰς δ' ἐκ παραδόσεως, οὐδέποτε μετεσχηκέναι τῆς αὐτῆς πράξεως ἀλλήλοις, ἀλλ' δ ἀεὶ μάλλον έαυτοὺς ἢ τοὺς πολεμίους στρατηγεῖν 10 χάριν τοῦ μὴ συμπαρεῖναι θάτερον θατέρφ πόλεως καταλαμβανομένης, ἵνα μήτε διαφέρωνται πρὸς σφᾶς ἐκ τῶν τοιούτων μήτε μερίζωνται τὸ λυσιτελές, ἐφαμίλλου τῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν ὑπαρχούσης.

Πλην δτι γε και την 'Αννίβου φύσιν οὐ μόνον 26
15 ή τῶν φίλων παράθεσις, ἔτι δὲ μᾶλλον ἡ τῶν πραγμάτων περίστασις ἐβιάζετο και μετετίθετο πολλάκις, ἔκ τε τῶν προειρημένων και τῶν λέγεσθαι μελλόντων ἐστὶ φανερόν. ἄμα γὰρ τῷ γενέσθαι τὴν 2 Καπύην τοῖς 'Ρωμαίοις ὑποχείριον εὐθέως ἡσαν, το ὅπερ εἰκός, αι πόλεις μετέωροι, και περιέβλεπον ἀφορμὰς και προφάσεις τῆς πρὸς 'Ρωμαίους μεταβολῆς' ὅτε δὴ και δοκεῖ μάλιστα δυσχρηστηθείς 3
692. 'Αννίβας εἰς ἀπορίαν ἐμπεσεῖν ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων.

οὕτε γὰρ τηρεῖν τὰς πόλεις πάσας πολὺ διεστώσας 4
25 ἀλλήλων δυνατὸς ἡν, καθίσας εἰς ἕνα τόπον, τῶν πολεμίων και πλείοσι στρατοπέδοις ἀντιπαραγόντων, οὕτε διαιρεῖν εἰς πολλὰ μέρη τὴν αὐτοῦ δύναμιν 628.

οἶός τ' ἡν. εὐχείρωτος γὰρ ἔμελλε τοῖς ἐχθροῖς 5

⁹ καταστρατηγείν coni. Krebsius sur Rection d. Casus cet. III 23, librorum (III 71, 1; IX 25, 6; XXIX 7, 3) scripturam tuetur Hu Berl. phil. Wochenschr. 1890, 1441

ύπαρξειν και δια το λείπεσθαι τω πλήθει και δια το 6 μη δύνασθαι πάσιν αὐτὸς συμπαρείναι. διόπερ ήνανκάζετο τὰς μέν προδήλως έγκαταλείπειν τῶν πόλεων. έξ ων δε τας φρουράς έξαγειν, αγωνιών μη κατά τὰς μεταβολὰς τῶν πραγμάτων συγκαταφθείρη τοὺς 5 7 ίδίους στρατιώτας. ένίας (δέ) και παρασπονδήσ υπέμεινε, μετανιστάς είς άλλας πόλεις καὶ ποιών άναο-8 πάστους αὐτῶν τοὺς βίους. ἐξ ὧν προσκόπτοντες 9 οί μεν ἀσέβειαν, οί δ' ἀμότητα κατεγίνωσκον. καὶ γὰρ ἀρπαγαὶ γρημάτων ἄμα τοῖς προειρημένοις καὶ 10 φόνοι καὶ βίαιοι προφάσεις έγίνοντο διά τε τῶν έξιόντων καλ διά των ελσιόντων στρατιωτών ελς τάς πόλεις, έκάστων ύπειληφότων δσον ούκ ήδη τούς ύπολειπομένους μεταβαλείσθαι πρός τούς ύπεναν-10 τίους. έξ ών και λίαν δυσχερές αποφήνασθαι περί 15 τῆς 'Αννίβου φύσεως, διά τε τὴν τῶν φίλων παρά-11 θεσιν καλ την των πραγμάτων περίστασιν. κρατεί γε μην η φήμη παρά μεν Καρχηδοίοις ώς φιλαργύρου, παρά δε 'Ρωμαίοις ώς ώμοῦ γενομένου [αὐτοῦ].

VI. RES SICILIAE.

686,10 Ol δε πλεϊστοι των άνθρωπων έξ αὐτῆς τῆς 628,3 $26^{\circ}{}^{(21)}$ περιμέτρου τεκμαίρουται τὰ μεγέθη των προειρη-

¹¹ προφάσεις P*, προσστάσεις Rei 737, (πράξεις) προφανώς coni. BW 20 des. P 37, 27 Va 22 F fol. 136 prim. Hoc caput ab insequenti non seiunxi, quod et in Urbinate, quo in libro eclogae inter se accuratissime discernuntur, hace duo capita sine ullo spatio distincta continuo sequentur et ea quae ad extrema verba cap. XX in margine Urbinatis ascripta sunt (v. ad IX 22, 6) desumpta esse nequeunt nisi ex loco post caput XX et ante hoc caput XXVI* exarato (v. BW II 65) et quod res ipsae poscere videntur. Praeterea Schweighaeu-

μένων. λοιπόν δταν είπη τις την μέν των Μεγα- 2 λοπολιτών πόλιν πεντήκοντα σταδίων έγειν του περίβολον, την δε των Λακεδαιμονίων δικτώ και τετταράχοντα, τω δε μεγέθει διπλην είναι την Λακεδαί-5 μονα της Μεγάλης πόλεως, απιστον αὐτοζς είναι δοκεί το λεγόμενον. αν δε και συναυξήσαι τις βου- 3 λόμενος την απορίαν είπη διότι δυνατόν έστι τετταράκοντα σταδίων πόλιν ἢ στρατοπεδείαν ἔγουσαν την περιγραφην διπλασίαν γίνεσθαι της έχατον στα-10 δίων έχούσης την περίμετρον, τελέως έκπληκτικόν αὐτοῖς φαίνεται τὸ λεγόμενον, τοῦτο δ' έστλν αἴτιον 4 δτι των έν τοις παιδικοίς μαθήμασι παραδιδομένων ήμιν διὰ τῆς γεωμετρίας οὐ μνημονεύομεν. μεν ούν τούτων προήγθην είπεζν διά τὸ μὴ μόνον 15 τούς πολλούς άλλὰ καὶ τῶν πολιτευομένων καὶ τῶν έν ταζς ήγεμονίαις αναστρεφομένων τινάς έκπλήττεσθαι, θαυμάζοντας ποτέ μέν εί δυνατόν έστι μείζω την των Λακεδαιμονίων πόλιν είναι, και πολλώ μείζω, της των Μεγαλοπολιτών, τον περίβολον έχου-20 σαν έλάττω, ποτὲ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν τεκ- 6 μαίρεσθαι, στοχαζομένους έξ αὐτῆς τῆς περιμέτρου των στρατοπεδειών. παραπλήσιον δέ τι καὶ ετερον 7 άδίκημα συμβαίνει περί τὰς τῶν πόλεων ἐπιφάσεις. 687. οί γὰρ πολλοί τῶν ἀνθρώπων τὰς περικεκλασμένας

serus, cui omnes astipulati sunt, eclogam de natura Hannibalis inter excerptum de ambitu urbium atque castrorum et fragmentum de Agrigenti pulchritudine perperam inseruit, falso ratus illam sententiam in margine Urbinatis adiunctam (v. ad IX 22, 6) eo fere loco codicis esse additam, ubi desinat excerptum de ambitu cet. et ubi incipiat ecloga de Agrigenti pulchritudine 11 τούτο F(S), τούτου Ca, τούτο BW, v. BW II 46 23 ἀγνόημα coni. Be, librorum scripturam tuetur Rei 494

καλ βουνώδεις πλείους ολκίας υπολαμβάνουσι κατέ-8 γεσθαι τῶν ἐπιπέδων. τὸ δ' οὐκ ἔστι τοιοῦτον διὰ τὸ τὰ τειγία τῶν οἰχοδομιῶν μὴ τοῖς ἐγκλίμασι τῶν έδάφων άλλὰ τοῖς ὑποκειμένοις ἐπιπέδοις οἰκοδομείσθαι πρὸς ὀρθάς, ἐφ' ὧν καὶ τοὺς λόφους αὐτοὺς 5 9 βεβηκέναι συμβαίνει. γνοίη δ' άν τις έκ τοῦ φαινο-10 μένου παιδικώς διμώς τὸ λεγόμενον. εί γὰρ νοήσαι τις είς ύψος ανατεταμένας τας έν τοίς κλίμασιν οίχίας ούτως ώστε πάσας ίσουψεῖς ὑπάρχειν, φανερου ώς ένος έπιπέδου γενομένου τοῦ κατά τὰ τέγη 624. τῶν οίκιῶν, ἴσον καὶ παράλληλον ἔσται τοῦτο τῶ τοις λόφοις ύποχειμένω και τοις των τεινών θεμε-11 λίοις έπιπέδω. περί μεν οὖν τῶν ἡγεῖσθαι καὶ πολιτεύεσθαι βουλομένων, άγνοούντων δε τα τοιαυτα 692, 27 και δαυμαζόντων, έπι τοσούτον ήμιν είρήσδω. ή 628, 22 δε των 'Ακραγαντίνων πόλις οὐ μόνον κατά τὰ προειοημένα διαφέρει των πλείστων πόλεων, άλλὰ και κατά την δρυφότητα, και μάλιστα κατά το κάλ-2 λος και την κατασκευήν. Εκτισται μέν γαρ από θαλάττης εν οκτωκαίδεκα σταδίοις, ώστε μηδενός άμοί- 20 3 ρους είναι των έκ ταύτης γρησίμων. δ δε περίβολος αὐτῆς καὶ φύσει καὶ κατασκευῆ διαφερόντως ἠσφά-4 λισται. κείται γάρ τὸ τείχος ἐπὶ πέτρας ἀκροτόμου και περιρρώγος, ή μεν αὐτοφυούς, ή δε χειροποιή-5 του, περιέγεται δε ποταμοίς φεί γαρ αυτής παρά 25 μέν την νότιον πλευράν δ συνώνυμος τη πόλει,

¹ ὑπολαμβάνουσιν F 3 τὰς οἰκίας FS*, τοὺς τοίχους Campius l. c. p. 821 ann. 2, τὰ τειχία corr. BW, τῶν οἰκο-δομιῶν del. Hu 4 ἐδάφων FS, ἐδαφῶν Be, sed v. Thom. Magistr. p. 137, 1 Ritsch. et Bachmanni anecd. Graec. vol. II p. 371, 3

παρὰ δὲ τὴν ἐπὶ τὰς δύσεις καὶ τὸν λίβα τετραμμένην ὁ προσαγορευόμενος Ύψας. ἡ δ' ἄκρα τῆς 6 πόλεως ὑπέρκειται κατ' αὐτὰς τὰς θερινὰς ἀνατο- 629. λάς, κατὰ μὲν τὴν ἔξωθεν ἐπιφάνειαν ἀπροσίτφ 5 φάραγγι περιεχομένη, κατὰ δὲ τὴν ἐντὸς μίαν ἔχουσα πρόσοδον ἐκ τῆς πόλεως. ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς Άθη- 7 νᾶς ἱερὸν ἔκτισται καὶ Διὸς 'Αταβυρίου, καθάπερ καὶ παρὰ 'Ροδίοις' τοῦ γὰρ 'Ακράγαντος ὑπὸ 'Ροδίων 8 ἀπωκισμένης, εἰκότως ὁ θεὸς οὖτος τὴν αὐτὴν ἔχει 10 προσηγορίαν ἢν καὶ παρὰ τοῖς 'Ροδίοις. κεκόσμηται 9 δὲ καὶ τἄλλα μεγαλοπρεπῶς ἡ πόλις ναοῖς καὶ στοαῖς. καὶ (μὴν) ὁ τοῦ Διὸς τοῦ 'Ολυμπίου νεὼς παντέλειαν μὲν οὐκ εἰληφε, κατὰ δὲ τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὸ μέγεθος οὐδ' ὁποίου τῶν κατὰ τὴν 'Ελλάδα δοκεῖ 15 λείπεσθαι.

692,₂₅ Πολύβιος δὲ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς 10 **628,**₂₀ χώρας ὢνομάςθαι ᾿Ακράτης διὰ τὸ εὕγεων.

698,28 'Αγάθυονα, πόλις Σικελίας, ώς Πολύβιος ενάτη 629,12
'Ο δε Μάρκος δους πίστεις υπερ ασφαλείας έπει- 11
το σεν έκχωρεϊν είς 'Ιταλίαν, έφ φ λαμβάνοντας μέτοημα παρά των 'Ρηγίνων πορθεϊν την Βρεττιανήν,
κυρίους ὄντας ων αν έκ της πολεμίας ωφεληθωσι.

^{8. 9} τοῦ γὰς ἀκςάγοντος . . . ἀπωπισμένης F, τοῦ γὰς ἀκςάγαντος . . . ἀπωπισμένου (cum hiatu) S³, glossemate τοῦ ἀκς. reiecto τῆς γὰς πόλεως coni. Hu quaest. II 6 αὐτῆς γὰς BW 12 καὶ ὁ F³S³, μὴν ante ὁ add. BW, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 684 15 des. F fol. 187² extr. 16. 17 Steph. Byz. p. 62, 17 s. Mein. 17 ἀκςάγης] Polybianum fuerit ἀκράγας, ἀκςα γῆς (vel potius γᾶς) coni. Sch t. V p. 37 ann. l. 18 Steph. Byz. p. 11, 22 Mein. 19—22 Suid. s. v. ἐφ' ψὸ

VII. RES GRAECIAE.

694,2 Ότι μεν ούν, ὁ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, την Μα-28 κεδόνων δυναστείαν άρχην συνέβη γενονέναι τοῖς "Ελλησι δουλείας, οὐδ' άλλως είπεῖν οὐδένα πέπει-2 σμαι τολμήσαι σχοπείν δ' ούτως έξεστιν. ην τι σύ- 5 στημα των έπι Θράκης Ελλήνων, ους απώκισαν Αθηναΐοι και Χαλκιδείς, ών μέγιστον είγε πρόσγημα 3 καλ δύναμιν ή των 'Ολυνθίων πόλις. ταύτην έξανδραποδισάμενος Φίλιππος καλ παράδειγμα ποιήσας οὐ μόνον τῶν ἐπὶ Θράκης πόλεων ἐγένετο κύριος, 10 άλλα καί Θετταλούς ύφ' αύτον έποιήσατο δια τον 4 φόβου. μετ' οὐ πολὺ δὲ μάχη νικήσας τοὺς 'Αθηναίους έχρήσατο μεγαλοψύχως τοῖς εὐτυχήμασιν, οὐχ οπως Αθηναίους εὖ ποιήση, πολλοῦ γε δεῖν, ἀλλ' ἵνα διὰ τῆς πρὸς ἐκείνους εὐεργεσίας προκαλέσηται τοὺς 15 άλλους είς τὸ ποιείν έθελοντην αὐτῶ τὸ προσταττό-5 μενον. ην έτι τὸ τῆς ὑμετέρας πόλεως ἀξίωμα, δοκοῦν αν σύν καιρώ προστήσεσθαι των Ελλήνων. 6 τοιγαρούν πάσαν ίκανην ποιησάμενος πρόφασιν ήκε μετά των δυνάμεων, και κατέφθειρε μέν τέμνων την 680. 7 γην, κατέφθειρε δ' αίθων τὰς οίκίας. τὸ δὲ τελευταῖον ἀποτεμόμενος καὶ τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ύμων προσένειμε την μέν Αργείοις, την δε Τεγεάταις καί Μεγαλοπολίταις, την δε Μεσσηνίοις, Επαντας βουλόμενος καλ παρά τὸ προσήκον εὐεργετεῖν, 25

8 έφ' ῷ μόνον ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν. διεδέξατο παρ'

² F fol. 187° extr. 8 $\sigma vval*\beta \eta$ F, $\sigma vv\acute{e}\beta \eta$ S 5 , v. Hu Ersähl. Zeitf. XIX 4 4. 5 $\sigma \acute{e}v\acute{e}$ čilius — $\sigma v\sigma v\acute{e}t v$ $\sigma \acute{e}v$ $\sigma \acute{e}v$ quaest. II 4, librorum scripturam tuetur Spengelius Philol. 1878, 546 18 $\acute{e}v$ del. Di, sed coniungendum est cum $\delta \sigma v\sigma \acute{e}v$ 25 $\epsilon \acute{e}v \epsilon \varphi v \epsilon v \epsilon \acute{e}v \epsilon v \epsilon v \epsilon v \epsilon v \epsilon v$

αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν 'Αλέξανδρος. οὖτος πάλιν ὑπολα-695. βὰν βραχύ τι τῆς 'Ελλάδος ἔναυσμα καταλείπεσθαι περὶ τὴν Θηβαίων πόλιν, τίνα τρόπον αὐτὴν διέφθειρε, πάντας ὑμᾶς οἰομαι κατανοείν.

Και μην περί των διαδεξαμένων τούτου τα 29 πράγματα πως κέχρηνται τοίς Έλλησι, τί με δεί κατὰ μέρος λέγειν; οὐδεὶς γάρ έστι τῶν ὅντων 2 (ούτως) ἀπράγμων δς ούχλ πέπυσται πῶς Αντίπατρος μέν έν τη περί Λαμίαν μάγη νικήσας τούς Ελληνας 10 κάκιστα μέν έχρήσατο τοίς ταλαιπώροις 'Αθηναίοις, όμοίως δε και τοῖς άλλοις, εἰς τοῦτο δ' ὕβρεως ήλθε 3 καί παρανομίας ώς φυγαδοθήρας καταστήσας έξέπεμψε πρός τὰς πόλεις ἐπὶ τοὺς ἀντειρηχότας ἢ καθόλου λελυπημότας τι την Μακεδόνων οίκίαν. ὧν 4 15 οί μεν έκ των ιερων άγόμενοι μετά βίας, οί δ' άπὸ των βωμών αποσπώμενοι, μετά τιμωρίας απέθνησχον, οί δε διαφυγόντες έχ πάσης έξενηλατούντο τῆς Έλλάδος φύξιμον γὰρ οὐδεν ἦν πλὴν ενὸς αὐτοῖς τοῦ τῶν Αἰτωλῶν ἔθνους. τά γε μὴν Κασσάνδρω κ 20 καλ Δημητρίφ πεπραγμένα, σύν δὲ τούτοις Αντιγόνφ τῷ Γονατᾶ, τίς οὐκ οίδε; διὰ γὰρ τὸ προσφάτως αὐτὰ νεγονέναι τελέως ἐναργῆ συμβαίνει τὴν γνῶσιν αὐτῶν ὑπάρχειν. ὧν οί μεν φρουράς είσάγοντες είς 6 τάς πόλεις, οί δε τυράννους έμφητεύοντες οὐδεμίαν 25 πόλιν άμοιρον έποίησαν τοῦ τῆς δουλείας δνόματος. άφέμενος δε τούτων επάνειμι νῦν επί του τελευ- 7 ταΐον 'Αντίγονον, ΐνα μή την έκ τούτου πράξιν ακάκως τινές ύμων θεωρούντες ύπόχρεοι χάριτι νομί-

² natalipessa $F^{\, 1}$ e natalelpessa (?) 9 Aámiar Di secutus auctoritatem Steph. Byz. p. 409, 4 Mein. 14 lelv-physics F (non lemphotas)

8 ζωσιν είναι Μακεδόσιν. οὖτε γὰρ ᾿Αχαιοὺς σφίζειν προαιρούμενος ᾿Αντίγονος ἐπανείλετο τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον οὖτε τῆ Κλεομένους τυραννίδι δυσαρεστού 9 μενος, ἵνα Λακεδαιμονίους ἐλευθερώση καὶ λίαν

9 μενος, τνα Λακεθαιμονίους ελευθεφωση και λίαν 696. γαρ δ γε τοιουτός έστι τρόπος εὐήθης, εί τις άρα 681.

10 ταύτην ύμῶν ἔχει τὴν διάληψιν ἀλλ' ὁρῶν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ τὴν έαυτοῦ δυναστείαν ἐσομένην, ἐὰν ὑμεῖς τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν κατακτήσησθε, πρὸς δὲ τοῦτο βλέπων εὖ πεφυκότα τὸν Κλεομένην καὶ τὴν 11 τύχην ὑμῖν λαμπρῶς συνεργοῦσαν, ᾶμα φοβηθεὶς 10 καὶ φθονήσας παρῆν, οὐ Πελοποννησίοις βοηθήσων, ἀλλὰ τὰς ὑμετέρας ἐλπίδας ἀφελούμενος καὶ 12 τὴν ὑμετέραν ὑπεροχὴν ταπεινώσων. διόπερ οὐκ

έπὶ τοσοῦτον ἀγαπᾶν ὀφείλετε Μακεδόνας, (ὅτι) κυριεύσαντες τῆς πόλεως οὐ διήρπασαν, ἐφ' ὅσον 15 ἐχθροὺς νομίζειν καὶ μισείν, ὅτι δυναμένους ὑμᾶς ἡγεῖσθαι τῆς Ἑλλάδος πλεονάκις ἤδη κεκωλύκασι.

30 Περί γε μὴν τῆς Φιλίππου παρανομίας τίς χρεία 2 πλείω λέγειν; τῆς μὲν γὰρ εἰς τὸ θεῖον ἀσεβείας ίκανὸν ὑπόδειγμ' αί περί τοὺς ἐν Θέρμφ ναοὺς ω ὕβρεις, τῆς δ' εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀμότητος ἡ περί τοὺς Μεσσηνίους ἀθεσία καὶ παρασπόνδησις

3 Αίτωλοὶ γὰο μόνοι μὲν τῶν Ἑλλήνων ἀντωφθάλμησαν πρὸς 'Αντίπατρον ὑπὲρ τῆς τῶν ἀδίκως ἀκληρούντων ἀσφαλείας, μόνοι δὲ πρὸς τὴν Βρέννου καὶ ες
τῶν ἅμα τούτφ βαρβάρων ἔφοδον ἀντέστησαν, μό4 νοι δὲ καλούμενοι συνηγωνίζοντο, βουλόμενοι τὴν

4 νοι σε καλουμενοι συνηγωνιζοντο, ρουλομενοι την πάτριον ήγεμονίαν των Ελλήνων ύμιν συγκατασκευάζειν.

⁹ τούτο F, τούτφ S, corr. Rei 498 22. 23 "ante Alτωλοl necesse est aliqua intercidisse" Rei 498

Ταῦτα μεν οὖν ἡμιτν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω. περί 5 δε του νυν ενεστώτος διαβουλίου γράφειν μεν καλ γειροτογείν αναγκαϊόν πώς έστιν ώς περί πολέμου βουλευομένοις, τη μέντοι γ' άληθεία μη νομίζειν 5 τοῦτον είναι πόλεμον. 'Αχαιούς μέν γὰο ούχ οίον 6 διανοησομένους βλάπτειν ύμων την χώραν, μεγάλην δὲ χάριν έξειν αὐτοὺς ὑπολαμβάνω τοῖς θεοῖς, ἐὰν 697. δύνωνται την ίδιαν τηρείν, έπειδαν αύτοις δ πόλεμος ὑπ' Ήλείων καὶ Μεσσηνίων διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς 10 συμμαχίαν, αμα δε τούτοις ύφ' ήμων περισταθή. Φίλιππον δε πάντως πέπεισμαι λήξειν της δομής 7 κατά μεν γην υπ' Αίτωλων πολεμούμενον, κατά δε θάλατταν ύπό τε 'Ρωμαίων και τοῦ βασιλέως 'Αττάλου. λίαν δ' εύμαρῶς ἔστι συλλογίσασθαι τὸ μέλ-8682. 15 λου έκ τῶν ἤδη γεγονότων. εί γὰο πρὸς μόνους 9 Αίτωλούς πολεμών μηδέποτε δυνατός ήν γειρώσασθαι τούτους, ή που συμβεβηκότων άξιόχοεως αν είη πρός τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον:

Ταῦτα μὲν οὖν εἰρήσθω μοι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς 31 το πρόθεσιν χάριν τοῦ γνῶναι πάντας ὑμᾶς διότι καὶ μὴ προεισδεδεμένους, ἀλλ' ἐξ ἀκεραίου βουλευομένους, μᾶλλον Αἰτωλοῖς ἡμᾶς ἢ Μακεδόσιν ἐχρῆν συμμαχεῖν. εἰ δὲ καὶ προκατέχεσθε καὶ προδιειλή- 2 φατε περὶ τούτων, τίς ἔτι καταλείπεται λόγος; εἰ 3

⁴ γ' F, γε S⁵ 5. 6 οἶον διανοησομένους coll. IX 37, 9 BW, οἶον δεῖν ἡσσομένους FS, οἶον δεῖν ἡσσωμένους Sch vulgo, οἶον δυνησομένους vel διαναστησομένους Campius l. c. p. 832 ann. 8, οἶον δ' ἡσσωμένους Hu quaest. II 4, οἷον δεῖν οἰησομένους Madvigius advers. crit. I p. 483 17 post συμβεβηκότων add. ἡμῶν vel τοσούτων Rei 499, πάντων vel πολιῶν Sch, πανταχόθεν τῶν ἐχθοῶν Hu quaest. II 10, librorum scripturam sanam iudicat Bothius l. c. p. 58 s.

ναο συνέθεσθε την νῦν ὑπάρχουσαν ὑμῖν πρὸς ήμας συμμαγίαν πρότερον των υπ' Αντιγόνου γεγονότων είς ύμας εὐεργετημάτων, ἴσως ἦν εἰκὸς διαπορείν, εί δέον έστί, τοῖς ἐπιγενονόσιν εἴκοντας 4 παριδεῖν τι τῷν πρότερον ὑπαργόντων. ἐπεὶ δὲ 5 συντετελεσμένης ύπ' 'Αντιγόνου τῆς πολυθρυλήτου ταύτης έλευθερίας καὶ σωτηρίας, ἡν οδτοι παρ' έκαστον ύμιν ονειδίζουσι, μετά δε ταῦτα βουλευόμενοι καλ πολλάκις έαυτοις δόντες λόγον, ποτέροις ύμας δεί κοινωνείν πραγμάτων, Αιτωλοίς ή Μακεδόσιν, 10 είλεσθε μετέχειν Αίτωλοίς, οίς έδώκατε περί τούτων πίστεις καλ (κατ)ελάβετε παρ' ήμων, καλ συμπεπολεμήκατε του πρώηυ συστάντα πόλεμου ήμιν προς Μακεδόνας, τίς έτι δύναται περί τούτων είκότως έπα-5 πορείν; τὰ μεν γὰρ πρὸς Αντίγονον καὶ Φίλιππον 15 6 ύμιν ύπαρχοντα φιλάνθρωπα παρεγράφη τότε. λοι-698. που η δι' Αλτωλών άδίκημά τι δεί μετά ταῦτα γεγονὸς είς ύμας δεικνύειν ἢ διὰ Μακεδόνων εὐεργεσίαν η μηδετέρου τούτων επιγεγονότος, πως, οίς πρότερον έξ ἀκεραίου βουλευόμενοι δικαίως οὐ προσ-20 έσχετε, τούτων νῦν ἐντραπέντες ἀνασκευάζειν μέλλετε συνθήκας, δρκους, τὰς μεγίστας πίστεις παρ' ἀνθοώποις:"

7 'Ο μὲν οὖν Χλαινέας τοιαῦτα διαλεχθεὶς καὶ δόξας δυσαντιρρήτως εἰρηκέναι κατέπαυσε τὸν λό- 25
 32 γον. μετὰ δὲ ταῦτα Λυκίσκος ὁ τῶν ᾿Ακαρνάνων πρεσβευτὴς εἰσελθῶν τὸ μὲν πρῶτον ἐπέσχε, θεω-

^{1. 2} πρός ὑμὰσ F (D Regii FG Vesont.) 2 ἀντιγόνου (ι in rasura) F 12 ελάβεται F, ἐλάβετε S³, corr. BW, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 688 21 νὺν F, νῦν S, τὸν νοῦν D™ (v. BW II 59 ss.) G

ρών τούς πολλούς έν αύτοις διαλαλούντας ύπέρ τών προειρημένων, έπει δέ ποτε καθησύγασαν, ούτως 2 688. πως ήρξατο τοῦ λέγειν , Ημείς, ἄνδρες Λακεδαιμό- 3 νιοι, παρεγενόμεθα μέν ύπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν 'Ακαρ-5 νάνων ἀπεσταλμένοι πρός ύμᾶς, μετέχοντες δὲ σχεδον αξί ποτε Μακεδόσι των αυτών έλπίδων και την πρεσβείαν ταύτην κοινην υπολαμβάνομεν ημίν υπάργειν καὶ Μακεδόσιν. Εσπερ δὲ καὶ κατὰ τοὺς κιν- 4 δύνους διὰ τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὸ μέγεθος τῆς Μα-10 κεδόνων δυνάμεως έμπεριέγεσθαι συμβαίνει την ημετέραν άσφάλειαν έν ταῖς έκείνων άρεταῖς, ούτως καί κατά τούς πρεσβευτικούς άγωνας έμπεριέχεται τὸ τῶν 'Ακαρνάνων συμφέρον ἐν τοῖς Μακεδόνων δικαίοις. διόπερ οὐ δεῖ θαυμάζειν ύμας, έὰν τὸν 5 15 πλείω λόγον ύπες Φιλίππου ποιώμεθα και Μακεδόνων. Χλαινέας τοιγαρούν, καταστρέφων την δημη- 6 γορίαν, απότομόν τινα συγκεφαλαίωσιν εποιήσατο των ύπαργόντων πρός ύμας δικαίων. έφη γάρ, εί 7 μεν επιγέγονε τι μετά το θέσθαι την συμμαγίαν 20 ύμας την πρός τούτους ήτοι βλαβερόν και δυσχερές ύπ' Αλτωλών ἢ καὶ νὴ Δία φιλάνθρωπον ὑπὸ Μακεδόνων, είκοτως αν και το νῦν διαβούλιον έξ άκεραίου σκέψεως τυγγάνειν: εί δε μηδενός έπιγεγονό- 8 τος τοιούτου τὰ κατ' 'Αντίγονον προφερόμενοι τὰ 25 πρότερον ύφ' ύμων δεδοκιμασμένα πεπείσμεθα νῦν 699. ήμεζε άνασκευάσειν δρχους και συνθήκας, εὐηθεστάτους πάντων ήμας υπάρχειν. έγω δ', εί μεν μηδεν 9 έπιγέγονε κατά τὸν τούτου λόγον, μένει δὲ τὰ πράγματα τοιαύτα τοις Έλλησιν οία πρότερον ήν, δτε

²⁸ έπιγέγονεν Γ

πρός αὐτούς Αἰτωλούς ἐποιείσθε τὴν συμμαγίαν, δμολογώ πάντων εὐηθέστατος ὑπάρχειν καὶ ματαίους 10 μέλλειν διατίθεσθαι λόνους εί δε την εναντίαν έσχηκε διάθεσιν, ώς έγὼ σαφῶς δείξω προϊόντος τοῦ λόγου, καὶ λίαν ἐμὲ μὲν οἰομαι φανήσεσθαί τι 5 λέγειν ύμιν των συμφερόντων, Χλαινέαν δ' άγνο-11 είν. παραγινόμεθα μέν οὖν ὑπέρ αὐτοῦ τούτου πεπεισμένοι δείν ήμας ποιείσθαι τούς λόγους, ύπέρ τοῦ δεξαι διότι και πρέπον ύμιν έστι και συμφέρον, εί μεν δυνατόν, ακούσαντας της επιφερομένης τοῖς 10 Έλλησι περιστάσεως καλόν τι βουλεύσασθαι καλ πρέ-12 που έαυτοῖς, μετασγόντας ἡμῖν τῶν ἐλπίδων εί δὲ 684. 33 μή, τούτων την ήσυχίαν έχειν κατά τὸ παρόν. ἐπεὶ δ' ανέκαθεν οδτοι κατηγορείν ετόλμησαν της Μακεδόνων οίκίας, άναγκαῖον εἶναί μοι δοκεῖ πρότερον 15 ύπερ τούτων βραγέα διαλεγθέντ' ἀφελέσθαι την άγνοιαν των πεπιστευκότων τοῖς εἰρημένοις. "Εφη τοιγαρούν Χλαινέας Φίλιππον τον 'Αμύν-

2 Έφη τοιγαροῦν Χλαινέας Φίλιππον τὸν Αμύντου διὰ τῆς 'Ολυνθίων ἀτυχίας κύριον γενέσθαι 3 Θετταλίας. ἐγὰ δὲ διὰ Φίλιππον οὐ μόνον Θεττα- 20 λούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς λοιποὺς "Ελληνας ὑπολαμβάνω 4 σεσῶσθαι. καθ' οὺς γὰρ καιροὺς 'Ονόμαρχος καὶ Φιλόμηλος καταλαβόμενοι Δελφοὺς ἀσεβῶς καὶ παρανόμως ἐγένοντο κύριοι τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων, τότε τίς ὑμῶν οὐκ οἶδε διότι τηλικαύτην συνεστή- 25 σαντο δύναμιν, πρὸς ἢν οὐδεὶς ἔτι τῶν Ἑλλήνων 5 ἀντοφθαλμεῖν δυνατὸς ἢν; ἀλλ' ἐκινδύνευον ᾶμα ταῖς εἰς τὸ θεῖον ἀσεβείαις καὶ τῆς Ἑλλάδος γενέ- 6 σθαι κύριοι πάσης. ἐν οἶς καιροῖς Φίλιππος ἐθε- 700. λοντὴν αὐτὸν ἐπιδοὺς ἐπανείλετο μὲν τοὺς τυράν- 30 νους, ἠσφαλίσατο δὲ τὰ κατὰ τὸ ἱερόν, αἴτιος δ'

έγένετο τοις Ελλησι της έλευθερίας, ώς αὐτὰ τὰ πράγματα μεμαρτύρηκε καί τοις έπιγενομένοις. οὐ 7 ναο ως ηδικηκότα Φίλιππον Θετταλούς, καθάπεο ούτος ετόλμα λέγειν, άλλ' ώς εὐεργέτην όντα τῆς 5 Έλλάδος, και κατά γην αύτον ήγεμόνα και κατά θάλατταν είλοντο πάντες οδ πρότερον άνθρώπων οὐδεὶς ἔτυχε. νη Δί, ἀλλὰ παρεγένετο μετὰ τῆς 8 δυνάμεως είς την Λακωνικήν ού κατά γε την αύτοῦ 9 προαίρεσιν, ώς ύμεῖς ἴστε, καλούμενος δὲ καὶ πολ-10 λάκις δνομαζόμενος ύπο των έν Πελοποννήσω φίλων καὶ συμμάγων μόλις αύτὸν ἐπέδωκε. καὶ παρα- 10 γενόμενος πῶς τοῖς πράγμασιν έχρήσατο, ὧ Χλαινέα, σκόπει. δυνάμενος γάρ συγχρήσασθαι ταϊς τῶν ἀστυγειτόνων δρμαῖς πρός τε τὴν τῆς χώρας 15 τῆς τούτων καταφθοράν καὶ τὴν τῆς πόλεως ταπείνωσιν, καὶ τοῦτο πράξαι μετὰ τῆς μεγίστης χάριτος, έπὶ μὲν τὴν τοιαύτην αῖρεσιν οὐδαμῶς αύτὸν ένέ- 11 δωκε, καταπληξάμενος δε κάκείνους και τούτους έπι τῶ χοινῆ συμφέροντι διὰ λόγου τὴν έξαγωγὴν άμ- 685. 20 φοτέρους ήνάγκασε ποιήσασθαι περί τῶν ἀμφισβητουμένων, ούχ αύτον άποδείξας κριτήν ύπερ των 12 άντιλεγομένων, άλλὰ κοινὸν ἐκ πάντων τῶν Ελ ήνων καθίσας κριτήριον. άξιόν νε τὸ νενονὸς δυείδους καὶ προφοράς.

Πάλιν 'Αλεξάνδοφ διότι μεν άδικεϊσθαι δόξας 34 την Θηβαίων πόλιν έκόλασε, τοῦτο πικοῶς ἀνείδισας, ὅτι δὲ τιμωρίαν έλαβε παρὰ τῶν Περσῶν ὑπὲρ 2 τῆς εἰς ἄπαντας τοὺς Έλληνας ὕβρεως, οὐκ ἐποιήσω μνήμην, οὐδὲ διότι μεγάλων κακῶν κοινῆ πάντας 3

² μεμαρτόρηκεν F 10. 11 φίλος και σύμμαχος Di

ήμας έλυσε, καταδουλωσάμενος τούς βαρβάρους καὶ παρελόμενος αὐτῶν τὰς γορηγίας, αἶς ἐκεῖνοι γοώμενοι κατέφθεισαν τους Έλληνας, ποτε μεν 'Αθηναίους και τούς τούτων προγόνους άγωνοθετούντες και συμβάλλοντες, ποτε δε Θηβαίους, και τέλος υπήκοον σ 701.4 έποίησε την 'Ασίαν τοῖς Έλλησι. πεοί δὲ τῶν διαδεξαμένων πως και τολμάτε μνημονεύειν; έκεινοι γάρ κατά τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις οἶς μὲν ἀγαθών οίς δε κακών εγίνοντο παραίτιοι πολλάκις. 5 περί ων τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως ἀν έξείη μνησικακεῖν, 10 ύμιν δ' οὐδαμῶς καθήκει τοῦτο ποιείν τοῖς ἀναθοῦ μέν μηδενί μηδενός παραιτίοις γεγονόσι, κακών δέ 6 πολλοίς και πολλάκις. ἐπεί τίνες οι τὸν Αντίνονον είσι του Δημητρίου παρακαλέσαντες έπι διαιρέσει 7 τοῦ τῶν Αγαιῶν Εθνους; τίνες δ' οί πρὸς τὸν Αλέξ- 15 ανδρον τον Ήπειρώτην δρχους ποιησάμενοι καλ συνθήκας έπ' έξανδραποδισμώ και μερισμώ τῆς 8 'Απαρνανίας; ούχ ύμεῖς; τίνες δὲ πατά ποινὸν τοιούτους ήγεμόνας έξέπεμψαν οΐους ύμεζς; οί γε καλ τοζς 9 ἀσύλοις Γεροίς ετόλμησαν προσάγειν τὰς γείρας. ὧν 20 Τίμαιος μεν τό τ' έπι Ταινάρω τοῦ Ποσειδώνος και 10 τὸ τῆς ἐν Λούσοις [ερὸν 'Αρτέμιδος ἐσύλησε, Φάρυκος δε και Πολύκριτος, δ μεν το της "Ηρας εν "Αργει τέμενος, δ δε το τοῦ Ποσειδώνος εν Μαντινεία διήρ-11 πασε. τί δαλ Λάτταβος καλ Νικόστρατος; οὐ τὴν τῶν 25 Παμβοιωτίων πανήγυριν είρήνης ούσης παρεσπόνδησαν, Σκυθών έργα και Γαλατών έπιτελούντες; ών οὐδὲν πέπρακται τοῖς διαδεξαμένοις.

35 Και πρός οὐδὲν τούτων ἀπολογηθῆναι δυνάμε-

¹⁴ elsiv F 25 dal F, de So vulgo, v. XVI 84, 5

νοι σεμνύνεσθε, διότι την έπλ Δελφούς έφοδον των 681. βαρβάρων υπέστητε, και φατέ δείν διὰ ταῦτα χάριν έχειν ύμζν τοὺς Ελληνας. άλλ' εί διὰ μίαν ταύτην 2 χοείαν Αιτωλοίς χάρις δφείλεται, τίνος και πηλίκης 5 δεί τιμής ἀξιούσθαι Μαχεδόνας, οι τὸν πλείω τοῦ βίου χρόνον οὐ παύονται διαγωνιζόμενοι πρός τοὺς βαρβάρους ύπερ της των Έλληνων άσφαλείας; ότι 3 γὰρ αίεί ποτ' ἄν ἐν μεγάλοις ἡν κινδύνοις τὰ κατὰ 702. τοὺς Ελληνας, εί μη Μακεδόνας είγομεν πρόφραγμα 10 καλ τὰς (τῶν) παρὰ τούτοις βασιλέων φιλοτιμίας, τίς οὐ γινώσκει; μέγιστον δὲ τούτου σημείον. αμα 4 γὰρ τῷ Γαλάτας καταφρονῆσαι Μακεδόνων νικήσαντας Πτολεμαΐον τὸν Κεραυνὸν ἐπικαλούμενον, εὐθέως καταγνόντες των άλλων ήκον οί περί Βρέννον 15 είς μέσην την Έλλάδα μετὰ δυνάμεως. ὁ πολλάκις αν συνέβαινε γίνεσθαι μή προκαθημένων Μακεδόνων.

Οὐ μὴν ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν γεγονότων ἔχων δ πολλὰ λέγειν ἀρκεῖν ἡγοῦμαι τῶν δὲ Φιλίππω πε- 6 πραγμένων εἰς ἀσέβειαν ἀνείδισαν τὴν τοῦ ναοῦ καταφθοράν, οὐ προσθέντες τὴν αὐτῶν ὕβριν καὶ παρανομίαν, ἢν ἐπετελέσαντο περὶ τοὺς ἐν Δίφ καὶ Δωδώνη ναοὺς καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν. ἐχρῆν δὲ 7 λέγειν τοῦτο πρῶτον. ὑμεῖς δ΄ ἄ μὲν ἐπάθετε, τού- τοις ἐξηγήσασθε, μείζω ποιοῦντες τῶν γεγονότων, ἄ δ΄ ἐποιήσατε πρότεροι, πολλαπλάσια γεγονότα παρεσιωπήσατε, σαφῶς εἰδότες ὅτι τὰς ἀδικίας καὶ 8 ζημίας ᾶπαντες ἀεὶ τοῖς ἄρχουσι χειρῶν ἀδίκων ἐπιφέρουσι.

²⁸ of tol. FS, of del Ur 1715 vulgo, del tol. BW, referendum del ad tol. Logovol coll. I 50, 4. 7. VI 33, 10

Περί δὲ τῶν κατ' 'Αντίνονον ξως τούτου βούλο-36 μαι ποιήσασθαι την μνήμην, [ξως] τοῦ μη δόξαι καταφρονείν των γεγονότων μηδ' έν παρέργω τίθεσθαι 2 την τηλικαύτην πράξιν. έγων' εὐεργεσίαν μείζω τῆς ύπ' 'Αντιγόνου γεγενημένης είς ύμας οὐδ' ίστορει- 5 σθαι νομίζω. δοχεῖ γὰρ ἔμοιγε μηδ' ὑπερβολὴν ἐπι-3 δέχεσθαι τὸ γεγονός. γνοίη δ' ἄν τις έκ τούτων. έπολέμησε ποὸς ύμας 'Αντίγονος, και μετά ταῦτα παραταξάμενος ενίκησε διὰ τῶν ὅπλων εγένετο κύ-4 φιος τῆς χώρας ἄμα καὶ τῆς πόλεως. ἄφειλε ποιείν 10 τὰ τοῦ πολέμου τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ πρᾶξαί τι καθ' ύμων δεινόν, ως πρός τοῖς άλλοις ἐκβαλων 687. τὸν τύραννον καὶ τοὺς νόμους καὶ τὸ πάτριον ὑμῖν δ αποκατέστησε πολίτευμα. ανθ' ων ύμεζη έν ταζη 708. χοιναῖς πανηγύρεσι μάρτυρας ποιησάμενοι τοὺς Ελ- 15 ληνας εὐεργέτην έαυτῶν καὶ σωτῆρα τὸν 'Αντίγονον 6 ανεκηρύξατε. τί οὖν έχρην ποιεῖν ύμᾶς; έρω γὰρ τὸ φαινόμενον, άνδρες. ύμεῖς δ' ἀνέξεσθε ποιήσω γὰρ τοῦτο νῦν οὐκ ἀπροσλόγως ὀνειδίσαι βουλόμενος ύμιν, άλλ' ύπὸ τῆς τῶν πραγμάτων περιστά- 20 7 σεως αναγκαζόμενος έπι τῷ κοινῆ συμφέροντι. τί δη μέλλω λένειν: ότι και κατά τον προγενονότα πόλεμον ούκ Αίτωλοίς, άλλὰ Μακεδόσιν έδει συμμαγείν ύμας, και νύν παρακαλουμένους Φιλίππω μάλ-8 λου η τούτοις έαυτούς προσυέμειν. νη Δί, άλλὰ 25 9 παραβήσεσθε τὰς συνθήκας καὶ πότερα δεινότερον αν ποιήσαιτε, τὰ κατ' ίδιαν πρὸς Αιτωλούς ύμιν συγκείμενα δίκαια παριδόντες ἢ τὰ πάντων τῶν

² ξως del. Hu, v. Fleckeis. annal. 1884, 743 s. et Krebsium Die Präpositionsadverbien cet. I 52 s. 9 ένίκησε διὰ τῶν ὅπλων ἐγένετο F

Έλλήνων έναντίον έν στήλη γεγονότα καὶ καθιερωμένα; πῶς δὲ τούτους ἀθετεῖν εὐλαβεῖσθε, παρ' 10 ὧν οὐδεμίαν προειλήφατε χάριν, Φίλιππον δὲ καὶ Μακεδόνας οὐκ έντρέπεσθε, δι' οὓς ἔχετε καὶ τοῦ 5 νῦν βουλεύεσθαι τὴν ἔξουσίαν; ἢ τὸ μὲν τοῖς φί- 11 λοις τὰ δίκαια ποιεῖν ἀναγκαῖον ἡγεῖσθε; καὶ μὴν 12 οὐχ οὕτως ὅσιόν ἐστι τὸ τὰς ἐγγράπτους πίστεις βεβαιοῦν, ὡς ἀνόσιον τὸ τοῖς σώσασι πολεμεῖν. ὁ νῦν Αἰτωλοὶ πάρεισιν ὑμᾶς ἀξιοῦντες.

10 Οὐ μὴν ἀλλ' εἰρήσθω μέν μοι ταῦτα, κρινέσθω 37 δὲ παρὰ τοῖς φιλοτιμότερον διακειμένοις ἐκτὸς εἶναι τῶν ἐνεστώτων. ἐκὶ δὲ τὸ συνέχον, ὡς οὖτοί φασιν, ἐκάνιμεν. τοῦτο δ' ἦν, εἰ μὲν ὡμοίωται τὰ πράγ- 2 ματα νῦν καὶ καθ' οῦς καιροὺς ἐποιεῖσθε τὴν πρὸς 15 τούτους συμμαχίαν, διότι δεῖ μένειν καὶ τὴν ὑμετέραν αῖρεσιν ἐκὶ τῶν ὑποκειμένων ταῦτα γὰρ ἐν ἀρ-704. χαῖς εἶναι εἰ δ' ὁλοσχερῶς ἠλλοίωται, διότι δίκαιόν 3 ἐστι καὶ νῦν ὑμᾶς ἐξ ἀκεραίου βουλεύεσθαι περὶ τῶν παρακελευομένων. ἐρωτῶ τοιγαροῦν ὑμᾶς, ὧ 4 20 Κλεόνικε καὶ Χλαινέα, τίνας ἔχοντες συμμάχους τότε παρεκαλεῖτε τούτους εἰς τὴν κοινοπραγίαν; ἆρ' οὐ 688.

⁶ post ἡγεῖσθε add. τοῖς δ' εὐεργέταις οὕ; Rei 503, τοῖς δ' εὐεργετηκόσιν οὕ; Hu quaest. Π 10; sed μὲν illud esse ἑμφαντικὸν videtur (v. BW Π 50 s. et IX 8, 13 τῷ μὲν ἡγεμόνι πεπρᾶχθαι πᾶν), ita ut ista verba a viris doctis suppleta ab oratore consilio quodam sint omissa 7 ὅτι οὐχ οὕτως — 8 πολεμεῖν M 29, 29 ss. H. 7 ἐστὶν F 13 ὅμοια εὶ F, ὅμοια εἶη S vulgo, ὅμοι' ἐστὶ Hu quaest. Π 5, corr. BW 16. 17 ταῦτα γὰρ ἐν ἀρχαῖς | εἶναι F(S), τοῦτο γὰρ ἐναργὲς εἶναι ατα τὰ γὰρ τοῖς ἐν ἀρχαῖς εἶναι Rei 503, ταῦτα γὰρ ἐν ἀρχαῖς εἶναι εἶπον Wielandtius l. c. p. 52, ταῦτα γὰρ ἐν ὁρχοις εἶναι Campius l. c. p. 840 ann. 1, ταῦτα γὰρ ἔνορνα κεῖται coll. XXVIII 14, 3 BW

5 πάντας Έλληνας; τίσι δε νῦν κοινωνεῖτε τῶν ελπίδων, ἢ πρὸς ποίαν παρακαλεῖτε τούτους συμμα-

6 χίαν; ἄο' οὐ πρὸς τὴν τῶν βαρβάρων; ὅμοιά γε δοκεῖ τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ὑπάρχειν νῦν καὶ πρότερον,

7 άλλ' οὐ τάναντία: τότε μὲν γὰο ὑπὲο ἡγεμονίας καὶ 5 δόξης ἐφιλοτιμεῖσθε ποὸς 'Αχαιοὺς καὶ Μακεδόνας

δμοφύλους και τον τούτων ήγεμόνα Φίλιππον· νῦν δὲ περι δουλείας ένίσταται πόλεμος τοῖς Έλλησι

8 πρὸς ἀλλοφύλους ἀνθρώπους, οὖς ὑμεῖς δοκεῖτε μὲν ἐπισπάσθαι κατὰ Φιλίππου, λελήθατε δὲ κατὰ σφῶν 10 αὐτῶν ἐπεσπασμένοι καὶ κατὰ πάσης Ἑλλάδος.

9 ώσπες γὰς οί κατὰ τὰς πολεμικὰς περιστάσεις βαςυτέςας ἐπαγόμενοι φυλακὰς εἰς τὰς πόλεις τῆς αὐτῶν
δυνάμεως χάςιν τῆς ἀσφαλείας ἄμα τὸν ἀπὸ τῶν
ἐχθοῶν ἀπωθοῦνται φόβον καὶ ποιοῦσιν ὑποχειρίους 15
σωσε αὐτοὺς ταῖς τῶν ωίλων ἐξουσίαις, τὸν αὐτὸν

σφάς αὐτοὺς ταῖς τῶν φίλων έξουσίαις, τὸν αὐτὸν 10 τρόπον καὶ νῦν Αἰτωλοὶ διανοοῦνται. βουλόμενοι γὰρ περιγενέσθαι Φιλίππου καὶ ταπεινῶσαι Μακεδόνας, λελήθασιν αὐτοῖς ἐπισπασάμενοι τηλικοῦτο νέφος ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, δ κατὰ μὲν τὸ παρὸν ἴσως να πρώτοις ἐπισκοτήσει Μακεδόσι, κατὰ δὲ τὸ συνεχὲς

πάσιν έσται τοῖς Έλλησι μεγάλων κακών αἴτιον.

38 "Απαντας μεν ούν δεί τους Ελληνας προιδέσθαι του έπιφερόμενου καιρόν, μάλιστα δε Λακεδαιμο2 νίους. έπει τίνος χάριν υπολαμβάνετε τους υμετέ- 25 ρους προγόνους, ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, καθ' ους καιρους δ Εέρξης ἀπέστειλε πρεσβευτήν προς υμας, υδωρ και γην αιτούμενος, ἀπώσαντας είς το φρέαρ

⁸ Ellnow F 22 Ellnow F 28 sis F, és S* vulgo, v. X 1, 2 Krebsium Die Präpos. p. 106 ann. 1 et Meisterhansium Gramm. d. att. Inschr. Berol. 1888, p. 174s. (ignarus

του παραγεγουότα καλ προσεπιβαλόντας της γης κε-705. λεύειν απαγγεζλαι τῶ Ξέρξη διότι παρά Λακεδαιμονίων έγει τὰ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καὶ γῆν; τίνος πάλιν έθελοντην και προδήλως έξορμαν άπο- 3 5 θανουμένους τοὺς περί Λεωνίδην; ἄρ' οὐν ΐνα δό- 4 ξωσι μη μόνον (ὑπὲρ) τῆς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ της των άλλων Ελλήνων έλευθερίας προκινδυνεύειν; άξιόν γε τοιούτων ανδρών απογόνους ύπαρ- 5 γοντας, κάπειτα νῦν συμμαγίαν ποιησαμένους τοίς 10 βαρβάροις, στρατεύειν μετ' έκείνων καλ πολεμείν Ήπειρώταις, 'Αχαιοίς, 'Ακαρνάσι, Βοιωτοίς, Θεττα- 680. λοίς, σχεδον πάσι τοίς Ελλησι πλην Αίτωλών. τού- 6 τοις μεν οδυ έθος έστι ταῦτα πράττειν και μηδεν αίσχοὸν νομίζειν, εί μόνον πρόσεστι τὸ πλεονεκτείν, 15 οὐ μὴν ὑμῖν. καὶ τί δήποτε προσδοκάν δεῖ τού- 7 τους απεργασομένους, έπει την 'Ρωμαίων προσειλήφασι συμμαγίαν; οί γε της Ίλλυριών ἐπιλαβόμενοι 8 φοπής και βοηθείας κατά μεν θάλατταν βιάζεσθαι καὶ παρασπουδεῖν ἐπεβάλουτο Πύλου, κατὰ δὲ γῆν 20 έπολιόρκησαν μεν την Κλειτορίων πόλιν, έξηνδραποδίσαντο δε την Κυναιθέων. και πρότερον μεν 9 'Αντιγόνω, καθάπερ ἐπάνω προείπον, ἐποιήσαντο συνθήκας οὖτοι περί τε τοῦ τῶν Αχαιῶν καὶ τοῦ τῶν 'Ακαρνάνων έθνους, νῦν δὲ πεποίηνται πρὸς 25 'Ρωμαίους κατὰ πάσης τῆς Έλλάδος.

"Α τίς οὐκ ἄν πυθόμενος ὑπίδοιτο μὲν τὴν 'Ρω- 39 μαίων ἔφοδον, μισήσαι δὲ τὴν Αἰτωλῶν ἀπόνοιαν,

scripturae cod. F testituerat είς Hu) 6 όπες add. BW coll. Plut. Themist. IX 1 et Pol. I 2, 2. 65, 4, περί del. Scaliger 16 ἀπεργασαμένους FS, ἀπεργασσθαι coni. Be, ἀπεργάσασθ' Hu quaest. II 5, ἀπεργασομένους BW 26 ἀ*τις ex ἀντις F

2 δτι τοιαύτας έδάρρηδαν ποιήσασθαι συνθήκας; ήδη παρήρηνται μεν 'Ακαρνάνων Οινιάδας και Νάσον κατέσχον δε πρώην την των ταλαιπώρων 'Αντικυρέων πόλιν, έξανδραποδισάμενοι μετὰ 'Ρωμαίων αὐ-3 τήν. και τὰ μεν τέκνα και τὰς γυναϊκας ἀπάγουσι 5 'Ρωμαΐοι, πεισόμενα δήλον [δτι] ἄπερ εἰκός ἐστι 706. πάσχειν τοις ὑπὸ τὰς τῶν ἀλλοφύλων πεσοῦσιν έξουσίας τὰ δ' ἐδάφη κληρονομοῦσι τῶν ἡτυχηκό-4 των Αἰτωλοί. καλόν γε ταύτης τῆς συμμαχίας μετασχεῖν κατὰ προαίρεσιν, ἄλλως τε και Αακεδαι-10 μονίους ὑπάρχοντας, οῖ γε Θηβαίους τοὺς κατὰ ἀνάγκην ήσυχίαν ἄγειν βουλευσαμένους μόνους τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν τῶν Περσῶν ἔφοδον ἐψηφίσαντο δεκατεύσειν τοις θεοίς κρατήσαντες τῷ πολέμω τῶν

βαρβάρων.

6 Καλὸν μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, καὶ πρέπον ὑμῖν ἐστι τὸ μνησθέντας μὲν τῶν προγόνων, εὐλαβηθέντας δὲ τὴν 'Ρωμαίων ἔφοδον, ὑπιδομένους δὲ τὴν Λίτωλῶν κακοπραγμοσύνην, τὸ δὲ μέγιστον τῶν ἐξ 'Αντιγόνου γεγονότων μνησθέντας, νο ἔτι καὶ νῦν μισοπονηρῆσαι, καὶ τὴν μὲν Λίτωλῶν ἀποστραφῆναι φιλίαν, 'Αχαιοῖς δὲ καὶ Μακεδόσι ποινωνῆσαι τῶν αὐτῶν ἐλπίδων. εἰ δ' ἄρα πρὸς τοῦτό τινες ἀντιπράττουσι τῶν πλεῖον δυναμένων 640. παρ' ὑμῖν, πρός γε τὴν ἡσυχίαν ὁρμήσατε, καὶ μὴ νο μετάσχητε τῆς τούτων ἀδικίας."

⁶ Ft seclusit BW coll. V 36, 5. XIII 6, 5. Aristot. Polit. η (s) 11. 1313°, 18, v. Hu Philol. 1859, 293°s., $\dot{\omega}_S$ coni. Hu 10. 11 kal katà $\pi \varrho$. FS, librorum scripturam frustra tuetur Madvigius adversar. crit. I p. 483, kal transponit post ällws $\tau \varepsilon$ Sch 17 $\dot{\varepsilon}$ orly F 25 $\dot{\sigma}$ $\dot{\varrho}$ $\dot{\varrho}$

Το γὰο τοιοῦτον ήθος αἰεὶ βούλεται διαφυλάτ- 40 τειν ἡ τῶν 'Αθηναίων πόλις.

Προθυμίαν γὰρ φίλων συμφόρως μὲν γινομένην 2 μεγάλην παρέχεσθαι χρείαν, ἐφελκομένην δὲ καὶ 5 καθυστεροῦσαν τελέως ἀνωφελῆ ποιεῖν τὴν ἐπικουρίαν. εἴπερ οὖν βούλονται μὴ τοῖς γράμμασι μόνον, 3 ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις τηρεῖν τὴν πρὸς αὐτοὺς συμμαχίαν....

Οί δὲ 'Ακαρνάνες, πυνθανόμενοι τὴν τῶν Αἰτω- 4
10 λῶν ἔφοδον ἐπὶ σφάς, τὰ μὲν ἀπαλγοῦντες ταῖς
ἐλπίσι, τὰ δὲ καὶ θυμομαχοῦντες, ἐπί τινα παράστασιν κατήντησαν.

707. Εἰ δέ τις λειπόμενος μὴ θάνοι, φύγοι δὲ τὸν δ κίνδυνον, τοῦτον μήτε πόλει δέχεσθαι μήτε πῦρ 15 ἐναύειν. περὶ τούτων ἀρὰς ἐποιήσαντο πᾶσι μέν, 6 μάλιστα δὲ τοῖς 'Ηπειρώταις, εἰς τὸ μηδένα τῶν φευγόντων δέξασθαι τῆ χώρα.

Προθέμενος δὲ τῆς πόλεως κατὰ δύο πύργους 41 ποιεῖσθαι τὴν προσαγωγὴν κατὰ μὲν τούτους χελώ20 νας κατεσκεύαζε χωστρίδας καὶ κριούς, κατὰ δὲ τὸ μεσοπύργιον στοὰν ἐποίει μεταξὺ τῶν κριῶν παράλ-ληλον τῷ τείχει. τῆς δὲ προθέσεως συντελουμένης 2 παραπλήσιος ἡ τῶν ἔργων ἐγίνετο πρόσοψις τῆ τοῦ τείχους διαθέσει τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ ταῖς χελώναις 3 κατασκευάσματα πύργων ἐλάμβανε καὶ φαντασίαν καὶ διάθεσιν ἐκ τῆς τῶν γέρρων συνθέσεως, τὸ δὲ μεταξὺ τούτων τείχους, τῶν ἀνωτέρω γέρρων τῆς

^{1. 2} F fol. 145 med. in marg. 3 F fol. 145 med. 8 des. F fol. 145 med. 9—12 Suid. s. v. ἀπαλγούντες (nonnulla repetuntur s. v. θνμομαχούντες) 13—17 Suid. s. v. ἐναύειν 18 F fol. 145 med.

4 στοάς εἰς ἐπάλξεις τῆ πλοκῆ διηρημένων. διὰ μὲν οὖν τοῦ κάτω μέρους τῶν πύργων οῖ τε προσχωννύντες τὰς ἀνωμαλίας τῶν τόπων ἐπὶ τῆ τῶν ἐσχαρίων ἐφόδω τὴν γῆν ἐπέβαλλον ὅ τε κριὸς ἐξωθεῖτο.

5 τὸ δὲ δεύτερον ὑδρίας καὶ τὰς πρὸς τοὺς έμπυρι- 5 σμοὺς εἶγε παρασκευὰς καὶ τὰ καταπελτικὰ σὺν 641.

6 τούτοις. έπι δε τοῦ τρίτου πλήθος ἀνδρῶν ἐφειστήκει τῶν ἀπομαχομένων πρὸς τοὺς κακοποιεῖν ἐπιβαλλομένους τὸν κριόν. οὖτοι δ' ἦσαν ἰσουψεῖς τοῖς

7 τῆς πόλεως πύργοις. ἐκ δὲ τῆς μεταξὺ τῶν πύργων 10 στοᾶς ὀρύγματα διπλᾶ προσήγετο πρὸς τὸ μεσο-

8 πύργιον. καὶ τρεῖς ἦσαν βελοστάσεις λιθοβόλοις, ὧν ὁ μὲν εἶς ταλαντιαίους, οἱ δὲ δύο τριακοντα-

9 μναίους έξέβαλλον λίθους. ἀπὸ δὲ τῆς παφεμβολῆς ὡς πρὸς τὰς χελώνας τὰς χωστρίδας ἐπεποίηντο 16

708. σύριγγες κατάστεγοι χάριν τοῦ μήτε τοὺς προσιόντας ἐκ τῆς στρατοπεδείας μήτε τοὺς ἀπιόντας ἀπὸ τῶν ἔργων βλάπτεσθαι μηδὲν ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πό-

10 λεως βελών. ἐν ὀλίγαις δὲ τελέως ἡμέραις συνέβη καὶ τὴν των ἔργων ἐπιτελεσθῆναι συντέλειαν διὰ ω τὸ τὴν χώραν ἀφθόνους ἔχειν τὰς εἰς τοῦτο τὸ

11 μέρος χορηγίας. οι γὰρ Ἐχιναιεῖς κείνται μὲν ἐν τῷ Μηλιεῖ κόλπῳ, τετραμμένοι πρὸς μεσημβρίαν, καταντίπεραν τῆς τῶν Θρονιέων χώρας, καρποῦνται δὲ γῆν πάμφορον. δι' ἢν αἰτίαν οὐδὲν ἐνέλειπε τὸν 25 12 Φίλιππον τῶν πρὸς τὰς ἐπιβολάς. οὐ μὴν ἀλλά,

καθάπες είπου, έπιτελεσθέντων των έργων προσή-

⁴ έξωθείτο FS^a, έξεωθεῖτο Di, sed v. BW Fleckeis. annal. 1884, 119 et Hu praef. I³ 46 13 ταλαντιαίος F, ταλαντιαίος S, corr. Di 15 πεποίηντο FS^a, corr. Di, v. Eberhardum observ. Polyb. p. 29 18 μήδε F, μηδὲ S, corr. Ca

γον αμα τὰς τῶν ὀρυγμάτων καὶ μηχανημάτων κατασκευάς.

Πόπλιος ὁ τῶν 'Ρωμαίων στρατηγὸς καὶ Δωρί- 42 μαχος ὁ τῶν Αἰτωλῶν, τοῦ Φιλίππου πολιορκοῦντος 5 τὴν 'Εχιναιῶν πόλιν, καὶ τὰ πρὸς τὸ τεῖχος καλῶς ἀσφαλισαμένου καὶ τὰ πρὸς τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν τοῦ στρατοπέδου τάφρφ καὶ τείχει ὀχυρωσαμένου, παραγενόμενοι αὐτοί, ὁ μὲν Πόπλιος στόλψ, ὁ δὲ 2 Δωρίμαχος πεζικῆ καὶ ἱππικῆ δυνάμει, καὶ προσβα-10 λόντες τῷ χάρακι καὶ ἀποκρουσθέντες, τοῦ Φιλίππου μάλλον ἰσχυρῶς ἀγωνισαμένου, ἀπελπίσαντες οἱ 8 'Εχιναιεῖς παρέδοσαν ἐαυτοὺς τῷ Φιλίππφ. οὐ γὰρ 4 οἱοί τε ἢσαν οἱ περὶ τὸν Δωρίμαχον τἢ τῶν ὁαπανημάτων ἐνδείᾳ ἀναγκάζειν τὸν Φίλιππον, ἐκ θαλάττης 15 ταῦτα ποριζόμενον.

"Ότι τῆς Αἰγίνης ὑπὸ 'Ρωμαίων ἀλούσης, [οί] δ Αἰγινῆται συναθφοισθέντες ἐπὶ τὰς ναῦς, ὅσοι μὴ διεκλάπησαν, ἐδέοντο τοῦ στρατηγοῦ συγχωρῆσαι σφίσι πρεσβευτὰς ἐκπέμψαι πρὸς τὰς συγγενεῖς 642. το πόλεις περὶ λύτρων ' ὁ δὲ Πόπλιος τὸ μὲν πρῶτον 6 709. πικρῶς ἀντέφη, φάσκων, ὅτ' ἡσαν αὐτῶν κύριοι, τότε (δεῖν) διαπρεσβεύεσθαι πρὸς τοὺς κρείττους περὶ σωτηρίας, μὴ νῦν δούλους γεγονότας ' τὸ δὲ τ μικρῷ πρότερον αὐτοὺς μηδὲ λόγου καταξιώσαντας το τοὺς παρ' αὐτοῦ πρεσβευτάς, νῦν ὑποχειρίους γεγονότας ἀξιοῦν πρεσβεύειν πρὸς τοὺς συγγενεῖς, πῶς οὐκ εὕηθες εἶναι; καὶ τότε μὲν ἀπέπεμψε τοὺς ἐν- 8

² des. F fol. 146 prim. 3—15 Hero de repell. obsid. p. 823, 25—82; sed verba Polybii saepissime mutata et in compendium redacta esse videntur (v. IX 9, cf. Ben 253 s.) 16 M 29, 81 H. oi del. Ben 254, v. Hu Philol. 1859, 294 ss. 27 ἀπέτρεψε M, corr. Cobetus Mnemos. 1862, 9

τυγχάνοντας ταῦτ' εἰπών τῆ δ' ἐπαύριον συγκαλέσας ἄπαντας τοὺς αἰχμαλώτους, Αἰγινήταις μὲν (οὐδὲν) ὀφείλειν ἔφη ποιεῖν φιλάνθρωπον, τῶν δὲ λοιπῶν Ἑλλήνων ἕνεκα συγχωρεῖν ἔφη πρεσβεύειν περὶ τῶν λύτρων, ἐπεὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς ἔθος ἐστίν. 5

VIII. RES ASIAE.

43 Ο γαρ Ευφράτης την μεν άρχην λαμβάνει της συστάσεως έξ 'Αρμενίας, διαρρεί δε [τον] διά Συρίας 2 και των έξης τόπων ως έπι Βαβυλωνίαν. και δοκεϊ μεν είς την Έρυθραν εμβάλλειν θάλατταν, ού μην 10 έστι γε τούτο ταῖς γὰρ διώρυξι ταῖς ἐπὶ τὴν γώραν άνομέναις προεκδαπανάται πρίν έκβολην είς 3 δάλατταν πεποιῆσθαι. διὸ καὶ συμβαίνει τὴν ὑπεναντίαν φύσιν έχειν τοῦτον τοῖς πλείστοις τῶν ποταμών. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις αὕξεται τὸ ρεῦμα, 15 καθώς αν πλείους διαφέρωνται τόπους, καὶ μέγιστοι μέν είσι κατά γειμώνα, ταπεινότατοι δε κατά 4 την ακμην τοῦ θέρους οὖτος δὲ καὶ πλεῖστος γίνεται τῷ δεύματι κατὰ κυνὸς ἐπιτολὴν καὶ μέγιστος ἐν τοῖς ματὰ Συρίαν τόποις, αίεὶ δὲ προϊὼν έλάττων. 20 5 αἴτιον δὲ τούτων ὅτι συμβαίνει τὴν μὲν αὕξησιν οὐκ ἐκ 710. της συρούσεως των γειμερινών όμβρων, άλλ' έκ της άνατήξεως των χιόνων (γίνεσθαι), την δέ μείωσιν διά τὰς έπτροπὰς τὰς έπὶ τὴν χώραν καὶ τὸν μερισμὸν αὐτοῦ

et 1876, 355 (v. IX 9, 3 ann. cr.) 2. 3 μεν δορείλειν ξορη ποι είν Μ, ούδεν post μεν add. coll. XV 17, 3 Luchtius 5 des. Μ 30. 11 H. 7 F fol. 146 prim. 8 τον del. Ca 16 καθοθς F(S), corr. Hu quaest. II 11 coll. I 68, 5. VII 9, 15; III 110, 8, v. Krebsium Die Präpos. cet. p. 133 ann. 2 23 γίγνεσθαι add. post χιόνων Ca, γίνεσθ post χειμερινών BW

3

τον έπὶ τὰς ἀρδεύσεις. ἦ καὶ τότε βραδείαν συνέ- 6 βαινε γίνεσθαι τὴν κομιδὴν τῶν δυνάμεων, ἄτε καταγόμων μὲν ὄντων τῶν πλοίων, ταπεινοτάτου δὲ τοῦ ποταμοῦ καὶ τελέως βραχύ τι συνεργούσης 5 τῆς τοῦ ξεύματος βίας πρὸς τὸν πλοῦν.

IX. FRAGMENTA INCERTAE SEDIS.

 $687,_{15}$ "Ότι τοὺς μὴ μετ' εὐνοίας καὶ προθυμίας έμ- $624,_{6}$ βαίνοντας οὐδ' ἐπ' αὐτῶν εἰκός ἐστι τῶν ἔργων $44(21,_{13})$ ἀληθείς εἶναι συμμάχους.

688,1 Καὶ ἔςτιν ἀληθὲς τὸ πολλάκις ὑφ' ἡμῶν εἰρη- 2 (21,14) μένον ὡς οὐχ οἶόν τε περιλαβεῖν οὐδὲ συνθεάσασθαι τῆ ψυχῆ τὸ κάλλιστον θέαμα τῶν γεγονότων, λέγω δὲ τὴν τῶν ὅλων οἰκονομίαν, ἐκ τῶν τὰς κατὰ μέρος πράξεις γραφόντων.

710,21 Πολύβιος δ' εν τη ενάτη τῶν Ἱςτοριῶν καὶ πο- 45 648,12 τομόν τινα ἀναγράφει Κύαθον καλούμενον περὶ ᾿Αρσινόην πόλιν Αἰτωλίας.

'Αρτινόη, πόλις Λιβύης τὸ ἐθνικὸν 'Αρτινοΐ- 2 της, καὶ 'Αρσινοεὺς ἐπὶ τῆς Αἰτωλικῆς, ὡς Πολύβιος 20 ἐνάτψ.

711,4 Ξυνία, Θετταλίας πόλις. Πολύβιος • ἐνάτψ. Φόρουννα, πόλις Θράκης · Πολύβιος ἐνάτω.

5 des. F fol. 146 extr. 7—9 M 29, 18. 19 H. 10—14 M 29, 23—27 H. 10 nal forw] v. BW Fleckeis. annal. 1889, 686ss.; ut XI 4, 10 videtur epitomator ante forw particulam quandam sive yèq sive aliam omisisse 15—17 Athen. X p. 424 C 18—20 Steph. Byz. p. 125, 21. 126, 2. 3 Mein. 21 Steph. Byz. p. 481, 19 22 Steph. Byz. p. 670, 9

FRAGMENTA LIBRI X.

I. RES ITALIAE.

"Όντων γὰρ ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ καὶ τῆς 'Ρηγίνων 1 πόλεως σταδίων είς Τάραντα πλειόνων ή δισγιλίων, είς τέλος άλίμενον είναι συμβαίνει την πλευράν της 2 Ίταλίας ταύτην πλην των έν Τάραντι λιμένων ή 5 τέτραπται μέν είς τὸ Σικελικὸν πέλαγος, νεύει δὲ πρός τούς κατά την Έλλάδα τόπους, έχει δὲ τῶν τε βαρβάρων έθνων τὰ πολυανθρωπότατα καὶ των ε Έλληνίδων πόλεων τὰς ἐπιφανεστάτας. Βρέττιοι γάο και Λευκανοί και τινα μέρη των Δαυνίων, έτι 10 δὲ Καλαβοοί καὶ πλείους έτεροι τοῦτο τὸ κλῖμα 4 νέμονται τῆς Ἰταλίας δμοίως δὲ καὶ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων 'Ρήγιον καὶ Καυλωνία καὶ Λοκροί καὶ 644. Κρότων, έτι δε Μεταπόντιον καλ Θούριοι ταύτην 5 επέχουσι την παραλίαν, ώστε και τους από Σικελίας 15 καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Ελλάδος φερομένους ἐπί τινα τόπον τῶν προειρημένων κατ' ἀνάγκην δομεῖν ἐν τοῖς τῶν Ταραντίνων λιμέσι, καὶ τὰς ἀμείψεις καὶ

² F fol. 147^r prim. praemisso titulo '** (erasis έπ) τοῦ τ λόγου; F¹ in marg.: περι τῆς τῶν ταραντίνων πόλεως 6 εἰς F, ἐς vulgo, (ignarus scripturae cod. F restituerat εἰς Di), v. IX 38, 2 13 πανλωα F, πανλωνὰ Dm, ανλώα S, corr. Ur 172^a 14 μεταποντιοι F, μεταπόντιοι S³ vulgo, corr. Di

712. τὰς οἰχονομίας πρὸς πάντας τοὺς κατέγοντας ταύτην την πλευράν της 'Ιταλίας έν ταύτη ποιεισθαι τη πόλει. τεκμήραιτο δ' άν τις τοῦ τόπου την 6 εὐκαιρίαν έκ τῆς περί Κροτωνιάτας νενομένης εὐδαι-5 μονίας. ἐκείνοι γὰρ θερινούς ἔχοντες ὅρμους καὶ βραγεζάν τινα παντελώς προσαγωγήν, μεγάλην εὐδαιμονίαν δοχούσι περιποιήσασθαι δι' οὐδὲν ετερον ή διὰ τὴν τῶν τόπων εὐωυΐαν, ἢν οὐδὲ συγκρίνειν άξιου έστι τοῖς Ταραυτίνων λιμέσι καὶ τόποις. τέ- 7 10 τακται δὲ καὶ πρὸς τοὺς κατὰ τὸν ᾿Αδρίαν λιμένας εὐφυῶς καὶ νῦν μέν, ἔτι δὲ μᾶλλον ἦν πρὸ τοῦ. άπὸ γὰρ ἄκρας Ἰαπυγίας ἔως είς Σιποῦντα πᾶς ὁ 8 προσφερόμενος έχ των άντιπέρας καλ καθορμισθελς πρός την 'Ιταλίαν είς Τάραντ' έποιείτο την ύπερ-15 βολήν, καὶ ταύτη συνεχοῆτο τῆ πόλει πρὸς τὰς ἀλλαγάς και μεταθέσεις οίον [εί] έμπορίω. οὐδέπω 9 γαο συνέβαινε τότε την των Βοεντεσίνων έκτίσθαι πόλιν. διόπερ δ Φάβιος, έν μεγάλω τιθέμενος την 10 έπιβολήν, τάλλα παφείς πρός ταϊς είς τοῦτο τὸ 20 μέρος ἦν ἐπινοίαις.

II. RES HISPANIAE.

"Οτι μέλλοντες Ιστορεῖν τὰ πραχθέντα Ποπλίφ 2 κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, συλλήβδην δὲ πάσας τὰς κατὰ τὸν βίον ἐπιτελεσθείσας αὐτῷ πράξεις, ἀναγκαῖον

⁹ έστιν F 13 ἀντιπέρας FS*, ἀντίπερας Be (sine dubio errore typographico), v. Hu quaest. I 15 16 εἰ del. Ben 251; solet enim Polybius ante vocales pro οἶον ε᾽ uti οἶον ut I 6, 3. 22, 7. 46, 10. 67, 6. X 35, 3. 43, 6. 44, 5. 45, 11. 46, 4. XII 5, 6. 25h, 6. XVI 1, 1 et 2 cet. ἐμπορείωι FDK contra Ben 254 non recipiendum, v. Meisterhansium l. c. p. 42 20 des. F fol. 147 $^{\rm v}$ med. 22 P 37, 28 Va praemisso titulo περὶ Ποπλίον

ήγούμεθα τὸ προεπιστήσαι τοὺς ἀκούοντας έπὶ τὴι 2 αίρεσιν και φύσιν τανδρός. τῶ γὰρ σχεδὸν ἐπιφανέστατον αὐτὸν νεγονέναι τῶν πρὸ τοῦ, ζητοῦσι μέν πάντες είδεναι τίς ποτ' ήν και από ποίας φύσεως ή τριβής δρμηθείς τὰς τηλικαύτας και τοσαύ- 5 3 τας έπετελέσατο πράξεις, άγνοεῖν δὲ καὶ ψευδοδοξεῖν άναγκάζονται διὰ τὸ τοὺς έξηγουμένους ὑπὲο αὐτοῦ 4 παραπεπαικέναι τῆς άληθείας. ὅτι δ' ἔστιν ὑγιὲς τὸ 718. νυνὶ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν δῆλον ἔσται διὰ τῆς ἡμετέρας έξηγήσεως τοῖς ἐπισημαίνεσθαι δυναμένοις τὰ 645. κάλλιστα καὶ παραβολώτατα τῶν ἐκείνω πεπραγμέ-5 νων. οι μεν οδν άλλοι πάντες αύτον έπιτυχη τινα και τὸ πλείον αιεί παραλόνως και ταὐτομάτω κατ-6 ορθοῦντα τὰς ἐπιβολὰς παρεισάγουσι, νομίζοντες ώς αν εί θειοτέρους είναι και θαυμαστοτέρους τούς 15 τοιούτους άνδρας των κατά λόγου έν έκάστοις πραττόντων, άγνοοῦντες δτι τὸ μὲν ἐπαινετόν, τὸ δε μακαριστον είναι συμβαίνει των προειρημένων, 7 και τὸ μὲν κοινόν έστι και τοῖς τυχοῦσι, τὸ δ' έπαινετόν μόνον ίδιον ύπάρχει τῶν εὐλογίστων καί 20 φρένας έγόντων άνδρων, οθς και θειστάτους είναι 8 και προσφιλεστάτους τοις θεοίς νομιστέον. έμοι (δέ) δοκεί Πόπλιος Λυκούργω τω των Λακεδαιμονίων νομοθέτη παραπλησίαν έσχηκέναι φύσιν καλ προ-9 αίρεσιν. ούτε γάρ Λυκούργον ήγητέον δεισιδαιμο- 25 νοῦντα καὶ πάντα προσέχοντα τῆ Πυθία συστήσασθαι τὸ Λακεδαιμονίων πολίτευμα, οὔτε Πόπλιον

⁴ παὶ ἀπὸ] v. BW Fleckeis. annal. 1889, 691

12 inc. F fol. 147 med.: οἱ μὲν cet. F¹ in marg.: περὶ ποπλίου σκηπίωνος τοῦ νικήσαντος ἀννίβαν; inc. Suid. s. v. Πόπλιος praemissis nonnullis ex § 2—4 excerptis

20 μόνου PFS Suid., μόνων Be

έξ ένυπνίων δομώμενον καὶ κληδόνων τηλικαύτην περιποιήσαι τη πατρίδι δυναστείαν άλλ' δρώντες 10 έκάτεροι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων οὕτε (τὰ) παράδοξα προσδεχομένους ραδίως ούτε τοῖς δεινοῖς 5 τολμώντας παραβάλλεσθαι γωρίς της έκ των θεών έλπίδος, Λυκούργος μεν αίελ προσλαμβανόμενος ταῖς 11 ίδίαις έπιβολαῖς την έχ τῆς Πυθίας φήμην εὐπαραδεκτοτέρας και πιστοτέρας έποίει τας ίδίας έπινοίας, Πόπλιος δὲ παραπλησίως ἐνεργαζόμενος αἰεὶ δόξαν 12 714, τοῖς πολλοῖς ὡς μετά τινος θείας ἐπιπνοίας ποιούμενος τὰς ἐπιβολάς, εὐθαρσεστέρους καὶ προθυμοτέρους κατεσκεύαζε τοὺς ὑποταττομένους πρὸς τὰ δεινά τῶν ἔργων. ὅτι δ' ἔκαστα μετὰ λογισμοῦ καὶ 13 προνοίας ἔπραττε, καὶ διότι πάντα κατὰ λόγον έξέ-15 βαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων αὐτῷ, δῆλον ἔσται διὰ τῶν λέγεσθαι μελλόντων.

Έκεῖνος γὰρ ὅτι μὲν ἦν εὐεργετικὸς καὶ μεγαλό- 3 ψυχος ὁμολογεῖται, διότι δ' ἀγχίνους καὶ νήπτης καὶ τῆ διανοία περὶ τὸ προτεθὲν ἐντεταμένος, οὐθεὶς 20 ἄν συγχωρήσειε πλὴν τῶν συμβεβιωκότων καὶ τεθεαμένων ὑπ' αὐγὰς αὐτοῦ τὴν φύσιν. ὧν εἶς ἦν 2 646. Γάιος Λαίλιος, ἀπὸ νέου μετεσχηκὼς αὐτῷ παντὸς ἔργου καὶ λόγου μέχρι τελευτῆς, ὁ ταύτην περὶ αὐτοῦ τὴν δόξαν ἡμῖν ἐνεργασάμενος διὰ τὸ δοκεῖν 25 εἰκότα λέγειν καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις. ἔφη γὰρ πρώτην γεγονέναι Ποπλίου πρᾶξιν 3 ἐπίσημον, καθ' ὃν καιρὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν ἱππομαχίαν συνεστήσατο πρὸς ᾿Αννίβαν περὶ τὸν Πάδον καλούμενον ποταμόν. τότε γάρ, ὡς ἔοικεν, ἐπτακαι- 4

²⁰ συγχωρήσειεν F 21 ε I_S ήν] ε I_S I_V F^I , ε I_S ήν F^2 25. 26 πεπραγμένοιες: des. P Suid.

δέχατον έτος έχων και πρώτον είς υπαιθρον έξεληλυθώς, συστήσαντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς διαφερόντων ίππέων οὐλαμὸν ἀσφαλείας γάριν, συνθεασάμενος έν τῷ κινδύνο τὸν πατέρα περιειλημμένον ὑπὸ τῶν πολεμίων μετά δυείν ή τριών ίππέων και τετρω- τ μένον ἐπισφαλῶς, τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπεβάλετο παρα-5 καλείν τούς μεθ' αύτοῦ βοηθήσαι τῶ πατρί, τῶν δ' έπλ ποσόν κατορρωδούντων διὰ τὸ πληθος τῶν περιεστώτων πολεμίων, αὐτὸς εἰσελάσαι παραβόλως 715. 6 δοκεί καὶ τολμηρώς είς τοὺς περικεγυμένους. μετὰ 10 δε ταύτα και των άλλων άναγκασθέντων έμβαλείν οί μεν πολέμιοι καταπλαγέντες διέστησαν, δ δε Πόπλιος ανελπίστως σωθείς πρώτος αὐτὸς τὸν υίὸν 7 σωτήρα προσεφώνησε πάντων άκουόντων. περιγενομένης δ' αὐτῷ τῆς ἐπ' ἀνδοεία φήμης δμολογου- 15 μένης διὰ τὴν προειρημένην χρείαν, λοιπὸν ήδη πάντως αύτὸν έδίδου κατὰ τούς ύστερον καιρούς είς τούς κατ' ιδίαν κινδύνους, δτ' είς αὐτὸι ἀναρτηθείεν ύπὸ τῆς πατρίδος αί τῶν ὅλων ἐλπίδες. ὅπερ ζδιόν έστιν οὐ τῆ τύχη πιστεύοντος, άλλὰ νοῦν 20 ἔχοντος ἡγεμόνος.

4 Μετά δὲ ταῦτα, πρεσβύτερον ἔχων ἀδελφὸν Λεύκιον, καὶ τούτου προσπορευομένου πρὸς τὴν ἀγορανομίαν, ἢν σχεδὸν ἐπιφανεστάτην ἀρχὴν εἶναι 2 συμβαίνει τῶν νέων παρὰ Ῥωμαίοις, ἔθους δ' ὅντος 25 δύο πατρικίους καθίστασθαι, τότε δὲ καὶ πλειόνων προσπορευομένων, ἐκ πολλοῦ μὲν σὰκ ἐτόλμα μετα-3 πορεύεσθαι τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τάδελφῷ συνεγγιζούσης δὲ τῆς καταστάσεως, λογιζόμενος ἐκ τῆς τοῦ πλήθους φορᾶς οὐκ εὐμαρῶς τὸν ἀδελφὸν ἐφιζό- 30 μενον τῆς ἀρχῆς, τὴν δὲ πρὸς αὐτὸν εὕνοιαν τοῦ 647.

δήμου θεωρών μεγάλην υπάρχουσαν, και μόνως ούτως υπολαμβάνων κάκεινον καθίξεσθαι της προθέσεως, εί συμφρονήσαντες αμα ποιήσαιντο την έπιβολήν, ήλθεν επί τινα τοιαύτην έννοιαν. Θεωρών 4 5 γὰρ τὴν μητέρα περιπορευομένην τοὺς νεὼς καὶ θύουσαν τοις θεοις ύπερ τάδελφοῦ και καθόλου μεγάλην προσδοκίαν έχουσαν ύπλο τοῦ μέλλοντος, ης μόνης έμελεν αὐτῷ — τὸν μὲν γὰο πατέρα τότε 5 πλείν συνέβαινεν είς 'Ιβηρίαν στρατηγόν καθεστα-10 μένον έπι τὰς προειρημένας πράξεις — οὐ μὴν άλλ έφη πρός αὐτὴν ὄνειρον τεθεωρηκέναι δίς ήδη τὸν αὐτόν. δοκεῖν γὰρ ᾶμα τάδελφῷ καθεσταμένος 6 716. αγορανόμος αναβαίνειν από της αγοράς ως έπὶ την οίκίαν, έκείνην δε συναντάν αύτοις είς τὰς θύρας 15 καλ περιπτύξασαν άσπάσασθαι. τῆς δὲ παθούσης τὸ 7 γυναικείον πάθος καί τι προσεπιφθεγξαμένης 'Εί γαρ έμοι ταύτην ίδειν γένοιτο την ημέραν' 'Βούλει' φησί 'μῆτερ, πεῖραν λάβωμεν;' τῆς δὲ συγκαταθεμέ- 8 νης, ώς οὐ τολμήσοντος αὐτοῦ, πρὸς δὲ τὸν καιρὸν 20 οίονεὶ προσπαίζοντος — καὶ γὰρ ἦν κομιδῆ νέος ήξίου τήβενναν αύτῷ λαμπρὰν εὐθέως έτοιμάσαι τοῦτο γὰρ ἔθος ἐστὶ τοῖς τὰς ἀρχὰς μεταπορευομένοις. 9 και τη μεν οὐδ' έν νῶ τὸ ρηθεν ήν, δ δε λαβών 5 πρώτον λαμπράν έσθητα κοιμωμένης έτι της μητρός 25 παρην είς την άγοράν. τοῦ δὲ πλήθους καὶ διὰ τὸ 2 παράδοξον και διά την προϋπάρχουσαν εύνοιαν έκπλημτικώς αὐτὸν ἀποδεξαμένου, καὶ μετὰ ταῦτα προελθόντος είς του αποδεδειγμένου τόπου καί στάντος παρά τὸν ἀδελφόν, οὐ μόνον τῷ Ποπλίφ 3 εο περιέθεσαν οι πολλοί την άρχην, άλλα και τάδελφῷ δι' έκείνου, και παρήσαν έπι την οικίαν άμφότεροι

4 'εγονότες άγορανόμοι. τῆ δὲ μητρί τοῦ πράγματος αφνω προσπεσόντος, περιχαρής οὖσα πρὸς τὰς θύρας ἀπήντα καὶ μετὰ παραστάσεως ήσπάζετο τοὺς

5 νεανίσκους, ώστε τὸν Πόπλιον έκ τοῦ συμβαίνοντος δοκεῖν πᾶσι τοῖς προακηκοόσι τῶν ἐνυπνίων μὴ 5 μόνον κατὰ τὸν ὕπνον, ἔτι (δὲ) μᾶλλον ὕπαρ καὶ

6 μεθ' ήμέραν διαλέγεσθαι τοῖς θεοῖς. ὧν οὐδὲν ἡν 648. ἐνύπνιον, ἀλλ' ὑπάρχων εὐεργετικὸς καὶ μεγαλό- δωρος καὶ προσφιλής κατὰ τὴν ἀπάντησιν συνελο-

7 γίσατο τὴν τοῦ πλήθους πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν. λοι- 10 πὸν πρός τε τὸν τοῦ δήμου καὶ τὸν τῆς μητρὸς καιρὸν ἀρμοσάμενος εὐστόχως οὐ μόνον καθίκετο τῆς προθέσεως, ἀλλὰ καὶ μετά τινος ἐδόκει θείας

717.8 έπιπνοίας αὐτὸ πράττειν. οί γὰρ μὴ δυνάμενοι τοὺς καιροὺς μηδὲ τὰς αἰτίας καὶ διαθέσεις έκάστων 15 ἀκριβῶς συνθεωρεῖν, ἢ διὰ φαυλότητα φύσεως ἢ διἰ ἀπειρίαν καὶ φὰθυμίαν, εἰς θεοὺς καὶ τύχας ἀναφέρουσι τὰς αἰτίας τῶν δι᾽ ἀγχίνοιαν ἐκ λογισμοῦ (καὶ) προνοίας ἐπιτελουμένων.

9 Ταῦτα μὲν οὖν εἰρήσθω μοι χάριν τῶν ἀκουόν- 20 των, ἵνα μὴ συγκαταφερόμενοι ψευδῶς τῆ καθωμιλημένη δόξη περὶ αὐτοῦ παραπέμπωσι τὰ σεμνότατα καὶ κάλλιστα τἀνδρός, λέγω δὲ τὴν ἐπιδεξιότητα καὶ 10 φιλοπονίαν. ἔτι δὲ μᾶλλον ἔσται τοῦτο συμφανὲς ἐπ' αὐτῶν τῶν πράξεων.

6 Οὐ μὴν ἀλλὰ τότε συνηθροισμένων των δυνά-

⁸ inc. P: "Οτι δ αύτδς οὐ μόνον αύτδς έγένετο άγορατόμος άλλὰ καὶ τὸν άδελφὸν ἀπέδειξε προφασισάμενος ὅνειρον τεθεωρηκέναι ὁπάρχων γὰρ εὐεργετικὸς cet. 14 πράττειν: des. P, inc. M 80, 12 H.: "Οτι οἱ πολλοὶ μὴ δυνάμενοι cet. 19 ἐπιτελουμένων: des. M 80, 15 H. 20 inc. P: ταῦτα μὲν οὖν cet. 25 πράξεων: des. P

μεων παρεκάλει μή καταπεπλήγδαι την προγεγενημένην περιπέτειαν ού γάρ ταις άρεταις ήττησθαι 2 'Ρωμαίους υπό Καργηδονίων οὐδέποτε, τη δε προδοσία τη Κελτιβήρων και τη προπετεία, διακλεισθένε των των στρατηγών ἀπ' άλληλων διὰ τὸ πιστεῦσαι τη συμμαχία των είρημένων. ὧν έκάτερα νῦν ἔφη 3 περί τούς πολεμίους ύπάρχειν τωρίς γὰρ ἀπ' άλλήλων πολύ διεσπασμένους στρατοπεδεύειν, τοῖς τε συμμάχοις ύβοιστικώς χρωμένους απαυτας απηλλο-10 τριωκέναι και πολεμίους αύτοις παρεσκευακέναι. διό 4 και τούς μεν ήδη διαπέμπεσθαι πρός σφας, τούς δε λοιπούς, ως αν τάγιστα θαρρήσωσι και διαβάντας ίδωσι του ποταμόν, ἀσμένως ήξειν, ούχ ούτως εύνοοῦντας σφίσι, τὸ δὲ πλεῖον ἀμύνεσθαι σπουδά-15 ζουτας την Καρχηδονίων είς αὐτοὺς ἀσέλγειαν, τὸ 5 δὲ μέγιστον, στασιάζοντας πρὸς άλλήλους τοὺς τῶν ύπεναντίων ήγεμόνας άθρους διαμάχεσθαι πρός αὐτοὺς οὐ θελήσειν, κατὰ μέρος δὲ κινδυνεύοντας εύχειρώτους υπάρχειν. διο βλέποντας είς ταυτα 6 νο παρεκάλει περαιούσθαι τὸν ποταμὸν εὐθαρσῶς περί 649. δε των εξής ανεδέχετο μελήσειν αύτω και τοις άλ-718. λοις ήγεμόσι. ταῦτα δ' εἰπὼν τρισχιλίους μὲν ἔχοντα 7 πεζούς καὶ πεντακοσίους ίππεις Μάρκον ἀπέλειπε τὸν συνάρχοντα περί τὴν διάβασιν έφεδρεύσοντα 25 τοῖς ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ συμμάχοις αὐτὸς δὲ τὴν άλλην ἐπεραίου δύναμιν, άδηλον πασι ποιών τὴν αύτοῦ πρόθεσιν. ἦν γὰρ αὐτῷ κεκριμένον πράττειν 8 ών μεν είπε πρός τούς πολλούς μηδέν, προύκειτο δε πολιοφιείν εξ εφόδου την εν Ίβηφία Καρχηδόνα

¹⁷ ἄθρους FS, v. BW 1 77 23 ἀπέλειπεν F, ἀπέλιπε S*, imperfectum revocavit Hu Erz"ahl. Zeitf. XXV 8 28 εIπεν F

9 προσαγορευομένην. δ δή και πρώτον ἄν τις λάβοι και μέγιστον σημείον τῆς ὑφ' ἡμῶν ἄρτι ξηθείσης
10 διαλήψεως. ἔτος γὰρ ἔβδομον ἔχων πρὸς τοῖς εἰκοσι πρώτον μὲν ἐπὶ πράξεις αὐτὸν ἔδωκε τελέως παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀπηλπισμένας διὰ (τὸ) μέγεθος τῶν 5
11 προγεγονότων ἐλαττωμάτων, δεύτερον δοὺς αὐτὸν τὰ μὲν κοινὰ καὶ προφαινόμενα πᾶσι παρέλειπε, τὰ δὲ μήτε παρὰ τοῖς πολεμίοις *, ταῦτ' ἐπενόει καὶ 12 προετίθετο πράττειν. ὧν οὐδὲν ἡν χωρὶς ἐκλογισμῶν τῶν ἀκριβεστάτων.

"Ετι μέν γὰο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ίστορῶν ἐν τῆ 'Ρώμη καλ πυνθανόμενος έπιμελώς την τε προδοσίαν των Κελτιβήρων καλ τον διαζευγμον των ιδίων στρατοπέδων, καὶ συλλογιζόμενος ὅτι παρὰ τοῦτο συμβαίνει 2 τοῖς περί τὸν πατέρα γενέσθαι τὴν περιπέτειαν, ού 15 κατεπέπληκτο τοὺς Καργηδονίους οὐδ' ήττητο τῆ 3 ψυγή, καθάπερ οί πολλοί. μετά δε ταῦτα τοὺς έντὸς "Ιβηρος ποταμοῦ συμμάχους ἀκούων μένειν έν τῆ πρός αὐτοὺς φιλία, τοὺς δὲ τῶν Καρχηδονίων ἡγεμόνας στασιάζειν μέν πρός σφας, ύβρίζειν δέ τούς 20 ύποταττομένους, εύθαρσως διέχειτο πρός την έξοδον, 4 οὐ τῆ τύχη πιστεύων, ἀλλὰ τοῖς συλλογισμοῖς. παοαγενόμενός γε μην είς την Ίβηρίαν, πάντας άνακινών καὶ παρ' έκάστου πυνθανόμενος τὰ περὶ τοὺς έναντίους, ηύρισκε τὰς μὲν δυνάμεις τῶν Καρχηδο- 25 5 νίων είς τρία μέρη διηρημένας δυ Μάγωνα μέν

⁴ teléws F, telews S 8 post nolemiois add. $\mu\eta\tau s$ naçà tols gllois υποπτα vel προσδοκηθέντα Rei 511, $\mu\eta\tau s$ tols gllois προσδοκηθέντ' έπενόει cet. Hu quaest. II 10, προσδεχόμενα $\mu\eta\tau s$ naçà τοις gllois BW 14 συμβαίνει FS, τ . Hu Erzähl. Zeitf. XIX 4 28. 24 ἀνακινῶν FS, ἀνακοίνων τ

719. ἐπυνθάνετο διατρίβειν ἐντὸς Ἡρακλείων στηλών ἐν τοίς Κονίοις προσαγορευομένοις, 'Ασδρούβαν δε τον Γέσκωνος περί Τάνου ποταμού στόμα κατά την Δυ- 650. σιτανήν, τὸν δ' ετερον 'Ασδρούβαν πολιορκείν τινα 5 πόλιν έν τοις Καρπητανοίς, οὐθένα (δὲ) τῶν προειοημένων έλάττω δέχ' ήμερων δόδν απέχειν τῆς Καινῆς πόλεως, νομίζων οὖν, έὰν μὲν εἰς μάγην συνιέ- 6 ναι χρίνη τοῖς πολεμίοις, τὸ μὲν πρὸς πάντας ὧμα κινδυνεύειν (έπισφαλές είναι) τελέως και διά τὸ 10 προηττήσθαι τοὺς πρὸ αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ πολλαπλασίους είναι τους ύπεναντίους, έαν δε πρός ενα συμ- 7 βαλείν σπεύδων, κάπειτα τούτου συνομαγήσαντος, έπινενομένων δε των άλλων δυνάμεων, συγκλεισθή που, κατάφοβος ήν μή ταϊς αὐταις Γναίω τῷ θείω 15 καλ Ποπλίφ τῷ πατρὶ περιπέση συμφοραίς. διὸ τοῦτο 8 μέν το μέρος απεδοχίμασε, πυνθανόμενος δε την προειρημένην Καργηδόνα μεγίστας μέν γρείας παρέχεσθαι τοξς ὑπεναντίοις, μέγιστα δὲ βλάπτειν καὶ κατά τὸν ἐνεστωτα πόλεμον αὐτόν, ἐξητάκει τὰ κατὰ 20 μέρος ύπερ αὐτῆς ἐν τῆ παραχειμασία (διὰ) τῶν είδότων. ἀκούων δὲ πρώτον μὲν ὅτι λιμένας ἔχει 2 στόλφ καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσι μόνη σχεδὸν τῶν κατά την 'Ιβηρίαν, αμα δε και διότι πρός του άπο της Διβύης πλούν καὶ πελάγιον δίαρμα λίαν εύφυῶς 25 κείται τοίς Καργηδονίοις, μετά δὲ ταῦτα διότι καί 3

⁹ post τελέως add. σφαλεφόν vel ἄβουλον είναι Rei 512, post πινδυνεύειν add. ἐπισφαλὲς είναι Sch coll. X 28, 8. XI 20, 6, ἐπισφαλὲς ὁπάρχειν Hu quaest. Π 10 20 διὰ absorptum ultimis litteris praecedentis vocis (παφαχειμασίαι F) add. Gronovius (v. X 8, 7), παφὰ add. Rei 512 Hu 23 ἄμα δὲ — 25 τοις Καρχηδονίοις Suid. S. v. δίαφμα

τὸ τῶν χρημάτων πληθος καὶ τὰς ἀποσκευὰς τῶν στρατοπέδων απάσας έν ταύτη τη πόλει συνέβαινε τοίς Καργηδονίοις υπάργειν, έτι δε τους ομήρους 4 τους έξ βλης τῆς Ἰβηρίας, τὸ δὲ μέγιστον, δτι μάγιμοι μέν άνδρες εξησαν είς χιλίους οί την άκραν ε τηρούντες διά τὸ μηδένα μηδέποτ' αν υπολαμβάνειν δτι πρατούντων Καργηδονίων σχεδον απάσης 'Ιβηρίας έπινοήσει τις τὸ παράπαν πολιορχήσαι ταύτην 720. 5 την πόλιν, τὸ δ' άλλο πλήθος ὅτι πολύ μεν είη διαφερόντως έν αὐτῆ, πᾶν δὲ δημιουργικὸν καὶ 10 βάναυσον καὶ δαλαττουργόν καὶ πλείστον ἀπέχον πολεμικής έμπειρίας, δ κατά τής πόλεως υπελάμβα-6 νεν είναι, παραδόξου γενομένης έπιφανείας. μην ούδε την θέσιν της Καρχηδόνος ούδε την κατασκευήν οὐδὲ τὴν τῆς περιεγούσης αὐτὴν λίμνης 651. 7 διάθεσιν ήγνόει, διὰ δέ τινων άλιέων των ένειργασμένων τοῖς τόποις έξητάκει διότι καθόλου μέν έστι τεναγώδης ή λίμνη καὶ βατή κατά τὸ πλεῖστον, ὡς δ' έπλ τὸ πολὸ καλ γίνεταί τις αὐτῆς ἀποχώρησις 8 καθ' ημέραν έπλ δείλην όψίαν. έξ ὧν συλλογισά- 20 μενος δτι καθικόμενος μέν της έπιβολης οὐ μόνον βλάψει τοὺς ὑπεναντίους, ἀλλὰ καὶ τοῖς σφετέροις 9 πράγμασι μεγάλην επίδοσιν παρασκευάσει, διαπεσών δε της προθέσεως, δτι δύναται σώζειν τοὺς ὑποταττομένους διά τὸ θαλαττοκρατείν, έὰν απαξ άσφα- 25 λίσηται την στρατοπεδείαν - τοῦτο δ' ην εύχερες διά τὸ μακράν άπεσπάσθαι τὰς τῶν ὑπεναντίων δυ-10 νάμεις - ούτως ἀφέμενος τῶν άλλων περί ταύτην

¹³ ἐπιφανιασ F 19 τοσαύτη FS, τις αὐτῆς corr. Ben 254, de collocatione αὐτῆς vocis v. Kaelkerum l. c. p. 257 23 πράγμασιν F

έγίνετο την παρασκευην έν τῆ παραχειμασία. καὶ 9 ταύτην έχων την έπιβολην καὶ την ήλικίαν, ην ἀρτίως εἶπα, πάντας ἀπεκρύψατο χωρὶς Γαΐου Λαιλίου, μέχρι πάλιν αὐτὸς ἔκρινε φανερὸν ποιεῖν.

5 Τούτοις δὲ τοῖς ἐκλογισμοῖς ὁμολογοῦντες οί 2 συγγραφεῖς, ὅταν ἐπὶ τὸ τέλος ἔλθωσι τῆς πράξεως, οὐκ οἰδ' ὅπως οὐκ εἰς τὸν ἄνδρα καὶ τὴν τούτου πρόνοιαν, εἰς δὲ τοὺς θεοὺς καὶ τὴν τύχην ἀναφέρουσι τὸ γεγονὸς κατόρθωμα, καὶ ταῦτα χωρὶς τῶν 3 10 εἰκότων καὶ τῆς τῶν συμβεβιωκότων μαρτυρίας, καὶ διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Φίλιππον αὐτοῦ τοῦ 721. Ποπλίου σαφῶς ἐκτεθεικότος ὅτι τούτοις τοῖς ἐκλογισμοῖς χρησάμενος, οἶς ἡμεῖς ἀνώτερον ἐξελογισάμεθα, καθόλου τε τοῖς ἐν Ἰβηρία πράγμασιν ἐπι-15 βάλοιτο καὶ κατὰ μέρος τῆ τῆς Καρχηδόνος πολιορκία.

Πλην τότε γε τῶ μὲν ἐπὶ τοῦ στόλου Γαΐω Λαι- 4 λίω δι' απορρήτων έντειλαμενος παρήγγειλε πλείν έπλ την προειρημένην πόλιν — μόνος γαρ ούτος αύτῶ 5 συνήδει την επιβολήν, καθάπερ άνώτερον είπον — 20 αύτὸς δὲ τὰς πεζικάς δυνάμεις ἀναλαβὼν έποιεῖτο 6 την πορείαν μετά σπουδής, είχε δε το μεν των πεζων πλήθος είς δισμυρίους και πεντακισχιλίους, ίππείς δ' είς δισχιλίους και πεντακοσίους. αφικόμενος 7 δ' έβδομαῖος κατεστρατοπέδευσε κατά τὸ πρὸς ἄρ- 652. 25 πτους μέρος τῆς πόλεως, καὶ περιεβάλετο κατὰ μὲν την έκτος έπιφάνειαν της στρατοπεδείας τάφρον καλ γάρακα διπλοῦν έκ θαλάττης είς θάλατταν, κατά δὲ την πρός την πόλιν άπλως οὐδέν. αὐτη γάρ ή τοῦ τόπου φύσις Ικανὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ παρεσκεύαζε. 30 μέλλοντες δε και την πολιορκίαν και την άλωσιν της 8 πόλεως δηλούν, αναγκαίον ήγούμεθ' είναι το καί

τοὺς παρακειμένους τόπους καὶ τὴν θέσιν αὐτῆς ἐπὶ ποσὸν ὑποδείξαι τοῖς ἀκούουσι.

Κείται μεν οδυ της 'Ιβηρίας κατά μέσην την 10 παραλίαν εν κόλπω νεύοντι πρός άνεμον λίβα οδ τὸ μὲν βάθος έστιν ὡς είκοσι σταδίων, τὸ δὲ πλά- 5 τος έν ταις άρχαις ώς δέκα λαμβάνει (δέ) διάθεσιν 2 λιμένος δ πᾶς κόλπος διὰ τοιαύτην αίτίαν. νῆσος έπλ τοῦ στόματος αὐτοῦ κεῖται βραχὺν έξ έκατέρου 3 τοῦ μέρους εἴσπλουν εἰς αὐτὸν ἀπολείπουσα, ταύτης αποδεχομένης τὸ πελάγιον κῦμα συμβαίνει τὸν 10 κόλπου δλου εὐδίαυ ἴσχειν, πλην έφ' δσου οί λίβες καθ' έκάτερου του είσπλουν παρεισπίπτουτες κλύ-4 δωνας αποτελούσι. των γε μην άλλων πνευμάτων άκλυδώνιστος ὢν τυγχάνει διὰ τὴν περιέχουσαν 5 αὐτὸν ἤπειρον. ἐν δὲ τῷ μυχῷ τοῦ κόλπου πρό- 15 κειται χερρονησίζον όρος, έφ' οδ κείσθαι συμβαίνει 722. την πόλιν, περιεγομένην θαλάττη μέν ἀπ' άνατολών καλ μεσημβρίας, άπο δε των δύσεων λίμνη προσ-6 επιλαμβανούση καὶ τοῦ πρὸς ἄρκτον μέρους, ώστε τὸν λοιπὸν τόπον μέχοι τῆς ἐπὶ θάτερα θαλάττης, 20 δς καλ συνάπτει την πόλιν πρός την ήπειρον, μη 7 πλέον ὑπάρχειν ἢ δυεῖν σταδίων. ἡ δὲ πόλις αὐτὴ μεσόχοιλός έστι κατά δε την άπο μεσημβρίας πλευοὰν ἐπίπεδον ἔχει τὴν ἀπὸ δαλάττης πρόσοδον τὰ δε λοιπά περιέχεται λόφοις, δυσί μεν δρεινοίς και 25 τραχέσιν, άλλοις δε τρισί πολύ μεν χθαμαλωτέροις, 8 σπιλώδεσι δε και δυσβάτοις. ὧν δ μεν μέγιστος άπὸ τῆς άνατολῆς αὐτῆ παράκειται, προτείνων είς 9 θάλατταν, έφ' οὖ καθίδρυται νεως 'Ασκληπιοῦ. τούτω

²² αὅτη F, αΰτη S*, corr. Sch

δ' δ * ἀπὸ τῆς δύσεως ἀντίχειται, παραπλησίαν θέσιν έγων, έω' οὖ καὶ βασίλεια κατεσκεύασται πολυτελώς, α φασιν 'Ασδρούβαν ποιήσαι, μοναργικής 658. δρεγόμενον έξουσίας. αί δε λοιπαί τρείς τῶν έλατ- 10 5 τόνων βουνών ύπεροχαλ τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτῆς μέρος περιέχουσι. καλείται δε των τριών δ μεν πρός άνα- 11 τολάς νεύων 'Ηφαίστου, τούτω δ' δ συνεχής 'Αλήτου - δοκεί δ' ούτος εύρετης γενόμενος των άργυρείων μετάλλων ἰσοθέων τετευχέναι τιμών — δ δὲ 10 τρίτος προσαγορεύεται Κρόνου. συμβαίνει δὲ τὴν 12 λίμνην τη παρακειμένη θαλάττη σύρρουν γεγονέναι γειροποιήτως γάριν των θαλαττουργών. κατά δέ 13 την τοῦ διείργοντος αὐτὰς χείλους διακοπήν γέφυρα κατεσκεύασται πρός το καί τὰ ὑποζύγια καί τὰς 15 άμάξας ταύτη ποιεζοθαι την παραχομιδήν των έχ της χώρας αναγκαίων.

Τοιαύτης δ' ύπαρχούσης τῆς διαθέσεως τῶν τό-11 πων, ἀσφαλίζεσθαι συνέβαινε τοῖς 'Ρωμαίοις τὴν στρατοπεδείαν κατὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν ἀκατα-20 σκεύως ὑπό τε τῆς λίμνης καὶ τῆς ἐπὶ θάτερα θα-728. λάττης. τὸ δὲ μεταξὺ τούτων διάστημα τὸ συνάπτον 2 τὴν πόλιν πρὸς τὴν ἤπειρον ἀχαράκωτον εἰασε, κατὰ μέσην ὑπάρχον τὴν αὐτοῦ στρατοπεδείαν, εἴτε 3 καὶ καταπλήξεως χάριν εἴτε καὶ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν 25 ἀρμοζόμενος, ὅπως ἀνεμποδίστους ἔχη καὶ τὰς ἐξαγωγὰς καὶ τὰς ἀναχωρήσεις εἰς τὴν παρεμβολήν. ὁ δὲ περίβολος τῆς πόλεως οὐ πλεῖον εἴκοσι στα-4 δίων ὑπῆρχε τὸ πρότερον — καίτοι γ' οὐκ ἀγνοῶ διότι

¹ d' δ FS, d' G, d' étegos coni. Hu, δ deleto post àvríneirai add. tis Ben 254 s., d' δ (deútegos tãn aqoeign- $\mu\acute{e}\nu\omega\nu$ lógwi) BW

πολλοίς είζηται τετταράκοντα· τὸ δ' έστὶ ψεῦδος. οὐ γὰρ έξ ἀκοῆς ἡμεῖς, ἀλλ' αὐτόπται γεγονότες μετ' ἐπιστάσεως ἀποφαινόμεθα — νῦν δὲ καὶ μᾶλλον ἔτι συνήρηται.

Πλην δ γε Πόπλιος, συνάψαντος καλ τοῦ στόλου 5 ъ πρός τὸν δέοντα καιρόν, ἐπεβάλετο συναθροίσας τὰ πλήθη παρακαλείν, ούχ έτέροις τισί γρώμενος άπολογισμοίς, άλλ' οίς έτύγχανε πεπεικώς αύτόν, ύπερ ών ήμεις του κατά μέρος άρτι πεποιήμεθα λόγον. 6 αποδείξας δε δυνατήν οδσαν την επιβολήν, και 10 συγκεφαλαιωσάμενος την έκ τοῦ κατορθώματος έλάττωσιν (των ύπεναντίων, αύξησιν) δε των σφετέρων πραγμάτων, λοιπόν χρυσούς στεφάνους έπηγγείλατο τοίς πρώτοις έπλ τὸ τείχος ἀναβᾶσι καλ τὰς είθι- 654. 7 σμένας δωρεάς τοῖς έπιφανῶς ἀνδραγαθήσασι τὸ 15 δε τελευταΐον έξ άρχης έφη την έπιβολην αύτῷ ταύτην ὑποδεδειχέναι τὸν Ποσειδῶνα παραστάντα κατά του υπνου, και φάναι συνεργήσειν έπιφανως κατ' αὐτὸν τὸν τῆς πράξεως καιρὸν οὕτως ώστε παντί τῷ στρατοπέδω τὴν έξ αὐτοῦ χρείαν έναργῆ 20 8 γενέσθαι. των δε κατά την παράκλησιν λόγων αμα μεν απολογισμοῖς ακοιβέσι μεμιγμένων, αμα δ' έπαγγελίαις χουσών στεφάνων, έπλ δε πάσι τούτοις θεοῦ προνοία, τελέως μεγάλην δομήν και προθυμίαν παρίστασθαι συνέβαινε τοῖς νεανίσκοις.

12 Τη δ' ἐπαύριον κατὰ μὲν τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης
724. τόπους περιστήσας ναῦς παντοδαποῖς βέλεσιν ἐξηρτυμένας καὶ δοὺς τὴν ἐπιτροπὴν Γαίφ, κατὰ δὲ γῆν τοὺς εὐρωστοτάτους τῶν ἀνδρῶν εἰς δισχιλίους δμόσε τοῖς κλιμακοφόροις ἐπιστήσας, ἐνήρχετο τῆς ω 2 πολιορκίας κατὰ τρίτην ῶραν. ὁ δὲ Μάγων ὁ τεταγ-

μένος έπλ τῆς πόλεως τὸ μέν τῶν χιλίων σύνταγμα διελών τούς μεν ημίσεις έπι της άπρας απέλιπε. τούς δ' άλλους έπὶ τοῦ πρὸς άνατολάς λόφου παρενέβαλε· τῶν δὲ λοιπῶν τοὺς εὐρωστοτάτους περί 3 5 δισχιλίους κατεσκευακώς τοῖς ὑπάρχουσι κατά τὴν πόλιν δπλοις ἐπέστησε κατὰ τὴν πύλην τὴν φέρουσαν έπλ τὸν ἰσθμὸν καλ τὴν τῶν πολεμίων στρατοπεδείαν τοῖς δε λοιποῖς παρήγγειλε βοηθεῖν κατά δύναμιν πρός πάντα τὰ μέρη τοῦ τείχους. άμα δὲ 4 10 τῶ τὸν Πόπλιον ταῖς σάλπιγξι διασημῆναι [καί] τὸν καιρον της προσβολης, έξαφίησι τους καθωπλισμένους δ Μάγων διὰ τῆς πύλης, πεπεισμένος ὅτι καταπλήξεται τούς ύπεναντίους καὶ τὸ παράπαν άφελεϊται την έπιβολην αύτων. προσπεσόντων δέ 5 15 τούτων έρρωμένως τοῖς έχ τοῦ στρατοπέδου κατά τὸν Ισθμὸν παρατεταγμένοις έγίνετο μάχη λαμπρά καλ παρακελευσμός έξ άμφοῖν έναγώνιος, των μέν έκ τοῦ στρατοπέδου, τῶν δ' ἐκ τῆς πόλεως τοῖς ίδίοις έκατέρων έπιβοώντων, τῆς δὲ διὰ τῶν βοη- 6 20 θούντων έπικουρίας ούχ δμοίας ύπαρχούσης διά τδ τοῖς μὲν Καργηδονίοις διὰ μιᾶς πύλης καὶ σγεδὸν άπὸ δυείν σταδίοιν γίνεσθαι την παρουσίαν, τοίς δε Ρωμαίοις έκ γειρός και κατά πολύν τόπον, άνισος 855. ην η μάχη παρά ταύτην την αίτίαν. δ γάρ Πόπλιος 7 25 έκων έπέστησε τούς αύτοῦ παρ' αὐτὴν τὴν στρατοπεδείαν χάριν τοῦ προκαλέσασθαι τοὺς πολεμίους πορρωτάτω, σαφώς γινώσκων, έαν διαφθείρη τούτους, όντας οίον εί στόμα τοῦ κατά τὴν πόλιν πλήθους, δτι διατραπήσεται τὰ δλα καλ τὴν πύλην

⁴ λοιπῶν FSs, πολιτῶν Naberus l. c. p. 362, v. tamen VI 19, 2

8 οὐκέτι τῶν ἔνδον οὐδεὶς ἐξιέναι θαρρήσει. οὐ μὴν ἀλλ' ἔως μέν τινος ἐφάμιλλον συνέβαινε γίνεσθαι
 725. τὴν μάχην, ὡς ἐξ ἀμφοῖν κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν προκεκριμένων τέλος δ' ἐξωθούμενοι τῷ βάρει διὰ τοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς προσγινομένους 5

9 έτράπησαν οι παρὰ τῶν Καρχηδονίων, και πολλοι μεν αὐτῶν εν τῷ τῆς μάχης καιρῷ διεφθάρησαν και κατὰ τὴν ἀποχώρησιν, οι δε πλείους εν τῷ παρα-

10 πίπτειν είς τὴν πύλην ὑφ' αὐτῶν ἠλοήθησαν. οὖ συμβαίνοντος ὁ κατὰ τὴν πόλιν ὄχλος οὕτως ἐπτοήθη 10

11 πας ώστε και τοὺς ἀπὸ τῶν τειχῶν φεύγειν. πας ὀλίγον μὲν οὖν ἤλθον οί Ῥωμαΐοι τοῦ συνεισπεσείν τότε μετὰ τῶν φευγόντων οὐ μὴν ἀλλὰ τάς γε κλίμακας τῷ τείχει μετ' ἀσφαλείας προσήρεισαν.

13 'Ο δὲ Πόπλιος ἐδίδου μὲν αὐτὸν εἰς τὸν κίνδυ- 15
2 νον, ἐποίει δὲ τοῦτο κατὰ δύναμιν ἀσφαλῶς εἶχε
γὰρ μεθ' αὐτοῦ τρεῖς ἄνδρας θυρεοφοροῦντας, οῖ
παρατιθέντες τοὺς θυρεοὺς καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους
ἐπιφάνειαν σκεπάζοντες ἀσφάλειαν αὐτῷ παρεσκεύα-

3 ζου. διὸ παρὰ τὰ πλάγια καὶ τοὺς ὑπερδεξίους 80 τόπους ἐπιπαριὰν μεγάλα συνεβάλλετο πρὸς τὴν

4 χρείαν αμα μεν γαρ εώρα το γινομενον, αμα δ' αὐτος ὑπο πάντων δρώμενος ένειργάζετο προθυμίαν

τοτς άγωνιζομένοις. Εξ ού συνέβαινε μηδεν έλλιπες γίνεσθαι των πρός τον κίνδυνον, άλλ' όπότε τιν 25 αὐτῷ πρὸς τὸ προκείμενον ὁ καιρὸς ὑποδείζειε, παν έκ γειρὸς ἀεὶ συνηργείτο πρὸς τὸ δέον.

6 'Ορμησάντων δε ταις κλίμαξι περί την άνάβασιν τῶν πρώτων τεθαρρηκότως, οὐχ οὕτως τὸ πληθος

^{25. 26} τι αντῶι F(S), αὐτῷ del. Hu (v. Philol. 1859, 292), τιν' αὐτῷ ${m BW}$

των αμυνομένων έπικίνδυνον έποίει την προσβολήν ώς τὸ μέγεθος τῶν τειχῶν. διὸ καὶ μᾶλλον ἐπερ- 7656. ρώσθησαν οί κατά (τά) τείχη, θεωροῦντες την δυσγοηστίαν των συμβαινόντων. Ενιαι μέν γὰο συνε- 8 5 τρίβοντο των κλιμάκων, πολλών αμα διὰ τὸ μέγεθος 726. συνεπιβαινόντων έφ' αίς δ' οί πρώτοι προσβαίνοντες έσκοτούντο διὰ τὴν είς ύψος ἀνάτασιν καλ βραχείας προσδεόμενοι της έκ των άμυνομένων άντιπράξεως έρρίπτουν σφάς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν κλιμάκων. 10 ότε δε και δοκούς ή τι τοιούτον έγγειρήσαιεν έπιο- 9 οίπτειν από των ἐπάλξεων, όμοῦ πάντες ἀπεσύροντο καλ κατεφέροντο πρός την νην. ού μην άλλα τοιού- 10 των απαντωμένων οὐδὲν ίκανὸν ἦν ποὸς τὸ κωλύειν την έπιφοράν και την δρμην των 'Ρωμαίων, άλλ' 15 έτι καταφερομένων των πρώτων επέβαινον οί συνεγείς έπι την έκλείπουσαν άει χώραν. ήδη δε της 11 ημέρας προβαινούσης, και των στρατιωτών τετρυμμένων ύπὸ τῆς κακοπαθείας, ἀνεκαλέσατο ταῖς σάλπιγξιν δ στρατηγός τούς προσβάλλοντας.

Ο Ο μεν οὐν ἔνδον περιχαρεῖς ήσαν ὡς ἀποτε-14 τριμμένοι τὸν κίνδυνον ὁ δὲ Πόπλιος, προσδοκῶν 2 ήδη τὸν τῆς ἀμπώτεως καιρόν, κατὰ μεν τὴν λίμνην ἡτοίμασε πεντακοσίους ἄνδρας μετὰ κλιμάκων, κατὰ 3 δὲ τὴν πύλην καὶ τὸν ἰσθμὸν νεαλεῖς ποιήσας τοὺς ποτρατιώτας καὶ παρακαλέσας προσανέδωκε κλίμακας πλείους τῶν πρότερον, ὥστε συνεχῶς πλῆρες γενέσθαι τὸ τεῖχος τῶν προσβαινόντων. ἅμα δὲ τῷ ση-4 μῆναι τὸ πολεμικὸν καὶ προσθέντας τῷ τείχει τὰς

¹² οὐ μὴν — 14 'Pωμαίων Suid. s. v. ἀπαντᾶν 24 στήσας Bentenus observ. crit. in Polyb. Lugd. Bat. 1878 p. 86, sed v. V 22, 11. XI 1, 8 Polyb. Hist. III.

κλίμακας προσβαίνειν κατά πάντα τὰ μέρη τεθαρρηκότως μεγάλην συνέβαινε ταραχήν και διατροπήν 5 γίνεσθαι των ένδον. νομίζοντες γαρ απολελύσθαι τῆς περιστάσεως, αὖθις ἀρχὴν έώρων λαμβάνοντα 6 τὸν κίνδυνον έξ άλλης δρμῆς. αμα δὲ καὶ τῶν 5 βελών αὐτοὺς ἤδη λειπόντων, καὶ τοῦ πλήθους τῶν άπολωλότων είς άθυμίαν άγοντος, δυσγερώς μέν έφερον το γινόμενον, ού μην άλλ' ημύνοντο δυνα-7 τῶς. κατὰ δὲ τὴν ἀκμὴν τοῦ διὰ τῶν κλιμάκων 8 άγῶνος ἤρχετο τὰ κατὰ τὴν ἄμπωτιν, καὶ τὰ μὲν 10 727. ἄκρα τῆς λίμνης ἀπέλειπε τὰ ὕδωρ κατὰ βραγύ. διά δὲ τοῦ στόματος δ φοῦς είς τὴν συνεχή δάλατ- 657. ταν άθρους έφέρετο και πολύς, ώστε τοῖς ἀπρονοήτως θεωμένοις απιστον φαίνεσθαι το γινόμενον. 9 δ δε Πόπλιος έγων ετοίμους τούς καθηγεμόνας έμ- 15 βαίνειν παρεκελεύετο καὶ θαρρείν τοὺς πρὸς τὴν 10 γρείων τωύτην ήτοιμασμένους καλ γαρ ήν εδ πεφυκώς, εί καὶ πρὸς άλλο τι, πρὸς τὸ θάρσος έμβαλεῖν 11 καλ συμπαθεῖς ποιῆσαι τοὺς παρακαλουμένους. τότε δή πειθαργησάντων αὐτῶν καὶ διὰ τοῦ τέλματος 20 άμιλλωμένων, απαν το στρατόπεδον υπέλαβε μετά 12 τινος θεοῦ προνοίας γίνεσθαι τὸ συμβαϊνον. έξ οὖ καλ μνησθέντες των κατά τὸν Ποσειδώ καλ τῆς τοῦ Ποπλίου κατά την παράκλησιν έπαγγελίας, έπὶ τοσοῦτο ταϊς ψυχαϊς παρωρμήθησαν ώς συμφράξαν- 25 τες καὶ βιασάμενοι πρὸς τὴν πύλην ἔξωθεν ἐπεχείφουν διακόπτειν τοῖς πελέκεσι καὶ ταῖς ἀξίναις τὰς 13 θύρας. οί δε διὰ τῶν τελμάτων έγγίσαντες τῷ τείχει, καὶ καταλαβόντες έρημους τὰς ἐπάλξεις, οὐ

^{15. 16} παφεκελεύετο έμβαίνειν τοὺς στρατιώτας· καὶ γὰφ των - 19 παφακαλουμένους Suid. 8. ν. εὖ πεφυκώς

μόνον προσέθεσαν ἀσφαλῶς τὰς κλίμακας, ἀλλὰ καὶ κατέσχον ἀναβάντες ἀμαχητὶ τὸ τεῖχος, ἄτε τῶν 14 ἔνδον περισπωμένων μὲν περὶ τοὺς ἄλλους τόπους, καὶ μάλιστα τοὺς κατὰ τὸν ἰσθμὸν καὶ τὴν ταύτη 5 πύλην, οὐδέποτε δ' ἄν ἐλπισάντων ἐγγίσαι τῷ τείχει τοὺς πολεμίους κατὰ τὸν τῆς λίμνης τόπον, τὸ δὲ 15 πλεϊστον, ὑπο τῆς ἀτάκτου κραυγῆς καὶ τῆς συμμίκτου πολυοχλίας οὐ δυναμένων οὕτ ἀκούειν οὕτε συνορᾶν τῶν δεόντων οὐδέν.

Οί δὲ 'Ρωμαΐοι ποατήσαντες τοῦ τείχους τὸ μέν 15 10 πρώτον έπεπορεύοντο κατά την έφοδείαν αποσύροντες τούς πολεμίους, μεγάλα συμβαλλομένης αὐτοῖς της δαλίσεως πρός τοῦτο τὸ γένος της γρείας έπει 2 δ' ἀφίχοντο πρὸς τὴν πύλην, οί μὲν καταβάντες διέ-15 ποπτον τούς μογλούς, οί δ' έξωθεν είσέπιπτον, οί δε διά των κλιμάκων βιαζόμενοι κατά τον Ισθμόν, 728. ήδη κρατούντες των αμυνομένων, έπέβαινον έπὶ τὰς έπάλξεις. καὶ τέλος τὰ μὲν τείχη τούτφ τῷ τρόπφ 3 κατείληπτο, τὸν δὲ λόφον οἱ διὰ τῆς πύλης εἰσπο-20 ρευόμενοι κατελάμβανον τὸν πρὸς τὰς ἀνατολάς, τρεψάμενοι τούς φυλάττοντας. δ δε Πόπλιος έπει 4 658. τούς είσεληλυθότας άξιόχρεως ύπελάμβανεν είναι, τούς μέν πλείστους έφηκε κατά το παρ' αὐτοῖς έθος έπὶ τοὺς ἐν τῆ πόλει, παραγγείλας κτείνειν τὸν 25 παρατυχόντα και μηδενός φείδεσθαι, μηδέ πρός τάς ώφελείας δομάν, μέχοις αν αποδοθή το σύνθημα. ποιείν δέ μοι δοκούσι τούτο καταπλήξεως γάριν 5 διὸ καὶ πολλάκις ίδεῖν ἔστιν ἐν ταῖς τῶν Ῥωμαίων καταλήψεσι των πόλεων οὐ μόνον τοὺς ἀνθρώπους

²¹ δ δὲ Πόπλιος είσελθὰν είς τὴν πόλιν ἐκέλευσε κτείνειν — 26 σύνθημα Suid. s. v. ἀφελείας

πεφονευμένους, άλλα και τούς κύνας δεδιχοτομημένους και των άλλων ζώων μέλη παρακεκομμένα. 6 τότε δε και τελέως πολύ το τοιούτον ήν διά το 7 πλήθος των κατειλημμένων. αὐτὸς δὲ περὶ χιλίους έχων ωρμησε πρός την άκραν. έγγίσαντος δ' αὐτοῦ τ τὸ μὲν πρώτον ἐπεβάλλετο Μάγων ἀμύνεσθαι, μετὰ δε ταυτα συννοήσας βεβαίως ήδη κατειλημμένην την πόλιν διεπέμψατο περί τῆς ἀσφαλείας τῆς αύτοῦ, 8 και παρέδωκε την άκραν. οδ γενομένου, και τοῦ συνθήματος αποδοθέντος, τοῦ μέν φονεύειν απέ- 10 9 στησαν, ώρμησαν δε πρός τας άρπαγάς. επιγενομένης δε της νυκτός οι μεν έπι της παρεμβολης έμενον, οίς ήν ούτω διατεταγμένον μετά δε των χιλίων δ στρατηγός έπι της άκρας ηθλίσθη, τούς δε λοιπούς διὰ τῶν γιλιάργων ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐκκαλεσά- 15 μενος επέταξε συναθροίσαντας είς την άγοραν τά διηρπασμένα κατά σημαίας έπλ τούτων κοιτάζεσθαι. 10 τούς δε γροσφομάγους έκ τῆς παρεμβολῆς καλέσας έπλ του λόφου έπέστησε του άπο των άνατολων.

11 Καὶ τῆς μὲν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν Καρχηδόνος 20 16 τοῦτον τὸν τρόπον ἐγένοντο κύριοι Ῥωμαῖοι εἰς δὲ τὴν ἐπαύριον ἀθροισθείσης εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς 729. τε τῶν στρατευομένων παρὰ τοῖς Καρχηδονίοις ἀποσκευῆς καὶ τῆς τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἐργαστικῶν κατασκευῆς, ταῦτα μὲν ἐμέριζον οἱ χιλίαρχοι 25 τοῖς ἰδίοις στρατοπέδοις κατὰ τὸ παρ᾽ αὐτοῖς ἔθος. 2 ἔστι δὲ παρὰ Ῥωμαίοις τοιαύτη τις ἡ περὶ τὰς τῶν πόλεων καταλήψεις οἰκονομία. ποτὲ μὲν γὰρ ἐκάστης

² κατακεκομμένα Rei 516, sed v. Arrian. Anab. VI 29, 9 24 ἰδίως δὲ τῶν πολιτικῶν — 25 κατασκευῆς Suid. s. v. ἐργαστικός

σημαίας πρός την πράξιν απομερίζονται τινές τών άνδρων κατά το μέγεθος της πόλεως, ποτέ δε κατά 659. σημαίας μερίζουσιν αὐτούς. οὐδέποτε (δὲ) πλείους 3 άποτάττονται πρός τοῦτο τῶν ἡμίσεων · ol δὲ λοι-5 πολ μένοντες κατά τὰς τάξεις έφεδρεύουσι, ποτέ μέν έπτος της πόλεως, ποτέ δὲ πάλιν ἐντός, ἀελ πρός τὸ δεικνύειν. τῆς δὲ δυνάμεως διηρημένης 4 αύτοις κατά μέν τὸ πλείον είς δύο στρατόπεδα 'Ρωμαϊκά και δύο των συμμάγων, τοτέ δέ και σπα-10 νίως άθροιζομένων όμοῦ τῶν τεττάρων, πάντες οί πρός την άρπαγην απομερισθέντες αναφέρουσι τας ώφελείας ξααστοι τοῖς έαυτῶν στρατοπέδοις, κάπειτα 5 πραθέντων τούτων οί γιλίαργοι διανέμουσι πάσιν ίσον, οὐ μόνον τοῖς μείνασιν ἐν ταῖς ἐφεδρείαις, 15 άλλὰ καὶ τοῖς τὰς σκηνὰς φυλάττουσι τοῖς τ' άρρωστούσι καὶ τοῖς ἐπί τινα λειτουργίαν ἀπεσταλμένοις. περί δε τοῦ μηδένα νοσφίζεσθαι μηδεν τῶν ἐκ τῆς 6 διαρπαγής, άλλὰ τηρείν την πίστιν κατά τὸν δρκον, (δν) δμινύουσι πάντες, δταν άθροισθώσι πρώτον είς 20 την παρεμβολήν, έξιέναι μέλλοντες είς την πολεμίαν, ύπερ τούτου δε τοῦ μέρους εξοηται πρότερον 7 ήμιν διὰ πλειόνων έν τοις περί της πολιτείας. λοι- 8 πον δταν οί μεν ημίσεις τράπωνται πρός τας άρπαγάς, οι δ' ημίσεις διαφυλάττοντες τὰς τάξεις έφε-25 δρεύωσι τούτοις, οὐδέποτε κινδυνεύει 'Ρωμαίοις τὰ δλα διὰ πλεονεξίαν. τῆς γὰς έλπίδος τῆς κατὰ τὴν 9 ώφέλειαν οὐκ ἀπιστουμένης ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐπ' ἴσης 780. έστηχυίας τοις μένουσι κατά τάς έφεδρείας καί τοις διαρπάζουσιν, οὐδείς ἀπολείπει τὰς τάξεις δ μάso λιστα τοὺς άλλους εἴωθε βλάπτειν. ἐπειδή γὰρ οί 17 πλείστοι των ανθρώπων κακοπαθούσι καλ κινόυ-

5*

νεύουσι τοῦ κέρδους ενεκεν, φανερον ώς, δταν δ καιρός ούτος ύποπέση, δυσχερώς είκος απέγεσθαι τούς έν ταζε έφεδρείαις η στρατοπεδείαις απολειπομένους διά τὸ [τοὺς] παρά τοῖς πλείστοις πᾶν τὸ 2 ληφθέν είναι τοῦ κυριεύσαντος καὶ γὰρ ἄν ὅλως 5 μόναρχος ή στρατηγός έπιμελής άναφέρειν είς τὸ κοινὸν έπιτάξη τὰς ἀφελείας, ὅμως τὰ δυνατὰ κρύπτε-3 σθαι πάντες ίδια νομίζουσι, διὸ τῶν πολλῶν δομώντων έπλ τοῦτο τὸ μέρος οὐ δυνάμενοι κρατεῖν 660. 4 κινδυνεύουσι τοῖς ὅλοις΄ καὶ πολλοὶ δή τινες κατ- 10 οοθώσαντες τὰς ἐπιβολάς, καὶ ποτὲ μὲν ἐπιπεσόντες ταϊς τῶν πολεμίων παρεμβολαῖς, ποτὲ δὲ καταλαβόμενοι πόλεις, οὐ μόνον έξέπεσον, άλλὰ καὶ τοῖς δλοις έσφάλησαν παρ' οὐδεν ἢ τὴν προειρημένην 5 αίτίαν. διὸ δεῖ περί μηδὲν οὕτω σπουδάζειν καί 15 προνοείσθαι τοὺς ήγουμένους ώς περί τοῦτο τὸ μέρος, ΐνα, καθ' δσον έστι δυνατόν, υπάργη παρά τοῖς πολλοῖς έλπλς ὡς έξ ἴσου πᾶσι τῆς ἀφελείας

6 Πλην οί μεν χιλίαρχοι τότε περί την των λα- 20 φύρων ήσαν οίκονομίαν· δ δε στρατηγός των 'Ρωμαίων, έπει συνήχθη το των αίχμαλώτων πλήθος, δ συνέβη γενέσθαι μικρώ λείπον των μυρίων, συνέταξε χωρισθήναι πρώτον μεν τούς πολιτικούς άνδρας τε και γυναϊκας και τὰ τούτων τέκνα, δεύτε- 25 7 ρον δε τούς χειροτέχνας. γενομένου δε τούτου, τούς μεν πολιτικούς παρακαλέσας εὐνοεῖν 'Ρωμαίοις και μνημονεύειν τῆς εὐεργεσίας ἀπέλυσε πάντας ἐπί 8 τὰς ίδίας οίκήσεις. οὖτοι μεν οὖν ἄμα δακρύοντες και χαίροντες ἐπὶ τῷ παραδόξῷ τῆς σωτηρίας, προσ- 30 781. 9 κυνήσαντες τὸν στρατηγὸν διελύθησαν· τοῖς δὲ

ούσης, έάν τις ὑποπίπτη τοιοῦτος καιρός.

γειροτέγναις κατά τὸ παρὸν εἶπε διότι δημόσιοι τῆς 'Ρώμης είσί παρασχομένοις δε την εύνοιαν καλ προθυμίαν έκάστοις κατά τάς αύτων τέγνας έπηνγείλατο την έλευθερίαν, κατά νοῦν χωρήσαντος τοῦ 5 πρός τούς Καργηδονίους πολέμου. και τούτους μέν 10 άπογράφεσθαι προσέταξε πρός τὸν ταμίαν, συστήσας 'Ρωμαϊκόν έπιμελητήν κατά τριάκοντα' το γάρ παν πληθος ένένετο τούτων περί δισγιλίους. έκ δε 11 των λοιπων αίγμαλώτων έκλέξας τούς εύρωστοτά-10 τους καλ τοῖς εἴδεσι καλ ταῖς ἡλικίαις ἀκμαιοτάτους προσέμιξε τοῖς αὐτοῦ πληρώμασι, καὶ ποιήσας ήμιο- 12 λίους τούς πάντας ναύτας ἢ πρόσθεν συνεπλήρωσε καὶ τὰς αίγμαλώτους νῆας, ὥστε τοὺς ἄνδρας έκάστω σκάφει βραγύ τι λείπειν τοῦ διπλασίους εἶναι 15 τούς ὑπάρχοντας τῶν προγενομένων αί μὲν γὰρ 18 αίγμάλωτοι νῆες ἦσαν ὀκτωκαίδεκα τὸν ἀριθμόν, αί δ' έξ άρχης πέντε και τριάκοντα. παραπλησίως δε 14 661. καλ τούτοις έπηγγείλατο την έλευθερίαν, παρασχομένοις την αύτων εύνοιαν και προθυμίαν, έπειδαν 20 πρατήσωσι τῷ πολέμω τῶν Καργηδονίων. τοῦτον 15 δε γειρίσας του τρόπου τὰ κατὰ τοὺς αίγμαλώτους μεγάλην μεν εύνοιαν και πίστιν ενειογάσατο τοίς πολιτικοῖς καὶ πρὸς αύτὸν καὶ πρὸς τὰ κοινὰ πράγματα, μεγάλην δε προθυμίαν τοῖς χειροτέχναις διὰ 25 την έλπίδα της έλευθερίας. ημιόλιον δε ποιήσας 16 τὸ ναυτικὸν ἐκ τοῦ καιροῦ διὰ τὴν αύτοῦ πρόνοιαν ***

Μετὰ δὲ ταῦτα Μάγωνα καὶ τοὺς ἄμα τούτφ 18 Καρχηδονίους έχώριζε. δύο μὲν γὰρ ἦσαν κατει-

 ⁶ προσέταξεν \mathbf{F} 16 όπτωπαίδεπα] ἄμ' όπτωπαίδεπα $\mathbf{F}(\mathbf{S})$, corr. Di

λημμένοι των έκ της γερουσίας, πέντε δε καλ δέκα 2 τῶν ἐχ τῆς συγκλήτου. καὶ τούτους μὲν συνέστησε Γαίω Λαιλίω, συντάξας την άρμόζουσαν έπιμέλειαν 8 ποιείσθαι των άνδρων έπι δε τούτοις τούς διή-782. ρους προσεκαλέσατο, πλείους όντας των τριακοσίων. 5 καί τούς μεν παϊδας καθ' ένα προσαγαγόμενος καί καταψήσας θαρφείν έκέλευε, διότι μετ' όλίγας ήμέ-4 ρας έπόψονται τοὺς αὐτῶν γονεῖς τοὺς δὲ λοιποὺς όμοῦ παρεκάλεσε πάντας θαρρείν και γράφειν αὐτούς 5 είς τὰς ίδιας πόλεις πρὸς αύτῶν ἀναγκαίους πρῶ-10 τον μεν δτι σώζονται και καλώς αύτοις έστι, δεύτεοου δε διότι θέλουσι 'Ρωμαΐοι πάντας αὐτούς είς την οίκειαν αποκαταστήσαι μετ' ασφαλείας, έλομένων των αναγκαίων σωίσι την πρός 'Ρωμαίους συμμα-6 γίαν, ταῦτα δ' εἰπών, καὶ παρεσκευακώς πρότερον 15 έκ των λαφύρων τὰ λυσιτελέστερα πρός την έπίνοιαν, τότε κατά γένη καλ καθ' ήλικίαν έκάστοις έδωρείτο τὰ πρέποντα, ταῖς μὲν παισί κόνους καί ψέλλια, τοίς δε νεανίσκοις δαμφάς και μαχαίρας. 7 έκ δὲ τῶν αίγμαλωτίδων τῆς Μανδονίου γυναικός, 20 δς ήν άδελφὸς 'Ανδοβάλου τοῦ τῶν 'Ιλεργητῶν βασιλέως, προσπεσούσης αὐτῶ καὶ δεομένης μετὰ δακρύων έπιστροφήν ποιήσασθαι τής αύτων εύσχημο-

⁶ τοὺς δὲ παίδας — 7 ἐκέλευε Suid. s. v. καταψήσας 9 αὐτοὺς del. Ηυ quaest. Π 7 10 τοὺς οm. ante αὐτῶν FS, add. D¹ Κ 18 ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι τὰ πρέποντα — 19 μαχαίρας Suid. s. v. κόννους 20 inc. Μ 80, 15 Η.: Ότι ἐπ τῶν αἰχμαλωτίδων cet. inc. P: Ότι πόπλιος αἰχμάλωτον λαβῶν ἐπ τῆς τοῦ μανδονίου γυναικός cet. 21. 22 post βασιλέως pergit P: ταύτην ἐπιμελῶς καὶ φιλοτίμως ἐδόξασε δακρόσας ἐπὶ τῆι συμφορᾶι καὶ συμπαθήσας ταύτην τῆς δουλείας ἡλευθέρωσεν κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν τοῦτον cet. quae sequuntur cap. 19, 8

σύνης αμείνω Καρχηδονίων, συμπαθής γενόμενος ήρετο τί λείπει των έπιτηδείων αὐταῖς καὶ γὰρ ἡν 8 ή γυνή πρεσβυτέρα καί τινα προστασίαν άξιωματικὴν ἐπιφαίνουσα, τῆς δὲ κατασιωπώσης ἐκάλει τοὺς 9 662. 5 πρός την έπιμέλειαν των γυναικών αποτεταγμένους. δυ παραγενομένων και διασαφούντων δτι πάντα τὰ 10 δέοντα δαψιλώς αὐταῖς παρασκευάζοιεν, πάλιν δμοίως 788. άψαμένης αὐτοῦ τῶν γονάτων τῆς γυναικὸς καὶ τὸν αὐτὸν εἰπούσης λόγον, μᾶλλον ἔτι διαπορήσας ὁ Πό-10 πλιος, καί τινα λαβών έννοιαν ώς όλιγωρούντων καί ψευδώς πρός τὸ παρὸν ἀποφαινομένων τών πρός τὴν έπιμέλειαν αποτεταγμένων, θαρρείν έχέλευε τας γυναϊκας αὐτὸς γὰρ έτέρους ἐπιστήσειν τοὺς φρον- 11 τιοῦντας ΐνα μηδεν αὐτὰς έλλείπη τῶν ἐπιτηδείων. 15 ή δ' ἐπισχοῦσα μικρόν 'Οὐκ ὀρθῶς' ἔφη 'στρατηγέ, 12 τούς ήμετέρους έκδέγη λόγους, εί νομίζεις ήμας ύπερ τῆς γαστρὸς δεῖσθαί σου νῦν'. καὶ τότε λαβὼν ὁ Πό- 13 πλιος έν νῷ τὸ βούλημα τῆς γυναικός, καὶ θεωρῶν ύπο την όψιν την ακμην των Ανδοβάλου θυγατέρων 20 καλ πλειόνων άλλων δυναστών, ήναγκάσθη δακρῦσαι, της γυναικός εν όλίγω την της περιστάσεως ξμφασιν ύποδειχνυούσης. διὸ δὴ καὶ τότε φανερὸς 14 γενόμενος ότι συνήκε τὸ φηθέν, καὶ λαβόμενος τῆς δεξιάς, θαρρείν αὐτήν τε ταύτην έκέλευε καὶ τὰς 25 άλλας δμοίως ποιήσεσθαι γάρ πρόνοιαν ώς ίδίων 15 άδελφων και τέκνων, συστήσεσθαι δε και πρός την τούτων έπιμέλειαν ακολούθως τοῖς προειρημένοις πιστούς ἄνδρας.

Μετὰ ταῦτα παφεδίδου τοῖς ταμίαις [τὰ χρήματα], 19

¹⁵ οδυ όφθῶς — 16 λόγους Suid. 8. ν. ἐκθέχη 26 τέννων: des. M 81, 4 H. 29 τὰ χρήματα de . Ben 255

2 δσα δημόσια κατελήφθη τῶν Καρχηδονίων. ἡν δὲ ταῦτα πλείω τῶν έξακοσίων ταλάντων, ὥστε προστεθέντων τούτων οἶς παρῆν αὐτὸς ἐκ Ῥώμης ἔχων τετρακοσίοις, τὴν ὅλην παράθεσιν αὐτῷ γενέσθαι τῆς χορηγίας πλείω τῶν χιλίων.

Κατά δὲ τὸν καιοὸν τοῦτον νεανίσκοι τινὲς τῶν 'Ρωμαίων επιτυχόντες παρθένω κατά την ακμήν καί κατά τὸ κάλλος διαφερούση τῶν ἄλλων γυναικῶν, καὶ 784. συνιδόντες φιλογύνην όντα τὸν Πόπλιον, ήπον αὐτὴν άγοντες καλ παραστήσαντες έφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι 10 4 την κόρην. δ δε καταπλαγείς και θαυμάσας το κάλλος, ίδιώτης μεν ὢν οὐδεμίαν ήδιον ἂν ἔφη δέξασθαι ταύτης της δωρεάς, στρατηγός δ' υπάρχων οὐδ' 668. 5 δποίαν ήττον, ώς μεν έμοι δοκεί, τοῦτ' αίνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι κατὰ μέν τὰς ἀνα- 15 παύσεις ένίοτε καὶ ραθυμίας έν τῷ ζῆν ἡδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται καλ διατριβάς, έν δε τοῖς τοῦ πράττειν καιροῖς μέγιστα γίνεται και κατά σωμα και κατά ψυγήν έμπόδια 6 τοῖς γρωμένοις. τοῖς μὲν οὖν νεανίσχοις ἔφη γάριν 20 έγειν, τὸν δὲ τῆς παρθένου πατέρα καλέσας καὶ δοὺς αὐτὴν ἐκ γειρὸς ἐκέλευε συνοικίζειν ὧ ποτ' ἂν προ-7 αιρήται τῶν πολιτῶν. δι' ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατείας καί τὰ τῆς μετριότητος έμφαίνων μεγάλην ἀποδογήν ένειογάζετο τοῖς ὑποταττομένοις.

8 Ταῦτα δὲ διοικησάμενος, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν αἰχμαλώτων παραδοὺς τοῖς χιλιάρχοις, ἐξέπεμψε Γάιον

^{6. 7} inc. M 81, 4 H.: Ότι νεανίσκοι τινές φωμαίων έπιτυχόντες cet.; pergit P: κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρών τοῦτον cet. (v. p. 80, 21. 22 ann. cr.); inc. Suid. s. v. Πόπλιος: ὅτι ποτὲ νεανίσκοι τινές τῶν Ῥωμαίων ἐπιτυχόντες cet. 25 ὑποταττομένοις: des. M 31, 19 H. P Suid.

τὸν Λαίλιον ἐπὶ πεντήρους εἰς τὴν Ῥώμην, τούς τε Καρχηδονίους συστήσας καὶ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων τοὺς ἐπιφανεστάτους, δηλώσοντα τοῖς ἐν τῆ πατρίδι τὰ γεγονότα. τὸ γὰρ πλεῖον αὐτῶν ἤδη τὰ κατὰ 9 5 τὴν Ἰβηρίαν ἀπηλπικότων, σαφῶς ἤδει διότι τούτων προσαγγελθέντων αὖθις ἀναθαρρήσαντες πολλαπλασίως συνεπιλήψονται τῶν πραγμάτων.

Αὐτὸς δὲ χρόνον μέν τιν' ἐν τῆ Καρχηδόνι τάς 20 τε ναυτικάς δυνάμεις έγύμναζε συνεχώς καλ τοῖς 10 γιλιάργοις ὑπέδειξε τοιοῦτόν τινα τρόπον τῆς τῶν 785. πεζικών στρατοπέδων γυμνασίας. την μεν πρώτην 2 ημέραν έκέλευσε τροχάζειν έπλ τριάκοντα σταδίους έν τοῖς δπλοις, τὴν δὲ δευτέραν πάντας έκτρίβειν καλ θεραπεύειν καλ κατασκοπείν έν τῷ φανερῷ τὰς 15 πανοπλίας, τη δ' έξης άναπαύεσθαι και φαθυμείν, τῆ δὲ μετὰ ταύτην τοὺς μὲν μαχαιρομαχεῖν ξυλίναις 3 έσκυτωμέναις μετ' έπισφαιρών μαγαίραις, τούς δέ τοῖς ἐσφαιρωμένοις γρόσφοις ἀκοντίζειν, τῆ δὲ πέμπτη πάλιν έπί τους αυτούς δρόμους καί την άρχην 20 έπανάγειν. Γνα δὲ μήτε τῶν πρὸς τὰς μελέτας 4 δπλων μήτε των πρός την αλήθειαν μηδεν έλλείπη, την πλείστην έποιεῖτο σπουδήν πρός τούς γειροτέγνας. κατά μέρος μεν οὖν ἄνδρας ἐπιμελεῖς ἐφεστάκει πρὸς δ ταύτην την χρείαν, καθάπερ έπάνω προείπον αὐτὸς 664. 25 δε καθ' ημέραν έπεπορεύετο, και δι' αύτοῦ τὰς χοοηγίας έκάστοις παρεσκεύαζε. λοιπου των μεν πε- 6 ζικών στρατοπέδων κατά τούς πρὸ τῆς πόλεως τόπους

¹¹ \vec{r} $\vec{\eta} \nu$ $\vec{\mu} \vec{r} \nu$ — 13 3 $\vec{\sigma}$ lois Suid. s. v. trocatser 20 de $\vec{\mu}$ $\vec{\eta}$ \vec{r} \vec{r}

χρωμένων ταζς μελέταις και ταζς γυμνασίαις, τῶν δὲ ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ θάλατταν ταζς ἀναπείραις και ταζς είρεσίαις, τῶν δὲ κατὰ τὴν πόλιν ἀκονώντων τε και χαλκευόντων και τεκταινομένων, και συλλήβδην ἀπάντων σπουδαζόντων περί τὰς τῶν ὅπλων 5 κατασκευάς, οὐκ ἔσθ' ὅς οὐκ ἄν εἰπε κατὰ τὸν Ξενοφῶντα τότε θεασάμενος ἐκείνην τὴν πόλιν ἐργαστήθου εἰναι πολέμου. ἐπεὶ δ' αὐτῷ πάντα καλῶς ἐδόκει και δεόντως ἐξησκῆσθαι τὰ πρὸς τὰς χρείας, μετὰ ταῦτα ταζς τε φυλακαζς και ταζς τῶν τειχῶν 10 κατασκευαζς ἀσφαλισάμενος τὰ κατὰ τὴν πόλιν, ἀνέζευξε και τῷ πεζικῆ και ναυτικῆ δυνάμει, και 786. προῆγε ποιούμενος τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ Ταρράκωνος, ἔχων μεθ' αὐτοῦ και τοὺς δμήρους.

III. RES GRAECIAE.

15

21(24) "Ότι Εὐρυλέων ὁ τῶν 'Αχαιῶν στρατηγὸς ἄτολ2 μος ἦν καὶ πολεμικῆς χρείας ἀλλότριος. τοῦ δὲ καιγροῦ τοῦ κατὰ τὴν διήγησιν ἐφεστακότος ἡμᾶς ἐπὶ
τὴν ἀρχὴν τῶν Φιλοποίμενος πράξεων, καθήκειν
ήγούμεθα, καθάπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀξιολό- 20
γων ἀνδρῶν τὰς ἐκάστων ἀγωγὰς καὶ φύσεις ἐπειράθημεν ὑποδεικνύναι, καὶ περὶ τούτου ποιῆσαι τὸ
3 παραπλήσιον. καὶ γὰρ ἄτοπον τὰς μὲν τῶν πόλεων
κτίσεις τοὺς συγγραφέας, καὶ πότε καὶ πῶς καὶ διὰ
τίνων ἐκτίσθησαν, ἔτι δὲ τὰς διαθέσεις καὶ περι- 25
στάσεις μετ' ἀποδείξεως ἔξαγγέλλειν, τὰς δὲ τῶν τὰ

^{1. 2} τῶν δὲ ναυτικῶν — 3 εἰρεσίαις Suid. s. v. ἀναπείραις 6 οὐν ἔστι — 7 ἐργαστήριον Suid. s. v.
ἐργαστήριον ἐστιν Ϝ(S), ἔστιν ὅστις vulgo ex codicibus Sch p. 83, 20 allatis, corr. Hu 14 ὁμήρους· des
F fol. 162 med. 16 P 89, 18 Va

όλα γειρισάντων ανδρών αγωγάς και ζήλους παρασιωπάν, καὶ ταῦτα τῆς χρείας μεγάλην έχούσης τὴν διαφοράν. όσω νὰρ ἄν τις καὶ ζηλώσαι καὶ μιμή- 4 σασθαι δυνηθείη μαλλον τούς έμψύχους άνδρας των •5 άψύχων κατασκευασμάτων, τοσούτω καὶ τὸν περὶ αὐτῶν λόγον διαφέρειν είκὸς (πρὸς) ἐπανόρθωσιν τῶν ἀκουόντων. εί μὲν οὖν μὴ κατ' ίδίαν ἐπεποι- 5 ήμεθα την περί αὐτοῦ σύνταξιν, έν ή διεσαφοῦμεν καλ τίς ήν καλ τίνων καλ τίσιν άγωγαϊς έχρήσατο 10 νέος ών, αναγκαΐον ήν ύπερ εκάστου των προειρη- 665. μένων φέρειν απολογισμόν έπει δε πρότερον έν τρισί 6 βυβλίοις έπτὸς ταύτης τῆς συντάξεως τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ πεποιήμεθα λόγον, τήν τε παιδικήν άγωγην διασαφοῦντες και τὰς ἐπιφανεστάτας πράξεις, δῆλον ὡς 7 15 έν τη νῦν έξηγήσει πρέπον ἂν είη τῆς μὲν νεωτε-787. οικής άγωγής και των νεωτερικών ζήλων κατά μέρος άφελεῖν, τοῖς δὲ κατὰ τὴν ἀκμὴν αὐτοῦ κεφαλαιωδῶς έκει δεδηλωμένοις έργοις προσθείναι καλ κατά μέρος, ϊνα τὸ πρέπον έκατέρα τῶν συντάξεων τηρῶμεν. 20 ώσπες γας έκεῖνος δ τόπος, ὑπάρχων έγκωμιαστι- 8 κός, ἀπήτει τὸν κεφαλαιώδη καὶ μετ' αὐξήσεως τῶν πράξεων ἀπολογισμόν, ούτως δ τῆς Ιστορίας, κοινὸς ών ἐπαίνου καὶ ψόγου, ζητεῖ τὸν ἀληθη καὶ τὸν μετ' ἀποδείξεως και των έκάστοις παρεπομένων συλ-25 λογισμῶν.

Φιλοποίμην τοίνυν πρώτον μέν έφυ καλώς ήν 22(25) γὰρ έξ ἀνδρών των έπιφανεστάτων κατ' 'Αρκαδίαν,

¹⁶ τὰ add. ante κατὰ Wielandtius l. c. p. 52: v. ann. sequ. 18 τὰ add. ante κατὰ Wielandtius l. c., sed v. Rei 280, Sch ad III 103, 7, Krebsium Die Präpositionen cet. 138 26 inc. Suidas s. v. Φιλοποίμην: 'Αχαιῶν ἱππάρχης, δς ἡν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν Αρκαδία δς πρῶτα μὲν cet.

τραφείς δε και παιδευθείς ύπο Κλέανδρον τον Μαντινέα, πατρικόν μεν αὐτῷ ξένον ὑπάρχοντα, φυγαδεύοντα δε κατ' έκείνους τούς καιρούς, όντα δε 2 Μαντινέων έπιφανέστατον, μετά δὲ ταῦτα παραγενόμενος είς ηλικίαν έγένετο ζηλωτής Έκδημου καλ Δημοφάνους, οἱ τὸ μὲν γένος ἦσαν ἐκ Μεγάλης πόλεως, φεύγοντες δε τους τυράννους και συμβιώσαντες 'Αρκεσίλα τῷ φιλοσόφω κατὰ τὴν φυγὴν ἦλευθέρωσαν μεν την αύτων πατρίδα, συστησάμενοι κατ' 3 'Αριστοδήμου τοῦ τυράννου πρᾶξιν, συνεπελάβοντο 10 δε και της καταλύσεως του Σικυωνίων τυράννου Νικοκλέους, κοινωνήσαντες 'Αράτω της έπιβολης' έτι δε Κυρηναίων αὐτοὺς μεταπεμψαμένων ἐπιφανῶς προύστησαν καὶ διεφύλαξαν αὐτοῖς τὴν έλευθερίαν, 4 οἶς κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν ἐπὶ πολὺ συμβιώσας 15 διέφερε μεν εύθέως των καθ' αύτον περί τε τας έν τοῖς κυνηγίοις κακοπαθείας καὶ τόλμας περί τε τὰς 5 έν τοῖς πολεμικοῖς, ἦν δὲ καὶ περὶ τὸν βίον έπιμελής και λιτός κατά την περικοπήν, παρειληφώς παρά 788, τῶν προειρημένων ἀνδρῶν τοιαύτας τινὰς δόξας ὡς ૧0 ούη οίόν τε των κοινών προστατείν καλώς τὸν όλιγω- 666. ρούντα των κατά τὸν ίδιον βίον, ούτε μὴν ἀποσγέσθαι των της πατρίδος, όστις πολυτελέστερον ζη 6 τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας. πλὴν κατασταθείς ύπὸ τῶν Αγαιῶν ἱππάρχης ἐν τοῖς προει- 25 οημένοις καιροίς, καὶ παραλαβών τὰ συντάγματα των Ιππέων παντί τρόπω κατεφθαρμένα καί τάς 7 ψυγάς τῶν ἀνδρῶν ἡττημένας, οὐ μόνον αὐτοὺς

ξαυτών βελτίους, άλλὰ καὶ των ύπεναντίων κρείτ-

²¹ inc. M 31, 20 H.: Ότι οὐχ οἶόν τε 24 χορηγίας: des. M 31, 22 H.

τους εν όλίγω χρόνω κατεσκεύασε, πάντας είς άληθινην άσκησιν και ζήλον επιτευκτικόν εμβιβάσας. των μέν γαρ άλλων οί πλείστοι των καθισταμένων 8 έπλ την προειρημένην άρχην, οί μεν διά την ίδίαν 5 άδυναμίαν έν τοῖς Ιππικοῖς οὐδὲ τοῖς πλησίον τολμῶσιν οὐδὲν ὧν καθήκει προστάττειν, οί δὲ τῆς 9 στρατηγίας δρεγόμενοι διά ταύτης της άργης έξεριθεύονται τούς νέους καὶ παρασκευάζουσιν εύνους συναγωνιστάς είς τὸ μέλλον, οὐκ ἐπιτιμῶντες τῷ 10 δεομένω, δι' οδ τρόπου σώζεται τὰ κοινά, (άλλὰ) συμπεριστέλλοντες τὰς άμαρτίας καὶ μικρά χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τούς πιστεύοντας. εί δέ ποτε 10 νένοιντο των ἀργόντων τινές τῆ τε κατὰ σωμα χρεία δυνατοί πρός τε τὸ τῶν κοινῶν ἀπέγεσθαι πρόθυμοι. 15 πλείω κατά τῶν δλιγωρούντων διὰ τὴν κακοζηλωσίαν απεργάζουται τούς πεζούς, έτι δε μαλλον τούς ίππεῖς.

⁷Ησαν δὲ κινήσεις, ἂς ὑπελάμβανε πρὸς πάντα 23(21) καιρὸν ἁρμόζειν, αἶς ἔδει συνειθίσθαι τοὺς ἱππεῖς, 20 αὖται· αἱ καθ' ἵππον μὲν κλίσεις ἐφ' ἡνίαν καὶ πά- 2 789. λιν ἐπὶ δόρυ, πρὸς δὲ τούτοις ἀναστροφή καὶ μεταβολή, κατ' οὐλαμὸν δ' ἐπιστροφή καὶ περισπασμός, 3 ἔτι δ' ἐκπερισπασμός, πρὸς δὲ τούτοις ἔξαγωγαὶ κατὰ 4 λόχους καὶ διλοχίας ἀφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων μετὰ 25 τάχους, ποτὲ δ' ἀπὸ τῶν μέσων, καὶ συναγωγαὶ πάλιν μετ' ἐποχῆς εἰς οὐλαμούς, εἰς ἴλας, εἰς ἱππαρχίας, ἐπὶ δὲ τούτοις ἐκτάξεις ἐφ' ἑκατέρων τῶν 5 κεράτων ἢ διὰ παρεμβολῆς ἢ διὰ παραγωγῆς τῆς

¹⁰ àllà add. Va ann. 5 17 inneis: des. P 41, 15 Va Suid; addit P $\xi \eta$ ev π στρατηγημά 18 F fol. 162 $^{\tau}$ med. δὲ αὶ κινήσεις Rei 522

6 παρά τούς ούραγούς. τὰς μὲν γὰρ κατὰ περίκλασιν 667. ού προσδεϊσθαι μελέτης έφη σχεδον γάρ ώς αν εί 7 πορείας έγειν διάθεσιν, έκ δε τούτου τὰς έπανωγάς τὰς ἐπὶ τοὺς ἐναντίους καὶ τὰς ἀποχωρήσεις έδει συνεθίζειν έν πάσαις ταϊς χινήσεσιν έπλ τοσοῦ- 5 τον ώστε δεινώ τω τάγει προσάνειν, έω' όσον συζυγοῦντας καὶ συστοιχοῦντας διαμένειν, αμα δὲ καὶ 8 τὰ διαστήματα κατὰ τοὺς οὐλαμοὺς τηρείν, ὡς ίππέων λελυκότων την τάξιν την έν ούλαμοζς, αίρουμένων κινδυνεύειν, οὐδὲν ἐπισφαλέστερον ὑπάρχον 10 9 οὐδ' ἀχρειότερον, ταῦτα δ' ὑποδείξας τοῖς τε πολλοίς και τοίς αποτελείοις, αύθις έπεπορεύετο τάς πόλεις, έξετάζων πρώτον μέν εί συμπεριφέρουθ' οί πολλοί τοῖς παραγγελλομένοις, δεύτερον δ' εί κρατοῦσιν οί κατὰ πόλεις ἄργοντες τοῦ σαφώς καί 15 10 δεύντως διδύναι τὰ παραγγέλματα, κρίνων πρός την άληθειαν οὐδεν αναγκαιότερον είναι της των 24(22) κατά μέρος ήγεμόνων έμπειρίας. προκατασκευασάμενος δε τὰ προειρημένα τοῦτον τὸν τρόπον, συνηγε τοὺς Ιππείς ἐκ τῶν πόλεων εἰς ἕνα τόπον, καὶ δι' 20 αύτοῦ τὰς χινήσεις ἐπετέλει καὶ τὸν δλον γειρισμὸν 2 αὐτὸς ἐποιεῖτο τῆς ἐξοπλισίας, οὐ προηγούμενος πάντων, δπερ οί νῦν ποιοῦσιν ἡγεμόνες, ὑπολαμβά-3 νοντες ήγεμονικήν είναι την πρώτην γώραν. τί 740. γὰρ ἀπειρότερον, ἅμα δ' ἐπισφαλέστερον ἄρχοντος, 25 (δς) δράται μεν ύπὸ πάντων των ύποτεταγμένων, 4 δρά δ' οὐδένα; οὐ γὰρ στρατιωτικής έξουσίας, άλλ

^{18. 14} συμπεριφέρονται οἱ πολλοὶ τ. παρ.] συμπεριφέρονθ' οἱ π. τ. παρ. BW, v. Hu Philol. 1859, 310 ss., συμπεριφέρονται τ. παρ. οἱ πολλοὶ Ben 256 24. 25 χώραν ἀντι γὰρ F (S. codices Sch p. 83, 20 a me commemorati), corr. Sch

ήγεμονικής έμπειρίας, άμα δὲ καὶ δυνάμεως δείγμα δεί φέρειν τὸν ἱππάρχην ἐν ταῖς έξοπλισίαις, ποτὲ μὲν ἐν πρώτοις, ποτὲ δ' ἐν ἐσχάτοις, ποτὲ δὲ κατὰ μέσους γινόμενον. ὅπερ ὁ προειρημένος ἀνὴρ ἐποίει, ⁵ παριππεύων καὶ πάντας ἐφορῶν αὐτός, καὶ προσδιασαφῶν αὐτοῖς ἀποροῦσι καὶ διορθῶν ἐν ἀρχαῖς πᾶν τὸ διαμαρτανόμενον. ἡν δὲ τὰ τοιαῦτα τελέως 6 βραχέα καὶ σπάνια διὰ τὴν προγεγενημένην ἐν τοῖς κατὰ μέρος ἐπιμέλειαν. Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἔως 7 10 λόγου τὸ τοιοῦτον ὑπέδειξε, φήσας ὅτι καθάπερ ἐν οἰκοδομίαις, ἐὰν κατὰ μίαν πλίνθον θῆς καὶ καθ' 668. ἔνα δόμον ἐπιμελείας τύχη τὸ παρατεθέν, οὕτως ἐν στρατοπέδφ τὸ κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ λόχον ἀκριβωθὲν ὅλην ποιεῖ τὴν δύναμιν ἰσχυράν. —

15 Εἶναι γὰο τὸ νῦν γινόμενον ὁμοιότατον τῆ περί 25 (23)
τὰς παρατάξεις οἰκονομία καὶ χειρισμῷ. καὶ γὰο ἐπ΄ 2
ἐκείνων προκινδυνεύει μὲν ὡς ἐπίπαν καὶ προαπόλλυται τὰ κοῦφα καὶ τὰ πρακτικώτατα τῆς δυνάμεως,
τὴν δ΄ ἐπιγραφὴν τῷν ἐκβαινόντων ἡ φάλαγξ καὶ
20 τὰ βαρέα λαμβάνει τῷν ὅπλων. νῦν δὲ παραπλη- 3
σίως προκινδυνεύουσι μὲν Αἰτωλοὶ καὶ Πελοποννησίων οἱ τούτοις συμμαχοῦντες, ἐφεδρεύουσι δὲ
'Ρωμαῖοι, φάλαγγος ἔχοντες διάθεσιν. κὰν μὲν οὖτοι 4
πταίσαντες καταφθαρῶσιν, ἀναστρέψαντες ἐκ τῷν
25 πραγμάτων ἀβλαβεῖς ἀπολυθήσονται 'Ρωμαῖοι' νικη- 5
741. σάντων δὲ τούτων, ὅ μὴ δόξειε τοῖς θεοῖς, ᾶμα
τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους "Ελληνας ·ὑφ' αὐτοὺς ἐκείνοι ποιήσονται. —

¹⁴ des. F fol. 168 med. 15 F fol. 168 med. 17 post προκινδυνεύει repetit el F, del. F^s 18 τὰ prius om. F, superscr. F^s 28 des. F fol. 164 prim.

- 6 Πᾶσαν γὰο δημοκρατικὴν συμμαχίαν καὶ φιλίας πολλῆς δεῖσθαι διὰ τὰς ἐν τοῖς πλήθεσι γινομένας ἀλογίας. —
- "Ότι Φίλιππος δ βαςιλεύς Μακεδόνων μετά τὸ 26 ἐκτελέςαι τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα αὖθις εἰς "Αργος 5 έπανηλθε και το μεν διάδημα και την πορφύραν άπέθετο, βουλόμενος αύτὸν ίσον τοῖς πολλοῖς καὶ 2 ποᾶόν τινα καὶ δημοτικὸν ὑπογράφειν. ὅσφ δὲ τὴν έσθητα δημοτικωτέραν περιετίθετο, τοσούτω την 3 έξουσίαν έλάμβανε μείζω καὶ μοναργικωτέραν. οὐ 10 γὰρ ἔτι τὰς χήρας ἐπείρα γυναϊκας οὐδὲ τὰς ὑπάνδρους ήρχεῖτο μοιγεύων, άλλ' έκ προστάγματος ήν αὐτῷ φανείη, προσπέμψας ἐκάλει, ταῖς δὲ μὴ προχείρως συνυπακουούσαις ενύβριζε, κώμους ποιούμενος 4 έπὶ τὰς οἰκίας. καὶ τῶν μὲν τοὺς υίεῖς, τῶν δὲ τοὺς 15 άνδρας ανακαλούμενος έπλ προφάσεσιν αλόγοις διέσειε, καὶ πολλὴν ἀσέλγειαν ἐναπεδείκνυτο καὶ παρα-5 νομίαν. διὸ καὶ χρώμενος τῆ κατὰ τὴν παρεπιδημίαν έξουσία *** άνέδην πολλούς έλύπει των 'Αγαιων, 669.
 - 6 καὶ μάλιστα τοὺς μετρίους ἄνδρας. πιεζόμενοι δὲ 20 διὰ τὸ πανταχόθεν αὐτοῖς περιεστάναι τὸν πόλεμον ἠναγκάζοντο καρτερεῖν καὶ φέρειν τὰ παρὰ φύσιν.
 - Το Τι [Φιλίππου] σὐκ (ἀν) ἀγαθὰ μείζω τις σχοίη
 πρὸς βασιλείαν οὐδεὶς τῶν πρότερον οὐδὲ κακὰ

^{1—3} \mathbf{F}^1 in marg. fol. 164 prim. 2 γιγνομένας \mathbf{FS}^s et silentio codices Sch p. 83, 20 a me commemorati 4 $\mathbf{P42}$, 17 Va 19 έξουσίαν ἀνέδην \mathbf{P} , έξουσία ἀνέδην Va 42, ἀνέδην έξουσία Ben 256, videntur potius ab epitomatore nonnulla esse omissa; itaque fuisse apud Polybium θηριωδῶς και ἀνέδην coll. \mathbf{XV} 20, 3 coni. \mathbf{BW} (noli offendi in καὶ ἀνέδην \mathbf{v} \mathbf{BW} Fleckeis. annal. 1889, 689 s.) 21 βία τῷ \mathbf{P}^s vulgo, corr. διὰ τὸ $\mathbf{D}i$ 22 des. $\mathbf{P42}$, 31 \mathbf{Va} 23 $\mathbf{P45}$, 1 \mathbf{Va} οὕτ' \mathbf{P}^s , οὐτ ἀν \mathbf{BW} 24 οὐδὲ \mathbf{P}^s , οὔτε $\mathbf{D}i$

τούτου τοῦ βασιλέως. καί μοι δοκεῖ τὰ μὲν ἀγαθὰ 8 φύσει περὶ αὐτὸν ὑπάρξαι, τὰ δὲ κακὰ προβαίνοντι κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιγενέσθαι, καθάπερ ἐνίοις ἐπιγίνεται γηράσκουσι τῶν ἵππων. καίπερ ἡμεῖς οὐκ 9 742. ἐν τοῖς προοιμίοις, ὥσπερ τῶν λοιπῶν συγγραφέων, προφερόμεθα τὰς τοιαύτας διαλήψεις, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἀεὶ τὸν καθήκοντα λόγον ἀρμόζοντες ἀποφαινόμεθα περί τε τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, νομίζοντες ταύτην οἰκειοτέ- 10 10 ραν εἶναι καὶ τοῖς γράφουσι καὶ τοῖς ἀναγινώσκουσι τὴν ἐπισημασίαν.

IV. RES ASIAE.

"Εστι τοίνυν ή Μηδία κατά τε τὸ μέγεθος τῆς 27 χώρας ἀξιοχρεωτάτη τῶν κατὰ τὴν 'Ασίαν δυναστειῶν 15 καὶ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ κατὰ τὰς ἀρετὰς τῶν ἀνδρῶν, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἵππων τοῖς γὰρ ζώοις τούτοις 2 σχεδὸν ἄπασαν χορηγεῖ τὴν 'Ασίαν τῷ καὶ τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν Μήδοις ἐπιτετράφθαι (διὰ τὴν τῶν τόπων) εὐφυῖαν. περιοικεῖται 3 20 δὲ πόλεσιν 'Ελληνίσι κατὰ τὴν ὑφήγησιν τὴν 'Αλεξάνδρου, φυλακῆς ἕνεκεν τῶν συγκυρούντων αὐτῆ βαρβάρων πλὴν 'Εκβατάνων. αὕτη δ' ἔκτισται μὲν 4 ἐν τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους μέρεσι τῆς Μηδίας, ἐπίκειται δὲ τοῖς περὶ τὴν Μαιῶτιν καὶ τὸν Εὕξεινον μέρεσι τῆς 'Ασίας, ἦν δὲ βασίλειον ἔξ ἀρχῆς Μήδων, 5 πλούτφ δὲ καὶ τῆ τῆς κατασκευῆς πολυτελεία μέγα

¹¹ des. P 45, 11 Va 13 F fol. 164° prim.; in marg. F^2 : πsol marg. F^2 : F^2 : F

6 τι παρά τὰς ἄλλας δοχεί διενηνογέναι πόλεις. κεῖται μέν οὖν ὑπὸ τὴν παρώρειαν τὴν παρὰ τὸν Ὀρόντην, ατείγιστος ούσα, άκραν δ' έν αύτη γειροποίητον έγει, θαυμασίως πρός όχυρότητα κατεσκευασμέ-7 νην. ύπὸ δὲ ταύτην έστὶ βασίλεια, περὶ ὧν καὶ τὸ 5 λέγειν κατά μέρος και τὸ παρασιωπάν έγει τιν' ἀπο-8 ρίαν τοις μεν γάρ αίρουμένοις τὰς ἐκπληκτικὰς 670. 748, των διηγήσεων προφέρεσθαι καλ μετ' αὐξήσεως ἔνια καλ διαθέσεως είθισμένοις έξαγγέλλειν καλλίστην ύπόθεσιν ή προειρημένη πόλις έχει, τοῖς δ' εὐλαβῶς 10 προσπορευομένοις πρός παν (τό) παρά την κοινήν εννοιαν λεγόμενον απορίαν παρασκευάζει και δυσ-9 χρηστίαν. πλην έστι γε τὰ βασίλεια τῷ μὲν μεγέθει σχεδον έπτα σταδίων έχοντα την περιγραφήν, τη δε τῶν κατὰ μέρος κατασκευασμάτων πολυτελεία μεγά- 15 λην έμφαίνοντα την των έξ άρχης καταβαλλομένων 10 εύχαιρίαν, ούσης γὰρ τῆς ξυλείας ἀπάσης κεδρίνης καλ κυπαριττίνης, οὐδεμίαν αὐτῶν γεγυμνῶσθαι συνέβαινεν, άλλά καὶ τὰς δοκούς καὶ τὰ φατνώματα καλ τούς κίονας τούς έν ταϊς στοαϊς καλ περιστύ- 20 λοις, τούς μεν άργυραϊς, τούς δε χρυσαϊς λεπίσι περιειλήφθαι, τὰς δὲ κεραμίδας ἀργυρᾶς είναι πάσας. 11 τούτων δε τὰ μεν πλείστα συνέβη λεπισθήναι κατὰ

τὴν 'Αλεξάνδρου και Μακεδόνων ἔφοδον, τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ τὴν 'Αντιγόνου καὶ Σελεύκου τοῦ Νικά- 25 12 νορος δυναστείαν. ὅμως δὲ κατὰ τὴν 'Αντιόχου παρουσίαν ὅ τε ναὸς αὐτὸς ὁ τῆς Αἴνης προσαγορευόμενος ἔτι τοὺς κίονας εἶτε τοὺς πέριξ κετρυσω-

⁴ δχυρώτητα \mathbf{F} 5 έστιν \mathbf{F} 15 πολυτέλειαν \mathbf{F}^1 , πολυτέλεια \mathbf{F}^2 20. 21 ante περιστύλοις silentio est addendum τοῖς, v. BW I 45 s. et Fleckeis. annal. 1889, 139

μένους, καὶ κεραμίδες ἀργυραϊ καὶ πλείους ἐτ αὐτῷ συνετέθειντο, πλίνθοι δὲ χρυσαϊ τινες ὀλίγοι μὲν ἡσαν, ἀργυραϊ δὲ καὶ πλείους ὑπέμενον. ἐκ δὲ 13 πάντων τῶν προειρημένων τὸ χαραχθὲν εἰς τὸ βασι-5 λικὸν ἡθροίσθη νόμισμα μικρῷ λεϊπον τετρακισχιλίων παλάντων. —

"Εως μεν ούν τούτων των τόπων ήλπισεν αὐτον 28 ήξειν 'Αρσάκης, την δ' ξοημον την τούτοις πρόσγωρον οὐ τολμήσειν ἔτι δυνάμει τηλικαύτη διεκβαλείν, 10 καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀνυδρίαν. ἐπιπολῆς μὲν γὰρ 2 744. οὐδέν έστι φαινόμενον ύδωρ έν τοῖς προειρημένοις τόποις, ὑπόνομοι δὲ πλείους είσὶ καὶ διὰ τῆς ἐρήμου φρεατίας έγοντες άγνοουμένας τοῖς ἀπείροις. περί δὲ 3 τούτων άληθής παραδίδοται λόγος διά των έγχωρίων, 15 δτι καθ' ους πρόνους Πέρσαι της 'Ασίας ἐπεκράτουν, έδωκαν τοῖς ἐπί τινας τόπους τῶν μὴ πρότερον ἀρδευομένων έπεισαγομένοις ύδωρ πηγαΐον έπλ πέντε γενεάς καρπεύσαι την χώραν. όθεν έχοντος τού 4671. Ταύρου πολλάς καλ μεγάλας ύδάτων ἀπορρύσεις, 20 πασαν έπεδέγοντο δαπάνην καὶ κακοπάθειαν, έκ μακρού κατασκευάζοντες τους υπονόμους, ώστε κατά τούς νῦν καιρούς μηδὲ τούς χρωμένους τοῖς ὕδασι γινώσκειν τὰς ἀρχὰς τῶν ὑπονόμων πόθεν ἔγουσι τας έπιρούσεις. πλην δρών Αρσάκης έπιβαλόμενον 5 25 αὐτὸν τῆ διὰ τῆς ἐρήμου πορεία, τὸ τηνικάδε γωννύειν καὶ φθείσειν ένεχείσησε τὰς φρεατίας. δ δὲ 6 βασιλεύς, έξαγγελθέντος αὐτῶ, πάλιν έξαπέστειλε

² δλίγοι \mathbf{F} 5 ήθούσθη \mathbf{F} , \mathbf{v} . BW I 77 6 des. \mathbf{F} fol. 165° prim.; in marg. \mathbf{F}^s : πόλεμος άντιόχου καὶ άρσάπου έν δημανία, \mathbf{v} . Justin. XLI 5, 7 12 δπονόμοι \mathbf{FS} , corr. Ca

τοὺς περὶ Νικομήδην μετὰ χιλίων Ιππέων, οἱ καὶ καταλαβόντες τὸν ᾿Αρσάκην μετὰ τῆς δυνάμεως ὑποκεχωρηκότα, τινὰς δὲ τῶν ἱππέων φθείροντας τὰ στόματα τῶν ὑπονόμων, τούτους μὲν ἐξ ἐφόδου τρεψάμενοι φυγεῖν ἠνάγκασαν, αὐτοὶ δὲ πάλιν ἀνε- 5 7 χώρησαν ὡς τὸν ᾿Αντίοχον. ὁ δὲ βασιλεὺς διανύσας τὴν ἔρημον ἡκε πρὸς τὴν Ἑκατόμπυλον προσαγορευομένην, ἡ κεῖται μὲν ἐν μέση τῆ Παρθυηνῆ, τῶν δὲ διόδων (τῶν) φερουσῶν ἐπὶ πάντας τοὺς πέριξ τόπους ἐνταῦθα συμπιπτουσῶν ἀπὸ τοῦ συμβαίνον- 10 τος ὁ τόπος εἴληφε τὴν προσηγορίαν.

29 Πλην αὐτοῦ διαναπαύσας την δύναμιν, καὶ συλλογισάμενος ὡς εἰ μὲν οἶός (τ') ἦν ᾿Αρσάκης διὰ
μάχης κρίνεσθαι πρὸς σφᾶς, οὕτ' ἂν ἐξεχώρει λιπὼν
την αὑτοῦ χώραν οὕτ' ἂν ἐπιτηδειοτέρους τόπους 15
745. ἐζήτει πρὸς ἀγῶνα ταῖς σφετέραις δυνάμεσι τῶν

- 2 περί την Έκατόμπυλον· έπειδη δ' έκχωρεϊ, δηλός έστι τοις όρδως σκοπουμένοις έπ' άλλης ών γνώμης·
- 3 διόπερ ἔκρινε προάγειν εἰς τὴν Ὑρκανίαν. παραγενόμενος δ' ἐπὶ Ταγάς, καὶ πυνθανόμενος τῶν ἐγχω- 20 ρίων τήν τε δυσχέρειαν τῶν τόπων, οὺς ἔδει διεκβάλλειν αὐτόν, ἕως εἰς τὰς ὑπερβολὰς διεξίκοιτο τοῦ Λάβου τὰς νευούσας ἐπὶ τὴν Ὑρκανίαν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων τῶν κατὰ τόπους ἐφεστώ-
- 4 των ταῖς δυσχωρίαις αὐτοῦ, προέθετο διατάττειν τὸ 25 τῶν εὐζώνων πλῆθος καὶ τοὺς τούτων ἡγεμόνας μερίζειν, ὡς ἐκάστους δεήσει πορεύεσθαι, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς λειτουργούς, οὓς ἔδει παραπορευομένους τὸν καταλαμβανόμενον ὑπὸ τῶν εὐζώνων τόπον εὔβατον παρασκευάζειν τῆ τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῆ 672.
- 5 των υποζυγίων πορεία. ταῦτα δὲ διανοηθείς την

μέν πρώτην ἔδωκε τάξιν Διογένει, συστήσας αὐτῷ τοξότας καὶ σφενδονήτας καὶ τῶν ὀρείων τοὺς ἀκοντίζειν καὶ λιθάζειν δυναμένους, οῖτινες τάξιν μὲν οὐκ ἔνεμον, αἰεὶ δὲ πρὸς τὸν παρόντα καιρὸν καὶ τόπον κατ' ἄνδρα ποιούμενοι τὸν κίνδυνον πραγματικωτάτην παρείχοντο χρείαν ἐν ταῖς δυσχωρίαις. τούτοις δὲ συνεχεῖς Κρῆτας ἀσπιδιώτας ἐπέταξε 6 περὶ δισχιλίους, ὧν ἡγεῖτο Πολυξενίδας 'Ρόδιος, τελευταίους δὲ θωρακίτας καὶ θυρεοφόρους, ὧν εἶχον τὸν ἡγεμονίαν Νικομήδης Κῷος καὶ Νικόλαος Αἰτωλός.

Προαγόντων δε τούτων είς το πρόσθεν, πολλώ 30 δυσχερεστέρας συνέβαινε φαίνεσθαι τὰς τῶν τόπων τραγύτητας καὶ στενότητας τῆς τοῦ βασιλέως προσδο-15 κίας. ἦν γὰρ τὸ μὲν ὅλον μῆκος τῆς ἀναβάσεως περί 2 τριαχοσίους σταδίους ταύτης δε τὸ πλείστον μέρος έδει ποιεϊσθαι τῆς πορείας διὰ χαράδρας χειμάρρου και βαθείας, είς ην πολλαί μεν αὐτομάτως έκ τῶν 746. ύπερχειμένων χρημνών πέτραι κατενηνεγμέναι καλ 20 δένδρα δύσβατον έποίουν την δι' αὐτῆς πορείαν, πολλά δ' ύπὸ τῶν βαρβάρων εἰς τοῦτο τὸ μέρος συνηργείτο. και γάρ έκκοπάς δένδρων έπεποίηντο συν- 3 εχεῖς καὶ λίθων πλήθη μεγέθει (διαφερόντων) συνηθοοίκεισαν αὐτοί τε παρ' όλην την φάραγγα τὰς 25 εύκαίρους ύπερογάς καὶ δυναμένας σφίσιν ἀσφάλειαν παρέγεσθαι κατειληφότες έτήρουν, ώστ', εί μη διήμαρτον, έντελως αν έξαδυνατήσαντα τον 'Αντίοχου αποστήναι της έπιβολής. ώς γαο δέου τούς 4 πολεμίους πάντας κατ' άνάγκην ποιείσθαι δι' αὐτῆς 30 τῆς φάραγγος τὴν ἀνάβασιν, οὕτως παρεσκευάσαντο καλ πρός τοῦτο κατελάβοντο τοὺς τόπους. ἐκεῖνο δ' 5

ούκ έβλεψαν δτι την μέν φάλαγγα (καί) την άποσκευήν ούκ άλλως δυνατόν ήν, άλλ' ως έκεινοι διέλαβον, ποιεϊσθαι την πορείαν πρός νάρ τὰ παοακείμενα των δρων ούχ οίόν τ' ήν τούτοις προσβαλείν, άλλὰ τοῖς ψιλοῖς καὶ τοῖς εὐζώνοις οὐκ άδύ- 5 νατος ην η δι' αὐτῶν τῶν λευκοπέτρων ἀναβολή. 6 δθεν αμα (τω) πρός τὸ πρώτον φυλακείον προσμίξαι τούς περί του Διογένην, έξωθεν τῆς χαράδρας 678. ποιουμένους την ανάβασιν, αλλοιοτέραν έλαμβανε 7 διάθεσιν. εὐθέως γὰρ κατὰ τὴν συμπλοκὴν αὐτοῦ 10 τοῦ πράγματος διδάσκοντος, ὑπερτιθέμενοι καὶ προσβαίνοντες πρός τὰ πλάγια τῶν χωρίων οί περὶ τὸν Διογένην, ύπερδέξιοι των πολεμίων έγίνοντο, καὶ χρώμενοι πυχνοίς τοίς ακοντίσμασι και τοίς έχ γειρός λίθοις κακώς διετίθεσαν τούς βαρβάρους, 15 καλ μάλιστα ταζε σφενδόναις έκακοποίουν έξ άπο-8 στήματος βάλλοντες. δτε δε τούς πρώτους εκβιασάμενοι κατάσχοιεν τον τούτων τόπον, εδίδοτο τοῖς λειτουργοίς καιρός είς τὸ πᾶν τὸ πρὸ ποδῶν ἀνα-747. καθαίρειν και λεαίνειν μετ' άσφαλείας. έγίνετο δέ 20 9 τοῦτο ταχέως διὰ τὴν πολυχειρίαν. οὐ μὴν ἀλλὰ τούτω τῶ τρόπω τῶν μὲν σφενδονητῶν καὶ τοξοτῶν ἔτι δ' ἀκοντιστῶν κατὰ τοὺς ὑπερδεξίους τόπους πορευομένων σποράδην, ποτε δε συναθροιζομένων καί καταλαμβανομένων τούς εὐκαίρους τό- 25 πους, των (δ') άσπιδιωτων έφεδρευόντων, και παρ' αὐτὴν τὴν χαράδραν παραπορευομένων (ἐν) τάξει

⁹ êlámbare (tà poágmata) Ca, êlámbaror vel êlámbare to poágma Rei 527, nárt' élámbare Hu quaest. II 5, librorum scripturam tuetur Bothius l. c. p. 63 14 ánortismasır F

καὶ βάδην, οὐκ ἔμενον οἱ βάρβαροι, πάντες δὲ λιπόντες τοὺς τόπους ἡθροίσθησαν ἐπὶ τὴν ὑπερβολήν.

Οί δὲ περί τὸν Αντίογον ἀσφαλῶς διέβησαν τὰς 31 δυσγωρίας τῷ προειρημένω τρόπω, βραδέως δὲ καὶ 5 δυσχερώς μόλις γάρ δγδοαΐοι πρός τάς κατά τὸν Λάβον ὑπερογὰς ἀφίκοντο. τῶν δὲ βαρβάρων συν- 2 ηθοοισμένων έχει, και πεπεισμένων κωλύειν τῆς ύπερβολής τούς πολεμίους, άνων συνέστη νεανικός. έξεώσθησαν δ' οί βάρβαροι διὰ τοιαύτας αίτίας. 10 συστραφέντες γάρ έμάχοντο πρός τούς φαλαγγίτας 3 κατά πρόσωπον έκθύμως της δε νυκτός έτι των εὐζώνων έκπεριελθόντων έκ πολλοῦ, καὶ καταλαβομένων (τοὺς) ὑπεροεξίους καὶ κατὰ νώτου τόπους, αμα τῷ συνιδεῖν οἱ βάρβαροι τὸ γεγονὸς εὐθέως 15 πτοηθέντες ώρμησαν πρός φυγήν. δ δὲ βασιλεύς 4 την μέν έπι πλείον δρμην των διωκόντων παρακατέσχε μετά πολλής σπουδής, άνακαλεσάμενος ταϊς σάλπινξι, διὰ τὸ βούλεσθαι καταβαίνειν άθρους καὶ συντεταγμένους είς την Ύρχανίαν. συστησάμενος δέ 5 20 την πορείαν ώς έβούλετο και παραγενόμενος έπι 674. Τάμβρακα, πόλιν ατείχιστον, έχουσαν δε βασίλεια καλ μέγεθος, αὐτοῦ κατεσκήνωσε. τῶν δὲ πλείστων 6 πεποιημένων την απογώρησιν έκ τε της μάγης καλ της περικειμένης χώρας είς την προσαγορευομένην 25 Σίουνκα πόλιν - συνέβαινε κεῖσθαι ('κείνην) οὐ 748. μαχράν τῆς Τάμβρακος, είναι δὲ τῆς Υοχανίας ὡς αν εί βασίλειον διά τε την δχυρότητα καί την άλλην

⁹ τινας add. ante τοιαύτας Naberus Mnemos. 1857, 127 probante Krebsio *Die Präpositionen* cet. 69 ann. 1, sed. v. XII 4, 1 25 post πόλιν add. ην Ca idque vulgo receptum 'κείνην add. post κείσθαι toto enuntiato parenthetice accepto BW

7 εύκαιρίαν - Εκρινε ταύτην έξελειν μετά βίας. άναλαβων οὖν τὴν δύναμιν προῆγε, καὶ περιστρατο-8 πεδεύσας ήρχετο της πολιορκίας. ην δε το πλείστον μέρος της έπιβολης έν ταζς χωστρίσι χελώναις. τάφροι γὰρ ἦσαν τριτταί, πλάτος μὲν οὐκ ἔλαττον δ έγουσαι τριάκοντα πηχών, βάθος δε πεντεκαίδεκα. έπλ δε τοις γείλεσιν εκάστης επέκειτο γαρακώματα 9 διπλά και τελευταΐον προτείχισμα δυνατόν. συμπλοκαι μέν οὖν έγίνοντο συνεχεῖς έπι τῶν ἔργων, έν αίς ούκ ήνυον έκάτεροι φέροντες τούς νεκρούς και 10 τούς τραυματίας διά τὸ μὴ μόνον ὑπὲρ γῆς, άλλὰ καί κατά γης διά των δουγμάτων έκ χειρός γίνε-10 σθαι τοὺς κινδύνους. οὐ μὴν ἀλλὰ τῷ πλήθει καὶ τη του βασιλέως ένεργεία ταχέως συνέβη και τάς τάφρους γωσθηναι καὶ τὸ τείχος πεσείν διὰ τῶν 13 11 δουγμάτων, οδ συμβάντος διατραπέντες οί βάρβαροι τοῖς ὅλοις, καὶ τοὺς μὲν Ελληνας κατασφάξαντες τούς έν τη πόλει, τὰ δ' έπιφανέστατα τῶν σκευῶν 12 διαρπάσαντες, νυκτός ἀπεχώρησαν. δ δὲ βασιλεύς συνθεασάμενος Υπερβάσαν ἀπέστειλε μετὰ τῶν 20 μισθοφόρων οδ συμμίξαντος οι βάρβαροι δίψαντες 13 τὰς ἀποσκευὰς αὖθις εἰς τὴν πόλιν ἔφυνον. τῶν δε πελταστών ενεργώς βιαζομένων διά (τοῦ) πτώματος, ἀπελπίσαντες σφας αὐτοὺς παρέδοσαν.

¹ εὐπερίαν F (ut solent αι et ε hoc in libro permutari), εὐημερίαν S vulgo, εὐπαιρίαν e codice F revocavit Ur 1742 7. 8 χαρακώματα διπλά ἐπέπειτο] ἐπέκειτο χαρ. διπλά BW, nisi forte Polybius scripsit χαρ. διπλά προσεπέπειτο; nam amat scriptor talia composita, v. Mollenhauerum 'de eis verbis cum praepos. compositis, quae a Pol. ipso novata sunt' Progr. gymn. Merseburg. 1888, 21 24 des. F fol. 168 med.

'Αχριανή, πόλις 'Υομανίας. Πολύβιος δεκάτψ. 14 Καλλιόπη, πόλις Παρθυαίων. Πολύβιος δεκάτψ. 15

V. RES ITALIAE.

Βουλόμενοι δ' οί υπατοι κατοπτεύσαι σαφώς 32 5 τὰ πρὸς τὴν τῶν ὑπεναντίων στρατοπεδείαν κεκλιμένα μέρη τοῦ λόφου, τοῖς μὲν ἐν τῷ γάρακι μένειν 749. κατά γώραν έπηγγειλαν, αὐτοί δὲ τῶν ίππέων ἀνα- 2 λαβόντες ίλας δύο καλ γροσφομάχους μετά των δα-675. βδοφόρων είς τριάκοντα προήγον, κατασκεψόμενοι τούς 10 τόπους. τῶν δὲ Νομάδων είθισμένοι τινὲς τοῖς ἀμρο- 3 βολιζομένοις και καθόλου προπορευομένοις έκ τοῦ τῶν ὑπεναντίων γάρακος ἐνέδρας ποιεῖν, ὑπεστάλκεισαν κατά τινα συντυχίαν ύπὸ τὸν λόφον. οἶς τοῦ 4 σκοποῦ σημήναντος ὅτι παραγίνονταί τινες κατ' ἄκρον 15 τὸν βουνὸν ὑπερδέξιοι 'κείνων, έξαναστάντες καί παρά πλάγια ποιησάμενοι την πορείαν αποτέμνονται τούς στρατηγούς και διακλείουσιν άπὸ τῆς ίδίας παρεμβολής. και τὸν μεν Κλαύδιον εὐθέως εν τή 5 πρώτη συμπλοχή καί τινας έτέρους άμα τούτω κατέ-20 βαλου, τοὺς δὲ λοιποὺς κατατραυματίσαντες διὰ των κοπμνών ηνάνκασαν άλλον άλλη φεύνειν. οί 6 δ' έν τῶ στρατοπέδω θεωροῦντες τὸ γινόμενον οὐδαμώς ηδυνήθησαν έπικουρήσαι τοῖς κινδυνεύουσιν. έτι γὰο ἀναβοώντων καί πρὸς τὸ συμβαϊνον έκπε-25 πληγμένων, καὶ τῶν μὲν χαλινούντων τοὺς ἵππους, των δε καθοπλιζομένων, πέρας είχε το πράγμα. καλ

¹ Steph. Byz. p. 158, 4 Mein. 2 Steph. Byz. p. 849, 12 Mein. 4 F fol. 168^x med.; F² in marg.: περὶ τὸ οὐ δεῖ τὸν στρατηγὸν στρατιώτον τάξιν μετέχειν

τὸν υίὸν τού Κλαυδίου τραυματίαν, μόλις καὶ παραδόξως τὸν κίνδυνον διαπεφευγότα ***

Μάρκος μεν ούν ακακώτερον ή στρατηνικώτερον αύτῷ χρησάμενος τοῖς δεδηλωμένοις περιέπεσε συμ-8 πτώμασιν έγὰ δὲ παρ' δλην τὴν πραγματείαν πολ- 5 λάκις ἀναγκάζομαι περί των τοιούτων ὑπομιμνήσκειν τοὺς έντυγχάνοντας, θεωρών, εί καὶ περί (τι τών) της στρατηγίας μερών άλλο, και περί τοῦτο διαμαρτάνοντας τοὺς ἡγεμόνας, καίτοι προδήλου τῆς ἀγνοίας 9 ύπαρχούσης. τί γὰρ ὄφελος ἡγεμόνος ἢ στρατηγοῦ 10 μη διειληφότος διότι των κατά μέρος κινδύνων, οίς 750. μη συμπάσχει τὰ δλα, πλεῖστον ἀπέχειν δεῖ τὸν 10 ηγούμενον; τί δ' άγνοοῦντος δτι, κάν ποτ' άναγκάζωσιν οί καιροί πράττειν τι τῶν κατὰ μέρος, πολλούς δεί πρότερον ἀποθανείν τῶν συνόντων πρίν ἢ 15 11 τὸ δεινὸν έγγίσαι τοῖς προεστῶσι τῶν ὅλων; δεῖ γάρ έν Καρί την πείραν, ώς ή παροιμία φησίν, ούκ 676. 12 έν τῷ στρατηγῷ γίνεσθαι. τὸ μὲν γὰρ λέγειν ὡς 'ούκ αν φόμην' 'τίς γαρ αν ήλπισε τοῦτο γενέσθαι'; μένιστον είναι μοι δοκεί σημείον απειρίας στρατη- 20 γικής και βραδυτήτος.

33 Διὸ καὶ τὸν ἀννίβαν κατά πολλοὺς τρόπους ἀγα2 θὸν ἡγεμόνα κρίνων, κατὰ τοῦτο μάλιστά τις ἀν
ἐπισημήναιτο, διότι πολλοὺς μὲν χρόνους ἐν τῆ πολεμία διατρίψας, πολλοῖς δὲ καιροῖς καὶ ποικίλοις εδ
χρησάμενος, ἔσφηλε μὲν τοὺς ὑπεναντίους πολλάκις
ἐν ταῖς κατὰ μέρος χρείαις διὰ τὴν ἰδίαν ἀγχίνοιαν,
ἐσφάλη δ' οὐδέποτε τοσούτους καὶ τηλικούτους ἀγῶ-

^{2 ***]} nonnulla ex iis quae h. l. perierunt servavit Suid. s. v. <code>[μερος: [μερος αὐτὸν εἰσῆλθε διάπυρος ἰδεῖν Μάρκελλον νεκρόν (Sch t. V 37)</code>

νας χειρίσας τοιαύτην έποιεῖτο τὴν πρόνοιαν, ὡς 8 ἔοικε, περὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτοῦ. καὶ μάλ' εἰκότως ἀκεραίου μὲν γὰρ καὶ σφζομένου τοῦ προεστῶτος, 4 κάν ποτε πέση τὰ ὅλα, πολλὰς ἀφορμὰς ἡ τύχη 5 δίδωσι πρὸς τὸ πάλιν ἀνακτήσασθαι τὰς ἐκ τῶν περιπετειῶν ἐλαττώσεις πταίσαντος δέ, καθάπερ ἐν 5 νηὶ τοῦ κυβερνήτου, κὰν [τὸ νικᾶν] ἡ τύχη τοῖς πολλοῖς παραδιδῷ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν, οὐδὲν ὄφελος γίνεται διὰ τὸ πάσας ἐξηρτῆσθαι τὰς ἐλπίδας 10 ἐκάστοις ἐκ τῶν ἡγουμένων. ταῦτα μὲν οὖν εἰρήσθω 6 μοι πρὸς τοὺς ἢ διὰ κενοδοξίαν ἢ μειρακιώδει (παρα)στάσει περιπίπτοντας τοῖς τοιούτοις ἀλογήμασιν ἢ δι' ἀπειρίαν ἢ διὰ καταφρόνησιν. Εν γὰρ 7 ἀεί τι τῶν προειρημένων αἴτιον γίνεται τῶν τοιούτοις τουν περιπετειῶν. —

Οι δε καταρράκτας, ούς είχον ολίγον εξωτέρω 8 751. διὰ μηχανημάτων ἀνημμένους, αἰφνίδιον καθήκαν καὶ ἐπεβάλοντο, καὶ τούτους κατασχόντες πρὸ τοῦ τείγους ἀνεσκολόπισαν.

VI. RES HISPANIAF.

Κατὰ δὲ τὴν Ἰβηρίαν Πόπλιος δ τῶν Ῥωμαίων 34 στρατηγός, ποιούμενος τὴν παραχειμασίαν ἐν Ταρ-

20

⁵ δίδωσιν F 7 τὸ νικὰν F(S), τῷ νικὰν K, del. Bothius l. c. 64 coll. X 37, 4 (v. Hewlettium American Journal of Philology XI 441) 11. 12 μειρακιώδι στάσι F, μειρακιώδει στάσει S, μειρακιώδη στάσιν Ca, μειρακιώδη (παρά)στασιν Rei 528 (librorum στάσιν defendit Schenkelius Jahresbericht über d. Fortschritte d. class. Alterth. cet. 1884 I 247), μειρακιώδει (παρα)στάσει BW, v. BW Fleckeis. annal. 1890, 837 ann. 9 15 des. F fol. 169 prim. 16—19 Suid. 8. v. ημμένοι 21 F fol. 169 prim.; F² in marg.: περί ποπλίου σκηπίωνος καὶ τῶν πραχθέντων κατιβηρίαν

ράκωνι, καθάπερ έν τοῖς πρὸ τούτων δεδηλώκαμεν, ποῶτον μεν τοὺς "Ιβηρας είς την αύτῶν φιλίαν καὶ πίστιν ένεδήσατο διὰ τῆς τῶν ὁμήρων έκάστοις ἀπο-2 δόσεως, λαβών συναγωνιστήν έκ ταὐτομάτου πρός τοῦτο τὸ μέρος Ἐδεκῶνα τὸν Ἐδετανῶν δυνάστην, 677. δς αμα τῷ προσπεσεῖν τὴν Καργηδόνος αλωσιν καὶ γενέσθαι κύριον τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν υίῶν τον Ποπλιον, ευθέως συλλογισάμενος την έσομένην τῶν Ἰβήρων μεταβολὴν ἀρχηγὸς ἐβουλήθη (γενέσθαι) 3 της αὐτης δομης, μάλιστα πεπεισμένος οὕτως την 10 γυναϊκα καὶ τὰ τέκνα κομιεϊσθαι καὶ δόξειν οὐ κατ' άνάγκην, άλλὰ κατὰ πρόθεσιν αίρεῖσθαι τὰ Ῥωμαίων 4 ὰ καὶ συνέβη νενέσθαι, τῶν γὰρ δυνάμεων ἄρτι διαφειμένων είς την παραχειμασίαν παρήν είς την 5 Ταρράκωνα μετὰ τῶν οἰκείων καὶ φίλων. έλθων 15 δ' είς λόγους τῷ Ποπλίῳ ταύτην έφη τοῖς θεοῖς μεγίστην χάριν έχειν, ὅτι πρῶτος τῶν κατὰ τὴν 6 χώραν δυναστῶν ήκει πρὸς αὐτόν. τοὺς μὲν γὰρ άλλους άκμην διαπέμπεσθαι και βλέπειν ποὸς Καργηδονίους, τὰς δὲ γεῖρας ἐκτείνειν Ῥωμαίρις αὐτὸς 20 δε παραγεγονέναι διδούς οὐ μόνον αὐτόν, άλλὰ καὶ 752. τούς φίλους καὶ συγγενείς είς τὴν Ρωμαίων πίστιν. 7 διόπερ αν νομισθή παρ' αὐτῷ φίλος καὶ σύμμαγος. μεγάλην μεν αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ἔφη, μεγάλην δ' 8 είς τὸ μέλλον παρέξεσθαι γρείαν. παραυτίκα μέν 25 γὰο θεασαμένους τοὺς Ἰβηρας πρός τε τὴν φιλίαν αύτον προσδεδεγμένον και τετευχότα των άξιου-

μένων πάντας έπὶ τὸ παραπλήσιον ήξειν, σπουδά-

⁶ την D^2 vulgo, τησ F(S), την της Ca 24 αυτώ F(GK), αυτός S, αυτου Ca, αυτών Rei 529, αυτοῦς coni. Sch 27 αυτόν FS, αυτόν K

ζοντας κομίσασθαι τοὺς ἀναγκαίοι, καὶ τυγεῖν τῆς 'Ρωμαίων συμμαγίας' είς δε τον μετά ταῦτα γρόνον 9 προκαταληφθέντας τη τοιαύτη τιμη καλ φιλανθρωπία συναγωνιστάς άπροφασίστους ύπάρξειν αὐτῶ 5 πρός τὰ κατάλοιπα τῶν ἔργων. διόπερ ήξίου τὴν 10 γυναϊκα και τὰ τέκνα κομίσασθαι, και κριθείς φίλος έπανελθεῖν εἰς τὴν οἰκείαν, ἵνα λαβὼν ἀφορμὴν εύλογον έναποδείξηται την αύτοῦ καὶ τῶν φίλων εύνοιαν κατά δύναμιν είς τε τὸν Πόπλιον αὐτὸν 10 καλ τὰ Ῥωμαίων πράγματα. Ἐδεκὼν μὲν οὖν τοιαῦτα 11 διαλεγθείς επέσγεν δ δε Πόπλιος, και πάλαι πρός 35 τοῦτο τὸ μέρος ετοιμος ὢν καὶ συλλελογισμένος παραπλήσια τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἐδεκῶνος εἰρημένοις, τὴν 678. γυναϊκα και τὰ τέκνα παρέδωκεν αὐτῷ και τὴν 15 φιλίαν συνέθετο. πρός δὲ τούτοις παρὰ τὴν συνου- 2 σίαν ποικίλως ψυχαγωγήσας τὸν "Ιβηρα καὶ πᾶσι τοῖς αὐτοῦ μεγάλας είς τὸ μέλλον έλπίδας ὑπογράψας, ούτως είς την οίκείαν έξαπέστειλε. τούτου 3 τοῦ πράγματος ταχέως περιβοήτου γενομένου πάντας 20 συνέβη τοὺς έντὸς "Ιβηφος ποταμοῦ κατοικοῦντας οίον από μιας δομής έλέσθαι τὰ Ρωμαίων, δσοι μή πρότερον αὐτῶν ὑπῆρχον φίλοι.

Ταῦτα μὲν οὖν καλῶς κατὰ νοῦν ἐχώρει τῷ 4
758. Ποπλίφ· μετὰ δὲ τὸν τούτων χωρισμὸν τὰς μὲν ναυ- 5
25 τικὰς δυνάμεις διέλυσε, θεωρῶν οὐδὲν ἀντίπαλον
ὑπάρχον κατὰ θάλατταν, ἐκ δὲ τῶν ναυτῶν ἐκλέξας
τοὺς ἐπιτηδείους ἐπὶ τὰς σημαίας ἐμέρισε. καὶ συνηύξησε τοιούτῷ τρόπῷ τὰς πεζικὰς δυνάμεις.

⁵ πλοιπα F, λοιπὰ S $^{\circ}$ vulgo 9 κατὰ corr. Hervagius, και F, καὶ S 13 ὑποτοῦ F, ὑπὸ τοῦ S $^{\circ}$, ὑπὶ Ben 258, sed v. IV 35, 13

'Ανδοβάλης δε και Μανδόνιος, μέγιστοι μεν όντες δυνάσται τότε των κατ' Ίβηρίαν, άληθινώτατοι δέ Καργηδονίων φίλοι δοξαζόμενοι, πάλαι μεν ύπούλως διέκειντο και καιρον έπετήρουν, έξ δτου προσποιηθέντες οί περί τὸν 'Ασδρούβαν ἀπιστεῖν αὐτοῖς ἥτη- 5 σαν χρημάτων τε πλήθος καὶ τὰς γυναϊκας καὶ τὰς θυγατέρας είς δμηρείαν, καθάπερ έν τοῖς πρὸ τούτων 7 έδηλώσαμεν τότε δε νομίσαντες έγειν εύφυη καιρόν. άναλαβόντες τὰς ξαυτών δυνάμεις ἐκ τῆς Καρχηδονίων παρεμβολής νυκτός ἀπεχώρησαν είς τινας έρυ- 10 μνούς τόπους και δυναμένους αύτοῖς την άσφάλειαν 8 παρασκευάζειν. οδ γενομένου και των άλλων Ίβήρων συνέβη τοὺς πλείστους ἀπολιπεῖν 'Ασδρούβαν, πάλαι μεν βαουνομένους ύπο της των Καργηδονίων άγερωγίας, τότε δε πρώτον καιρον λαβόντας είς το 15 φανεράν ποιήσαι την αύτῶν προαίρεσιν.

36 'Ο δή και περί πολλούς ήδη γέγονε. μεγάλου γὰι ὅντος, ὡς πλεονάκις ἡμῖν εἴρηται, τοῦ κατορθοῦν ἐν πράγμασι και περιγίνεσθαι τῶν ἐχθρῶν ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, πολλῷ μείζονος ἐμπειρίας προσδεῖται 679.
και φυλακῆς τὸ καλῶς χρήσασθαι τοῖς κατορθώμασι:

2 διὸ καὶ πολλαπλασίους ἀν εύροι τις τοὺς ἐπὶ προτεοημάτων γεγονότας τῶν καλῶς τοῖς προτερήμασι κεχρημένων. ὁ καὶ τότε περὶ τοὺς Καρχηδονίους

8 συνέβη γενέσθαι. μετὰ γὰο τὸ νικῆσαι μὲν τὰς 25
754. Ῥωμαίων δυνάμεις, ἀποκτεῖναι δὲ τοὺς στρατηγοὺς ἀμφοτέρους, Πόπλιον καὶ Γνάϊον, ὑπολαβόντες ἀδή-

οιτον αὐτοῖς ὑπάρχειν τὴν Ἰβηρίαν, ὑπερηφάνως

¹⁵ τούτο F, τοῦτο S, τοῦτον Ur 174* vulgo, τότε corr. Ca 17. 18 inc. M 81, 28 H.: "Οτι μεγάλου ὅντος τοῦ κατοςθοῦν cet. 21 κατοςθομασιν F

έχρωντο τοῖς κατά την χώραν, τοιγαροῦν ἀντί συμ- 4 μάγων καὶ φίλων πολεμίους ἔσχον τοὺς ὑποταττομένους, καὶ τοῦτ' εἰκότως ἔπαθον, ἄλλως μὲν (νὰο 5 έπειδήπερ) ὑπέλαβον δεῖν κτᾶσθαι τὰς ἀργάς, ἄλλως 5 δε τηρείν, οὐκ εμαθον διότι κάλλιστα φυλάττουσι τὰς ὑπεροχὰς οί κάλλιστα διαμείναντες ἐπὶ τῶν αὐτῶν προαιρέσεων, αἶς έξ ἀρχῆς κατεκτήσαντο τὰς δυναστείας, καίτοι γε προφανούς όντος καὶ έπὶ πολ- 6 λών ήδη τεθεωρημένου διότι κτώνται μεν άνθρωποι 10 τὰς εὐκαιρίας εὖ ποιοῦντες καὶ προτεινόμενοι τὴν άγαθην έλπίδα τοῖς πέλας, ἐπειδὰν δὲ τῶν ἐπιθυ- 7 μουμένων τυγόντες κακώς ποιώσι καλ δεσποτικώς άρχωσι των υποτεταγμένων, είκότως αμα ταίς των προεστώτων μεταβολαίς συμμεταπίπτουσι καλ των 15 ύποταττομένων αί προαιρέσεις. δ καὶ τότε συνέβη τοῖς Καρχηδονίοις.

'Ασδοούβας μεν οὖν έν τοιαύταις περιστάσεσι 37 πολλάς και ποικίλας έποιεῖτο περι τῶν ἐπιφερομένων πραγμάτων ἐννοίας. ἐλύπει μεν γὰρ αὐτὸν ἡ περι 2 20 τὸν 'Ανδοβάλην ἀπόστασις, ἐλύπει δὲ και τὰ κατὰ τὴν ἀντιπαραγωγὴν και τὴν ἀλλοτριότητα τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ πρὸς (τοὺς) ἄλλους στρατηγούς ' ἠγωνία δὲ και τὴν Ποπλίου παρουσίαν. και (τὸ λοιπὸν) 3 ἤδη προσδοκῷν αὐτὸν ἥξειν μετὰ τῶν δυνάμεων,

³ γὰρ add. Ca 4 ἐπειδήπερ add. BW 5 οὐκ MS, δ' οὐκ F διότι M°FS, δὲ διότι Ca vulgo, δ' ὅτι Hu 7 κατέστήσαντο F(MS), corr. Cobetus Mnemos. 1862, 8 16 des. M 32, 11 H.: καρχηδονίοις και πολίοι τούτων ἀπέστησαν 19 τῶν add. ante περί Rei 529, sed v. Krebsium Die Präposit. cet. 104 c. Non raro enim Polybius pro genetivo praepositione περί cum accusativo coniuncta utitur, ut aut hiatus evitetur (sicut h. l.) aut genetivi ne cumulentur (v. I 16, 1. 20, 10. II 14, 3. X 40, 7) 23 και alterum delet

θεωρῶν δ' αὐτὸν μὲν ἐγκαταλειπόμενον ὑπὸ τῶν Ἰβήρων, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις πάντας ὁμοθυμαδὸν προσχωροῦντας, ἐπί τινας λογισμοὺς κατήντησε τοιού755. 4 τους. προέθετο γὰρ διότι δεῖ παρεσκευασμένον τὰ δυνατὰ συμβαλεῖν πρὸς μάχην τοῖς ὑπεναντίοις, 680. κὰν μὲν ἡ τύχη δῷ τὸ νικᾶν, βουλεύσασθαι μετὰ 5 ταῦτα περὶ τῶν έξῆς ἀσφαλῶς' ἄν δ' ἀντιπίπτη (τὰ) κατὰ τὴν μάχην, ποιεῖσθαι τὴν ἀποχώρησιν μετὰ τῶν διασφζομένων έξ αὐτῆς εἰς Γαλατίαν, κἀκεῖθεν παραλαβόντα τῶν βαρβάρων ὡς πλείστους 10 βοηθεῖν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ κοινωνεῖν Ἰννίβα τάδελωῶ τῶν αὐτῶν ἐλπίδων.

6 'Ασδρούβας (μὲν) δὴ ταῦτα διανοηθείς πρὸς τούτοις ἦν Πόπλιος δὲ προσδεξάμενος Γάιον τὸν Ααίλιον καὶ διακούσας τῶν παραγγελλομένων ὑπὸ 15 τῆς συγκλήτου, προῆγε τὰς δυνάμεις ἀναλαβῶν ἐκ τῆς παραχειμασίας, ἀπαντώντων αὐτῷ κατὰ τὴν δίοδον τῶν Ἰβήρων, ἐτοίμως καὶ προθύμως συνεξορ- μώντων. οἱ δὲ περὶ τὸν 'Ανδοβάλην πάλαι μὲν διεπέμποντο πρὸς τὸν Πόπλιον, τότε δὲ πλησιάσαν- τος αὐτοῦ τοῖς τόποις ἦκον ὡς αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἄμα τοῖς φίλοις, καὶ συμμίξαντες ἀπελογίσαντο περὶ τῆς προγεγενημένης σφίσι φιλίας πρὸς Καρχηδονίους, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς χρείας καὶ τὴν δλην πίστιν ἐνεφάνιζον, ἢν ἐτύγχανον ἐκείνοις παρ- το καὶ τὰς ΰβρεις τὰς ἐξ ἐκείνων ἀπηντημένας. διόπερ

et interpunctione post παρουσίαν sublata post δυνάμεων distinguit Hu, το λοιπόν post καl, ut hiatus expellatur, qui ferri non potest (v. Fleckeis. annal. 1889, 683), add. BW coll. X 40, 11

ήξίουν τὸν Πόπλιον αὐτὸν κριτὴν γίνεσθαι τῶν λεγομένων, κἂν μὲν φανῶσιν ἀδίκως ἐγκαλοῦντες Καρχηδονίοις, σαφῶς γινώσκειν αὐτὸν ὡς οὐδὲ τὴν πρὸς 'Ρωμαίους δύνανται τηρεῖν πίστιν· ἐὰν δὲ 10 5 πολλὰς ἀδικίας ἀναλογιζόμενοι κατ' ἀνάγκην ἀφιστῶνται τῆς εὐνοίας τῆς ἐκείνων, καλὰς ἐλπίδας ἔχειν διότι νῦν ἑλόμενοι τὰ 'Ρωμαίων βεβαίως τηρήσουσι τὴν πρὸς αὐτοὺς εὕνοιαν.

Καλ πλείω πρός τοῦτο τὸ μέρος αὐτῶν δια-38 10 λεγθέντων, έπελ κατέπαυσαν τὸν λόγον, μεταλαβών 756. δ Πόπλιος και τοῖς ὑπ' ἐκείνων εἰοημένοις ἔφη πιστεύειν, μάλιστα δε γινώσκειν την Καρχηδονίων ύβοιν έχ τε τῆς εἰς τοὺς ἄλλους Ἰβηρας καὶ μάλιστα τῆς εἰς τὰς ἐκείνων γυναϊκας καὶ θυγατέρας ἀσελ-15 γείας, ὰς αὐτὸς παρειληφώς νῦν οὐχ ὁμήρων έχούσας 2 διάθεσιν, άλλ' αίχμαλώνων και δούλων, ούτως τετηρηκέναι την πίστιν ώς οὐδ' αν αὐτοὺς ἐκείνους τηρήσαι πατέρας ὑπάρχοντας. τῶν δ' ἀνθομολογη- 3 681. σαμένων διότι παρακολουθούσι καλ προσκυνησάν-20 των αὐτὸν καὶ προσφωνησάντων βασιλέα (πάντων), οί μέν παρόντες έπεσημήναντο (τὸ) δηθέν, δ δὲ Πόπλιος έντραπείς θαρρείν αὐτοίς παρήνει τεύξεσθαι γὰρ ἔφη σφας ἀπάντων τῶν φιλανθρώπων ύπὸ 'Ρωμαίων. καὶ παραυτίκα μέν έκ γειρὸς τὰς 4 25 θυγατέρας απέδωκε, τη δ' έπαύριον έποιείτο τας συνθήκας πρός αὐτούς. ἦν δὲ τὸ συνέχον τῶν όμο- 5 λογηθέντων ακολουθείν τοίς 'Ρωμαίων άρχουσι καλ πείθεσθαι τοῖς ὑπὸ τούτων παραγγελλομένοις. γενο- 6 μένων δὲ τούτων ἀναγωρήσαντες εἰς τὰς αὐτῶν

²⁰ βασιλε' F (compendio sollemni v. X 49, 13), βασιλέα S, βασιλέα (πάντων) BW

παρεμβολάς καὶ παραλαρύντες τὰς δυνάμεις, ἦκον πρὸς τὸν Πόπλιον, καὶ στρατοπεδεύσαντες ὁμοῦ τοῖς 'Ρωμαίοις προῆγον ἐπὶ τὸν 'Ασδρούβαν.

7 Ο δέ τῶν Καρχηδονίων στρατηγός ἐτύγχανε μὲν διατρίβων ἐν τοῖς περὶ Κασταλῶνα τόποις περὶ 5 Βαίκυλα πόλιν οὐ μακρὰν τῶν ἀργυρείων μετάλλων. 8 πυθόμενος δὲ τὴν παρουσίαν τῶν Ῥωμαίων μετεστρατοπέδευσε, καὶ λαβὼν ἐκ μὲν τῶν ὅπισθεν ποταμὸν ἀσφαλῆ, παρὰ δὲ τὴν κατὰ πρόσωπον πλευρὰν τοῦ χάρακος ἐπίπεδον τόπον, ὀφρὰν προβεβλημένην 10 ἔχοντα καὶ βάθος ἰκανὸν πρὸς ἀσφάλειαν καὶ μῆκος πρὸς ἔκταξιν, (ἔμενεν) ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, προτιθέμενος ἐπὶ τὴν ὀφρὰν ἀεὶ τὰς ἐφεδρείας. ὁ δὲ Πόπλιος ἐγγίσας προθύμως μὲν εἶχε πρὸς τὸ διακινδυνεύειν, ἀπόρως δὲ διέκειτο, θεωρῶν τοὺς τό 15 757. πους εὐφυεῖς ὄντας πρὸς τὴν τῶν ἐναντίων ἀσφά-10 λειαν. οὐ μὴν ἀλλὰ προσανασχὼν δύ ἡμέρας καὶ

10 λειαν. οὐ μὴν ἀλλὰ προσανασχῶν δύ' ἡμέρας καὶ διαγωνιάσας μὴ συνεπιγενομένων τῶν περὶ τὸν Μάγωνα καὶ τὸν τοῦ Γέσκωνος 'Ασδρούβαν πανταχόθεν αὐτὸν οἱ πολέμιοι περιστῶσιν, ἔκρινε παρα- 20 βάλλεσθαι καὶ καταπειράζειν τῶν ὑπεναυτίων.

39 Την μεν οὖν ἄλλην δύναμιν ετοιμάσας πρὸς μάχην συνείχεν εν τῷ χάρακι, τοὺς δὲ γροσφομάχους
καὶ τῶν πεζῶν τοὺς ἐπιλέκτους έξαφιεὶς ἐκέλευε προσβάλλειν πρὸς την ὀφρὰν καὶ καταπειράζειν τῆς τῶν 25
2 πολεμίων ἐφεδρείας. τῶν δὲ ποιούντων τὸ παραγγελθὲν εὐψύχως, τὰς μὲν ἀρχὰς ὁ τῶν Καρχηδονίων 682.

⁹ παρά in F compendio tam simili περί scriptum, ut in codices recentes irrepserit περί ab omnibus editoribus propagatum (v. Χ 46, 3) 10. 11 προβεβλημενην εχονσαν F(S), προβεβλημένην έχοντα Scaliger, προβεβλημένον έχονσαν Ca vulgo

στρατηγός έκαραδόκει τὸ συμβαΐνον. Θεωρών δὲ διὰ την τόλμαν των 'Ρωμαίων τους παρ' αυτών πιεζομένους και κακώς πάσχοντας, έξηγε την δύναμιν και παρενέβαλε παρά την όφρύν, πιστεύων τοίς τόποις. 5 κατά δὲ τὸυ καιρὸυ τοῦτου δ Πόπλιος τοὺς μὲυ 3 εὐζώνους απαντας ἐπαφηκε, συντάξας βοηθείν τοίς προκινδυνεύουσι, τούς δε λοιπούς ετοίμους έχων, τούς μεν ημίσεις αὐτὸς έχων, περιελθών την όφρὺν κατά τὸ λαιὸν τῶν ὑπεναντίων, προσέβαλλε τοῖς 10 Καργηδονίοις, τοὺς δ' ἡμίσεις Λαιλίφ δοὺς ὁμοίως 4 παρήγγειλε την έφοδον έπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῶν πολεμίων. οδ συμβαίνοντος δ μεν Ασδρούβας άκμην έκ τ τῆς στρατοπεδείας έξῆνε τὴν δύναμιν τὸν γὰρ πρὸ τούτου χρόνον έπέμενε πιστεύων τοῖς τόποις καὶ 15 πεπεισμένος μηδέποτε τολμήσειν τούς πολεμίους έγγειρείν αὐτοίς. διὸ παρὰ τὴν προσδοκίαν γεγενημένης της έπιθέσεως καθυστέρει της έκτάξεως. οί δε 6 'Ρωμαζοι κατά κέρας ποιούμενοι τον κίνδυνον, οὐδέπω των πολεμίων κατειληφότων τούς έπὶ των κεράτων 20 τόπους, οὐ μόνον ἐπέβησαν ἀσφαλῶς ἐπὶ τὴν ὀφρύν, 758. άλλα και προσάνοντες έτι παρεμβαλλόντων και κινουμένων των ύπεναντίων τούς μεν αὐτων προσπίπτοντας έκ πλαγίων έφόνευον, τούς δε παρεμβάλλοντας έξ έπιστροφής φεύγειν ηνάγκαζον. 'Ασδρούβας 7 25 δε κατά τους έξ άργης διαλογισμούς, θεωρών κλινούσας και διατετραμμένας τὰς αύτοῦ δυνάμεις, τὸ μεν ψυχομαχείν μέχοι της έσχάτης έλπίδος άπεδοκίμαζε, λαβών δὲ τά τε χρήματα καὶ τὰ θηρία, καὶ 8 τῶν φευγόντων ὅσους ἠδύνατο πλείστους ἐπισπασά-

² παραυτών Ε, παρ' αύτών Βε, παρ' αύτών Βε

μενος, έποιείτο την ἀναχώρησιν παρὰ τὸν Τάγον ποταμὸν ὡς ἐπὶ τὰς Πυρήνης ὑπερβολὰς καὶ τοὺς 9 ταύτη κατοικοῦντας Γαλάτας. Πόπλιος δὲ τὸ μὲν ἐκ ποδὸς ἔπεσθαι τοῖς περὶ τὸν ᾿Ασδρούβαν οὐχ ἡγεῖτο συμφέρειν τῷ δεδιέναι τῶν ἄλλων στρατη- 5 γῶν (τὴν) ἔφοδον, τὸν δὲ χάρακα τῶν ὑπεναντίων ἐφῆκε τοῖς αὐτοῦ στρατιώταις διαρπάζειν.

Είς δε την έπαύριον συναθροίσας το των αίχμαλώτων πλήθος, ών ήσαν πεζοί μεν είς μυρίους, ίππείς δε πλείους δισχιλίων, εγίνετο περί την τού- 688. 2 των ολκονομίαν. των δ' Ίβήρων δσοι κατά τοὺς προειρημένους τόπους Καρχηδονίοις τότε συνεμάγουν, πκον έγγειοίζοντες σφάς αύτούς είς την 'Ρωμαίων πίστιν, κατά δε τὰς έντεύξεις βασιλέα προσ-3 εφώνουν τὸν Πόπλιον. πρῶτον μὲν οὖν ἐποίησε 15 τούτο καλ προσεκύνησε πρώτος Έδεκών, μετά δέ τοῦτον οί περί τὸν 'Ανδοβάλην. τότε μὲν οὖν ἀνε-4 πιστάτως αὐτὸν παρέδραμε τὸ δηθέν μετὰ δὲ τὴν μάχην διπάντων βασιλέα προσφωνούντων, είς έπίστα-5 σιν ήγαγε τὸν Πόπλιον τὸ γινόμενον. διὸ καί 20 συναθροίσας τους "Ιβηρας βασιλικός μέν έφη βούλεσθαι καὶ λέγεσθαι παρά πᾶσι καὶ ταῖς άληθείαις ύπάρχειν, βασιλεύς γε μήν ούτ' (είναι) θέλειν ούτε

λέγεσθαι παρ' οὐδενί. ταῦτα δ' εἰπὼν παρήγγειλε 759.6 στρατηγὸν αὐτὸν προσφωνεῖν. ἴσως μὲν οὖν καὶ 25 τότε δικαίως ἄν τις ἐπεσημήνατο τὴν μεγαλοψυχίαν

^{5. 6} στρατηγῶν | ἔφοδον F (στρατηγῶν in extr. fol. 174°), τὴν add. ante τῶν ἄλλων στρατηγῶν Ca, ante ἔφοδον cod. Reg. G, BW (non tamen codicis Reg. G auctoritate permotus) 23 οὕτε ἐθέλειν οὕτε F(S), οὕτε ἐθέλειν (εἶναι) οὕτε Ca, οὑτ ἐθέλειν ούδὲ Ben 258, οὕτε (εἶναι) ἐθέλειν οὕτε Be, οὕτε θέλειν οὕτε Di, οὕτ' (εἶναι) θέλειν οὕτε Hu

τάνδρός, ή κομιδή νέος ὢν καὶ τής τύχης αὐτῶ συνεκδραμούσης έπὶ τοσοῦτον ώστε πάντας τοὺς ύποταττομένους έξ αύτῶν ἐπί τε ταύτην κατενεγθηναι την διάληψιν καλ την δνομασίαν, δμως έν 5 έαυτο διέμεινε καλ παρητείτο την τοιαύτην δομήν καλ φαντασίαν, πολύ δὲ μᾶλλον ἄν τις θαυμάσειε 7 την ύπερβολην της περί τον άνδρα μεγαλοψυγίας. βλέψας είς τοὺς έσχάτους τοῦ βίου καιρούς, ἡνίκα πρός τοις κατά την 'Ιβηρίαν έργοις κατεστρέψατο 10 μεν Καρχηδονίους, και τὰ πλείστα και κάλλιστα μέρη της Λιβύης ἀπὸ τῶν Φιλαίνου βωμῶν ξως Ήοακλείων στηλών ύπὸ τὴν τῆς πατρίδος έξουσίαν ήγαγε, κατεστρέψατο δε την 'Ασίαν και τους της Συρίας βασιλεῖς, καὶ τὸ κάλλιστον καὶ μέγιστον 15 μέρος της οίκουμένης υπήκοον έποίησε 'Ρωμαίοις, έλαβε δὲ καιρούς είς τὸ περιποιήσασθαι δυναστείαν βασιλικήν έν οίς έπιβάλοιτο καὶ βουληθείη τόποις τῆς οἰκουμένης. ταῦτα γὰρ οὐ μόνον ἀνθρωπίνην 8 φύσιν, άλλα και θειοτέραν, εί θέμις είπειν, ύπερ-20 φρονείν αν έποίησεν. Πόπλιος (δέ) τοσούτον ύπερ- 9 έθετο μεγαλοψυγία τοὺς άλλους άνθρώπους ώς οδ μείζου αγαθού εύξασθαί τις τοίς θεοίς (ού) τολμήσειε, λέγω δε βασιλείας, τοῦτ' ἐκεῖνος πολλάκις 684. ύπο της τύγης αὐτῶ δεδομένον ἀπηξίωσε, καὶ περί 25 πλείονος έποιήσατο την πατρίδα και την ταύτης πίστιν της περιβλέπτου καὶ μακαριστης (βασιλείας). πλην τότε γε διαλέξας έκ των αίχμαλώτων τούς 10

⁵ διέμεινε και παρητεῖτο v. Hu Erzähl. Zeitf. XXVI 8 6 δαυμάσειεν F 11 φιληνου F(S), corr. Ca 20 έποίησε· πόπλιος F(S), corr. Ur 174^b 26 post μακαφιστής add. δυναστείας Hervagius, βασιλείας BW

"Ιβηρας, τούτους μὲν ἀπέλυσε χωρὶς λύτρων πάντας 760. εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, τῶν δ' ἴππων τριακοσίους κελεύσας ἐκλέξαι τοῖς περὶ τὸν 'Ανδοβάλην τοὺς λοι-11 ποὺς διέδωκε τοῖς ἀνίπποις. καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη μεταλαβὼν τὴν τῶν Καρχηδονίων στρατοπεδείαν 5 διὰ τὴν τῶν τόπων εὐφυῖαν, αὐτὸς μὲν ἔμενε καραδοκῶν τοὺς καταλειπομένους τῶν Καρχηδονίων στρατηγούς, ἐπὶ δὲ τὰς ὑπερβολὰς τῶν Πυρηναίων ὀρέων 12 ἐξαπέστειλε τοὺς τηρήσοντας τὸν 'Ασδρούβαν. μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς ὧρας ἤδη συναπτούσης, ἀνεχώρησε 10 μετὰ τῆς δυνάμεως εἰς Ταρράκων', ἐν τούτοις τοῖς τόποις ποιεϊσθαι τὴν παραγειμασίαν.

VII. RES GRAECIAE.

41 Οἱ μὲν Αἰτωλοί, προσφάτως ἐπηρμένοι ταῖς ἐλπισιν ἐπὶ τῆ 'Ρωμαίων καὶ τῆ τοῦ βασιλέως' Αττάλου 15 παρουσία, πάντας ἐξέπληττον καὶ πᾶσιν ἐπέκειντο κατὰ γῆν, οἱ δὲ περὶ τὸν "Ατταλον καὶ Πόπλιον κατὰ 2 θάλατταν. διόπερ ἦκον 'Αχαιοὶ μὲν παρακαλοῦντες τὸν Φίλιππον βοηθεῖν· οὐ γὰρ μόνον τοὺς Αἰτωλοὺς ἠγωνίων, ἀλλὰ καὶ τὸν Μαχανίδαν διὰ τὸ προκαθῆ- 90 σθαι μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τοῖς τῶν 'Αργείων ὅροις. 3 Βοιωτοὶ (δὲ) δεδιότες τὸν στόλον τῶν ὑπεναντίων, ἡγεμόνα καὶ βοήθειαν ἤτουν. φιλοπονώτατά γε μὴν οἱ τὴν Εὕβοιαν κατοικοῦντες ἠξίουν (ἔχειν) τινὰ

¹¹ ταραπάννας F, ταραπάνας S, Ταραπάνα Ur 174, Ταραπάνος Ben 258, Ταρράπωνα Be, Ταρράπωνα (σπεύδων) Hu, Ταρράπων' BW (videtur enim signo elisionis perperam pro compendio syllabae —ας accepto ταρράπων' codicis archetypi obscuratum esse in ταρράπωνας) coll. X 1, 8: εἰς Τάραντ' ἐποιεῖτο cet. 12 des. F fol. 175 med. 14 F fol. 175 med. F in marg.: περὶ πυρσάν 24 ἔχειν

πρόνοιαν των πολεμίων, παραπλήσια δ' 'Ακαρνάνες παρεχάλουν. Την δε καί παρ' Ήπειρωτών πρεσβεία. 4 προσήγγελτο δε και Σκεοδιλαίδαν και Πλευράτον έξάνειν τὰς δυνάμεις. ἔτι δὲ τοὺς προσοροῦντας τῆ 5 Μακεδονία Θρακας, και μάλιστα τούς Μαιδούς, έπιβολάς έχειν ώς έμβαλοῦντας έπὶ Μακεδονίαν, έὰν βραγύ τι μόνον δ βασιλεύς τῆς οἰκείας ἀποσπασθῆ προκατελάμβανον δε και τὰ περί Θερμοπύλας στενά τ 761. τάφοοις καὶ χάρακι καὶ φυλακαῖς βαφείαις Αἰτωλοί, 10 πεπεισμένοι συγκλείειν τὸν Φίλιππον καὶ καθόλου 685. κωλύειν παραβοηθείν τοις έντος Πυλών συμμάχοις. δοκεί δέ μοι τὰς τοιαύτας περιστάσεις εὐλόνως ἄν 6 τις επισημήνασθαι καλ συνεφιστάνειν τούς άναγινώσκοντας, εν αίς πείρα και βάσανος άληθινή γίνε-15 ται κατά τάς (τε ψυχικάς δομάς καλ τάς) σωματικάς δυνάμεις των ήγεμόνων. καθάπες (γάς) έν ταζς 7 κυνηγεσίαις τὰ ζῷα τότε διάδηλα γίνεται κατὰ τὴν άλκην και την δύναμιν, δταν τὸ δεινὸν αὐτὰ περιστη παυταγόθευ, του αὐτου τρόπου συμβαίνει καί 20 έπλ των ήγουμένων. δ δή τότε μάλιστα συνιδείν ήν γινόμενον ύπὸ τοῦ Φιλίππου τὰς μέν γὰρ 8 πρεσβείας ἀπέλυσε πάσας, έκάστοις τὰ δυνατὰ ποιή-

add. post ἡξίουν Bothius l. c. 65, ποιείσθαι post πολεμίων Rei 531 3 σκεφδιλάϊδον FS, corr. Gronovius 15. 16 τὰς σωματικὰς δυνάμεις FS, τὰς ψυχικὰς [τε add. Sch] καὶ σωματικὰς δυνάμεις Rei 531 auctore Ca, τὰς νοητικὰς δυνάμεις Herwerdenus Mnemos. 1874, 77, τάς (τε ψυχικὰς όρμὰς καὶ τὰς) σωματικὰς δυνάμεις uno versu suppleto (ν. Hu quaest. II 6 ss.) BW coll. VIII 10 (12), 9. VI 52, 10 21 ὑπὸ] ἐπὶ Rei 532; sed v. I 79, 11. VI 20, 9. IX 36, 2. XI 18, 5. XVIII 40, 2. XXV 4, 8. XXIX 24, 14 cet. 22 πάσας αι καὶ τοῖς F, πάσης ᾶς καὶ τοῖς Vesontinus, πάσας ᾶς καὶ τοῖς S, πάσαις αἶς καὶ τὸ G, πάσας, πάσαις τὸ Ca, πάσαις τὸ Rei 531, πάσαις Sch vulgo, corr. Hu quaest. II 2

τριάδα καταλύσας έμενε, καραδοκών (τὰς) των έναν- 25

¹² σποτουσαν F, σπότουσαν S, Σπότουσσαν Ca, Σποτοῦσσαν Di, Σποτοῦσαν Ur 174^b, sine dubio ex testimonio Urbinatis, quod exstat XVIII 20, 2; videtur autem Polybius, sicut nummi Scotusaei, variasse inter Scotusam et Scotussam, v. Bullet. corr. hellén. 1881, 298 et BW Fleckeis. annal. 1884, 112 s.

19 πτοήσαι F, ποιήσαι S, corr. Sch
23 απελειπεν F ἀπέλιπε S^s vulgo, v. Hu Erzühl. Zeitf. XXV 8

τίων ἐπιβολάς. ἵνα δὲ μηδὲν αὐτὸν λανθάνη τῶν 7 πραττομένων, διεπέμψατο πρὸς Πεπαρηθίους καὶ πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς Φωκίδος, ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς 686. ἐπὶ τῆς Εὐβοίας, καὶ παρήγγειλε διασαφεῖν αὐτῷ 5 πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν ἐπὶ τὸ Τίσαιον. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς Θετταλίας ὅρος, εὐφυῶς κείμενον 8 πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις.

Τοῦ δὲ κατά τὰς πυρσείας γένους, μεγίστας δὴ 43 παρεχομένου χρείας ἐν τοῖς πολεμικοῖς, ἀνεργάστου 10 πρότερον ὑπάρχοντος, χρήσιμον εἶναί μοι δοκεῖ τὸ μὴ παραδραμεῖν, ἀλλὰ ποιήσασθαι περὶ αὐτοῦ τὴν ἁρμόζουσαν μνήμην. ὅτι μὲν οὖν ὁ καιρὸς ἐν πᾶσι 2 μεγάλην ἔχει μερίδα πρὸς τὰς ἐπιβολάς, μεγίστην δ' ἐν τοῖς πολεμικοῖς, παντὶ δῆλον' τῶν δὲ πρὸς τοῦτο 15 συναγωνισμάτων πλείστην ἔχουσι δύναμιν οί πυρσοί. ἄρτι (γὰρ) τὰ μὲν γέγονε, τινὰ δ' ἀκμὴν ἐνεργεῖται 3 καὶ δυνατόν ἐστι γινώσκειν, ῷ μέλει, ποτὲ μὲν ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων ὁδὸν ἀπέχοντι, ποτὲ δὲ καὶ πλειόνων. ຜστ' ἀεὶ τοῖς δεομένοις πράγμασιν 4 20 ἐπικουρίας παράδοξον γίνεσθαι τὴν βοήθειαν διὰ τῆς τῶν πυρσῶν ἀπαγγελίας. τὸν μὲν (οὖν) πρὸ 5

⁴ ἐκέλευσε (sic) διασαφεῖν — 7 περιφάσεις: Suid. s. v. περίφασεις 4 αὐτῷ $F(S^*)$, αὐτῷ corr. Be 6 ἐστὶν F 16 s. ἄστι τὰ μὲν cet.] lacunam statuit Rei 531 s. et supplet (δηλοῦσι γάρ), τίνα μὲν γέγονε [vel (δηλοῦσι γάρ), τίνα μὲν γέγονε [vel δηλοῦσι γάρ), τίνα μὲν μὲν γέγονε [vel και δι' αὐτῶν] — quod est rectius; nam καὶ οῦτῶ non est Polybianum — πάντα. δυνατὸν cet., post ἄστι inserendum esse οὖν coni. Sch, οἶς ἃ ἄστι μὲν γέγονε, τίνα δ', ἃ ἀκμὴν ἐνεργεῖται, δυνατόν cet. Bothius l. c. p. 65 (cum hiatu intolerabili), (διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν· καὶ γὰρ) ἄστι cet. Lammertus Fleckeis annal. 1888, 626 (hiatus inter πυφσοί et ἄστι Lammerto immerito est offensioni, v. Hu Philol. 1859, 299), γὰρ post ἄστι supplet BW 21 post τὸν μὲν add. οὖν Rei 532, γὰρ coni. supplendum esse Sch

768. τούτου γρόνον άπλης νινομένης της πυρσείας κατά τὸ πλεϊστον αὐτὴν ἀνωφελῆ συνέβαινε γίνεσθαι τοῖς 6 γρωμένοις. διά γάρ συνθημάτων ώρισμένων έδει την γρείαν συντελείν των δε πραγμάτων άορίστων ύπαργόντων τὰ πλεϊστα διέφυγε τὴν τῶν πυρσῶν 5 7 γρείαν, οίον έπ' αὐτῶν τῶν νῦν εἰρημένων. ὅτι μὲν οὖν είς 'Ωρεὸν καὶ Πεπάρηθον ἡ Χαλκίδα πάρεστι στόλος, δυνατόν ήν διασαφείν τοίς περί τούτου 8 συνθεμένοις. δτι δε μεταβάλλονταί τινες των πολιτων η προδιδόασιν, η φόνος έν τη πόλει γέγονεν, 10 ή τι των τοιούτων, α δή συμβαίνει μεν πολλάκις, 9 πρόληψιν δ' έγειν πάντων ἀδύνατον — μάλιστα δὲ τὰ παραδόξως γινόμενα τῆς έχ τοῦ καιροῦ συμβουλίας καλ επικουρίας προσδείται — τὰ τοιαῦτα πάντα 10 διέφυγε τὴν τῶν πυρσῶν χρείαν. περὶ ὧν γὰρ οὐκ 15 ένεδέχετο προνοηθήναι, περί τούτων ούδε σύνθημα

ποιήσασθαι δυνατόν.

44 Αίνείας δὲ βουληθεὶς διορθώσασθαι τὴν τοιαύτην ἀπορίαν, ὁ τὰ περὶ τῶν Στρατηγικῶν ὑπομνήματα συντεταγμένος, βραχὸ μέν τι προεβίβασε, τοῦ 687. γε μὴν δέοντος ἀκμὴν πάμπολυ τὸ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν ἀπελείφθη. γυοίη δ' ἄν τις ἐκ τούτων. φησὶ γὰρ δεῖν τοὺς μέλλοντας ἀλλήλοις διὰ τῶν πυρσῶν δηλοῦν τὸ κατεπεῖγον ἀγγεῖα κατασκευάσαι κεραμεᾶ,

⁵ διέφευγε coni. Be, sed v. Hu Erzähl. Zeitf. XXVIII 12 7 καὶ] ἢ Herwerdenus Mnemos. 1874, 77 12 πάντων] περί δν coni. BW 18. Alvείας] v. Griech. Kriegsschriftsteller, griech. u. deutsch v. Köchly u. Rüstow I 151 ss. 19. 20 δ τὰ — συντεταγμένος in suspicionem vocat Wielandtius de Pol. archetypo. Constant. 1887 p. 41 21 τδ] τοῦ FS, corr. Rei 532, v. Krebsium Die Präpos. cet. 144 22 F³ in marg.: σημείωσαι 24 κεραμμαΐα F, κεραμαΐα S³, corr. Di secutus Lobeckium ad Phryn. p. 147

κατά τε τὸ πλάτος καὶ κατὰ τὸ βάθος ἰσομεγέθη πρός ἀκρίβειαν είναι δὲ μάλιστα τὸ μὲν βάθος τριών πηχών, τὸ δὲ πλάτος πήχεος. εἶτα παρασκευ- 3 άσαι φελλούς βραγύ κατά πλάτος ένδεεις των στοε μάτων, έν δε τούτοις μέσοις έμπεπηγέναι (βακτηρίας διηρημένας είς) ίσα μέρη τριδάκτυλα, καθ έχαστον δε μέρος είναι περιγραφήν εύσημον. έν 4 έκάστω δε μέρει γεγράφθαι τὰ προφανέστατα καλ καθολικώτατα των έν τοῖς πολεμικοῖς συμβαινόν-10 των, οίον εὐθέως έν τῷ πρώτῳ, διότι "πάρεισιν 5 764. ίππεζς είς την χώραν," έν δε τῷ δευτέρφ διότι "πεζοί βαρείς," ἐν δὲ τῷ τρίτῷ "ψιλοί," τούτων δ' έξης "πεζοί μεθ' Ιππέων," είτα "πλοΐα," μετά δε 6 ταῦτα "σῖτος," (καί) κατὰ τὸ συνεχές οὕτω, μέχρις 15 αν έν πάσαις γραφή ταϊς χώραις τὰ μάλιστ' αν έκ τῶν εὐλόγων προνοίας τυγγάνοντα καὶ συμβαίνοντα κατά τούς ένεστωτας καιρούς έκ των πολεμικών. τούτων δε γενομένων άμφότερα κελεύει τρῆσαι τὰ 7 άγγεῖα πρὸς ἀχρίβειαν, ώστε τοὺς αὐλίσχους ἴσους 30 είναι και κατ' ίσον άπορρείν είτα πληρώσαντας ύδατος έπιθείναι τοὺς φελλοὺς έχοντας (τὰς) βακτηρίας, κάπειτα τούς αὐλίσκους ἀφεῖναι δεῖν ἅμα. τούτου δε συμβαίνοντος δηλον ως ανάγκη πάντων 8 ίσων και δμοίων όντων, καθ' δσον αν απορρέη τδ 25 ύγρόν, κατά τοσοῦτον τοὺς φελλοὺς καταβαίνειν καί τὰς βακτηρίας κρύπτεσθαι κατὰ τῶν ἀγγείων. δταν δε τὰ προειρημένα γένηται κατὰ τὸν γειρισμὸν 9

¹⁴ μέχρι FS, corr. Ca, v. Hu Philol. 1859, 290 et Krebsium Die präpositionsart. Adverb. b. Pol. Ratisbon. 1882, I 23 18 τηρήσαι FS, corr. Scaliger 22 αφήναι ρξείν F 24 καὶ όμοίων] v. BW Fleckeis. annal. 1889, 685

Ισοταχῆ καὶ σύμφωνα, τότε κομίσαντας ἐπὶ τοὺς τόπους, ἐν οἶς ἐκάτεροι μέλλουσι συντηρεῖν τὰς 10 πυρσείας, ἐκάτερον θεῖναι τῶν ἀγγείων. εἶτ' ἐπὰν ἐμπέσῃ τι τῶν ἐν τῇ βακτηρία γεγραμμένων, πυρσον ἄραι κελεύει, καὶ μένειν, ἔως ἄν ἀνταίρωσιν 5 οἱ συντεταγμένοι γενομένων δὲ φανερῶν ἀμφοτέρων ἄμα τῶν πυρσῶν καθελεῖν. εἶτ' εὐθέως ἀφεῖ-11 ναι τοὺς αὐλίσκους ρεῖν. ὅταν δὲ καταβαίνοντος 688. τοῦ φελλοῦ καὶ τῆς βακτηρίας ἔλθῃ τῶν γεγραμμένων ὁ βούλει δηλοῦν κατὰ τὸ χεῖλος τοῦ τεύχους, 10 12 ἄραι κελεύει τὸν πυρσόν τοὺς δ' ἐτέρους ἐπιλαβεῖν εὐθέως τὸν αὐλίσκον, καὶ σκοπεῖν τί κατὰ τὸ χεῖ-765.13λός ἐστι τῶν ἐν τῷ βακτηρία γεγραμμένων ἔσται δὲ τοῦτο τὸ δηλούμενον πάντων ἰστοταχῶς παρ' ἀμφοτέροις κινουμένων.

45 Ταῦτα δὲ βραχὺ μέν τι τῆς διὰ τῶν συνθημάτων 2 πυρσείας ἔξήλλαχεν, ἀκμὴν δ' ἐστὶν ἀόριστα. δῆλον γὰρ [ἔσται] ὡς οὕτε προιδέσθαι τὰ μέλλοντα πάντα δυνατὸν οὕτε προιδόμενον εἰς τὴν βακτηρίαν γράψαι λοιπὸν ὁπόταν ἐκ τῶν καιρῶν ἀνυπονόητά 20 τινα συμβαίνη, φανερὸν ὡς οὐ δύναται δηλοῦσθαι 3 κατὰ ταύτην τὴν ἐπίνοιαν. καὶ μὴν οὐδ' αὐτῶν τῶν ἐν τῆ βακτηρία γεγραμμένων οὐδέν ἐστιν ὡρισμένον. πόσοι γὰρ ἥκουσιν ἰππεῖς ἢ πόσοι πεξοὶ καὶ ποῦ τῆς χώρας καὶ πόσαι νῆες καὶ πόσος σῖτος, οὐχ οἶόν τε 25 4 διασαφῆσαι περὶ γὰρ ὧν ἀδύνατον γνῶναι πρὶν

² μέλλουσιν F 3 εἶτε πρὸς πᾶν F, εἶτα πρὸς πᾶν S, εἶτα ἐπὰν Ur 175², εἶτ' ἐπειδὰν ex manuscripto Gronovius refert intra lineas addita, εἶθ' ὁπόταν Hu quaest. II 4, ν. Briefium Die Conj. bei Polyb. progr. Vindob. 1891, p. 18 14 τούτο F(S), corr. Scaliger τᾶν δηλουμένων FS, corr. idem 18 ἔσται FS, ἐστιν Scaliger, ἐσθ' coni. Hu, del. BW

ἢ γενέσθαι, περί τούτων οὐδὶ συνθέσθαι πρὸ τοῦ δυνατόν. τὸ δὶ συνέχον ἐστὶ τοῦτο· πῶς γὰρ ἄν τις δ βουλεύσαιτο περί τοῦ βοηθεῖν μὴ γινώσκων πόσοι πάρεισι τῶν πολεμίων ἢ ποῦ; πῶς δὶ θαρρήσαι 5 πάλιν ἢ τοὐναντίον ἢ καθόλου διανοηθείη τι μὴ συνεὶς πόσαι νῆες ἢ πόσος σῖτος ἣκει παρὰ τῶν συμμάχων;

Ο δὲ τελευταίος (τρόπος), ἐπινοηθείς διὰ Κλεο- 6
ξένου καὶ Δημοκλείτου, τυχὼν δὲ τῆς ἐξεργασίας δι
10 ἡμῶν, (πάντη πάντως) μέν ἐστιν ὡρισμένος καὶ
πᾶν τὸ κατεπεῖγον δυνάμενος ἀκριβῶς διασαφεῖν,
κατὰ δὲ τὸν χειρισμὸν ἐπιμελείας δεῖ καὶ παρατηρήσεως ἀκριβεστέρας. ἔστι δὲ τοιοῦτος. τὸ τῶν 7
στοιχείων πλῆθος έξῆς δεῖ λαμβάνοντας διελεῖν εἰς
15 πέντε μέρη κατὰ πέντε γράμματα. λείψει δὲ τὸ τε766. λευταῖον ἐνὶ στοιχείφ· τοῦτο δ' οὐ βλάπτει πρὸς
τὴν χρείαν. μετὰ δὲ ταῦτα πλατεῖα παρεσκευάσθαι 8
πέντε τοὺς μέλλοντας ἀποδιδόναι τὴν πυρσείαν
ἀλλήλοις ἔκατέρους καὶ γράψαι τῶν μερῶν ἔξῆς εἰς
20 ἔκαστον πλατεῖον, κάπειτα συνθέσθαι πρὸς αὐτοὺς 9 689.
διότι τοὺς μὲν πρώτους ἀρεῖ πυρσοὺς ὁ μέλλων
σημαίνειν ἄμα καὶ δύο καὶ μενεῖ μέχρις ἀν ὁ ἔτερος

⁵ η τούναντίον del. Rei 534 s., η τον νοῦν πρόσσχοι τοῖς συμβαίνουσιν Ηυ quaest. II 11, librorum scripturam tuetur Sch η alterum] η τοῦ F, η τὸ S vulgo, ήτοι Ηυ (sed ήτοι non adhibet Polybius, nisi in primo enuntiati membro, v. III 29, 5. IV 38, 6. IX 7, 2. 32, 7. XX 11, 5), η BW coll. V 24, 3. IX 29, 3 8 τρόπος add. inter lineas post Δημοπλείτον cod. Gronovianus, post τελευταΐος Sch 10 μέν έστιν FS, έστι μὲν Ca vulgo, μάλιστα add ante μέν Ηυ, πάντη πάντως BW coll. IV 40, 5 17 παρεσιεύασθαι Γ, παρεσιεύασται S, παρεσιεύασται Reg. F, παρεσιεύασθαι Ur 175°, accentum corr. Ernestus 22 μέχρι FD Reg F. Reg G., corr. Ben 259 monente Sch, v. ann. cr. ad p. 117, 14

10 άνταίρη. τοῦτο δ' ἔσται χάριν τοῦ διὰ ταύτης τῆς πυρσείας έαυτοῖς ἀνθομολογήσασθαι διότι προσέ-

11 χουσι. καθαιρεθέντων δε τούτων λοιπον (δ) σημαίνων άρει μεν τους πρώτους έκ των εύωνύμων, διασαφων το πλατείον ποίον δεήσει σκοπείν, οίον έαν δ μεν το πρώτον, εν', αν δε το δεύτερον, δύο, καί

12 κατὰ λόγον οὕτω· τοὺς δὲ δευτέρους ἐκ τῶν δεξιῶν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ποῖον δεήσει γράμμα τῶν ἐκ τοῦ πλατείου γράφειν αὖ τὸν ἀποδεχόμενον τὴν πυρσείαν.

46 Όταν δὲ ταῦτα συνθέμενοι χωρισθῶσιν, εκάτερον έπὶ τοῦ τόπου δεήσει πρῶτον μὲν διόπτραν ἔχειν δύ αὐλίσκους ἔχουσαν, ώστε τοῦ μέλλοντος ἀντιπυρσεύειν τῷ μὲν τὸν δεξιὸν τόπον, τῷ δὲ τὸν εὐώνυ-2 μον δύνασθαι θεωρεῖν. παρὰ δὲ τὴν διόπτραν έξῆς 15

3 όρθὰ δεῖ τὰ πλατεῖα πεπηγέναι, παραπεφράχθαι δὲ καὶ τὸν δεξιὸν καὶ τὸν εὐώνυμον τόπον ἐπὶ δέκα πόδας, τὸ δὲ βάθος ὡς ἀνδρόμηκες, (είς) τὸ τοὺς πυρσοὺς αἰρομένους μὲν παρὰ ταῦτα τὴν φάσιν

4 ἀκριβῆ ποιεῖν, καθαιρουμένους δὲ τὴν κρύψιν. τού- 20 των δ' έτοιμασθέντων παρ' ἀμφοτέροις, ὅταν βούλη δηλῶσαι λόγου χάριν διότι "τῶν στρατιωτῶν τινες

767. εἰς ἐκατὸν ἀποκεχωρήκασι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους," πρῶτον δεῖ διαλέξαι τῶν λέξεων, ὅσαι δι' ἐλαχίστων 5 γραμμάτων δύνανται ταὐτὸ δηλοῦν, οἶον ἀντὶ τοῦ 25 προειρημένου "Κρῆτες ἐκατὸν ἀφ' ἡμῶν ηὐτομόλη-

¹² διόπραν F, item posthac
15 παρὰ F compendio sollemni, περὶ S vulgo (v. p. 108, θ) διόπραν F
18 (εἰς) τὸ FS, τῷ Scaliger, ἐς τὸ Ca vulgo, εἰς τὸ Di, τοῦ Hu, v. Hewlettium American Journal of Philology XI 469 ann.
19 παρὰ F compendio sollemni, περὶ S (veram scripturam coniectura revocaverat Rei 586 s.)

σαν." νῦν γὰρ τὰ μὲν γράμματ ἐστίν ἐλάττω τῶν ημίσεων, διασαφείται δε ταύτόν. τούτου δε γραφέν- 6 τος είς πινάκιον, ούτω δηλωθήσεται τοῖς πυρσοῖς. πρώτον δ' έστι γράμμα τὸ κάππα τοῦτο δ' έστιν 7 5 έν τη δευτέρα μερίδι και τῷ δευτέρῷ πλατείῷ. δεήσει δε και πυρσούς έκ των εύωνύμων δύ αίρειν, ώστε τὸν ἀποδεγόμενον γινώσκειν ὅτι δεῖ τὸ δεύτερον πλατείον έπισκοπείν, είτ' έκ τῶν δεξιῶν 8 άρει πέντε, διασαφών δτι κάππα τοῦτο γάρ πέμ-10 πτον έστι της δευτέρας μερίδος. δ δεήσει γράφειν είς τὸ πινάκιον τὸν ἀποδεγόμενον τοὺς πυρσούς. 690. (εἶτα τέτταρας έκ τῶν εὐωνύμων, ἐπεὶ) τὸ ϸῶ τῆς 9 τετάρτης έστι μερίδος, είτα δύο πάλιν έκ των δεξιών δεύτερον (γάρ) έστι τῆς τετάρτης. έξ οὖ τὸ 15 δῶ γράφει [δ δεγόμενος τοὺς πυρσούς] καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. προδηλοῦται μὲν οὖν πᾶν τὸ 10 προσπίπτον ώρισμένως κατά ταύτην την έπίνοιαν, πολλοί δε γίνουθ' οι πυρσοί διά το δεῖν ὑπερ έκά-47 στου γράμματος διττάς ποιεϊσθαι τάς πυρσείας. οὐ 2 20 μην άλλ' έάν τις εύτρεπη ποιήση τὰ πρὸς τὸ πραγμα, δύναται γίνεσθαι τὸ δέον, καθ' έκατέραν δὲ τὴν 3 έπίνοιαν προμελετάν δεί τούς γειρίζοντας, ίνα τῆς χοείας γινομένης άδιαπτώτως δύνωνται διασαφεῖν άλλήλοις. πηλίκην δε συμβαίνει φαίνεσθαι την δια- 4 25 φοράν έπλ τῶν αὐτῶν πραγμάτων πρῶτον λεγομένων καλ πάλιν κατά συνήθειαν γινομένων, έκ πολλών εύχερες τῷ βουλομένω καταμαθεῖν. πολλά γάρ 5 ού μόνον των δυσχερών, άλλὰ καὶ των άδυνάτων είναι δοκούντων κατά τὰς ἀρχάς, μετὰ ταῦτα χρόνου

⁴ έστιν γο. F 14 δεύτερον έστι F, δεύτερον γάρ έστι G, δεύτερον έστι S 15 δ δεχόμενος τους πυρσούς del. Ben 2598.

768. 6 καλ συνηθείας τυχόντα βάστα πάντων έπιτελεϊται. τοῦ δε τοιούτου λόγου παραδείγματα μεν πολλά καλ έτερα πρός πίστιν, έναργέστατον δε το γινόμενον 7 έπλ τῆς ἀναγνώσεως, έπλ γὰρ ἐκείνης, εἴ τις παραστησάμενος ἄνθρωπον ἄπειρον μεν και άσυνήθη 5 γραμματικής, τάλλα δ' άγγίνουν, κάπειτα παιδάριον έξιν έχον παραστήσας καὶ δοὺς βυβλίον κελεύοι 8 λέγειν τὰ γεγραμμένα, δῆλον ὡς οὐκ ἂν δύναιτο πιστεύσαι διότι (δεί) πρώτον έπλ τὰς ὄψεις τὰς ένδς έκάστου των γραμμάτων έπιστήσαι του άναγι- 10 νώσκοντα, δεύτερον έπλ τὰς δυνάμεις, τρίτον έπλ τὰς πρὸς ἄλληλα συμπλοκάς, ὧν ξκαστον ποσοῦ χρό-9 νου τινός δείται. διόπερ όταν άνεπιστάτως θεωρή τὸ παιδάριον ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν ἐπτὰ καὶ πέντε στίχους συνείρον, ούκ αν εύχερως δύναιτο πιστεύσαι 15 10 διότι πρότερον οὖτος οὐκ ἀνέγνωκε τὸ βυβλίον εί δε και την υπόκρισιν και τας διαιρέσεις, έτι δε δασύτητας καὶ ψιλότητας δύναιτο συσσώζειν, οὐδὲ 11 τελέως. διόπερ οὐκ ἀποστατέον οὐδενὸς τῶν χρησί- 691. μων διὰ τὰς προφαινομένας δυσχερείας, προσακτέον 20 δε την έξιν, η πάντα τὰ καλὰ γίνεται θηρατὰ τοῖς άνθρώποις, άλλως τε καὶ περὶ τῶν τοιούτων, ἐν οίς πολλάκις κείται τὸ συνέχον τῆς σωτηρίας.

12 Ταῦτα μὲν οὖν κατὰ τὴν έξ ἀρχῆς ἐπαγγελίαν προήχθημεν εἰπεῖν. ἔφαμεν γὰρ πάντα τὰ θεωρή- 25 ματα καθ' ἡμᾶς ἐπὶ τοσοῦτον εἰληφέναι τὰς προκοπάς, ὅστε τῶν πλείστων τρόπον τινὰ μεθοδικὰς 13 εἶναι τὰς ἐπιστήμας. διὸ καὶ τοῦτο γίνεται τῆς δεόντως ἱστορίας συντεταγμένης ἀφελιμώτατον.

²⁹ des. F fol. 180r extr.

VIII. RES ASIAE.

Οί δ' Απασιάκαι κατοικοῦσι μὲν ἀνὰ μέσον 48 "Όξου και Τανάιδος, ὧν δ μεν είς την Τοκανίαν έμβάλλει θάλατταν, δ δε Τάναις έξίησιν είς την 769. Μαιῶτιν λίμνην είσὶ δ' έκάτεροι κατὰ τὸ μέγεθος πλωτοί. και δοκεί θαυμαστον είναι πῶς οί Νομάδες 2 περαιούμενοι τον Όξον είς την Υρκανίαν έργονται πεζη μετά των ιππων. είσι δε δύο λόγοι περί τού- 3 του τοῦ πράγματος, δ μέν έπιεικής, δ δ' έτερος 10 παράδοξος, οὐ μὴν ἀδύνατος. ὁ γὰρ "Όξος ἔχει μὲν 4 έκ τοῦ Καυκάσου τὰς πηγάς, ἐπὶ πολύ δ' αὐξηθείς έν τη Βακτριανή, συρρεόντων είς αὐτὸν ὑδάτων, φέρεται διὰ πεδιάδος χώρας πολλῷ καὶ θολερῷ δεύματι. παραγενόμενος δ' είς την ξοημον επί τινας 5 15 πέτρας ἀπορρώγας έξωθεϊ τὸ φεῦμα τῆ βία διὰ τὸ πλήθος και την καταφοράν των υπερκειμένων τόπων έπλ τοσούτον ώστε της πέτρας έν τοις κάτω μέρεσι πλείον ή στάδιον ἀφάλλεσθαι την καταφοράν αὐτοῦ. διά δη τούτου τοῦ τόπου φασί τοὺς Απασιάκας παρ' 6 20 αὐτὴν τὴν πέτραν ὑπὸ τὴν καταφοράν τοῦ ποταμοῦ πεζεύειν μετά τῶν ἵππων εἰς τὴν Ὑρκανίαν. δ δ' ετερος λόγος επιεικεστέραν έχει τοῦ πρόσθεν τ την απόφασιν. τοῦ γὰρ ὑποκειμένου τόπου μεγάλους έγοντος πλαταμώνας, είς οθς καταρράττει, τούτους

² F fol. 180° extr. ἀπασία F, ἀσπασίαι S, corr. Ur 175° ex Steph. Byz. s. v. Άπασιάκαι p. 108, 15 ss. Mein.: Απασιάκαι . . . Πολύβιος δεκάτη ''οι δ' Απασιάκαι νομάδες κατοικούσι μεν ἀνὰ μέσον Όξον και Τανάϊδος'' post ἀπασιάκαι add. Ur 175° ex Steph. Byz. l. c. νομάδες, del. Be auctore Sch 6 F' in marg.: περί ὅξον ποταμοῦ και τανάιδος 19 φασίν F

124 RES ASIAE (ANTIOCHUS ET EUTHYDEMUS) [Ol.142,4].

φασί τῆ βία τοῦ ξεύματος ἐκκοιλαίνοντα καὶ διαςρηγνύντα κατὰ βάθος ὑπὸ γῆν φέρεσθαι τόπον οὐ 8 πολύν, εἶτ' ἀναφαίνεσθαι πάλιν. τοὺς δὲ βαρβάρους διὰ τὴν ἐμπειρίαν κατὰ τὸν διαλείποντα τόπον ποιεϊσθαι τὴν δίοδον ἐπὶ τῶν ἵππων εἰς τὴν 5 Ὑρκανίαν.—

Γενομένης δε της προσαγγελίας διότι συμβαίνει 692. 49 τον μεν Εύθύδημον μετά της δυνάμεως είναι περί Ταπουρίαν, μυρίους δ' ίππεις προχαθίζεσθαι φυλάττοντας (τάς) περί τὸν "Αριον ποταμὸν διαβάσεις, 10 έχρινε την πολιορχίαν απογνούς έγεσθαι των προχει-2 μένων. ἀπέχοντος δὲ τοῦ ποταμοῦ τριῶν ἡμερῶν 770. δδόν, έπλ μεν ήμερας δύο σύμμετρον εποιήσατο την πορείαν, τη δε τρίτη μετά τὸ δειπνησαι τοῖς άλλοις αμα τῷ φωτὶ ποιεῖσθαι παρήγγειλε τὴν ἀναζυγήν, 15 3 αὐτὸς δ' ἀναλαβών τοὺς Ιππέας καὶ τοὺς εὐζώνους, άμα δε πελταστάς μυρίους, προήγε νυκτός, πορεία 4 γρώμενος ένεργω. τούς γαρ ίππεῖς έπυνθάνετο των ύπεναντίων τὰς μὲν ἡμέρας έφεδρεύειν παρὰ τὸ γείλος τοῦ ποταμοῦ, τὰς δὲ νύκτας ὑπογωρεῖν πρός 20 τινα πόλιν ούκ έλαττον είκοσι σταδίων (διέγουσαν). 5 διανύσας δε νύκτωρ την καταλειπομένην όδόν, ατε των πεδίων ίππασίμων ύπαργόντων, έφθασε περαιώσας τὸν ποταμὸν ἄμα τῷ φωτὶ τὸ πλεῖστον μέρος 6 της μεθ' έαυτοῦ δυνάμεως. οί δε των Βακτριανών 25 ίππεῖς, σημηνάντων αὐτοῖς τῶν σκοπῶν τὸ γεγονός, έξεβοήθουν, καὶ κατὰ πορείαν συνέμισγον τοῖς ὑπεν-

⁶ des. F fol. 181° prim.

F' in marg.: μάχη ἀντιόχου καὶ εδθυδύμου τῶν βαπτριανῶν 10 περὶ] κατὰ Rei 588, sed v. Krebsium Die Präpos. cet. 101 s. et V 110, 1 14 μὲν post τοις add. Rei 588, sed v. Hu praef. Ι' 67 15 παρήγγειλεν F

αντίοις. δ δε βασιλεύς, θεωρών δτι δεί δέξασθαι 7 την πρώτην έπιφοράν των πολεμίων, παρακαλέσας τούς περί αὐτὸν είθισμένους κινδυνεύειν τῶν ίππέων δισχιλίους, τοῖς μέν ἄλλοις παρήγγειλε κατὰ ε σημαίας και κατ' ούλαμούς αύτοῦ παρεμβαλείν και λαμβάνειν έπάστους τὰς είθισμένας τάξεις, αὐτὸς 8 δε μετά των προειρημένων Ιππέων άπαντήσας συνέβαλε τοις πρώτοις έπιφερομένοις των Βάκτρων. δοκεί δὲ κατὰ τοῦτον τὸν κίνδυνον 'Αντίοχος ἀγω- 9 10 νίσασθαι διαπρεπέστατα τῶν μεθ' αύτοῦ. πολλοί 10 μέν οδυ άμφοτέρων διεφθάρησαν, έπεκράτησαν δε τῆς πρώτης Ιππαργίας οί μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς δε δευτέρας και τρίτης επιφερομένης επιέζοντο και κακώς ἀπήλλαττον. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον, τῶν 11 .5 πλείστων ίππέων έχτεταγμένων ήδη, Παναίτωλος έπαγαγείν παραγγείλας τὸν μὲν βασιλέα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ κινδυνεύοντας ἐδέξατο, τοὺς δὲ τῶν 771. Βακτριανών έπιφερομένους άτάκτως έκ μεταβολής 698. προτροπάδην ήνάγκασε φυγείν. ἐκείνοι μὲν οὖν, τῶν 12 20 περί του Παναίτωλου αύτοις έπικειμένων, ού πρότερον έστησαν έως οδ συνέμιζαν τοίς περί τὸν Εύθύδημον, τοὺς πλείστους ἀπολωλεκότες αὐτῶν: οί δὲ τοῦ βασιλέως ίππεῖς, πολλούς μὲν φονεύσαν- 13 τες, πολλούς (δέ) ζωγρία λαβόντες, άνεγώρουν, καλ 25 τότε μέν αὐτοῦ παρὰ τὸν ποταμὸν πὐλίσθησαν έν 14 δε τούτω τῶ κινδύνω τὸν μεν ῖππον συμβαίνει ***

¹⁰ ἀυτοῦ \mathbf{F} , ἑαυτοῦ \mathbf{S} vulgo, corr. $\mathbf{H}\mathbf{u}$ 20 παναιτωλὸν \mathbf{F}^1 , πὰν αἰτωλῶν \mathbf{F}^1 vel \mathbf{F}^2 , πᾶν αἰτωλῶν \mathbf{S} , corr. $\mathbf{C}\mathbf{a}$ 23 βασιλ $^{\mathfrak{g}}\mathbf{F}$ (v. p. 107, 20) 26 p. 126, 1 ex duobus hiatibus (συμβαίνει ἀποθανεῖν, τρανματισθέντα αὐτόν) apparet non-nulla esse ab epitomatore omissa; Polybium scripsisse τὸν μὲν

ἀποθανεῖν τραυματισθέντα ***, αὐτὸν δὲ πληγέντα διὰ τοῦ στόματος ἀποβαλεῖν τινας τῶν ὀδόντων, καθόλου δὲ φήμην ἐπ' ἀνδρεία περιποιήσασθαι τότε 15 μάλιστα. γενομένης δὲ τῆς μάχης ταύτης ὁ μὲν Εὐθύδημος καταπλαγείς ἀνεχώρησε μετὰ τῆς δυνά- 5 μεως εἰς πόλιν Ζαριάσπαν τῆς Βακτριανῆς.

lπον συνέβη (βασιλέως) ἀποθανεῖν τραυματισθέντα (καιρίως) cet. suspicatur BW 6 ζαριάσπα FS, Ζαρίασπα vulgo, corr. Ur 175° (nam solet F in terminationibus peccare, ut est XI 18, 4 μαχανίδα pro μαχανίδαν), v. Strab. XI 11, 2 (C 516 extr.) des. F fol. 182° prim.

FRAGMENTA LIBRI XI.

I. EX PROCEMIO.

"Ισως δέ τινες ἐπιζητοῦςι πῶς ἡμεῖς οὐ προγρα- 1*
φὰς ἐν ταύτη τῆ βίβλψ, καθάπερ οἱ πρὸ ἡμῶν, ἀλλὰ
καὶ προεκθέσεις καθ' ἐκάστην ὀλυμπιάδα πεποιή5 καμεν τῶν πράξεων. ἐγὰ δὲ κρίνω χρήσιμον μὲν 2
εἶναι καὶ τὸ τῶν προγραφῶν γένος καὶ γὰρ εἰς ἐπί772. στασιν ἄγει τοὺς ἀναγινώσκειν θέλοντας καὶ συνεκκαλεῖται καὶ παρορμᾶ πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν τοὺς
ἐντυγχάνοντας, πρὸς δὲ τούτοις πᾶν τὸ ζητούμενον
10 ἐτοίμως ἔνεστιν εὐρεῖν διὰ τούτου θεωρῶν δὲ διὰ 3
πολλὰς αἰτίας καὶ τὰς τυχούσας ὀλιγωρούμενον καὶ
φθειρόμενον τὸ τῶν προγραφῶν γένος, οὕτως καὶ
διὰ ταῦτα πρὸς τοῦτο τὸ μέρος κατηνέχθην τῆς 4
γὰρ προεκθέσεως οὐ μόνον ἰσοδυναμούσης (πρὸς)

² M 32, 12 H. ἐπιζητοῦσι videtur esse epitomatoris, ἐπιζητήσουσι Geelius coll. III 57, 2 3 ταύτη τῆ βίβλφ] ea quoque videntur esse epitomatoris; conicit h. l. fuisse ταύτη τῆ πραγματεία Orellius ind. lect. Turici 1834 p. 2, δλη τῆ συντάξει BW; addit καὶ ἐν ταῖς πρὸ ταύτης Birtius Das antike Buchwesen Berol. 1882 p. 142 ann. 1; v. Nissenum Mus. Rhenan. 1871, 259 s. 4 καὶ del. Geelius (immerito; nam quaeritur, cur non solita ratione praefationes sint praemissae, sed etiam προεκθέσεις) 11 καὶ τὰς] οὐ τὰς Geelius, codicis scripturam tuetur Orellius l. c.

την προγραφήν, άλλα και πλεϊόν τι δυναμένης, αμα δε και χώραν έχούσης άσφαλεστέραν δια το συμτεπλέχθαι τη πραγματεία, τούτω μαλλον έδοκιμάσαμεν χρησθαι τῷ μέρει παρ' δλην την σύνταξιν
πλην εξ των πρώτων βυβλίων εν έκείνοις (δε) 694.
προγραφάς έποιησάμεθα δια το μη λίαν έναρμόζειν έν αὐτοις το των προεκθέσεων γένος.

II. RES ITALIAE.

- 1 'Αλλὰ πολὸ ὁ ἀδιεστέραν καὶ συντομωτέραν συνέβη γενέσθαι τὴν 'Ασδρούβου παρουσίαν εἰς 'Ιταλίαν. 10 Διόπερ ὡς οὐδέποτε μᾶλλον ὀρθὴ καὶ περίφο- 1184,21 βος ἡ τῶν 'Ρωμαίων πόλις ἐγεγόνει, καραδοκοῦσα τὸ συμβησόμενον. —
- 2 'Ασδρούβα δὲ τούτων μὲν ἤρεσκεν οὐδέν, τῶν 694,6 δὲ πραγμάτων οὐκέτι διδόντων ἀναστροφὴν διὰ τὸ 15 δεωρεῖν τοὺς πολεμίους ἐκτεταγμένους καὶ προσάγοντας, ἡναγκάζετο παρατάττειν τοὺς Ἰβηρας καὶ 778. 3 τοὺς μετ' αὐτοῦ γεγονότας Γαλάτας. προθέμενος δὲ τὰ δηρία τὸν ἀριθμὸν ὄντα δέκα, καὶ τὸ βάθος αὐξήσας τῶν τάξεων, καὶ ποιήσας ἐν βραχεῖ χώρφ κο τὴν ὅλην δύναμιν, πρὸς δὲ τούτοις μέσον αὐτὸν δεὶς τῆς παρατάξεως κατὰ τὴν τῶν δηρίων προστασίαν, ἐποιεῖτο τὴν ἔφοδον ἐκὶ τὰ λαιὰ τῶν πολε-

¹ της προγραφής M, τη προσγραφή Geelius vulgo, corr. BW coll. II 56, 2 7 des. M 32, 27 H. 9. 10 Suid. s. v. φαδιέστερον 11—13 Suid. s. v. φοδή; huc rettulit id fragmentum Hu auctore Mauritio Muellero (progr. Stendal. 1866, 22) 14 F fol. 182^{r} prim. praemisso titulo πολυβίου * * *

μίων, προδιειληφώς δτι δεί κατά τὸν παρόντα κίνδυνον νικάν ή θνήσκειν. δ μέν οδυ Λίβιος άντεπ- 4 ήει τοῖς πολεμίοις σοβαρῶς καὶ συμβαλὼν ταῖς αύτοῦ δυνάμεσιν έμάγετο γενναίως δ δε Κλαύδιος 5 5 έπλ τοῦ δεξιοῦ κέρατος τεταγμένος προάγειν μεν είς τούμπροσθεν καὶ περικεράν τοὺς ὑπεναντίους οὐκ έδύνατο διὰ τὰς προκειμένας δυσχωρίας, αἶς πεπιστευχώς 'Ασδρούβας έποιήσατο την έπλ τα λαιά των πολεμίων έφοδον, απόρως δε διακείμενος έπι τῷ 6 10 μηδεν πράττειν, ύπ' αὐτοῦ (τοῦ) συμβαίνοντος έμαθεν δ δέον ήν πράττειν. διὸ και παραδεξάμενος 7 άπὸ τῶν δεξιῶν τοὺς αύτοῦ στρατιώτας κατὰ τὸν όπισθεν τόπον τῆς μάγης, καὶ τὸ λαιὸν ὑπεράρας της ίδίας παρεμβολης, προσέβαλε κατά κέρας τοῖς 15 Καρχηδονίοις έπὶ τὰ θηρία. καὶ μέχρι μέν [οὖν] 8 τούτων ἀμφίδοξος ην η νίκη. οί τε γαρ ανδρες έφαμίλλως έχινδύνευον άμφότεροι διὰ τὸ μήτε τοῖς 'Ρωμαίοις έλπίδα καταλείπεσθαι σωτηρίας, εί σφαλείεν, μήτε τοις "Ιβηροι και Καρχηδονίοις" τά τε 20 θηρία κοινην άμφοϊν παρείχοντο την χρείαν έν τῆ μάγη μέσα γὰρ ἀπειλημμένα καὶ συνακοντιζόμενα 9 διετάραττε και τὰς τῶν 'Ρωμαίων και τὰς τῶν 'Ιβή- 695. ρων τάξεις. άμα δε τῷ τοὺς περί τὸν Κλαύδιον 10 προσπεσείν κατ' οὐρὰν τοῖς πολεμίοις ἄνισος ἦν ἡ 25 μάχη, τῶν μὲν κατὰ πρόσωπον, τῶν δὲ κατὰ νώτου τοῖς "Ιβηρσι προσκειμένων. έξ οδ και συνέβη τοὺς 11 πλείστους των 'Ιβήρων έν αὐτῷ τῷ τῆς μάχης καιρῷ κατακοπήναι. των δε θηρίων τὰ μεν εξ αμα τοίς 12

¹⁰ ὁπαν | τοῦ F(S), τοῦ add. cod. Tubing. 15 μὲν οὖν FS, μὲν K

130 RES ITALIAE (HASDRUBALIS MORS) [Ol. 143, 1].

άνδράσιν έπεσε, τὰ δὲ τέτταρα διωσάμενα τὰς τάξεις ὕστερον έάλω μεμονωμένα καὶ ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν.

'Ασδρούβας δε και τον προ τούτου γρόνον και 774. 2 κατά τὸν ἔσχατον καιρὸν ἀνὴρ ἀγαθὸς γενόμενος, έν χειρών νόμω κατέστρεψε τον βίον: (δν) οὐκ ἄξιον 5 2 ανεπισήμαντον παραλιπείν. δτι μέν άδελφος ήν 'Αννίβου κατά φύσιν, καὶ διότι χωριζόμενος είς τὴν 'Ιταλίαν τούτφ (τὰς) κατὰ τὴν 'Ιβηρίαν πράξεις ένεγείρισε, ταῦτα μέν έν (τοῖς πρὸ τούτων) ήμῖν (δε-8 δήλωται). παραπλησίως δὲ καὶ διότι πολλοῖς μὲν 10 τοησάμενος άγῶσι πρὸς Ῥωμαίους, πολλαῖς δὲ καὶ ποικίλαις περιστάσεσι παλαίσας διὰ τὸ *** τοὺς έπαποστελλομένους έκ Καργηδόνος είς Ίβηρίαν στρατηγούς, έν πασι τοις είρημένοις καιροίς άξίως μέν τοῦ πατρὸς Βάρκα, καλῶς δὲ καὶ γενναίως τὰς περι- 15 πετείας και τας έλαττώσεις διετέλει φέρων, και ταῦτα διὰ τῶν πρὸ τοῦ συντάξεων δεδηλώκαμεν. 4 περί δε των τελευταίων άγώνων νῦν έροῦμεν, καθό μάλιστα πέφηνεν ήμιν άξιος επιστάσεως είναι καί 5 ζήλου. τοὺς γὰρ πλείστους ίδεῖν έστι τῶν στρατη- 20 νῶν καὶ τῶν βασιλέων, ἐπειδὰν συνιστῶνται τοὺς ύπερ των όλων άγωνας, τὰ μεν έχ των κατορθωμάτων ενδοξα καλ λυσιτελή συνεχώς λαμβάνοντας ύπο την όψιν, και πολλάκις έφιστάνοντας και διαλογιζομένους πῶς ἐκάστοις χρήσονται, κατὰ λόγον 25

^{1. 2} Suid. s. v. ψιλόν: τὰ δὲ θηρία ὅστερον ἑάλω ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν 5. 6 Suid. s. v. ἀνεπισήμαντον: οἰπ ἄξιον ἀνεπισήμαντον παραλιπεῖν τὸν Ἰσδρούβαν, ἄνδρα ἀγαθὸν γενόμενον 7 post χωριζόμενος add. ἐκεῖνος Rei 538, sed. v. X 5, 2 9 δεδήλαται add. BW autore Ca, v. V 111, 8 12 τὸ FS, del. Ca, τὸ στασιάζειν πρὸς αὐτοὺς ἀεὶ coni. BW coll. IX 11, 2 19. 20 Suid. s. v. ἐπίστασις: ὁ δὲ Ἰσδρούβας πέφυκεν ἡμῖν ἄξιος ἐπιστάσεως εἶναι καὶ ζήλον

σφίσι χωρησάντων των πραγμάτων, τὰ δ' ἐκ των 6 άποπτωμάτων ούκέτι πρό όφθαλμών τιθεμένους, οὐδ' ἐν νῶ λαμβάνοντας πῆ καὶ τί πρακτέον ἐκάστοις έστι κατά τάς περιπετείας. καίτοι τὸ μέν ε ετοιμόν έστι, τὸ δὲ πολλῆς δεῖται προνοίας. τοιγαρ- 7 οῦν οί πλεϊστοι διὰ τὴν αύτῶν ἀγεννίαν καὶ τὴν έν τούτοις άβουλίαν αίσχρας μεν εποίησαν τας ήττας, 696. εύγενῶς πολλάχις ήγωνισμένων τῶν στρατιωτῶν, 775. κατήσχυναν δὲ τὰς πρὸ τούτου πράξεις, ἐπονείδι-10 στον δε σφίσι τον καταλειπόμενον εποίησαν βίον. διότι (δέ) πολλοί των ήγουμένων περί τοῦτο τὸ 8 μέρος σφάλλονται, και διότι μεγίστην έν τούτοις έχει διαφοράν άνηρ άνδρός, εύχερες τῷ βουλομένφ καταμαθείν πολλά γὰρ ὑποδείγματα τῶν τοιούτων 15 πεποίηκεν δ προγεγονώς χρόνος. 'Ασδρούβας δ', 9 έως μεν ήν έλπις έκ των κατά λόγον τοῦ δύνασθαι πράττειν ἄξιόν τι τῶν προβεβιωμένων, οὐδενὸς μαλλον προενοείτο κατά τούς κινδύνους ώς τῆς αύτοῦ σωτηρίας έπει δε πάσας ἀφελομένη τὰς είς 10 30 τὸ μέλλον έλπίδας ή τύγη συνέκλεισε πρὸς τὸν έσχατον καιρόν, οὐδὲν παραλιπών οὕτε περί τὴν παρασκευήν ούτε κατά τὸν κίνδυνον πρὸς τὸ νικάν, οὐχ ήττον πρόνοιαν είγε και τοῦ σφαλείς τοῖς ὅλοις ὁμόσε γωρήσαι τοῖς παρούσι καὶ μηδεν ὑπομεῖναι τῶν ποο-25 βεβιωμένων ἀνάξιον.

⁶ ἀγγελίαν FS, ἀγεννίαν G^m (v. XXX 9, 19 τὴν ἀβουλίαν τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀγεννίαν), ἀμέλειαν Ur 175^b, ἀγέντειαν Di, ἀπειφίαν Campius in interpretatione Germanica p. 919 ann. 2 9 προτοῦ F, πρὸ τούτου S, πρὸ τοῦ Ca vulgo, librorum scripturam tuetur Kaelkerus quaest. de eloc. Polyb. p. 276

Ταῦτα μεν οὖν ήμιν είρήσθα περί τῶν εν 11 πράγμασιν άναστρεφομένων, ίνα μήτε προπετώς κινδυνεύοντες σφάλλωσι τὰς τῶν πιστευσάντων έλπίδας μήτε φιλοζωούντες παρά τὸ δέον αίσγρας καί 3 έπονειδίστους ποιώσι τὰς αύτῶν περιπετείας 'Ρω- 5 μαΐοι δε τη μάγη κατορθώσαντες παραυτίκα μεν τὸν γάρακα διήρπαζον τῶν ὑπεναντίων, καὶ πολλούς μέν των Κελτων έν ταϊς στιβάσι χοιμωμένους 2 διὰ τὴν μέθην κατέκοπτον [ερείων τρόπον: συνῆνον δε και την λοιπην των αιγμαλώτων λείαν, ἀφ' ης 10 είς τὸ δημόσιον ἀνήχθη πλείω τῶν τριακοσίων τα-3 λάντων. ἀπέθανον δὲ τῶν μὲν Καργηδονίων κατὰ την μάγην σύν τοῖς Κελτοῖς οὐκ έλάττους μυρίων. των δε Ρωμαίων περί διστιλίους. εάλωσαν δε καί ζωγρία τινές των ένδόξων Καρχηδονίων, οί δε λοιποί 15 4 κατεφθάρησαν. τῆς δὲ φήμης ἀφικομένης εἰς τὴν 'Ρώμην την μεν άρχην ηπίστουν τῷ λίαν βούλεσθαι δ τούτο νενόμενον ίδειν έπειδή δε και πλείους ήκον. 776, οὐ μόνον τὸ γεγονός, άλλὰ καὶ (τὰ) κατὰ μέρος διασαφούντες, τότε δη γαράς ύπερβαλλούσης ήν ή πόλις 697 πλήρης, και παν μέν τέμενος έκοσμεῖτο, πας δε ναὸς 6 έγεμε πελάνων καλ θυμάτων, καθόλου δ' είς τοιαύτην εὐελπιστίαν παρεγένοντο καὶ δάρσος ώστε πάντας του 'Αννίβαν, δυ μάλιστα πρότερου έφοβήθησαν, τότε μηδ' εν Ίταλία νομίζειν παρείναι.

¹⁵ kwyęska F(S), corr. Di $\delta \varepsilon$ F (ε in rasura) 25 des. F 184° extr.

III. RES GRAECIAE.

Ο δε φαντασίαν μεν έχειν έφη τους είρημένους 3, λόγους, την δ' άληθειαν ου τοιαύτην είναι, το δ έναντίον. —

"Ότι μέν ούτε Πτολεμαΐος ὁ βασιλεύς ούθ' ή των 4(5) 'Ροδίων πόλις ούθ' ή των Βυζαντίων και Χίων και Μυτιληναίων έν παρέργω τίθενται τας ύμετέρας, ώ άνδρες Αίτωλοί, διαλύσεις, έξ αύτων των πραγμάτων ὑπολαμβάνω τοῦτ' εἶναι συμφανές. οὐ γὰρ νῦν 2 10 πρώτον οὐδὲ δεύτερον ποιούμεθα πρὸς ὑμᾶς τοὺς ύπερ της είρηνης λόγους, άλλ' έξ δτου τον πόλεμον ένεστήσασθε, προσεδρεύοντες καλ πάντα καιρόν θεραπεύοντες οὐ διαλείπομεν ὑπὲρ τούτων ποιούμενοι πρός ύμας μνήμην, κατά μέν τὸ παρὸν τῆς ύμετέρας 3 15 καί Μακεδόνων στογαζόμενοι καταφθοράς, πρός δέ τὸ μέλλον και περί τῶν σφετέρων πατρίδων και περί των άλλων Έλλήνων προνοούμενοι. καθάπερ γαρ έπί 4 777, τοῦ πυρός, δταν ὑφάψη τις ἄπαξ τὴν ὕλην, οὐκέτι τὸ λοιπὸν ἐπὶ τῆ τούτου προαιρέσει γίνεται τὸ συμ-20 βαΐνου, άλλ' ή ποτ' αν τύχη λαμβάνει την νομήν, τὸ πλεῖον τοῖς ἀνέμοις κυβερνώμενον καὶ τῆ τῆς ύποκειμένης ύλης διαφθορᾶ, καλ πολλάκις ἐπ' αὐτὸν

^{2—4} M \$2, 27. 28 H. Incertum est, utrum hoc fragmentum secundum codicem M post XI 1°, 5 et ante XI 4, 10 inserendum spectet res Italiae an Graeciae; sed cum verba fiant de orationibus habitis (v. Liv. XXVIII 7, 18 s.), nos hanc eclogam putavimus esse coniungendam cum iis quae capite quarto sq. exponuntur 5 F fol. 184° extr.; nomen legati Rhodii (v. Sch t. VII p. 7) addit F² in marg. ad v. 9: Δη [i. e. δημηγορία] θρασυπράτους 7 μιτυληναίων F°S°, corr. Di, v. Meisterhansium Gramm. d. att. Inschr.² p. 23 n. 8

5 τὸν ἐμποήσαντα πρῶτον ώρμησε παραλόγως, τὸν αὐτὸν τρόπον [καλ] δ πόλεμος ὑπό τινων ὅταν ἅπαξ έκκαυθή, τοτε μεν αύτούς τούτους πρώτους άπόλλυσι, ποτέ δε φέρεται φθείρων άδίκως παν τὸ παραπεσόν, αλελ καινοποιούμενος καλ προσφυσώμενος, 5 ώσπερ ὑπ' ἀνέμων, ὑπὸ τῆς τῶν πλησιαζόντων 6 άγνοίας. διόπερ, ὧ άνδρες Αίτωλοί, νομίσαντες καί τούς νησιώτας πανδημεί και τούς την 'Ασίαν κατοικούντας Έλληνας παρόντας ύμων δείσθαι τον μέν πόλεμον άραι, την δ' είρηνην έλέσθαι, διὰ τὸ καί 10 πρός σφας ανήκειν τα γινόμενα, σφφρονήσαντες 7 έντράπητε και πείσθητε τοῖς παρακαλουμένοις. και 698. γάρ εί κατά τινα τύγην έπολεμεῖτε πόλεμον άλυσιτελή μέν, έπειδή παντί πολέμω τοῦτο παρέπεται κατά τὸ πλεῖστον, ἔνδοξον δὲ καὶ κατά τὴν έξ ἀρχῆς 15 ύπόθεσιν και κατά την των αποβαινόντων έπιγοαφήν, ίσως άν τις ύμιν έσχε συγγνώμην, φιλοτίμως 8 διακειμένοις. εί δὲ πάντων αίσχιστον καὶ πολλῆς άδοξίας πλήρη καὶ βλασφημίας, ἇρ' οὐ μεγάλης 9 προσδείται τὰ πράγματ' ἐπιστάσεως; ὑηθήσεται γὰρ 20 τὸ δοκοῦν μετὰ παροησίας ύμεις δ', αν εὖ φρονῆτε, 10 μεθ' ήσυγίας ανέξεσθε. πολλώ γαρ έστιν αμεινον ονειδισθέντας έν καιρώ σωθήναι μάλλον ή πρός χάριν ἀκούσαντας μετ' όλίγον ἀπολέσθαι μεν αὐτούς, άπολέσαι δε και τους λοιπους Ελληνας.

5(6) Λάβετε τοίνυν προ όφθαλμῶν τὴν αύτῶν ἄγ-

² nal del. BW Fleckeis. annal. 1889, 685 3 roérods F^1 ex rods 5 η et F, of S, de G, doel Rei 539, del Ur 175 $^{\rm h}$, alel BW (nam non tam α et η , quam α 1 et η 1 in Urbinate confunduntur) 6 dnd $S^{\rm h}$, dneo F 19 nl η 0 F Ur 175 $^{\rm h}$ (sine dubio ex F), nl η 0 es S 22 inc. M 32, 29 H.: Ori nollà évil à ueivou cet. 25 Ellynas: des. M 32, 81 H.

778. νοιαν. φατέ μέν νὰρ πολεμείν ὑπέρ τῶν Ἑλλήνων πρός Φίλιππον, ΐνα σφζόμενοι μή ποιώσι τούτω τὸ προσταττόμενον, πολεμεῖτε δ' ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ και καταφθορά της Ελλάδος, ταῦτα γὰρ αί συν- ; 5 θήκαι λέγουσιν ύμων αι πρός 'Ρωμαίους, αϊ πρότερον μεν έν τοις γράμμασιν ύπηρχον, νῦν δ' έν τοις πράγμασι θεωρούνται γινόμεναι, καλ τότε μέν αὐτά 3 τὰ γράμματα την αίσχύνην ύμιν ἐπέφερε, νῦν δὲ διά των έργων ύπο την όψιν τοῦτο γίνεται πασι 10 καταφανές. λοιπόν δ μεν Φίλιππος δνομα γίνεται 4 καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου πάσχει γὰρ οὐδὲν δεινόν τούτω δε συμμάχων ύπαρχόντων Πελοποννησίων των πλείστων, Βοιωτων, Εὐβοέων, Φωκέων, Λοκρών, Θετταλών, Ήπειρωτών, κατά τούτων πεποίησθε 15 τὰς συνθήκας ἐφ' ὧ τὰ μὲν σώματα καὶ τἄπιπλα δ 'Ρωμαίων ὑπάρχειν, τὰς δὲ πόλεις καὶ τὴν 'χώραν Αίτωλων. και κυριεύσαντες μέν αὐτοί πόλεως οὕτ' 6 αν υβρίζειν υπομείναιτε τους έλευθέρους ουτ' έμπιπράναι τὰς πόλεις, νομίζοντες ώμὸν είναι τὸ 20 τοιούτο και βαρβαρικόν συνθήκας δε πεποίησθε 7 τοιαύτας, δι' δυ απαυτας τούς άλλους Έλληνας 699. έκδότους δεδώκατε τοῖς βαρβάροις εἰς τὰς αἰσγίστας ύβρεις καλ παρανομίας. καλ ταῦτα πρότερον μέν 8 ήγνοείτο νυνί δε διά της 'Ωρειτών και τών ταλαι-21 πώρων Αίγινητων απασι γεγόνατε καταφανείς, της τύχης ώσπερ επίτηδες επί την εξώστραν αναβιβα-

⁵ λεγουσι F 14. 20 πεποιήσθε F 15 τὰ ἔπιπλα FS³, τἄπιπλα BW (v. Hu Philol. 1859, 313), τἔπιπλα Ben 261 18. ἐπιπράναι F, ἐπιμπράναι S, πιμπράναι cod. Vesont. man. prim., ἐμπιμπράναι vulgo, corr. Be, v. I 53, 4. IV 78, 11. VII 18, 9 24 διὰ τῆς ἀρειτῶν] intellege πόλεως, v. IV 25, 1. 34, 9

9 ζούσης την ύμετέραν άγνοιαν, ή μεν οδυ άργη τοῦ πολέμου και τὰ νῦν ἤδη συμβαίνοντα τοιαῦτ' ἐστί· τὸ δὲ τέλος, ἀν δλως πάντα κατά νοῦν ὑμῖν γωρήση, ποζόν τι δεζ προσδοκάν; δρ' οὐ κακών άρχην μενά-6 (7) λων απασι τοῖς Ελλησιν; δτι γάρ, ἀν 'Ρωμαῖοι τὸν 5 779. εν Ίταλία πόλεμον ἀποτρίψωνται — τοῦτο δ' ἐστίν έν όλίγω, συγκεκλειμένου τῆς Βρεττίας εἰς πάνυ 2 βραχείς τόπους Αννίβου - λοιπον δτι πάση τη δυνάμει την δομην έπὶ τοὺς κατά την Έλλάδα τόπους ποιήσονται, λόγω μεν Αίτωλοις βοηθήσοντες κατά 10 Φιλίππου, τη δ' άληθεία πάσαν ύφ' έαυτούς ποιησόμενοι, καλ λίαν (ὑπολαμβάνω) τοῦτ' εἶναι κατα-3 φανές. έάν τε καλώς προθώνται ποιείν 'Ρωμαΐοι κυριεύσαντες, έκείνων έσεσθαι και την γάριν και την έπιγραφήν, έάν τε κακώς, τών αὐτών ὑπάρξειν καὶ 15 τάς ώφελείας έχ των απολλυμένων και την έξουσίαν 4 (τῶν) σωζομένων. ύμεζς δὲ τότε τοὺς θεοὺς ἐπικα-

(τῶν) σφζομένων. ὑμεῖς δὲ τότε τοὺς θεοὺς ἐπικαλέσεσθε μάρτυρας, ὅταν μήτε τῶν θεῶν βούληται μήτε τῶν ἀνθρώπων ἔτι δύνηται βοηθεῖν ὑμῖν μηδείς. 20

Τσως μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ἔδει πάντα προοράσθαι.
6 τοῦτο γὰρ ἦν ὑμιν πρέπον. ἐπειδὴ δὲ πολλὰ διαφεύγει τῶν μελλόντων τὴν ἀνθρωπίνην πρόνοιαν,
νῦν γε δέον ἀν εἰη, διὰ τούτων τῶν πραγμάτων
συνεωρακότας τὸ συμβαίνον, βέλτιον βουλεύεσθαι ες
7 περὶ τοῦ μέλλοντος. οὐ μὴν ἀλλ' ἡμεῖς γε κατὰ τὸ
παρὸν οὐδὲν ἀπολελοίπαμεν τῶν ἀρμοζόντων ἢ λέγειν ἢ πράττειν τοῖς ἀληθινοῖς φίλοις, καὶ περὶ τοῦ

¹⁴ post ἐπείνων add. εἰπός Lammertus Fleckeis. annal. 1888, 632; sed v. Sch ad h. l. 17 ἐπιπαλέσασδαι FS, ἐπεπαλέσεσδε D et Vesont. ex emend., corr. Ur 175^b

μέλλοντος τὸ δοκοῦν μετὰ παροησίας εἰρήκαμεν ὑμᾶς δ' ἀξιοῦμεν καὶ παρακαλοῦμεν μήθ' αὐτοῖς 8 φθονῆσαι μήτε τοῖς ἄλλοις Ελλησι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς σωτηρίας."

5 Τούτου δὲ ποιήσαντος διατροπήν τινα τοῖς πολ-9700. λοῖς, ὡς ἐδόκει, μετὰ τοῦτον εἰσῆλθον οἱ παρὰ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, οῖ τοὺς μὲν κατὰ μέρος λόγους ὑπερέθειντο, δύο δ' ἔφασαν ἥκειν ἔχοντες ἐντολάς, αἰρουμένων μὲν τῶν Αἰτωλῶν τὴν εἰρήνην ἑτοίμως 10 10 δέχεσθαι *** τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς πρεσβευτὰς τοὺς 780. παρόντας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιμαρτυραμένους χωρίζεσθαι διότι τῶν μετὰ ταῦτα συμβησομένων τοῖς Ἑλλησιν Αἰτωλούς, ἀλλ' οὐ Φίλιππον αἰτιον δεήσει νομίζειν.—

15 Καὶ πολλὰ μὲν αύτὸν κατοιμώξας ὅτι παρὰ μι- 7 (4) κρὸν ἔλθοι τοῦ λαβεῖν τὸν Ἅτταλον ὑποχείριον.—

"Οτι Φίλιππος πορευθείς έπι την Τριχωνίδα λί- 2 μνην και παραγενόμενος είς τον Θέρμον, ενθ' ήν ίερον 'Απόλλωνος, δσα πρότερον ἀπέλιπε τῶν ἀνα™ θημάτων, τότε πάλιν ἄπαντα διελωβήσατο, κακῶς μὲν πρὸ τοῦ, κακῶς δὲ τότε χρώμενος τῷ θυμῷ τὸ 8 γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ὀργιζόμενον είς τὸ θεῖον ἀσεβεῖν τῆς πάσης ἀλογιστίας ἐστὶ σημεῖον. —

'Ελλόπιου, πόλις Αλτωλίας. Πολύβιος ια'.

¹⁰ post δέχεσθαι add εἰ δὲ μὴ Ur 175^b (sed recte animadvertit Hu ita hiatum evadere intolerabilem), μὴ βουλομένων add. BW, monente Hultschio participium aliquod intercidisse 14 des. F fol. 186 med. 15. 16 Suld. s. v. κατοιμώξας 17 P 45, 14 Va 18 τὸ Rei 738, sed v. V 7, 6. 8, 1. 3. 18, 3. Steph. Byz. p. 310, 3 Mein. BW Fleckeis. annal. 1884, 112 ss. 20 inc. M 32, 31 H.: Τὰ δ΄ ἔτερα διελωβήσατο cet. 28 des. P 45, 19 Va M 33, 1 H. 24 Steph. Byz. p. 269, 1 Mein.

5 Φύταιον, πόλις Αἰτωλίας. Πολύβιος ένδεκάτψ.
8 "Ότι τριῶν ὅντων τρόπων, καθ' οὺς ἐφίενται πάντες στρατηγίας οἱ κατὰ λόγον αὐτῆ προσιόντες, πρώτου. μὲν διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων 2 κατασκευῆς, ἐτέρου δὲ τοῦ μεθοδικοῦ καὶ τῆς παρὰ δ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παραδύσεως, τρίτου δὲ τοῦ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔξεως καὶ τριβῆς, 3 πάντων ἦσαν τούτων ἀνεννόητοι οἱ τῶν 'Αχαιῶν ςτρατηγοὶ ἀπλῶς. —

4 Τοῖς γὰο πλείστοις ὑπεγεγόνει τις ζῆλος οὐκ 10 εὐτυχὴς ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας καὶ τῆς ἀκαι5 οίας ἐσπούδαζον γὰο τὰς ἀκολουθίας καὶ τὰς ἐσθῆ-

τας διαφερόντως, καί τις ήν περί τοὺς πλείστους 781. καλλωπισμός, ὑπερέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου γορηγίαν.

6 ὅπλων δ' οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον ἐποιοῦντο λόγον. — 15
7 Οἱ γὰρ πολλοὶ τὰ μὲν ἔργα τῶν εὐτυχούντων 701.
οὐδὲ πειρῶνται μιμεῖσθαι, τὰ δὲ πάρερνα ζηλοῦντες

οὐδὲ πειρῶνται μιμεῖσθαι, τὰ δὲ πάρεργα ζηλοῦντες μετὰ βλάβης ἐκθεατρίζουσι τὴν ἐαυτῶν ἀκρισίαν. — Μεγάλα μὲν γὰρ ἔφη τὴν λαμπρότητα συμβάλ-

λεσθαι πρὸς ἔκπληξιν τῶν ὑπεναυτίων, πολλὰ δὲ το συνεργεῖν τὴν ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἀρμογὴν τῶν ὅπλων 2 εἰς τὴν χρείαν. γίνεσθαι δ' ἀν μάλιστα τὸ δέον, εἰ τὴν μὲν ἐπιμέλειαν, ἢν νῦν ποιοῦνται περὶ τὸν ἱματισμόν, ταύτην ποιήσαιντο περὶ τῶν ὅπλων, τὴν δὲ πρότερον ὀλιγωρίαν περὶ τῶν ὅπλων παρ' αὐτοῖς 25

¹ Steph. Byz. p. 675, 15 Mein. 2—9 Suid. s. vv. στρατηγία et άνεννόητον 10—15 Suid. s. vv. ζηλοτυπία, ἀλαζονεία, ἐσπούδαζον, ὑπερέχων, χορηγία 12 ἐσπούδαζον γὰς ἀκολουθίας] v. Krebsium Zur Rection d. Casus II 27 16—18 F in marg. fol. 186° med., Suid. s. vv. ἐκθεατρίζουσιν et θεατρίζω 19 F fol. 186° med.

ύπάργουσαν, ταύτην μετενέγκαιεν έπὶ τὰς έσθητας. ούτως γὰρ ἄμα τούς τε κατ' ίδίαν βίους ώφελήσε- 3 σθαι καλ τὰ κοινὰ πράγμαθ' δμολογουμένως αὐτοὺς δυνήσεσθαι σώζειν. διόπεο έφη δεῖν τὸν εἰς έξοπλι- 4 5 σίαν ἢ στρατείαν ἐκπορευόμενον, ὅτε μὲν τὰς κνημίδας περιτίθεται, σχοπείν δπως άραρυζαί τε καλ στίλβουσαι των υποδεσμών και κρηπίδων υπάρχωσιν αὖται μᾶλλον, ὅταν δὲ τὴν ἀσπίδα καὶ (τὸν) 5 θώρακα καὶ τὸ κράνος διαλαμβάνη, περιβλέπειν ϊνα 10 τῆς γλαμύδος καὶ τοῦ γιτῶνος καθαρειότερα ταῦθ' ύπάργη και πολυτελέστερα παρ' οίς γάρ τὰ πρὸς 6 έπιφάνειαν αίρετώτερά [έστι] τῶν πρὸς τὴν χρείαν, παρά τούτοις αὐτόθεν εὐθέως προφανές εἶναι τὸ συμβησόμενον έν τοῖς κινδύνοις. καθόλου δ' ήξίου 7 15 διαλαμβάνειν ώς δ μεν έν τοῖς ίματίοις καλλωπισμός γυναικός έστι, καὶ ταύτης οὐ λίαν σώφρονος, ή δ' έν τοῖς ὅπλοις πολυτέλεια καὶ σεμνότης άνδοων άγαθων, προαιρουμένων έαυτούς και τάς 782. πατρίδας ένδόξως σώζειν. πάντες δ' οί παρόντες 8 20 ούτως ἀπεδέξαντο τὰ φηθέντα καὶ τὸν νοῦν τῆς παρακλήσεως έθαύμασαν, ως καλ παραγρημα μέν έκπορευόμενοι τὸ βουλευτήριον εὐθέως ἐνεδείκνυντο (τούς) πεκαλλωπισμένους καλ διακλίνειν ένίους ηνάγκαζον της άγορας, έτι δε μαλλον έν ταις έξοπλισίαις 9 25 καὶ στρατείαις παρετήρουν σφᾶς αὐτοὺς έν τοῖς προειρημένοις.

Ούτως εἶς λόγος εὐκαίρως ὁηθεὶς ὑπ' ἀνδρὸς 10 ἀξιοπίστου πολλάκις οὐ μόνον ἀποτρέπει τῶν χειρί- 702.

^{10. 11} Suid. s. v. καθαρσιώτερα: παθαρσιώτερα ταῦθ' ὑπάρχει παὶ πολυτελέστερα 10 παθαρσιώτερα FS Suid., corr. Sch 12 [έστι] WB 27 inc. M 33, 2 H.: "Ότι εἶς λόγος cet.

στων, άλλα καλ παρορμά πρός τα κάλλιστα τούς άν-2 θρώπους. δταν δὲ καὶ τὸν ἔδιον βίον ἀκόλουθον είσφέρηται τοῖς είρημένοις ὁ παρακαλῶν, ἀνάγκη λαμβάνειν την πρώτην πίστιν την παραίνεσιν. δ δη περί έκεῖνον τὸν ἄνδρα μάλιστ' ἄν τις ίδοι γινό- 5 3 μενον. κατό τε γάρ ιὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν σίτησιν άφελής και λιτός ήν, δμοίως δε και περί τας τοῦ σώματος θεραπείας, έτι δε καί τας έντεύξεις, εύπε-4 ρίχοπτος καὶ ἀνεπίφθονος περί γε μὴν τοῦ παρ δλου του βίου άληθεύειν μεγίστην έποιήσατο σπου- 10 δήν. τοινάρτοι βραγέα καλ τὰ τυγόντ' ἀποφαινόμενος μενάλην έγκατέλειπε πίστιν τοῖς ἀκούουσι. 5 παράδειγμα γάρ έν πασι τὸν ίδιον βίον είσφερόμενος οὐ πολλῶν ἐποίει προσδεῖσθαι λόγων τοὺς 6 άκούοντας. διὸ καὶ πολλάκις λόγους μακρούς καὶ 15 δοχοῦντας ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων δεόντως είρησθαι δι' όλίγων φημάτων τη πίστει καί ταϊς έννοίαις των πραγμάτων όλοσχερώς έξέβαλε.

7 Πλην τότε συντελεσθέντος τοῦ διαβουλίου πάντες ἐπανῆγον ἐπὶ τὰς πόλεις, τά τε ὁηθέντα καὶ νο τὸν ἄνδρα διαφερόντως ἀποδεδεγμένοι, καὶ νομίζοντες οὐδ' ἀν παθεῖν οὐδὲν δεινὸν ἐκείνου προ-8 εστῶτος. ὁ δὲ Φιλοποίμην εὐθέως ἐπεπορεύετο τὰς πόλεις, ἐνεργῶς καὶ μετὰ σπουδῆς ποιούμενος τὴν 788.9 ἔφοδον. κἄπειτα συναγαγὼν τοὺς ὅχλους ἅμα μὲν κο

⁴ παραίνεσιν: des. M 83, 6 H. 6 inc. P: "Οτι φιλοποίμην ὁ τῶν ἀχαιῶν στρατηγὸς κατά τε τὴν ἐσθῆτα cet. 8. 9 Suid. 8. ν. εὐπερίκοπτος: ὁ δὲ πρὸς τὰς ἐντεύξεις εὐπερίκοπτος ἡν καὶ ἀνεπίφθονος 8 εὐπερίκοπτος F. Suid., εὐπέριπτος S, εὐπερίοπτος coni. Bentenus observ. crit. in Polyb. p. 43 s., sed librorum scripturam optime tuetur Rei 541 s. 12 ἀπούονσιν F 13 πᾶσιν F 23 ἐπορεύετο εἰς FS, ἐπεπορεύετο corr. Hu, ν. Erzähl. Zeitf. IX 3

(έγύμναζεν ἄμα δὲ) συνέταττε καὶ τέλος οὐδ' ὅλους όκτὰ μῆνας χρησάμενος τῆ τοιαύτη παρασκευῆ καὶ μελέτη συνῆγε τὰς δυνάμεις εἰς Μαντίνειαν, διαγωνιούμενος πρὸς τὸν τύραννον ὑπὲρ τῆς ἀπάντων δ Πελοποννησίων ἐλευθερίας.

Ο δε Μαγανίδας κατατεθαροπκώς, και νομίζων 11 ώς αν εί κατ' εύγην αὐτῷ γίνεσθαι την τῶν 'Αγαιῶν δρμήν, αμα τω γνωναι διότι συνηθροισμένοι τυγχάνουσιν είς την Μαντίνειαν, παρακαλέσας έν Τενέα 2 10 τούς Λακεδαιμονίους τὰ πρέποντα τοῖς καιροῖς, εὐθέως είς την επιούσαν, άρτι της ημέρας επιφαινούσης, προηγεν ώς έπὶ την Μαντίνειαν, της μεν φάλαγγος καθηγούμενος τῷ δεξιῷ κέρατι, τοὺς δὲ μισθο-3 708. φόρους έξ έκατέρου τοῦ μέρους τῆς πρωτοπορείας 16 παραλλήλους άγων, έπι δε τούτοις ζεύγη πληθος δογάνων καὶ βελών κομίζοντα καταπελτικών. κατά 4 δε τον αὐτον καιρον Φιλοποίμην είς τρία μέρη διηοηκώς την δύναμιν έξηγεν έκ της Μαντινείας, κατά μέν (την) έκ τοῦ Ποσειδώνος ιεροῦ φέρουσαν τοὺς 20 Ίλλυριούς και θωρακίτας, αμα δὲ τὸ ξενικὸν απαν καί τούς εὐζώνους, κατά δὲ τὴν έξῆς ὡς πρὸς τὰς δύσεις τοὺς φαλαγγίτας, ἔτι δὲ κατὰ τὴν ἐχομένην τούς πολιτικούς Ιππεζς. τοζς μέν οδν εύζώνοις κατε- 5 λάβετο πρώτοις τὸν λόφον τὸν πρὸ τῆς πόλεως, δς 25 άνατείνων ίκανὸν ύπὲρ τὴν όδὸν κεῖται τὴν Ξενίδα

¹ συντέταξεν καὶ \mathbf{F} , συνέταξε καὶ \mathbf{S} , addit αμα δ' έγύμναζε \mathbf{Rei} 542, συντέταζτε τοὺς νέους αμα δ' έγύμναζε καὶ \mathbf{Hu} , έγύμναζεν αμα δὲ συνέταττε καὶ \mathbf{BW} coll. I 73, 2 6 88. Suid. 8. \mathbf{v} . κατ' εὐχὴν αὐτῷ γενέσθαι: δ δὲ στρατηγὸς νομίζων αὐτῷ κατ' εὐχὴν γενέσθαι \mathbf{r} . τ. Αχ. δομήν, προήγεν ὡς ἐπὶ τὸν πόλεμον 8 αμα τὸ \mathbf{F} 9 τεγαία $\mathbf{F}(\mathbf{S})$, corr. Scaliger 19 \mathbf{l} ερὸν $\mathbf{F}(\mathbf{S})$, corr. idem

καὶ τὸ προειρημένον ἱερόν· τοὺς δὲ θωρακίτας συνάπτων ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν κατέστησε. τούτοις δὲ
6 συνεχεῖς τοὺς Ἰλλυριοὺς παρενέβαλε. μετὰ δὲ τούτους ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν τὴν φάλαγγα κατὰ τέλη
σπειρηδὸν ἐν διαστήμασιν ἐπέστησε παρὰ τὴν τά- 5
φρον τὴν φέρουσαν ἐπὶ τοῦ Ποσειδίου διὰ μέσου
τοῦ τῶν Μαντινέων πεδίου καὶ συνάπτουσαν τοῖς
784. ὅρεσι τοῖς συντερμονοῦσι τῆ τῶν Ἐλισφασίων χώρα.
7 πρὸς μὲν τούτοις ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας ἐπέστησε τοὺς
'Αχαϊκοὺς ἱππεῖς, ὧν 'Αρισταίνετος ἡγεῖτο Δυμαῖος: 10
κατὰ δὲ τὸ λαιὸν αὐτὸς εἶγε τὸ ξενικὸν ἄπαν ἐν

⁴ κατὰ τέλη uncis includit Bentenus l. c. p. 47 s. 5 ἐπέστησεν F 8 συντερμονοῦσιν F 15. 16 Suid. s. v. ἐμφαντικῶς: ὁ δὲ παρεκάλει — παρόντος κινδόνου 16 τὸν παρόντα κίνδυνον coni. Bentenus l. c. p. 44 s. (sed pendet genetivus τοῦ .. κινδόνου non a παρακαλείν sed ab ἐμφαντικῶς) 19—21 Suid. s. v. ἀντιπαράκλησιν: εἰς τοιαύτην προθυμίαν — δυνάμεων

Ο δε Μαχανίδας το μεν πρώτον υπέδειξεν ώς 4704. δρθία τη φάλαγγι προσμίξων πρός το δεξιον των πολεμίων έπεὶ δ' έπλησίασε, λαβών σύμμετρον άπόστημα περιέχλα την δύναμιν έπι δόρυ, και παρεκτεί-5 νας ίσον έποίησε τὸ παρ' αύτοῦ δεξιὸν τῷ τῶν 'Αχαιών εὐωνύμω, τοὺς δὲ καταπέλτας πρὸ πάσης έπέστησε τῆς δυνάμεως ἐν διαστήμασιν. ὁ δὲ Φιλο- 5 ποίμην θεασάμενος αὐτοῦ τὴν ἐπιβολήν, ὅτι τοῖς καταπέλταις έπευόει βαλών είς τὰς σπείρας τῶν 10 φαλαγγιτών τραυματίζειν τούς άνδρας καὶ θόρυβον έμποιείν τοίς δλοις, οὐκέτι χρόνον ἔδωκεν οὐδ' 6 άναστροφήν, άλλὰ διὰ τῶν Ταραντίνων ἐνεργῶς έχρητο τη καταρχή του κινδύνου κατά τους περί το Ποσείδιον τόπους, όντας έπιπέδους και πρός ίππι-785. κήν εύφυεῖς χρείαν. ὁ δὲ Μαχανίδας δρῶν τὸ γινό- 7 μενον ήναγκάζετο ποιείν τὸ παραπλήσιον καὶ συναφείναι τούς παρ' αύτοῦ Ταραντίνους.

Το μέν οὖν πρῶτον αὐτῶν τούτων ἀνδρώδης ἡν 13 ἡ σύμπτωσις κατὰ βραχὸ δὲ προσγινομένων τοῖς τονεβη (τὸ) παρ' ἐκατέρων ξενικὸν ἀναμὶξ γενέσθαι, πάντη δὲ τούτων συμπλοκῆς ἀθρόως καὶ κατ' ἄνδρα 2 γινομένης ἐπὶ πολὸν χρόνον πάρισος ἡν ὁ κίνδυνος οὕτως ὥστε τὰς λοιπὰς δυνάμεις, καραδοκούσας καθ' ὁποτέρων ὁ κονιορτὸς τραπήσεται, μὴ δύνασθαι συμβαλεῖν διὰ (τὸ) μένειν ἀμφοτέρους ἐπὶ πολὸ διακατέχοντας ἐν τῆ μάχη τὸν ἔξ ἀρχῆς τόπον. χρόνου δὲ γινομένου κατίσχυον καὶ τῷ πλήθει καὶ 3 ταῖς εὐχειρίαις διὰ τὴν ἔξιν οἱ παρὰ τοῦ τυράννου μισθοφόροι. τοῦτο δ' εἰκότως καὶ τὸ παράπαν εἰωθε 4 γίνεσθαι. ὅσφ γὰρ συμβαίνει τοὺς ἐν ταῖς δημο- 5

πρατίαις δηλους προθυμοτέρους ὑπάργειν ἐν τοῖς πολεμιχοίς άγωσι των τοίς τυράννοις πολιτιχών ύποταττομένων, τοσούτω τὰ παρὰ τοῖς μονάργοις ξενικὰ των έν ταις δημοκρατίαις μισθοφορούντων είκος 6 ύπεράγειν και διαφέρειν. ώσπερ γαρ έπ' έκείνων 5 οίς μεν ύπερ ελευθερίας έστίν, οίς δ' ύπερ δουλείας δ κίνδυνος, ούτως έπλ τῶν μισθοφόρων οἶς μὲν ὑπὲρ δμολογουμένης έπανορθώσεως, (οίς δ') ύπερ προδή-705. 7 λου βλάβης γίνεται φιλοτιμία. δημοχρατία μεν γάρ, έπανελομένη τοὺς έπιβουλεύσαντας, οὐκέτι μισθοφό- 10 ροις τηρεί την έαυτης έλευθερίαν τυραννίς δ' δσω μειζόνων έφιεται, τοσούτω πλειόνων προσδείται μι-8 σθοφόρων. πλείονας γαρ άδικοῦσα πλείονας έχει καί τούς επιβουλεύοντας, ή δε των μονάργων ασφάλεια τὸ παράπαν εν τῆ τῶν ξένων εὐνοία κεῖται καὶ δυ- 15 νάμει.

786. 14 Διὸ δὴ καὶ τότε συνέβαινε τὸ παρὰ τῷ Μαχανίδα ξενικὸν οὕτως ἐκθύμως ἀγωνίζεσθαι καὶ βιαίως ῶστε μηδὲ τοὺς ἐφεδρεύοντας τοῖς ξένοις Ἰλλυριοὺς καὶ θωρακίτας δύνασθαι τὴν ἔφοδον αὐτῶν ὑπομεῖ- ૧૦ ναι, πάντας δ' ἐκπιεσθέντας φεύγειν προτροπάδην ὡς ἐπὶ τῆς Μαντινείας, ἀπεχούσης τῆς πόλεως ἐπτὰ 2 σταδίους. ἐν ῷ δὴ καιρῷ τὸ παρ' ἐνίοις ἀπορούμενον τότε παρὰ πᾶσιν ὁμολογούμενον ἐγένετο καὶ συμφανές, ὅτι πλεῖστα τῶν κατὰ πόλεμον συντελουμέ- 15 νων (παρὰ τὴν τῶν ἡγουμένων) ἐμπειρίαν καὶ πάλιν 3 ἀπειρίαν ἐπιτελεῖται. μέγα μὲν γὰρ ἴσως κὰὶ τὸ προτερήματος ἀρχὴν λαβόντα προσθεῖναι τἀκόλου- θον, πολὸ δὲ μεῖζον τὸ σφαλέντα ταῖς πρώταις ἐπι-

² ἀγῶσιν \mathbf{F} 9-11. Suid. s. \mathbf{v} . δημοχρατία: δημοκρατία ἐπανελομένη -- έλενθερίαν

βολαίς μείναι παρ' αύτον και συνιδείν την τών εὐτυγούντων ἀκρισίαν καὶ συνεπιθέσθαι τοῖς τούτων άμαρτήμασιν. ίδεῖν γοῦν ἔστι πολλάκις τοὺς 4 μέν ήδη δοκούντας πεπροτερηκέναι μετ' όλίγον τοίς 5 δλοις έσφαλμένους, τοὺς δ' έν άρχαζς δόξαντας έπταικέναι πάλιν έκ μεταβολής παρά την αύτων άγχίνοιαν τὰ δλα παραδόξως κατωρθωκότας. δ δή καί 5 τότε προφανώς έδόκει περί τους ήγεμόνας αμφοτέρους γεγονέναι. τοῦ γὰρ ξενικοῦ παντὸς έγκεκλι- 6 10 κότος τοῖς 'Αγαιοῖς καὶ παραλελυμένου τοῦ λαιοῦ κέρως, δ μεν Μαχανίδας άφέμενος τοῦ μένειν έπί των ύποκειμένων, και τούς μεν κατά κέρας ύπεραίρειν τοῖς δὲ κατὰ πρόσωπον ἀπαντᾶν καὶ πειρᾶσθαι τῶν ὅλων, τούτων μὲν οὐδὲν ἔπραξεν, ἀχρατῶς δὲ 7 15 καλ μειρακιωδώς συνεκχυθείς τοις έαυτου μισθοφόροις έπέχειτο τοῖς φεύνουσιν, ώσπερ οὐκ αὐτὸν τὸν φόβον ίκανὸν όντα τοὺς ἄπαξ έγκλίναντας άγρι τῶν 706. πυλών συνδιώχειν.

Ο δὲ τῶν 'Αχαιῶν στρατηγὸς ἔως μὲν τοῦ δυ-15
20 νατοῦ διακατεῖχε τοὺς μισθοφόρους, ἐπ' ὀνόματος
787. καλῶν καὶ παροξύνων τοὺς ἡγεμόνας ἐπεὶ δ' έωρα 2
τούτους ἐκβιαζομένους, οὐ πτοηθεὶς ἔφευγεν οὐδ'
ἀθυμήσας ἀπέστη ***, ἀλλ' ὑποστείλας αὑτὸν ὑπὸ
τὸ τῆς φάλαγγος κέρας, ᾶμα τῷ παραπεσεῖν τοὺς
25 διώκοντας καὶ γενέσθαι τὸν τόπον ἔρημον, καθ' δυ δ

² ἀτυλούντων FS, corr. Ur 176* 18 ἀπαντῶν BW coll. III 65, 6. XVIII 3, 3, ἄγειν FS, προσάγειν Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 37, ἐπάγειν Bentenus l. c. p. 27 22 ἔφευγεν FS, ἔφυγεν Ur 176*, sed v. Hu Erzähl. Zeitf. XXVII 2 23 ἀπέστη *** ἀλλ΄ Βεπ 262, τῆς ἐπιβολῆς supplet BW coll. III 51, 1. 54, 8. IV 79, 7. V 46, 4. 48, 15. 57, 7. 62, 5 25 τὸν τόπον γενέσθαι ἔφημον FS, γενέσθαι Ροικε, Hist. III.

πίνδυνος ήν, εὐθέως τοῖς πρώτοις τέλεσι τῶν φαλαγγιτών έπ' ἀσπίδα κλίνων, προήγε μετὰ δρόμου, 8 τηρών τὰς τάξεις. καταλαβόμενος δὲ τὸν ἐκλειφθέντα τόπον όξέως, άμα μεν απετέτμητο τούς διώκοντας, αμα δ' ὑπερδέξιος έγεγόνει τοῦ τῶν πολεμίων κέρα- 5 4 τος, και τούς μέν φαλαγγίτας αὐτοῦ παρεκάλει θαρρείν καλ μένειν, έως αν παραγγείλη ποιείσθαι την 5 έπαγωγην αναμίξ. Πολυαίνω δ' έπέταξε τῷ Μεγαλοπολίτη τούς περιλειπομένους καλ τούς διακεκλικότας την φυγην 'Ιλλυριούς καλ θωρακίτας καλ 10 μισθοφόρους συναθροίσαντι μετά σπουδής έφεδρεύειν τῷ κέρατι τῆς φάλαγγος καὶ τηρεῖν τὴν ἐπάνο-6 δον των έχ διώγματος άναγωρούντων, οί δε Λακεδαιμόνιοι χωρίς παραγγέλματος, έπαρθέντες ταϊς διανοίαις έπλ τῷ τῶν εὐζώνων προτερήματι, κατα- 15 βαλόντες τὰς σαρίσας ώρμησαν ἐπὶ τοὺς ὑπεναν-7 τίους. δτε δε κατά την έπαγωγην προάγοντες ήκον έπλ τὸ τῆς τάφρου χεῖλος, τὰ μὲν οὐκέτι διδόντος τοῦ καιροῦ μεταμέλειαν ώστ' ἐν χερσίν ὄντας τῶν πολεμίων ἀναστρέφειν, τὰ δὲ καὶ τῆς τάφρου κατα- 20 φρονήσαντες διὰ τὸ τὴν κατάβασιν ἔγειν ἐκ πολλοῦ καὶ μήθ' ὕδωρ κατὰ τὸ τέλος ἐν αὐτῆ μήτε τιν' άγρίαν ύλην υπάρχειν, ωρμησαν άνεπιστάτως διά ταύτης.

τον τόπον ξεημον BW, ut et hiatus evitetur et collocatio verborum usitata Polybio restituatur, v. II 50, 10. III 65, 4. 73, 6. 84, 1. IV 14, 7. X 34, 2 2 πλίνειν FS, corr. Scaliger προήγεν F 8 πολυβίω F(S), coll. XXXVII 2^b (4), 5 Luchtius exc. Vatic. p. 81 s. coni. Πολύβφ, corr. Πολυαίνω BW XI 18, 2 (ubi alter Polyaenus diserte discernitur additis τον Κυπαρισσέα, Simiae vero, eius comitis, solum nomen affertur) XXVIII 6, 8 15 ἐπι τὸ F, corr. S⁵

Ο δε Φιλοποίμην αμα τω παραπεσείν κατά των 16 ύπεναντίων τὸν έχ πολλών γρόνων έωραμένον ὑπ' αὐτοῦ χαιρόν, τότε πᾶσιν ἐπάγειν τοῖς φαλαγγίταις 788. χαταβαλούσι τὰς σαρίσας παρήγγειλε. τῶν δ' 'Αγαιῶν 2 5 δμοθυμαδόν και μετά καταπληκτικής κραυγής ποιησαμένων την έφοδον, οί μεν προδιαλελυκότες τας τάξεις των Λακεδαιμονίων έν τη της τάφρου κατα-(βάσει πάλιν άνα)βαίνοντες πρός ύπερδεξίους τούς 707. πολεμίους ἀποδειλιάσαντες έτρέποντο το δε πολύ 3 10 πλήθος εν αὐτή τή τάφρω διεφθείρετο, τὸ μεν ὑπὸ των 'Αγαιών, τὸ δ' ὑπὸ των ἰδίων. συνέβαινε δὲ 4 τὸ προειρημένον οὐκ αὐτομάτως οὐδ ἐκ τοῦ καιροῦ, διὰ δὲ τὴν ἀγχίνοιαν τοῦ προεστώτος, (δς) εὐθέως προεβάλετο την τάφρον. δ δε Φιλοποίμην 5 15 οὐ φυγομαχών, ώς τινες ὑπελάμβανον, ἀλλὰ καλ λίαν ακριβώς καὶ στρατηγικώς ξκαστα συλλογισάμενος, δτι παραγενόμενος δ Μαγανίδας, εί μεν προσάξει την δύναμιν οὐ προϊδόμενος την τάφρον, οὕτω συμβήσεται παθείν αὐτῷ τὴν φάλαγγα (τὸ) προειρη-20 μένον νῦν, γινόμενον δὲ τότ' ἐπὶ τῆς ἀληθείας εί 6 δε συλλογισάμενος την δυσχρηστίαν της τάφρου, κάπειτα μεταμεληθείς και δόξας αποδειλιάν, έκ παρατεταγμένων απολύσει καὶ μακράν αύτον έν πορεία διδόναι μέλλει, διότι χωρίς όλοσχερούς άγωνος

¹ ἄμα τὸ F, corr. S^s 2 ἐκ πολλοῦ χοόνον ἑωραμένον F, ἐκ πολλοῦ χρόνον ἑωραμένον S vulgo, ἐκ πολλοῦ χρόνον προεωραμένον coni. Naberus Mnemos. 1857, 255, ἐκ πολλοῦ χρόνων μορεωραμένον Hu, ἐκ πολλοῦ χρόνων ἑωραμένον BW coll. IV 17, 4 4 σαρισσας F(S) 13. 14 προεστῶτος εὐθέως προεβάλετο τὴν τάφρον F(S), προεστῶτος δς κτλ. G, προεστῶτος. εὐθέως γὰρ κτλ. Ca vulgo (de hac periodo v. Rei 547) 19 προειρημεν I1. Θ. προειρημεν I24 διδόναι μέλλει I3 I4 I6 I8 I7 I9 προειρημεν I8.

αύτῶ μεν τὸ νικᾶν, εκείνω δε τάναντία περιέσται. 7 πολλοίς γὰρ ήδη τοῦτο συμβέβηκεν, οῖτινες παραταξάμενοι μέν, ούκ άξιόχοεως (δὲ νομίσαντες) σφας αύτούς είναι τοῖς ὑπεναντίοις ἀγωνίζεσθαι, τινὲς 8 μεν διὰ τόπους, οἱ δὲ διὰ πλῆθος, οἱ δὲ δι' ἄλλας τ αίτίας, μακράν έαυτούς δύντες έν πορεία, κατά την άπόλυσιν δι' αὐτῶν τῶν οὐρανούντων ἤλπισαν οί 789. μεν προτερήσειν, οί δ' άσφαλῶς ἀπολυθήσεσθαι 9 των πολεμίων. εν οίς δή και μεγιστα συμβαίνει τούς ήγουμένους *** 10

Πλην δ γε Φιλοποίμην οὐ διεψεύσθη τη προ-17 νοία τοῦ συντελεσθησομένου τροπήν (γὰρ) ίσχυρὰν 2 συνέβαινε γίνεσθαι των Λακεδαιμονίων. συνορών δὲ τὴν φάλαγγα νικῶσαν καὶ τὰ ὅλα καλῶς αὐτῶ προχωρούντα καλ λαμπρώς, έπλ τὸ καταλειπόμενον 15 ώρμησε της όλης επιβολής· τοῦτο δ' ην τὸ μη δια-3 φυγείν τὸν Μαγανίδαν, είδως οὖν αὐτὸν κατά (τὴν) τοῦ διώγματος παράπτωσιν ἀποτετμημένον έν τοῖς πρός την πόλιν μέρεσι της τάφρου μετά των ίδίων 4 μισθοφόρων, έκαραδόκει την τούτου παρουσίαν. δ 20 δε Μαγανίδας, συνθεφρήσας κατά την απόλυσιν την άπὸ τοῦ διώγματος φεύγουσαν τὴν αύτοῦ δύναμιν. καλ συλλογισάμενος διότι προπέπτωκε καλ διέψευσται της όλης έλπίδος, εὐθέως έπειρατο συστραφείς μεθ' 708. ών είγε περί αύτον ξένων, άθρους διαπεσείν δια των 25 δ έσκεδασμένων καὶ διωκόντων. εἰς ὰ καὶ συνορῶντες ένιοι συνέμενον αὐτῷ τὰς ἀρχάς, ταύτην έχοντες τὴν

⁶ έλπίδα της σωτηρίας, ώς δε παραγενόμενοι συνεζδον

διαβαλετ Scaliger, librorum scripturam rectam esse putat Madvigius adversar. crit. I 483 10 post ήγουμένους add. σφάλλεσθαι aut βλάπτεσθαι Rei 548, άμαςτάνειν Gronovius

τοὺς 'Αχαιοὺς τηφοῦντας τὴν ἐπὶ τῆς τάφρου γέφυραν, τότε δὴ πάντες ἐξαθυμήσαντες ἀπέρρεον ἀπ΄
αὐτοῦ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἐπορίζετο τὴν σωτηρίαν. καθ' ὂν δὴ καιρὸν ὁ τύραννος ἀπογνοὺς τὴν 7
διὰ τῆς γεφύρας ὁδὸν παρήλαυνε παρὰ τὴν τάφρον,
ἐνεργῶς διάβασιν ζητῶν.

Ο δε Φιλοποίμην, επιγνούς τον Μαγανίδαν από 18 τε της πορφυρίδης και του περί τον ίππον κόσμου, τούς μέν περί τον 'Αναξίδαμον ἀπολείπει, παρακαλέ-10 σας τηρείν επιμελώς την δίοδον και μηδενός φείδεσθαι των μισθοφόρων διὰ τὸ τούτους είναι τοὺς συναύξοντας αίει τὰς έν τῆ Σπάρτη τυραννίδας. αὐτὸς δὲ παραλαβών Πολύαινον τὸν Κυπαρισσέα 2 790. και Σιμίαν, οίς έγρητο τότε παρασπίσταις, έκ τοῦ 15 πέραν τῆς τάφρου τὴν ἀντιπαραγωγὴν ἐποιεῖτο τῷ τυράννω καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ. δύο γὰρ ἦσαν οί τότε τῷ 3 Μαχανίδα συμμίξαντες, 'Αρηξίδαμος και των μισθοφόρων είς. άμα δὲ τῷ τὸν Μαγανίδαν κατά τινα 4 τόπον εὔβατον τῆς τάφρου, προσθέντα τοὺς μύωπας, 20 βία τὸν ἵππον ἐπάγειν καὶ διαπερᾶν, συναγαγών ἐκ μεταβολής δ Φιλοποίμην αὐτῶ καὶ πατάξας τῶ δόρατι καιρίως, καλ προσενεγκών τῷ σαυρωτῆρι πληγην άλλην έχ διαλήψεως, έν χειρών νόμφ διέφθειρε τὸν τύραννον, τὸ δὲ παραπλήσιον έγίνετο καὶ περί 5 25 τὸν 'Αρηξίδαμον ὑπὸ τῶν παρίππων. ὁ δὲ τρίτος άπογνούς την διάβασιν διέφυγε τον κίνδυνον κατά τὸν τῶν προειρημένων φόνον, πεσόντων δ' ἀμφο- 6 τέρων, εὐθέως οί περί τὸν Σιμίαν, σχυλεύσαντες τούς νεκρούς καὶ συναφελόντες αμα τοῖς δπλοις τὴν

⁵ παρήλαυνεν F

τοῦ τυράννου κεφαλήν, ἠπείγοντο πρὸς τοὺς διώ-7 κουτας, σπεύδουτες έπιδεϊξαι τοῖς ὅχλοις τὴν ἀπώλειαν τοῦ τῶν ὑπεναντίων ἡγεμόνος γάριν τοῦ πιστεύσαντας έτι μάλλον άνυπόπτως καλ τεθαροηκότως ποιήσασθαι του έπιδιωγμου των υπεναυτίων 5 8 εως της Τενεατών πόλεως. δ καλ μεγάλα συνεβάλετο 709. πρός την δρμην των σχλων ού γάρ ηκιστα διά τούτων της μεν Τεγέας έξ έφόδου κύριοι κατέστησαν, ταις δ' έχομέναις παρά του Εύρώταν έστρατοπέδευον, πρατούντες ήδη των ύπαίθρων άναμ- 10 9 φισβητήτως. και πολλών χρόνων οὐ δυνάμενοι τοὺς πολεμίους έχ της οίχείας απώσασθαι, τότε πασαν 10 άδεως επόρθουν αὐτοί την Λακωνικήν, των μέν 791. ίδίων οὐ πολλοὺς ἀπολωλεκότες ἐν τῆ μάχη, των δε Δακεδαιμονίων απεκτακότες μεν ούκ ελάττους 15 τών τετρακισχιλίων, ζωγρία δ' είληφότες έτι πλείους τούτων, δμοίως δε και της αποσκευης κεκυριευκότες άπάσης καὶ τῶν ὅπλων.

IV. RES ITALIAE.

19^a(18^a) "Ότι φηςὶν ὁ Πολύβιος, τί γὰο ὅφελός ἐστι τοῖς το ἀναγινώσκουσι διεξιέναι πολέμους καὶ μάχας καὶ πόλεων ἐξανδραποδισμούς καὶ πολιορκίας, εἰ μὴ τὰς αἰτίας ἐπιγνώσονται, παρ' ἄς ἐν ἐκάστοις οἱ μὲν

⁶ συνεβάλετο FS, συνεβάλλετο Ur 176^b, sed. v. Hu Erzähl. Zeitf. XXI 18 9 ταζς δεχομενες F, ταζς δεχομένας εσ. Tubing. Ur 176^b, της δ΄ έχομένης Ca vulgo, τη δ΄ έχομένη Hu 11 πολλώ χοόνω F(S), corr. Ben 262 18 des. F fol. 198^r prim. 20 M 38, 6 H.

κατώρθωσαν, οί δ' ἐσφάλησαν; τὰ γὰρ τέλη τῶν 2 πράξεων ψυγαγωγεῖ μόνον τοὺς ἀκούοντας, αί δὲ πρόσθεν διαλήψεις τῶν ἐπιβαλλομένων ἐξεταζόμεναι δεύντως ἀφελοῦσι τοὺς φιλομαθοῦντας. μάλιστα δὲ 3 πάντων δ κατὰ μέρος χειρισμὸς ἐκάστων ἐπιδεικνύμενος ἐπανορθοί τοὺς συνεφιστάνοντας.—

Τίς ούκ αν επισημήναιτο την ήγεμονίαν και την 19 άρετην και την δύναμιν έν τοις υπαίθροις τάνδρός, βλέψας είς τὸ μῆκος τούτου τοῦ χρόνου, καὶ συνεπι- 2 10 στήσας αυτόν έπί τε τὰς καθόλου καὶ τὰς κατὰ μέρος μάγας καὶ πολιορχίας καὶ πόλεων μεταβολάς καὶ περιστάσεις καιρών, έπί τε την περιοχήν της όλης έπιβολής καὶ πράξεως, ἐν ἡ συνεχῶς 'Αννίβας έκκαί- 3 δεκα πολεμήσας έτη 'Ρωμαίοις κατά την 'Ιταλίαν 15 οὐδέποτε διέλυσε τὰς δυνάμεις ἐκ τῶν ὑπαίδοων, άλλὰ συνέχων ύφ' αύτόν, ώσπες άγαθὸς κυβερνήτης, άστασίαστα διετήρησε τοσαύτα πλήθη και πρός αύτον και προς άλληλα, καίπερ ούχ οξον δμοεθνέσιν, άλλ' οὐδ' δμοφύλοις γρησάμενος στρατοπέδοις. 792. είχε γὰο Λίβυας, "Ιβηρας, Λιγυστίνους, Κελτούς, 4 Φοίνικας, Ίταλούς, Έλληνας, οίς οὐ νόμος, οὐκ έθος, οὐ λόγος, οὐχ ετερον οὐδεν ην κοινὸν έκ φύσεως προς άλλήλους. άλλ' όμως ή του προεστώτος άγχί- 5 710. νοια τὰς τηλικαύτας καὶ τοιαύτας διαφοράς ένὸς 25 έποίει προστάγματος απούειν καὶ μιᾶ πείθεσθαι γνώμη, καίπερ οὐχ ἀπλης οὔσης της περιστάσεως,

⁶ des. M 33, 13 H. 7 F fol. 193° prim. F° in marg.: $\sigma\eta\mu\epsilon\iota\omega\sigma\alpha\iota$ 26 In marg. fol. 193° mutilato addit F° nonnulla, quae legentium animos ad ipsas res Hannibalis, imperatoris per XVI annos non victi, acrius intuendas videntur excitare. Quae nota ita obscurata, ut omnia accurate dignosci non possint, est haec:

άλλὰ καὶ ποικίλης, καὶ πολλάκις μὲν αὐτοῖς λαμπρᾶς 6 ἐπιπνεούσης τῆς τύχης, ποτὲ δὲ τοὐναντίου. ἐξ ὧν εἰκότως ἄν τις θαυμάσειε τὴν τοῦ προεστῶτος δύναμιν ἐν τούτφ τῷ μέρει, καὶ θαρρῶν εἰπειεν ὡς εἴπερ ποιησάμενος τὴν ἀρχὴν ἐπ' ἄλλα μέρη τῆς οἰκου- 5 μένης ἐπὶ τελευταίους ἤλθε 'Ρωμαίους, οὐδὲν ἂν τῶν προτεθέντων αὐτὸν διέφυγε. νῦν δ', ἐφ' οῦς ἔδει τελευταίους ἐλθεῖν, ἀπὸ τούτων ἀρξάμενος, ἐν τούτοις ἐποιήσατο καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν πράξεων καὶ τὸ τέλος.

V. RES HISPANIAE.

20 Οι μεν ούν περι τον 'Ασδρούβαν, άθροισαντες την στρατιάν έκ τῶν πόλεων, έν αἶς ἐποιοῦντο την παραχειμασίαν, προηλθου, και κατεστρατοπέδευσαν οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς προσαγορευομένης 15 'Ιλίπας, βαλόμενοι τὸν χάρακα πρὸς ταῖς ὑπωρείαις, και προθέμενοι πεδία πρὸς ἀγῶνα και μάχην εὐφυῆ. 2 πληθος δὲ πεζῶν μὲν εἶχον εἰς ἐπτὰ μυριάδας, ίπ-798. πεῖς δὲ τετρακισχιλίους, θηρία δὲ δυσι πλείω τῶν 3 τριάκοντα. Πόπλιος δὲ Μάρκον μὲν Ἰούνιον έξαπ- 20 έστειλε πρὸς Κολίγαντα, παραληψόμενον τὰς ἐτοι-

4 είποι F(S), corr. Hu
10 des. F fol. 198' med.
12 F fol. 198' med.
16 Ἰλίπας Sch, ἢλίγγασ F(S),
Σιλπίας Ca, Σιλπας Jacobyus Philol. Anz. 1874, 25 (est enim apud Liv. XXVIII 12, 14 Silpiam)

μασθείσας αὐτῷ παρὰ τούτου δυνάμεις αὖται δ' ήσαν πεζοί μεν τρισγίλιοι, ίππεις δε πεντακόσιοι. τούς δὲ λοιπούς συμμάγους αὐτὸς παρελάμβανε, 4 προάνων και ποιούμενος την πορείαν έπι τὸ προ-5 κείμενον. έγγίσας δε τῷ Κασταλῶνι καὶ τοῖς περί 5 Βαίκυλα τόποις, και συμμίζας ενθάδε τῷ Μάρκφ καὶ ταῖς παρὰ τοῦ Κολίχαντος δυνάμεσιν, εἰς πολλην απορίαν ενέπιπτε περί των ενεστώτων. γωρίς 6 γαρ των συμμάχων ούκ άξιόχρεοι (παρ)ήσαν αί 10 Ρωμαϊκαί δυνάμεις αύτῷ πρὸς τὸ διακινδυνεύειν. τὸ δ' ἐπὶ τοῖς συμμάχοις ἔχοντας τὰς ἐλπίδας ὑπὲο των όλων κινδυνεύειν έπισφαλές έδόκει καλ λίαν είναι παράβολον. οὐ μὴν άλλὰ διαπορήσας, ὑπὸ δὲ 7 των πραγμάτων συγκλειόμενος, έπι τὸ συγχρησθαι 15 κατηνέγθη τοῖς "Ιβηρσιν οὕτως ώστε φαντασίαν μὲν παρασκευάζειν τοῖς ὑπεναντίοις, τὸν δ' ἀγῶνα. ποι-711.8 εῖσθαι διὰ τῶν ἰδίων στρατοπέδων. ταῦτα δὲ προθέμενος ἀνέζευξε μετα πάσης τῆς δυνάμεως, ἔχων πεζούς μέν είς τετρακισμυρίους και πεντακισχιλίους, 20 ίππεῖς δὲ περὶ τριοχιλίους. ἐγγίσας δὲ τοῖς Καργη- 9 δονίοις καλ γενόμενος σύνοπτος έστρατοπέδευσε περί τινας γεωλόφους καταντικού των πολεμίων.

Μάγων δε νομίσας εύφυῆ καιρον επιθεσθαι κα-21 ταστρατοπεδεύουσι τοις Ρωμαίοις, άναλαβων το πλειτου μέρος των ιδίων ιππέων και Μασαννάσαν μετά των Νομάδων, ήλαυνε προς την παρεμβολήν, πεπεισμένος άφυλακτουντα λήψεσθαι τον Πόπλιον. δ δε πάλαι προορώμενος το μέλλον, ύπό τινα βου-2 νον ύπεστάλκει τους ίππεις, ίσους (τοις) των Καρ-

⁹ αξιόχοεοι F(S), άξιόχοεως Ben~262 ήσαν FS^s , corr. BW coll. XI 34, 5 25 μασσανάσσην FS^s , corr. BW I 74

3 γηδονίων ων ανυπονοήτως έμπεσόντων πολλοί μέν 794. έν ταῖς ἀρχαῖς ἀναστρέφοντες διὰ τὸ παράδοξον τῆς έπιφανείας (της) ἄφνω των Ιππέων ἀπέπεσον, οί δε λοιποί συμβάλλοντες τοῖς πολεμίοις εμάγοντο 4 γενναίως. τῆ δὲ παρὰ τῶν καταβαινόντων ἐν τοῖς s 'Ρωμαϊκοίς Ιππεύσιν εύχειρία δυσχρηστούμενοι καί πολλούς ἀπολλύντες οί Καρχηδόνιοι, βραχύ προσκ αυτισχόντες ένέκλιναν. καλ τὸ μὲν πρώτον έν τάξει την άναγώρησιν έποιοῦντο, τῶν δὲ Ῥωμαίων έγκειμένων αὐτοῖς λύσαντες τὰς ἴλας κατέφυγον 10 6 ύπο την αύτων παρεμβολήν. οι μεν οδν 'Ρωμαΐοι τούτου γενομένου θαρραλεώτερον διέχειντο πρός τὸν 7 κίνδυνον, οί δε Καργηδόνιοι τουναντίον, ου μην άλλα ταις έξης επί τινας ημέρας τας τε δυνάμεις έπτάξαντες έν τῷ μεταξύ πεδίῳ (καί) διὰ τῷν ἴπ- 15 πέων και διά τῶν εὐζώνων ἀκροβολισμούς ποιησάμενοι και καταπειράσαντες άλλήλων, ώρμησαν έπι τὸ κρίνειν τὰ ὅλα.

22 Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον δυσί δοκεῖ κεχοῆσθαι
2 στρατηγήμασιν ὁ Πόπλιος. θεωρῶν γὰρ τὸν ᾿Ασδρού- 20
βαν ὀψὲ ποιούμενον τὰς ἐξαγωγάς, καὶ μέσους Λίβυας,
τὰ δὲ θηρία προτιθέμενον ἐκατέρων τῶν κεράτων,
8 αὐτὸς εἰωθὼς τῆ μὲν ώρα προσανατείνειν, τοὺς δὲ Ὑρωμαίους μέσους ἀντιτάττειν τοῖς Λίβυσι, τοὺς
δ' ˇΊβηρας ἐπὶ τῶν κεράτων παρεμβάλλειν, ἦ προέ- 25
θετο κρίνειν ἡμέρα, τάναντία τοῖς προειρημένοις 712.

³ αὐτὸ τῶν ἔππων ἀπέπεσον F(S), ἀπὸ τῶν ἔππων ἀπέπεσον Scaliger, [αὐτὸ] τῶν ἱππέων ἀπέρεσον Hu, (τῆς) ἄφνω τῶν ἰππέων ἀπέπεσον (absolute positum, ut IV 16, 7. 36, 5) BW coll. IV 61, 3. VIII 17 (19), 11 11 αὐτῶν Scaliger, αυτὴν F(S) 25 δ' FS vulgo, δὲ Hu

ποιήσας μεγάλα συνήργησε ταϊς σφετέραις δυνάμεσι πρός τὸ νικάν, οὐκ όλίγα δ' ήλάττωσε τοὺς πολεμίους. άμα γὰρ τῷ φωτί διαπεμψάμενος τοὺς ὑπη- 4 ρέτας παρήγγειλε πάσι τοῖς γιλιάργοις καὶ τοῖς στρα-5 τιώταις άριστοποιησαμένους καλ καθοπλισαμένους 795. έξάγειν πρὸ τοῦ γάρακος. γενομένου δὲ τούτου καὶ 5 προθύμως πειθαργησάντων διὰ τὴν ὑπόνοιαν τοῦ μέλλοντος, τούς μεν Ιππεῖς καὶ τούς εὐζώνους προαπέστειλε, συντάξας έγγίζειν τῆ παρεμβολή τῶν 10 υπεναντίων και προσακροβολίζεσθαι θρασέως, αὐτὸς 6 δὲ τοὺς πεζοὺς ἔχων ἄρτι τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολής επιφαινομένης προήγε, καλ παραγενόμενος είς μέσον τὸ πεδίον παρενέβαλε, τάττων εναντίως η πρόσθεν μέσους μεν γαρ έτίθει τους "Ιβηρας, έπλ 15 δε των κεράτων τὰ των 'Ρωμαίων, τοῖς δε Καργη- 7 δονίοις, άφνω συνεγγιζόντων πρός τὸν χάρακα τῶν ίππέων, αμα δε και της άλλης δυνάμεως εκταττομένης έν όψει, μόλις έδόθη καιρός είς το καθοπλίσασθαι. διόπερ ηναγκάσθησαν οί περί τὸν 'Ασδρού- 8 20 βαν έτι νήστεις έχοντες τούς άνδρας άπαρασκεύως έκ τοῦ καιροῦ τοὺς μέν ίππεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους έπαφιέναι τοῖς Ιππεῦσι τῶν ὑπεναντίων εἰς τὰ πεδία, τάς δὲ πεζικάς δυνάμεις παρατάττειν, οὐ πολύ τῆς παρωρείας εν τοις επιπέδοις ποιούμενοι την έκταξιν, 25 καθάπερ ήν έθος αὐτοῖς. έως μεν οὖν τινος έμενον 9 οί 'Ρωμαΐοι την ήσυχίαν έχοντες' έπειδή δε το μεν τῆς ἡμέρας προύβαινε, τῶν δ' εὐζώνων ἄκριτος ἡν καλ πάρισος ή συμπλοκή διὰ τὸ τοὺς πιεζομένους καταφεύγοντας ύπὸ τὰς ίδίας φάλαγγας έκ μεταβο-30 λης κινδυνεύειν, τὸ τηνικαῦτα δὲ διαδεξάμενος δ 10 Πόπλιος διὰ τῶν διαστημάτων ἐν ταῖς σημαίαις εἴσω

τούς απροβολιζομένους, και μερίσας έφ' έκατερον κέρας δπίσω των παρατεταγμένων, πρώτον μέν τούς γροσφομάνους, έπλ δε τούτοις έπιβάλλει τους ίππεῖς. τὰς μὲν ἀρχὰς μετωπηδὸν ποιούμενος τὴν ἔφο-11 δον άποσχών δε περί (τετρα)στάδιον των ύπεναν- 5 τίων, τούς μεν "Ιβηρας τηρούντας τὰς τάξεις τὸν 718. αὐτὸν τρόπον ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγὴν *** παρήγ-796. γειλε, τῶ μὲν δεξιῷ τὰς σημαίας καὶ τὰς ἴλας ἐπι-23 στρέφειν έπλ δόρυ, τῷ δ' εὐωνύμω τάναντία. καλ λαβων αὐτὸς μεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ, Λεύκιος δε Μάρ- 10 χιος και Μάρχος Ἰούνιος ἀπὸ τῶν εὐωνύμων τρεῖς ζλας Ιππέων τὰς ήγουμένας, καὶ πρὸ τούτων γροσφομάχους τούς είθισμένους καί τρείς σπείρας τοῦτο δὲ καλεῖται τὸ σύνταγμα τῶν πεζῶν παρὰ 2 'Ρωμαίοις πούρτις - πλην οί μεν έπ' ασπίδα περι- 15 κλάσαντες τούτους, οί δ' έπλ δόρυ, προῆγον ὀρθίους έπὶ τοὺς πολεμίους, ἐνερνῆ ποιούμενοι τὴν ἔφοδον, άει των έξης επιβαλλόντων και κατά περίκλασιν 3 έπομένων. έπει δε τούτους μεν οὐ πολύ συνέβαινε τῶν πολεμίων ἀπέχειν, τοὺς δ' Ίβηρας ἐν τῆ κατὰ 20 πρόσωπον πλευρά τόπον Ικανόν έτι διεστάναι τῷ βάδην ποιεϊσθαι την έπαγωγήν, προσέβαλλον τοῖς κέρασιν άμφοτέροις άμα τοῖς τῶν ὑπεναντίων ὀρθίαις ταις 'Ρωμαϊκαις δυνάμεσι κατά την έξ άρχης πρό-4 θεσιν. αί δε μετά ταῦτα κινήσεις, δι' ὧν συνέβαινε 25 τοὺς έπομένους, ἐπιπαρεμβάλλοντας (ἐπὶ) τὴν αὐτὴν εύθειαν τοις ήγουμένοις, συγκαθίστασθαι τοις πο-

⁵ στάδιον FS, quingentos passus Liv. XXVIII 14, 13, δ' vel ϵ' σταδίους coni. Sch, corr. BW 7 post έπαγωγὴν add. ἐπέλευσε, τοῖς δὲ πέρασι Hu 16 δ' ἐπὶ Sca, δὲ π΄ F(S) 24 δυνάμεσιν F

λεμίοις είς τὴν μάχην, τὴν ἐναντίαν είχον διάθεσιν ἀλλήλαις, καὶ καθόλου τὸ δεξιὸν κέρας τῷ λαιῷ (καὶ) κατὰ μέρος οἱ πεζοὶ τοῖς ἰππεῦσιν. οἱ μὲν δ γὰρ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἰππεῖς μετὰ τῶν εὐζώνων, 5 ἐκ δόρατος ἐπιπαρεμβάλλοντες, ὑπερκερᾶν ἐπειρῶντο τοὺς πολεμίους, οἱ δὲ πεζοὶ τοὐναντίον ἐξ ἀσπίδος παρενέβαλλον τῶν δὲ κατὰ τὸ λαιὸν οἱ μὲι ἐν ταῖς 6 σπείραις ἐκ δόρατος, οἱ δ' ἰππεῖς μετὰ τῶν γροσφομάχων ἐξ ἡνίας. ἐγεγόνει μὲν οὖν ἐκ τῶν ἰππέων 7 10 καὶ τῶν εὐζώνων ἀμφοτέρων τῶν κεράτων ἐκ ταύτης τῆς κινήσεως τὸ δεξιὸν εὐώνυμον. οὖ μικρὸν 8 λόγον θέμενος ὁ στρατηγὸς τοῦ μείζονος ἐποιήσατο πρόνοιαν, τοῦ κατὰ τὴν ὑπερκέρασιν, ὀρθῶς λογι-797. ζόμενος εἰδέναι μὲν γὰρ δεῖ τὸ γινόμενον, χρῆσθαι 9 16 δὲ ταῖς πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμοζούσαις κινήσεσιν.

Έκ δὲ τῆς τούτων συμπλοκῆς τὰ μὲν θηρία διὰ 24 τῶν γροσφομάχων καὶ τῶν ἱππέων ἀκοντιζόμενα καὶ διαταραττόμενα πανταχόθεν ἔπασχε μὲν κακῶς, 714. ἔβλαπτε δ' οὐδὲν ἦττον τοὺς φίλους ἢ τοὺς πολε- μίους φερόμενα γὰρ εἰκῆ τοὺς ὑποπεσόντας ἐξ ἀμφοῖν αἰεὶ διέφθειρε. τῆς δὲ πεζικῆς δυνάμεως τὰ 2 μὲν κέρατα τῶν Καρχηδονίων ἐθραύετο, τὸ δὲ μέσον τὸ κατὰ τοὺς Λίβυας, ὅπερ ἦν χρησιμώτατον, εἰς τέλος ἄπρακτον ἦν οὕτε γὰρ παραβοηθεῖν ἢδύναντο 8 τοῖς ἐπὶ τῶν κεράτων, λιπόντες τὸν ἴδιον τόπον διὰ τὴν τῶν Ἰβήρων ἔφοδον, οὕτε μένοντες ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων ἐνεργεῖν τι τῶν δεόντων οἶοί τ' ἦσαν διὰ τὸ μὴ συνιέναι τοὺς κατὰ πρόσωπον πολεμίους αὐτοῖς εἰς τὰς χεῖρας. οὐ μὴν ἀλλὰ χρόνον μέν τινα 4

¹⁹ ξβλαπτεν Ε

διηνωνίζουτο τὰ κέρατα νευναίως διὰ τὸ περί τῶν 5 δλων έκατέροις συνεστάναι τὸν κίνδυνον. ἤδη δὲ τοῦ καύματος έφεστώτος κατά την άκμην, οί μέν Καρχηδόνιοι παρελύοντο διὰ τὸ μὴ πεποιῆσθαι τὴν έξοδον κατά την ίδίαν προαίρεσιν, κεκωλύσθαι δέ δ 6 της άρμοζούσης παρασκευής, οί δε Ρωμαΐοι και τη δυνάμει και ταϊς εύψυγίαις καθυπερείγου, και μάλιστα τῷ τοῖς χρησιμωτάτοις πρὸς τοὺς ἀχρειοτάτους των πολεμίων συμβεβληχέναι διὰ τὴν τοῦ 7 στρατηγού πρόνοιαν. τὰς μὲν οὖν ἀρχὰς οί περί 10 τὸν 'Ασδρούβαν κατὰ πόδα πιεζούμενοι τὴν ἀναχώρησιν έποιούντο, μετά δὲ ταῦτα κλίναντες άθρόοι ποὸς τὴν παρώρειαν ἀπεχώρουν έγκειμένων δὲ τῶν 'Ρωμαίων βιαιότερον έφευγον είς τὸν χάρακα προ-8 τροπάδην. εί μεν οὖν μή θεὸς αὐτοῖς τις συνεπε- 15 λάβετο τῆς σωτηρίας, παραχρημ' αν έξέπεσον έκ τῆς 9 παρεμβολής. έπιγενομένης δε κατά τον άέρα συστροφης εξάισίου, και καταρραγέντος όμβρου λάβρου καλ συνεχούς, μόλις είς την αύτων στρατοπεδείαν άνεκομίσθησαν οί 'Ρωμαΐοι. --20

798.10 Ἰλούργεια, πόλις Ἰβηρίας, Πολύβιος ένδεκάτη.

11 Το δε τετηκός και συνερουηκός άργύριον και χουσίον άναξητοῦντες ύπο τοῦ πυρός πλεῖστοι 'Ρωμαίων διεφθάρησαν.—

24° 'Ότι πάντων εὐδαιμονιζόντων τὸν Πόπλιον μετὰ 25 τὸ τοὺς Καρχηδονίους ἐξελάσαι τῆς Ἰβηρίας, καὶ πα- ρακαλούντων ἀναπαύεσθαι καὶ φαθυμεῖν, ἐπεὶ πέρας 715.

¹¹ πιεξούμενοι ex F revocavit Hu, v. BW Fleckeis. annal. 1884, 119 20 des. F fol. 197¹ med. 21 Steph. Byz. p. 381, 10 Mein. 22—24 Suid. s. v. τέτηχα 25 M 33, 14 H. Suid. s. v. φαθυμεῖν: πάντων εὐδαιμονιζόντων cet.

έπιτέθεικε τῷ πολέμφ, μακαρίζειν αὐτοὺς ἔφη διότι τοιαύτας ἔχουσι τὰς ἐλπίδας, αὐτὸς δὲ νῦν καὶ μά- 2 λιστα βουλεύεσθαι τίνα τρόπου ἄρξηται τοῦ πρὸς Καρχηδονίους πολέμου τὸν μὲν γὰρ πρὸ τούτου 3 5 χρόνου Καρχηδονίους Ῥωμαίοις πεπολεμηκέναι, νυνὶ δὲ τὴν τύχην παραδεδωκέναι καιρὸν εἰς τὸ Ῥωμαίους Καρχηδονίοις ἔξενεγκεῖν πόλεμον.—

"Ότι ὁ Πόπλιος διαλεχθείς τῷ Cόφακι, ἄτε δὴ 4 πρὸς τοῦτο τὸ μέρος εὐφυὴς ὑπάρχων, οὕτω φιλαν10 θρώπως ὡμίλησε καὶ ἐπιδεξίως ὥστε τὸν 'Ασδρούβαν εἰπεῖν ταῖς ὕστερον ἡμέραις πρὸς τὸν Σόφακα διότι φοβερώτερος αὐτῷ Πόπλιος πέφηνε κατὰ τὴν ὁμι-λίαν ἤπερ ἐν τοῖς ὅπλοις. —

"Ότι ττάτεως τενομένης τινών έν τῷ ττρατοπέδι 25
16 τῷ 'Ρωμαϊκῷ, ὁ Πόπλιος, καίπερ ἤδη πεῖραν είληφως τῶν πραγμάτων ἐφ' ἰκανόν, ὅμως οὐδέποτε
μᾶλλον εἰς ἀπορίαν ἦκε καὶ δυσχρηστίαν. καὶ τοῦτ'
ἔπασχε κατὰ λόγον καθάπερ (γὰρ) ἐπὶ τῶν σωμάτων 2
τὰς μὲν ἐκτὸς αἰτίας τοῦ βλάπτειν, λέγω δ' οἶον
τὸ ψύχους, καύματος, κόπου, τραυμάτων, καὶ πρὶν
γίνεσθαι φυλάξασθαι δυνατὸν καὶ γενομέναις εὐμαρὲς βοηθῆσαι, τὰ δ' ἐξ αὐτῶν τῶν σωμάτων γινό799. μενα φύματα καὶ νόσους δυσχερὲς μὲν προϊδέσθαι,
δυσχερὲς δὲ γενομένοις βοηθεῖν, τὸν αὐτὸν δὴ τρό- 3
26 πον καὶ περὶ πολιτείας καὶ περὶ στρατοπέδων δια-

² ξχουσι τὰς διαλήψεις: des. Suid. 3 ἄρξηται Μ, ἄρξεται vulgo post Geelium 4 τούτου Μ, τοῦ Geelius, sed v. ad XI 2, 7 7 des. M 33, 21 H. 8 M 33, 22 H. nonnulla initio ab epitomatore esse in compendium redacta vel omissa vel mutata prodit hiatus 13 des. M 33, 26 H. 15 inc. F fol. 197 med.: πόπλιος δὲ καίπες cet.

4 ληπτέον. πρός μέν γάρ τὰς ἔξωθεν ἐπιβουλὰς καί πολέμους πρόγειρος δ τρόπος της παρασκευής καλ 5 βοηθείας τοῖς ἐφιστάνουσι, πρὸς δὲ τὰς ἐν αὐτοῖς νενομένας άντιπολιτείας καλ στάσεις καλ ταραγάς δύσχρηστος ή βοήθεια και μεγάλης επιδεξιότητος 5 6 καλ διαφερούσης άγχινοίας δεομένη: πλην ένὸς παραγγέλματος, δ πασιν άρμόσει, (δεῖ) καὶ στρατοπέ-7 δοις και πόλεσι και σώμασιν, ώς έμη δόξα. τοῦτο δ' έστι τὸ μηδέποτ' έᾶν έπι πολύ φαθυμεῖν και σγολάζειν περί μηδέν των προειρημένων, ήκιστα δ 10 έν ταις εὐροίαις των πραγμάτων καὶ έν ταις δαψι-8 λείαις των επιτηδείων, πλην δ νε Πόπλιος, ατε δια-716. φερόντως έπιμελής ών, καθάπερ έξ άρχης είπον, έτι δ' άγχίνους και πρακτικός, συναθροίσας τούς χιλιάρχους τοιάνδε τινὰ τῶν ἐνεστώτων εἰσηγεῖτο 15 9 λύσιν. έφη γάρ δεῖν ἀναδέξασθαι τοῖς στρατιώταις την των όψωνίων απόδοσιν, λάδιν δε του πιατεήεσθαι την έπαγγελίαν, τὰς ἐπιτεταγμένας εἰσφοράς ταῖς πόλεσι πρότερον εἰς τὴν τοῦ παντὸς στρατοπέδου γορηγίαν ταύτας νῦν άδροίζειν ἐπιφανῶς 20 καὶ μετά σπουδής, ώς πρός την διόρθωσιν των 10 δψωνίων γινομένης τῆς παρασκευῆς τοὺς δὲ γιλιάρχους τούς αὐτούς πάλιν πορευθέντας άξιοῦν καὶ παφακαλείν μετατίθεσθαι την άγνοιαν καλ κομίζεσθαι τας σιταρχίας, παραγινομένους ώς αὐτόν, άν τε κατά 25 μέρη βούλωνται τοῦτο ποιεῖν ἄν δ' δμοῦ πάντες. 11 γενομένου δε τούτου το λοιπον ήδη παρ' αὐτον

³ Équotávousiv F 6 nlipe FS, nal mir Hu 7 det add. BW 8 nólesiv F 9 éstlu F 12 énity $|\cdot|$: des. M 84, 10 H. 19 nólesiv F

τὸν καιρὸν ἔφη δεῖν βουλεύεσθαι τί δέον έστὶ πράττειν.

Οὖτοι μέν οὖν ταῦτα διανοηθέντες έγίνοντο 26 περί την των γρημάτων έπιμέλειαν. των 2 5 δε γιλιάργων διασαφούντων τὰ δεδογμένα, γνοὺς δ Πόπλιος άνεκοινοῦτο τῷ συνεδρίω τί δέον έστὶ 800. ποιείν. Εδοξεν οδν αὐτοῖς, ἡμέραν διασαφήσαντας 3 είς ην δεήσει παρείναι, πρός μέν το πληθος διαλύεσθαι, τοὺς δ' αἰτίους πολάζειν πιπρώς οὖτοι 10 δ' ἦσαν είς πέντε καὶ τριάκοντα τὸν ἀριθμόν. τῆς 4 δ' ήμέρας έπελθούσης, και παραγενομένων των άποστατών έπί τε τὰς διαλύσεις και τὴν κομιδὴν τών όψωνίων, τοῖς μέν γιλιάργοις τοῖς πρεσβεύσασι συνέ- 5 ταξε δι' ἀπορρήτων δ Πόπλιος ἀπαντᾶν τοῖς ἀπο-15 στάταις και διελομένους εκαστον πέντε των άργηγῶν τῆς στάσεως εὐθέως κατὰ τὴν ἀπάντησιν φιλανθρωπείν και καλείν ώς αύτούς, μάλιστα μέν ποδο κατασκήνωσιν οδ δ' αν μη δύνωνται τοῦτο, πρός γε δείπνον και τοιαύτην συνουσίαν. τῶ δὲ 6 20 μεθ' αύτοῦ στρατοπέδω παρήγγειλε πρό ήμερῶν τριών έφόδια παρεσκευάσθαι κατά πλείω χρόνον ώς έπλ τον 'Ανδοβάλην αὐτῶν μετὰ Μάρκου πορευομένων. δ καλ θαρραλεωτέρους αὐτοὺς ἀκούσαντας 7 έποίησε τοὺς ἀποστάτας ἐν αὐτοῖς γὰο ὑπέλαβον

^{4. 5} τῶν δὲ χιλιάρχων: novam epitomam nova pagina (198°) recte incipit F; nam permulta deesse secundum Liv. XXVIII 25, 15 iure animadvertit Campius in interpretatione Germanica p. 949 ann. 1 21 παρεσκενάσθαι FS°, παρασκενάσσων Hu; sed videtur illud perfectum idem significare quod ἔχειν VIII (26) 28, 3 εἰς FS³, κατὰ corr. BW, v. Krebsium Die Präpos. 145 b 22 αυτομολου μάρκων F, αὐτομόλω μάρκω S, αὐτόμολον μάρκω K, [αὐτόμολον] (σὐν) Μάρκω, Hu, αὐτῶν μετὰ Μάρκου corr. BW

έσεσθαι την πλείστην έξουσίαν, έπειδαν συμμί-717. ξωσι τῷ στρατηγῷ τῶν ἄλλων στρατοπέδων κεχωρισμένων.

Συνεννιζόντων δ' αὐτῶν τῆ πόλει, τοῖς μέν 27 άλλοις στρατιώταις είς την έπαύριον αμα τῷ φωτί 6 2 παρηγγέλλετο μετά τῆς παρασκευῆς ἐξάγειν, τοῖς δὲ γιλιάργοις και τοῖς ἐπάργοις, ὅταν ἐκπορευομένοις * * * μετά τοῦτο τὸ πρῶτον τὰς μέν ἀποσκευὰς άποτιθέναι, τούς δε στρατιώτας κατέχειν έν τοζς οπλοις έπὶ τῆς πύλης, κάπειτα διελεῖν σφας έφ' 10 έκάστην των πυλών και φροντίζειν ίνα μηδείς έκ-8 πορεύηται των αποστατών, οί δε προς την απάν-801. τησιν αποτεταγμένοι, συμμίξαντες τοίς παραγινομένοις πρός αὐτούς, ἀπῆγον μετὰ φιλανθρωπίας 4 τούς έν ταῖς αίτίαις κατὰ τὸ συντεταγμένον. τού- 15 τοις μεν ούν ύπ' αὐτὸν τὸν καιρὸν έρρήθη συλλαβείν τούς πέντε καὶ τριάκοντ' ἄνδρας, ἐπειδὰν δειπνήσωσι, δήσαντάς (τε) τηρείν, μηδενός έτι των ενδον εκπορευομένου πλην τοῦ διασαφήσοντος τῷ 5 στρατηγῷ παρ' ἐκάστου τὸ γεγονός. πραξάντων δὲ 20 τῶν χιλιάρχων τὸ συνταχθέν, εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ὁ στρατηγός αμα τω φωτί θεωρών τούς παραγινομένους ήθροισμένους είς την άγοράν, συνεκάλει την 6 έκκλησίαν. πάντων δὲ συντρεχόντων κατὰ τὸν έθισμον αμα το σημήναι, και μετεώρων όντων ταις 25 διανοίαις (οίον) ποτ' όψονται τὸν στρατηγόν καὶ τί

¹ συμμέφουν F 7. 8 έππορευομένοις μετα το πρώτας μὲν ἀποσκευὰς cet. nulla lacuna relicta F(S); cum loci sententia sic videatur esse restituenda, si urbem egressi essent, ad portum agmen esse retinendum (v. Liv. XXVIII 26, 11), supplet BW: δταν έππορευομένοις (πρό τῆς πόλεως συμβαίνη παραγίνεσθαι), μετὰ τοῦτο τὸ πρῶτον

ποτ' ἀκούσονται περί τῶν ἐνεστώτων, πρὸς μὲν τοὺς 7 ἐπὶ τῶν πυλῶν χιλιάρχους ὁ Πόπλιος διεπέμψατο, κελεύων αὐτοὺς ἄγειν τοὺς στρατιώτας ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ περιστῆναι τὴν ἐκκλησίαν, αὐτὸς δὲ προ-5 πορευθεὶς ἐξέστησε ταῖς διανοίαις πάντας εὐθέως κατὰ τὴν πρώτην φαντασίαν ἔτι γὰρ ὑπολαμβά-8 νοντες αὐτὸν ἀσθενῶς ἔχειν οί πολλοί, κάπειτα παρὰ τὴν προσδοκίαν αἰφνιδίως ἐρρωμένον θεασάμενοι κατὰ τὴν ἐπίφασιν κατεπλάγησαν.

Οὐ μὴν ἀλλ' οὕτω πως ἤρξατο τῶν λόγων. ἔφη 28 νὰο θαυμάζειν τίνι δυσαρεστήσαντες ἢ ποίαις έλπίσιν έπαρθέντες έπεβάλοντο ποιείσθαι την απόστασιν. τρεῖς γὰρ αἰτίας εἶναι, δι' ἃς τολμῶσι στασιά- 2 ζειν άνθρωποι πρός πατρίδα καὶ τοὺς ἡγουμένους, 718. 15 όταν (τοῖς) προεστῶσι μέμφωνταί τι καὶ δυσχεραίνωσιν, ή τοῖς ὑποχειμένοις πράγμασι δυσαρεστῶσιν, η και νη Δία μειζόνων δρεχθώσι και καλλιόνων έλπίδων. "έρωτω δε τί τούτων ύμιν ύπηρξεν; έμοι 3 δήλον δτι δυσηρεστήσασθε, διότι τὰς σιταρχίας ὑμῖν 20 οὐκ ἀπεδίδουν ἀλλὰ τοῦτ' ἐμὸν μὲν οὐκ ἡν ἔγ- 4 κλημα κατά γάρ την έμην άρχην ούδεν ύμιν ένέ-802. λειπε τῶν ὀψωνίων εἰ δ' ἄρ' ἦν ἐκ τῆς Ῥώμης, 5 διότι τὰ πάλαι προσοφειλόμενα νῦν οὐ διωρθοῦτο πότερον οὖν έχρην ἀποστάτας γενομένους της πατρί- 6 25 δος καὶ πολεμίους τῆς θρεψάσης ούτως έγκαλεῖν ἢ παρόντας λέγειν μέν περί τούτων πρός έμέ, παρακαλείν δε τους φίλους συνεπιλαβέσθαι και βοηθείν

²² εl FS, εlη coni. Sch ἄρα FS, ἄρ' αν Hu recepto Schweighaeuseri εlη, ἄρ' ην BW 23 διορθοῦτο FS, corr. Ca (quod ea, quae iam dudum debentur, nunc non solverentur)

7 ύμιν; δοχώ γάρ, ην τοῦτο βέλτιον, τοῖς μὲν γὰρ ιισθού παρά τισι στρατευομένοις έστιν ότε συγγνώμην δοτέον άφισταμένοις των μισθοδοτών, τοίς δ' ύπερ εαυτών πολεμούσι και γυναικών ιδίων και 8 τέκνων οὐδαμῶς συγγωρητέον έστι γὰρ παραπλή- 5 σιον ώς αν εί τις ύπο γονέως ίδίου φάσκων είς άργυρίου λόγον άδικεϊσθαι παρείη μετά των δπλων. 9 άποκτενών τοῦτον παρ' οὖ τὸ ζῆν αὐτὸς ἔλαβε. νὴ Δί άλλ' έγω τὰς μεν κακοπαθείας ύμιν και τοὺς κινδύνους πλείους ή τοις άλλοις έπέταττον, τὰ δè 10 λυσιτελή και τὰς ἀφελείας έτέροις μαλλον έμέριζον. 10 άλλ' ούτε τολμάτε τούτο λέγειν ούτε τολμήσαντες 11 δύναισθ' αν αποδείξαι. τί οὖν έστιν, έφ' φ δυσαρεστούμενοι κατά τὸ παρὸν ἡμῖν τὰς ἀποστάσεις έποιήσασθε; τοῦτ' ήδη βούλομαι πυθέσθαι δοκῶ 18 μεν γαρ ούδεν ούτ' έρειν ούτ' έπινοήσειν ύμων 29 οὐδένα. καὶ μὴν οὐδὲ τοῖς ὑποκειμένοις ἀσχάλλοντες πότε γάρ εύροια πραγμάτων μείζων; πότε δέ πλείω προτερήματα γέγονε τη 'Ρώμη; πότε δε τοις 2 στρατευομένοις μείζους έλπίδες ἢ νῦν; ἀλλ' ἴσως » (έρεί) τις των απηλπικότων δτι πλείω τὰ λυσιτελή τὰ παρὰ τοῖς έχθροῖς προυφαίνετο καὶ μείζους έλ-3 πίδες καὶ βεβαιότεραι παρά τίσι δή τούτοις: ή παρ' 'Ανδοβάλη και Μανδονίφ; και τίς ύμων οὐκ οίδε διότι πρότερον μέν οὖτοι παρασπονδήσαντες 719. Καρχηδονίους πρός ήμας ἀπέστησαν, νῦν δὲ πάλιν 808. άθετήσαντες τους δραους και (την) πίστιν έγθρους 4 ήμεν σφας αὐτοὺς ἀναδεδείχασι; καλόν γε τούτοις πιστεύσαντας πολεμίους γενέσθαι τῆς έαυτῶν πατρί-

²⁸ tlow F 25 older F

δος, ού μην ούδ έν αύτοις είγετε τὰς έλπίδας ὡς δ κι ιτήσοντες της Ίβηρίας οὐδε γαρ μετ' Ανδοβάλου τανθέντες ίκανοι πρός ήμας ήτε διακινδυνεύειν, μή τι και καθ έαυτούς ταττόμενοι, τί οὖν ἦν ὧ προσ- 6 ε είγετε; πυθέσθαι γάρ αν βουλοίμην ύμων. εί μή νη Δία ταῖς έμπειρίαις τῶν νῦν προγειρισθέντων ήγεμόνων και ταϊς άρεταϊς πιστεύοντες ή και ταϊς βάβδοις και τοῖς πελέκεσι τοῖς προηγουμένοις αὐτῶν. ύπλο ων οὐδλ λέγειν πλείω καλόν. άλλ' οὐκ ἔστι 7 10 τούτων, ὧ ἄνδρες, οὐδέν οὐδ' ἄν ἔχοιθ' ὑμεῖς δίκαιον οὐδὲ τοὐλάγιστον είπεῖν οὕτε πρὸς ἡμᾶς ούτε πρός την πατρίδα. διόπερ έγω περί ύμων πρός 8 τε την 'Ρώμην και πρός αύτον απολογήσομαι, τά παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δμολογούμενα δίκαια προ-15 θέμενος. ταῦτα δ' έστὶ διότι πᾶς ὅχλος εὐπαρα- 9 λόγιστος ὑπάρχει καὶ πρὸς πᾶν εὐάγωγος. ὅθεν αἰεὶ τὸ παραπλήσιον πάθος συμβαίνει περί τε τοὺς όγλους και την θάλατταν. καθάπερ γαρ κάκείνης ή 10 μεν ίδία φύσις έστιν άβλαβής τοῖς χρωμένοις καί 20 στάσιμος, ὅταν δ' είς αὐτὴν ἐμπέση τὰ πνεύματα βία, τοιαύτη φαίνεται τοῖς γρωμένοις οἶοί τινες ἂν ώσιν οι κυκλοῦντες αὐτὴν ἄνεμοι, τὸν αὐτὸν τρό- 11 που και τὸ πληθος ἀεὶ και φαίνεται και γίνεται πρός τούς χρωμένους οίους αν έγη προστάτας καλ 25 συμβούλους. διὸ κάγὼ νῦν καὶ πάντες οί προεστῶ- 12 τες τοῦ στρατοπέδου πρὸς μὲν ὑμᾶς διαλυόμεθα καὶ πίστιν δίδομεν έφ' ὧ μὴ μνησικακήσειν. πρὸς 13 δὲ τοὺς αἰτίους ἀκαταλλάκτως διακείμεθα, κολάζειν

² noathgovies S, noathgavies FK 28 post dianelmeda deesse nenginotes monet Rei 557

αὐτοὺς ἀξίως καὶ τῶν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τῶν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτημένων."

'Ακμήν δε ταῦτ' έλενε και κύκλω μεν οι στρα-804. τιώται περιεστώτες έν τοις δπλοις από παραγγέλματος συνεψόφησαν ταζε μαγαίραις τούς θυρεούς, αμα 5 δε τούτοις δεδεμένοι γυμνοί * * * οί τῆς στάσεως 2 αίτιοι γεγονότες είσηγοντο. τῷ δὲ πλήθει τοιοῦτον 720. παρέστη δέος ύπό τε του πέριξ φόβου καλ των κατά πρόσωπον δεινών, ώστε των μεν μαστιγουμένων, τῶν δὲ πελεκιζομένων μήτε τὴν ὄψιν ἀλλοιῶσαι 10 μήτε φωνήν προέσθαι μηδένα, μένειν δε πάντας 3 άχανεῖς, ἐκπεπληγμένους πρὸς τὸ συμβαῖνον. μεν οδυ άρχηγοί των κακών αίκισθέντες είλκοντο διὰ μέσων, ἀπηλλαγμένοι τοῦ ζῆν οί δὲ λοιποί παρά μεν τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀρχόντων 15 4 κατά κοινὸν έλαβον τὰς πίστεις έφ' ὧ μηδένα μηδενὶ μνησικακήσειν, αὐτοί δὲ καθ' ενα προϊόντες ώμνυον τοῖς χιλιάρχοις ή μὴν πειθαρχήσειν τοῖς παραγγελλομένοις ύπὸ τῶν ἀρχόντων καὶ μηδὲν ὑπεναντίον φρονήσειν τη 'Ρώμη. 20

Τοπλιος μεν οὖν, μεγάλων κινδύνων ἀρχὴν φυομένων καλῶς διορθωσάμενος, πάλιν ἀποκατέστησε τὰς οἰκείας δυνάμεις εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν. —

31 ΄Ο δὲ Πόπλιος συναθφοίσας εὐθέως ἐν αὐτῆ τῆ
Καφχηδόνι τὰς δυνάμεις εἰς ἐκκλησίαν ἔλεγε πεφί 25

¹ ante άξιως addendum esse άξιοῦντες coni. Bentenus l.c. p. 45 6 hiatus γυμνοι οἱ et Liv. XXVIII 29, 10 ostendunt nonnulla ab epitomatore esse omissa 8 ὑπέστη FS°, ἐπέστη coni. Rei 558, παρέστη monente Sch corr. BW
14 μέσων corr. Hu propter hiatum pro μέσον, quod non perspexit Wundererus coniect. Polyb. p. 16 s. 23 des. F fol. 201° prim. 24 F fol. 201° prim.

τε τῆς 'Ανδοβάλου τόλμης καὶ τῆς εἰς αὐτοὺς άθεσίας, καὶ πολλά πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνεγκάμενος 2 παρώξυνε τούς πολλούς πρός την (κατά) των προεισημένων δυναστών δομήν. έπι δε τούτοις έξηρι- 3 5 θμήσατο τούς προγεγενημένους αὐτοῖς ἀγῶνας πρὸς "Ιβηρας δμοῦ καὶ πρὸς Καργηδονίους, στρατηγούντων Καργηδονίων, έν οίς άει νικώντας οὐ καθή- 4 κειν έφη νυνί διαπορείν, μήποτε πρός αὐτοὺς "Ιβηρας 'Ανδοβάλου στρατηγούντος μαγόμενοι λειφθώσι. 10 διόπεο οὐδὲ προσδέξασθαι συναγωνιστὴν Ἰβήρων 5 οὐδένα καθάπαξ ἔφη, δι' αὐτῶν δὲ Ῥωμαίων συστή-805. σασθαι τὸν κίνδυνον, ἵνα φανερὸν γένηται πᾶσιν 6 ώς οὐκ "Ιβηροι Καρχηδονίους καταπολεμησάμενοι, καθάπεο ένιοί φασιν, έξεβάλομεν έξ 'Ιβηρίας, άλλὰ 15 καλ Καργηδονίους καλ Κελτίβηρας ταῖς 'Ρωμαίων άρεταῖς καὶ τῆ σφετέρα γενναιότητι νενικήκαμεν. ταῦτα δ' είπὼν δμονοεῖν παρήνει καὶ θαρροῦντας, 7 εί και πρός άλλον τινά, και πρός τοῦτον ιέναι τὸν κίνδυνον. περί δε τοῦ νικᾶν αὐτὸς ἔφη μετὰ τῶν 20 θεῶν ποιήσασθαι τὴν καθήκουσαν πρόνοιαν. τῷ δὲ 8 πλήθει τοιαύτη παρέστη προθυμία καλ θάρσος ώστε 721. παραπλησίους είναι πάντας έκ τῆς ἀπόψεως τοῖς δρῶσι τοὺς πολεμίους καλ μέλλουσιν ὅσον οὔπι) πρός αὐτοὺς διακινδυνεύειν.

25 Τότε μεν οὖν ταῦτ' εἰπῶν διαφῆκε τὴν ἐκκλη- 32 σίαν. τῆ δ' ἐπαύριον ἀναξεύζας προῆγε, καὶ παραγενηθεὶς ἐπὶ τὸν Ἰβηρα ποταμὸν δεκαταῖος καὶ περαιωθεὶς τῆ τετάρτη μετὰ ταύτην προσεστρατοπέδευσε τοῖς ὑπεναντίοις, λαβῶν αὐλῶνά τινα μεταξὺ 30 τῆς αὐτοῦ καὶ τῶν πολεμίων στρατοπεδείας. τῆ δ' 2 έξῆς εἰς τὸν προειρημένον αὐλῶνα προσέβαλέ τινα

θρέμματα των παρεπομένων τω στρατοπέδω, συντάξας έτοίμους έχειν τοὺς ίππεῖς τῷ Γαίφ, τοὺς (δὲ) γροσφομάγους έπέταξε των γιλιάργων τισί παρα-8 σκευάζειν. ταγύ δε των Ίβήρων επιπεσόντων επί τὰ θρέμματ' έξαφηκε των γροσφομάγων τινάς. γινο- 5 μένης δε δια τούτων συμπλοκής και προσβοηθούντων έκατέροις πλειόνων, συνέστη μέγας άκροβο-4 λισμός των πεζων περί τὸν αὐλωνα. τοῦ δὲ καιροῦ παραδιδόντος εὐλόγους ἀφορμὰς πρὸς ἐπίθεσιν, ἔχων δ Γάιος ετοίμους τοὺς Ιππεῖς κατὰ τὸ συνταγθέν 10 έπεβάλετο τοῖς ἀκροβολιζομένοις, ἀποτεμόμενος ἀπὸ τῆς παρωρείας, ώστε τοὺς πλείους αὐτῶν κατὰ τὸν αὐλῶνα σκεδασθέντας ὑπὸ τῶν ἱππέων διαφθαρῆναι. 5 γενομένου δε τούτου, παροξυνθέντες οι βάρβαροι, καλ διαγωνιάσαντες μη διὰ τὸ προηττήσθαι δόξωσι 15 806. καταπεπλήχθαι τοῖς ὅλοις, ἐξήγον αμα τῷ φωτὶ καὶ 6 παρέταττον είς μάχην απασαν την δύναμιν. δ δέ Πόπλιος ετοιμος μεν ην πρός την χρείαν, θεωρών

δὲ τοὺς "Ιβηρας ἀλογίστως συγκαταβαίνοντας εἰς τὸν αὐλῶνα καὶ τάττοντας οὐ μόνον τοὺς ἱππεῖς, 20 ἀλλὰ καὶ τοὺς πεζοὺς ἐν τοῖς ἐπιπέδοις, ἐπέμενε, βουλόμενος ὡς πλείστους ταύτη χρήσασθαι τῆ παρ-7 εμβολῆ, πιστεύων μὲν καὶ τοῖς ἱππεῦσι τοῖς ἰδίοις, ἔτι δὲ μᾶλλον τοῖς πεζοῖς, διὰ (τὸ κατὰ) τὰς ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχας τόν τε καθοπλισμὸν 25 καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς παρ' αὐτοῦ πολὺ διαφέρειν τῶν Ἰβήρων.

33 'Επεὶ δ' ἔδοξε τὸ δέον αὐτῷ γίνεσθαι, πρὸς μὲν τοὺς ἐν τῆ παρωρεία τεταγμένους τῶν πολεμίων

¹⁵ οἱ δὲ διαγωνιάσαντες — 16 ᾶμα φωτὶ: Suid. s. v. διαγωνιάσαντες

άντέταττε *** πρός δε τούς είς τὸν αὐλῶνα καταβεβηχότας άθρους άγων έχ τῆς παρεμβολῆς έπλ τέτταρας ποόρτις προσέβαλε τοῖς πεζοῖς τῶν ὑπεναντίων, κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον καὶ Γάιος Λαί- 2 5 λιος, έχων τούς Ιππείς, προήγε διὰ τῶν λόφων τῶν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ τὸν αὐλῶνα κατατεινόντων, καλ προσέβαλλε τοῖς τῶν Ἰβήρων Ιππεῦσι κατὰ νώτου, καλ συνείγε τούτους έν τη πρός αύτον μάγη. λοιπον οί μεν πεζοί των υπεναντίων, έρημωθέντες 3 10 τῆς τῶν Ιππέων χρείας, οἶς πιστεύσαντες εἰς τὸν 722. αὐλῶνα κατέβησαν, ἐπιεζοῦντο καὶ κατεβαροῦντο τῆ μάγη, οί δ' ίππεῖς τὸ παραπλήσιον ἔπασγον ἀπει- 4 λημμένοι γὰρ ἐν στενῶ καὶ δυσγρηστούμενοι πλείους ύσ' αύτων η των πολεμίων διεφθείροντο, των μέν 15 ίδίων πεζών έκ πλαγίου προσκειμένων αὐτοῖς, τών δὲ πολεμίων τῶν πεζῶν κατὰ πρόσωπον, τῶν δ' ίππέων κατά νώτου περιεστώτων, τοιαύτης δε νενο- 5 μένης τῆς μάχης οί μὲν είς τὸν αὐλῶνα καταβάντες σχεδον απαντες διεφθάρησαν, οί δ' έν τη παρω-807. ρεία διέφυνου, οὖτοι δ' ήσαν εὔζωνοι, τρίτον δὲ 6 μέρος τῆς ἀπάσης δυνάμεως, μεθ' ὧν καὶ τὸν 'Ανδοβάλην συνέβη διασωθέντα φυγείν είς τι χωρίον δηυρόν. —

Πόπλιος δέ, συντέλειαν έπιτεθεικώς τοῖς κατὰ 7 25 τὴν Ἰβηρίαν ἔργοις, παρῆν είς τὸν Ταρράκωνα (μετὰ)

¹ post ἀντέταττε add. Sch: τοὺς γοσφομάχους vel τὰς τῶν γοσφομάχων σπείρας 2 ἄθρους — 3 ποόρτις: Suid. 8. ν. πόορτις 11 ἐπιέζουτο Di, at conf. ad XI 24, 7 14 ὑπαὐτῶν F(S°), corr Hu 22 φεώγειν infelicissime coni. Naberus Mnemos. 1857, 349, ν. Hu Erzähl. Zeitf. XIX 24 Πόπλιος δὲ cet. in F cum superioribus nectuntur; sed omissa sunt nonnulla quae sunt apud Liv. XXVIII 84 ss.

μεγίστης χαράς, κάλλιστοι θρίαμβου και καλλίστηυ 8 νίκην τῆ πατρίδι κατάγων. σπεύδων δὲ μὴ καθυστερεῖν τῆς ἐν τῆ 'Ρώμη καταστάσεως τῶν ὑπάτων, πάντα τὰ κατὰ τὴν 'Ιβηρίαν διατάξας και παραδοὺς τὸ στρατόπεδον τοῖς περί τὸν Ἰούνιον και Μάρκιον, 5 αὐτὸς ἀπέπλευσε μετὰ Γαΐου και τῶν ἄλλων φίλων είς τὴν 'Ρώμην.

VI. RES ASIAE.

- 34 Καὶ γὰο αὐτὸς ἦν ὁ Εὐθύδημος Μάγνης, ποὸς δν ἀπελογίζετο φάσκων ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν 'Αντί- 10
 - 2 οχος έκ τῆς βασιλείας ἐκβαλεῖν σπουδάζει· γεγονέναι γὰο οὐκ αὐτὸς ἀποστάτης τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἐτέρων ἀποστάντων ἐπανελόμενος τοὺς ἐκείνων ἐκγόνους,
 - 3 οὕτως κρατῆσαι τῆς Βακτριανῶν ἀρχῆς. καὶ πλείω δὲ πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν διαλεχθεὶς ἠξίου τὸν 728. Τηλέαν μεσιτεῦσαι τὴν διάλυσιν εὐνοϊκῶς, παρακαλέσαντα τὸν ᾿Αντίοχον μὴ φθονῆσαι τῆς ὀνομασίας
 - 4 αὐτῷ τῆς τοῦ βασιλέως (καί) προστασίας, ὡς γ' ἐὰν μὴ συγγωρῆ τοῖς ἀξιουμένοις, οὐδετέρω τῆς ἀσφα-
- 5 λείας ὑπαρχούσης πλήθη γὰρ οὐκ ὀλίγα παρεῖναι 20 τῶν Νομάδων, δι' ὧν κινδυνεύειν μὲν ἀμφοτέρους, ἐκβαρβαρωθήσεσθαι δὲ τὴν χώραν ὁμολογουμένως,
- 6 έὰν έκείνους προσδέχωνται. ταῦτα δ' εἰπὼν έξαπέ-
- 7 στειλε τὸν Τηλέαν πρὸς τὸν 'Αντίοχον. ὁ δὲ βασι-808. λεύς, πάλαι περιβλεπόμενος λύσιν τῶν πραγμάτων, 25
- πυθόμενος ταῦτα παρὰ τοῦ Τηλέου, προθύμως ὑπή-

⁷ des. F fol. 208^r prim. 9 F fol. 208^r prim. Praecessisse hanc fere sententiam: Antiochus ad Euthydemum pacis conciliatorem mittebat Teleam, Magnesia oriundum, qui amicus quondam fuisset Euthydemi et eadem, qua ille, patria uteretur explicat Rei 559

κουσε πρός τὰς διαλύσεις διὰ τὰς προειρημένας αίτίας. τοῦ δὲ Τηλέου προσανακάμψαντος καὶ πολ- 8 λάκις πρός αμφοτέρους, τέλος Εύθύδημος έξέπεμψε Δημήτριον του υίον βεβαιώσοντα τὰς δμολονίας. του δ βασιλεύς ἀποδεξάμενος, και νομίσας άξιον 9 είναι τὸν νεανίσκον βασιλείας καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν και κατά την έντευξιν (και) προστασίαν, πρώτον μεν επηγγείλατο δώσειν αὐτῷ μίαν τῶν έαυτοῦ θυγατέρων δεύτερον δε συνεχώρησε τῷ 10 πατρί τὸ τῆς βασιλείας ὄνομα. περί δὲ τῶν λοιπῶν 10 έγγράπτους ποιησάμενος δμολογίας και συμμαχίαν ένορχον, ανέζευξε σιτομετρήσας δαψιλώς την δύναμιν, προσλαβών και τους υπάργοντας ελέφαντας τοῖς περί τὸν Εὐθύδημον. ὑπερβαλὼν δὲ τὸν Καύ- 11 15 κασον και κατάρας είς την Ίνδικήν, την τε φιλίαν άνενεώσατο την πρός του Σοφαγασήνου του βασιλέα τῶν Ἰνδῶν, καὶ λαβὼν ἐλέφαντας, ώστε γενέσθαι 12 τούς απαντας είς έκατον και πεντήκοντ', έτι δέ σιτομετρήσας πάλιν ένταῦθα τὴν δύναμιν, αὐτὸς 20 μεν ανέζευξε μετά της στρατιάς, 'Ανδροσθένην δε τον Κυζικηνον έπι της ανακομιδής απέλιπε της γάζης τῆς δμολογηθείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ βασιλέως. διελθών δε την 'Αραγωσίαν και περαιωθείς του 13 Έρούμανθον ποταμόν, ήμε διὰ τής Δραγγηνής είς 25 την Καρμανίαν, οὖ καὶ συνάπτοντος ήδη τοῦ χειμώνος έποιήσατο την παραγειμασίαν. τὸ μέν οὖν 14 πέρας τῆς εἰς τοὺς ἄνω τόπους στρατείας 'Αντιόχου τοιαύτην έλαβε την συντέλειαν, δι ής οὐ μόνον 724.

²⁴ έφύμανδον DG, έφύμαδον S, έφύβαν τὸν F 25 καφμανιανού· καl F(S), distinxit Ur 177 $^{\circ}$

172 RES ASIAE (ANTIOCHUS) [Ol. 148, 2]. RES AFRICAE.

τοὺς ἄνω σατράπας ὑπηκόους ἐποιήσατο τῆς ἰδίας ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιθαλαττίους πόλεις καὶ τοὺς 16-ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου δυνάστας, καὶ συλλήβδην 809. ἠσφαλίσατο τὴν βασιλείαν, καταπληξάμενος τῆ τόλμη 16 καὶ φιλοπονία πάντας τοὺς ὑποταττομένους· διὰ 5 γὰρ ταύτης τῆς στρατείας ἄξιος ἐφάνη τῆς βασιλείας οὐ μόνον τοῖς κατὰ τὴν ᾿Ασίαν, ἀλλὰ καὶ τοῖς κατὰ τὴν Εὐρώπην.

⁸ des. F fol. 204r med.

FRAGMENTA LIBRI XII.

I. RES AFRICAE.

Πολύβιος .. Βυζακίδα χώραν είναι φητι περί τὰς 1 Σύρτεις εν δωδεκάτω. "σταδίων μεν ούσα την περίμετρον δισχιλίων, τω δε σχήματι περιφερής." Ίππών, Λιβύης πόλις. Πολύβιος δωδεκάτω.

Σίγγα, πόλις, Λιβύης, ώς Πολύβιος οωδεκάτω. Τάβρακα, πόλις Λιβύης. Πολύβιος δωδεκάτψ.

Χαλκεῖα, πόλις Λιβύης δ πολυΐςτωρ ἐν Λιβυκῶν κ τρίτψ, ώς Δημοςθένης ψ μεμφόμενος Πολύβιος έν 10 τῷ δωδεκάτω ὧδε γράφει. "άγνοεί δὲ μεγάλως καὶ περί των Χαλκείων οὐδε γάρ πόλις έστίν, άλλά γαλκουργεζα."

Τὰ παραπλήτια τοῖς περὶ τὸν Ἡρόδοτον ἱςτορεῖ 2 περί τοῦ ἐν Λιβύη καλουμένου λωτοῦ αὐτόπτης γενό-15 μενος ὁ Μεγαλοπολίτης Πολύβιος ἐν τἢ ιβ΄ τῶν ἱςτοριών λέγων ούτως. "Εστι δε τὸ δενδρον ὁ λωτὸς οὐ 2 μέγα, τραχύ δε καὶ ἀκανθῶδες, εχει δε φύλλον χλωοὸν παραπλήσιον τῆ δάμνω, μικοὸν βαθύτερον καλ

^{2—4} Steph. Byz. p. 189, 5 ss. Mein. 5 Steph. Byz. p. 336, 16 6 Steph. Byz. p. 564, 3 7 Steph. Byz. p. 598, 1 8—12 Steph. Byz. p. 681, 12 ss. 13 Athen. XIV p. 651^a 18 $\delta \alpha \mu \nu \phi$, $\mu \iota \nu \rho \delta \nu$] sicut saepe, 9

- 810.8 πλατύτερον. ὁ δὲ καρπὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ὅμοιός ἐστι καὶ τῆ γρόα καὶ τῶ μεγέθει ταῖς λευκαῖς μυρτίσι
 - 4 ταζς τετελειωμέναις, αὐξανόμενος δὲ τῷ μὲν χοώματι γίνεται φοινιχοῦς, τῷ δὲ μεγέθει ταζς γογγύλαις ἐλαίαις παραπλήσιος, πυρήνα δὲ ἔχει τελέως s
 - 5 μικρόν. ἐπὰν δὲ πεπανθῆ, συνάγουσι, καὶ τὸν μὲν τοῖς οἰκέταις μετὰ χόνδρου κόψαντες σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα, τὸν δὲ τοῖς ἐλευθέροις ἐξελόντες τὸν πυρῆνα
 - 6 συντιθέασιν ώσαύτως, καὶ σιτεύονται τοῦτον. ἔστι 725. δὲ τὸ βρώμα παραπλήσιον σύκφ καὶ φοινικοβαλάνφ, 10
 - 7 τῆ δὲ εὐωδία βέλτιον. γίνεται δὲ καὶ οἶνος έξ αὐτοῦ βρεχομένου καὶ τριβομένου δι' ὕδατος, κατὰ μὲν τὴν γεῦσιν ἡδὺς καὶ ἀπολαυστικός, οἰνομέλιτι χρη-
 - 8 στῷ παραπλήσιος, ῷ χρῶνται χωρὶς ὕδατος. οὐ δύναται δὲ πλέον δέκα μένειν ἡμερῶν διὸ καὶ 15 ποιοῦσι κατὰ βραχὺ πρὸς τὴν χρείαν. ποιοῦσι δὲ καὶ όξος ἐξ αὐτῶν."

II. TIMAEI DE AFRICA ET CORSICA ERRORES.

3 Τὴν μὲν τῆς χώρας ἀρετὴν πᾶς ἄν τις θαυμά- 20 σειε, τὸν δὲ Τίμαιον είποι τις ἄν οὐ μόνον ἀνιστό- ρητον γεγονέναι περὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην, ἀλλὰ καὶ παιδαριώδη καὶ τελέως ἀσυλλόγιστον καὶ ταῖς ἀρχαίαις φήμαις ἀκμὴν ἐνδεδεμένον, ᾶς παρειλήφα-

ita h. l. genuina Polybii verba ab Athenaeo mutata videntur et in compendium redacta μικορ monente Reiskio recepit Sch, sed scripturam vulgatam recte tuetur Wundererus coniect. Polyb. p. 9 17 des. Athen. p. 651. 20 F fol. 204 med. praemisso titulo: Πολυβίου *** τοῦ τβ΄ λόγου 21 Τίμαιον] v. Muelleri fragm. hist. graec. I n. 24

μεν, ώς άμμώδους πάσης και ξηράς και άκάρπου καθυπαργούσης της Λιβύης. δ δ' αὐτὸς λόγος καί 8 περί των ζώων. τό τε γάρ των ίππων καί των βοών και προβάτων, αμα δε τούτοις αίνων πλήθος ε τοσοῦτόν έστι κατὰ τὴν χώραν όσον οὐκ οἶδ' εί δύναιτ' αν εύρεθηναι κατά την λοιπην οίκουμένην, διά τὸ πολλά τῶν κατά Λιβύην έθνῶν τοῖς μέν 4 ήμέροις μή χρησθαι καρποίς, από δε των θρεμμάτων και σύν τοῖς θρέμμασιν έγειν τὸν βίον. και δ 10 μην τὸ τῶν έλεφάντων καὶ λεόντων καὶ παρδάλεων πλήθος και την άλκην, έτι δε βουβάλων κάλλος καλ στρουθών μεγέθη, τίς ούχ Ιστόρησεν; ών κατά μεν την Εύρωπην το παράπαν οὐδέν έστιν, ή δε Λιβύη πλήρης έστι των προειρημένων. περί ων 6 15 οὐδὲν Ιστορήσας Τίμαιος ώσπερ ἐπίτηδες τάναντία 811. τοῖς κατ' ἀλήθειαν ὑπάργουσιν έξηγεῖται. καθάπερ 7 δε και περί των κατά Λιβύην άπεσχεδίακεν, ούτως καλ περλ των κατά την νήσον την προσαγορευομένην Κύρνον, και γάρ ύπερ έκείνης μνημονεύων έν 8 20 τη δευτέρα βύβλφ φησίν αίγας άγρίας και πρόβατα καλ βούς άγρίους υπάρχειν έν αυτή πολλούς, έτι δ' έλάφους και λαγώς και λύκους και τινα των άλλων ζώων, και τούς άνθρώπους περί ταῦτα διατρίβειν κυνηγετούντας καλ την όλην του βίου δια-25 γωγην έν τούτοις έχειν. κατά δὲ την προειρημένην 9 νησον ούχ οίον αξξ άγριος η βούς, άλλ' οὐδὲ λαγως οὐδε λύκος οὐδ' έλαφος οὐδ' άλλο τῶν τοιούτων 726.

^{1. 2} ἀπάρπου ὁπαρχούσης τῆς λιβύης FS^3 , ἀπάρπου τῆς Λιβύης ὁπαρχούσης Ben 263, corr. BW coll. IX 15, 14 et Plutarch. vit. Cic. c. 23 extr. 16 $n\alpha\theta$ άπερ] v. Muelleri fragm. hist. graec. I n. 26 20 β ί β λωι FS, v. BW I 77

ζώων ούδεν έστι, πλην άλωπέχων και κυνίκλων και 10 προβάτων άγρίων. δ δε κύνικλος πόρρωθεν μεν δρώμενος είναι δοκεί λαγώς μικρός, δταν δ' είς τάς χείρας λάβη τις, μεγάλην έχει διαφοράν και κατά την έπιφάνειαν και κατά την βρώσιν γίνεται δε το 5 4 πλεΐου μέρος κατά γῆς. δοκεί γε μὴν πάντ' είναι τὰ ζῷα κατὰ τὴν νῆσον ἄγρια διὰ τοιαύτην αίτίαν. 2 οὐ δύνανται κατὰ τὰς νομὰς συνακολουθεῖν οί ποιμαίνοντες τοῖς θρέμμασι διὰ τὸ σύνδενδρον καὶ κρημνώδη καὶ τραγεΐαν είναι τὴν νῆσον· ἀλλ' ὅταν 10 βούλωνται συναθροϊσαι, κατά τούς εὐκαίρους τόπους έφιστάμενοι τη σάλπιγγι συγκαλούσι τὰ ζῷα, καὶ πάντα πρός την ίδιαν άδιαπτώτως συντρέχει σάλ-3 πιγγα. λοιπον δταν τινές προσπλεύσαντες προς την νήσον αίγας ή βοῦς θεάσωνται νεμομένας έρήμους, 15 κάπειτα βουληθώσι καταλαβείν, οὐ προσίεται τὰ ζῷα 4 διὰ τὴν ἀσυνήθειαν, ἀλλὰ φεύγει. ὅταν δὲ καὶ συνιδών δ ποιμήν τούς αποβαίνοντας σαλπίση, προτροπάδην αμα φέρεται καλ συντρέχει πρός την σάλπιγγα. 812. διὸ φαντασίαν άγρίων ποιεί ύπερ ὧν Τίμαιος κακῶς 20 5 και παρέργως ιστορήσας έσχεδίασε. το δε τη σάλπιγγι πειθαργείν οὐκ ἔστι θαυμάσιον καὶ γὰρ κατὰ την Ίταλίαν οι τὰς τις τρέφοντες ούτω γειρίζουσι 6 τὰ κατὰ τὰς νομάς. οὐ γὰρ ἔπονται κατὰ πόδας οί συοφορβοί τοις θρέμμασιν, ώσπερ παρά τοις Ελλη- 25 σιν, άλλὰ προηγοῦνται φωνοῦντες τῆ βυκάνη κατὰ διάστημα, τὰ δὲ θρέμματα κατόπιν άκολουθεῖ καὶ

² inc. Athen. IX p. 400': Πολύβιος δ' έν τη δωδεκάτη τῶν Ιστοριῶν γίγνεσθαί φησι παρόμοιον τῷ λαγῷ ζῷον τὸν κούνικλον καλούμενον, γράφων οῦτως ὁ δὲ κούνικλος καλούμενος πόρρωθεν cet. 6 κατὰ γῆς: des. Athen. l. c. 9 θρέμμασιν F 15 θεασονται F

συντρέγει πρός την φωνήν, και τηλικαύτη γίνεται Τ συνήθεια τοῖς ζώοις πρὸς τὴν ἰδίαν βυκάνην ώστε θαυμάζειν και δυσπαραδέκτως έχειν τούς πρώτους άκούσαντας. διὰ γὰρ τὴν πολυγειρίαν καὶ τὴν λοι- 8 5 πην χορηγίαν μεγάλα συμβαίνει τὰ συβόσια κατὰ την 'Ιταλίαν ὑπάρχειν, καὶ μάλιστα [την παλαίαν]. παρά τε τοίς Τυροηνικοίς και Γαλάταις, ώστε την μίαν τοκάδα γιλίους έκτρέφειν δς, ποτέ δέ καλ πλείους. διὸ καὶ κατὰ γένη ποιοῦνται καὶ καθ' ἡλικίαν 9 10 τὰς ἐχ τῶν νυχτερευμάτων έξαγωγάς. ὅθεν εἰς τὸν 10 αὐτὸν τόπον προανομένων καὶ πλειόνων συστημά-727. των οὐ δύνανται ταῦτα κατὰ γένη τηρεῖν, ἀλλά γε συμπίπτει κατά τε τὰς έξελασίας καὶ νομὰς άλλήλοις, όμοίως δε κατά τάς προσαγωγάς. έξ ών αὐτοῖς 11 15 έπινενόηται πρός τὸ διακρίνειν, δταν συμπέση, γωρίς κόπου και πραγματείας τὸ κατά βυκάνην. έπει- 12 δὰν γὰο τῶν νεμόντων δ μέν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος προάγη φωνών, δ δ' έφ' έτερον αποκλίνας, αὐτὰ δι' αύτων χωρίζεται τὰ θρέμματα καί κατακολουθεϊ 20 ταῖς ίδίαις βυκάναις μετὰ τοιαύτης προθυμίας ώστε μη δυνατόν είναι βιάσασθαι μηδέ κωλύσαι μηδενί τρόπφ την δρμην αὐτῶν. παρὰ δὲ τοῖς Ελλησι 13 χατά τούς δρυμούς, έπειδαν άλλήλοις συμπέση διώκοντα τὸν καρπόν, ὁ πλείονας έχων χεῖρας καὶ 25 κατευκαιρήσας περιλαβών τοῖς ίδίοις θρέμμασιν ἀπάγει τὰ τοῦ πλησίον. ποτὲ δὲ κλέπτης ὑποκαθί- 14 σας ἀπήλασεν, οὐδ' ἐπιγινώσκοντος τοῦ περιάγοντος

⁶ τὴν παλαιὰν FS, vocabula corrupta ex verbis τὴν Ἰταλίαν perperam repetitis seclusit Curtius Wachsmuthius (v. Wielandtium de Pol. archet. p. 26) 18 ἐπιετεφον F(S), ἐπὶ θάτεφον coni. Hu, corr. BW

818. πῶς ἀπέβαλε, διὰ τὸ μακρὰν ἀποσπάσθαι τὰ κτήνη τῶν περιαγόντων, ἀμιλλώμενα περί τὸν καρπόν, ὅταν ἀκμὴν ἄρχηται φεῖν. πλὴν ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

III. DE ALIIS TIMAEI ERRORIBUS.

"Οτι διαςύρας δ Πολύβιος τὸν Τίμαιον ἐν πολλοῖς αὐθίς φηςι· Τίς ἂν έτι δοίη συγγνώμην (έπί) τοῖς τοιούτοις άμαρτήμασιν άλλως τε και Τιμαίω τω προσφυομένω τοῖς άλλοις πρὸς τὰς τοιαύτας παρω-2 νυγίας; ἐν αἶς Θεοπόμπου μὲν κατηγορεῖ διότι Διο- 10 νυσίου ποιησαμένου την ανακομιδήν έκ Σικελίας είς Κόρινθον έν μακρά νηί, Θεόπομπός φησιν έν στρον-3 γύλη παραγενέσθαι τὸν Διονύσιον, Ἐφόρου δὲ πάλιν άγνοιαν καταψεύδεται, φάσκων λέγειν αὐτὸν δτι Διονύσιος δ πρεσβύτερος παρελάμβανε την άργην 15 έτων είκοσι τριών ύπάρχων, δυναστεύσαι δε τετταράκοντα καί δύο, μεταλλάξαι δε τον βίον προσλα-4 βων τοῖς έξήκοντα τρία τοῦτο γὰρ οὐδείς ἂν εἶπειε δήπου τοῦ συγγραφέως είναι τὸ διάπτωμα, τοῦ δὲ 5 νοαφέως δμολογουμένως ή γαο δεί τον Έφορον 20 ύπερβεβηκέναι τη μωρία και τον Κόροιβον και τον Μαργίτην, εί μη δυνατός ην συλλογίζεσθαι διότι τὰ 728. τετταράκοντα καλ δύο προστεθέντα τοῖς εἴκοσι καλ 6 τρισίν έξήκοντα γίνεται καί πέντε. ἢ τούτου μηδα-

² ἀμιλλόμενα F 4 des. F fol. 206° prim. 6 M 34, 11 H. 8 Τιμαίω] v. Muelleri fragm. hist. graec. I n. 183 13 Έφόρου] v. Muellerum l. c. n. 141 a 13. 14 πάλιν δταν Μ, παλλιλογίαν coni. Geelius, έναντιολογίαν Cobetus Mnemos. 1876, 356, πάλιν ἀλογίαν Schenkelius Jahresbericht üb. d. Fortschr. d. class. Alterthumswiss. XII (1884), 1, 248, corr. BW

μῶς ἄν πιστευθέντος ὑπὲρ Ἐφόρου φανερὸν ὅτι τὸ μὲν ἀμάρτημα *** ἐστι τοῦ γραφέως, τὸ δὲ Τιμαίου φιλεπίτιμον καὶ φιλέγκλημον οὐδεὶς ἄν ἀποδέξαιτο.

Καλ μην έν τοῖς περλ Πύρρου πάλιν φησλ τοὺς 46 814. 5 Ρωμαίους έτι νῦν ὑπόμνημα ποιουμένους τῆς κατὰ τὸ "Ιλιον ἀπωλείας ἐν ἡμέρα τινὶ κατακοντίζειν ἵππον πολεμιστήν πρό τῆς πόλεως ἐν τῶ Κάμπω καλουμένω, διὰ τὸ τῆς Τροίας τὴν ᾶλωσιν διὰ τὸν ίππον γενέσθαι τον δούριον προσαγορευόμενον, 10 πράγμα πάντων παιδαριωδέστατον. ούτω μέν γάρ 2 δεήσει πάντας τοὺς βαρβάρους λέγειν Τρώων ἀπογόνους υπάρχειν σχεδον γάρ πάντες, εί δε μή γ', 3 οί πλείους, δταν η πολεμείν μέλλωσιν έξ άργης η διακινδυνεύειν πρός τινας όλοσχερώς, ιππον προ-15 θύονται καὶ σφαγιάζονται, σημειούμενοι τὸ μέλλον έκ τῆς τοῦ ζώου πτώσεως. ὁ δὲ Τίμαιος περὶ τοῦτο 40 τὸ μέρος τῆς ἀλονίας οὐ μόνον ἀπειρίαν, ἔτι δὲ μαλλον όψιμαθίαν δοκεί μοι πολλήν έπιφαίνειν, ός γε, διότι θύουσιν ιππον, εὐθέως ὑπέλαβε τοῦτο 20 ποιείν αὐτοὺς διὰ τὸ τὴν Τροίαν ἀφ' ἵππου δοκείν έαλοχέναι.

Πλην ότι γε κακῶς Ιστόφηκε καὶ τὰ περὶ την 2 Λιβύην καὶ τὰ περὶ την Σαρδόνα, καὶ μάλιστα τὰ

² ἀμάρτημα φα'νερόν M, videtur φανερόν illud perperam repetitum esse loco alterius cuiusdam vocabuli, quod τοῦτ' fuisse licet suspicari 4 v. Muellerum l. c. p. 231, n. 151 20 ἀπὸ M, corr. Geelius, ὑφ' coni. Cobetus Mnemos. 1862, 18; neque tamen sollicitanda est praepositio ἀπό idem fere significans, ac supra (§ 1) διά, quod h. l. propter antecedens διά erat absonum, v. Lutzium Die Präpos. b. d. att. Rednern. Progr. d. K. Studienanst. z. Neustadt a. d. H. 1887 p. 45 et Dion. Chrysost. or. XII p. 195, 16 M: ἔσεσθαι γὰρ φάρμακον . . ἄφνκτον, ἀφ' οδ ἀλώσονται, τὸν ἰξόν (ubi ὑφ' perperam mutavit Dindorfius)

- 3 κατὰ τὴν Ἰταλίαν, ἐκ τούτων ἐστὶ συμφανές, καὶ καθόλου διότι τὸ περὶ τὰς ἀνακρίσεις μέρος ἐπισέσυρται παρὰ αὐτῷ τελέως. ὅπερ ἐστὶ κυριώτατον 4 τῆς ἱστορίας. ἐπειδὴ γὰρ αί μὲν πράξεις ἄμα πολλαχῆ συντελοῦνται, παρεῖναι δὲ τὸν αὐτὸν ἐν πλείσοι τόποις κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀδύνατον, ὁμοίως γε μὴν οὐδὰ αὐτόπτην γενέσθαι πάντων τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην τόπων καὶ τῶν ἐν τοῖς τόποις 5 ἰδιωμάτων τὸν ἕνα δυνατόν, καταλείπεται πυνσάνεσθαι μὲν ὡς παρὰ πλείστων, πιστεύειν δὲ τοῖς 10
- δάνεσθαι μεν ώς παρά πλείστων, πιστεύειν δε τοις ε άξίοις πίστεως, κριτήν δ' είναι των προσπιπτόντων μή κακόν.
- 4^a 'Εν & γένει μεγίστην ἐπίφασιν ἔλκων Τίμαιος 2 πλεϊστον ἀπολείπεσθαί μοι δοκεῖ τῆς ἀληθείας· τοσ-729. οῦτο γὰο ἀπέχει τοῦ δι' ἐτέρων ἀκοιβῶς τὴν ἀλή- 15
- 815. Θειαν έξετάζειν ώς οὐδὲ τούτων ὧν αὐτόπτης γέγονε καὶ έφ' οὓς αὐτὸς ἥκει τόπους, οὐδὲ περὶ τούτων
 - 3 οὐδὲν ὑγιὲς ἡμῖν έξηγεῖται. τοῦτο δ' ἔσται δῆλον, ἐὰν ἐν τοῖς κατὰ τὴν Σικελίαν δείξωμεν αὐτὸν
 - 4 άγνοοῦντα περί ὧν ἀποφαίνεται σχεδον γὰρ οὐ 20 πολλῶν ἔτι προσδεήσει λόγων ὑπέρ γε τῆς ψευδολογίας, ἐὰν ἐν οἶς ἔφυ καὶ ἐτράφη τόποις, καὶ τούτων ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις [ἐν τούτοις] ἀγνοῶν εὑρεθῆ
 - 5 καὶ παραπαίων τῆς ἀληθείας. φησὶ τοιγαροῦν τὴν ᾿Αρέθουσαν κρήνην τὴν ἐν ταῖς Συρακούσαις ἔχειν 25 τὰς κηγὰς ἐκ τοῦ κατὰ Πελοπόννησον διά τε τῆς

'Αρκαδίας και διὰ τῆς 'Ολυμπίας φέοντος [ποταμοῦ]

²² ἐνετράφη coni. BW Fleckeis. annal. 1889, 688
23 ἐν τού |τοις Μ, del. Ηυ, videtur enim εστατοις antecedentis vocabuli esse repetitum ac depravatum 24 φησί]
v. Muelleri fragm. hist. Graec. I n. 51 27 ποταμοῦ del. BW

'Αλφειοῦ ' ἐκεῖνον γὰρ δύντα κατὰ γῆς (καὶ) τετρα- 6 κισχιλίους σταδίους ὑπὸ τὸ Σικελικὸν ἐνεχθέντα πέλαγος ἀναδύνειν ἐν ταῖς Συρακούσαις, γενέσθαι 7 δὲ τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ κατά τινα χρόνον οὐρανίων 5 ὄμβρων ραγέντων κατὰ τὸν τῶν 'Ολυμπίων καιρὸν καὶ τοῦ ποταμοῦ τοὺς κατὰ τὸ τέμενος ἐπικλύσαντος τόπους, ὄνθου τε πλῆθος ἀναβλύζειν τὴν 'Αρέ- 8 θουσαν ἐκ τῶν κατὰ τὴν πανήγυριν θυομένων βοῶν καὶ φιάλην χρυσῆν ἀναβαλεῖν, ἡν ἐπιγνόντες 10 εἶναι τῆς ἑορτῆς ἀνείλοντο.

IV. DE TIMAEI ERRORIBUS COMMISSIS DE REBUS LOCRENSIUM.

Έμοι δη συμβαίνει και παραβεβληκέναι πλεονά- 5 κις είς την των Λοκρων πόλιν και παρεσχήσθαι 15 χρείας αὐτοῖς ἀναγκαίας· και γὰρ τῆς είς Ἰβηρίαν 2 στρατείας αὐτοῦς παραλυθήναι συνέβη δι' ἐμὲ και τῆς εἰς Δαλματεῖς, ἢν ώφειλον κατὰ θάλατταν ἐκπέμπειν Ῥωμαίοις κατὰ τὰς συνθήκας. ἔξ ὧν και 3 κακοπαθείας και κινδύνου και δαπάνης ίκανῆς τινος 816. ἀπολυθέντες πασιν ἡμᾶς ἡμείψαντο τοῖς τιμίοις και φιλανθρώποις· διόπερ ὀφείλω μᾶλλον εὐλογεῖν Λοκροὺς ἢ τοὐναντίον. ἀλλ' ὅμως οὐκ ώκνησα και 4 λέγειν και γράφειν ὅτι τὴν ὑπ' ᾿Αριστοτέλους παραδιδομένην ἱστορίαν περί τῆς ἀποικίας ἀληθινωτέραν 25 εἰναι συμβαίνει τῆς ὑπὸ Τιμαίου λεγομένης. σύν- 5 οιδα γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ὁμολογοῦσιν ὅτι παραδό-

⁷ $\delta v \delta v o v$] M^m habet glossam: $\beta o \epsilon i \alpha g \kappa \delta \pi \rho o v$ 10 des. M 86, 5 H. 13 F fol. 206° prim. 21 $\kappa \alpha l$ ante $\mu \alpha l$ -lov ex Reg. FG Vesont. recepit Sch, om. FS 23 'Aquoto- $\tau \epsilon l v o l$ v. Muellerum l. c. II n. 229 et I n. 68

σιμος αὐτοῖς ἐστιν αὕτη περί τῆς ἀποικίας ἡ φήμη παοὰ πατέρων, ην 'Αριστοτέλης είρηκεν, οὐ Τίμαιος, 780. 6 καλ τούτων νε τοιαύτας έφερον αποδείξεις, πρώτον μέν δτι πάντα τὰ διὰ προγόνων ἔνδοξα παρ' αὐτοῖς άπὸ τῶν νυναικῶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐστιν, οἶον 5 εύθέως εύγενεῖς παρά σφίσι νομίζεσθαι τοὺς ἀπὸ Τ των έκατον οίκιων λεγομένους ταύτας δ' είναι τάς έκατὸν οἰκίας τὰς προκριθείσας ὑπὸ τῶν Λοκρῶν ποίν ἢ τὴν ἀποικίαν έξελθεῖν, έξ ὧν έμελλον οί Λοκροί κατά τὸν γρησμὸν κληροῦν τὰς ἀποσταλη- 10 8 σομένας παρθένους είς Ίλιον. τούτων δή τινας τῶν γυναικῶν συνεξάραι μετὰ τῆς ἀποικίας, ὧν τοὺς άπογόνους έτι νῦν εὐγενεῖς νομίζεσθαι καὶ καλεῖ-9 σθαι τοὺς ἀπὸ τῶν έκατὸν οἰκιῶν. πάλιν ὑπὲρ τῆς φιαληφόρου παρ' αὐτοῖς λεγομένης τοιαύτη τις 15 10 ίστορία παραδέδοτο, διότι καθ' δυ καιρου τους Σικελούς ἐκβάλοιεν τούς κατασχόντας τὸν τόπον τοῦτον τῆς Ἰταλίας, ὧν καὶ ταῖς θυσίαις προηγεῖτο τῶν ένδοξοτάτων και των εύγενεστάτων υπάρχων παζς, αύτοι και πλείω των Σικελικών έθων παραλαβόν- 20 τες διὰ τὸ μηδὲν αὐτοῖς πάτριον ὑπάργειν καὶ τοῦτο 11 διαφυλάττοιεν απ' έκείνων, αὐτὸ δὲ τοῦτο διορθώσαιντο, τὸ μὴ παϊδα ποιεῖν έξ αύτῶν τὸν φιαληφόοου, άλλα παρθένου, δια την από των γυναικών εὐνένειαν.

817. 6 Συνθήκαι δὲ πρὸς μὲν τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα Λοκροὺς οὕτ' ἡσαν οὕτ' ἐλέγοντο παρ' αὐτοῖς γεγονέναι, πρὸς μέντοι Σικελοὺς πάντες εἶχον ἐν παρα-

²³ τὸ φιαληφόρου F, τὸ φιληφόρου S, corr. Ur 177^b (edictum igitur erat, ne puerum facerent illum phialiferum, de quo iam antea est expositum)

δόσει. περί ὧν Ελεγον διότι, καθ' ζιν καιρον έκ της 2 πρώτης παρουσίας καταλάβοιεν Σικελούς κατέχοντας ταύτην την γώραν, έν ή νῦν κατοικοῦσι, καταπλαγέντων αὐτοὺς ἐκείνων καὶ προσδεξαμένων διὰ τὸν 5 φόβου, δμολογίας ποιήσαιντο τοιαύτας, ή μην εὐνοή- 3 σειν αὐτοῖς καὶ κοινῆ τὴν χώραν έξειν, έως ἀν έπιβαίνωσι τῆ γῆ ταύτη καὶ τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τοῖς ὤμοις φορῶσι. τοιούτων δὲ τῶν δρκων γινομένων φασί 4 τοὺς Λοκροὺς είς μὲν τὰ πέλματα τῶν ὑποδημάτων 10 έμβαλόντας γην, έπὶ δὲ τοὺς ώμους σκόρδων κεφαλας αφανείς υποθεμένους ούτως ποιήσασθαι τους δρχους, κάπειτα την μεν γην εκβαλόντας έκ των 5 ύποδημάτων, τὰς δὲ κεφαλὰς τῶν σκόρδων ἀπορ-781. ρίψαντας μετ' οὐ πολύ καιροῦ παραπεσόντος έκβα-15 λεῖν τοὺς Σικελοὺς ἐκ τῆς χώρας. ταῦτα μὲν οὖν 6 λέγεται παρά Λοκροῖς. -

Τίμαιος δ' δ Ταυρομενίτης ἐν τἢ ἐνάτη τῶν
ἱςτοριῶν, 'οὐκ ἢν' φηςί
²⁰ 'πάτριον τοῖς "Ελληςιν ὑπὸ
ἀργυρωνήτων τὸ παλαιὸν
διακονεῖςθαι', γράφων οὕτως· 'Καθόλου δὲ ἢτιῶντο 8
τὸν 'Αριςτοτέλη διημαρτη²⁵ κέναι τῶν Λοκρικῶν ἐθῶν·
οὐδὲ γὰρ κεκτῆςθαι νόμον

είναι τοῖς Λοκροῖς.

Τίμαιος δ' δ Ταυρο- 7 μενίτης εκλαθόμενος αύτου— ελέγχει δ' αὐτὸν εἰς τοῦτο Πολύβιος δ Μεγαλοπολίτης διὰ τῆς δωδεκάτης τῶν ἱςτοριῶν — οὐκ εἶναι ἔφη ςύνηθες τοῖς ελληςι δούλους κτᾶςθαι.

Έκ τούτων ἄν τις συλλογιζόμενος 'Αριστοτέλει 6*

¹⁶ des. F fol. 207^r med. 17—27 Athen. VI p. 264° et p. 272°; v. Muelleri fragm. hist. Graec. I n. 67 28 M 36, 5 H.

πρόσσχοι μάλλον ή Τιμαίφ: και μήν το συνεγές 2 τούτω τελέως άτοπου το γαρ υπολαμβάνειν, καθάπεο έπείνος ὑποδείκνυσιν, ώς οὐκ είκὸς ἦν τοὺς οικέτας των Λακεδαιμονίοις συμμαγησάντων την 818. των πυρίων εύνοιαν άναφέρειν πρός τούς έπείνων 5 3 φίλους εξηθες οὐ γὰρ μόνον τὰς εὐνοίας, άλλὰ καλ τὰς ξενίας καλ τὰς συγγενείας τῶν δεσποτῶν οί δουλεύσαντες, δταν εὐτυχήσωσι παραδόξως καλ γρόνος έπιγένηται, πειρώνται προσποιείσθαι καί συνανανεούσθαι των κατά φύσιν άναγκαίων μαλλον, 10 4 αὐτῷ τούτῷ σπουδάζοντες τὴν προγενενημένην περί αὐτοὺς ἐλάττωσιν καὶ τὴν ἀδοξίαν ἐξαλείωειν, τῶ βούλεσθαι των δεσποτων απόγονοι μαλλον έπιφαί-6 νειν ήπερ ἀπελεύθεσοι, τουτο δε μάλιστα περί τούς Λομφούς είκός έστι γεγονέναι πολύ γάρ έκ- 15 τοπίσαντες έκ τῶν συνειδότων καὶ προσλαβόντες συνεργόν του χρόνου, ούχ ούτως άφοονες (ήσαν) ώστε ταῦτ' ἐπιτηδεύειν, δι' ὧν ἔμελλον ἀνανέωσιν ποιείσθαι των ίδίων έλαττωμάτων, άλλὰ μή τούναν-2 τίου δι' ὧυ ἐπικαλύψειν ταῦτα. διὸ καὶ τὴν ὀνομα-20 σίαν τη πόλει την άπο των νυναικών είκοτως έπέθεσαν καλ την οίκει ότητα την κατά τάς γυναϊκας προσεποιήθησαν, έτι δε τὰς φιλίας καὶ τὰς συμμαγίας τὰς προγονικάς τὰς ἀπὸ τῶν γυναικῶν ἀνε-3 νεούντο. ή και τὸ τοὺς Αθηναίους πορθήσαι την 25 γώραν αὐτῶν οὐδέν έστι σημεῖον ψευδῆ λέγειν τὸν 4 'Αριστοτέλην' εὐλόγου γὰρ ὄντος ἐκ τῶν προειρημέ-

¹⁸ ἐπιφαίνειν M, ἐπιφανήναι Geelius, ἐπιφαίνεσθαι Spengelius (apud Hu quaest. Π 15), activum tuentur V 6, 6. XI 11, 2; Theorr. Π 11; act. apostol. 27, 20, Luc. ev. 1, 79

νων, εί και δεκάκις ήσαν οίκεται, τοῦ προσπεποιήσθαι την των Λακεδαιμονίων φιλίαν τους έξάραντας 782. έκ των Λοκρών και κατασγόντας είς την Ίταλίαν, εύλογος γίνεται καλ [ή] των 'Αθηναίων άλλοτριότης 5 ή ποὸς (πάντας) τοὺς προειρημένους, οὐχ (οὕτως) έξεταζόντων το γένος ώς την προαίρεσιν. νη Δί' 5 άλλα πως αυτοί μεν έξαπέστελλον οί Λακεδαιμόνιοι τούς απμάζοντας είς την πατρίδα τεπνοποιίας γάριν, 819. τούς δε Λοκρούς το παραπλήσιον ούκ είων ποιείν; 10 ξκαστα δὲ τούτων οὐ μόνον κατὰ τὸ πιθανόν, ἀλλὰ 6 καλ κατά την άληθειαν μεγάλην έγει διαφοράν. ούτε 7 γάρ πωλύειν τοὺς Λοπροὺς ἔμελλον, αὐτοὶ τὸ ὅμοιον ποιούντες - άτοπον γάρ - οὐδὲ μὴν κελευόντων αύτων οί Λοκροί πάντως ποιήσειν έχείνοις τὸ παρα-15 πλήσιου. παρά μεν γάρ τοῖς Λακεδαιμονίοις καί 8 πάτριου ήν και σύνηθες τρείς ἄνδρας έχειν την γυναϊκα και τέτταρας, τοτε δε και πλείους άδελφούς όντας, και τὰ τέκνα τούτων είναι κοινά, και γεννήσαντα παϊδας Ικανούς έκδόσθαι γυναϊκά τινι των 20 φίλων καλόν καὶ σύνηθες. διόπες οί Λοκοοί μήτε 9 ταίς άραις όντες ένοχοι μήτε τοις δοχοις, (οίς) ώμοσαν οί Λακεδαιμόνιοι μή πρότερον είς τήν οίκειαν έπανήξειν πρίν ή την Μεσσήνην κατά κράτος έλειν, της μέν κατά το κοινον έξαποστολης 25 εὐλόγως οὐ μετέσχον, κατά δὲ μέρος τὰς ἐπανόδους 10 ποιούμενοι και σπανίως έδοσαν άναστροφήν ταζς γυναιξί πρός οικέτας γενέσθαι συνηθεστέραν ή πρός

¹⁵ μèν] μόνοις coni. Hu, sed v. V 81, δ et BW II 50. IX 8, 18. X 19, δ. XIV 9, 7. XV 14, 8. Sch ad XVII 5, 9 27 συνήθειαν η Μ, συνηθεστέφας η Βε, συνήθειαν, μη Hu, corr. Cobetus Mnemos. 1876, 356

τούς έξ ἀρχῆς ἄνδρας, ταῖς δὲ παρθένοις καὶ μᾶλλου. δ και της έξαναστάσεως αίτιου νένουευ. --"Οτι πολλά ίςτορεῖ ψευδή δ Τίμαιος, καὶ δοκεῖ τὸ 7 (8) παράπαν ούκ άπειρος ὢν ούδενὸς τῶν τοιούτων, ὑπὸ 820. δε της φιλονεικίας επισκοτούμενος, δταν απαξ η 5 ψέγειν ἢ τοὐναντίον ἐγκωμιάζειν τινὰ πρόθηται. πάντων έπιλανθάνεται καὶ πολύ τι τοῦ καθήκοντος 2 παρεκβαίνει. πλην ταῦτα μεν ημίν ύπερ 'Αριστοτέλους είρήσθω πῶς καὶ τίσι προσέχων τοιαύτην 3 έποιήσατο την περί των Λοκρων έξηγησιν τὰ δὲ 10 λέγεσθαι μέλλοντα περί Τιμαίου και της όλης συντάξεως αὐτοῦ καὶ καθόλου περὶ τοῦ καθήκοντος τοῖς πραγματευομένοις ίστορίαν τοιάνδε τινὰ λήψε-4 ται την απάντησιν. δτι μέν οδν αμφότεροι κατά 783. τὸν είκοτα λόγον πεποίηνται τὴν ἐπιζείρησιν, καὶ 15 διότι πλείους είσι πιθανότητες έν τη κατ' 'Αφιστοτέλην ίστορία, δοκώ, πᾶς ἄν τις ἐκ τῶν εἰρημένων δμολογήσειεν άληθές μέντοι γε και καθάπαξ δια-5 στείλαι περί τινος οὐδεν ἔστιν ἐν τούτοις. οὐ μὴν άλλ' έστω τὸν Τίμαιον είκότα λέγειν μαλλον. διὰ 20 ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν δεήσει πᾶν δῆμα καὶ πᾶσαν φωνην ακούειν και μόνον ου θανάτου κρίσιν υπέγειν τούς έν ταῖς ίστορίαις ἦττον εἰκότα λέγοντας; 6 οὐ δήπου. τοῖς μὲν γὰρ κατ' ἄγνοιαν ψευδογρα-

φοῦσιν ἔφαμεν δεῖν διόρθωσιν εὐμενιχὴν καὶ συγ- 25

² des. M 37, 16 H. 3 P 45, 20 Va; initio epitomae verba videntur esse ab epitomatore confusa 5 φιλονικίας Di, sed v. Hu praef. II 2 p. 6 s. 14 inc. M 37, 17 H.: δτι μεν οδν cet. 18 διαστήναι MP, διαστείλαι Ernestus in lexico, διασαφήσαι coni. BW 24 τοίς μεν — p. 187, 2 κατηγορίαν add. F in marg. fol. 206 extr. (v. p. 181, 13 ss.)

γνώμην έξακολουθείν, τοίς δε κατά προαίρεσιν άπαραίτητον κατηγορίαν.

"Η δεικτέον οδυ του 'Αριστοτέλην κατά του άρτι 8 (9) λόγον τὰ περὶ Λοκρῶν είρηκότα γάριτος ἢ κέρδους 5 η διαφοράς ένεκεν η μηδε τολμώντας τοῦτο λέγειν δμολογητέον άγνοεῖν καὶ παραπαίειν τοὺς τοιαύτη γρωμένους απεγθεία καὶ πικρία κατά τῶν πέλας οῖα κέγρηται Τίμαιος κατ' Αριστοτέλους. φησί γάρ 2 αὐτὸν εἶναι θρασύν, εὐχερῆ, προπετῆ, πρὸς δὲ τού-10 τοις κατατετολμηκέναι της των Λοκοών πόλεως, είπόντα την αποικίαν αὐτῶν είναι δοαπετῶν, οίκε-821. των, μοιχων, ανδοαποδιστων. καλ ταυτα λένειν 3 αὐτόν φησιν ούτως άξιοπίστως ώστε δοκεῖν ενα των έστρατηγηκότων υπάρχειν καί τους Πέρσας έν 15 ταῖς Κιλικίαις πύλαις ἄρτι παρατάξει νενικηκότα διά τῆς αύτοῦ δυνάμεως, ἀλλ' οὐ σοφιστὴν ὀψιμαθῆ 4 καλ μισητόν υπάρχοντα καλ το πολυτίμητον ζατρεζον άρτίως ἀποκεκλεικότα, πρός δὲ τούτοις εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκότα, πρὸς δὲ γαστρί-20 μαονον, δψαρτυτήν, έπλ στόμα φερόμενον έν πᾶσι. δοκεί δή μοι τὰ τοιαῦτα μόλις (ἀν) ἄνθρωπος ἀγύρ- 5 της και προπετής έπι δικαστηρίου διψολονών άνεπτός φανηναι μέτριος μέν γάρ οὐ δοπεί. συγ- 6 γραφεύς δε κοινών πράξεων καλ προστάτης ίστορίας

³ H δειπτέον] v. Muellerum l. c. I n. 70 8 φησί γὰς — 23 φανῆναι: Suid. s. v. Αριστοτέλης 17 ὑπάςχοντα: des. P; tum idem incipit (v. 7): Ότι ἀπεχθεία καὶ πικρία χρώμενος ὁ τίμαιος φησί κατα άριστοτέλους είναι αὐτὸν θρασύ· εὐχερῆ; cetera usque ad μοιχῶν (v. 12), tum omissis proximis sic pergit (v. 14): καὶ τοὺς πέρσας ἐν ταῖς πιλικίαις, cetera non interrupta subiungit 28 δοκεί] punctum posuit BW, v. ann. sequ.

άληθινός οὐδ' αν αὐτός έν αὐτῷ διανοηθῆναι μή τι δὴ καὶ γράφειν τολμήσαι τοιοῦτον.

- 9 (10) Σκεψώμεθα δη και την αὐτοῦ τοῦ Τιμαίου προαίρεσιν, και τὰς ἀποφάσεις συγκρίνωμεν ἐκ παρα-734. δέσεως, ὰς πεποίηται περί τῆς αὐτῆς ἀποικίας, ἵνα 5 γνῶμεν πότερος ἄξιος ἔσται τῆς τοιαύτης κατηγορίας.
 - 2 φησί τοιγαροῦν κατὰ τὴν αὐτὴν βύβλον, οὐκέτι κατὰ τὸν αὐτὸν εἰκότα λόγον χρώμενος τοῖς ἐλέγχοις, ἀλλ' ἀληθινῶς αὐτὸς ἐπιβαλὼν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα
 - 3 Λοκρούς, έξετάζειν τὰ περί τῆς ἀποικίας. τοὺς δὲ 10 πρώτον μὲν ἐπιδεικνύειν αὐτῷ συνθήκας ἐγγρά-πτους, ἔτι καὶ νῦν διαμενούσας, πρὸς τοὺς ἐξαπεσταλμένους, αἶς ὑπογεγράφθαι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην "ὡς
 - 4 γονεῦσι πρὸς τέκνα." πρὸς δὲ τούτοις εἶναι δόγματα, καθ' ὰ πολιτείαν ὑπάρχειν έκατέροις παρ' 15 έκατέροις. καθόλου διακούοντας τὴν 'Αριστοτέλους ἐξήγησιν περὶ τῆς ἀποικίας θαυμάζειν τὴν ἰταμό-
 - 5 τητα τοῦ συγγραφέως. μεταβάς δὲ πάλιν ἐπὶ τοὺς
- 822. ἐν Ἰταλία Λοκροὺς εὐρίσκειν ἀκολούθους καὶ τοὺς νόμους φησὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς ἐθισμοὺς νο οὐ τῆ τῶν οἰκετῶν ραδιουργία, τῆ δὲ τῶν ἐλευθέ-
 - 6 φων ἀποικία· πάντως γὰρ καὶ τοῖς ἀνδραποδισταῖς ἐπιτίμια τετάχθαι παρ' αὐτοῖς, ὁμοίως τοῖς μοιχοῖς, τοῖς δραπέταις· ὧν οὐδὲν ἂν ὑπάρχειν, εἰ συνήδεισαν αὐτοῖς ἐκ τοιούτων πεφυκόσι.
- 10(11) Πρώτον δή διαπορήσαι τις ἄν πρός τίνας τῶν Λοκρῶν παραγενόμενος ἐπυνθάνετο περί τούτων.

² τολμήσαι P^s vulgo, accentum corr. BW 3 Σπεψώμεδα] v. Muellerum l. c. I n. 68 8 αὐτὸν del. Be (immo affirmat Timaeus se iam non amplius coniectando, ut prius ipse et Aristoteles semper fecerit, de origine coloniae quaerere cet.) 16 διαπούοντας P, δὲ ἀπούοντας vulgo

εί μέν νὰο συνέβαινε, καθάπερ τοὺς ἐν Ἰταλία Λο- 2 κρούς, ούτω καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ελλάδα μίαν πόλιν έγειν, τάγ' αν ούκ έδει διαπορείν, άλλ' ήν αν εύθεώοπτου έπει δε δύ' έθνη Λουρών έστι, πρός ποτέ- 3 5 ρους ήλθε καὶ πρὸς ποίας πόλεις των έτέρων, καὶ παρά τίσιν εδρε τὰς συνθήκας ἀναγεγραμμένας; οὐδὲν γὰρ ἡμῖν διασαφεῖται τούτων. καίτοι διότι 4 τοῦτ' ίδιόν έστι Τιμαίου καὶ ταύτη παρημίλληται τους άλλους συγγραφέας και καθόλου τηθέ πη της 10 ἀποδοχῆς *** -- λέγω δὲ κατὰ τὴν ἐν τοῖς χοόνοις καί ταϊς άναγραφαϊς έπίφασιν της άκριβείας καί την περί τοῦτο τὸ μέρος ἐπιμέλειαν — δοκῶ, πάντες νινώσκομεν. διὸ καὶ θαυμάζειν έστὶν άξιον πῶς 6 ούτε τὸ τῆς πόλεως ὄνομα, παρ' οἶς εὖρεν, οὔτε 785. 15 (τὸν) τόπου, ἐν ικ συμβαίνει τὴν συνθήκην ἀναγεγράφθαι, διεσάφησεν ήμιν, ούτε τοὺς ἄρχοντας τούς δείξαντας αὐτῶ τὴν ἀναγραφὴν καὶ πρὸς οὓς έποιεῖτο τὸν λόγον, ΐνα μηδενὶ διαπορεῖν έξη (μηδέν), άλλ' ώρισμένου τοῦ τόπου και τῆς πόλεως ἐνῆ τοῖς 20 άμφισβητοῦσιν εύρεῖν τὴν ἀκρίβειαν. ὁ δὲ πάντα 6 ταῦτα παραλελοιπως δηλός έστι συνειδως αυτώ κατά πρόθεσιν έψευσμένω. διότι γάρ των τοιού-828. των έπιλαβόμενος οὐδεν αν παρέλειπε Τίμαιος, άλλ' άπρίζ, τὸ δὴ λεγόμενον, άμφοῖν τοῖν γεροῖν ἐπέφυ, 25 προφανές έκ τούτων. δ γάρ πρός την Έγεκράτους 7 πίστιν απερεισαμενος έπ' δνόματος, πρός δυ φησι

^{9. 10} τῆδέ τη τῆς ἀποδοχῆς P^s , τῆδέ τη (τετύχηκε vel κατηξίωται) τῆς ἀποδοχῆς Rei 739, τοσαύτης (τέτευχευ) ἀποδοχῆς Cobetus Mnemos. 1862, 27, τῆδέ τη τῆς ἀποδοχῆς (ἀντιποιείται) Hu, τῆδέ τη τῆς ἀποδοχῆς (πας' ἐνίοις ἀξιοῦται) BW coll. Π 56, 1 18 ἐξῆ del. Hu, post ἐξῆ add. μ ηδέν BW 23 ἀλλ' — 25 τούτων add. \mathbf{F} in marg. fol. 206 ^{v} prim. (v. p. 181, 13 ss.)

περί τῶν ἐν Ἰταλία Λοχρῶν ποιήσασθαι τοὺς λόγους 8 και παρ' οὖ πυθέσθαι περί τούτων, και προσεξειργασμένος, ΐνα μη φανή τοῦ τυχόντος άκηκοὼς ὅτι συνέβαινε τὸν τούτου πατέρα πρεσβείας κατηξιῶσθαι 9 πρότερον ύπὸ Διονυσίου, ή πού γ' αν ούτος δημοσίας 5 άναγραφής επιλαβόμενος ή παραδοσίμου στήλης 11(12) παρεσιώπησεν; δ γάρ τὰς συγκρίσεις ποιούμενος άνέκαθεν των έφορων πρός τούς βασιλείς τούς έν Λακεδαίμονι καὶ τοὺς ἄρχοντας τοὺς ᾿Αθήνησι καὶ τὰς Γερείας τὰς ἐν "Αργει παραβάλλων πρὸς τοὺς 10 όλυμπιονίκας, καλ τάς άμαρτίας των πόλεων περλ τὰς ἀναγοαφὰς τὰς τούτων έξελέγχων, παρὰ τρί-2 μηνον έγούσας τὸ διαφέρου, οὖτός έστι. καὶ μὴν δ τὰς δπισθοδόμους στήλας καὶ τὰς ἐν ταῖς φλιαῖς 3 των νεων προξενίας έξευρημώς Τίμαιός έστιν. ον 15 ούθ' ύπάρχον τι τῶν τοιούτων ἀγνοεῖν οὕθ' εύρόντα παραλιπείν πιστευτέον ούτε ψευσαμένω συγγνώμην 4 δοτέον οὐδαμῶς πικρὸς γὰρ γεγονῶς καὶ ἀπαραίτητος έπιτιμητής των πέλας είκότως αν και ύπο των πλησίον αὐτὸς ἀπαραιτήτου τυγγάνοι κατηγορίας. 20 5 οὐ μὴν ἀλλὰ προφανῶς ἐν τούτοις ἐψευσμένος, μεταβάς έπὶ τοὺς έν Ἰταλία Λοκρούς πρώτον μέν φησι τήν τε πολιτείαν καὶ τὰ λοιπὰ φιλάνθρωπα τοίς Λοκροίς άμφοτέροις * * * 'Αριστοτέλη καί Θεό-6 φραστον κατεψεῦσθαι τῆς πόλεως. ἐγὰ δ' οὐκ ἀγνοῷ 25 μέν δτι και ταύτη τῆς πραγματείας ἀναγκασθήσομαι παρεκβαίνειν, διοριζόμενος καλ διαβεβαιούμενος 786. η περί τούτων οὐ μην άλλα δια ταύτην την αίτίαν 824. είς ενα τόπον ύπερεθέμην τον περί Τιμαίου λόγον,

²⁴ post άμφοτέροις add. ὑπάρχειν ὅμοια, τὸν δ' Hυ, εὑρηπέναι παρόμοια, τὸν δ' RW

ΐνα μη πολλάκις ἀναγκάζωμαι τοῦ καθηκοντος όλιγωρεϊν. —

"Οτι Τίμαιός φησι μέγιστον άμάρτημα περί την 8(11°) ίστορίαν είναι το ψεῦδος διο καὶ παραινεί τούτοις, 5 οῦς ἂν ἐξελέγξη διεψευσμένους ἐν τοῖς συγγράμμασιν, ἔτερόν τι ζητεῖν ὄνομα τοῖς βυβλίοις, πάντα δὲ μᾶλλον ἢ καλεῖν ίστορίαν.—

Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κανόνων, κὰν ἐλάττων ἡ 12 (7) τῷ μήκει κὰν τῷ πλάτει ταπεινότερος, μετέχη δὲ 10 τῆς τοῦ κανόνος ἰδιότητος, κανόνα φησὶ δεῖν προσαγορεύειν διιως, δταν (δέ) τῆς εὐθείας καὶ τῆς πρὸς ταύτην οίκειότητος έκπέση, πάντα μαλλον δείν ή κανόνα καλείν, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῶν συγγραμ- 2 μάτων δσα μεν αν η κατά την λέξιν η κατά τον 15 γειρισμόν ἢ κατ' άλλο τι διαμαρτάνηται τῶν ἰδίων μερών, αντέγηται δε της αληθείας, προσίεσθαί φησι τὸ τῆς Ιστορίας ὄνομα τὰς βύβλους, ὅταν δὲ ταύτης παραπέση, μηκέτι καλεΐσθαι δείν ίστορίαν. έγω δέ 3 διότι μεν ήγεισθαι δεί των τοιούτων συγγραμμάτων 20 την άληθειαν δμολογώ, καί κατά την πραγματείαν αὐτός που κέχρημαι λέγων οὕτως, ὅτι, καθάπερ έμψύγου σώματος των όψεων έξαιρεθεισων άγρειοῦται τὸ ὅλον, οὕτως ἐξ Ιστορίας ἐὰν ἄρης τὴν

² des. P 50, 31 Va 3-7 M 87, 81—88, 3 H.
3 Tlμαιος] v. Muelleri fragm. hist. Graec. I n. 72 8 M
88, 3 H. F fol. 207 med., v. Muellerum l. c. I n. 78
10 φησιν F 12 έγγίζει FS, έγγίζη M D Vesontinus, (οόκ) έγγίζει Hervagius, (οόκ) έγγίζη Sch, (μή) έγγίζη Be, όστερίζη Cobetus Mnemos. 1862, 26, έκκλίνη Hu, παρεκβή Krebsius Die Präpositionsadv. in d. spät. hist. Gräc. II 59, έκπέση BW
20 ομολογά] hoc fere loco in marg. fol. 207 add. F¹ compendiis solemnibus exarata: σημείωσαι ώραίον, v. XIII 5. 4 21 πον I 14. 6

άλήθειαν, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς ἀνωφελὲς γίνεται διήγημα. —

- 4 Δύο μέντοι τρόπους ἔφαμεν είναι ψεύδους, ἕνα μὲν τὸν κατ' ἄγνοιαν, ἔτερον δὲ τὸν κατὰ προαίρε-825. 5 σιν, καὶ τούτων δεῖν τοῖς μὲν κατ' ἄγνοιαν παρα-5 παίουσι τῆς ἀληθείας διδόναι συγγνώμην, τοῖς δὲ κατὰ προαίρεσιν ἀκαταλλάκτως ἔχειν. —
- (12*) 6 Τούτων δ' ήμεν δμολογουμένων, αὐτοῦ τούτου τοῦ ψεύδους μεγάλην ὑπολαμβάνω διαφορὰν εἶναι τοῦ κατ' ἄγνοιαν γινομένου καὶ τοῦ κατὰ προαίρε- 10 σιν, καὶ τὸ μὲν ἐπιδέχεσθαι συγγνώμην καὶ διόρθω-σιν εὐμενικήν, τὸ δ' ἀπαραιτήτου δικαίως ἂν τυγ- 787. 7 χάνειν κατηγορίας· ὧ γένει μάλιστ' ἂν εὕροι τις ἕνοχον αὐτὸν ὅντα τὸν Τίμαιον· διότι δ' ἐστὶ τοιοῦτος σκοπεῖν ἤδη πάρεστιν.
 - 12° 'Επί τῶν ἀθετούντων τὰς δμολογίας προφερό(12°) μεθα ταύτην τὴν παροιμίαν "Λοκροί τὰς συνθήκας." τοῦτο δέ τις ἐξεύρηκεν ὅτι καὶ παρὰ τοῖς
 συγγραφεῦσι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὁμο2 λογούμενον ἐστι, διότι κατὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν 20
 - έφοδον συνθεμένων των Λοκρων τοις Πελοποννησιοις πολεμίους πυρσούς αίρειν, έὰν συμβή τοὺς 'Ηρακλείδας μὴ κατὰ τὸν 'Ισθμόν, ἀλλὰ κατὰ τὸ 'Ρίον ποιεϊσθαι τὴν διάβασιν, χάριν τοῦ προαισθο-8 μένους φυλάξασθαι τὴν έφοδον αὐτων, οὐ ποιησάν- 25
 - 8 μένους φυλάξασθαι τὴν ἔφοδον αὐτῶν, οὐ ποιησάν- ²² των δὲ τῶν Λοκρῶν, πᾶν δὲ τοὐναντίον φιλίους ἀράντων πυρσούς, ὅτε παρῆσαν, τοὺς μὲν Ἡρακλεί- δας συνέβη μετ' ἀσφαλείας χρῆσθαι τῆ διαβάσει,

² διήγημα: des. M88, 15 H. F fol. 207 $^{\circ}$ med. 3 F fol. 207 $^{\circ}$ med. 7 des. F fol. 207 $^{\circ}$ med. 8—15 M 88, 16—21 H. 16 M 88, 21 H. 18 έξιστόςημεν M, corr. BW

τούς δὲ Πελοποννησίους κατολιγωρήσαντας λαθεΐν παραδεξαμένους είς τὴν οίκείαν τοὺς ὑπεναντίους παρασπονδηθέντας ὑπὸ τῶν Λοκρῶν.

*** κατηγορείν καὶ θειασ(μὸν δια)σύρειν τῶν 12^{b} (12^{c}) 5 δνειρωττόντων καλ δαιμονώντων έν τοις ύπομνήμασιν. δσοι νε μην αύτοι πολλην της τοιαύτης 826. έμπεποίηνται φλυαρίας, τούς τοιούτους άγαπαν αν δέοι μή τυγχάνοντας κατηγορίας, μηδ' δτι καὶ των άλλων αὐτούς κατατρέχειν δ συμβέβηκε περί Τί-10 μαιον. έκεῖνος γὰρ κόλακα μὲν εἶναί φησι τὸν Καλ- 2 λισθένην τοιαύτα γράφοντα καλ πλείστον απέγειν φιλοσοφίας, πόρδαξί τε προσέχοντα καλ κορυβαντιώσαις νυναιξί δικαίως δ' αὐτὸν ὑπ' 'Αλεξάνδρου τετευχέναι τιμωρίας διεφθαρχότα την έχείνου ψυχην 15 καθ' δσου οίός τ' ην και ⊿ημοσθένην μεν και 3 τούς άλλους φήτορας τούς κατ' έκείνον τὸν καιρὸν άμμάσαντας έπαινεί καί φησι της Ελλάδος άξίους γεγονέναι, διότι ταις 'Αλεξάνδρου τιμαίς ταις ίσοθέοις αντέλεγον, του δε φιλόσοφον αίγίδα καί 20 κεραυνὸν περιθέντα θνητῆ φύσει δικαίως αὐτὸν ύπὸ τοῦ δαιμονίου τετευγέναι τούτων ὧν έτυγεν. —

"Οτι Τίμαιός φησι Δημοχάρην ήταιρηκέναι μεν 13 788. τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ είναι δ' ἄξιον τὸ ίερὸν πῦρ φυσᾶν, ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτη-

³ des. M 38, 82 H. 4 M 39, 1 H., v. Muelleri fragm. hist. Graec. I n. 142 δείας εδοεῖν Μ, διασύσειν Geelius, δειασ(μόν δια)σύσειν corr. Herwerdenus Mnemos. 1874, 78 12 πόραξι Μ, corr. Wundererus act. sem. Erlang. III 398 20 τιθέντα Μ, προσθέντα Luchtius, έπιθέντα Geelius, περιθέντα corr. Be Heysio auctore 21 des. M 39, 14 H. 22 P 58, 1 Va, Suid. s. v. Δημοχάρης; v. Muellerum l. c. I n. 141 ήταιρημέναι δὲ — 24 φυσάν: Suid. s. v. ήταίρηχεν

²⁴ ὑπερβεβηκέναι — p. 194, 2 ἀναισχυντογράφων Suid.

POLIE. HIST. III. 10

δεύμασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα καὶ τὰ Φιλαινίδος 2 παλ τῶν ἄλλων ἀναισγυντογράφων ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν και τας έμφασεις ούν οίον αν τις διέθετο πεπαιδευμένος άνήρ, άλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέγους ἀπὸ 3 τοῦ σώματος εἰρνασμένων οὐδείς. δ δ' ϊνα πιστὸς δ φανή κατά την αίσχρολογίαν και την δλην άναισχυντίαν, και προσκατέψευσται τάνδρός, κωμικόν τινα 4 μάρτηρα προσεπισπασάμενος άνώνυμον. πόθεν δ' ένὰ καταστοχάζομαι τοῦτο; πρώτον μὲν έκ τοῦ καλ πεφυκέναι καλ τεθράφθαι καλώς Δημοχάρην, άδελ- 10 5 φιδούν όντα Δημοσθένους, δεύτερον έχ του μή μόνον στρατηγίας αὐτὸν ήξιῶσθαι παρ' 'Αθηναίοις, 827. άλλα και των άλλων τιμών, ών οὐδεν αν αὐτώ 6 συνεξέδραμε τοιαύταις άτυχίαις παλαίοντι. διὸ καί δοκεί μοι Τίμαιος ούχ ούτως Δημοχάρους κατηγο- 15 ρείν ως 'Αθηναίων, εί τοιούτον άνδρα προήγον καί τοιούτω την πατρίδα και τους ίδίους βίους ένεχεί-7 ριζον. άλλ' οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν. οὐ γὰρ ἂν Αρχέδικος ο κωμφδιογράφος έλεγε ταῦτα μόνος περί 8 Δημογάρους, ώς Τίμαιός φησιν, άλλα πολλοί μεν 20 αν των 'Αντιπάτρου φίλων, καθ' οδ πεπαροησίασται πολλά καὶ δυνάμενα λυπείν οὐ μόνον αὐτὸν 'Αντίπατρου, άλλα καλ τους έκείνου διαδόχους καλ φίλους γεγονότας, πολλοί δε των άντιπεπολιτευμένων, ών 9 ήν και Δημήτριος δ Φαληρεύς. οδ 'κεΐνος οὐ τὴν 25

^{8.} v. Βότουος 2 ταύτην — 8 ἀνώνυμον Suid. 8. v. ἔμφασις 4 ἀποτέγους P Suid. 8. v. Δημοχάρης, ἀπὸ τοῦ τέγους nonnuli codices Suid. 8. v. ἔμφασις, ἐπὶ τέγους Vα vulgo ἀπὸ P, ἄχοι Suid. utroque loco, τάπὶ Hu, neque vero iterata praepositio ἀπὸ est offensioni, v. IV 11, 5. 69, 1. VII 10, 8. X 12, 6. 27, 1

14 παλαίοντι] des. Suid. 8. v. Δημοχάρης

τυγούσαν πεποίηται κατηγορίαν έν ταϊς Ιστορίαις, φάσκων αὐτὸν γεγονέναι τοιοῦτον προστάτην τῆς πατρίδος και έπι τούτοις σεμνύνεσθαι κατά την πολιτείαν, έω' οίς αν και τελώνης σεμνυνθείη βά-5 ναυσος. ἐπὶ γὰρ τῷ πολλὰ καὶ λυσιτελῷς πωλεῖσθαι 10 κατὰ τὴν πόλιν καὶ δαψιλῆ τὰ πρὸς τὸν βίον ὑπάργειν πάσιν, έπλ τούτοις φησλ μεγαλαυχεῖν αὐτόν. και διότι κογλίας αὐτομάτως βαδίζων προηγεῖτο τῆς 11 πομπής αὐτῶ, σίαλον ἀναπτύων, σὺν δὲ τούτοις 10 όνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου, διότι δή πάντων των της Έλλάδος καλών ή πατρίς παρακεχω-789. οηκυία τοῖς άλλοις ἐποίει Κασσάνδρω τὸ προσταττόμενον, έπι τούτοις αὐτὸν οὐκ αἰσχύνεσθαί φησιν. άλλ' όμως ούτε Δημήτριος ούτ' άλλος οὐδείς είρή- 12 15 κει περί Δημοχάρους τοιοῦτον οὐδέν. έξ ὧν έγώ, 14 βεβαιοτέραν την της πατρίδος ηγούμενος μαρτυρίαν ἢ τὴν Τιμαίου πικρίαν, θαρρών ἀποφαίνομαι μηδενὶ τὸν Δημοχάρους βίον ἔνοχον εἶναι τῶν τοιούτων 898 κατηγορημάτων. καίπερ εί κατ' άλήθειαν υπῆργέ 2 20 τι τοιούτον ατύγημα περί Δημογάρην, ποίος καιρός ή ποία πράξις ήνάγκασε Τίμαιον ταῦτα κατατάττειν είς την ίστορίαν; καθάπερ γάρ οί νοῦν έχοντες, 3 έπαν αμύνασθαι κρίνωσι τούς έχθρούς, οὐ τοῦτο πρώτον σχοπούνται τί παθείν άξιός έστιν δ πλη-25 σίου, άλλὰ τί ποιεῖυ αὐτοῖς πρέπει, τοῦτο μᾶλλον *** ούτως και περί των λοιδοριών, οὐ τί τοῖς 4 έγθροῖς ἀκούειν ἁρμόζει, τοῦτο πρῶτον ἡγητέον, άλλὰ τι λέγειν ημίν πρέπει, τοῦτ' ἀναγχαιότατον

²² inc. F fol. 207 med.: παθάπερ cet. 25. 26 μᾶλλον] lacunam indicavit Hu, idem θεωρούσιν supplet, έν νῶ λαμβάνουσιν BW

- 5 λονιστέον, περί δε των πάντα μετρούντων ταῖς ίδίαις δοναίς και φιλοτιμίαις ανάγκη πάνθ' ύποπτεύειν έστι και πάσι διαπιστείν πέρα τοῦ δέοντος
- 6 λεγομένοις. διὸ δή καὶ νῦν ήμεῖς μὲν εἰκότως αν δόξαιμεν άθετεῖν τοῖς ὑπὸ Τιμαίου κατὰ Δημογά- 5
- 7 ρους είρημένοις έκεῖνος δ' αν ούκ είκότως τυγγάνοι συνννώμης οὐδὲ πίστεως ὑπ' οὐδενὸς διὰ τὸ προφανώς έν ταῖς λοιδορίαις έκπίπτειν τοῦ καθήκοντος διὰ τὴν ἔμφυτον πικρίαν.
- Καὶ γὰρ οὐδὲ ταῖς κατ' 'Αγαθοκλέους ἔγωγε λοι- 10 15 δορίαις, εί και πάντων γέγονεν άσεβέστατος, εὐδοκῶ.
 - 2 λέγω δ' έν τούτοις, έν οίς έπι καταστροφή της όλης ίστορίας φησί γεγονέναι τὸν Αγαθοκλέα κατά τὴν ποώτην ήλικίαν κοινόν πόρνον, ετοιμον τοῖς ἀκρατεστάτοις, κολοιόν, τριόρχην, πάντων τῶν βουλομένων 15
 - 3 τοις όπισθεν έμπροσθεν γεγονότα. πρός δε τούτοις, οτ' ἀπέθανε, την γυναϊκά φησι κατακλαιομένην αὐτὸν ούτως θρηνείν "Τί δ' οὐκ έγὰ σέ; τί δ' οὐκ έμὲ
 - 4 σύ;" εν γὰρ τούτοις πάλιν οὐ μόνον ἄν τις επιφθέγξαιτο τὰ καὶ περὶ ⊿ημογάρους, άλλὰ καὶ τὴν 20
 - 5 ύπερβολην θαυμάσειε της πικρίας. δτι γαρ έχ φύ-
- 829. σεως ανάγκη μεγάλα προτερήματα γεγονέναι περί 740. τον Αγαθοκλέα, τοῦτο δηλόν έστιν έξ αὐτῶν ὧν δ
 - 6 Τίμαιος ἀποφαίνεται. εί γὰο είς τὰς Συρακούσας παρεγενήθη φεύγων τὸν τροχόν, τὸν καπνόν, τὸν 25 πηλόν, περί έτη την ηλικίαν δκτωκαίδεκα γεγονώς,

¹⁰ Καὶ γὰς cet.] v. Muelleri fragm. hist. Graec. I n. 145 13. 14 inc. Suid. s. v. Άγαθοκλῆς: ούτος έγένετο τύρανος, καὶ ὡς φησι Τίμαιος, κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν cet. 14 ốti ở τύραννος Σικέλίας κοινός πόρνος — 19 σύ: Snid. 8. v. τριόρχης 26 περί τε PFS Suid., τε del. Rei 565, καίπες έτη Hu, corr. BW (de mira verborum collo-

καὶ μετά τινα γρόνον δρμηθείς ἀπὸ τοιαύτης ὑπο- 7 θέσεως πύριος μεν έγενήθη πάσης Σικελίας, μενίστους δε κινδύνους περιέστησε Καργηδονίοις, τέλος έννηράσας τη δυναστεία κατέστρεψε τὸν βίον βασι-5 λεύς προσαγορευόμενος, ἆρ' οὐκ ἀνάγκη μέγα τι 8 γεγονέναι γοημα καλ θαυμάσιον τὸν 'Αγαθοκλέα καλ πολλάς έσχημέναι φοπάς και δυνάμεις πρός τὸν πραγματικόν τρόπου: ύπερ ών δεϊ τὸν συγγραφέα 9 μη μόνον τὰ πρὸς διαβολήν κυροῦντα καὶ κατηγο-10 ρίαν έξηγεϊσθαι τοῖς έπιγινομένοις, άλλὰ καὶ τὰ πρός έπαινον ήκοντα περί τον άνδρα τοῦτο γὰρ ίδιον έστι της Ιστορίας. δ δ' έπεσκοτημένος ύπὸ 10 της ίδίας πικρίας τὰ μὲν έλαττώματα δυσμενικώς καὶ μετ' αὐξήσεως ήμιν έξήννελκε, τὰ δὲ κατορθώματα 15 συλλήβδην παραλέλοιπεν, άγνοῶν ὅτι τὸ ψεῦδος οὐχ 11 ήττον έστι περί τους τὰ γεγονότα * * * γράφοντας έν ταῖς ίστορίαις. ἡμεῖς δὲ τὸ μὲν ἐπιμετρεῖν τῆς 12 άπεχθείας αὐτοῦ χάριν ἀφήκαμεν, τὰ δ' οἰκεῖα τῆς προθέσεως αύτῶν οὐ παρελείψαμεν. ---

catione v. BW praef. II 67s.) δατωπαίδεια omisso ἔτη PFS, δατωπαίδεια ἔτη Suid. vulgo 5 προσαγορευόμενος: des. Suid. s. v. Άγαθοκλῆς 11 ῆποντα PFS, ἀνήποντα Rei 565 vulgo, sed v. XXVIII 15 (17), 2 et Stephan. thesaur. vol. IV p. 123 A 12 δὲ πᾶς ἐσκοτισμένος P, δε παις ἐσκοτισμένος F(S), δὲ παρεσκοτισμένος Ur 177 $^{\rm to}$, corr. Cobetus Mnemos. 1862, 14s., v. XII 7, 1 16 γεγονότα lacunam indicavit Sch, qui supplet: κρύπτοντας ἢ περὶ τοὺς τὰ οὐ γεγονότα, add. Hu: φιλαπεχθῶς ἐπικρυπτομένους ἢ τοὺς τὰ μὴ γεγονότα $^{\rm to}$ γενονότα $^{\rm to}$

Νεανίσκων δυείν περί τινος ολκέτου διαφερομέ-880. νων συνέβαινε παρά μέν τον έτερον και πλείω γρό-2 νον γεγονέναι τὸν παϊδα, τὸν δ' ἔτερον ἡμέραις δυσί πρότερον είς τον άγρον έλθόντα μη παρόντος τοῦ δεσπότου μετὰ βίας εἰς οἶκον ἀπηγέναι τὸν 5 3 δοῦλον, κάπειτα τὸν έτερον αἰσθόμενον έλθεῖν ἐπὶ την οικίαν, και λαβόντ' ἀπάγειν ἐπὶ την ἀρχήν, καὶ φάναι δεῖν κύριον αὐτὸν εἶναι διδόντα τοὺς έννυη-4 τάς κελεύειν γὰρ τὸν Ζαλεύκου νόμον τοῦτον δεῖν κρατεῖν τῶν ἀμφισβητουμένων εως τῆς κρίσεως παρ' 10 ε οδ την άγωγην συμβαίνει γίνεσθαι, τοῦ δ' ετέρου ματά τὸν αὐτὸν νόμον παρ' αύτοῦ φάσκοντος γενονέναι την άγωγην — έκ γαρ της οίκίας της έκείνου τὸ 6 σωμα πρός την άργην ήμειν άπαγόμενον - τούς προ-741. καθημένους ἄργοντας διαπορούντας ύπλο του πράγ- 15 ματος ἐπισπάσασθαι καὶ συμμεταδοῦναι τῷ κοσμο-7 πόλιδι. τὸν δὲ διαστείλασθαι τὸν νόμον, φήσαντα παρά τούτων την άγωγην αίελ γίνεσθαι, παρ' οίς αν έσχατον άδήριτον ή χρόνον τινα γεγονός τὸ 8 διαμφισβητούμενον έὰν δέ τις ἀφελόμενος βία παρά 20 τινος απαγάγη πρός αύτόν, κάπειτα παρά τούτου την άνωνην δ προϋπάρχων ποιήται δεσπότης, οὐκ 9 είναι ταύτην κυρίαν. τοῦ δὲ νεανίσκου δεινοπαθούντος καλ μη φάσκοντος είναι του νομοθέτου ταύτην την προαίρεσιν, προκαλέσαδθαί φασι τὸν 25 κοσμόπολιν, εί τι βούλεται λέγειν ύπεο της γνώμης 10 κατὰ τὸν Ζαλεύκου νόμον. τοῦτο δ' ἐστὶ καθισάντων τῶν χιλίων καὶ βρόχων κρεμασθέντων λένειν 11 ύπερ της του νομοθέτου γνώμης δπότερος δ' αν

¹ F fol. 208 med. 22 δεσπότην FS, corr. Ur 177b

αὐτῶν φανῆ τὴν προαίρεσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκδεχόμενος, τὸν τοιοῦτον διὰ τῆς ἀγχόνης ἀπόλλυσθαι
βλεπόντων τῶν χιλίων. ταῦτα προτείναντος τοῦ 12

881. κοσμοπόλιδος, τὸν νεανίσκον εἰπεῖν φασιν ἄνισον
5 εἰναι τὴν συνθήκην τῷ μὲν γὰρ ἔτη δύ ἢ τρία
καταλείπεσθαι τοῦ ζῆν συνέβαινε γὰρ εἶναι τὸν 13
κοσμόπολιν οὐ πολὸ λεῖπον τῶν ἐνενήκοντ ἐτῶν αὑτῷ δὲ τοῦ βίου τὸ πλεῖον ἐκ τῶν εὐλόγων ἔτι
μένειν. ὁ μὲν οὖν νεανίσκος οὕτως εὐτραπελευ- 14
10 σάμενος ἐξέλυσε τὴν σπουδήν, οἱ δ' ἄρχοντες ἔκριναν τὴν ἀγωγὴν κατὰ τὴν τοῦ κοσμοπόλιδος γνώμην.

V. DE CALLISTHENIS IMPERITIA IN NAR-RANDIS REBUS MILITARIBUS.

"Ινα δὲ μὴ δόξωμεν τῶν τηλικούτων ἀνδρῶν 17
15 καταξιοπιστεῖσθαι, μνησθησόμεθα μιᾶς παρατάξεως,
ἢν ᾶμα μὲν οῖαν ἐπιφανεστάτην εἶναι συμβέβηκεν,
ᾶμα δὲ τοῖς καιροῖς οὐ μακρὰν ἀπηρτῆσθαι, τὸ δὲ
μέγιστον, παρατετευχέναι τὸν Καλλισθένη. λέγω δὲ 2
περὶ τῆς ἐν Κιλικία γενομένης 'Αλεξάνδρω πρὸς
20 Δαρεῖον, ἐν ἦ φησὶ μὲν 'Αλέξανδρον ἤδη διαπεπορεῦσθαι τὰ στενὰ καὶ τὰς λεγομένας ἐν τῆ Κιλικία
Πύλας, Δαρεῖον δὲ χρησάμενον τῆ διὰ τῶν 'Αμανίδων λεγομένων Πυλῶν πορεία κατάραι μετὰ τῆς
δυνάμεως εἰς Κιλικίαν πυθόμενον δὲ παρὰ τῶν 3
25 ἐγχωρίων προάγειν τὸν 'Αλέξανδρον ὡς ἐπὶ Συρίαν, 742.

άχολουθείν, και συνεγγίσαντα τοίς στενοίς στρατο-4 πεδεύσαι παρά του Πίναρου ποταμόν. είναι δε τοῦ μεν τόπου τὸ διάστημ' οὐ πλείω τῶν τεττάρων καὶ δέκα σταδίων από θαλάττης έως πρός την παρ-5 ώρειαν διὰ δὲ τούτου φέρεσθαι τὸν προειρημένον 5 ποταμον έπικάρσιον, άπο μέν των όρων ευθέως 882. ἐκρήγματα τῶν πλευρῶν, διὰ δὲ τῶν ἐπιπέδων ἕως είς θάλατταν αποτόμους έχοντα καί δυσβάτους λό-6 φους. ταῦτα δ' ὑποθέμενος, ἐπεὶ συνεγγίζοιεν οί περί τὸν 'Αλέξανδρον έξ ὑποστροφῆς ἐπ' αὐτοὺς 10 άναχωρούντες, κρίναί φησι Δαρείον καὶ τοὺς ἡγεμόνας την μεν φάλαγγα τάξαι πάσαν εν αὐτη τη στρατοπεδεία, καθάπερ έξ άρχῆς είχε, χρήσασθαι δὲ τῷ ποταμῷ προβλήματι διὰ τὸ παρ' αὐτὴν δεῖν τὴν 7 στρατοπεδείαν. μετὰ δὲ ταῦτά φησι τοὺς μὲν ίπ- 15 πεῖς τάξαι παρὰ θάλατταν, τοὺς δὲ μισθοφόρους έξης τούτοις παρ' αὐτὸν τὸν ποταμόν, έχομένους τούτων τοὺς πελταστάς συνάπτοντας τοῖς ὅρεσι. 18 πως δε προέταξε τούτους προ της φάλαγγος, τοῦ ποταμοῦ δέοντος παρ' αὐτὴν τὴν στρατοπεδείαν, 20 δυσχερές κατανοήσαι, και ταῦτα τῷ πλήθει τοσού-2 των ύπαρχόντων. τρισμύριοι μεν γαρ ίππεις ύπῆργον, ώς αύτὸς ὁ Καλλισθένης φησί, τρισμύριοι δὲ μισθοφόροι πόσου δ' είχον ούτοι τόπου χρείαν, 8 εύχερες καταμαθείν. πλείστον μεν γάρ Ιππέων τάτ- 25 τεται βάθος έπ' όπτω πρός άληθινήν χρείαν, καί μεταξύ των ίλων εκάστης ίσον υπάρχειν δεί διά-

¹⁵ τρατοπεδείαν F 17. 18 εχομένους τούτοις F(S), del. Rei 567 s., έχομένους τούτων Sch, cum sequentibus coniunxit BW (noli addere δè, quod solet Polybius tertio in membro omittere, v. Hu ad XII 15, 7) 18 δè add. post τοὺς S, non F 26 έφ² FD Regii Vesont.

στημα τοίς μετώποις πρός τὸ ταίς έπιστροφαίς δύνασθαι καί τοις περισπασμοίς εύγρηστείν. έξ ών 4 τὸ στάδιον ὀκτακοσίους λαμβάνει, τὰ δὲ δέκα τοὺς δατακισχιλίους, τὰ δὲ τέτταρα τρισχιλίους διακο-5 σίους, ώστ' ἀπὸ τῶν μυρίων χιλίων διακοσίων πεπληρώσθαι τὸν τών τετταρεσκαίδεκα σταδίων τόπον. έὰν δὲ πάντας έπτάττη τοὺς τρισμυρίους, δ βραγύ λείπει τοῦ τριφαλαγγίαν ἐπάλληλον είναι 388. τῶν Ιππέων αὐτῶν. εἰς ποῖον οὖν τόπον ἐτάττετο 6 10 τὸ τῶν μισθοφόρων πλῆθος; εί μὴ νὴ Δία κατόπιν 748. των ίππέων. άλλ' ού φησιν, άλλα συμπεπτωπέναι τούτους τοίς Μακεδόσι κατά την έπαγωγήν. έξ ών 7 άνάγκη ποιεϊσθαι την έκδοχην διότι το μεν ημισυ τοῦ τόπου τὸ παρὰ θάλατταν ή τῶν Ιππέων ἐπεῖχε 15 τάξις, τὸ δ' ήμισυ τὸ πρὸς τοῖς ὅρεσιν ἡ τῶν μισθοφόρων, έχ δὲ τούτων εὐσυλλόνιστον πόσον 8 ύπῆρχε τὸ βάθος τῶν ἱππέων καὶ ποῖον ἔδει τόπον ἀπέχειν τὸν ποταμὸν ἀπὸ τῆς στρατοπεδείας. μετὰ 9 δε ταύτα συνεγγιζόντων των πολεμίων φησί τον 20 Δαρεΐου αὐτόυ, κατὰ μέσην ὑπάρχουτα τὴν τάξιν, καλείν τούς μισθοφόρους άπὸ τοῦ κέρατος πρὸς αύτόν. πῶς δὲ λέγεται τοῦτο, διαπορεῖν ἔστι τῶν 10 γὰρ μισθοφόρων ἀνάγκη καὶ τῶν Ιππέων τὴν συναφην κατά μέσον υπάρχειν τον τόπον, ώστ' έν 25 αὐτοῖς ὢν τοῖς μισθοφόροις ὁ Δαρεῖος ποῦ καὶ πρός τί και πῶς ἐκάλει τοὺς μισθοφόρους; τὸ δὲ 11 τελευταϊόν φησι τοὺς ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρατος Ιππεϊς έπαγαγόντας έμβαλείν τοίς περί τὸν 'Αλέξανδρον, τούς δε γενναίως δεξαμένους άντεπάγειν και ποιείν

²⁵ dv F, dv S.

- 12 μάχην ἰσχυράν. ὅτι δὲ ποταμὸς ἡν ἐν μέσφ, καὶ ποταμὸς οἶον ἀρτίως εἶπεν, ἐπελάθετο.
- 19 Τούτοις δ' έστι παραπλήσια τὰ κατὰ τὸν 'Αλέξανδρον. φησί γὰρ αὐτὸν ποιήσασθαι τὴν είς τὴν 'Ασίαν διάβασιν, πεζῶν μὲν ἔχοντα τέτταρας μυριά- 5 δας, ἱππεῖς δὲ τετρακισγιλίους καὶ πεντακοσίους.
 - οας, ιππεις σε τετρακισχικιούς και πευτακοσίους, 2 μέλλουτι δ' είς Κιλικίαυ έμβάλλειν άλλους έλθεῖν
 - έκ Μακεδονίας πεζούς μεν πεντακισχιλίους, Ιππεῖς
 - 3 δ' δατακοσίους. ἀφ' ὧν εί τις ἀφέλοι τρισχιλίους μὲν πεζούς, τριακοσίους δ' ίππεῖς, ἐπὶ τὸ πλεῖον 10 ποιῶν τὴν ἀπουσίαν πρὸς τὰς γεγενημένας χρείας, ὅμως πεζοὶ μὲν ἀπολειφθήσονται τετρακισμύριοι
- 4 δισχίλιοι, (πεντακισχίλιοι δ' ίππεις). τούτων οὖν ὑποκειμένων, φησί τὸν 'Αλέξανδρον πυθέσθαι τὴν Δαρείου παρουσίαν είς Κιλικίαν έκατὸν ἀπέχοντα 15
- 884. σταδίους ἀπ' αὐτοῦ, διαπεπορευμένον ἤδη τὰ στενά:
 - διόπεο έξ ὑποστροφῆς πάλιν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν διὰ τῶν στενῶν, ἄγοντα πρῶτον μὲν τὴν φάλαγγα, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἱππεῖς, ἐπὶ πᾶσι τὸ σκευοφόρον. 744.
 - 6 αμα δε τῷ πρῶτον εἰς τὰς εὐρυχωρίας ἐκπεσεῖν, 20 διασκευάζεσθαι παραγγείλαντα πᾶσιν ἐπιπαρεμβαλεῖν τὴν φάλαγγα, καὶ ποιῆσαι τὸ βάθος αὐτῆς ἐπὶ τριάκοντα καὶ δύο, μετὰ δε ταῦτα πάλιν εἰς έκκαίδεκα, τὸ δε τελευταῖον, ἐγγίζοντα τοῖς πολεμίοις,
 - 7 είς ὀκτώ. ταῦτα δ' ἐστὶ μείζω τῶν προειρημένων 25 ἀλογήματα. τοῦ γὰρ σταδίου λαμβάνοντος ἄνδρας ἐν τοῖς πορευτικοῖς διαστήμασιν, ὅταν εἰς ἐκκαίδεκα τὸ βάθος ὧσι, χιλίους ἑξακοσίους, ἑκάστου τῶν

²¹ έπιπας έκβαλεῖν F, corr. S $^{\circ}$ 24 είσεγγίζοντα FS, έγγίζοντα Rei 568, σύνεγγυς ὅντα coni. BW coll. XII 21, 1

ἀνδοῶν ξξ πόδας ἐπέχοντος, φανερὸν ὅτι τὰ δέκα 8 στάδια λήψεται μυρίους έξακισχιλίους, τὰ δ' εἴκοσι τοὺς διπλασίους. ἐκ δὲ τούτων εὐθεώρητον ὅτι 9 καθ' δν καιρὸν ἐποίησε τὴν δύναμιν 'Αλέξανδρος 5 ἐκκαίδεκα τὸ βάθος, ἀναγκαῖον ἦν εἴκοσι σταδίων ὑπάρχειν τὸ τοῦ τόπου διάστημα καὶ περιττεύειν ἔτι τοὺς μὲν ἰππεῖς πάντας, τῶν δὲ πεζῶν μυρίους.

Μετὰ δὲ ταῦτά φησι μετωπηδὸν ἄγειν τὴν δύ-20 10 ναμιν, ἀπέχοντα τῶν πολεμίων περί τετταράκοντα σταδίους. τούτου δε μεζίον άλόγημα δυσγερες έπι- 2 νοήσαι που γάρ αν εύροι τις τοιούτους τόπους, άλλως τε καὶ κατὰ Κιλικίαν, ώστ' έπὶ σταδίους εἴκοσι μέν τὸ πλάτος τετταράκοντα δὲ τὸ μῆκος μετωπηδὸν 15 άγειν φάλαγγα σαρισοφόρον; τοσαῦτα γάρ έστιν 3 έμπόδια πρός την τοιαύτην τάξιν καλ χρείαν, α τις οὐδ' ἂν έξαριθμήσαιτο ραδίως. Εν δε των ὑπ' αὐτοῦ Καλλισθένους λεγομένων Ικανον υπάργει προς πίστιν: τούς γὰρ ἀπὸ τῶν ὀρῶν χειμάρρους καταφερομέ- 4 20 νους τοσαῦτά φησι ποιεῖν ἐκρήγματα κατὰ τὸ πεδίον 835. ώστε και των Περσων κατά την φυγην διαφθαρήναι λέγουσι τοὺς πλείστους έν τοῖς τοιούτοις κοιλώμασι. νη Δι', άλλ' ετοιμος έβούλετ' είναι πρός 5 την των πολεμίων επιφάνειαν. τί δ' ανετοιμότερον 6 25 φάλαγγος έν μετώπφ διαλελυμένης καλ διεσταμένης; πόσφ γὰρ ἐκ πορευτικῆς ἀγωγῆς ἀρμοζούσης παρατάξαι όᾶον ή διαλελυμένην έν μετώπω καλ διεσπασμένην δύναμιν έπλ την αύτην εύθεῖαν άγαγεῖν καλ συστήσαι πρός μάχην έν τόποις ύλώδεσι καλ 30 περικεκλασμένοις; διόπερ οὐδὲ παρὰ μικρὸν ἦν 7 745. κρείττον άγειν διφαλαγγίαν ή τετραφαλαγγίαν άρμόζουσαν, ή καὶ τόπον πορείας εύρεῖν οὐκ ἀδύνατον, καὶ τὸ παρατάξαι ταχέως ράδιόν γε, δυνάμενον διὰ τῶν προδρόμων ἐκ πολλοῦ γινώσκειν τὴν τῶν 8 πολεμίων παρουσίαν. ὁ δὲ χωρὶς τῶν ἄλλων οὐδὲ τοὺς ἰππεῖς προέθετο, μετωπηδὸν ἄγων τὴν δύναμιν 5 ἐν τόποις ἐπιπέδοις, ἀλλ' ἐξ ἴσου ποιεῖ τοῖς πεζοῖς.

21 Το δὲ δὴ πάντων μέγιστον ἤδη γὰρ σύνεγγυς ὅντα τοῖς πολεμίοις αὐτὸν εἰς ὀκτὰ ποιῆσαί φησι τὸ 2 βάθος. ἐξ οὖ δῆλον ὅτι κατ' ἀνάγκην ἐκὶ τετταράκοντα σταδίους ἔδει γενέσθαι τὸ μῆκος τῆς φάλαγ- 10 3 γος. εἰ δ' ὅλως συνήσκισαν κατὰ τὸν ποιητὴν οὕτως ὥστε συνερεῖσαι πρὸς ἀλλήλους, ὅμως εἰκοσι 4 σταδίων ἔδει τὸν τόπον ὑπάρχειν. αὐτὸς δὲ φησι 5 λείπειν τῶν δεκατεττάρων σταδίων ** καὶ τούτου μέρος μέν τι πρὸς θαλάττη τοὺς ἡμίσεας ἐπὶ τοῦ 15 δεξιοῦ ** ** ἔτι δὲ τὴν ὅλην τάξιν ἀπὸ τῶν ὀρῶν 886. ἱκανὸν τόπον ἀφεστάναι πρὸς τὸ μὴ τοῖς πολεμίοις 6 ὑποπεπτωκέναι τοῖς κατέχουσι τὰς παρωρείας. ἴσμεν γὰρ δ ποιεῖ πρὸς τούτους ἐπικάμπιον.

'Υπολειπόμεθα και νῦν ἡμεῖς τοὺς μυρίους πε- 20 7 ζούς, πλείους ὅντας τῆς ἐκείνου προθέσεως. ὥστ' ἐκ τούτων ενδεκα σταδίους ἐπὶ τὸ πλεῖον ἀπολεί- πεσθαι τὸ τῆς φάλαγγος μῆκος κατ' αὐτὸν τὸν Καλλισθένην, ἐν οἶς ἀνάγκη τοὺς τρισμυρίους καὶ

¹ ἢ FS, corr. Be monente Sch 14 σταδίων *** — 16 δεξιοῦ ***] hanc fere fuisse sententiam suspicatur Sch: ex eisdem quatuordecim stadiis, quae erat tota loci latitudo, fere tria etiam stadia occupasse equitatum (το ἰππικον), cuius pars altera (καὶ τούτου μέφος μέν τι) a mari, id est ad latus sinistrum peditum, altera pars a dextro latere (peditum) erant locati 18. 19 loτέον γὰρ ὡς ἐποίει coni. BW, v. Arrian. Alex. anab. Π 9, 2 et Droysenum Gesch. d. Hellenismus¹ I p. 261

δισχιλίους έπλ τριάκοντα τὸ βάθος ὑπάρχειν συνησπικότας. ὁ δέ φησιν εἰς ὀκτὰ τεταγμένων γενέ- 8 σθαι τὴν μάχην. τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν ἁμαρτημάτων 9 οὐδ' ἀπολογίαν ἐπιδέχεται τὸ γὰρ ἀδύνατον ἐν 5 πράγμασιν αὐτόθεν ἔχει τὴν πίστιν. διόπερ ὅταν 10 καὶ τὰ κατ' ἄνδρα διαστήματα καὶ τὸ πᾶν τοῦ τόπου μέγεθος ὡρισμένον ὑποθῶσι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν, ἀναπολόγητον γίνεται τὸ ψεῦδος.

Τὰ μὲν γὰρ ἄμα τούτοις άλογήματα μακρόν ἄν 22 10 είη λέγειν πάντα πλην τελέως όλίγων, φησί γαρ τον 2 'Αλέξανδρον σπουδάζειν κατά την τάξιν, ϊνα κατά τὸν Δαρεῖον αὐτὸν ποιήσηται τὴν μάχην δμοίως δὲ κατά μεν άργας και τον Δαρείον αύτον βούλεσθαι 746. κατά τὸν 'Αλέξανδρον, ὕστερον δὲ μετανοῆσαι. πῶς 3 15 δ' ἐπέγνωσαν ἀλλήλους οὖτοι ποῦ τῆς ἰδίας δυνάμεως έγουσι την τάξιν, ή ποῦ μετέβη πάλιν δ Δαρείος, άπλῶς οὐδὲν λέγεται. πῶς δὲ προσανέβη πρὸς 4 την δφούν τοῦ ποταμοῦ φαλαγγιτών τάξις, ἀπότομον οὖσαν καὶ βατώδη; καὶ γὰρ τοῦτο παρὰ λόγον. 20 Αλεξάνδοω μεν ούν ούκ εποιστέον την τοιαύτην 5 άτοπίαν (διὰ τὸ πᾶσιν) δμολογουμένην παραλαμβάνεσθαι περί αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμπειοίαν και τοιβήν έκ παιδός, τῷ δὲ συγγραφεῖ μᾶλ- 6 837. λου, δς διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐδὲ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ 25 μη δυνατόν έν τοῖς τοιούτοις δύναται διευχρινεῖν. περί μέν οὖν Ἐφόρου και Καλλισθένους ταῦθ' 7 ήμιν ειρήσθω.

¹ τρίακοντα] Polybium h. l. rationem fefellisse docet Sch, v. praeterea BW Fleckeis. annal. 1889, 158 ss. et Giesingium ad XVIII 30, 9 21 διὰ τὸ πᾶσιν add. Hu (antecedenti ἀτοπίαν absorpta esse videntur ea verba) 27 des. F fol. 218r prim.

VI. DE TIMAEO HISTORICO.

"Ότι κατά τοῦ Ἐφόρου Τίμαιος πλείστην πεποίη-23 ται καταδρομήν, αύτος ὢν δυσίν άμαρτήμασιν ένο-2 γος, τῶ μὲν ὅτι πικοῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις οίς αὐτὸς ἔνοχός έστι, τῷ δὲ διότι καθόλου 5 διέφθαρται τη ψυχή, τοιαύτας αποφάσεις έχτιθέμενος έν τοις ύπομνήμασι και τοιαύτας έντίκτων δό-3 ξας τοις έντυγχάνουσι. πλην εί τον Καλλισθένην θετέον είκότως κολασθέντα μεταλλάξαι τον βίον, τί γρη πάσγειν Τίμαιον; πολύ γὰρ ἂν δικαιότερον 10 4 τούτφ νεμεσήσαι τὸ δαιμόνιον ἢ Καλλισθένει. ἐκεῖνος μεν οὖν ἀποθεοῦν 'Αλέξανδρον έβουλήθη, Τίμαιος δε μείζω ποιεί Τιμολέοντα των επιφανεστά-5 των θεών, καλ Καλλισθένης μέν άνδρα τοιούτον, δυ πάντες μεγαλοφυέστερου ἢ κατ' ἄνθρωπου γεγο- 15 6 νέναι τη ψυγή συγχωρούσιν, ούτος δε Τιμολέοντα τον ούχ οίον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλείον, άλλ' οὐδ' ἐπιβαλόμενον, μίαν δ' ἐν τῷ βίφ γραμμὴν διανύσαντα, και ταύτην οὐδε σπουδαίαν τρόπον τινά πρός το μέγεθος της οίχουμένης, λέγω δε την 20 7 έχ της πατρίδος είς Συρακούσας. άλλά μοι δοκεῖ πεισθηναι Τίμαιος ώς, αν Τιμολέων, πεφιλοδοξη-888, κώς έν αὐτῆ Σικελία, καθάπερ έν ὀξυβάφω, σύγκριτος φανή τοις έπιφανεστάτοις των ήρώων, καν αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγμα- 25 τευόμενος είκότως παραβολής άξιωθήναι τοῖς ὑπὲρ 747. της οίκουμένης καί των καθόλου πράξεων πεποιη-

² P 54, 18 Va, Suid. s. v. Τίμαιος: οὐτος κατὰ τοῦ Ἐφόρου cet., v. Muelleri fragm. hist. Graec. I n. 143

μένοις τὰς συντάξεις. περὶ μὲν οὖν ᾿Αριστοτέλους 8 καὶ Θεοφράστου καὶ Καλλισθένους, ἔτι δ΄ Ἐφόρου καὶ Δημοχάρους, ἱκανὰ ταῦθ΄ ἡμῖν ἐστι πρὸς τὴν Τιμαίου καταδρομήν, ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς 5 ἀφιλοτίμως πεπεισμένους ἀληθεύειν τὸν συγγραφέα τοῦτον.—

"Οτι διαπορείν έστι περί τῆς αίρέσεως Τιμαίου. 24 φησί γὰρ τοὺς ποιητάς καί συγγραφέας διὰ τῶν ύπεράνω πλεονασμών έν τοῖς ὑπομνήμασι διαφαί-10 νειν τὰς έαυτῶν φύσεις. λέγων τὸν μὲν ποιητὴν έχ 2 τοῦ δαιτρεύειν πολλαγοῦ τῆς ποιήσεως ὡς ἀν εί γαστρίμαργον παρεμφαίνειν, τὸν δ' 'Αριστοτέλην, όψαρτύοντα πλεονάκις έν τοῖς συγγράμμασιν, όψοφάγον είναι καὶ λίγνον. τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπὶ * * * 8 15 τοῦ Διονυσίου τοῦ τυράννου, κλινοκοσμοῦντος καί τάς των ύφασμάτων ίδιότητας καί ποικιλίας έξεργαζομένου συνεχώς. * * * ἀνάγκη την ἀκόλουθον ποι- 4 εῖσθαι διάληψιν * * * καὶ δυσαρεστεῖσθαι * * * κατὰ την προαίρεσιν. οδτος γαρ έν μεν ταις των πέλας δ 20 κατηγορίαις πολλήν επιφαίνει δεινότητα καλ τόλμαν, έν δε ταϊς ίδίαις αποφάσεσιν ένυπνίων και τεράτων καλ μύθων απιθάνων καλ συλλήβδην δεισιδαιμονίας άγεννοῦς καὶ τερατείας γυναικώδους έστὶ πλήρης. ού μην άλλα διότι γε συμβαίνει δια την απειρίαν 6 25 καὶ κακοκρισίαν πολλούς ένίστε καθάπερ εί παρόν-

¹ συντάξεις: des. Suid. 6 des. P 57, 7 Va 7 P 57, 8 Va 8 inc. Suid. s. v. σαιτρός: δτι Tlμαιός φησι τοὺς ποιητάς cet. 14 lacunam indicavit et supplendam esse coniecit his: τρόπον έπι(φαlνεσθαι τὴν φύσιν) BW 17. 18 ἀνάγνη (τοίνυν περί Tιμαίου) Va ann. 10, (άλλ²) ἀνάγνη τ. άκ. ποιείσθαι διάληψιν (περί Tιμαίου) BW 18. 19 ***] (καί τούτου) τὴν πρ. Rei 741, (τῷ Tιμαίο) vel (τῷ συγγραφεί) Hu, (τούτον) BW 19 προαίρεσιν: des. Suid.

τας τρόπον τινὰ μὴ παρεῖναι καὶ βλέποντας μὴ 889. βλέπειν ἐκ τῶν εἰρημένων τε νῦν καὶ τῶν Τιμαίφ συμβεβηκότων γέγονε φανερόν. —

"Ότι περί του ταύρου του γαλκού του παρά Φαλά-25 ριδος καταςκευαςθέντος εν Άκραγαντι, είς δυ ένεβί- 5 βαζεν ανθρώπους, κάπειτα πῦρ ὑποκαίων ἐλάμβανε 2 τιμωρίαν παρά των ύποταττομένων τοιαύτην ώστ' έκπυρουμένου τοῦ γαλκοῦ τὸν μὲν ἄνθρωπον πανταγόθεν παροπτώμενον καὶ περιφλενόμενον διαφθείρεσθαι, κατά δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς άλνηδόνος, ὁπότ' 748. άναβοήσειε, μυκηθμώ παραπλήσιον τὸν ήγον έκ τοῦ 8 κατασκευάσματος προσπίπτειν τοῖς ἀκούουσι, τούτου δε τοῦ ταύρου κατά την επικράτειαν Καργηδονίων μετενεχθέντος έξ 'Ακράγαντος είς Καρχηδόνα, καί της θυρίδος διαμενούσης περί τὰς συνωμίας, δι' ής 15 συνέβαινε καθίεσθαι τους έπι την τιμωρίαν, και έτέρας αίτίας, δι' ην έν Καργηδόνι κατεσκευάσθη τοιοῦτος ταῦρος, οὐδαμῶς δυναμένης εύρεθηναι τὸ 4 παράπαν, δμως Τίμαιος ἐπεβάλετο καὶ τὴν κοινὴν φήμην ἀνασκευάζειν καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν ποιητῶν 20 καλ συγγραφέων ψευδοποιείν, φάσκων μήτ' είναι τὸν έν Καρχηδόνι ταῦρον έξ Ακράγαντος μήτε γεγονέναι 5 τοιούτον έν τη προειρημένη πόλει και πολλούς δή τινας είς τοῦτο τὸ μέρος διατέθειται λόγους. —

Κατὰ τῆς Τιμαίου τί ποτε δεῖ λέγειν ὅνομα καὶ εδ ἡῆμα; πάντα γὰρ ἐπιδέχεσθαί μοι δοκεῖ τὰ πικρότατα τὸ γένος, οἶς ἐκεῖνος κέχρηται κατὰ τῶν πλη-

³ des. P 57, 28 Va 4 P 57, 24 Va 4. 5 epitomatoris verba esse prodit et hiatus et constructio turbata 24 non desinit P, sed continuo exarata sunt quae sequentur

σίου. ὅτι μὲν οὖν ἐστι φιλαπεχθης καὶ ψεύστης καὶ 6 τολμηρός, σχεδὸν ἰκανῶς ἐκ τῶν προειρημένων ὑπεδείχθη· διότι δ' ἀφιλόσοφός ἐστι καὶ συλλήβδην 840. ἀνάγωγος συγγραφεύς, ἐκ τῶν λέγεσθαι μελλόντων δ ἔσται συμφανές. ἐν γὰρ τῆ μιᾶ καὶ εἰκοστῆ βύβλω, 7 καὶ ταύτης ἐπὶ τελευτῆ, λέγει κατὰ τὴν τοῦ Τιμολέοντος παράκλησιν ταῦτα, διότι τῆς γῆς τῆς ὑπὸ τῷ κόσμω κειμένης εἰς τρία μέρη διηρημένης, καὶ τῆς μὲν ᾿Ασίας, τῆς δὲ Λιβύης, τῆς δ' Εὐρώπης προσατοροευομένης. ταῦτα γὰρ οὐχ οἶον Τίμαιον εἰρηκέναι 8 τίς ἂν πιστεύσειεν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν λεγόμενον Μαργίτην ἐκεῖνον. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀδαής, οὐ λέγω 9 τῶν πρὸς ὑπομνήμασι γεγονότων ***

"Ότι περὶ Τιμαίου φηςὶν ὁ Πολύβιος ὁ Μεγαλοπο- 25° 15 λίτης: Καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν παροιμιῶν ἱκανὸν εἶναί φασι σταλαγμὸν ἕνα τοῦ μεγίστου τεύχους εἰς τὸ γνῶναι τὸ πᾶν ἔγχυμα, τὸν αὐτὸν τροπον καὶ περὶ τῶν ὑποκειμένων χρὴ διαλαμβάνειν ἐπειδὰν 2 γὰρ ἔν ἢ δεύτερον εὑρεθἢ ψεῦδος ἐν τοῖς συγγράμ-20 μασι, καὶ τοῦτο γεγονὸς ἢ κατὰ προαίρεσιν, δῆλον ὡς οὐδὲν ὰν ἔτι βέβαιον οὐδ' ἀσφαλὲς γένοιτο τῶν ὑπὸ τοῦ τοιούτου συγγραφέως λεγομένων. Γνα δὲ 3 749. καὶ τοὺς φιλοτιμότερον διακειμένους μεταπείσωμεν, ἡπτέον ὰν εἴη περὶ τῆς αἰρέσεως αὐτοῦ καὶ μελέτης 25 τῆς κατὰ τὰς δημηγορίας καὶ τὰς παρακλήσεις, ἔτι

⁵ εἰκοστῷ] τριακοστῷ Muellerus fragm. histor. Graec. In. 134
10 lacunam suspicatur post προσαγορενομένης Campius
in interpretatione Germanica p. 999, v. Maximil. Carolum
Paullum Schmidtium de Pol. geographia p. 43, 1 13 des.
P 58, 22 Va 14 M 39, 15 H. 24 καὶ μᾶλλον legit
Maius, οὐ μόνον Spengelius act. societ. Graec. I (1836), 28
cum hiatu intolerabili, καὶ μελέτης corr. Hu

δὲ τοὺς πρεσβευτικοὺς λόγους, καὶ συλλήβδην πᾶν (τὸ) τοιοῦτο γένος, ὰ σχεδὸν ὡς εἰ κεφάλαια τῶν 4 πράξεων ἐστι καὶ συνέχει τὴν ὅλην ἱστορίαν · διότι γὰρ ταῦτα παρ ἀλήθειαν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι κατατέταχε Τίμαιος, καὶ τοῦτο πεποίηκε κατὰ πρόθεσιν, 5 τίς οὐ παρακολουθεῖ τῶν ἀνεγνωκότων; οὐ γὰρ τὰ ἡηθέντα γέγραφεν, οὐδ' ὡς ἐρρήθη κατ' ἀλήθειαν, ἀλλὰ προθέμενος ὡς δεῖ ἡηθῆναι, πάντας ἐξαριθμεῖται τοὺς ἡηθέντας λόγους καὶ τὰ παρεπόμενα τοῖς πράγμασιν οὕτως ὡς ἀν εἴ τις ἐν διατριβῆ πρὸς 10 841. ὑπόθεσιν ἐπιχειροίη *** ἄσπερ ἀπόδειξιν τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως ποιούμενος, ἀλλ' οὐκ ἐξήγησιν τῶν κατ' ἀλήθειαν εἰρημένων. —

 25^{b} "Ότι τῆς ίστορίας ιδίωμα τοῦτ' ἐστὶ τὸ πρῶτον μεν αὐτοὺς τοὺς κατ' ἀλήθειαν είρημένους, οἶοί ποτ' 15 αν ώσι, γνωναι λόγους, δεύτει ον την αίτίαν πυνθάνεσθαι, παρ' ην η διέπεσεν η κατωρθώθη τὸ πρα-2 ηθέμ ή δηθέν έπει ψιλῶς λεγόμενον αὐτὸ τὸ γεγονὸς ψυχαγωγεῖ μέν, ἀφελεῖ δ' οὐδέν προστεθείσης δε της αίτιας έγκαρπος ή της ιστορίας γίνεται γρη-20 3 σις. έχ γάρ των δμοίων έπὶ τοὺς οἰχείους μεταφερομένων καιρούς άφορμαλ γίνονται καλ προλήψεις είς τὸ προϊδέσθαι τὸ μέλλου, καὶ ποτὲ μὲν εὐλαβηθηναι, ποτὲ δὲ μιμούμενον τὰ προγεγονότα 4 θαρραλεώτερον έγγειρεῖν τοῖς ἐπιφερομένοις δ δὲ 25 καλ τούς ρηθέντας λόγους καλ την αλτίαν παρασιωπων, ψευδη δ' άντι τούτων έπιχειρήματα και διεξοδικούς λέγων λόγους, άναιρεῖ τὸ τῆς ίστορίας

¹¹ post έπιχειφοίη add. λέγειν Geelius, διεξοδικούς vel μειρακιώδεις λέγειν λόγους BW 13 des. M 40, 1 H. 14 M 40, 2 H.

ίδιον δ μάλιστα ποιεί Τίμαιος καὶ διότι τούτου τοῦ γένους έστὶ πλήρη τὰ βυβλία παρ' αὐτῷ, πάντες γινώσκομεν.

"Ισως δ' οὖν ἄν τις έναπορήσειε πῶς τοιοῦτος 25° 5 ὢν οίον ήμεῖς ὑποδείκνυμεν τοιαύτης παρ' ἐνίοις 750. άποδογής τέτευγε καὶ πίστεως. τούτου δ' έστὶν 2 αίτιον διότι πλεοναζούσης αὐτῶ κατὰ τὴν πραγματείαν της κατά των άλλων έπιτιμήσεως καλ λοιδορίας ούκ έκ της αύτοῦ θεωρεῖται πραγματείας ούδ 10 έκ τῶν ἰδίων ἀποφάσεων, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν πέλας κατηγορίας, πρός δ γένος καὶ πολυπραγμοσύνην δοκεί μοι και φύσιν προσενέγκασθαι διαφέρουσαν. παραπλήσιον γάρ δή τι τοιούτο συμβέβηκε καί 3 Στράτωνι τῷ φυσικῷ καὶ γὰρ ἐκεῖνος ὅταν ἐγχει-15 ρήση τὰς τῶν ἄλλων δόξας διαστέλλεσθαι καὶ ψευδοποιείν, θαυμάσιός έστιν σταν δ' έξ αύτοῦ τι προφέρηται καί (τι) των ίδίων έπινοημάτων έξηγη-842. ται, παρά πολύ φαίνεται τοῖς ἐπιστήμοσιν εὐηθέστερος αύτοῦ καὶ νωθρότερος. καί μοι δοκεῖ παν- 4 20 τάπασιν δμοιόν τι γίνεσθαι περί τοὺς γράφοντας τῷ περὶ τὸν ὅλον ἡμῶν βίον συμβαίνοντι καὶ γὰρ 5 έν τούτω τὸ μὲν ἐπιτιμῆσαι τοῖς πέλας ἐστὶ ῥάδιον, τὸ δ αύτὸν ἀναμάρτητον παρέχεσθαι χαλεπόν, καλ σχεδον ώς έπος είπειν ίδοι τις αν τούς προχειρό-25 τατα τοῖς πέλας ἐπιτιμῶντας πλεῖστα περὶ τὸν ἰδιον

Τῷ δὲ Τιμαίφ καὶ ἔτερόν τι χωρὶς τῶν προγε-25 α γραμμένων συμβέβηκεν ἀποκαθίσας γὰρ Αθήνησι σχεδὸν ἔτη πεντήκοντα καὶ πρὸς τοῖς τῶν προγεγο-

βίον άμαρτάνοντας.

²² $\tau\delta$ $\mu \hat{\epsilon} \nu$ — 23 $\chi\alpha \lambda \epsilon \pi \delta \nu$ habet F in marg. fol. 209 med.

νότων υπομνήμασι γενομενος υπέλαβε τὰς μεγίστας άφορμὰς έχειν πρὸς την Ιστορίαν, άγνοῶν, ως ν' 2 έμολ δοχεί, έγούσης γάρ τι παραπλήσιον τῆς ίστορίας καί τῆς Ιατρικῆς διὰ τὸ κατὰ τὰς δλοσγερείς διαφοράς έκατέραν αὐτῶν ὑπάργειν τριμερῆ, παραπλη- δ σίους είναι συμβαίνει και τὰς τῶν ἐπιβαλλομένων 3 ἐπ' αὐτὰς διαθέσεις οίον εὐθέως τῆς ζατοικῆς, ένὸς μεν μέρους αὐτης ὑπάργοντος λογικοῦ, τοῦ δ' έξης διαιτητικού, τού δὲ τρίτου χειρουργικού καὶ φαρμακευτικού, γένους * * * δλοσγερώς. ε μαι τωι 10 4 καταψεύδεσθαι τοῦ ἐπιτηδεύματος *** τὸ δὲ λονικόν, δ δή πλεϊστον ἀπὸ τῆς 'Αλεξανδρείας ἄρχεται παρά τῶν Ἡροφιλείων καὶ Καλλιματείων ἐκεῖ προσαγορευομένων, τοῦτο μέρος μέν τι κατέχει τῆς ίατρικής, κατά δε την επίφασιν και την επαγγελίαν 751. τοιαύτην έφέλκεται φαντασίαν ώστε δοκείν μηδένα 5 τῶν ἄλλων κρατεῖν τοῦ πράγματος οθς ὅταν ἐπὶ την άληθειαν άπαγαγών άρρωστον έγχειρίσης, τοσοῦτον ἀπέχοντες εύρίσκονται τῆς χρείας δσον [καλ] 843. οι μηδεν άνεγνωκότες άπλως ιατρικόν ύπόμνημα νο οίς ήδη τινές των άρρωστων έπιτρέψαντες αύτούς διά την έν λόγω δύναμιν ούδεν έχοντες δεινόν τοξς 6 όλοις πολλάκις έκινδύνευσαν. είσὶ γὰο άληθῶς δμοιοι τοῖς έχ βυβλίου χυβερνώσιν άλλ' δμως οὖτοι μετὰ φαντασίας ἐπιπορευόμενοι τὰς πόλεις, 25

^{10. 11} sententiam loci valde mutilati fuisse hanc: nam, exempli gratia, cum medicinae tres partes sint, has adoriuntur homines quidam, veram scientiam mullam afferentes sed audaciam et ipsius artis contemtum Geelius exponit; sed recte Hultschio videntur post ἐπιτηδεύματος quoque nonnulla deesse

19 καὶ Μ, del. BW, v. Fleckeis. annal. 1889, 681 s.

έπειδαν άθροίσωσι τους όγλους *** έπ' δυόματος, τούς έπ' αὐτῶν τῶν ἔρνων άληθινὴν πείραν δεδωκότας αύτῶν εἰς τὴν ἐσγάτην ἄγουσιν ἀπορίαν καὶ καταφρόνησιν παρά τοῖς ἀκούουσι, τῆς τοῦ λόγου 5 πιθανότητος καταγωνιζομένης πολλάκις την έπ' αὐτῶν τῶν ἔρνων δοκιμασίαν, τὸ δὲ τρίτον, τὸ 7 την άληθινην προσφερόμενον έξιν έν έκάστοις των έπιτηδευμάτων, οὐ μόνον ὑπάρχει σπάνιον, ἀλλὰ καλ πολλάκις ύπὸ τῆς στωμυλίας καλ τόλμης ἐπισκο-10 τεϊται διὰ τὴν τῶν πολλῶν ἀκρισίαν. τὸν αὐτὸν 250 δή τρόπον καὶ τῆς πραγματικῆς ίστορίας ὑπαρχούσης τριμερούς, των δε μερών αὐτης ένὸς μεν όντος τοῦ περί την έν τοῖς ὑπομνήμασι πολυπραγμοσύνην και την παράθεσιν της έκ τούτων ύλης, έτέρου δέ 15 τοῦ περί τὴν θέαν τῶν πόλεων καὶ τῶν τόπων περί τε ποταμών καὶ λιμένων καὶ καθόλου τών κατά γην και κατά θάλατταν ίδιωμάτων και διαστημάτων, τρίτου δε τοῦ περί τὰς πράξεις τὰς πολιτικάς, παραπλησίως έφίενται μέν ταύτης πολλοί διά 2 20 την προγεγενημένην περί αὐτης δόξαν, προσφέρονται δὲ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν οί μὲν πλεῖστοι τῶν γραφόντων άπλως δίκαιον οὐδεν πλην εὐχέρειαν καλ τόλμαν καὶ δαδιουργίαν, παραπλήσιον τοῖς φαρμα- 3 κοπώλαις δοξοκοποῦντες καί πρός χάριν λέγοντες

¹ ἐπ' ὀνόματος M, vulgo cum prioribus coniunctum ad τοὺς — δεδωπότας — ἄγονσιν rettulit Hu, ἐπὶ βήματος Luchtius, τοὺς ἐπ' ὀνόματος Cobetus Mnemos. 1862, 28, ὁπὸ πομπάσματος Ernestus Schulzius de excerpt. Constant. p. 6 ann. 3, lacunam indicavit et supplevit verbis μόνον οὐ παλοῦντες coll. V 35, 2 BW 22 πλήν M, πολλήν Wielandtius de Pol. archetypo p. 54, sed v. Cobetum Mnemos. 1862, 28 24 βλέποντες M, λέγοντες corr. Campius in interpretatione Germanica p. 1004 ann. 1 (v. Krebsium Die Präpos. cet. p. 127)

άελ τὰ πρὸς τοὺς καιροὺς ένεκα τοῦ πορίζειν τὸν βίον διὰ τούτων περί ὧν οὐκ άξιον πλείω ποι-4 εξοθαι λόνου. Ενιοι δε των δοκούντων εύλόνως 844. προσάγειν πρός την Ιστορίαν, καθάπερ οι λογικοί τῶν ἰατοῶν ἐνδιατοίψαντες ταῖς βυβλιοθήκαις καὶ 752. καθόλου την έκ των υπομνημάτων περιποιησάμενοι πολυπειρίαν πείθουσιν αύτούς ώς όντες ίκανοί πρός την επιβολήν, και τοῖς εκτὸς ἀρκούντως δοκοῦσι προσφέρεσθαι, * * * μέρος, ώς έμοι δοπεί, πρός 5 την (πραγματικήν) ίστορίαν το γαρ έποπτεῦσαι τα 10 πρότε(ρου ὑπομυήματα) πρός (μὲυ τὸ γυῶναι) τὰς των άργαίων διαλήψεις και τας έννοίας (ας πρίν) είχου ύπεο (διαθ)έσεων, τόπων, έθνων, πολιτειών, πράξεων, (ἔτι δὲ) πρὸς τὸ (συνεῖναι) τὰς ἐκάστων περιστάσεις καὶ τύχας, αἶς κέχρηνται κατὰ τοὺς 15 6 άνωτέρω χρόνους, εύχρηστόν έστι συνεφίστησι γάρ τὰ προγεγονότα πρὸς τὸ μέλλον ἡμᾶς οἰκείως, ἐάν τις ύπερ εκάστων άληθινώς ίστορη τὰ παρεληλυ-7 θότα τό γε μὴν ἀπ' αὐτῆς ταύτης (τῆς) δυνάμεως δρμηθέντα πεπεϊσθαι γράφειν τὰς ἐπιγινομένας 20 πράξεις καλώς, δ πέπεισται Τίμαιος, τελέως εξηθες

⁹ post προσφέρεσθαι εί evanuerunt triginta fere litterae in M, τὴν ἐπιβολὴν καὶ (ἔντενξιν ἀλλ οὐ τὸ) ἀρκοῦν δοκοῦσι προσφέρεσθαι, εί (μηδὲν ἄλλο τυγχάνουσι προσφερό)μενοι, ὡς ἐμοὶ cet. Spengelius act. societ. Graec. I (1836) 29, προσφέρεσθαι, εί (νὴ μὰ Δία εὐρίσκονται ἔν μόνον παφέχοντες) μέρος Heysius, τὴν ἐπιβολὴν καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρκοῦντα δοκοῦσι προσφέρεσθαι, εί (μὴ πλεῖον ἢ ἔν μόνον παφέχουσι) μέρος Campius Philol. 1847, 347, προσφέρεσθαι (ἔν μόνον ἔκ τῶν τριῶν προσφερόμενοι) μέρος cet. Cobetus Mnemos. 1862, 29, προσφέρεσθαι (καίπερ προσαγαγόντες προδήλως ἔν μόνον) μέρος BW 12 (ἀεὶ ἄς) Heysius, (ἀραρίν) BW 18 ἐνίων τόπων M vulgo, ἀνθρόπων πόλεων Campius Philol. 1847, 347, πόλεων τόπων idem coni. in interpretatione Germanica p. 1004 ann. 2, corr. BW

καὶ παραπλήσιον ὡς ἀν εί τις τὰ τῶν ἀρχαίων ζωγράφων ἔργα θεασάμενος ίκανὸς οίοιτο ζωγράφος εἶναι καὶ προστάτης τῆς τέχνης.

 $\Delta \tilde{n}$ λον (δ') έσται τὸ λενόμενον έτι μάλλον έκ τών 25^{t} 5 έπιφερομένων, οίον εὐθέως έκ τῶν συμβεβηκότων Έφορφ κατά τόπους τινάς τῆς Ιστορίας. ἐκεῖνος γὰρ έν τοῖς πολεμικοῖς τῶν μὲν κατὰ δάλατταν ἔργων έπλ ποσου υπόνοιαν έσχηκέναι μοι δοκεί, των δε κατά γην άγωνων άπειρος είναι τελέως. τοιγαρούν 2 10 όταν μέν πρός τὰς περί Κύπρον ναυμαχίας καί τὰς 845. περί Κυίδου ἀτευίση τις, αίς έγρησανθ' οί βασιλέως στρατηγοί πρός Εὐαγόραν τὸν Σαλαμίνιον καὶ πάλιν πρός Λακεδαιμονίους θαυμάζειν τον συγγραφέα καί κατὰ τὴν δύναμιν καί κατὰ τὴν ἐμπειρίαν (εἰκὸς) 15 καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων ἀπενέγκασθαι πρὸς τὰς όμοίας περιστάσεις. όταν δε την περί Λεύκτρα 3 μάχην έξηγηται Θηβαίων καλ Λακεδαιμονίων ή την έν Μαντινεία πάλιν των αὐτων τούτων, έν ή καί μετήλλαξε του βίου Έπαμινώνδας, έν τούτοις έὰν 20 έπὶ τὰ κατὰ μέρος ἐπιστήσας τις θεωρή τὰς ἐκτάξεις και μετατάξεις τὰς κατ' αὐτούς τοὺς κινδύνους. γελοῖος φαίνεται καλ παντελώς ἄπειρος καλ ἀόρατος των τοιούτων ών. δ μεν οδν εν τοις Λεύκτροις 4 κίνδυνος άπλοῦς γεγονὰς καὶ καθ' εν τι μέρος τῆς 758. 25 δυνάμεως οὐ λίαν ἐκφανῆ ποιεῖ τὴν τοῦ συγγραφέως ἀπειρίαν δ δε περί την Μαντίνειαν την μεν έμφασιν έζει ποικίλην καί στρατηγικήν, έστι δ' άνυπόστατος και τελέως άδιανόητος τῶ συγγραφεί. τοῦτο δ' ἔσται δηλον, ἐάν τις τοὺς τόπους ὑποθέ- δ

¹³ θανμάζειν Μ, θανμάσει Geelius, θανμάσαι (πάφεστι) Luchtius 14 είπος add. BW

μενος άληθινως έπιμετοῆ τὰς κινήσεις τὰς ὑπ 6 αὐτοῦ δηλουμένας. τὸ δ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ Θεοπόμπφ καὶ μάλιστα Τιμαίφ, περὶ οὖ νῦν ὁ λόγος. 7 οὖ μὲν γὰρ ἄν ὑπὲρ τῶν τοιούτων κεφαλαιώδη ποιήσωνται τὴν ὑπόθεσιν, διαλανθάνουσιν, οὖ δ δ ἄν βουληθῶσι διαθέσθαι καὶ συνυποδεῖξαί τι τῶν κατὰ μέρος, τοιοῦτοι φαίνονται καὶ πάντως οἶος "Εφορος. —

"Οτι ούτε περί των κατά πόλεμον συμβαινόντων 25^{g} δυνατόν έστι γράψαι καλώς τὸν μηδεμίαν έμπειρίαν 10 έχοντα των πολεμικών έργων ούτε περί των έν ταϊς πολιτείαις τὸν μὴ πεπειραμένον τῶν τοιούτων πρά-2 ξεων καὶ περιστάσεων. λοιπὸν οὔτ' έμπείρως ὑπὸ 846. των βυβλιακών ούτ' έμφαντικώς οὐδενὸς γραφομένου συμβαίνει την πραγματείαν άπρακτον γίνεσθαι τοῖς 15 έντυγχάνουσιν' εί γὰο έκ τῆς ίστορίας έξέλοι τις τὸ δυνάμενον ἀφελεῖν ἡμᾶς, τὸ λοιπὸν αὐτῆς ἄζη-3 λου και άνωφελές γίνεται παντελώς. έτι δε περί των πόλεων καὶ τόπων ὅταν ἐπιβάλωνται γράφειν τὰ κατὰ μέρος, όντες ἀτριβεῖς τῆς τοιαύτης έμπει- 20 ρίας, δήλον ώς ανάγκη συμβαίνειν τὸ παραπλήσιον, καὶ πολλά μεν άξιόλογα παραλείπειν, περί πολλών δε ποιείσθαι πολύν λόγον οὐκ ἀξίων ὄντων: 4 δ δή συμβαίνει μάλιστα Τιμαίω διὰ τὴν ἀορασίαν. -- $25^{\rm h}$ "Ότι Τίμαιός φησιν έν τη τριακοστή καὶ τετάρτη 25

⁸ des. M 48, 18 H. 9 M 48, 19 H. 18 καὶ ἀνωφελὸς M, del. Wielandtius de Pol. archetypo p. 42, καὶ ἀφελὸς coni. Heysius, (sed v. Cobetum Mnemos. 1862, 30), κάλνστιτελές coni. Hu (sed. v. BW Fleckeis. annal. 1889, 689 s.), libri scripturam merito tuetur Kaelkerus quaest. de eloc. Polyb. p. 270 24 des. M 48, 81 H. 25 M 48, 32 H. Τίμαιος] v. Muelleri fragm. histor. Graec. I n. 139

βύβλω 'πεντήχοντα συνεχώς έτη διατρίψας 'Αθήνησι ξενιτεύων και πάσης δμολογουμένως άπειρος [έγένετο] πολεμικής χρείας, έτι δε και τής των τόπων θέας. λοιπον όταν είς τι των μερών τούτων 2 5 έμπέση κατά την ίστορίαν, πολλά μεν άγνοεῖ καλ ψεύδεται κάν ποτε δε της άληθείας επιψαύση, παραπλήσιός έστι τοῖς ζωγράφοις τοῖς ἀπὸ τῶν (ἀνασεσ)αγμένων θυλάκων ποιουμένοις τὰς ὑπογραφάς. και γαο έπ έκείνων ή μεν έκτος ένίστε γραμμή 3 754. 10 σώζεται, τὸ δὲ τῆς ἐμφάσεως καὶ τῆς ἐνεργείας τῶν άληθινων ζώων άπεστιν, ὅπερ ίδιον ὑπάρχει τῆς ζωγραφικής τέγνης. τὸ δ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ περί Τίμαιον καλ καθόλου τούς άπο ταύτης τῆς βυβλιακης έξεως δομωμένους ή γαο έμφασις των πραγ- 4 15 μάτων αὐτοῖς ἄπεστι διὰ τὸ μόνον έκ τῆς αὐτοπαθείας τοῦτο νίνεσθαι τῆς τῶν συγγραφέων. ὅθεν ούκ έντίκτουσιν άληθινούς ζήλους τοῖς άκούουσιν 847. οί μη δι' αὐτῶν πεπορευμένοι τῶν πραγμάτων. ή 5 καὶ τοιαύτας ἄοντο δεῖν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ὑπ-20 άρχειν έμφάσεις οί πρὸ ἡμῶν ὥσθ', ὅτε μὲν ὑπὲρ πολιτικών δ λόγος είη πραγμάτων, έπιφθέγγεσθαι διότι κατ' ανάγκην δ γράφων πεπολίτευται καλ πεζραν έσχηκε των έν τούτω τω μέρει συμβαινόντων, ότε δὲ περὶ πολεμικών, ότι πάλιν έστράτευκε 25 και κεκινδύνευκε, και μην ότε περί βιωτικών, ότι τέτραφε τέχνα καί μετά γυναικός έζηκε, τὸ δὲ

³ έγένετο M, delendum putat ab epitomatore imperite insertum BW 10 ένεργείας M, έναργείας edit. Didotiana, sed v. Wundererum coniect. Polyb. Erlang. 1885 p. 6 s. 26 τέτρασε M, non tentandum, v. Alfredum Eberhardum observ. Polyb. partic. p. 35 ann. 6 et Hu tom. IV p. 1400

παραπλήσιον καλ (περλ) των άλλων του βίου μερών: 6 δ παρά μόνοις είκὸς εύρίσκεσθαι τῶν συννραφέων τοις δι' αὐτῶν πεπορευμένοις τῶν πραγμάτων καὶ τοῦτο τὸ μέρος περιπεποιημένοις τῆς Ιστορίας. πάντων μέν οὖν οἶον αὐτουργὸν γενέσθαι καὶ δράστην 5 δυσχερές ίσως, των μέντοι μεγίστων καλ κοινοτά-25 των αναγκαζον. ὅτι δὲ τὸ λεγόμενον οὐκ ἀδύνατον. ίκανὸν ὑπόδειγμα πρὸς πίστιν ὁ ποιητής, παρ' ὧ πολύ τὸ τῆς τοιαύτης ἐμφάσεως ἔδοι τις ἀν ὑπάρ-2 χον. έξ ὧν πᾶς ἂν εἰκότως συγκατάθοιτο τρίτον 10 είναι μέρος της Ιστορίας και τρίτην έγειν τάξιν την 3 έκ τῶν ὑπομνημάτων πολυπραγμοσύνην. άληθές έστι τὸ νυνὶ λενόμενον καὶ έκφανέστατον νένοιτ' αν έπί τε των συμβουλευτικών και παρακλητικών, έτι δε πρεσβευτικών λόγων, οίς κέχρη- 15 4 ται Τίμαιος. όλίγοι μέν γάρ καιροί πάντας έπιδέγονται διαθέσθαι τοὺς ένόντας λόγους, οί δὲ πλεϊστοι βραγείς [καί] τινας τῶν ὑπόντων, καὶ τούτων τινάς μέν οι νῦν, άλλους δ' οι προγεγονότες, και τινάς μέν Αίτωλοι προσίενται, τινάς δε Πελο-20 5 πουνήσιοι, τινάς δ' 'Αθηναΐοι, και το μέν ματαίως 755. 848. και άκαίρως [και] πρός πάντα πάντας διεξιέναι τούς ένόντας λόγους, δ ποιεί Τίμαιος πρός πάσαν ὑπόθεσιν εύρεσιλογών, τελέως ανάληθες καί μειρακι-

M, de nal Heysius, seclusit nal BW

¹ καὶ Μ, καὶ περὶ vel καὶ ἐπὶ Geelius, περὶ Luchtius, κάπὶ Βε, v. Β W Fleckeis. annal. 1889, 687 18 καὶ τινας Μ, καθὶ ἐκαστα Ημ, καὶ seclusia Β W coll. IV 19, 10 21. 22 καὶ διό | περ ἀθηναῖοι καίρω Μ secundum Maium, ... | περ ἀθηναῖοι καίρωι Μ secundum Heysium, τὸ δὲ παρεκβαίνειν Ημ et ἀκαίρως Orellius ind. lect. acad. Turic. 1834 p. 5, καὶ τὸ μὲν ματαίως καὶ ἀκαίρως Β W 22 καὶ

ώδες καὶ διατοιβικόν — αμα καὶ πολλοῖς ἀποτυχίας αίτιον ήδη τοῦτο γέγονε καὶ καταφρονήσεως — τὸ δὲ τούς άρμόζοντας καὶ καιρίους ἀεὶ λαμβάνειν, τοῦτ' άναγκαῖον, ἀστάτου δὲ τῆς γρείας ούσης καὶ πόσοις 6 5 και ποίοις των ένόντων χρηστέον, άλλοιοτέρου τινός δεί ζήλου καὶ παραγγέλματος, εί μέλλομεν μη βλάπτειν, άλλ' ώφελεῖν τοὺς ἀναγινώσκοντας. ἔστι μέν 7 οὖν δ καιρὸς ἐν πᾶσι δυσπαράγγελτος, οὐ μὴν άδύνατος είς ὑπόνοιαν άγθηναι διὰ τῶν ἐκ τῆς 10 αὐτοπαθείας καὶ τριβῆς θεωρημάτων έπὶ δὲ τοῦ παρόντος μάλιστ' αν υπονοηθείη το λεγόμενον έχ τούτων. εί γὰρ οί συγγραφεῖς ὑποδείξαντες τοὺς 8 καιρούς και τάς δρμάς και διαθέσεις των βουλευομένων, κάπειτα τούς κατ' άλήθειαν δηθέντας λόγους 15 έκθέντες διασαφήσαιεν ήμιν τὰς αίτίας, δι' ὰς ἢ κατευστοχήσαι συνέβη τούς είπόντας ή διαπεσείν, γένοιτ' ἄν τις ἔννοια τοῦ πράγματος ἀληθινή, καλ δυναίμεθ' αν αμα μέν διαχρίνοντες, αμα δέ μεταφέροντες έπὶ τὰ παραπλήσια κατευστοχεῖν ἀεὶ τῶν 20 προκειμένων. άλλ' ἔστιν, οἶμαι, τὸ μὲν αἰτιολογεῖν 9 δυσχερές, τὸ δὲ δησικοπεῖν (ἐν) τοῖς βυβλίοις δάδιον, καὶ τὸ μὲν ὀλίγα καιρίως εἰπεῖν καὶ τούτου παραγγελίαν εύρεῖν όλίγοις έφικτόν, τὸ δὲ πολλά διαθέσθαι καλ ματαίως των έν μέσω κειμένων καλ 25 χοινόν.

"Ίνα δὲ καὶ περὶ ταῦτα βεβαιωσώμεθα τὴν ἀπό- 25≥ φασιν τὴν ὑπὲρ Τιμαίου, καθάπερ καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας, ἔτι δὲ τῆς ἐκουσίου ψευδογραφίας, βραχέα προοισόμεθα τῶν ὁμολογουμένων αὐτοῦ λόγων ἐπ'

¹ \tilde{a} μα καl — 2 καταφρονήσεως distinxit BW 9 άνας \tilde{a} ηναι M, corr. Cobetus Mnemos. 1862, 37

2 δυόματος. - ότι των δεδυναστευκότων έν Σικελία μετά Γέλωνα του άρχαῖου πραγματικωτάτους άνδρας 849. παρειλήφαμεν Έρμοκράτην, Τιμολέοντα, Πύρρον τον 'Ηπειρώτην, οίς ήκιστ' αν δέοι περιάπτειν μειρα-3 κιώδεις και διατριβικούς λόγους. δ δέ φησιν έν 756. τῆ μιᾶ καὶ εἰκοστῆ βύβλω, καθ' ον καιρον Εὐουμέδων παραγενόμενος είς Σικελίαν παρεκάλει τὰς πόλεις είς τὸν κατὰ τῶν Συρακοσίων πόλεμον, τότε τούς Γελώους κάμνοντας τῷ πολέμφ διαπέμψασθαι 4 πρός τούς Καμαριναίους ύπερ ανογών των δε προ- 10 θύμως δεξαμένων, μετά ταῦτα πρεσβεύειν έκατέρους πρός τούς ξαυτών συμμάχους και παρακαλείν άνδρας έκπέμψαι πιστούς, οΐτινες είσελθόντες είς Γέλαν βουλεύσονται περί διαλύσεως καί των κοινή 5 συμφερόντων. παραγενομένων δε των συνέδρων, 15 καλ διαβουλίου προτεθέντος τοιούτοις τισλ γρώμενον 6 είσάνει λόνοις τὸν Ερμοκράτην. ἐπαινέσας νὰρ δ προειρημένος ανήρ τοὺς Γελφους καὶ τοὺς Καμαοιναίους, ποώτον μέν ώς αὐτῶν ποιησάντων τὰς άνογάς, δεύτερον βτι τοῦ περί διαλύσεως γενέσθαι 20 λόγους αίτιοι καθεστήκασι, τρίτον ὅτι προνοηθεῖεν τοῦ μη βουλεύεσθαι τὰ (πλήθη περί τῶν δι)αλύσεων, άλλὰ (τοὺς προεστῶ)τας τῶν πολιτῶν (τοὺς) σαφώς είδότας τίνα διαφοράν δ πόλεμος έχει τῆς 7 είρήνης, μετά δὲ ταῦτα δύ' ἢ τρία λαβὼν ἐπιχει- 25 οήματα πραγματικά, λοιπόν (φησιν) αὐτοὺς ἐπιστήσαντας μαθείν ήλίχην ο πόλεμος διαφοράν έχει τῆς είρηνης, μικρώ πρότερον είρηκως ότι κατ' (αὐτὸ

⁶ $μι\tilde{\alpha}$ καὶ εἰνοστή βύβλφ] v. Muelleri fragm. hist. Graec. I n. 97 24 ἔχει ὁ πόλεμος] verba transposuit Hultschio auctore BW

τοῦτο) γάριν έγει τοῖς Γελώοις τὸ μὴ γίνεσθαι τοὺς λόγους (ἐν τοῖς πολλοῖς ἀλλ') ἐν συνεδοίω καλῶς γινώσκοντι τὰς τοιαύτας περιπετείας. Τίμαιος οὐ μόνον τῆς πραγματικῆς ἂν δόξειεν ἀπο-850. λείπεσθαι δυνάμεως, άλλὰ καὶ τῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς ἐπι(γειρήσεων οὐκ ὀλίγον) ἐλαττοῦσθαι. πάντες 9 γαρ δήπουθεν οζονται δείν τας αποδείξεις φέρειν τῶν ἀννοουμένων καὶ τῶν ἀπιστουμένων παρὰ τοῖς άκροαταϊς, περί δὲ τῶν ἤδη γινωσκομένων μαται-10 ότατον είναι πάντων καὶ παιδαριωδέστατον τὸ καθευρεσιλογείν μενον ἢ τὸ γινωσκόμενον. δ δε χωρίς τῆς ὅλης παραπτώσεως τοῦ 10 (διατε) θεϊσθαι τὸ πλεϊστον μέρος τοῦ λόγου πρὸς τὰ καθάπαξ μη προσδεόμενα λόγου και λήμμασι 15 κέχρηται τοιούτοις, οίς του μεν Έρμοκράτην τίς αν 11 κεγρησθαι πιστεύσειε, τον συναγωνισάμενον μέν Λακεδαιμονίοις την έν Αίγος ποταμοίς ναυμαχίαν, 757. αὐτανδοὶ δὲ χειρωσάμενον τὰς 'Αθηναίων δυνάμεις καὶ τούς στρατηγούς κατά Σικελίαν, άλλ' οὐδὲ μει-20 ράκιου τὸ τυχόυ; ός γε πρώτου μέν οἴεται δεῖν 26 άναμνησθήναι τοὺς συνέδρους διότι τοὺς κοιμωμένους τον δρθρον έν μέν τω πολέμω διεγείρουσιν αί σάλπιγγες, κατά δὲ τὴν εἰρήνην οί ὄρνιθες. μετά 2 δε ταῦτα τὸν Ἡρακλέα φησὶ τὸν μεν Ὀλυμπίων 25 άνῶνα θεῖναι καὶ τὴν ἐκεχειρίαν δεῖγμα ποιούμενον της αύτου προαιρέσεως, όσοις δ' έπολέμησε, τούτους πάντας βεβλαφέναι κατά την ανάγκην καί κατ'

¹⁰ είναι [άλλὰ καί] παι | M secundum Maium, είναι άμα δὲ καί | M secundum Heysium; pro άμα δὲ, quae verba haud ita certa esse videntur, πάντων corr. BW 20 inc. F fol. 218° prim.: πρῶτον μὲν cet. 22 διεγείρουσι F 24 ωποίν F

έπιταγήν, έπουσίως δὲ παραίτιον οὐδενὶ γεγονέναι 3 κακοῦ τῶν ἀνθρώπων. έξης δὲ τούτοις παρὰ μὲν τῷ ποιητῆ τὸν Δία παρεισάγεσθαι δυσαρεστούμενον τῷ "Αρει καὶ λέγοντα

- 851. ἔχθιστος δέ μοί έσσι θεῶν, οι "Ολυμπον ἔχουσιν' 5 αίεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 - 4 όμοιως δε και τον φρονιμώτατον των ήρωων λέγειν άφρήτωρ, άθέμιστος, άνέστιος έστιν έκεινος δς πολέμου έραται έπιδημίου όκρυδεντος.
 - 5 όμογνωμονεῖν δὲ τῷ ποιητῆ καὶ τὸν Εὐριπίδην, ἐν 10 οἶς φησιν,

είοήνα βαθύπλουτε, καλλίστα μακάφων θεών, ξήλός μοι σέθεν, ώς χρονίζεις. δέδοικα δὲ μὴ πρὶν ὑπερβάλη με γῆρας, πρὶν σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ἄραν καὶ καλλιχόρους ἀοιδὰς φιλοστεφάνους τε κώμους.

15

- 6 ετι δε πρός τούτοις δμοιότατον είναι φησι τον μεν πόλεμον τῆ νόσφ, τὴν δ' εἰρήνην τῆ ὑγιεία τὴν 20 μεν γὰρ καὶ τοὺς κάμνοντας ἀναλαμβάνειν, ἐν φ̄ 7 δε καὶ τοὺς ὑγιαίνοντας ἀπόλλυσθαι. καὶ κατὰ μεν
- την είρηνην τους πρεσβυτέρους υπό των νέων δάπτεσθαι κατά φύσιν, έν δε τῷ πολέμφ τάναντία,
- 8 τὸ δὲ μέγιστον έν μὲν τῷ πολέμᾳ μηδ' ἄχρι τῶν 25 τειχῶν εἶναι τὴν ἀσφάλειαν, κατὰ δὲ τὴν εἰρήνην

¹ παποῦ οὐδενὶ γεγονέναι M°FS, οὐδενὶ γεγονέναι παποῦ BW v. II 67 5—18 versus continuo scripti sunt in MS, signis discernuntur in F 5. 6 Hom. II. V 890 s. 5 ἔχουσι F 8. 9 Hom. II. IX 63 s. 12 ss. Euripid. fragm. 453 ed. Nauck

μέχοι τῶν τῆς χώρας ὅρων, καὶ τούτοις ἔτερα παραπλήσια. Θαυμάζω δὴ τίσι ποτ' ἀν ἄλλοις ἔχρήσατο 9 758. λόγοις ἢ προφοραῖς μειράκιον ἄρτι γενόμενον περὶ διατριβὰς καὶ (τὰς) ἐκ τῶν ὑπομνημάτων πολυ-5 πραγμοσύνας καὶ βουλόμενον παραγγελματικῶς ἐκ 852. τῶν παρεπομένων τοῖς προσώποις ποιεῖσθαι τὴν ἐπιχείρησιν δοκεῖ γὰρ (οὐχ ἐτ)έροις, ἀλλὰ τούτοις οἶς Τίμαιος Ἑρμοκράτην κεχρῆσθαί φησι.

Τί δὲ πάλιν ὅταν ὁ Τιμολέων ἐν τῆ αὐτῆ βύβλφ 26°

1° παρακαλῶν τοὺς Ἦληνας πρὸς τὸν ἐπὶ τοὺς Καρχηδονίους κίνδυνον, καὶ μόνον οὐκ ῆδη μελλόντων
συνάγειν εἰς τὰς χεῖρας τοῖς ἐχθροῖς πολλαπλασίοις
οὖσι, πρῶτον μὲν ἀξιοῖ μὴ βλέπειν αὐτοὺς πρὸς τὸ
πλῆθος τῶν ὑπεναντίων, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀνανδρίαν;
15 καὶ γὰρ τῆς Λιβύης ἀπάσης συνεχῶς οἰκουμένης καὶ 2
πληθυούσης ἀνθρώπων, ὅμως ἐν ταῖς παροιμίαις,
ὅταν περὶ ἐρημίας ἔμφασιν βουλώμεθα ποιῆσαι, λέγειν ἡμᾶς 'ἐρημότερα τῆς Λιβύης', οὐκ ἐπὶ τὴν ἐρημίαν φέροντας τὸν λόγον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀναν20 δρίαν τῶν κατοικούντων. καθόλου δέ, φησί, τίς ³
ἄν φοβηθείη τοὺς ἄνδρας, οἵτινες τῆς φύσεως
τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις δεδωκυίας ἴδιον παρὰ τὰ
λοιπὰ τῶν ζώων, λέγω δὲ τὰς χεῖρας, ταύτας παρ

¹ παραπλήσια: des. F fol. 213 $^{\rm v}$ prim. 7 δοκεί γὰρ . . . πρὸς ἄλλα M secundum Maium, δοκεί δ άλλα M secundum Heysium, δοκεί γὰρ (οὐχ ἐτ)έροις supplevit BW monente Hu, qui tamen totum illud enuntiatum putat esse epitomatoris, δοκεί γάρ (μοι οὐκ ᾶν ἄλλοις χρήσασδαι) άλλὰ infelicissime suspicatur Herwerdenus Mnemos. 1874, 73 9 τῆ αὐτῆ βύβλα] v. Muelleri fragm. hist. Graec. I p. 226 11 καὶ μόνου $M^{\rm s}$, καὶ δσου Cobetus Mnemos. 1876, 359, sed v. Wundererum coni. Pol. p. 18 et BW Fleckeis. annal. 1889, 684

δλον τον βίον έντος των χιτώνων έχοντες ἀπρά-4 πτους περιφέρουσι; το δε μέγιστον ὅτι καὶ ὑπὸ τοῖς χιτωνίσκοις, φησί, περιζώματα φοροῦσιν, ἵνα μηδ΄ ὅταν ἀποθάνωσιν ἐν ταῖς μάχαις φανεροὶ γένωνται τοῖς ὑπεναντίοις

"Οτι Γέλωνος έπαγγελλομένου τοις Ελλησι δισ-26b μυρίοις πεζοῖς, διακοσίαις δὲ ναυσὶ καταφράκτοις βοηθήσειν, έὰν αὐτῷ τῆς ἡγεμονίας ἢ τῆς κατὰ γῆν η της κατά θάλατταν παραγωρήσωσι, φασί τούς προκαθημένους έν Κορίνθω των Έλλήνων πραγ-10 ματικώτατον ἀπόκριμα δοῦναι τοῖς παρὰ τοῦ Γέ-2 λωνος πρεσβευταίς, έκέλευον νάρ ώς έπίκουρον έρ-858. γεσθαι του Γέλωνα μετά των δυνάμεων, την δ' ήγεμονίαν ανάγκη τὰ πράγματα περιθήσειν τοζς 3 άρίστοις των άνδρων τοῦτο δ' έστιν οὐ καταφευ- 15 νόντων έπὶ τὰς Συρακοσίων έλπίδας, άλλὰ πιστευόντων αύτοις και προκαλουμένων τον βουλόμενον 759. έπλ του της αυδρείας ανώνα και του περί της αρε-4 της στέφανον. άλλ' όμως Τίμαιος είς εκαστα των προειρημένων τοσούτους έπτείνει λόγους παὶ τοι-20 αύτην ποιείται σπουδήν περί τοῦ τήν μέν Σικελίαν μεγαλομερεστέραν ποιήσαι της συμπάσης Ελλάδος, τας δ' έν αὐτῆ ποάξεις έπιφανεστέρας καὶ καλλίους των κατά την άλλην οικουμένην, των δ' άνδρων τῶν μέν σοφία διενηνοχότων σοφωτάτους τοὺς ἐν 25 Σικελία, των δε πραγματικών ήγεμονικωτάτους καί

5 θειοτάτους τούς έκ Συρακουσών, ώστε μή κατα-

⁴ ἄνδρες ὅντες add. ante φανεροί Campius in interpretatione Germanica p. 1014 ann. 1; sed videtur epitomator plura omisisse 5 des. M 48, 11 H 6 M 48, 12 H. 20 ἐντείνει M, corr. Be

λιπεῖν ὑπερβολὴν τοῖς μειρακίοις τοῖς ἐν ταῖς διατριβαῖς καὶ τοῖς (περι)πάτοις πρὸς τὰς παραδόξους ἐπιχειρήσεις, ὅταν ἢ Θερσίτου λέγειν ἐγκώμιον ἢ Πηνελόπης πρόθωνται ψόγον ἢ τινος ἐτέρου τῶν ὅ, τοιούτων.

Αοιπὸν ἐκ τούτων διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς παρα-26° δοξολογίας οὐκ εἰς σύγκρισιν, ἀλλ' εἰς καταμώκησιν ἄγει καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς πράξεις ὧν βούλεται προϊστασθαι, καὶ σχεδὸν εἰς τὸ παραπλήσιον ἐμ10 πίπτει τοῖς περὶ τοὺς ἐν ᾿Ακαδημεία λόγους (πρὸς) τὸν προχειρότατον λόγον ἠσκηκόσι. καὶ γὰρ ἐκεί- ²νων τινὲς βουλόμενοι περί τε τῶν προφανῶς καταληπτῶν εἰναι δοκούντων καὶ περὶ τῶν ἀκαταλήπτων εἰς ἀπορίαν ἄγειν τοὺς προσδιαλεγομένους τοιαύ15 ταις χρῶνται παραδοξολογίαις καὶ τοιαύτας εὐποροῦσι πιθανότητας ῶστε διαπορεῖν εἰ δυνατόν ἐστι
854. τοὺς ἐν ᾿Αθήναις ὅντας ὀσφραίνεσθαι τῶν έψομένων ἀρῶν ἐν Ἐφέσφ καὶ διστάζειν μή πως, καθ' ὅν καιρὸν ἐν ᾿Ακαδημεία διαλέγονται περὶ τούτων, οὐχ

^{1. 2} τοῖς ἐν ταῖς διατριβαῖς καὶ] τοῖς ἐνδιατρίβουσι coni. Geelius 2 καὶ τοῖς τόποις Μ, καὶ τοῖς δάκοις coni. Luchtius, καὶ τοῖς πότοις Orellius ind. lect. Turic. 1834 p. 6, απουμένοις Leutschius Gött. gel. Ans. 1855 p. 259, ἰκανωτάτοις Ημ, καὶ τοῖς περιπάτοις monente Campio l. c. p. 1015 ann. 1 corr. BW coll. Athen. IV p. 163b, ubi hi sunt Batonis versus 'τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις καὶ ταῖς διατριβαῖς ὅσπερ ἀποδεδρακότα' 10 ἀκαδημία Με, corr. Di, v. Meisterhansium Gramm. d. att. Inschr.' § .15 g, 28 10. 11 λόγους τὸν προχειρότατον λόγον Μ, λόγους τὸν προχειρότατον λόγον auctore Geelio Heysius, λόγους τὸν προχειρότατον γέλωτι (cum hiatu intolerabili) Orellius l. c., λόγους τοῖς τὰ προχειρότατα τὸν λόγον Spengelius act. societ. Graec. 1836 (I) p. 30 s., λόγους τὸν χείριστον λόγον Geelius, τόπους χείριστα τὸν λόγον Ημ, λόγους (πρὸς) τὸν προχειρότατον λόγον Βυ 19 ἀκαδημία Με, corr. Di, v. Meisterhansium Gramm. d. att. Inschr." l. c.

ύπαρ, άλλ' ὄναρ ἐν οἴκφ κατακείμενοι τούτους δια3 τίθενται τοὺς λόγους. ἐξ ὧν διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς παραδοξολογίας εἰς διαβολὴν ἤχασι τὴν ὅλην αἴρεσιν, ὥστε καὶ τὰ καλῶς ἀπορούμενα παρὰ τοῖς
4 ἀνθρώποις εἰς ἀπιστίαν ἦχθαι. καὶ χωρὶς τῆς ἰδίας 5 ἀστοχίας καὶ τοῖς νέοις τοιοῦτον ἐντετόκασι ζῆλον, ὥστε τῶν μὲν ἡθικῶν καὶ πραγματικῶν λόγων μηδὲ τὴν τυχοῦσαν ἐπίνοιαν ποιεῖσθαι (συμβαίνει), δι' ὧν ὄνησις τοῖς φιλοσοφοῦσι, περὶ δὲ τὰς ἀνωφελεῖς καὶ παραδόξους εὐρεσιλογίας κενοδοξοῦντες κατα-760. τρίβουσι τοὺς βίους.

Το δ' αὐτὸ καὶ Τιμαίω συμβέβηκε περὶ τὴν 264 ίστορίαν καλ τοῖς τούτου ζηλωταῖς παραδοξολόγος γάρ ὢν καὶ φιλόνεικος περὶ τὸ προτεθέν τοὺς μέν πολλούς καταπέπληκται τοῖς λόγοις, ἡνάγκακε δ' 15 αύτῶ (προσέχειν) διὰ τὴν ἐπίφασιν τῆς ἀληθινολογίας, τινάς δε και προσκέκληται και μετ' άπο-2 δείξεως δοχεῖ πείσειν. καὶ μάλιστα ταύτην γ' ένείργασται την δόξαν έκ των περί τας αποικίας καί 3 κτίσεις καὶ συγγενείας ἀποφάσεων έν γὰο τούτοις 20 τηλικαύτην έπίφασιν ποιεί διὰ τῆς ἀκριβολογίας καλ τῆς πικρίας τῆς ἐπὶ τῶν ἐλέγγων, οἶς χρῆται κατὰ των πέλας, ώστε δοκείν τούς άλλους συγγραφέας άπαντας συγκεκοιμήσθαι τοῖς πράγμασι καὶ κατεσχεδιακέναι τῆς οἰκουμένης, αὐτὸν δὲ μόνον έξητακέναι 25 την ακρίβειαν καλ διευκρινηκέναι τας έν έκαστοις ίστορίας, έν οξε πολλά μεν ύγιως λέγεται, πολλά

¹ ὁπὲς ἄλλων ἄς' M, ὁμοῦ γ' ὁπὲς ἄλλων Luchtius, ὑπὲς ἄλων (voluit ἀλῶν, sed v. Cobetum Mnemos. 1862, 5) ἄς' Heysius, ὅπας, ἀλλ' ὄνας corr. Naberus Mnemos. 1888, 100 7 εἰς τὸ Μ°, corr. Geelius 8 συμβαίνει add. ΒW

δε και ψευδως. οὐ μην άλλ' οι πλείω χρόνον συν-4 (26°) 855. το αφέντες αὐτοῦ τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασιν, ἐν οἶς αί περί των προειρημένων είσι συντάξεις. όταν απασαν συνταξαμένω την υπερβολην της επαγγελίας 5 αποπιστεύσωσι, κάπειτά τις αὐτοῖς ἀποδεικνύη τὸν Τίμαιον, εν οίς πικρότατός έστι κατά τῶν πέλας, αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, καθάπερ ἡμεῖς ἀρτίως ἐπὶ τῶν Λοκρών καὶ των έξης παραπαίοντα συνεστήσαμεν, δυσέριδες γίνονται καλ φιλόνεικοι καλ δυσμετάθε- 5 10 τοι, καλ σχεδον ώς έπος είπειν οί φιλοπονώτατα προσεδρεύσαντες τοῖς ὑπομνήμασιν αὐτοῦ τοῦτ' άποφέρονται τὸ λυσιτελές έχ τῆς άναγνώσεως. γε μην ταϊς δημηγορίαις προσσγόντες αὐτοῦ καὶ καθόλου τοῖς διεξοδικοῖς λόγοις μειρακιώδεις καλ 15 διατριβικοί και τελέως άναλήθεις γίνονται διά τάς άρτι δηθείσας αίτίας.

Αοιπον δὲ το πραγματικον αὐτῷ μέρος τῆς Ιστο-27 (261) ρίας ἐκ πάντων σύγκειται τῶν ἀμαρτημάτων, ὧν τὰ πλεϊστα διεληλύθαμεν τὴν δ΄ αἰτίαν τῆς ἀμαρτίας 2 20 νῦν ἐροῦμεν, ἥτις οὐκ ἔνδοξος μὲν φανεῖται τοῖς πλείστοις, ἀληθινωτάτη δ΄ εὐρεθήσεται τῶν Τιμαίου κατηγορημάτων. δοκεῖ μὲν γὰρ καὶ τὴν ἐμπειρικὴν 3 (2) περὶ ἕκαστα δύναμιν καὶ τὴν ἐπὶ τῆς πολυπραγμο-761. σύνης ἕξιν παρεσκευάσθαι καὶ συλλήβδην φιλοπό-25 νως προσεληλυθέναι πρὸς τὸ γράφειν τὴν Ιστορίαν, ἐν ἐνίοις δ΄ οὐδεὶς οὕτ' ἀπειρότερος οὕτ' ἀφιλοπο- 4 (8) νώτερος φαίνεται γεγονέναι τῶν ἐπ' ὀνόματος συγγραφέων. δῆλον δ' ἔσται τὸ λεγόμενον ἐκ τούτων. δυεῖν γὰρ ὅντων κατὰ φύσιν ὡς ἀν εἴ τινων ὀρ-27

²⁶ έν ένιοις δ' M^s , ένεργητικής δ' (αὐτοπαθείας) coni. BW 29 inc. F fol. 218 $^{\rm v}$ prim.: δνείν γάρ cet.

γάνων ήμεν, οξς πάντα πυνθανόμεθα καλ πολυπραγμονούμεν [άκοῆς καὶ δράσεως], άληθινωτέρας δ' 856. ούσης ού μικοῶ τῆς δράσεως κατὰ τὸν Ἡράκλειτον - δωθαλμοὶ νὰο τῶν ὅτων ἀκοιβέστεροι μάρτυρες -2 τούτων Τίμαιος την ήδίω μέν, ήττω δε των όδων 5 3 ώρμησε πρός τὸ πολυπραγμονείν. τῶν μὲν γὰρ διὰ της δράσεως είς τέλος ἀπέστη, των δε διὰ της ἀκοῆς άντεποιήσατο, και ταύτης (δι)μερ(οῦς) ούσης τινός, τοῦ μέν διὰ τῶν ὑπομνημάτων * * * τὸ δὲ περὶ τὰς άνακρίσεις ραθύμως άνεστράφη, καθάπερ έν τοῖς 10 4 ανώτερον ημίν δεδήλωται. δι' ην δ' αιτίαν ταύτην έσχε την αιρεσιν εύχερες καταμαθείν. ὅτι τὰ μέν έκ των βυβλίων δύναται πολυπραγμονείσθαι χωρίς κινδύνου καὶ κακοπαθείας, έάν τις αὐτὸ τοῦτο προνοηθή μόνον ώστε λαβείν ή πόλιν έγουσαν ύπομνη- 15 5 μάτων πλήθος ή βυβλιοθήκην που γειτνιώσαν. λοιπον κατακείμενον έρευναν δει το ζητούμενον καλ συγκρίνειν τὰς τῶν προγεγονότων συγγραφέων 6 άγνοίας άνευ πάσης κακοπαθείας. ή δε πολυπραγμοσύνη πολλής μεν προσδείται ταλαιπωρίας καί 20 δαπάνης, μέγα δέ τι συμβάλλεται καλ μέγιστόν έστι 7 μέρος τῆς Ιστορίας. δῆλον δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ αὐτων των τάς συντάξεις πραγματευομένων. δ μέν γάο "Εφορός φησιν, εί δυνατον ήν αὐτοὺς παρείναι πασι τοῖς πράγμασι, ταύτην ἂν διαφέρειν πολύ τῷν 25

² ἀποῆς παὶ ὁράσεως induxit BW Fleckeis. annal. 1889, 685 3 'Hράπλειτον] v. von Scala Die Stud. d. Pol. I p. 88 s. 8 μὲν οὕσης τινὸς· FM·S, corr. Rei 569 9 post ὁπομνημάτων partim secutus Reiskium et Schweighaeuserum supplet μέρους φιλοπόνως ἀντείχετο BW τοῦ FM·S, τὸ monente Sch corr. BW 19 ἀγνοίας FM·S, suspectum Hultschio, ἀποφάσεις coni. BW 24 Έφορος] v. Muelleri fragm. histor. Graec. I n. 8

έμπειριών. δ δε Θεόπομπος τούτον μέν άριστον έν 8

τοίς πολεμικοίς τον πλείστοις κινδύνοις παρατετευχότα, τοῦτον δὲ δυνατώτατον ἐν λόγφ τὸν πλείστων μετεσχηκότα πολιτικῶν ἀγώνων. τὸν αὐτὸν δὲ τρό-9 762.

5 πον συμβαίνειν ἐπ' ἰατρικῆς καὶ κυβερνητικῆς. ἔτι 10
857. δὲ τούτων ἐμφαντικώτερον ὁ ποιητὴς εἰρηκε περὶ τούτου τοῦ μέρους. ἐκείνος γὰρ βουλόμενος ὑπο-δεικνύειν ἡμῖν οἰον δεῖ τὸν ἄνδρα τὸν πραγματικὸν εἰναι, προθέμενος τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πρόσωπον
10 λέγει πως οὕτως.

άνδοα μοι έννεπε, Μοῦσα, πολύτοοπον, δς μάλα πολλὰ πλάγγθη,

καὶ προβάς,

11

πολλῶν δ' ἀνθοώπων ίδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,

15 πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντφ πάθεν ἄλγεα δν κατὰ θυμόν,

καὶ ἔτι

άνδοῶν τε πτολέμους άλεγεινά τε κύματα πείρων.

Δοκεί δέ μοι και τὸ τῆς Ιστορίας πρόσχημα τοι-28 οῦτον ἀνδρα ζητείν. ὁ μὲν οὖν Πλάτων φησι τότε 2 τὰνθρώπεια καλῶς ἔξειν, ὅταν ἢ οι φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἢ οι βασιλεῖς φιλοσοφήσωσι κάγὼ δ΄ ἀν 8 εἴποιμι διότι τὰ τῆς Ιστορίας ἔξει τότε καλῶς, ὅταν ἢ οι πραγματικοί τῶν ἀνδρῶν γράφειν ἐπιχειρήσωσι τὰς Ιστορίας, μὴ καθάπερ νῦν παρέργως, νομίσαν-4 25 τες δὲ και τοῦτ' εἶναι σφίσι τῶν ἀναγκαιοτάτων και καλλίστων, ἀπερίσπαστοι *** παράσχωνται πρὸς

¹ Θεόπομπος] v. Muellerum l. c. n. 28 6 εξηπεν F 9 όδυσέως F 17 Hom. Od. VIII 183 19 Πλάτων] de republ. V p. 473 c 23 et p. 230, 1 η οί] v. Ben 266 et BW Fleckeis. annal. 1890, 839 26 ἀπερισπάστω F, ἀπερισπάστως M·S vulgo,

5 τοῦτο τὸ μέρος κατὰ τὸν βίον, ἢ οἱ γράφειν ἐπιβαλλόμενοι τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔξιν ἀναγκαίαν ἡγήσωνται πρὸς τὴν ἱστορίαν. πρότερον δ' οὐκ ἔσται παῦλα τῆς τῶν ἱστοριογράφων ἀγνοίας.

6 ὧν Τίμαιος οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην πρόνοιαν θέμενος, 5 ἀλλὰ καταβιώσας ἐν ἐνὶ τόπφ ξενιτεύων, καὶ σχεδὸν ὡς εἰ κατὰ πρόθεσιν ἀπειπάμενος καὶ τὴν ἐνεργητικὴν τὴν περὶ τὰς πολεμικὰς καὶ πολιτικὰς πράξεις καὶ τὴν ἐκ τῆς πλάνης καὶ θέας αὐτοπάθειαν, οὐκ 858. οἶδ ὅπως ἐκφέρεται δόξαν ὡς ἕλκων τὴν τοῦ συγ- 10

7 γραφέως προστασίαν. καὶ διότι τοιοῦτός έστιν αὐτὸν ἀνθομολογούμενον εὐγερὲς παραστῆσαι τὸν

8 Τίμαιον. κατὰ γὰο τὸ προοίμιον τῆς ἔκτης βύβλου φησί τινας ὑπολαμβάνειν διότι τινὸς μείζονος δεῖται φύσεως καὶ φιλοπονίας καὶ παρασκευῆς τὸ τῶν ἐπι- 15 δεικτικῶν λόγων γένος ἢ τὸ τῆς ἱστορίας ταύτας 768. δὲ τὰς δόξας πρότερον μὲν Ἐφόρω φησὶ προσπεσεῖν,

9 οὐ δυνηθέντος δ' ίκανῶς ἐκείνου πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας ἀπαντῆσαι, πειρᾶται συγκρίνειν αὐτὸς ἐκ παραβολῆς τὴν ίστορίαν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις, 20

10 ποᾶγμα ποιῶν πάντων ἀτοπώτατον, ποῶτον μὲν τὸ καταψεύσασθαι τοῦ συγγοαφέως. ὁ γὰο "Εφορος παο' ὅλην τὴν ποαγματείαν θαυμάσιος ὢν καὶ κατὰ

άπερίσπαστον (χρείαν) Hu, ἀπερίσπαστοι (γενόμενοι πάσαν φιλοτιμίαν) BW 1 έπιβαλλόμενοι $F^sM^sS^s$, έπιβαλόμενοι Di, sed v. Hu Erzähl. Zeitf. XXII 8° ann. 1 4 πολλα M, πολλά FS, παῦλα optime corr. Ur 178 a ; nam imitatur Polybius Platonem l. c. οόκ ξστι κακῶν παῦλα cet. 7 ὡς οἱ FMS, ὡσανεί Ca, corr. Ur 178 a ; v. VIII 29 (31), 4 et Stephan. thesaur. VIII 2120° 13 Tίμαιον] v. Muellerum fragm. histor. Graec. I n. 55 20 λόγοις: des. F fol. 215 r prim.; reliqua pars p. 215 r et tota pag. 215 r vacua est relicta 21. 22 τὸ καταψεύσασ p αι] est infinitivus absolutus, v. Kruegeri gramm. graec. 55, 1, 7

την φράσιν και κατά τον γειρισμόν και κατά την έπίνοιαν των λημμάτων, δεινότατός έστιν έν ταίς παρεκβάσεσι καὶ ταῖς ἀφ' αύτοῦ γνωμολογίαις, καὶ συλλήβδην όταν που τον έπιμετρούντα λόνον δια-5 τίθηται κατά δέ τινα συντυγίαν εθγαριστότατα καί 11 πιθανώτατα περί τῆς συγκρίσεως είρηκε τῆς τῶν ίστοριογράφων και λογογράφων. δ δ' ΐνα μη δόξη 12 κατακολουθείν Έφόρω, πρός τῷ κατεψεῦσθαι κείνου καλ των λοιπων (αμα) κατέγν(ωκε τὰ γὰο παρ') 10 άλλων δεόντως κεγειρισμένα μακρώς καὶ ἀσαφώς καὶ τρόπω παντὶ γεζρον έξηγούμενος οὐδένα τῶν ζώντων ὑπέλαβε τοῦτο παρατηρήσειν. οὐ μὴν ἀλλὰ 28κ βουλόμενος αύξειν την ίστορίαν πρώτον μέν τηλικαύτην είναι φησι διαφοράν της ιστορίας πρός τούς 15 έπιδεικτικούς λόγους, ήλίκην έχει τὰ κατ' άλήθειαν 859. ώχοδομημένα και κατεσκευασμένα των έν ταζς σκηνογραφίαις φαινομένων τόπων και διαθέσεων δεύ- 2 τερον αὐτὸ τὸ συναθροῖσαί φησι τὴν παρασκευὴν την προς την Ιστορίαν μεζζον έργον είναι της όλης 20 πραγματείας της περί τούς έπιδεικτικούς λόγους. αὐτὸς νοῦν τηλικαύτην ὑπομεμενηκέ(ναι) δαπάνην 3 καὶ κακοπάθειαν τοῦ συναγαγεῖν τὰ παρὰ Κυρνίων ύπομνήματα καὶ πολυπραγμονήσαι τὰ Λιγύων έθη καλ Κελτών, αμα δε τούτοις Ίβήρων, ώστε μήτ' αν

^{9 .} $v \mid M$, $\tilde{\alpha}v$ Maius, $\tilde{\alpha}\mu\alpha$ Heysius $\pi\alpha\tau\epsilon\gamma\nu$ M, $\pi\alpha\tau\epsilon\gamma\nu$ maius, $\pi\alpha\tau\epsilon\gamma\nu$ maius, $\tau\dot{\alpha}$ yào theysius $\tau\dot{\alpha}$ yào $\tau\dot{\alpha}$ yào theysius, $\tau\dot{\alpha}$ yào theysius, $\tau\dot{\alpha}$ yao theysius,

αὐτὸς έλπίσαι μήτ' ἂν ετέρους έξηνουμένους πιστευ-4 θηναι περί τούτων. ήδέως δέ τις αν έροιτο τον συγγραφέα πότερον ὑπολαμβάνει μείζονος δεῖσθαι δαπάνης και κακοπαθείας το καθήμενον έν άστει συνάγειν ύπομνήματα καὶ πολυπραγμογείν τὰ Λι- 5 γύων έθη και Κελτών ή τὸ πειραθήναι τών πλεί-5 στων έθνων και τόπων αυτόπτην νενέσθαι, τί δ' αὖ τὸ πυνθάνεσθαι τὰς παρατάξεις καὶ πολιορκίας, 764. έτι δε ναυμαχίας, των παρατετυχηκότων τοῖς κινδύνοις, ἢ τὸ πεῖραν λαβεῖν τῶν δεινῶν καὶ τῶν 10 αμα τούτοις συμβαινόντων έπ' αὐτῶν τῶν ἔργων; 6 έγω μεν γαρ ούκ οδομαι τηλικαύτην διαφοράν έχειν τὰ κατ' ἀλήθειαν οἰκοδομήματα τῶν ἐν ταῖς σκηνογραφίαις τόπων, οὐδε την Ιστορίαν των επιδεικτικῶν λόγων, ἡλίκην ἐπὶ πασῶν τῶν συντάξεων τὴν 15 έξ αὐτουργίας καὶ τὴν έξ αὐτοπαθείας ἀπόφασιν 7 των έξ ακοής και διηγήματος γραφομένων ής είς τέλος άπειρος ών είκότως ύπέλαβε τὸ πάντων έλάγιστον και δάστον είναι (μέγιστον και χαλεπώτατον) 860. τοίς πραγματευομένοις (την) ίστορίαν, λέγω δε τὸ 20 συνάγειν ύπομνήματα καλ πυνθάνεσθαι παρά των 8 είδότων ξκαστα των πραγμάτων, καίτοι νε περί τοῦτο τὸ μέρος ἀνάγκη μεγάλα διαψεύδεσθαι τοὺς άπείρους πως γάρ οίόν τε καλώς άνακριναι περί παρατάξεως ή πολιορκίας ή ναυμαγίας; πῶς δὲ συν- 25 εῖναι τῶν ἐξηνουμένων τὰ κατὰ μέρος ἀνεννόητον 9 όντα των προειρημένων; οὐ γὰρ ἔλαττον δ πυνθα-

¹ ἐτέροις ἐξηγούμενος M secundum Maium, ἐτεροι. ἐξηγούμεν. M secundum Heysium, corr. BW 7 τοῦτον Μ, τούτων Maius vulgo, τόπων corr. Campius in interpret. Germ. p. 1021 ann. 2

νόμενος τῶν ἀπαγγελλόντων συμβάλλεται πρὸς τὴν ἐξήγησιν· ἡ γὰρ τῶν παρεπομένων τοῖς πράγμασιν ὑπόμνησις αὐτὴ χειραγωγεῖ τὸν ἐξηγούμενον ἐφ' ἔκαστα τῶν συμβεβηκότων· ὑπὲρ ὧν ὁ μὲν ἄπειρος 10 τοῦς ἀνακρίναι τοὺς παραγεγονότας ἰκανός ἐστιν οὕτε συμπαρῶν γνῶναι τὸ γινόμενον, ἀλλὰ κὰν παρῆ, τρόπον τινὰ παρῶν (οὐ πάρεστιν).

⁷ des. M. 58, 21 H.

FRAGMENTA LIBRI XIII.

I. RES GRAECIAE.

- 1 "Οτι Αίτωλοὶ διά τε τὴν συνέχειαν τῶν πολέμων καὶ διὰ τὴν πολυτέλειαν τῶν βίων ἔλαθον οὐ μόνον ἄλλους, ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς κατάχρεοι γενηθέν2 τες. διόπερ οἰκείως διακείμενοι πρὸς καινοτομίαν 5 τῆς οἰκείας πολιτείας εῖλουτο νομογράφους Δωρί3 μαχον καὶ Σκόπαν, θεωροῦντες τούτους κατά τε 861. τὰς προαιρέσεις κινητικοὺς ὑπάρχοντας καὶ κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδεδεμένους εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν 765. συναλλαγμάτων. οῖ καὶ παραλαβόντες τὴν ἐξουσίαν 10 ταύτην ἔνοαψαν νόμοῦς.
 - 1° "Οτι 'Αλέξανδρος ὁ Αίτωλὸς νομοθετοῦντος Δωριμάχου καί Σκόπα ἀντέλεγε τοῖς γραφομένοις, ἐκ πολλῶν ἐπιδεικνύμενος ὅτι παρ' οἶς ἔφυ τοῦτο τὸ φυτόν, οὐδέποτε κατέληξε πρότερον ἢ μεγάλοις 15 κακοῖς περιβαλεῖν τοὺς ἄπαξ αὐτῷ χρησαμένους.

² P 58, 28 Va; Athen. XII p. 527° περί δὲ ΑΙτωλών Πολόβιος μὲν ἐν τρισκαιδεκάτη ἰστοριών φησιν ὡς διὰ τὴν τῶν πολέμων συνέχειαν καὶ τὴν τῶν βίων πολυτέλειαν κατάχρεοι ἐγένοντο 11 des. P 58, 30 Va 12 M 58, 22 H. 13 post Σκόπα omisit excerptor χρεῶν ἀποκοπάς vel simile quid, v. Cobetum Mnemos. 1876, 359 et Schenkelium (Bursians Jahresber. üb. d. Fortschr. d. class. Alterth. XXXVIII [1884] 248) 14 inc. F¹ in marg. fol. 216° extr.: ὅτι παροῖς 16 χρησαμένους: des. F

διόπερ ήξίου μή μόνον πρὸς τὸ παρὸν ἀποβλέπειν, 2 εἰ κουφισθήσονται τῶν ἐνεστώτων συναλλαγμάτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ μέλλον. ἄτοπον γὰρ εἶναι πολε- 3 μοῦντας μὲν καὶ τὸ πνεῦμα προίεσθαι χάριν τῆς 5 τῶν τέκνων ἀσφαλείας, βουλευομένους δὲ μηδένα ποιείσθαι λόγον τοῦ μετὰ ταῦτα χρόνου. —

"Οτι Σκόπας Αίτωλών στρατηγός αποτυγών τῆς 2 άργης, ης γάριν ετόλμα νράφειν τούς νόμους, μετέωρος ην είς την 'Αλεξάνδρειαν, ταις έχειθεν έλ-10 πίσι πεπεισμένος ἀναπληρώσειν τὰ λείποντα τοῦ βίου καὶ τὴν τῆς ψυγῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν. ούκ είδως ότι, καθάπερ έπλ των ύδρωπικών οὐδέ- 2 ποτε ποιεί παθλαν οὐδε κόρον τῆς ἐπιθυμίας ἡ τῶν έξωθεν ύγρων παράθεσις, έὰν μη την έν αὐτῷ τῷ 15 σώματι διάθεσιν ύγιάση τις, τὸν αὐτὸν τρόπον οὐδε την πρός το πλείον επιθυμίαν οίον τε κορέσαι μη οὐ την ἐν τῆ ψυχῆ κακίαν λόγω τινί διορθωσάμενον, έμφανέστατον δε τοῦτο συνέβη νενέσθαι περί τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὑπὲρ οὖ νῦν ὁ λόγος. τούτω 3 20 γὰο είς 'Αλεξάνδοειαν ἀφικομένω πρὸς ταῖς ἐκ τῶν 862. ύπαίθρων ώφελείαις, ών ήν αύτὸς κύριος διὰ τὸ πιστεύεσθαι περί των όλων, και της ημέρας έκάστης δψώνιον έξέθηκεν δ βασιλεύς αὐτῷ μὲν δεκαμναιαΐου, τοῖς δ' ἐπί τινσς ἡγεμονίας μετ' αὐτὸν τεταγ-25 μένοις μναιαΐον. άλλ' όμως ούκ ήρκείτο τούτοις, 4

⁶ des. M 53, 30 H. 7 M 53, 30 H., P 61, 1 Va, Suid. s. v. Σκόπας et s. v. δεκαμναιαΐον δ post Σκόπας add. MsPs 12 ούκ είδὰς — 19 λόγος] ἀλλ' ἀκό-ρεστος ἡν P Suid. 12 inc. F fol. 216 prim.: καθάπες 13 verbis τῆς ἐπιθυμίας omissis impugnat Casauboni interpretationem Sch, sed v. Luchtium ad h. l. 17 διος-θωσάμενον: des. F 19 λόγος: des. M 54, 7 H.

δς τὸ πρότερον προσκαρτερῶν τῷ πλείονι διετέλεσε, 5 μέχρι διὰ τὴν ἀπληστίαν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς δι- 766. δοῦσι φθονηθεὶς τὸ πνεῦμα προσέθηκε τῷ χρυσίφ.—

- 3 Ἐγένετο περὶ τὴν τοιαύτην κακοπραγμοσύνην, ἢν δὴ βασιλικὴν μὲν οὐδαμῶς οὐδεἰς ἂν εἶναι φή- 5 σειεν, ἀναγκαίαν δὲ βούλονται λέγειν ἔνιοι πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον διὰ τὴν νῦν ἐπιπολάζου-
- 2 σαν κακοπραγμοσύνην. οι μέν γὰρ ἀρχαῖοι πολύ τι τοῦ τοιούτου μέρους ἐκτὸς ἦσαν τοσοῦτο γὰρ ἀπηλλοτρίωντο τοῦ κακομηχανεῖν περὶ τοὺς φίλους 10 χάριν τοῦ τῷ τοιούτφ συναύξειν τὰς σφετέρας δυναστείας, ὥστ' οὐδὲ τοὺς πολεμίους ἡροῦντο δι'
- 8 ἀπάτης νικᾶν, ὑπολαμβάνοντες (οὐδὲν) οὕτε λαμπρὸν οὐδὲ μὴν βέβαιον εἶναι τῶν κατορθωμάτων, ἐὰν μή τις ἐκ τοῦ προφανοῦς μαγόμενος ἡττήση 15
- 4 ταις ψυχαίς τοὺς ἀντιταττομένους. διὸ καὶ συνετίθεντο πρὸς σφας μήτ' ἀδήλοις βέλεσι μήθ' έκηβόλοις χρήσασθαι κατ' ἀλλήλων, μόνην δὲ τὴν ἐκ χειρὸς καὶ συστάδην γινομένην μάχην ἀληθινὴν
- 5 ὑπελάμβανον εἶναι κρίσιν πραγμάτων. ἦ καὶ τοὺς 20 πολέμους ἀλλήλοις προύλεγον καὶ τὰς μάχας, ὅτε πρόθοιντο διακινδυνεύειν, καὶ τοὺς τόπους, (εἰς)
- 868. 6 οθς μέλλοιεν έξιέναι παραταξόμενοι. νῦν δὲ καὶ φαύλου φασίν είναι στρατηγοῦ τὸ προφανῶς τι
 - 7 πράττειν τῶν πολεμικῶν. βραχὸ δέ τι λείπεται 25 παρὰ Ῥωμαίοις ἴχνος ἔτι τῆς ἀρχαίας αἰρέσεως περὶ

³ προσέθημε P Suid. s. v. Σκόπας, scripturam tuetur coll. XXXII 12^a, 1 (25, 2) Hu tom. IV 1401 3 des. P 61, 12 Va Suid. 4 F fol. 216^r prim.; 'facile intellegitur de dolo illo agi, quo in subornando adversus Rhodios Heraclide usus Philippus est.' Sch 8 άχαιοι FS, corr. Sch monente Ca 11 τοῦτ τοιοῦτω F

τὰ πολεμικά καὶ γὰρ προλέγουσι τοὺς πολέμους καὶ ταῖς ἐνέδραις σπανίως χρῶνται καὶ τὴν μάχην ἐκ χειρὸς ποιοῦνται καὶ (συ)στάδην. ταῦτα μὲν οὖν 8 εἰρήσθω πρὸς τὸν ἐπιπολάζοντα νῦν ὑπὲρ τὸ δέον 5 ἐν τῆ κακοπραγμοσύνη ζῆλον περὶ τοὺς ἡγουμένους ἔν τε ταῖς πολιτικαῖς καὶ πολεμικαῖς οἰκονομίαις.

Ο δε Φίλιππος Ήρακλείδη μέν, καθάπερ ὑπόθε- 4 σιν δούς, ἐπέταξε φροντίζειν πῶς ἀν κακοποιήσαι καλ διαφθείραι τὰς τῶν 'Ροδίων νῆας, εἰς δὲ τὴν 2 10 Κρήτην πρεσβευτάς έξαπέστειλε τούς έρεθιοῦντας και παρορμήσοντας έπι τον κατά των 'Ροδίων πόλεμον. δ δ' Ήρακλείδης, άνθρωπος εξ πεφυκώς πρός 3 τὸ κακόν, έρμαῖον ήγησάμενος την έπιταγήν, καὶ 767. διανοηθείς αττα δήποτ' οὖν παρ' αὐτῷ, μετά τινα 15 γρόνον ώρμησε καλ παρην καταπλέων είς την 'Ρόδον. συνέβαινε δε τον Ήρακλείδην τοῦτον το μεν γένος 4 άνέκαθεν είναι Ταραντίνου, πεφυκέναι δ' έκ βαναύσων και γειροτεγνών ανθρώπων, μεγάλα δ' έσχηκέναι προτερήματα πρός ἀπόνοιαν καὶ δαδιουργίαν. 20 πρώτον μεν γάρ άναφανδον τώ σώματι παρεκέγρητο δ κατά την πρώτην ηλικίαν, είτ' άγχίνους ύπηρχε καί μνήμων, και πρός μέν τούς ταπεινοτέρους καταπληκτικώτατος καὶ τολμηρότατος, πρὸς δὲ τοὺς ύπερέγοντας πολακικώτατος. οδτος άργηθεν μέν έκ 6 το της πατρίδος έξέπεσε δόξας του Τάραυτα πράττειν 'Ρωμαίοις, οὐ πολιτικήν ἔχων δύναμιν, άλλ' ἀρχιτέκτων υπάργων καλ διά τινας έπισκευάς των τειχών

^{8. 9} κακοποιήση καὶ διαφθείρη F(S), corr. Di 13 ξημαιον FS, corr. Hu, v. III 104, 6 15 \tilde{a} ρμησεν F 16. 17 inc. P: Ότι ἡρακλείδης ὁ παραφιλίππωι τῶι βασιλεί τὸ μὲν γένος ἀνέκειθεν συνέβαινεν είναι cet. 25 έξέπεσεν F

- κύριος γενόμενος τῶν κλειδῶν τῆς πύλης τῆς ἐπὶ 864.7 τὸ μεσόγαιον φερούσης καταφυγὼν δὲ πρὸς Ῥωμαίους, καὶ πάλιν ἐκεῖθεν γράφων καὶ διαπεμπόμενος εἰς τὸν Τάραντα καὶ πρὸς ᾿Αννίβαν, ἐπεὶ καταφανὴς ἐγένετο, προαισθόμενος τὸ μέλλον αὖθις δ εἔφυγε πρὸς τὸν Φίλιππον. παρ᾽ ῷ τοιαύτην περιεποιήσατο πίστιν καὶ δύναμιν ὥστε τοῦ καταστραφῆναι τὴν τηλικαύτην βασιλείαν σχεδὸν αἰτιώτατος γεγουέναι.
 - Διαπιστοῦντες δ' οἱ πρυτάνεις ἢδη τῷ Φιλίππῳ 10
 διὰ τὴν περὶ τὰ Κρητικὰ κακοπραγμοσύνην, καὶ
 τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτευον ἐγκάθετον εἶναι. —
 - Ο δ' είσελθων ἀπελογίζετο τὰς αίτίας, δι' ὰς πεφευγως είη τὸν Φίλιππον.—
 - Β Παν γὰο βουληθήναι τὸν Φίλιππον ἀναδέξαςθαι 15 ἢ καταφανή γενέσθαι 'Poδίοις τὴν ἐν τούτοις αὐτοῦ προαίρεσιν. ἦ καὶ τὸν 'Ηρακλείδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας. —
 - 4 Καί μοι δοκεῖ μεγίστην θεὸν τοῖς ἀνθοώποις ἡ φύσις ἀποδείξαι τὴν ἀλήθειαν καὶ μεγίστην αὐτῆ ²⁰ 5 προσθείναι δύναμιν. πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνίζομένων, ἐνίοτε καὶ πασῶν τῶν πιθανοτήτων μετὰ τοῦ ψεύδους ταττομένων, οὐκ οἶδ ὅπως αὐτὴ δι'

⁸ Athen. VI p. 251° : Πολύβιος δ' ἐν τἢ τρισκαιδεκάτη τῶν ἱστοριῶν Φιλίππου τοῦ καταλυθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων κόλακα γενέσθαι Ἡρακλείδην τὸν Ταραντίνον τὸν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ πᾶσαν ἀνατρέψαντα 9 des. F fol. 217° med. P 10-12 Suid. s. v. πρυτάνεις 13. 14 Suid. s. v. ἀπελογίζετο 15-18 Suid. s. v. ἀναδέξασθαι et s. v. ἀπέλυσεν 19 F fol. 217° med.; add. F^1 in marg. compendiis sollemnibus scripta: σημείωσαι ὡραῖον v. XII 12, 2; inc. M 54, 8 H.: Ὅτι μεγίστην θεὸν τοῖς ἀνθαποις ἡ φύσις ἀπέδειξε τὴν ἀλήθειαν καὶ μεγίστην αὐτῆ προσέθηκε δύναμιν cet.

αύτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τῶν ἀνθρώπων, καὶ 768.6 ποτὲ μὲν παραχρῆμα δείκνυσι τὴν αὐτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ καὶ πολὸν χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα, τέλος αὐτὴ δι' ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ καὶ καταγωνίζεται τὸ τψεῦδος, ὡς συνέβη γενέσθαι περὶ τὸν 'Ηρακλείδην τὸν παρὰ τοῦ Φιλίππου τοῦ βασιλέως εἰς 'Ρόδον ἀφικόμενον.—

Ότι ⊿αμοκλής δ μετὰ Πυθίωνος πεμφθείς κατά- 7 865. σκοπος πρὸς Ῥωμαίους ὑπηρετικὸν ἦν σκεῦος εὐφυὲς 10 καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν.—

Ό δὲ τῶν Λακεδαιμονίων τύραννος Νάβις, ἔτος 6 ἤδη τρίτον ἔχων τὴν ἀρχήν, ὁλοσχερὲς μὲν οὐδὲν ἐπεβάλλετο πράττειν οὐδὲ τολμᾶν διὰ τὸ πρόσφατον εἶναι τὴν ὑπὸ τῶν ᾿Αχαιῶν ἦτταν τοῦ Μαχανίδου, 15 καταβολὴν δ' ἐποιεῖτο καὶ θεμέλιον ὑπεβάλλετο πο- 2 λυχρονίου καὶ βαρείας τυραννίδος. διέφθειρε γὰρ 3 τοὺς λοιποὺς ἄρδην ἐκ τῆς Σπάρτης, ἐφυγάδευσε δὲ τοὺς κατὰ πλέον πλούτφ διαφέροντας ἢ δόξη προγονικῆ, τὰς δὲ τούτων οὐσίας καὶ γυναῖκας 2ω διεδίδου τῶν ἄλλων τοῖς ἐπιφανεστάτοις καὶ τοῖς μισθοφόροις. οὖτοι δ' ἤσαν ἀνδροφόνοι καὶ πα- 4 ρασχίσται, λωποδύται, τοιχωρύχοι. καθόλου γὰρ τοῦτο τὸ γένος ἡθροίζετο πρὸς αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐκ τῆς οἰκουμένης, οἶς ἄβατος ἦν ἡ θρέψασα δι ἀσέ-25 βειαν καὶ παρανομίαν. ὧν προστάτην [καὶ βασιλέα] δ

⁵ ψεῦδος: des. F fol. 217 extr. (folium 217 vacuum est relictum)
7 des. M 54, 15 H. 8—10 P 61, 14 ss. Va et partim Suid. s. vv. εὐφυᾶ, σκεῦος, ὑπηρετικοίς
11 F fol. 218 prim.; P 61, 17 Va: Ὁτι τῶν λακεδαιμονίων τύραννος ναβίσετος ὑπῆρχεν δς όλοσχερὲς cet.
23 ἡθροίζετο F, v. BW I 77
25 καὶ βασιλέα del. Hu

αύτον αναδείξας, και χρώμενος δορυφόροις και σωματοφύλαξι τούτοις, δηλον έμελλε πολυγρόνιον 6 έγειν την έπ άσεβεία φήμην καλ δυναστείαν. δς γε γωρίς των προειρημένων ούκ έξηρκείτο φυγαδεύειν τούς πολίτας, άλλ' οὐδὲ τοῖς φεύγουσιν οὐδείς τό- τ τ πος ήν άσφαλής οὐδε καταφυγή βέβαιος. τοὺς μεν νὰο ἐν ταῖς δδοῖς ἐπαποστέλλων ἀνήρει, τοὺς δ' ἐκ 8 τῶν τόπων ἐπανάγοντας ἐφόνευε. τὸ δὲ τελευταῖον 866. έν ταζς πόλεσι τὰς σύνεγγυς οἰχίας, ὅπου τις τυγγάνοι κατοικών των φυγάδων, μισθούμενος δι' άν- 10 υπονοήτων ανθρώπων, είς ταύτας είσέπεμπε Κρητας, οίτινες δήγματα ποιούντες έν τοίς τοίχοις καί 769. διά των ύπαρχουσων θυρίδων τοξεύοντες τούς μέν έστωτας των φυγάδων, τούς δ' άνακειμένους έν 9 ταζς ίδίαις οίχίαις διέφθειρου, ώστε μήτε τόπου 15 είναι μηδένα φύξιμον μήτε καιρον άσφαλή τοίς 10 ταλαιπώροις Λακεδαιμονίοις, καὶ δὴ τῷ τοιούτω 7 τρόπφ τούς μεν πλείστους αὐτῶν ἡφάνισε. κατεσκευάσατο δε καί τινα μηχανήν, εί μηχανήν ταύτην χρή 2 λέγειν. ήν γὰρ εἴδωλον γυναικεῖον, πολυτελέσιν 20 ίματίοις ημφιεσμένου, κατά δε την μορφήν είς δμοιότητα τη του Νάβιδος γυναικί διαφόρως απειρ-3 νασμένον. όπότε δέ τινας των πολιτικών άνακαλέσαιτο, βουλόμενος είσπραξαι χρήματα, τὰς μὲν ἀρχὰς 4 διετίθετο λόγους πλείονας καὶ φιλανθρώπους, ύπο- 25 δεικυύων μεν τον ύπο των Αγαιων επικρεμάμενον τῆ χώρα καὶ τῆ πόλει φόβον, διασαφῶν δὲ τὸ πλῆ-

² σωματοφύλαξιν F post δήλον add. Ca öτι Hu Fleckeis. annal. 1867, 676 άς; sed v. IX 39, 3 ξμελλεν F 4 φυγαδεύων Ca, sed v. Sch in lexico s. v. έξαφπείν 7. 8 έπ τῶν τόπων ex agris suis, v. Xen. Oecon. 16, 4, Pol. XXXII 21 (20), 11 8 ἐπαναγαγόντας P*FS, corr. Hu 15 οἰπείαις F

θος των μισθοφόρων τὸ τρεφόμενον τῆς ἐκείνων άσφαλείας γάριν, έτι δε τάς είς τούς θεούς και τάς κοινάς τῆς πόλεως δαπάνας. εί μεν οὖν έντρέ- δ ποιντο διά τῶν τοιούτων λόνων, εἶγεν ἀπογρώντως 5 αὐτῷ πρὸς τὸ προκείμενον εί δέ τινες έξαρνούμενοι 6 διωθοΐντο την έπιταγήν, έπεφθέγγετο λόγον τοιοῦτον 'ίσως ένω μεν ού δύναμαί σε πείθειν, 'Απηγαν μέντοι ταύτην δοχώ σε πείσειν' τοῦτο δ' ἦν ὄνομα τῆ γυναικί τοῦ Νάβιδος. καὶ τοῦτ' ἔλεγε, καὶ παρῆν 7 10 δ μικρῶ πρότερον έλεγον είδωλον. καὶ δεξιωσά- 8 μενος, έπειδαν έχ της καθέδρας ανέστησε την γυναϊκα καὶ περιέπτυξε ταῖς χερσί, προσήγετο κατά 867. βραγύ πρός τὰ στέρνα. τοὺς δὲ πήχεις εἶχε καί 9 τὰς χεῖρας πλήρεις σιδηρών γόμφων ὑπὸ τοῖς ίμα-15 τίοις, δμοίως καὶ κατὰ τοὺς μαστούς. ὅταν προσ- 10 ήρεισε ταϊς γερσί πρός τὰ νῶτα τῆς γυναικός, κάπειτα διὰ τῶν ὀργάνων έλκομενον ἐπέτεινε καλ προσήγε πρός τούς μαστούς κατ' έλάχιστον, πάσαν ηνάγκαζε φωνήν προίεσθαι τον πιεζόμενον. 20 πολλούς δή τινας τῷ τοιούτῳ τρόπῳ διέφθειρε τῷν έξαρυουμένων.

Καί τὰ λοιπὰ δ' ἡν τούτοις ὅμοια καὶ σύστοιχα 8 κατὰ τὴν ἀρχήν. ἐκοινώνει μὲν γὰρ τοῖς Κρησὶ 2 τῶν κατὰ δάλατταν ληστειῶν εἶχε δὲ καθ' ὅλην 770. 25 τὴν Πελοπόννησον ἱεροσύλους, ὁδοιδόκους, φονέας,

^{2. 3} τὰς κοινὰς] τὰ κοινὰ coni. sed ipse improbat Sch, repetit coniecturam, ut suam, Wundererus coni. Pol. p. 34 s. 9 ἔλεγεν F 10. 11 καὶ δεξιωσάμενος cet. manum produnt graeculi cuiusdam, qui verba Polybii ita depravavit, ut genuina restitui vix possint 13 είχεν F 15 καὶ κατὰ aut καὶ αὰ τὰ κατὰ Rei 572 21 des. F fol. 219 med. (reliqua pars folii et pagina insequens [219 vacuae sunt); pergit P 61, 19 Va

οίς μερίτης γινόμενος των έχ της ραδιουργίας λυσιτελών δομητήριον καλ καταφυγήν παρείγετο τού-3 τοις την Σπάρτην, πλην κατά νε τούς καιρούς τούτους ξένοι των ἀπὸ τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Λακεδαίμονα παρεπιδημήσαντες έψυχαγώγησάν τινα των 5 τοῦ Νάβιδος Ιπποκόμων ώστε συναπογωρήσαι μεθ' έαυτων έχοντα λευκόν ίππον, δς έδόκει γενναιότα-4 τος είναι των έκ της τυραννικής ίπποστάσεως, τούτο δε πεισθένιος και πράξαντος τοῦ προειρημένου, καταδιώξαντες οί παρά τοῦ Νάβιδος είς τὴν Με- 10 γάλην πόλιν καὶ καταλαβόντες τὸν μὲν ἵππον εὐθὸς άπηγον καὶ τὸν ἱπποκόμον, οὐδενὸς ἀντιποιουμένου, μετά δε ταῦτα και τοῖς ξένοις ἐπέβαλον τὰς γεῖρας. 5 οί δὲ Βοιωτοὶ τὸ μὲν πρῶτον ήξίουν ἄγειν αύτοὺς έπλ την ἀρχήν οὐδενὸς δὲ προσέχοντος ἀνεβόα τις 15 6 των ξένων 'βοήθεια'. συνδραμόντων δε των ένγωοίων καὶ μαρτυρομένων τοὺς ἄνδρας ἐπανάγειν ἐπὶ την άρχην, ηναγκάσθησαν προιέμενοι τοὺς άνθρώ-7 πους οί παρά τοῦ Νάβιδος ἀπελθεῖν. ὁ δὲ πάλαι 868. ζητών ἀφορμὰς έγκλημάτων καὶ πρόφασιν εύλογον 20 διαφοράς, τότε λαβόμενος ταύτης εὐθέως ήλαυνε τὰ Προαγόρου θρέμματα καί τινων έτέρων. έξ ὧν έγένετο (κατ)αργή τοῦ πολέμου.

II. RES ASIAE.

9 Λάβαι, ώς Κάβαι, Χαττηνίας πόλις. Πολύβιος 25 τριςκαιδεκάτψ. τὸ ἐθνικὸν Λαβαῖος ώς Καβαῖος. τῆς

⁸ τοῦτο P, τούτου Gronovius vulgo 9 τὸ προειρημένου P, corr. Rei 743 23 ἐγένετο ἀρχὴ P⁸, ἐγένετ ἀρχὴ Ben 268, corr. BW coll. XXIII 2 (XXII 4), 14 et 15 des. P 62, 10 Va 25 — p. 243, 2 Steph. Byz. p. 404, 10 ss.

αὐτῆς χώρας ἀμφότεραι· ἡ γὰρ Χαττηνία τῶν Γερραίων ἐςτὶ χώρα. —

Χαττηνία, χώρα τρίτη Γερραίων. ΤΙολύβιος ιτ΄ 2 'έστι δ' ή Χαττηνία τάλλα μεν λυπρά, κώμαις δε 5 και πύργοις διεσκεύασται διὰ τὴν εὐκαιρίαν τῶν Γερραίων οὖτοι γὰρ αὐτὴν νέμονται'. ἔςτι δὲ τῆς 3 'Ερυθρᾶς θαλάςςης. οἱ πολῖται Χαττηνοί, ὡς αὐτός 'τούτοις μεν γὰρ παρήγγειλε φείδεσθαι τῆς τῶν Χαττηνῶν χώρας'. —

10 Ο δε Γερραίοι άξιοῦςι τον βασιλέα μη καταλύσαι 4 τὰ παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς δεδομένα, τοῦτ' ἔστιν ἀἴδιον εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν. ὁ δε έρμηνευθείςης οί 771. τῆς ἐπιστολῆς ἔφη συγχωρεῖν τοῖς ἀξιουμένοις. —

Κυρωθείσης δὲ τῆς ἐλευθερίας τοῖς Γερραίοις δ
15 ἐστεφάνωσαν παραχρῆμα τὸν ᾿Αντίοχον τὸν βασιλέα
πεντακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις, χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ καὶ διακοσίοις τῆς λεγομένης στακτῆς. καὶ
ἐποίει τὸν πλοῦν ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον καὶ ἐποίει
τὸν ἀπόπλουν ἐπὶ Σελευκείας. ἡσαν δὲ τὰ ἀρώματα
20 ἐν τῆ ᾿Ερυθρῷ θαλάττη.

III. VARIA FRAGMENTA GEOGRAPHICA. A. RES ITALIAE.

869,8 Βάδιζα, πόλις τῆς Βρεττίας, Πολύβιος τριςκαι- $_{10}$ δεκάτω.

869,9 Ααμπέτεια, πόλις Βρεττίας, Πολύβιος τριςκαι- 2 (8) δεκάτψ.

Mein. 3-9 Steph. Byz. p. 689, 14 ss. 10-13 Suid. s. v. ἀξιουμένου 14-20 idem s. v. στακτή 22 v. Liv. XXX 19, 10, Sch t. VII 158 et t. V 39 23. 24 Steph. Byz. p. 155, 12 s. 25. 26 idem p. 409, 17

244 FRAGMENTA GEOGRAPHICA [Ol. 148, 4].

869,15 8(11) Έςτι γὰρ καὶ Ταμέςη πόλις τῆς Ἰταλίας καὶ ποταμός. Πολύβιος δ' ἐν τῷ ιτ' Τεμέσειαν τὴν πόλιν καλεῖ.

B. RES GRAECIAE ET MACEDONIAE.

- 868,23 4(2) 'Αλλαρία, πόλις τῆς Κρήτης, Πολύβιος τριςκαιδεκάτη. τὸ ἐθνικὸν 'Αλλαριάτης, ὡς αὐτός φηςιν.
- 869,6 5(6) Ίλαττία, πόλις Κρήτης, Πολύβιος τριςκαιδεκάτψ.
- - 868,₂₆ 7(1) 'Αδράνη, πόλις Θράκης ... Πολύβιος δὲ διὰ τοῦ ῆ τὴν μέςην λέγει ἐν τριςκαιδεκάτη, 'Αδρήνη.
 - 869,1 8(s) *Αρειον πεδίον . . ἔςτι καὶ Θράκης ἔφημον πεδίον χαμαιπετῆ δένδρα ἔχον, ὡς Πολύβιος τριςκαιδεκάτη.
 - 869,5 9(5) Δίγηφοι, ἔθνος Θράκιον, Πολύβιος ιγ΄.
- 869,τ 10(τ) Καβύλη, πόλις Θράκης οὐ πόρρω τῆς τῶν ᾿Αςτῶν χώρας. Πολύβιος τριςκαιδεκάτη.

C. FRAGMENTUM INCERTAE SEDIS.

869,11 11(9) Μελίτουσσα, πόλις Ἰλλυρίας. Πολύβιος τριςκαιδεκάτψ.

^{1. 2} Steph. Byz. p. 599, 9 ss. 2 ιγ΄ Sch, α΄ libri 4—8 v. XIII 5, 1 4. 5 idem p. 76, 4 s. 5 'Δλλαριώτης coni. Meinekius (conf. V 63, 12. 65, 7 et BW Fleckeis. annal. 1884, 112 ss.) 6 idem p. 830, 14 s. 7. 8 idem p. 568, 18 s. 9—15 'Ex hisce fragmentis intelligi par est Philippum hoc anno bellum in Thracia gessisse' Sch 9. 10 Steph. Byz. p. 27, 14 ss. 11. 12 idem p. 117, 7 ss. 13 idem p. 229, 19 14. 15 idem p. 346, 1 s. 17. 18 idem p. 443, 14

FRAGMENTA LIBRI XIV.

I. EX PROCEMIO.

"Ότι φηςὶν ὁ Πολύβιος περὶ έαυτοῦ καὶ περὶ τῆς 1^{n} τῶν βίβλων ὑποθετικής ἐξηγήςεως "Ισως μὲν οὖν έπλ πάσαις ταῖς όλυμπιάσιν αί προεκθέσεις τῶν πρά-772. 5 ξεων είς επίστασιν άνουσι τούς εντυνγάνοντας καλ 870. διὰ τὸ πληθος καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῶν γεγονότων, ώς αν ύπο μίαν σύνοψιν ανομένων των έξ όλης τῆς οἰκουμένης ἔργων οὐ μὴν (ἀλλὰ) τὰ κατὰ ταύ- 2 την την όλυμπιάδα μάλιστα νομίζω συνεπιστήσειν 10 τούς άναγινώσκοντας διά τὸ πρώτον μέν τούς κατά την Ιταλίαν και Λιβύην πολέμους έν τούτοις τοῖς γρόνοις είληφέναι την συντέλειαν ύπερ ών τίς ούκ αν Ιστορήσαι βουληθείη ποία τις ή καταστροφή καλ τί τὸ τέλος αὐτῶν ἐγένετο; φύσει γὰο πάντες ἄν- 3 15 θοωποι, καν δλοσχερώς (παρα)δέχωνται τα κατά μέρος ἔργα καὶ λόγους, ὅμως ἐκάστων τὸ τέλος ίμείρουσι μαθείν πρός δὲ τούτοις συμβαίνει καὶ 4 τας προαιρέσεις των βασιλέων έχφανεστάτας γεγο-

² M 54, 16 H.; in marg. ascripta sunt: Σχολ. Ίστέον δτι τὸ προοίμιον μόνον διεσάφει τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτον λόγον· τὰ δ' έφεξης ἐνέλειπεν μέχρι λ' φύλλων. Conf. ann. ad cap. 12, 3

νέναι κατά τοὺς αὐτοὺς χρόνους. ὰ γὰρ πρότερον ἐλέγετο περὶ αὐτῶν, τότε σαφῶς ἐπεγνώσθη πάντα παρὰ πάσι καὶ τοῖς μηδ' ὅλως ἐθέλουσι πολυπραγ5 μονεῖν. διὸ καὶ βουλόμενοι κατ' ἀξίαν τῶν ἔργων ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν, οὐ τὰς ἐκ τῶν δυεῖν ἐτῶν 5 πράξεις κατατετάχαμεν εἰς μίαν βύβλον, καθάπερ ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἀποδεδώκαμεν.

II. RES A SCIPIONE IN AFRICA GESTAE.

1 Οἱ μὲν οὖν ὕπατοι περὶ ταύτας ἐγίνοντο τὰς 2 πράξεις, ὁ δὲ Πόπλιος ἐν τῆ Λιβύη κατὰ τὴν παρα-10 χειμασίαν πυνθανόμενος ἐξαρτύειν στόλον τοὺς Καρχηδονίους, ἐγίνετο μὲν καὶ περὶ ταύτην τὴν παρασκευήν, οὐχ ἡττον δὲ καὶ περὶ τὴν τῆς Ἰτύκης 3 πολιορκίαν. οὐ μὴν οὐδὲ τῆς κατὰ τὸν Σόφακα τελέως ἐλπίδος ἀφίστατο, διεπέμπετο δὲ συνεχῶς 15 διὰ τὸ μὴ πολὸ ἀφεστάναι τὰς δυνάμεις ἀλλήλων, 871. πεπεισμένος μετακαλέσειν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν Καρ-4 χηδονίων συμμαχίας οὐ γὰρ ἀπεγίνωσκε καὶ τῆς παιδίσκης αὐτὸν ἤδη κόρον ἔχειν, δὶ ἢν εἵλετο τὰ

Καρχηδονίων, και καθόλου τῆς πρὸς τοὺς Φοίνικας 20 φιλίας διά τε τὴν φυσικὴν τῶν Νομάδων άψικορίαν και διὰ τὴν πρός τε τοὺς θεοὺς και τοὺς ἀνθρώ-5 πους ἀθεσίαν. ἀν δὲ περὶ πολλὰ τῆ διανοία καὶ

⁷ des. M 55, 1 H. 9 F³ fol. 220° prim.; in marg. add. F³ πολυβίου τοῦ τοι λόγου, in marg. sup. add. F³ τοῦ τοι λόγου. Totam hanc eclogam (fol. 220° usque ad. fol. 227°) uno in quaternione exaratam scripsit manus secunda 16 πολι debetur epitomatori; Polybius videtur scripsisse πολιν τόπου, v. VI 15, 9 18 ἀπεγίνωσαεν F 21 ss. Suid. s. v. ἀψίχορος: εἰδὼς τῶν Νομάδων τὴν ἀψικορίων καὶ τὴν ἀθεσίων τὴν πρὸς ἀνθρώπους

ποικίλας έχων έλπίδας ύπερ τοῦ μέλλουτος διὰ τὸ κατορρωδείν τὸν έξω κίνδυνον τῷ πολλαπλασίους είναι τούς ύπεναντίους, έπελάβετό τινος άφορμης 778. τοιαύτης. των γάρ διαπεμπομένων πρός του Σό- 6 5 φακά τινες ανήγγειλαν αὐτῷ διότι συμβαίνει τοὺς μεν Καργηδονίους έχ παντοδαπών ξύλων και φυλλάδος άνευ γης έν τη παραγειμασία κατεσκευακέναι τὰς σκηνάς, τῶν δὲ Νομάδων τοὺς μὲν έξ ἀρχῆς τ έχ καλάμων, τούς δ' έ(πι)συναγομένους έχ των 10 πόλεων κατά τὸ παρὸν έξ αὐτῆς τῆς φυλλάδος σκηνοποιείσθαι, τούς μέν έντός, τούς δε πλείους αύτῶν ἐκτὸς τῆς τάφρου καὶ τοῦ χάρακος. νομίσας 8 οδυ δ Πόπλιος παραδοξοτάτην μέν τοῖς πολεμίοις, πραγματικωτάτην δε σφίσιν είναι την διά τοῦ πυ-15 ρὸς ἐπιβολήν, ἐγένετο περί ταύτην τὴν κατασκευήν. δ δε Σόφαξ εν ταίς πρός του Πόπλιου διαποστο- 9 λαίς ἀεί πως ἐπὶ ταύτην κατήντα την γνώμην ὅτι δέοι Καρχηδονίους μεν έκ τῆς 'Ιταλίας ἀπαλλάττεσθαι, 'Ρωμαίους δε παραπλησίως έκ τῆς Λιβύης. 20 τὰ δὲ μεταξύ τούτων ἔχειν ἀμφοτέρους ὡς τότε κατείγον. ὧν ὁ Πόπλιος ἀκούων ἐν τοῖς πρὸ τοῦ 10 γρόνοις οὐδαμῶς ἀνείγετο τότε δὲ τῶ Νομάδι βραγεζαν έμφασιν έποιήσατο διὰ τῶν ἀποστελλομένων ώς ούκ άδυνάτου της επιβολης ούσης, ης επιβάλ-25 λεται. δι' οὖ συνέβη τὸν Σόφακα κουφισθέντα 11 πολλαπλασίως επιροωσθήναι πρός την επιπλοκήν. οδ γινομένου πλείους ήσαν οί διαπεμπόμενοι καλ 12 πλεονάχις. έστι δ' ότε καί τινας ημέρας έμενον παρ'

²² ἀνείχετο FS, ἡνείχετο Di; sed v. XV 2, 2. XXXVIII 4 (10), 4 et BW Fleckeis. annal. 1884, 119 28 ἔστιν F

13 άλλήλοις άπαρατηρήτως, έν αίς δ Πόπλιος άεί 872. τινας μέν των πραγματικών, ούς δέ και στρατιωτικών, δυπώντας και ταπεινούς, είς δουλικάς έσθητας διασκευάζων, μετά των αποστελλομένων έξέπεμπε γάριν τοῦ τὰς προσόδους καὶ τὰς εἰσόδους τὰς εἰς 5 έκατέραν την παρεμβολην άσφαλῶς έξερευνησαι καλ 14 κατοπτεύσαι. δύο γὰρ ἦσαν στρατοπεδεῖαι, μία μέν ην 'Ασδρούβας είχε μετά πεζων τρισμυρίων καί τρισγιλίων εππέων, άλλη δε περί δέκα σταδίους άφεστῶσα ταύτης, ή τῶν Νομάδων, ίππεῖς μὲν εἰς 10 μυρίους έγουσα, πεζούς δε περί πεντακισμυρίους. 15 η δη και μαλλον εὐέφοδος ην και τὰς σκηνὰς εἶνε τελέως εύφυεῖς πρὸς ἐμπυρισμὸν διὰ (τὸ) τοὺς Νο-774. μάδας, ώς ἀρτίως εἶπον, μη διὰ ξύλων μηδὲ διὰ γῆς, ἀπλῶς δὲ κάνναις καὶ καλάμοις χρῆσθαι πρὸς 15 τὰς σχηνοποιίας.

2 Ἐπειδή δὲ τὰ μὲν τῆς ἐαρινῆς ὡρας ὑπέφαινεν ἤδη, τῷ δὲ Σκιπίωνι πάντα διηρεύνητο πρὸς τὴν προειρημένην ἐπιβολὴν τὰ κατὰ τοὺς ὑπεναντίους, 2 τὰς μὲν νῆας καθεϊκε καὶ μηχανὰς κατεσκεύαζε 20 ταύταις ὡς πολιορκήσων ἐκ θαλάττης τὴν Ἰτύκην, 3 τοῖς δὲ πεξοῖς, οὖσιν ὡς δισχιλίοις, κατελάβετο πάλιν τὸν ὑπὲρ τὴν πόλιν κείμενον λόφον, καὶ τοῦ-4 τον ὡχυροῦτο καὶ διετάφρευε πολυτελῶς, τοῖς μὲν ὑπεναντίοις ποιῶν φαντασίαν ὡς τοῦτο πράττων 25 τῆς πολιορκίας ἔνεκα, τῆ δ' ἀληθεία βουλόμενος ἐφεδρεύειν τοῖς κατὰ τὸν τῆς πράξεως καιρόν, ἵνα

¹² εἶχεν \mathbf{F} 14 διὰ ξύλων — 16 σκηνοποιίας] anacoluthian recte explicat Krebsius Die Präpos. cet. p. 67 ann. 2 20 καθείλκεν \mathbf{F} 21 ταύταις ώς \mathbf{m} ώς ταύταις, v. BW II 67 s. 24 διετάφοενε \mathbf{m} γ 27 τοίς est generis neutrius; alibi dicit Polybius ἐφεδφεύειν τοῖς καιφοῖς,

μή των στρατοπέδων έχ της παρεμβολής χωρισθέντων οί την Ιτύκην παραφυλάττοντες στρατιώται τολμήσαιεν έξελθόντες έκ της πόλεως έγγειρείν τώ γάρακι διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι, καὶ πολιορκεῖν τοὺς 5 φυλάττοντας. ταῦτα δὲ παρασκευαζόμενος ἄμα δι- 5 επέμπετο πρός του Σόφακα, πυνθανόμενος, έὰν συγχωρή τοις παρακαλουμένοις, εί και τοις Καρχηδο-878. νίοις έσται ταῦτα κατὰ νοῦν καὶ μὴ πάλιν έκεῖνοι φήσουσι βουλεύσεσθαι περί των συγχωρουμένων. 10 αμα δε τούτοις προσενετείλατο τοῖς πρεσβευταῖς μή 6 πρότερον ώς αύτον ἀπιέναι πρίν ἢ λαβεῖν ἀπόκρισιν ύπεο τούτων. ὧν ἀφικομένων διακούσας δ 7 Νομάς έπείσθη διότι πρός τὸ συντελεῖν έστι τὰς διαλύσεις δ Σκιπίων, έκ τε τοῦ φάναι τοὺς πρέσβεις 15 μη πρότερον απαλλαγήσεσθαι πρίν ή λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὰς ἀποκρίσεις, ἔκ τε τοῦ διευλαβεῖσθαι τὴν τῶν Καργηδονίων συγκατάθεσιν. διὸ καὶ πρὸς μέν 8 τὸν 'Ασδρούβαν έξ αὐτῆς ἔπεμπε, διασαφῶν τὰ γινόμενα καὶ παρακαλών δέχεσθαι τὴν είρήνην, αὐτὸς 20 δε δαθύμως διηγε, και τους επισυναγομένους Νομάδας έκτὸς εία τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ κατασκηνοῦν. δ δὲ Πόπλιος κατὰ μὲν τὴν ἐπίφασιν ἐποίει τὸ 9 παραπλήσιου, κατά δε την άλήθειαν (έν) τοῖς μάλιστα περί τὰς παρασκευὰς ἦν. ἐπειδή δὲ παρὰ 10 25 μεν των Καργηδονίων τῷ Σόφακι διεσαφήθη συν-775. τελείν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας, δ δὲ Νομάς περιγαρής ὢν εἶπε τοῖς πρεσβευταῖς ὑπέρ τούτων, εὐ-

ut XVIII 48, 4. XXX 7, 5 13 τὸ FS, τῷ Scaliger, sed v. Hu quaest. Pol. I p. 20 et Erzähl. Zeitf. XXIII 10 ann. 2 22 ss. Suid. s. v. ἐπίφασις: κατὰ μὲν τὴν ἐπίφασιν ἐποlει τινά, τῷ δὲ ἀληθεία περὶ τὰς παρασκευὰς είχεν 27 είπεν F

θέως οι πρέσβεις ἀπήεσαν είς τὴν ιδίαν παρεμβολήν, μηνύσοντες τῷ Ποπλίφ τὰ πραχθέντα παρὰ
11 τοῦ βασιλέως. ὧν ἀκούσας ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς αὐθις ἐκ ποδὸς ἔπεμπε πρέσβεις, δηλώσοντας
τῷ Σόφακι διότι συμβαίνει τὸν μὲν Πόπλιον εὐ- 5
δοκεῖν καὶ σπουδάζειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, τοὺς δ΄
ἐν τῷ συνεδρίφ διαφέρεσθαι καὶ φάναι διαμένειν
12 ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων· οῖ καὶ παραγενόμενοι διεσά13 φησαν ταῦτα τῷ Νομάδι. τὴν δ΄ ἀποστολὴν ταύτην ὁ Σκιπίων ἐποιήσατο χάριν τοῦ μὴ δόξαι παρα- 10
σπουδεῖν, ἐὰν ἔτι μενούσης τῆς ὑπὲρ τῶν διαλύσεων
ἐπικηρυκείας πρὸς ἀλλήλους πράξη τι τῶν πολεμι14 κῶν ἔργων. γενομένης δὲ τῆς ἀπορρήσεως ταύτης
ἄπαν τὸ γινόμενον ἀνεπίληπτον ἔξειν ὑπέλαβε τὴν
προαίρεσιν.

874. 3 Ο δὲ Σόφαξ ταῦτα διακούσας ἔφερε μὲν δυσχερῶς διὰ τὸ προκατηλπικέναι περὶ τῶν διαλύσεων,
συνήει δὲ πρὸς τὸν ᾿Ασδρούβαν εἰς λόγους, καὶ
διεσάφει τὰ παρὰ τῶν ὙΡωμαίων αὐτῷ προσαγγελ2 λόμενα. περὶ ὧν πολλὰ διαπορήσαντες ἐβουλεύοντο νο
πῶς σφίσι καθήκει χρῆσθαι τοῖς ἔξῆς πράγμασι,
πλεϊστον ἀπέχοντες ταῖς ἐννοίαις καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς
3 τοῦ μέλλοντος περὶ φυλακῆς μὲν γὰρ ἢ τοῦ πείσεσθαί τι δεινὸν οὐδ ἡντινοῦν εἶχον πρόληψιν,
περὶ δὲ τοῦ δρᾶσαί τι καὶ προκαλέσασθαι τοὺς 25
πολεμίους εἰς ὁμαλὸν τόπον πολλή τις ἦν αὐτῶν

4 δρμή και προθυμία. Πόπλιος δὲ κατὰ τὸν καιρὸν

⁴⁻⁸ Suid. 8. VV. ἐπὶ τῶν ὑποχειμένων: πρέσβεις δὲ ἔπεμπε διασαφοῦντας Πόπλιον μὲν εὐδοκεῖν τὴν εἰρήνην, τοὺς δὲ ἐν τῷ συνεδρίφ διαφέρεσθαι, καὶ φάναι διαμένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων 13 ἀπορρήσεως F Ur 178°, ἐπιρρήσεως S

τοῦτον τοῖς μὲν πολλοῖς ὑπεδείκνυε διά τε τῆς παρασκευής καὶ τῶν παραγγελμάτων ὡς κατὰ τῆς 'Ιτύκης έχων ποάξιν, των δὲ χιλιάρχων τοὺς έπι- 5 τηδειοτάτους και πιστοτάτους καλέσας περί μέσον 5 ήμέρας έξέθηκε την έπιβολήν, και παρήγγειλε δειπνοποιησαμένους καθ' ώραν έξάγειν τὰ στρατόπεδα πρό τοῦ γάρακος, ἐπειδὰν κατὰ τὸν ἐθισμὸν οί σαλπιγκταί σημαίνωσιν αμα πάντες. έστι γαρ έθος 6 'Ρωμαίοις κατά τὸν τοῦ δείπνου καιρὸν τοὺς βυκα-10 νητάς καλ σαλπιγκτάς πάντας σημαίνειν παρά την 776. τοῦ στρατηγοῦ σκηνήν, γάριν τοῦ τὰς νυκτερινὰς φυλακάς κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἴστασθαι κατά τοὺς ίδίους τόπους. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς κατασκό- 7 πους άνακαλεσάμενος, οθς έτύγχανε διαπεμπόμενος 15 είς τὰ τῶν πολεμίων στρατόπεδα, συνέχρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα περί τε τῶν προσβάσεων καὶ τῶν εἰσόδων τῶν εἰς τὰς παρεμβολάς, γρώμενος έπικριτή των λεγομένων καλ συμβούλω Μασαννάσα διὰ τὴν τῶν τόπων ἐμπειρίαν.

20 'Επειδή δε πάντ' ήν εὐτρεπῆ τὰ πρὸς τὴν χρείαν 4 αὐτῷ τὴν ἐνεστῶσαν, ἀπολιπὼν τοὺς ἰκανοὺς καὶ 875. τοὺς ἐπιτηδείους ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς, ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις προῆγεν ἄρτι ληγούσης τῆς πρώτης φυλακῆς περὶ γὰρ ἐξήκοντα σταδίους ἀπεῖχον οί 25 πολέμιοι. συνεγγίσας δε τοῖς πολεμίοις περὶ τρίτην 2

¹ ὑπεδείννυεν \mathbf{F} 8 σημάνωσιν \mathbf{F} \mathbf{S} $\mathbf{B}e$ (vix Polybianum), corr. \mathbf{K} vulgo (item peccat cod. A III 96, 1); σημήνωσιν $\mathbf{D}i$ 17 ss. **Suid. s. v.** ἐπι**χ**ριτής: χρώμενος ἐπικριτῆ τ. λεγ. τῷ Μασσανάσση διὰ τ. τ. τόπων ἐμπειρίαν 18 μασσανασσῆι $\mathbf{F}(\mathbf{K})$, τῷ μασσανασσῆ \mathbf{S} , τῷ Μασσανάσση Suid. vulgo, corr. $\mathbf{B}\mathbf{W}$ I 74 21 αὐτῷ \mathbf{F} $\mathbf{C}a$, αὐτῷν \mathbf{S}

συλακήν λήγουσαν, Γαίω μεν Λαιλίω και Μασαννάσα τοὺς ἡμίσεις ἀπονείμας τῶν στρατιωτῶν καὶ πάντας τούς Νομάδας ἐπέταξε ποιεῖσθαι τὴν προσ-3 βολήν πρός τον τοῦ Σόφακος χάρακα, παρακαλέσας άνδρας άγαθούς γενέσθαι και μηδέν είκη πράττειν. 5 σαφῶς είδότας ὅτι, καθ' ὅσον ἐμποδίζει καὶ κωλύει τὰ τῆς δράσεως τὸ σκότος, κατὰ τοσοῦτον δεῖ συνεκπληρούν τη διανοία και τη τόλμη τας νυκτερινάς 4 ἐπιβολάς αὐτὸς δὲ τὴν λοιπὴν στρατιὰν ἀναλαβὼν έποιεῖτο τὴν δρμὴν ἐπὶ τὸν ᾿Ασδρούβαν. ἦν δ᾽ αὐτῷ 10 συλλελογισμένον μη πρότερον έγχειρείν, έως αν οί περί του Λαίλιου πρώτοι το πύρ έμβάλωσι τοῖς πο-5 λεμίοις. οδτος μέν τοιαύτας έχων έπινοίας βάδην έποιείτο την πορείαν οί δε περί τον Λαίλιον είς δύο μέρη σφας αὐτοὺς διελόντες αμα προσέβαλλον 15 6 τοῖς πολεμίοις. τῆς δὲ τῶν σκηνῶν διαθέσεως οἶον έπίτηδες πρός έμπυρισμόν κατεσκευασμένης, καθάπεο ανώτερον είπον, ώς οί προηγούμενοι τὸ πῦρ ένέβαλλον, κατανεμηθέν είς τὰς πρώτας σκηνάς εὐθέως άβοήθητον έποίει τὸ κακὸν διά τε τὴν συν- 20 έχειαν των σκηνών καλ διά τὸ πλήθος τῆς ὑπο-7 κειμένης ύλης. δ μεν οὖν Λαίλιος ἔχων ἐφεδρείας τάξιν έμενεν δ δε Μασαννάσας είδως τούς τόπους, 777. καθ' ους έμελλον οί φεύγοντες τὸ πῦς ποιήσασθαι την αποχώρησιν, έν τούτοις έπέστησε τοὺς αύτοῦ 25 8 στρατιώτας. των δε Νομάδων ούδεις άπλως συνυπώπτευσε το γινόμενον, οὐδ' αὐτος ο Σόφαξ, ἀλλ' ώς αὐτομάτως έμπεπρησμένου τοῦ χάρακος, ταντην

¹ μασσανασσή FS, corr. BW, v. p. 251, 18 23 μασσανάσσης FS°, corr. BW, v. 1 24 ποιήσασθαι FS, ποιήσεσθαι Di I 49, sed v. I 10, 8

ἔσχον τὴν διάληψιν. ὅθεν ἀνυπονοήτως οἱ μὲν ἐκ 9
876. τῶν ὕπνων, οἱ δ' ἀκμὴν ἔτι μεθυσκόμενοι καὶ πίνουτες ἔξεπήδων ἐκ τῶν σκηνῶν. καὶ πολλοὶ μὲν 10
ὑφ' αὐτῶν περὶ τὰς τοῦ χάρακος ἔξόδους συνεπατή⑤ θησαν, πολλοὶ δὲ περικαταληφθέντες ὑπὸ τῆς φλογὸς κατεπρήσθησαν οἱ δὲ καὶ διαφυγύντες τὴν φλόγα, πάντες εἰς τοὺς πολεμίους ἐμπίπτοντες, οὕθ' δ πάσχουσιν οὕθ' δ ποιοῦσι γινώσκοντες διεφθείροντο.

Κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον οί Καρχηδόνιοι, 5 10 θεωρούντες τὸ πλήθος τοῦ πυρὸς καὶ τὸ μέγεθος της έξαιρομένης φλογός, υπολαβόντες αυτομάτως άνῆφθαι τὸν τῶν Νομάδων χάρακα, τινὲς μὲν έβοήθουν έξ αὐτῆς, οί δὲ λοιποί πάντες έπτρέγοντες 2 15 έκ τῆς παρεμβολῆς ἄνοπλοι συνίσταντο πρὸ τῆς ίδίας στρατοπεδείας, έκπλαγεῖς ὄντες έπὶ τοῖς γινομένοις. δ δε Σκιπίων, των πραγμάτων ώς αν εί 3 κατ' εὐχὴν αὐτῷ προγωρησάντων, ἐπιπεσὼν τοῖς έξεληλυθόσιν, ούς μέν έφόνευεν, ούς δε καταδιώ-20 κων αμα τὸ πῦρ ἐνέβαλλε ταῖς σκηναῖς. οὖ γενο- 4 μένου παραπλήσια συνέβαινε πάσγειν τοὺς Φοίνικας ύπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ὅλης περιστάσεως τοῖς ἄρτι δηθεῖσι περὶ τῶν Νομάδων. οἱ δὲ περὶ τὸν 'Ασδρού- 5 βαν τοῦ μεν τῷ πυρί βοηθεῖν αὐτόθεν εὐθέως 25 ἀπέστησαν, γνόντες ἐκ τοῦ συμβαίνοντος ὅτι καὶ περί τους Νομάδας ούκ αὐτομάτως, καθάπερ ύπέλαβου, άλλ' έκ τῆς (τῶν) πολεμίων ἐπιβολῆς καὶ

¹ ἔσχον, v. Hu Erzähl. Zeitf. XXIV 8 ann. 1 (p. 370) 2 ἔτι del. hic et XV 6, 6 Witterus ad Thom. Mag. p. 379 et Krumbacherus Beitr. z. ein. Gesch. d. gr. Spr. Vimariae 1884 p. 22 ann. 1; sed amat Polybius istud pleonasmi genus

- τόλμης έγεγόνει τὸ δεινόν έγίνοντο δὲ περὶ τὸ σφζειν έαυτούς, βραχείας σφίσι καὶ περὶ τοῦτο τὸ
 μέρος ἐλπίδος ἔτι καταλειπομένης. τό τε γὰρ πῦρ ταχέως ἐπενέμετο καὶ περιελάμβανε πάντας τοὺς τόπους, αῖ τε δίοδοι πλήρεις ἦσαν ἵππων, ὑποζυ- 5 γίων, ἀνδρῶν, τῶν μὲν ἡμιθνήτων καὶ διεφθαρμένων ὑπὸ τοῦ πυρός, τῶν δ΄ ἐξεπτοημένων καὶ
 παρεστώτων ταῖς διανοίαις, ὥστε καὶ τοῖς ἀνδραγα- 778.
- 8 παρεστωτων ταις σιανοιαις, ωστε και τοις ανοφαγα- 110 Φεΐν προαιρουμένοις έμπόδια ταῦτα γίνεσθαι, καὶ διὰ τὴν ταραχὴν καὶ σύγχυσιν ἀνέλπιστον εἶναι τὴν 10
- 9 σωτηρίαν. παραπλήσια δὲ τούτοις ἦν καὶ τὰ περὶ τὸν Σόφακα καὶ τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας. πλὴν οὖτοι
- 877. μεν άμφότεροι μετ' όλίγων ίππέων έξέσωσαν αύ10 τούς αί δε λοιπαί μυριάδες άνδρῶν, ἵππων, ὑποζυγίων, ἀτυχῶς μεν καὶ έλεεινῶς ὑπὸ τοῦ πυρὸς 15
 - 11 ἀπώλλυντο αίσχοῶς δὲ καὶ ἐπονειδίστως ἔνιοι τῶν ἀνδοῶν, τὴν τοῦ πυρὸς βίαν φεύγοντες, ὑπὸ τῶν πολεμίων διεφθείροντο, χωρὶς οὐ μόνον τῶν ὅπλων,
 - 12 άλλα και των ίματίων, γυμνοί φονευόμενοι. καθόλου δὲ πᾶς ἡν ὁ τόπος οἰμωγῆς, βοῆς ἀτάκτου, 20 φόβου, ψόφου παρηλλαγμένου, σὺν δὲ τούτοις πυρὸς
 - 13 ένεργοῦ καὶ φλογὸς ὑπερβαλλούσης πλήρης ὧν εν ίκανὸν [ὂν] ἐκπλῆξαι τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, μηδ'
 - 14 ὅτι καὶ πάνθ' ὁμοῦ συγκυρήσαντα παραδόξως. διὸ καὶ τὸ γεγονὸς οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰκάσαι δυνα- 25 τὸν οὐδενὶ τῶν ὅντων ἐστίν· οὕτως ὑπερπεπαίκει
 - 15 τῆ δεινότητι πάσας τὰς προειρημένας πράξεις. ἦ

¹⁵ nal êlesivõs] v. BW Fleckeis, annal. 1889, 688 s. 24 did to yeyovds — 27 nodêsis: Suld. 8. v. ûnequateiv 26 ûnequenatei F(DK Suid.), ûnequalei nenatuei S, ûnequenatiei Ca

καὶ πολλῶν καὶ καλῶν διειργασμένων Σκιπίωνι κάλλιστον εἶναί μοι δοκεῖ τοῦτο τοὕργον καὶ παραβολώτατον τῶν ἐκείνφ πεπραγμένων ***

Οὐ μὴν ἀλλὰ τῆς ἡμέρας ἐπιγενομένης, καὶ τῶν 6 5 πολεμίων των μεν απολωλότων, των δε προτροπάδην πεφευγότων, παρακαλέσας τούς χιλιάρχους έκ ποδός έπημολούθει. τὰς μὲν οὖν ἀρχὰς ὁ Καρχη- 2 δόνιος ὑπέμενε, καίπεο αὐτῷ προσαγγελίας γενομένης τοῦτο δ' ἐποίει πιστεύων τῆ τῆς πόλεως 10 όγυρότητι. μετά δὲ ταῦτα συνθεωρήσας τοὺς έγ- 3 γωρίους στασιάζοντας, καταπλαγείς την έφοδον τοῦ Σκιπίωνος, ξφευγε μετά των διασεσωσμένων ούτοι δ' ἦσαν Ιππεῖς μὲν οὐκ ἐλάττους πεντακοσίων, πεζολ δε περί δισχιλίους. οί δ' έγχώριοι συμφρονήσαντες 4 15 έπέτρεψαν περί σφών αὐτών τοῖς Ῥωμαίοις. δ δέ 5 Πόπλιος τούτων μέν έφείσατο, δύο δε τάς παρα-878. κειμένας πόλεις έφηκε τοῖς στρατοπέδοις διαρπάζειν. και ταῦτα διαπραξάμενος αὖθις ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς έπανήει παρεμβολήν. οί δε Καρχηδόνιοι, παλιν-6779. 20 τρόπου τῆς έλπίδος αὐτοῖς ἀποβαινούσης πρὸς τὰς έξ ἀργῆς ἐπιβολάς, βαρέως ἔφερου τὸ γεγουός έλ- 7 πίσαντες γάρ πολιορχήσειν τούς Ρωμαίους συγκλείσαντες είς την άκραν την προσούσαν της Ίτύκης. έν ή την παραγειμασίαν έποιούντο, κατά νην μέν

^{3 ***] &#}x27;numerum caesorum et pauca alia, quae Livius habet lib. XXX c. 6 sq. et Appian. Punic. c. 23 sq. praetermisit epitomator' Sch 12 έφευγε F, v. Hu Erzähl. Zeitf. XXVII 2, έφευγε S* vulgo 13 ελλέτους F (ut XIV 7, 9) 17 έφημε FK Di monente Sch in lex. s. v. άφιένχι, άφημε S vulgo 19 έπαντηκει FS, corr. Rei 575, v. Hu Erzähl. Zeitf. IX 2 ann. 3 23 προσοῦσαν] πρὸς έω οὐσαν Rei 575, προπίπτουσαν Ben 269, προτείνουσαν, coni. Hu, πρὸς (τὸ πέλαγος προτείν)ουσαν BW

τοῖς πεζοῖς στρατεύμασι, κατὰ θάλατταν δὲ ταῖς ναυτικαίς δυνάμεσι, και πρός τοῦτο πάσας ήτοι-8 μαχότες τὰς παρασκευάς, ἄμα τῶ μὴ μόνον τῶν ύπαίδρων ούτως άλόγως και παραδόξως έκχωρησαι τοίς ύπεναντίοις, άλλὰ και τὸν περί σφῶν αὐτῶν 5 καὶ τῆς πατρίδος ὅσον οὐκ ἤδη προσδοκᾶν κίνδυνον, τελέως έκπλαγεῖς ἦσαν καὶ περίφοβοι ταῖς ψυγαῖς. 9 οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν πραγμάτων ἀναγκαζόντων ποιεῖσθαι πρόνοιαν καὶ βουλήν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, ην τὸ συνέδριον ἀπορίας καὶ ποικίλων καὶ τεταραγ- 10 10 μένων έπινοημάτων πληρες. οί μεν γάρ έφασαν δείν πέμπειν έπι τὸν 'Αννίβαν και καλείν έκ τῆς 'Ιταλίας, ώς μιᾶς έτι καταλειπομένης έλπίδος τῆς έν έκείνω τω στρατηγώ και ταῖς μετ' έκείνου δυ-11 νάμεσιν, οί δὲ διαποεσβεύεσθαι πρὸς τὸν Πόπλιον 15 ύπερ ανογών και λαλείν ύπερ διαλύσεων και συνθηκών, έτεροι δὲ θαρρεῖν καὶ συνάγειν τὰς δυνά-12 μεις καλ διαπέμπεσθαι πρός τον Σόφακα καλ γάρ πλησίου αὐτὸυ εἰς τὴυ "Αββαυ ἀποκεχωρηκέυαι, συναθροίζειν δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ κινδύνου διαφυγόντας. 20 καλ δή καλ τέλος αύτη των γνωμών έπεκράτησεν. Οδτοι μεν οδν τάς τε δυνάμεις ήθροιζον, έκ-13

πέμψαντες τὸν ᾿Ασδρούβαν, καὶ διεπέμψαντο πρὸς τὸν Σόφακα, δεόμενοι σφίσι βοηθεῖν καὶ μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων κατὰ τὴν ἔξ ἀρχῆς πρόθεσιν, ὡς ²δ αὐτίκα μάλα τοῦ στρατηγοῦ μετὰ τῶν δυνάμεων 7 πρὸς αὐτὸν συνάψοντος ὁ δὲ τῶν ὙΡωμαίων στρα-879. τηγὸς ἐγίνετο μὲν καὶ περὶ τὴν τῆς Ἰτύκης πολιορκίαι, τὸ δὲ πλεῖον, ἐκούων ἐπιμένειν τὸν Σόφακα καὶ τοὺς Καρχηδονίους πάλιν ἀθροίζειν στρατιάν, ³ο ἐξῆγε τὰς δυνάμεις καὶ παρενέβαλλε πρὸ τῆς Ἰτύκης.

αμα δε και νείμας των λαφύρων *** τούς μεν***2 έμπόρους έξαπέστειλε * * λυσιτελώς καλής γάρ της 8 780. ύπλο τῶν δλων έλπίδος ὑπογραφομένης ἐκ τοῦ γεγονότος εὐτυχήματος, έτοίμως τὴν παροῦσαν ἀφέ-5 λειαν οί στρατιώται παρ' οὐδεν ποιούμενοι διετίθεντο τοῖς ἐμπόροις. τῷ δὲ βασιλεί τῶν Νομάδων 4 καί τοῖς φίλοις τὸ μέν πρῶτον ἐδόκει κατὰ τὸ συνεγές είς την οίκειαν ποιεϊσθαι την άναγώρησιν. τῶν δὲ Κελτιβήρων αὐτοῖς ἀπαντησάντων περὶ τὴν δ 10" Αββαν, οίτινες ετύγχανον ύπὸ τῶν Καργηδονίων έξενολογημένοι, πλείους όντες των τετρακισγιλίων, πιστεύοντες ταϊς γερσί ταύταις ούτως έπέστησαν καλ βραγύ τι ταϊς ψυχαϊς έθάρρησαν. σύν δὲ τού- 6 τοις αμα και της παιδίσκης, ήτις ην θυγάτης μέν 15 Ασδρούβου (τοῦ) στρατηγοῦ, γυνή δὲ τοῦ Σόφακος, καθάπερ επάνω προείπου, δεομένης καὶ λιπαρούσης μείναι καλ μή καταλιπείν έν τοιούτοις καιροίς τούς Καργηδονίους, ἐπείσθη καὶ προσέσχε τοῖς παρακαλουμένοις δ Νομάς. οὐ μικοὰ δὲ καὶ τοὺς Καρχη- 7 20 δονίους έλπίζειν παρεσκεύασαν οί Κελτίβηρες άντί μέν γάρ των τετρακισχιλίων μυρίους αύτούς απήνγελλον είναι, κατά δὲ τοὺς κινδύνους άνυποστάτους ύπάρχειν καὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ τοῖς καθοπλισμοῖς. έκ δε ταύτης της φήμης και της χυδαίου και παν- 8 25 δήμου λαλιάς μετεωρισθέντες οί Καρχηδόνιοι διπλασίως έπερρώσθησαν πρός τὸ πάλιν ἀντιποιήσασθαι των υπαίθρων. και τέλος εν ημέραις τριά- 9

^{1. 2} λαφύρων (πολλὰ μὲν τἢ στρατιᾶ, τὰ δ' ἀξιολογώτατα πέμψας εἰς τὴν Ῥώμην) τοὺς μὲν (στρατιώτας οὐν ἀφέλησε μεγάλα, τοὺς δ') ἐμπόρους ἐξαπέστειλε(ν ἀγοράσαντας) λυσιτελῶς · BW coll. Appian. Punic. 23

ποντα περί τὰ Μεγάλα πεδία παλούμενα βαλόμενοι 880. χάρακα συνεστρατοπέδευον δμοῦ τοῖς Νομάσι καὶ τοῖς Κελτίβηρσιν, ὅντες οὐκ ἐλάττους οἱ πάντες τρισμυρίων.

- 'Ων διασαφηθέντων είς τὸ τῶν 'Ρωμαίων στρα- 5 τόπεδου εὐθέως δ Πόπλιος ένίνετο πεοί την έξοδου. καλ συντάξας τοῖς πολιορχοῦσι τὴν Ἰτύκην ἃ δέον ήν πράττειν και τοις κατά θάλατταν έξώρμησε, τὸ 2 στράτευμα παν έχων εύζωνον. ἀφικόμενος δὲ πεμπταΐος έπὶ τὰ Μεγάλα πεδία καὶ συνεγγίσας τοις 10 πολεμίοις, την μεν πρώτην ημέραν επί τινος λόφου κατεστρατοπέδευσε, περί τριάκοντα σταδίους άπο-3 σχών των πολεμίων, τη δ' έξης καταβάς είς τὰ πεδία καὶ προθέμενος τοὺς Ιππέας (έν) έπτὰ στα-781. 4 δίοις παρενέβαλε. δύο δὲ τὰς κατὰ πόδας ἡμέρας 16 μείναντες και βραγέα διὰ τῶν ἀκροβολισμῶν καταπειράσαντες άλλήλων, τη τετάρτη κατά πρόθεσιν έξηγον άμφότεροι και παρενέβαλλον τὰς δυνάμεις. 5 δ μεν οὖν Πόπλιος ἀπλῶς κατὰ τὸ παρ' αὐτοῖς έθος έθηκε πρώτον μέν τὰς τῶν ἀστάτων σημαίας, ἐπὶ 20
- έθηκε πρώτου μέν τὰς τῶν ἀστάτων σημαίας, ἐπὶ
 δὲ ταύταις τὰς τῶν πριγκίπων, τελευταίας δ' ἐπ6 ἐστησε κατύπιν τὰς τῶν τριαρίων, τῶν δ' ἐπτέων
- 6 έστησε κατόπιν τὰς τῶν τοιαρίων τῶν δ' ἰππέων τοὺς μὲν Ἰταλικοὺς έπὶ τὸ δεξιὸν ἔθηκε, τοὺς δὲ
- 7 Νομάδας καὶ Μασαννάσαν ἐπὶ τὸ λαιόν. οἱ δὲ περὶ τὸν Σόφακα καὶ τὸν ᾿Ασδρούβαν τοὺς μὲν Κελτί- 25 βηρας μέσους ἔταξαν ἀντίους ταῖς τῶν Ὑρωμαίων σπείραις, τοὺς δὲ Νομάδας ἐξ εὐωνύμου, τοὺς δὲ

¹ βαλλόμενοι FS, corr. Be, v. III 105, 10. 110, 10
12 σταδίων FS, σταδίους Rei 575, στάδι' Hu, v. BW
Fleckeis. annal. 1890, 834
24 et p. 259, 4 μασσανάσσην
FS, corr. BW I 74

Καργηδονίους έχ των δεξιων. ωμα δε τω γενέσθαι 8 την πρώτην εφοδον εὐθέως οι Νομάδες ενέκλιναν τούς Ίταλικούς Ιππεῖς, οῖ τε Καργηδόνιοι τούς περί τον Μασαννάσαν, ατε πλεονάκις ήδη προηττημένοι ταίς ψυχαίς. οί δε Κελτίβηρες έμάχοντο γενναίως, 9 συστάντες τοῖς Ῥωμαίοις. οὕτε γὰρ φεύγοντες έλπίδα σωτηρίας είγον διά την απειρίαν των τόπων ούτε ζωνρία χρατηθέντες διὰ την άθεσίαν την είς 881, τὸν Πόπλιον οὐδὲν γὰρ πολέμιον πεπουθότες ὑπ΄ 10 10 αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐν Ἰβηρία πράξεις ἀδίκως ἐφαίνοντο και παρασπόνδως ήκειν κατά 'Ρωμαίων συμμαγήσοντες τοίς Καργηδονίοις. οὐ μὴν ἀλλ' ἅμα 11 τῶ κλίναι τοὺς ἀπὸ τῶν κεράτων ταγέως κυκλωθέντες ύπὸ τῶν ποιγκίπων καὶ τριαρίων αὐτοῦ κατ-15 εκόπησαν πάντες πλην τελέως όλίγων. οί μέν οὖν 12 Κελτίβησες τοῦτον τὸν τρόπον ἀπώλοντο, μεγάλην [παρ' όλην] παρασγόμενοι γρείαν τοῖς Καργηδονίοις οὐ μόνον κατά την μάχην, άλλά καὶ κατά την φυγήν. εί μη γαο τοῦτ' έμπόδιον έγένετο τοῖς 18 20 Ρωμαίοις, άλλ εὐθέως έκ ποδὸς ἡκολούθησαν τοῖς φεύγουσι, παντελώς αν δλίγοι (δι)έφυγον των ύπεναντίων. νῦν δὲ περὶ τούτους γενομένης ἐπιστά- 14 σεως οί τε περί του Σόφακα μετά των ίππέων άσφαλῶς ἐποιήσαντο τὴν ἀποχώρησιν είς τὴν οί-25 κείαν, οι τε περί τὸν Ασδρούβαν μετά τῶν διασωζομένων είς την Καρχηδόνα.

Ο δε στρατηγός των Ρωμαίων, έπει τα σκύλα 9782.

¹⁷ πας' δίην FS, del Ca, transposuit post οὐ μόνον versus sequentis deleto κατὰ post μόνον Hu, και δίην coni. Sch (sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 684), defendit librorum scripturam τὴν πράξιν ad δίην intellecto Rei 576 21 ἔφυγον FS, corr. Campius in interpret. German. p. 1047 ann. 1

καὶ τοὺς αἰχμαλώτους εὐτρεπεῖς ἔθετο, συγκαλέσας τὸ συνέθριον έβουλεύετο περὶ τῶν έξης, τί δέον ην 2 ποιεῖν. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς τὸν μὲν στρατηγὸν Πόπλιον καὶ μέρος τι τῆς δυνάμεως μένειν ἐπιπορευόμενον τὰς πόλεις, τὸν δὲ Λαίλιον καὶ τὸν Μασαν- 5 νάσαν, λαβόντας τούς τε Νομάδας καὶ μέρος τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, ἔπεσθαι τοῖς περὶ τὸν Σόφακα καὶ μὴ δοῦναι χρόνον εἰς ἐπίστασιν καὶ παρα-3 σκευήν. οὖτοι μὲν ταῦτα βουλευσάμενοι διεχωρίσθησαν, οἱ μὲν ἐπὶ τὸν Σόφακα μετὰ τῶν προει- 10 ρημένων στρατιωτῶν, ὁ δὲ στρατηγὸς ἐπὶ τὰς πόλεις. 4 ὧν αὶ μὲν ἐθελοντὴν προσετίθεντο τοῖς Ῥωμαίοις

διὰ τὸν φόβον, ὰς δὲ πολιορκῶν έξ ἐφόδου κατὰ 5 κράτος ῆρει. πάντα δ' ἦν οἰκεῖα μεταβολῆς τὰ κατὰ 882. τὴν χώραν, ἄτε συνεχῶς [τε] ἐκκείμενα ταῖς κακο- 15 παθείαις καὶ ταῖς εἰσφοραῖς διὰ τὸ πολυχρονίους γεγονέναι τοὺς κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πολέμους.

6 'Εν δὲ τῆ Καρχηδόνι μεγάλης καὶ πρότερον ὑπαρχούσης ἀκαταστασίας, ἔτι μείζω τότε συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ταραχήν, ὡς ἀν ἐκ δευτέρου τηλι- να καύτη πληγῆ (περι)πεπτωκότων ἤδη καὶ ἀπειπόντων τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας. οὐ μὴν ἀλλ' οἱ μὲν ἀνδρω- δέστατοι δοκοῦντες εἶναι τῶν συμβούλων ταῖς μὲν ναυσὶν ἐκέλευον ἤδη πλεῖν ἐπὶ τοὺς τὴν Ἰτύκην πολιορκοῦντας, καὶ τήν τε πολιορκίαν πειράσθαι ελύειν καὶ ναυμαχεῖν τοῖς ὑπεναντίοις, ἀπαρασκεύοις 8 οὖσι πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐπί τε τὸν ᾿Αννίβαν

⁵ μασσανάσσην FS, corr. BW I 74 15 τε FS, del. Soh εγκείμενα FS, corr. Di in Steph. thes. t. III p. 75° 27 τε] δὲ Rei 576, sed v. BW I 50 et conf. V 71, 8. IX 8, 13. X 19, 5. XII 6⁵, 8

πέμπειν ήξίουν και μηδεμίαν ύπερβολήν ποιησαμένους έξελέγγειν καὶ ταύτην τὴν έλπίδα μεγάλας γὰρ ἀμφυτέραις είναι ταῖς ἐπιβολαῖς ἐκ τῶν κατὰ λόγον άφορμάς πρός σωτηρίαν. τινές δε ταύτας 9 5 μεν εφασαν μηκέτι φέρειν τούς καιρούς, την δε πόλιν όγυροῦν καὶ παρασκευάζεσθαι πρὸς πολιορκίαν πολλάς γάρ δώσειν άφορμάς ταὐτόματον, αν όμονοῶσιν. ἄμα δὲ βουλεύεσθαι περὶ διαλύσεως 10 και συνθηκών παρήνουν, έπι τίσι και πώς αν λύσιν 10 ποιήσαιντο των ένεστώτων κακών. γενομένων δε11788. καὶ πλειόνων λόγων περὶ ταῦτα, πάσας ἐκύρωσαν άμα τὰς γνώμας. κριθέντων δὲ τούτων οί μὲν είς 10 την Ιταλίαν μέλλοντες πλείν εύθέως έκ τοῦ βουλευτηρίου προήγον έπλ δάλατταν, δ δε ναύαρχος 15 έπλ τὰς ναῦς οι δὲ λοιποί περί τε τῆς κατὰ τὴν πόλιν ἀσφαλείας προενοούντο καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος έβουλεύοντο συνεχώς.

Καὶ [δ] Πόπλιος, καταγέμοντος ήδη τοῦ στρατο- 2 πέδου τῆς λείας διὰ τὸ μηδέν' ἀντιπράττειν, ἀλλὰ 20 πάντας εἴκειν ταῖς ἐπιβολαῖς, ἔκρινε τὸ μὲν τῶν λαφύρων πλεῖον εἰς τὴν έξ ἀρχῆς παραπέμψαι παρεμ-883. βολήν, αὐτὸς δὲ τὴν στρατείαν ἀναλαβὼν εὕζωνον 3 καταλαβέσθαι τὸν ἐπὶ Τύνητι χάρακα καὶ στρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει μάλιστα 25 γὰρ οὕτως ἐκφοβήσειν ὑπελάμβανε καὶ καταπλήξειν αὐτούς. οἱ μὲν οὖν Καρχηδόνιοι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐ τά τε πληρώματα καὶ τὰς σιταρχίας ἐτοίμας ἔχοντες ἐν ταῖς ναυσίν ἐγίνοντο πρὸς ἀναγωγῆ καὶ τοις

⁹ τίσιν F 18 δ del. BW, v. Fleckeis. annal. 1889, 684 s. 21 παρασκευήν FS, corr. παρεμβολήν Campius l. c. p. 1049 ann. 1

προκειμένοις δ δε Πόπλιος ήκε πρός του Τύνητα, καλ συνόντων την έφοδον αὐτοῦ τῶν παραφυλατ-5 τόντων κατέλαβε τὸν τόπον, δ δὲ Τύνης ἀπέγει μέν της Καρχηδόνος ώς έκατον είκοσι σταδίους, έστι δὲ σύνοπτος σχεδὸν έξ δλης τῆς πόλεως, δια- 5 φέρει δ' δχυρότητι καλ φυσική καλ χειροποιήτω, 6 καθάπεο και πρότερον ήμεν είρηται. των δε 'Ρωμαίων άρτι κατεστρατοπεδευκότων ανήνουτο ταϊς ναυσίν οί Καργηδόνιοι, ποιούμενοι τον πλοῦν είς 7 την Ίτύκην. δ δὲ Πόπλιος δρῶν τὸν ἀνάπλουν 10 τῶν ὑπεναντίων, καὶ δεδιὼς μή τι περὶ (τὸ) σφέτερον αύτῶν ναυτικὸν συμβη, διεταράττετο πάντων άνυπονοήτως διακειμένων καλ άπαρασκεύως πρός τὸ 8 μέλλον. αὖθις δ' έκ μεταβολής ἀναστρατοπεδεύσας 9 ηπείγετο βοηθήσων τοῖς ίδίοις πράγμασι. κατα- 15 λαβών δε τὰς καταφράκτους ναῦς πρὸς μεν τὰς έξαιρέσεις και προσαγωγάς των δργάνων και καθόλου πρός πολιορκίαν εὖ καὶ δεόντως έξηρτυμένας, πρός δὲ ναυμαχίαν ήκιστα παρεσκευασμένας, τὸν δὲ τῶν ύπεναντίων στόλον έξ όλου τοῦ γειμώνος πρὸς αὐτὸ 20 10 τοῦτο κατηρτισμένον, τὸ μὲν ἀντανάγεσθαι καὶ ναυ-784. μαχείν ἀπογνούς, συνορμίσας δε τας καταφράκτους νηας περιέστησε ταύταις τὰς φορτηγούς έπὶ τρεῖς 11 καὶ τέτταρας τὸ βάθος, κάπειτα καθελόμενος τοὺς ίστοὺς καὶ τὰς κεραίας ἔζευξε τούτοις βιαίως πρὸς 25 884. 12 άλλήλας, βραγύ διάστημα ποιών, ώσθ' ύπηρετικοῖς έκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν.

¹ ήπεν F 24 πάπειτα: des. F³ fol. 227° extr. (v. ad XIV 1, 1) παθελόμενος — 26 άλλήλας: Suid. s. v. περαία 26 βραχὸ — 27 διαπλείν: Suid. s. v. ὑπηρετιποίς

III. RES AEGYPTI.

(Πολύβιος) ἐν τἢ τεςςαρεςκαιδεκάτη ⟨φηςὶν⟩ 'Αγα-11 Φοκλέους τοῦ Οἰνάνθης υἱοῦ, ἐταίρου δὲ τοῦ Φιλοπάτορος βασιλέως, ⟨κόλακα γενέσθαι⟩ Φίλωνα.—

5 Πολύβιος δὲ ἐν τῆ τεςςαρεςκαιδεκάτη τῶν ἱςτο- 2 ριῶν Κλεινοῦς φηςι τῆς οἰνοχοούσης αὐτῷ ⟨Πτο- λεμαίφ τῷ Φιλαδέλφφ⟩ εἰκόνας πολλὰς ἀνακεῖσθαι κατὰ τὴν 'Αλεξάνδρειαν μονοχίτωνας καὶ ρυτὸν ἐχούσας ἐν τατς χερσίν. αὶ δὲ κάλλισται τῶν οἰ- 3 10 κιῶν, φηςίν, οὐ Μυρτίου καὶ Μυησίδος καὶ Ποθεινῆς προσαγορεύονται; καίτοι Μυησίς μὲν ἡν αὐ- 4 λητρίς καὶ Ποθεινή. Μύρτιον δὲ μία τῶν ἀπο- δεδειγμένων καὶ κοινῶν δεικτηριάδων. τοῦ δὲ 5 Φιλοπάτορος βασιλέως Πτολεμαίου οὐκ 'Αγαθόκλεια 15 ἡ ἐταίρα ἐκράτει ἡ καὶ πᾶσαν ἀνατρέψασα τὴν βασιλείαν; —

"Ισως δέ τινες έπαποφήσουσι πῶς ἡμεῖς τὰς ἄλ-12 λας πράξεις ἀπάσας κατ' ἐνιαυτὸν γράφοντες τὰς καταλλήλους περὶ μόνων τῶν κατ' Αἰγυπτον ἐν 20 καιρῷ τῷ νῦν ἐκ πλείονος χρόνου πεποιήμεθα τὴν ἐξήγησιν. ἡμεῖς δὲ τοῦτο πεποιήκαμεν διά τινας 2 τοιαύτας αἰτίας. Πτολεμαῖος ὁ βασιλεύς, περὶ οὖ 3 νῦν ὁ λόγος, ὁ Φιλοπάτωρ, μετὰ τὸ συντελεσθῆναι τὸν περὶ Κοίλην Συρίαν πόλεμον ἀποστὰς πάντων 25 τῶν καλῶν ἐτράπη πρὸς βίον ἄσωτον καὶ τοιοῦτον οἶον ἀρτίως διεληλύθαμεν. ὀψὲ δέ ποτε βιασθείς 4

²⁻⁴ Athen. VI p. 251° (verba uncis inclusa ex antecedentibus repetita sunt) 5-16 Athen. XIII p. 576° 12 post Ποθεινή excidisse ὀρχηστρίς suspicatur Kaibelius 17 P 62, 11 Va 19 παραλλήλους P, corr. Di 26 διεληλύθαμεν] add. P: ζήτει. ἐνέλειπε γὰρ φύλλα μπ

264 PTOLEMARUS PHILOPATOR [Ol. 141, 1-144, 1].

885. ύπο τῶν πραγμάτων ἐνέπεσεν εἰς τον νῦν δεδηλωμένον πόλεμον, δς χωρὶς τῆς εἰς ἀλλήλους ἀμότητος καὶ παρανομίας οὕτε παράταξιν οὕτε ναυμαχίαν οὕτε πολιορχίαν οὕτε πολιορχίαν οὕτε πολιορχίαν οὕτο κάμοὶ τῷ γράφοντι ἡαδίαν 5 ἔσεσθαι καὶ τοῖς ἀναγινώσκουσιν εὐμαθεστέραν τὴν διήγησιν, εἰ μὴ κατ' ἐνιαυτὸν ἐπιψαύων μικρῶν [καὶ] 785. οὐκ ἀξίων ἐπιστάσεως πραγμάτων ἀποδιδοίην τὸν λόγον, ἀλλ' εἰσάπαξ οἷον εἰ σωματοειδῆ ποιήσας τὴν τοῦ βασιλέως προαίρεσιν ἀπαγγείλαιμι περὶ αὐτῆς. 10

ένοις περί του πτολεμαίου ένεφέρετο και περί άρσινόης, v. ad XIV 1^a, 1 7 και del. BW Fleckeis. annal. 1889, 681 10 des. P 62, 80 Va

FRAGMENTA LIBRI XV.

I. RES ITALIAE ET AFRICAE.

"Ότι των Καρχηδονίων λαβόντων αίγμαλώτους 1 τάς φορτηγούς νηας των Ρωμαίων και γορηγίας πλήθος έξαίσιον ὁ Πόπλιος βαρέως μεν έφερεν έπὶ τῷ 5 μη μόνον σφίσι παρηρήσθαι την γορηγίαν, άλλα καλ τοίς έχθροις παρεσκευάσθαι δαψίλειαν των άναγκαίων, έτι δε βαρύτερον έπὶ τῷ παραβεβηκέναι τοὺς 2 δρχους καλ τάς συνθήκας τούς Καρχηδονίους καλ πάλιν έξ άλλης άρχης έγείρεσθαι τον πόλεμον. διό 3 10 καλ παραυτίκα προχειρισάμενος πρεσβευτάς Λεύκιον Σέργιον καλ Λεύκιον Βαίβιον καλ Λεύκιον Φάβιον έξαπέστειλε διαλεξομένους τοῖς Καρχηδονίοις ὑπὸρ 886. των γεγονότων, αμα δε και δηλώσοντας ότι κεκύρωκε τὰς συνθήκας δ δημος τῶν 'Ρωμαίων' ἄρτι 4 15 γὰο ἦκε τῷ Ποπλίῷ γοάμματα διασαφοῦντα περί των προειρημένων. οί δε παραγενηθέντες είς την 5 Καργηδόνα τὸ μέν πρώτον είς την σύγκλητον, μετά δε ταύτα πάλιν έπι τούς πολλούς παραγθέντες, έλεγον ύπερ των ένεστώτων μετά παροησίας, πρω- 6

² N fol. 64 4 inc. F fol. 228 prim.: ὁ δὲ Πόπλιος cet. titulo praemisso πολυβίου * * τοῦ τε λόγου, cui F¹ add.: Β΄ 15. Τριέν F

τον μεν αναμιμνήσκοντες ώς οί παρ' εκείνων πρεσβευταί, παραγενηθέντες είς Τύνητα πρός σφάς καὶ παρελθόντες είς τὸ συνέδριον, οὐ μόνον τοὺς θεοὺς άσπάσαιντο καλ την γην προσκυνήσαιεν, καθάπερ 7 έστιν έθος τοις άλλοις άνθρώποις, άλλὰ καὶ πεσόν- 5 τες έπὶ τὴν γῆν ἀγεννῶς τοὺς πόδας καταφιλοῖεν των έν τω συνεδρίω, μετά δε ταυτα πάλιν άναστάντες [ώς] κατηγορήσαιεν σφών αὐτών, διότι καὶ τὰς έξ άρχης γενομένας συνθήκας 'Ρωμαίοις καλ Καρχη-8 δονίοις άθετήσαιεν αὐτοί. διόπεο ἔφασαν οὐκ 10 άγνοεῖν ὅτι πᾶν εἰκότως ἀν πάθοιεν ὑπὸ Ῥωμαίων, άλλὰ τῆς τύγης ξυεκα τῶν ἀνθρώπων ἐδέοντο μηδὲν παθείν ανήκεστον. έσεσθαι γαρ την σφετέραν αβου-9 λίαν ἀπόδειξιν τῆς 'Ρωμαίων καλοκάγαθίας. Το 786. μνημονεύοντα τὸν στρατηγὸν ἔφασαν [τὸν] αὐτὸν 15 οί πρέσβεις καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρίφ τότε γεγονότας έκπλήττεσθαι, τίνι ποτέ πιστεύοντες έπελανθάνοντο μεν των τότε δηθέντων, άθετείν δε τολ-10 μῶσι τοὺς δραους καὶ τὰς συνθήκας. σχεδὸν δὲ τοῦτ' είναι δήλον ως Αννίβα πεποιθότες και ταϊς μετά 20 τούτου παρούσαις δυνάμεσι ταῦτα τολμῶσι ποιεῖν. 11 κακώς φρονούντες σαφώς γάρ είδέναι πάντας δτι έκεινοι δεύτερον έτος ήδη φεύγοντες έκ πάσης Ίτα-887. λίας είς τοὺς περί Λακίνιον τόπους, κάκει συγκεκλεισμένοι καλ μόνον οὐ πολιορχούμενοι, μόλις έαυ- 25 12 τούς εκσεσωκότες ήκουσι νῦν. "οὐ μὴν άλλ' εί καὶ νενικηκότες τοὺς έκεῖ παρήσαν, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἔμελλον διακινδυνεύειν τους δυσί μάγαις έξης ύμας ήδη

² αr yeven dévers (= $\pi \alpha \rho \alpha \gamma$.) F 15 $r \delta r$ FNS, del. Ca; de verborum collocatione v. BW II 67 s.

νενικηκότας, ὅμως ἀμφιδόξους ἔχειν (ἔ)δει τὰς ἐλπίδας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, καὶ μὴ μόνον τοῦ νικᾶν
ἔννοιαν λαμβάνειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ σφαλῆναι πάλιν.
οὖ συμβάντος ποίους ἐπικαλέσεσθε" ἔφη "θεούς; 18
5 ποίοις δὲ χρώμενοι λόγοις τὸν ἐκ τῶν κρατούντων
ἔλεον ἐπισπάσεσθε πρὸς τὰς ἑαυτῶν συμφοράς; πά- 14
σης εἰκὸς ὑμᾶς ἐλπίδος ἀποκλεισθήσεσθαι καὶ παρὰ
θεῶν καὶ παρ᾽ ἀνθρώπων διὰ τὴν ἀθεσίαν καὶ τὴν
άβουλίαν."

10 Οί μεν οδυ πρέσβεις τοιαύτα διαλεχθέντες άνε- 2 γώρησαν των δε Καργηδονίων όλίνοι μεν ήσαν οί 2 συναινούντες μή παραβαίνειν τὰς δμολογίας, οί δὲ πλείους και των πολιτευομένων και των βουλευομένων βαρέως μεν έφερον τας έν ταις συνθήκαις 15 έπιταγάς, δυσχερώς δ' ἀνείχοντο τὴν τῶν πρεσβευτῶν παροησίαν, πρὸς δὲ τούτοις οὐη οἶοί τ' ἦσαν προέσθαι τὰ κατηγμένα πλοῖα καὶ τὰς ἐκ τούτων χορηγίας. τὸ δὲ συνέχον, οὐ μικρὰς ἀλλὰ μεγάλας 3 είχον έλπίδας νικήσειν διά των περί τον 'Αννίβαν. 20 τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἔδοξε τοὺς πρέσβεις ἀναπο- 4 κρίτους έξαποστέλλειν των δε πολιτευομένων οίς ήν προκείμενον έκ παντός τρόπου συγγέαι πάλιν τὸν πόλεμον, οδτοι συνεδρεύσαντες μηγανώνται τι τοιέφασαν δείν πρόνοιαν ποιήσασθαι των 5 787. 25 πρεσβευτών, ίνα μετ' άσφαλείας άναχομισθώσιν είς την ίδίαν παρεμβολήν. καὶ παραυτίκα τούτοις μέν 6 ήτοιμαζον δύο τριήρεις παραπόμπους, πρὸς δὲ τὸν 888. ναύαρχον 'Ασδρούβαν διεπέμψαντο παρακαλούντες έτοιμάσαι πλοΐα μή μαχράν τῆς τῶν Ῥωμαίων παρ-

¹⁵ aveizorro FS, nveizorro Di, sed v. ad XIV 1, 10

εμβολής, ϊν' ἐπειδὰν αί παραπέμπουσαι νήες ἀπολίπωσι τοὺς Ῥωμαίους, ἐπαναγθέντα ταῦτα κατα-

7 ποντίση τοὺς πρεσβευτάς. ἐφώρμει γὰρ αὐτοῖς τὸ ναυτικὸν κατὰ τοὺς πρὸ τῆς Ἰτύκης ἐγκειμένους

8 τόπους. οὖτοι μὲν οὖν ταῦτα διαταξάμενοι πρὸς τ τὸν 'Ασδρούβαν ἐξέπεμπον τοὺς 'Ρωμαίους, ἐντειλά-

μενοι τοῖς ἐπὶ τῶν τριήρων, [ὡς] ἐὰν παραλλάξωσι τὸν Μακάραν ποταμόν, αὖθις ἀπολιπόντας ἀποπλεῖν

9 εν τῷ πόρῷ τοὺς πρεσβευτάς καὶ γὰρ ἦν εκ τούτων τῶν τόπων συνορᾶν ἤδη τὴν τῶν ὑπεναντίων παρ- 10

10 εμβολήν οί δε παραπέμποντες, έπει κατά τὸ συντατθεν παρήλλαξαν τὸν ποταμόν, ἀσπασάμενοι τοὺς

11 'Ρωμαίους αὖθις ἐπανέπλεον. οἱ δὲ περὶ τὸν Δεύκιον ἄλλο μὲν οὐδὲν ὑφεωρῶντο δεινόν, νομίσαντες δὲ τοὺς παραπέμποντας δι' όλιγωρίαν αὐτοὺς προ- 15

12 απολιπεῖν ἐπὶ ποσὸν ἐδυσχέραινον. ἄμα δὲ τῷ μονωθέντας αὐτοὺς πλεῖν ἐπανάγονται τρισὶ τριήρεσιν ἐξ ὑποβολῆς οἱ Καρχηδόνιοι, καὶ παραβαλόντες τῆ Ῥωμαϊκῆ πεντήρει τρῶσαι μὲν οὐχ οἰοὶ τ'
ἡσαν, ὑποχωρούσης τῆς νεώς, οὐδὲ τοῦ καταστρώ- το
ματος ἐπιβῆναι διὰ τὸ γενναίως ἀμύνεσθαι τοὺς

13 ἄνδοας έκ παραβολής δε καὶ πέριξ προσμαχόμενοι κατετίτρωσκον τοὺς ἐπιβάτας καὶ διέφθειρον πολ-

14 λοὺς αὐτῶν, ἔως οὖ κατιδόντες οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς προνομεύοντας τὴν παραλίαν ἀπὸ τῆς ἰδίας στρατο- 25 πεδείας παραβοηθοῦντας ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἐξέβαλον

15 την ναῦν εἰς την γην. τῶν μὲν οὖν ἐπιβατῶν οἰ πλεϊστοι διεφθάρησαν, οἱ δὲ πρεσβευταὶ παραδόξως ἐξεσώθησαν.

3 Γενομένων δε τούτων αύδις δ πόλεμος άλλην 80 889. ἀρχὴν είλήφει βαρυτέραν τῆς πρόσθεν καὶ δυσμενι-

κωτέραν. οί τε γάρ 'Ρωμαίοι δοκούντες παρεσπον- 2 δησθαι φιλοτίμως διέκειντο πρός το περιγενέσθαι των Καργηδονίων, οί τε Καργηδόνιοι συνειδότες 188. σφίσι τὰ πεπραγμένα πρὸς πᾶν έτοίμως είγον ποὸς 5 τὸ μὴ τοῖς ἐγθροῖς ὑπογείριοι γενηθῆναι. τοικύτης 8 δὲ τῆς ἐξ ἀμφοῖν παραστάσεως ὑπαργούσης προφανες ην δτι δεήσει μάγη κρίνεσθαι περί των ένεστώτων. έξ οδ συνέβαινε μή μόνον τούς κατά την Ίτα- 4 λίαν καὶ Λιβύην πάντας, άλλὰ καὶ τοὺς κατὰ τὴν 10 'Ιβηρίαν και Σικελίαν και Σαρδόνα μετεώρους είναι καί περισπασθαι ταϊς διανοίαις, καραδοκούντας τὸ συμβησόμενον, κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον 'Αννίβας, 5 έλλείπων τοῖς Ιππικοῖς, διέπεμπε πρός τινα Νομάδα Τυχαΐου, δς ην μέν οίκειος Σόφακος, ίππεις δέ 15 μαχιμωτάτους έχειν έδόκει των κατά την Λιβύην, παρακαλών αὐτὸν βοηθείν καὶ συνεπιλαμβάνεσθαι 6 τοῦ καιροῦ, σαφῶς γινώσκοντα διότι Καργηδονίων κοατησάντων δύναται διαφυλάττειν την άρχην, 'Ρωμαίων δ' έχνικησάντων καὶ τῷ βίω κινδυνεύσει διὰ 20 την Μασαννάσου φιλαρχίαν. οὖτος οὖν πεισθείς 7 τοῖς παρακαλουμένοις ἦκε μετὰ δισχιλίων ἱππέων πρός του 'Αννίβαν.

Πόπλιος δε τὰ περί τὴν ναυτικὴν δύναμιν ἀσφα- 4 λισάμενος καὶ καταλιπών Βαίβιον ἀντιστράτηγον, 25 αὐτὸς μεν ἐπεπορεύετο τὰς πόλεις, οὐκέτι παραλαμβάνων εἰς τὴν πίστιν τοὺς ἐθελοντὴν σφᾶς αὐτοὺς ἐγχειρίζοντας, ἀλλὰ μετὰ βίας ἀνδραποδιζόμενος καὶ φανερὰν ποιῶν τὴν ὀργήν, ἢν εἶχε πρὸς τοὺς πολε-

⁸ συνέβαινεν F 12 πατὰ δὲ — p. 270, 13 γενέσθαι om. N 20 μασσανάσσον FS, corr. BW I 74

8 μίους διὰ τὴν Καρχηδονίων παρασπόνδησιν πρὸς δὲ Μασαννάσαν διεπέμπετο συνεχῶς, ἀποδηλῶν αὐτῷ τίνα τρόπον παραβεβηκότες εἶεν οἱ Φοίνικες 890. τὰς σπονδάς, καὶ παρακαλῶν ἀθροίζειν δύναμιν ὡς 4 πλείστην καὶ συνάπτειν αὐτῷ κατὰ σπουδήν. ὁ γὰρ 5 Μασαννάσας ἄμα τῷ γενέσθαι τὰς συνθήκας, καθάπερ εἰρηται πρότερον, εὐθέως ἀφώρμησε μετὰ τῆς ἰδίας δυνάμεως, προσλαβὼν δέκα σημαίας Ῥωμαϊκὰς ἰππέων καὶ πεζῶν καὶ πρεσβευτὰς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, χάριν τοῦ μὴ μόνον τὴν πατρῷαν ἀρχὴν 10 ἀπολαβεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ Σόφακος προσκατακτήσασθαι διὰ τῆς Ῥωμαίων ἐπικουρίας ὁ καὶ συνέβη γενέσθαι.

δ Συνέτυχε δὲ καὶ τοὺς ἐκ Ῥώμης πρεσβευτὰς περὶ 789.
τοὺς αὐτοὺς καιροὺς εἰς τὸν ναυτικὸν χάρακα τὸν 15
δ τῶν Ῥωμαίων καταπλεῦσαι. τοὺς μὲν οὖν παρἰ αὐτῶν ὁ Βαίβιος παραχρῆμα πρὸς τὸν Πόπλιον ἐξέπεμψε, τοὺς δὲ τῶν Καρχηδονίων παρακατεῖχε, τά τε λοιπὰ δυσθύμως διακειμένους καὶ νομίζοντας
7 ἐν τοῖς μεγίστοις εἶναι κινδύνοις πυθόμενοι γὰρ τὴν 20 γεγενημένην ἐκ τῶν Καρχηδονίων ἀσέβειαν πρὸς τοὺς τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις, πρόδηλον ἐδόκουν
8 εἶναι σφίσι τὴν ἐκ τούτων τιμωρίαν. ὁ δὲ Πόπλιος, διακούσας τῶν παραγεγονότων ὅτι προθύμως ἥ τε σύγκλητος ὅ τε δῆμος ἀποδέξαιντο τὰς γενομένας δι² 25 αὐτοῦ συνθήκας πρὸς τοὺς Καρχηδονίους καὶ διότι πρὸς πᾶν τὸ παρακαλούμενον ἑτοίμως ἔχοιεν, ἐπὶ 9 μὲν τούτοις ἔγαιρε μεγάλως; τοὺς δὲ τῶν Καρχη-

 $^{^2}$ μασσανάσσην FS, corr. BW I 74 6 μασσανάσσης FS, corr. BW v. 2 2 26 συνθήκας τούτους φιλανθρώπως έδέξατο des. N fol. 70 $^{\rm v}$ 28 ξαιφεν F

δονίων προσέταξε τῷ Βαιβίφ μετὰ πάσης φιλανθρωπίας ἀποπέμπειν εἰς τὴν οἰκείαν, πάνυ καλῶς
βουλευσάμενος, ῶς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ φρονίμως.
θεωρῶν (γὰρ) τὴν σφετέραν πατρίδα περὶ πλείστου 10
5 ποιουμένην τὴν περὶ τοὺς πρεσβευτὰς πίστιν, ἐσκοπεῖτο παρ' αὐτῷ συλλογιζόμενος οὐχ οὕτως τί δέον
παθεῖν Καρχηδονίους, ὡς τί δέον ἡν πρᾶξαι 'Ρω891. μαίους. διὸ παρακατασχὼν τὸν ίδιον θυμὸν καὶ 11
τὴν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι πικρίαν, ἐπειράθη διαφυλάξαι,
10 κατὰ τὴν παροιμίαν "πατέρων εὖ κείμενα ἔργα."
τοιγαροῦν καὶ τοὺς ἐν τῆ Καρχηδόνι πάντας ῆττησε 12
ταῖς ψυχαῖς καὶ τὸν 'Αννίβαν αὐτόν, ὑπερθέμενος
τῆ καλοκάγαθία τὴν ἐκείνων ἄνοιαν.

Οι δε Καργηδόνιοι θεωρούντες τὰς πόλεις έκ- 5 15 πορθουμένας, ἔπεμπον πρός τὸν Αννίβαν, δεόμενοι μη μέλλειν, άλλα προσπελάζειν τοῖς πολεμίοις καλ κρίνειν τὰ πράγματα διὰ μάχης. δ δὲ διακούσας 2 τοις μέν παρούσιν άπεκρίθη τάλλα σχοπείν, περί δέ τούτου δαθυμείν διαλήψεσθαι (γάρ) του καιρου 20 αὐτός. μετὰ δέ τινας ἡμέρας ἀναζεύξας ἐκ τῶν παρὰ 3 τὸν 'Αδούμητα τόπων προηλθε και κατεστρατοπέδευσε περί Ζάμαν αύτη δ' έστι πόλις ἀπέχουσα Καργηδόνος ώς πρός τὰς δύσεις όδὸν ἡμερῶν πέντε. κάκειθεν έξέπεμψε τρείς κατασκόπους, βουλόμενος 4 790. 25 έπιγνωναι ποῦ στρατοπεδεύουσι καὶ πῶς γειρίζει τὰ κατὰ τὰς παρεμβολὰς δ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός. Πόπλιος δ', έπαναγθέντων ώς αὐτὸν τῶν κατα- 5 σκόπων, τοσούτον ἀπέσχε τοῦ κολάζειν τοὺς έαλωκότης, καθάπερ έθος έστι τοις άλλοις, ώς τούναν-

³ γέ μοι Ε

τίου συστήσας αὐτοίς χιλίαρχου ἐπέταξε πάντα 6 καθαρίως ύποδεϊξαι τὰ κατὰ τὴν παρεμβολήν. γενομένου δε τούτου προσεπύθετο των ανθρώπων εί πάντα φιλοτίμως αύτοις ύποδέδειχεν δ συσταθείς. 7 των δὲ φησάντων, δούς ἐφόδια καὶ παραπομπήν 5 έξαπέστειλε προστάξας έπιμελως 'Αννίβα διασαφείν 8 περί των απηντημένων αυτοίς. ων παραγενηθέντων δαυμάσας δ 'Αννίβας την μεγαλοψυχίαν καί 892. τόλμαν τάνδρος ούκ οἶδ' ὅπως είς δρμὴν ἔπεσε τοῦ 9 βούλεσθαι συνελθεῖν εἰς λόγους τῷ Ποπλίφ. κρί- 10 νας δε τοῦτο διεπέμψατο κήρυκα, φάσκων βούλεσθαι 10 κοινολογηθήναι πρός αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων. ὁ δὲ Πόπλιος ακούσας ταῦτα τοῦ κήρυκος συγκατετίθετο τοίς παρακαλουμένοις, έφη δε πέμψειν πρός αὐτὸν διασαφών, έπειδαν μέλλη συμπορεύεσθαι, του τόπου 15 11 και τον καιρόν. ταῦτα μεν οὖν ἀκούσας ὁ κῆρυξ 12 έπανηλθε πάλιν είς την ίδίαν παρεμβολήν τη δ' έπαύριον ήπε Μασαννάσας, έχων πεζούς μέν είς 13 έξαπισχιλίους, ίππεζς δὲ περί τετραπισχιλίους. δυ άποδεξάμενος δ Πόπλιος φιλανθρώπως καλ συγγα- 20 ρείς έπι τῷ πάντας ὑπηχόους πεποιῆσθαι τοὺς πρό-14 τερου Σόφακι πειθομένους, ανέζευξε, και παραγενηθείς πρός πόλιν Ναράγαρα κατεστρατοπέδευσε, πρός τε τάλλα τόπου εύφυη καταλαβόμενος καλ την 6 ύδρείαν έντὸς βέλους ποιησάμενος. κάντεῦθεν έξέ- 25 πεμψε πρός του των Καργηδουίων στρατηγόν, φάσκων έτοιμος είναι συμπορεύεσθαι πρός αὐτὸν είς 2 λόγους. ὧν ἀπούσας 'Αννίβας ἀνέζευξε, παὶ συνεγγίσας, ώστε μη πλεῖον ἀπέχειν τριάκοντα σταδίων,

¹⁷ έπανήλθεν \mathbf{F} 18 μασσανασσής \mathbf{F} , μασσανάσσης $\mathbf{S}^{\mathbf{s}}$, cort. $\mathbf{B}\mathbf{W}$ I 74

κατεστρατοπέδευσε πρός τινα λόφον, δς τὰ μὲν λοιπὰ πρός του παρόντα καιρου δρθώς έγειν έδόκει, την δ' ύδρείαν άπωτέρω μικρόν είγε καὶ πολλήν ταλαιπω- 791. ρίαν υπέμενον οί στρατιώται περί τουτο το μέρος. 5 κατὰ δὲ τὴν έξῆς ἡμέραν προῆλθον ἀπὸ τῆς ίδίας 3 παρεμβολής άμφότεροι μετ' ολίγων Ιππέων, κάπειτα γωρισθέντες ἀπὸ τούτων αὐτοί συνῆλθον είς τὸ μέσον έγοντες έρμηνέα μεθ' αύτῶν. δεξιωσάμενος 4 δὲ πρώτος 'Αννίβας ἤρξατο λέγειν ὡς ἐβούλετο μὲν 10 αν μήτε 'Ρωμαίους επιθυμήσαι μηδέποτε μηδενός των έκτὸς Ἰταλίας μήτε Καρχηδονίους των έκτὸς 898. Λιβύης άμφοτέροις γάρ είναι ταύτας και καλλίστας 5 δυναστείας και συλλήβδην ώς αν εί περιωρισμένας ύπὸ τῆς φύσεως. "έπει δὲ πρῶτον μὲν ὑπὲρ τῶν 6 15 κατὰ Σικελίαν αμφισβητήσαντες έξεπολεμώσαμεν άλλήλους, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ὑπὲρ τῶν κατ' 'Ιβηρίαν, τὸ δὲ τέλος ὑπὸ τῆς τύχης οὕπω νουθετούμενοι μέγρι τούτου προβεβήκαμεν ώστε και περί τοῦ της πατρίδος έδάφους οθς μέν κεκινδυνευκέναι, τοὺς 20 δ' ακμήν έτι και νῦν κινδυνεύειν, λοιπόν έστιν, εί 7 πως δυνάμεθα δι' αύτῶν παραιτησάμενοι τοὺς θεοὺς διαλύσασθαι την ένεστώσαν φιλοτιμίαν. έγω μέν 8 οὖν ετοιμός είμι τῶ πεῖραν είληφέναι δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ὡς (εὐ)μετάθετός ἐστιν ἡ τύχη καὶ 25 παρὰ μικρὸν εἰς έκάτερα ποιεῖ μεγάλας δοπάς, καθά-

³ ἀποτέρωι F 5 inc. M 55, 1 H.: Ότι Αννίβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγός ὥρμησεν είς τὸ συνείθειν είς λόγους Ποπλίω τῷ τῶν 'Ρωμαίων στρατηγῷ, καὶ καταστρατοπεδεύσαντες ἐκ συμφωνοῦ ἐγγὺς ἀλλήλων προῆλθον cet. 19 οὖς μὲν] ἡμᾶς MFS, ὑμᾶς Ca, τοὺς μὲν coni. Heysius, corr. Hu 20 ἀκμὴν ἔτι] v. ad XIV 4, 9 25 s. καθάπερἐι F, καθάπερ M

7 περ εί νηπίοις παισί γρωμένη σε δ' άγωνιω, Πόπλιε, λίαν" έφη "καὶ διὰ τὸ νέον είναι κομιδή καί διά τὸ πάντα σοι κατά λόνον κεγωρηκέναι καί τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν καὶ τὰ κατὰ τὴν Λιβύην καὶ μηδέπω μέγρι γε τοῦ νῦν εἰς τὴν τῆς τύχης ἐμπε- 5 πτωκέναι παλιορύμην, μήποτ' οὐ πεισθης διὰ ταῦτα 2 τοις έμοις λόνοις, καίπερ ούσι πιστοίς, σκόπει δ' άφ' ένὸς τῶν λόγων τὰ πράγματα, μὴ τὰ τῶν προ-3 γεγονότων, άλλὰ τὰ καθ' ήμας αὐτούς. είμὶ τοιγαφοῦν 'Αννίβας έχεῖνος, δς μετὰ τὴν έν Κάνναις 10 μάτην στεδον απάσης Ίταλίας έγκρατης γενόμενος μετά τινα χρόνον ήπου πρός αὐτην την Ρώμην, καί στρατοπεδεύσας έν τετταράκοντα σταδίοις έβουλευόμην ύπεο ύμων και του της ύμετέρας πατρίδος 4 έδάφους πῶς ἐστί μοι χρηστέον, δς νῦν ἐν Λιβύη 15 πάρειμι πρός σε 'Ρωμαΐον όντα περί της έμαυτοῦ καλ των Καργηδονίων σωτηρίας κοινολονησόμενος, 792. 5 είς ὰ βλέποντα παρακαλῶ σε μὴ μέγα φρονεῖν, άλλ' 894. άνθρωπίνως βουλεύεσθαι περί των ένεστώτων τοῦτο δ' έστι των μεν άγαθων άει το μέγιστον, των κακών 10 6 δε τουλάχιστον αίρεϊσθαι. τίς οδν αν ελοιτο νοῦν έχων πρός τοιούτον δρμάν κίνδυνον οίος σοί νύν ένέστηκεν; έν ο νικήσας μέν ούτε τη σαυτού δόξη μέγα τι προσθήσεις ούτε τη της πατρίδος, ήττηθείς δὲ πάντα τὰ πρὸ τούτου σεμνὰ καὶ καλὰ δι' αύτὸν 25 7 ἄρδην ἀναιρήσεις. τί οὖν ἐστιν δ προτίθεμαι τέλος 8 τῶν νυνὶ λόγων; πάντα περὶ ὧν πρότερον ἡμφισβητήσαμεν, 'Ρωμαίων ὑπάργειν — ταῦτα δ' ἦν Σικε-

⁶ πάλιν δύμην MFS, παλινούμην Ca, corr. Di 20 έστιν F 20. 21 κακῶν δε F, δὲ κακῶν M°S° Sch

λία, Σαδοώ, τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν — καὶ μηδέποτε Καρχηδονίους Ῥωμαίοις ὑπὲρ τούτων ἀντᾶραι πόλεμον ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἄλλας νήσους, ὅσαι μεταξὺ κεῖνται τῆς Ἰταλίας καὶ Λιβύης, Ῥωμαίων ὑπάρχειν.

ταύτας γὰρ πέπεισμαι τὰς συνθήκας καὶ πρὸς τὸ 9 μέλλον ἀσφαλεστάτας μὲν εἶναι Καρχηδονίοις, ἐνδοξοτάτας δὲ σοὶ καὶ πᾶσι Ῥωμαίοις."

'Αννίβας μεν οδυ ταῦτ' είπεν. δ δε Πόπλιος 8 ύπολαβών ούτε τοῦ περί Σικελίας έφη πολέμου 'Ρω-10 μαίους ούτε τοῦ περί τῆς Ἰβηρίας αίτίους γεγονέναι, Καργηδονίους δὲ προφανῶς ὑπὲρ ὧν κάλλιστα 2 γινώσκειν αὐτὸν τὸν 'Αννίβαν. μάρτυρας δὲ καί τοὺς θεοὺς γεγονέναι τούτων, περιθέντας τὸ κράτος οὐ τοῖς ἄρχουσι χειρῶν ἀδίκων, ἀλλὰ τοῖς ἀμυνο-15 μένοις. βλέπειν δὲ καὶ τὰ τῆς τύχης οὐδενὸς ἦττον 3 καὶ τῶν ἀνθρωπίνων στοχάζεσθαι κατὰ δύναμιν. "άλλ' εί μεν πρό τοῦ τοὺς 'Ρωμαίους διαβαίνειν 4 είς Λιβύην αὐτος έξ Ἰταλίας έκχωρήσας προύτεινας τὰς διαλύσεις ταύτας, οὐκ ἂν οἴομαί σε διαψευσθῆ-20 ναι τῆς έλπίδος. ἐπεὶ δὲ σὰ μὲν ἄκων ἐκ τῆς Ἰτα- 5 λίας απηλλάγης, ημεῖς δὲ διαβάντες εἰς την Λιβύην τῶν ὑπαίθοων ἐκρατήσαμεν, δῆλον ὡς μεγάλην εἴ-895, ληφε τὰ πράγματα παραλλαγήν, τὸ δὲ δὴ μέγιστον 6 ήλθομεν έπὶ τί πέρας; ήττηθέντων καὶ δεηθέντων 7 25 τῶν παρὰ σοῦ πολιτῶν ἐθέμεθα συνθήκας έγγράπτους, έν αίς ήν πρός τοῖς ὑπὸ σοῦ νῦν προτεινομένοις τούς αίγμαλώτους ἀποδοῦναι χωρίς λύτρων 793. Καργηδονίους, ίῶν πλοίων παραγωρήσαι τῶν καταφράκτων, πεντακισχίλια τάλαντα προσενεγκείν, δμηρα 30 δούναι περί τούτων. ταυτ' ήν α συνεθέμεθα πρός 8 άλλήλους ύπεο τούτων έποεσ βεύσαμεν άμφότεροι

πρός τε την σύγκλητον την ημετέραν και πρός τον δημον, ημείς μεν δμολογούντες εύδοκείν τοίς νενοαμμένοις. Καργηδόνιοι δε δεόμενοι τούτων τυγείν. 9 έπείσθη τὸ συνέδριον τούτοις, δ δὲ δῆμος συγκατήνεσε. τυγόντες ων ηξίουν ηθέτησαν ταῦτα Καρ- 5 10 χηδόνιοι, παρασπονδήσαντες ήμας. τί λείπεται ποι-11 είν; σύ τὴν έμὴν χώραν μεταλαβών είπον. ἀφελείν τὰ βαρύτατα τῶν ὑποκειμένων ἐπιταγμάτων; ἵνα δὴ λαβόντες άθλα τῆς παρανομίας διδαχθώσι τοὺς εὖ ποιούντας είς τὸ λοιπὸν παρασπονδείν άλλ' ίνα 10 12 τυγόντες ὧν ἀξιοῦσι χάριν ὀφείλωσιν ἡμίν; ἀλλὰ νυνί μεθ' ίκετηρίας τυχόντες ών παρεκάλουν, δτι βραγείας έλπίδος έπελάβοντο τῆς κατὰ σέ, παρὰ πόδας ώς έχθροις ήμιν κέχρηνται καλ πολεμίοις. 13 έν οἶς βαρυτέρου μέν τινος προσεπιταχθέντος δυνα-15 τὸν ἀνενεγκεῖν τῷ δήμφ περί διαλύσεως, ὑφαίρεσιν δε ποιουμένοις των υποκειμένων ουδ' άναφοράν έγει 14 τὸ διαβούλιον. τί πέρας οὖν πάλιν τῶν ἡμετέρων λόγων; ἢ τὴν ἐπιτροπὴν ὑμᾶς διδόναι περί σφῶν αὐτῶν καὶ τῆς πατρίδος ἢ μαχομένους νικάν". Ταῦτα μὲν οὖν διαλεχθέντες αὐτοῖς 'Αννίβας καλ Πόπλιος έχωρίσθησαν, ἀσύμβατον ποιησάμενοι 2 την κοινολογίαν. είς δε την έπαύριον αμα τῶ φωτί τας δυνάμεις έξηγον αμφότεροι καί συνίσταντο τον άγῶνα, Καρχηδόνιοι μέν ὑπέρ τῆς σφετέρας σωτη- 25 896. ρίας καὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην πραγμάτων, Ῥωμαῖοι 3 δε περί τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς καὶ δυναστείας. ἐφ' ὰ τίς οὐκ ἀν ἐπιστήσας συμπαθής νένοιτο κατὰ τὴν

έξήγησιν; ούτε γὰο δυνάμεις πολεμικωτέρας ούθ' 4 ήνεμόνας έπιτυχεστέρους τούτων και μαλλον άθλητάς γεγονότας των κατά πόλεμον ξογων εύροι τις αν έτέρους, οὐδε μην άθλα μείζω την τύχην έκτεε θειχυζαν τοζε άγωνιζομένοις των τότε προκειμένων. οὐ νὰρ τῆς Λιβύης αὐτῆς οὐδὲ τῆς Εὐρώπης ἔμελ- 5 794. λον χυριεύειν οί τη μάχη χρατήσαντες, άλλά καί τῶν ἄλλων μερῶν τῆς οἰκουμένης, ὅσα νῦν πέπτωκεν ύπὸ τὴν Ιστορίαν. δ και συνέβη γενέσθαι μετ' 10 όλίγου. πλην δ μεν Πόπλιος έθημε τας τάξεις των 6 ιδίων δυνάμεων τὸν τρόπον τοῦτον. πρῶτον μὲν 7 τούς άστάτους και τὰς τούτων σημαίας έν διαστήμασιν. έπλ δε τούτοις τούς πρίγκιπας, τιθείς τὰς σπείρας οὐ κατὰ τὸ τῶν πρώτων σημαιῶν διάστημα, 15 καθάπερ έθος έστὶ τοῖς Ρωμαίοις, άλλὰ καταλλήλους έν ἀποστάσει διὰ τὸ πλῆθος τῶν παρὰ τοῖς έναντίοις έλεφάντων τελευταίους δ' έπέστησε τούς τριαρίους. έπι δε των κεράτων έταξε κατά μεν το λαιον 8 Γάιον Λαίλιον, έγοντα τοὺς Ἰταλικοὺς Ιππέας, κατὰ 20 δε τὸ δεξιὸν μέρος Μασαννάσαν μετὰ πάντων τῶν ύφ' έαυτον ταττομένων Νομάδων, τὰ δὲ διαστή- 9 ματα τῶν πρώτων σημαιῶν ἀνεπλήρωσε ταῖς τῷν γροσφομάχων σπείραις, παραγγείλας τούτοις προκινδυνεύειν, έὰν δ' έκβιάζωνται κατὰ τὴν τῶν **3**η- 10 25 ρίων ἔφοδον, ἀποχωρείν, τοὺς μὲν καταταγοῦντας διὰ τῶν ἐπ' εὐθείας διαστημάτων εἰς τοὐπίσω τῆς όλης δυνάμεως, τούς δὲ περικαταλαμβανομένους είς τὰ πλάγια παρίστασθαι διαστήματα κατὰ τὰς σημαίας.

²⁰ μασσανασσήν F, μασσανάσσην So, corr. BW I 74

Ταῦτα δ' ετοιμασάμενος (έπ)επορεύετο παρακαλών τὰς δυνάμεις βραγέως μέν, οίχείως δὲ τῆς ὑπο-2 κειμένης περιστάσεως. ήξίου γαρ μνημονεύοντας 897. τῶν προγεγονότων ἀγώνων ἄνδρας ἀγαθούς γίνεσθαι, σφων και της πατρίδος άξίους, και λαμβάνειν 5 προ δφθαλμών δτι πρατήσαντες μεν των έχθρων ού μόνον των έν Λιβύη πραγμάτων έσονται κύριοι βεβαίως, άλλὰ καὶ τῆς άλλης οἰκουμένης τὴν ἡγεμονίαν και δυναστείαν άδήριτον αύτοῖς τε και τῆ 3 πατρίδι περιποιήσουσιν έαν δ' ως άλλως έκβη τα 10 κατά τὸν κίνδυνον, οί μὲν ἀποθανόντες εὐγενῶς έν τη μάγη κάλλιστον έντάφιον έξουσι τον ύπερ της πατρίδος θάνατον, οί δε διαφυγόντες αζοχιστον 4 καλ έλεεινότατον τὸν ἐπίλοιπον βίον. ἀσφάλειαν γάρ τοῖς φυγοῦσιν οὐδεὶς Ικανὸς περιποιῆσαι τόπος 15 των έν τη Λιβύη πεσούσι δ' ύπὸ τὰς των Καργηδονίων χειρας οὐκ άδηλα [είναι] τὰ συμβησόμενα 795. τοις δοθώς λογιζομένοις. "ών" έφη "μηδενί γέ-5 νοιτο πείραν ύμων λαβείν. της δ' οὖν τύχης ημίν τὰ μέγιστα τῶν ἄθλων εἰς έκάτερον τὸ μέρος ἐκ- 20 τεθειχυίας, πῶς οὐκ ἀν είημεν ἀγεννέστατοι καὶ συλλήβδην ἀφρονέστατοι πάντων, εί παρέντες τὰ κάλλιστα των άγαθων έλοίμεθα τὰ μέγιστα των ε κακῶν διὰ φιλοζωίαν;" διόπες ήξίου δύο προθεμένους, ταῦτα δ' ἐστὶν ἢ νικᾶν ἢ θνήσκειν, δμόσε 25 7 χωρείν είς τούς πολεμίους. τούς γάρ τοιαύτας έγοντας διαλήψεις κατ' ανάγκην άελ κρατείν των άντιταττομένων, έπειδαν απελπίσαντες του ζην Ιωσιν είς την μάγην.

¹² Εξουσιν F 14 καλ έλεεινότατον] v. BW Fleckeis. annal. 1889, 688 s.

Ό μεν οὖν Πόπλιος τοιαύτην ἐποιήσατο τὴν 11 παραίνεσιν. δ δ' 'Αννίβας τὰ μέν θηρία πρὸ πάσης τῆς δυνάμεως, ὄντα πλείω τῶν ὀνδοήκοντα, μετὰ δε ταύτα τους μισθοφόρους επέστησε, περί μυρίους 5 όντας και δισγιλίους τον άριθμόν. οδτοι δ' ήσαν Λιγυστίνοι, Κελτοί, Βαλιαρείς, Μαυρούσιοι. τού- 2 των δε κατόπιν παρενέβαλε τούς έγχωρίους Λίβυας και Καργηδονίους, έπι δε πάσι τους έξ Ίταλίας ήκοντας μεθ' αύτοῦ, πλείον ή στάδιον ἀποστήσας 898. των προτεταγμένων. τὰ δὲ κέρατα διὰ των Ιππέων 3 ήσφαλίσατο, θείς έπὶ μέν τὸ λαιὸν τοὺς συμμάγους Νομάδας, έπι δε το δεξιον τους των Καργηδονίων ίππεῖς. παρήγγειλε δὲ τοὺς ίδίους στρατιώτας έκα- 4 στον παρακαλείν, άναφέροντας την έλπίδα της νίκης 15 έφ' έαυτον και τάς μεθ' αύτοῦ παραγενενημένας δυνάμεις τοῖς δὲ Καργηδονίοις ἐκέλευσε τοὺς ἡγου- 5 μένους τὰ συμβησόμενα περί τέκνων καί γυναικών έξαριθμείσθαι καλ τιθέναι πρό όφθαλμῶν, έὰν ἄλλως πως έκβη τὰ της μάχης. οὖτοι μὲν οὖν οὕτως 20 έποίουν τὸ παραγγελθέν. 'Αννίβας δὲ τοὺς μεθ 6 αύτοῦ παραγεγονότας έπιπορευόμενος ήξίου καὶ παρεκάλει διὰ πλειόνων μνησθήναι μέν τῆς πρὸς άλλήλους έπτακαιδεκαέτους συνηθείας, μνησθηναι δέ τοῦ πλήθους τῶν προγεγονότων αὐτοῖς πρὸς Ῥω-25 μαίους άγώνων έν οίς άηττήτους γεγονότας οὐδ' 7 έλπίδα τοῦ νικάν υὐδέποτ' ἔφη 'Ρωμαίοις αὐτούς άπολελοιπέναι. τὸ δὲ μέγιστον, ήξίου λαμβάνειν 8 796. προ δφθαλμών χωρίς των κατά μέρος κινδύνων καί τῶν ἀναριθμήτων προτερημάτων τήν τε περί τὸν

²³ σημείωσαι add. F⁸ in marg.

Τοεβίαν ποταμόν μάχην πρός τὸν πατέρα τοῦ νῦν ήγουμένου 'Ρωμαίων, δμοίως την έν Τυρρηνία πρός Φλαμίνιον μάγην, έτι δὲ τὴν περί Κάννας γενομέ-9 νην πρὸς Αἰμίλιον, ἂς οὕτε κατὰ πλῆθος τῶν ἀνδρών ούτε κατά τὰς ἀρετὰς ἀξίας είναι συγκρίσεως 5 10 πρὸς τὸν νῦν ἐπιφερόμενον κίνδυνον. καὶ ταῦτα λέγων ἀναβλέπειν αὐτοὺς ἐκέλευε (καί) τὴν τῶν ύπεναντίων κατοπτεύειν τάξιν οὐ γὰρ οἶον έλάττους, άλλ' οὐδὲ πολλοστὸν μέρος είναι τῶν τότε πρός αὐτοὺς ἀγωνισαμένων, ταῖς γε μὴν ἀρεταῖς 10 11 οὐδὲ σύγκρισιν ἔχειν. ἐκείνους μὲν γὰρ ἀηττήτους όντας έξ άκεραίου διηνωνίσθαι πρός σφάς, τούτων δὲ τοὺς μὲν ἐκγόνους εἶναι, τοὺς δὲ λείψανα τῶν ήττημένων έν Ίταλία και πεφευγότων αὐτὸν πλεο-12 νάχις. διόπερ [ἄετο] δεῖν μὴ καταλῦσαι μήτε τὴν 15 899. σφων αὐτων μήτε την του προεστωτος δόξαν καί προσηγορίαν, άλλ' άγωνισαμένους εύψύχως βεβαιῶσαι την διαδεδομένην περί αὐτῶν φήμην, ὡς ὄντων ἀηττήτων.

13 Ταῦτα μὲν οὖν καὶ τοιαῦτα παρεκάλεσαν ἀμφό- 20 12 τεροι. ἐπειδὴ δ' ἐκατέροις ἦν εὐτρεπῆ τὰ πρὸς τὸν κίνδυνον, πάλαι τῶν Νομαδικῶν ἱππέων πρὸς ἀλλήλους ἀκροβολιζομένων, τότε παρήγγειλε τοῖς ἐπὶ τῶν ἐλεφάντων ᾿Αννίβας ποιεῖσθαι τὴν ἔφοδον ἐπὶ 2 τοὺς ὑπεναντίους. ἄμα δὲ τῷ πανταχόθεν τὰς σάλ- 25 πιγγας καὶ τὰς βυκάνας ἀναβοῆσαι τινὰ μὲν διαταραχθέντα τῶν θηρίων ἐξ αὐτῆς ὧρμησε παλίσσυτα κατὰ τῶν βεβοηθηκότων τοῖς Καρχηδονίοις Νομάδων *** τῶν περὶ τὸν Μασαννάσαν ταχέως ἐψι-

^{29 ***]} διὰ add. G, διὸ διὰ $\it Ca$, οὖ γενομένου διὰ $\it Hu$, διόπες ὑπὸ $\it BW$ μασσανασσῆν $\it F$, μασσανάσσην $\it S$ $\it ^{8}$, cort.

λώθη τὸ λαιὸν κέρας τῶν Καρχηδονίων. τὰ δὲ 3 λοιπά συμπεσόντα τοῖς τῶν Ῥωμαίων νοοσφομάγοις έν τῷ μεταξὸ χωρίω τῶν παρατάξεων πολλὰ μὲν έπασγε κακά, πολλά δ' έποίει τοὺς ὑπεναντίους, 5 εως δτου πεφοβημένα τὰ μὲν διὰ τῶν διαστημάτων 4 έξέπεσε, δεξαμένων αὐτὰ τῶν Ῥωμαίων ἀσφαλῶς κατά την τοῦ στρατηγοῦ πρόνοιαν, τὰ δ' ἐπὶ τὸ δεξιον μέρος παραφυγόντα διὰ τῶν Ιππέων συνακοντι- 797. ζόμενα τέλος είς τον έξω τόπον των στρατοπέδων 10 έξέπεσεν, ότε δή και Λαίλιος αμα τη περί τους έλέ- 5 φαντας ταραχή συμβαλών ήνάγκασε φυγείν τούς των Καργηδονίων ίππεῖς προτροπάδην. οὖτος μὲν 6 οὖν ἐπέκειτο τοῖς φεύγουσιν ἐκθύμως τὸ δ' ὅμοιον έποίει καὶ Μασαννάσας. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον 7 15 αί φάλαγγες άμφότεραι βάδην άλλήλαις καὶ σοβαρῶς έπήεσαν, πλην των (έκ) της Ίταλίας μετ' 'Αννίβου παραγεγονότων οδτοι δ' έμενον επέχοντες τὸν έξ άργης τόπου. ἐπειδὴ δ' ἐγγὸς ἦσαν ἀλλήλων, οί μὲν 8 'Ρωμαΐοι κατά τὰ πάτρια συναλαλάξαντες καὶ συμ-20 ψοφήσαντες τοῖς ξίφεσι τοὺς θυρεοὺς προσέβαλλον τοῖς ὑπεναντίοις, οί δὲ μισθοφόροι τῶν Καργηδο- 9 νίων άδιάχριτον έποίουν την φωνην και παρηλλαν-900. μένην: οὐ νὰρ πάντων ἦν κατὰ τὸν ποιητὴν δ αὐτὸς θροῦς

ούδ' ζα γῆρυς,

25 άλλη δ' άλλων γλῶσσα, πολύκλητοι δ' έσαν άνδοες, καθάπεο ἀρτίως έξηριθμησάμην.

BW I 74 5 δπου FK 14 μασσανασσής F, μασσανάσσης S⁵, corr. BW 23 Polybius de memoria citans inter se coniungit Homer. Il. IV 437 s. et II 804; itaque Cobetum (Mnemos. 1881, 244) falso mutasse ην in η εν et ὁ αὐτὸς in ὁμὸς patet

13 Πάσης δ' ούσης έκ γειρός και κατ' ἄνδρα τῆς μάχης [διὰ τὸ μὴ δόρασι μηδὲ ξίφεσι χρῆσθαι τοὺς άγωνιζομένους], τη μέν εύγερεία και τόλμη προείχου οί μισθοφόροι τὰς ἀρχάς, καὶ πολλούς κατ-2 ετραυμάτιζον των 'Ρωμαίων, τω δε της συντάξεως 5 αποιβεί και τω καθοπλισμώ πιστεύοντες οι Ψωμαίοι 3 μαλλον ἐπέβαινον είς τὸ πρόσθεν. αμα δὲ τοῖς μεν 'Ρωμαίοις έπομένων και παρακαλούντων των κατόπιν, τοῖς δὲ μισθοφόροις τῶν Καρχηδονίων οὐ συνεγγιζόντων οὐδὲ παραβοηθούντων, άλλ' ἀποδει- 10 4 λιώντων ταϊς ψυγαϊς, πέρας ένέκλιναν οί βάρβαροι, καὶ δόξαντες έγκαταλείπεσθαι προφανώς ὑπὸ τῶν ίδίων, έπιπεσόντες κατά την άποχώρησιν είς τούς 5 έφεστώτας έχτεινον τούτους. δ καλ πολλούς ήνάνκασε των Καρχηδονίων ανδρωδως αποθανείν φο- 15 νευόμενοι γὰρ ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ἐμάγοντο παρὰ την αύτων προαίρεσιν αμα πρός τε τούς ίδίους καὶ 6 πρός τους 'Ρωμαίους. ποιούμενοι δε τον κίνδυνον έκστατικώς καὶ παρηλλαγμένως οὐκ ὀλίγους διέφθει-7 ραν και των ιδίων και των ύπεναντίων, και δή 798. τῷ τοιούτῷ τρόπῷ συνέχεαν ἐπιπεσόντες τὰς τῷν άστάτων σημαίας οί μέντοι των πριγχίπων ήγεμόνες συνθεασάμενοι τὸ γενονὸς ἐπέστησαν τὰς αύτῶν 8 τάξεις. τῶν δὲ μισθοφόρων καὶ τῶν Καρχηδονίων τὸ πλείστον μέρος τὸ μὲν ὑφ' αύτῶν, τὸ δ' ὑπὸ 25 9 τῶν ἀστάτων αὐτοῦ κατεκόπη. τοὺς δὲ διασωζομένους καλ φεύνοντας ούκ εξασε καταμινήναι ταζς δυνάμεσιν 'Αννίβας, άλλα προβαλέσθαι παραγγείλας 901. τοίς έπιστάταις έκώλυσε μή παραδέξασθαι τούς έν-

^{2. 3} dià τ d — dywrifo μ érovg seclusit BW 22 μ èr yà ϱ FS, dè Ca, corr. μ érroi BW

γίζοντας. όθεν ήναγκάσθησαν οδτοι μέν ποιεϊσθαι 10 την αποχώρησιν έπὶ τὰ κέρατα καὶ τὰς έκ τούτων εὐουχωρίας, γενομένου δὲ τοῦ μεταξύ τόπου τῶν 14 καταλειπομένων στρατοπέδων πλήρους αϊματος, φό-5 νου, νεκρών, πολλήν ἀπορίαν παρείζε τώ τών 'Ρωμαίων στρατηγώ τὸ τῆς τροπῆς ἐμπόδιον. ὅ τε γὰρ 2 των νεκρων όλισθος, ως αν αίμοφύρτων καί σωρηδον πεπτωκότων, ή τε των χύδην έρριμμένων δπλων δμοῦ τοῖς πτώμασιν άλογία δυσχερη την δίοδον 10 έμελλε ποιήσειν τοῖς έν τάξει διαπορευομένοις. οὐ 3 μήν άλλά τούς μέν τραυματίας είς τούπίσω τῆς παρατάξεως κομισάμενος, τούς δ' έπιδιώκοντας τῶν άστάτων άνακαλεσάμενος διὰ τῆς σάλπιγγος, τοὺς μέν αὐτοῦ πρὸ τῆς μάγης κατὰ μέσους τοὺς πολε-15 μίους ἐπέστησε, τους δὲ πρίγκιπας καὶ τριαρίους 4 πυκνώσας έφ' έκάτερον τὸ κέρας προάγειν παρήνγειλε διὰ τῶν νεκρῶν. ἐπειδὴ δ' ὑπερβάντες έξ τ ίσου τοῖς ἀστάτοις ἐγένοντο, συνέβαλον αί φάλαγγες άλλήλαις μετὰ τῆς μεγίστης δρμῆς καὶ προθυμίας. 20 όντων δε και τῷ πλήθει και τοῖς φρονήμασι και 6 ταζς άρεταζς και τοζς καθοπλισμοζς παραπλησίων άμφοτέρων, απριτον έπλ πολύ συνέβαινε γενέσθαι την μάγην, εν αὐταῖς ταῖς γώραις εναποθνησκόντων των ανδρών δια φιλοτιμίαν, έως οί περί τον Μα- 7 25 σαννάσαν καὶ Λαίλιον ἀπὸ τοῦ διώγματος τῶν ίππέων ἀνακάμπτοντες [καλ] δαιμονιως είς δέοντα καιρον συνήψαν. ὧν προσπεσόντων τοῖς περί τον 8

¹⁷ διὰ praeter, v. Rei 582 et BW Fleckeis. annal. 1889, 146 22 γενέσθαι FS, γίνεσθαι Di, sed v. Hu Erzähl. Zeitf. XIX 4 s. 24 μασσανασσήν FS, corr. BW I 74

'Αννίβαν κατόπιν οι μεν πλείστοι κατεκόπησαν εν τῆ τάξει, τῶν δε πρὸς φυγὴν δομησάντων ολίγοι μεν τελέως διέφυγον, ᾶτε τῶν ιππέων εν χερσίν 799. 9 ὅντων καὶ τῶν τόπων ἐπιπέδων ὑπαρχόντων. ἔπεσον δε τῶν μεν 'Ρωμαίων ὑπερ τοὺς χιλίους πεντακο- 5 σίους, τῶν δε Καρχηδονίων ὑπερ δισμυρίους, αἰχμάλωτοι δ' ἑάλωσαν οὐ πολὺ τούτων ἐλάττους.

Ή μεν οδυ έπι πασι γενομένη μάχη και τα δλα 902.15 κρίνασα 'Ρωμαίοις διὰ τῶν προειρημένων ἡγεμόνων 2 τοιοῦτον ἔσχε τὸ τέλος μετὰ δὲ τὴν μάχην Πόπλιος 10 μεν έπακολουθήσας και διαρπάσας τον χάρακα των Καργηδονίων αὖτις ἀνεγώρησεν εἰς τὴν ιδίαν παρ-3 εμβολήν. 'Αννίβας δε μετ' δλίγων Ιππέων κατά τὸ συνεγές ποιούμενος την αναγώρησιν είς 'Αδρύμητα διεσώθη, πάντα τὰ δυνατὰ ποιήσας κατὰ τὸν 15 κίνδυνον, όσα τὸν ἀγαθὸν ἔδει στρατηγὸν καὶ πολ-4 λων ήδη πραγμάτων πείραν είληφότα. πρωτον μέν γάρ είς λόγους συνελθών έπειράθη δι' αύτοῦ λύσιν 5 ποιήσασθαι των ένεστώτων τοῦτο δ' έστι τοῦ προειδότος τὰ κατορθώματα, άλλ' ἀπιστοῦντος τῆ τύχη 20 καλ προορωμένου τὰ περλ τὰς μάγας ἐκβαίνοντα 6 παράλογα, μετὰ δὲ ταῦτα συγκαταστὰς εἰς τὸν κίνδυνον ούτως έχρήσατο τοῖς πράγμασιν ώστε μή δυνατον είναι βέλτιον προς 'Ρωμαίους αγώνα συστήσασθαι, παραπλησίω καθοπλισμώ γρώμενον, οὖ τότε 25 7 συνεστήσατ' 'Αννίβας. ούσης γὰρ δυσδιασπάστου τῆς 'Ρωμαίων τάξεως καὶ δυνάμεως, τὸν ἄνδρα συνέβη και καθόλου και κατά μέρη μάχεσθαι πρός πάσας τὰς ἐπιφανείας διὰ τῆς μιᾶς ἐκτάξεως, ἀελ

³ μèν τελέως FS, παντελῶς Di, sed v. ad XII 6b, 8 19 έστιν F

(τῶν) ἔγγιστα τῷ δεινῷ σημαιῶν συνεπιστρεφουσῶν πρός τὸ δεόμενον. Ετι δὲ τοῦ καθοπλισμοῦ σκέπην 8 καί θράσος παρασκευάζοντος καί διὰ τὸ μέγεθος τοῦ θυρεοῦ καὶ τὴν τῆς μαχαίρας ὑπομονὴν τῶν 5 πληγῶν, δύσμαχοι γίνονται καὶ δυσκαταγώνιστοι διά τὰς προειρημένας αίτίας. άλλ' δμως πρὸς ἕκα-16 στα τούτων ούτως ενδεχομένως 'Αννίβας εκ των κατὰ λόγον ήρμόσατο παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ώσθ ύπερβολήν μή καταλιπεΐν. τὸ μέν γὰρ τῶν έλεφάν- 2 10 των πλήθος έξ αὐτής παρεσκευάσατο καὶ τότε προεβάλετο γάριν τοῦ συνταράξαι καὶ διασπάσαι τὰς 903. τάξεις των ύπεναντίων τούς δὲ μισθοφόρους προ- 3 έταξε καὶ τοὺς Καργηδονίους έθηκε μετὰ τούτους 800. ενεκα τοῦ προεκλῦσαι μεν τῷ κόπῳ τὰ σώματα τῶν 15 πολεμίων, άχρειῶσαι δὲ τὰς ἀχμὰς τῶν ὅπλων διὰ τὸ πλήθος τῶν φονευομένων, ἀναγκάσαι δὲ τοὺς Καρχηδονίους μέσους δυτας μένειν καλ μάχεσθαι κατά τὸν ποιητήν

όφρα και ούκ έθέλων τις άναγκαίη πολεμίζοι.

τοὺς δὲ μαχιμωτάτους καὶ στασιμωτάτους τῶν ἀν- 4 δρῶν ἐν ἀποστάσει παρενέβαλε χάριν τοῦ προορωμένους ἐκ πολλοῦ τὸ συμβαΐνον καὶ διαμένοντας ἀκεραίους τοῖς τε σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς σὺν καιρῷ χρήσασθαι ταῖς σφετέραις ἀρεταῖς. εἰ δὲ πάντα τὰ δ δυνατὰ ποιήσας πρὸς τὸ νικᾶν ἐσφάλη τὸν πρὸ τούτου χρόνον ἀήττητος ὥν, συγγνώμην δοτέον. ἔστι μὲν γὰρ ὅτε καὶ ταὐτόματον ἀντέπραξε ταῖς 6

¹⁰ προεβάλλετο S*, προεβάλετο F (idem correxerat Be)
19 Hom. II. IV 300 27 ἔστι — p. 286, 8 ἀντέτυχε Suid.
s. v. ἐπιβολή et partim s. v. ἐσθλός 27 ἔστιν F

έπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδοῶν, ἔστι δ' ὅτε πάλιν κατὰ τὴν παροιμίαν

έσθλὸς έων άλλου κρείττονος ἀντέτυχεν.

δ δή και τότε γεγονέναι περί έκεινου φήσειευ ἄν τις.—
17 Τὰ γὰρ ὑπεραίρουτα τὴν κοινὴν συνήθειαν τῶν 5 παρ' ἐνίοις ἐθισμῶν, ὅταν μὲν αὐτοπαθῶς δόξη γίνεσθαι διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμπτωμάτων, ἔλεον ἐκκαλεῖται παρὰ τοῖς ὁρῶσι και τοῖς ἀκούουσι, και
2 συγκινεῖ πως ἕκαστον ἡμῶν ὁ ξενισμός ἐπὰν δὲ φαίνηται γοητείας χάριν και καθ' ὑπόκρισιν γί- 10 νεσθαι τὸ τοιοῦτον, οὐκ ἔλεον, ἀλλ' ὀργὴν ἔξεργά-

τοὺς πρεσβευτὰς τῶν Καρχηδονίων. —
Ο δὲ Πόπλιος διὰ βραχέων ἤρξατο λέγειν πρὸς
αὐτούς, ὡς ἐκείνων μὲν χάριν οὐδὲν ὀφείλουσι ποι- 15
εῖν φιλάνθρωπον, ὁμολογούντων αὐτῶν διότι καὶ

ζεται καὶ μιτος. δ καὶ τότε συνέβη γενέσθαι περί

τον πόλεμον έξ άρχης έπενέγκαιεν 'Ρωμαίοις, παρά 904. τὰς συνθήκας έξανδραποδισάμενοι τὴν Ζακανθαίων πόλιν, καὶ πρώην παρασπονδήσαιεν, άθετήσαντες

4 τοὺς ὅρκους καὶ τὰς ἐγγράπτους ὁμολογίας· αὐτῶν №
δὲ χάριν ἔφησε καὶ τῆς τύχης καὶ τῶν ἀνθρωπίνων
κεκρίσθαι σφίσι πράως χρῆσθαι καὶ μεγαλοψύχως

5 τοῖς πράγμασι. φανήσεσθαι δὲ τοῦτο κἀκείνοις ἔφησεν, ἐὰν ὀρθῶς διαλαμβάνωσι περὶ τῶν ἐνεστώ-801.

³ v. Crusium Philol. 1889, 178 ss. et Scalam Die Stud. d. Pol. I 76 ann. 1 4 des. F fol. 238 extr.

E f fol. 238° extr., F¹ add. in marg.: π τοῦ uἡ κατεπτοημένως ποιεῖν τὰς ἐντεύξεις 8 ὁρῶσιν F 13 des.
 F fol. 239° prim. 14 F fol. 239° prim. 21 ἔφασαν
 FS, ἔφησε Rei 584, nisi forte ἔφησεν est Polybianum

των οὐ γὰρ εἶ τι πάσχειν ἢ ποιεῖν ἢ διδόναι σφίσιν ἐπιταχθήσεται, τοῦτο δεῖν νομίζειν δεινόν, ἀλλ' εἴ τι συγχωρηθήσεται φιλάνθρωπον, τοῦτο μᾶλλον ἡγεῖσθαι παράδοξον, ἐπείπερ ἡ τύχη παρελομένη τὸν 6 δελεον αὐτῶν καὶ τὴν συγγνώμην διὰ τὴν σφετέραν ἀδικίαν ὑποχειρίους πεποίηκε τοῖς ἐχθροῖς. ταῦτα 7 δ' εἰπὼν ἔλεγε τὰ φιλάνθρωπα τὰ διδόμενα, καὶ πάλιν ὰ δέον ἦν ὑπομένειν αὐτούς.

Ήν δὲ τὰ κεφάλαια τῶν προτεινομένων ταῦτα. 18 10 πόλεις έχειν κατά Λιβύην ας και πρότερον είχον η τον τελευταίον πόλεμον έξενεγκείν Ρωμαίοις, καλ γώραν ην και το παλαιον είγον, κτήνη και σώματα καὶ τὴν ἄλλην ὕπαρξιν, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης 2 άσινεζε Καργηδονίους ύπάρχειν, έθεσι και νόμοις 15 γρῆσθαι τοῖς ίδίοις, ἀφρουρήτους ὅντας. ταῦτα μέν 3 οὖν ἦν τὰ φιλάνθρωπα, τὰ δ' ἐναντία τούτοις πάλιν τὰ κατὰ τὰς ἀνογὰς ἀδικήματα νενόμενα πάντα Καργηδονίους αποκαταστήσαι Ρωμαίοις, τούς αίγμαλώτους και δραπέτας έκ παντός αποδούναι τού 20 γρόνου, τὰ μαχρὰ πλοῖα παραδοῦναι πάντα πλὴν δέκα τριήρων, δμοίως καλ πάντας τους έλέφαντας. 4 πόλεμον μηδενί των έξω της Λιβύης έπιφέρειν καθόλου μηδε των έν τη Λιβύη χωρίς της 'Ρωμαίων γνώμης οίκίας καὶ χώραν καὶ πόλεις, καὶ εί τι 5 25 έτερον έστι Μασαννάσου τοῦ βασιλέως ἢ τῶν προ-

² δεί S, δείν FK (idem correxerat Rei 584) 9 πεφάλαια F (non πεφάλαι) 12 καὶ addendum esse ante πτήτη coni. Sch 21 περί FS, corr. πάντας Rei 584 (v. Liv. XXX 87, 4. Appian. Pun. 54, 1) 24 καὶ εἶ] neque hic neque alii (288, 2. 3. 9) hiatus sunt offensioni, v. Hu Philol. 1859, 290 s. et BW Fleckeis, annal. 1889, 680 ann. 31 25 μασσανάσσον FS², corr. BW I 74

γόνων έντὸς τῶν ἀποδειχθησομένων ὅρων αὐτοζς 6 πάντα ἀποδοῦναι Μασαννάσα σιτομετρήσαί τε την δύναμιν τριμήνου καὶ μισθοδοτήσαι μέχρι αν έκ 7 'Ρώμης ἀντιφωνηθή τι κατὰ τὰς συνθήκας' έξενεγκεῖν 905. ἀργυρίου τάλαντα μύρια Καργηδονίους εν ετεσι πεν- 5 τήκοντα, φέροντας καθ' εκαστον ένιαυτὸν Εὐβοϊκά 8 τάλαντα διακόσια. δμήρους δοῦναι πίστεως χάριν έκατὸν οθς ἂν προγράψη τῶν νέων δ στρατηγὸς των 'Ρωμαίων, μη νεωτέρους τετταρεσκαίδεκα έτων μηδε πρεσβυτέρους τριάκοντα.

Ταῦτα μεν οὖν δ στρατηγὸς εἶπε τῶν Ῥωμαίων 19 τοις πρεσβευταίς οι δ' ακούσαντες ήπείγοντο καί 2 διεσάφουν τοῖς έν τῆ πατρίδι. καθ' δυ δή καιρὸν λέγεται, μέλλοντός τινος των έκ της γερουσίας άντιλέγειν τοῖς προτεινομένοις καὶ καταρχομένου, 15 προελθόντα τὸν 'Αννίβαν κατασπάσαι τὸν ἄνθρωπον 802. 3 άπὸ τοῦ βήματος. τῶν δὲ λοιπῶν έξορνισθέντων διά τὸ παρά τὴν συνήθειαν αὐτὸν τοῦτο πράξαι, πάλιν του 'Αννίβαν αναστάντα φασίν άγνοεῖν (μέν δμολογήσαι, δείν δέ) συγγνώμην έγειν, εί τι παρά 20 τούς έθισμούς πράττει, γινώσκοντας ότι την μέν έξοδον έχ τῆς πατρίδος ένναέτης ὢν ποιήσαιτο, πλείω δε των πέντε και τετταράκοντ' έτων έχων είς αὐτὴν 4 έπανήκει. διόπερ ήξίου μή τοῦτο σκοπείν, εί τι παραπέπαικε τῆς συνηθείας, πολύ δὲ μᾶλλον, εί 25

² μασσανασσήι F, μασσανάσση St, corr. BW I 74 4 F³ add. in marg.: σημείωσαι 9 πεσσαφεσκαίδεκα FS, τεσσαφωνκαίδεκα Be, τεττάφων και δέκα Di I 46, sed v. XII 18, 4 et Kuehner-Blass Ausf. Gramm. d. gf. Spr. I 626 ann. 1 12 πρεσβύταισ FS, corr. K 13 δη ex δε F^3 19 $\mu \epsilon \nu$ — 20 δε add. Hu partim secutus Rei 584 s., pro his super versum add. $\pi \alpha l$ F^8 , idem in contextu S

τοῖς τῆς πατρίδος πράγμασιν ἀληθινῶς συμπάσχει: διά γάρ ταθτα καὶ νῦν είς τὴν άλογίαν έμπεπτωκένει ταύτην. θαυμαστόν γάρ αὐτῷ φανῆναι καί 5 τελέως έξηλλαγμένου, εί τις υπάρχων Καργηδόνιος 5 καὶ συνειδώς τὰ βεβουλευμένα καὶ κοινῆ τῆ πατρίδι καὶ κατ' ίδιαν έκάστοις ήμων κατά 'Ρωμαίων ού προσκυνεί την τύχην, εί γεγονώς ύποχείριος τοιούτων τυγγάνει φιλανθρώπων οθς εί τις όλίγαις 6 πρότερον ήμέραις ήρετο πόσ έλπίζουσι πείσεσθαι 10 την πατρίδα πρατησάντων Ρωμαίων, οὐδ' ἂν εἰπεῖν οίοι τ' ήσαν διὰ τὸ μέγεθος και την υπερβολην τῶν προφαινομένων αὐτοῖς κακῶν. διόπερ ἡξίου 7 καλ νῦν μηδ' ἐπλ λόγον ἄγειν, ἀλλ' δμοθυμαδὸν 906. δεξαμένους τὰ προτεινόμενα θύειν τοῖς θεοίς, καί 15 πάντας εύχεσθαι βεβαιώσαι ταῦτα τὸν δῆμον τῶν 'Ρωμαίων. φανέντος δε φρονίμως αὐτοῦ καὶ τοῖς 8 καιροίς οίκείως συμβουλεύειν, έδοξε ποιείσθαι τάς συνθήκας έπλ τοῖς προειρημένοις. καλ τὸ μὲν συν- 9 έδριον παραυτίκα πρεσβευτάς έξέπεμπε τούς άνθ-20 ομολογησομένους ύπερ τούτων.

II. RES MACEDONIAE ET GRAECIAE.

Τοῦτο δὲ τίς οὐκ ἀν θαυμάσειε, πῶς, ὅτε μὲν 20 αὐτὸς ὁ Πτολεμαίος ζῶν οὐ προσεδείτο τῆς τούτων ἐπικουρίας, ἕτοιμοι βοηθείν ἡσαν, ὅτε δ' ἐκείνος μέτ- 2 .

⁹ πότ' F(S), τί ποτ' Ur 179b, πόσα coni. Sch, corr. BW
20 ὁπὲς (compendio non ita usitato exaratum in F, v.
Gardthausenum griech. Paläogr. p. 260 et T. W. Allenum
Notes on Abbreviations in Greek Manuscripts Oxon. 1889
tabul. IX sub ὁπὲς compendium quartum), ὡς S, om. K,
πεςὶ Ur 179b vulgo des. F fol. 240v prim. 22 F fol.
240v prim.

ήλλαξε καταλιπών παιδίον νήπιον, φ κατά φύσιν άμφοιν επέβαλλε συσσώζειν την βασιλείαν, τότε παρακαλέσαντες άλλήλους Φρμησαν έπλ τὸ διελόμενοι την τοῦ παιδός άρχην έπανελέσθαι τὸν άπολελειμ-3 μένον, οὐδ' οὖν, καθάπερ οἱ τύραννοι, βραγείαν δή 5 τινα προβαλλόμενοι της αίσχύνης πρόφασιν, άλλ' 808. έξ αὐτῆς ἀνέδην καὶ θηριωδῶς οὕτως ώστε προσοφλείν τον λεγόμενον των ίχθύων βίον, έν οίς φασιν δμοφύλοις ούσι την τοῦ μείονος ἀπώλειαν 4 τῷ μείζουι τροφὴν γίνεσθαι καὶ βίου. ἐξ ὧν τίς 10 ούκ αν έμβλέψας οίον είς κάτοπτρον είς την συνθήκην ταύτην αὐτόπτης δόξειε γίνεσθαι τῆς πρὸς τούς θεούς άσεβείας και της πρός τούς άνθρώπους ώμότητος, έτι δε της ύπερβαλλούσης πλεονεξίας των δ προειρημένων βασιλέων; οὐ μὴν ἀλλὰ τίς οὐκ ἂν 16 είκότως τη τύχη μεμψάμενος έπὶ τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων έν τούτοις άντικαταλλανείη, διότι έκείνοις μεν επέθηκε μετά ταῦτα την άρμόζουσαν δίκην, τοις δ' έπιγενομένοις έξέθηκε κάλλιστον υπόδειγμα πρός (έπ)ανόρθωσιν τον των προειρημένων βασιλέων 20 6 παραδειγματισμόν; έτι γὰρ αὐτῶν παρασπονδούντων 907. μεν άλλήλους, διασπωμένων δε την τοῦ παιδός άρχήν, ἐπιστήσασα 'Ρωμαίους, ἁκείνοι κατὰ τῶν πέλας έβουλεύσαντο παρανόμως, ταῦτα κατ' έκείνων δι-7 καίως ἐκύρωσε καὶ καθηκόντως. παραυτίκα γὰρ έκά- 25 τεροι διὰ τῶν ὅπλων ἡττηθέντες οὐ μόνον έχωλύθησαν της των άλλοτρίων έπιθυμίας, άλλα και συγκλεισθέντες είς φόρους υπέμειναν 'Poμαίοις το προσ-

¹¹ els ante την del Bentenus observ. crit. in Polyb. p. 46 s. 20 ἀνόρθωσιν FS, διόρθωσιν Wundererus coni. Polyb. p. 4 s., corr. Ca 23 & έπείνοι FS*, corr. Hu Philol. 1859, 814

ταττόμενον (ποιείν). τὸ τελευταΐον ἐν πάνυ βραχεῖ 8 χρόνφ τὴν μὲν Πτολεμαίου βασιλείαν ἡ τύχη διάρθωσε, τὰς δὲ τούτων δυναστείας καὶ τοὺς διαδόχους τοὺς μὲν ἄρδην ἀναστάτους ἐποίησε καὶ πανω5 λέθρους, τοὺς δὲ μικροῦ δεῖν τοῖς αὐτοῖς περιέβαλε συμπτώμασι. —

Οτι Μολπαγόρας τις ήν παρὰ τοῖς Κι(αν)οῖς, 21 ἀνὴρ καὶ λέγειν καὶ πράττειν ἰκανός, κατὰ δὲ τὴν αῖρεσιν δημαγωγικὸς καὶ πλεονέκτης. ὅς πρὸς χάριν 2 10 ὁμιλῶν τῷ πλήθει καὶ τοὺς εὐκαιροῦντας τοῖς βίοις ὑποβάλλων τοῖς ὅχλοις, καὶ τινὰς μὲν εἰς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας τὰς τούτων δημεύων καὶ διαδιδοὺς τοῖς πολλοῖς, ταχέως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ περιεποιήσατο μοναρχικὴν έξ-15 ουσίαν. —

Κιανοί μεν ούν περιέπεσον τηλικαύταις συμφο- 8 ραϊς ούχ ούτως διὰ τὴν τύχην οὐδε διὰ τὴν τῶν 804. πέλας ἀδικίαν, τὸ δὲ πλεῖον διὰ τὴν αὐτῶν ἀβουλίαν καὶ κακοπολιτείαν, προάγοντες ἀεὶ τοὺς χει- 4 ροίστους καὶ κολάζοντες τοὺς ἐναντιουμένους τούτοις, ἴνα διαιρῶνται τὰς ἀλλήλων οὐσίας, εἰς ταύτας οἶον δ ἐθελοντὴν ἐνέπεσον τὰς ἀτυχίας, εἰς ὰς οὐκ οἶδ ὅπως πάντες ἄνθρωποι προφανῶς ἐμπίπτοντες οὐ δύνανται λῆξαι τῆς ἀνοίας, ἀλλ' οὐδε βραχὸ δια- 25 πιστῆσαι [δάδιον], καθάπερ ἔνια τῶν ἀλόγων ζώων. 908. ἐκεῖνα γὰρ οὐ μόνον ἐὰν αὐτά που δυσχρηστήση 6

⁶ des. F fol. 241^r med. 7 P 65, 1 Va, Suid. s. v. Μολπαγόφας, δημαγωγικός 15 des. P 65, 7 Va, add. Suid. s. v. δημαγωγικός eum esse a nonnullis occisum 16 F fol. 241^r med. 22. 23 inc. M 57, 17 H.: "Οτι εἰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἀτυχίας προφανῶς οὐκ οἰδ' ὅπως ἐμπ πάντε . ἄνοι οὐ δύνανται cet.

περί τὰ δελέατα καὶ τὰς ἄρκυς, ἀλλὰ κὰν ἔτερον ἔδη κινδυνεῦον, οὐκ ὰν ἔτι ῥαδίως αὐτὰ προσαγάγοις πρὸς οὐδὲν τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον τοποκτεύει καὶ παντὶ τῷ φαινομένφ διαπιστεῖ. οἱ δ΄ ἄνθρωποι τὰς μὲν ἀκούοντες ἀπολλυμένας πόλεις 5 ἄρδην τῷ προειρημένῳ τρόπῳ, τὰς δ΄ ἀκμὴν ὁρῶντες, ὅμως, ὅταν τις χρησάμενος τῷ πρὸς χάριν λόγῳ προτείνη τὴν ἐλπίδα τῆς ἐξ ἀλλήλων ἐπανορθώσεως, 8 προσίασι πρὸς τὸ δέλεαρ ἀνεπιστάτως, σαφῶς εἰδότες ὅτι τῶν τὰ τοιαῦτα δελέατα καταπιόντων οὐδεὶς 10 οὐδέποτε σέσωσται, πᾶσι δ΄ ὁμολογουμένως ὅλεθρον ἐπήνεγκαν αἱ τοιαῦται πολιτεῖαι.

Ο δε Φίλιππος κύριος γενόμενος τῆς πόλεως 22 περιγαρής ήν, ως καλήν τινα καλ σεμνήν πράξιν έπιτετελεσμένος και βεβοηθηκώς μέν προθύμως τω 15 κηδεστή, καταπεπληγμένος δὲ πάντας τοὺς άλλοτοιάζοντας, σωμάτων δε και χρημάτων εύπορίαν έκ 2 τοῦ δικαίου περιπεποιημένος. τὰ δ' ἐναντία τούτοις ού καθεώρα, καίπερ όντα προφανή, πρώτον μέν (ώς) οὐκ ἀδικουμένω, παρασπονδοῦντι δὲ τῶ κη- 20 3 δεστή τους πέλας έβοήθει, δεύτερον ὅτι πόλιν Ἑλληνίδα περιβαλών τοξς μεγίστοις άτυχήμασιν άδίκως έμελλε πυρώσειν την περί αὐτοῦ διαδεδομένην φήμην ύπλο τῆς είς τοὺς φίλους ώμότητος, έξ ἀμφοῖν δὲ δικαίως καὶ κληρονομήσειν παρὰ πᾶσι τοῖς Ελλησι 25 4 την έπ' ἀσεβεία δόξαν, τρίτον ως ένυβρίκει τοῖς άπὸ τῶν προειρημένων πόλεων πρεσβευταῖς, οί παρήσαν έξελούμενοι τοὺς Κιανοὺς έκ τῶν περιεστώ-909, των κακών, ύπὸ δ' έκείνου παρακαλούμενοι καὶ δια-805.

¹² πολιτεία: des. M 57, 29 H. 13 inc. P 65, 8 Va: "Οτι δ φίλιππος κύριος γενόμενος τῆς τῶν κιανῶν πόλεως cet.

γελώμενοι καθ' ήμέραν (ήναγκάσθησαν) αὐτόπται γενέσθαι τούτων, ών ημιστ' αν έβουλήθησαν, πρός 5 δε τούτοις ότι τους Ροδίους ούτως απετεθηριώκει τότε πρός αύτον ώστε μηδένα λόγον έτι προσίεσθαι 5 περί Φιλίππου, και γάρ ή τύχη πρός γε τοῦτο τὸ 23 μέρος αὐτῷ συνήργησε προφανῶς. ὅτε γὰρ ὁ πρε- 2 σβευτής έν τῷ θεάτρω τὸν ἀπολογισμὸν ἐποιεῖτο πρός τους 'Ροδίους, έμφανίζων την του Φιλίππου μεγαλοψυτίαν, καὶ διότι τρόπον τινὰ κρατών ήδη 10 τῆς πόλεως δίδωσι τῷ δήμῳ τὴν χάριν ταύτην, ποιεῖ δε τοῦτο βουλόμενος έλεγξαι μεν τὰς τῶν ἀντιπραττόντων αὐτῶ διαβολάς, φανερὰν δὲ τῆ πόλει καταστήσαι την αύτοῦ προαίρεσιν και παρήν τις 3 έκ κατάπλου πρός τὸ πρυτανείου ἀναγγέλλων τὸν 15 έξανδραποδισμόν τῶν Κιανῶν καὶ (τὴν) ἀμότητα τοῦ Φιλίππου την έν τούτοις γεγενημένην, ώστε 4 τοὺς 'Ροδίους, ἔτι μεταξὺ τοῦ πρεσβευτοῦ τὰ προειρημένα λέγοντος, έπει προελθών δ πρύτανις διεσάφει τὰ προσηγγελμένα, μή δύνασθαι πιστεῦσαι 20 διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀθεσίας. Φίλιππος μεν 5 οὖν, παρασπονδήσας οὐχ οὕτως Κιανοὺς ὡς έαυτόν, είς τοιαύτην άγνοιαν ή και παράπτωσιν τοῦ καθήποντος ήπεν ώστ' έφ' οίς έχρην αίσχύνεσθαι καθ' ύπερβολήν, έπι τούτοις ώς καλοίς σεμνύνεσθαι και 25 μεγαλαυχεῖν δ δὲ τῶν 'Ροδίων δῆμος ἀπὸ ταύτης 6 της ημέρας ως περί πολεμίου διελάμβανε του Φιλίππου, καλ πρός τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐποιεῖτο τὰς παρασκευάς. παραπλήσιον δε και τοις Αιτωλοίς 7 μίσος έχ ταύτης της πράξεως ένειργάσατο πρός 30 αύτον. ἄρτι γὰρ διαλελυμένος και τὰς γεῖρας έκ- 8 τείνων πρός τὸ έθνος. οὐδεμιάς προφάσεως έγγινο-14*

- μένης, φίλων ὑπαρχόντων καὶ συμμάχων Αἰτωλῶν, 910. 9 Λυσιμαχέων, Καλχηδονίων, Κιανῶν, βραχεῖ χρόνφ πρότερον, πρῶτον μὲν προσηγάγετο τὴν Λυσιμαχέων πόλιν, ἀποσπάσας ἀπὸ τῆς τῶν Αἰτωλῶν συμμαχίας, δευτέραν δὲ τὴν Καλχηδονίων, τρίτην δὲ τὴν Κια- 5 νῶν ἐξηνδραποδίσατο, στρατηγοῦ παρ' Αἰτωλῶν ἐν αὐτῆ διατρίβοντος καὶ προεστῶτος τῶν κοινῶν
 - 10 Προυσίας δέ, καθὸ μὲν ἡ πρόθεσις αὐτοῦ συντε-806. λείας ἔτυχε, περιχαρὴς ἦν, καθὸ δὲ τὰ μὲν ἄθλα τῆς ἐπιβολῆς ἕτερος ἀπέφερεν, αὐτὸς δὲ πόλεως 10 οἰκόπεδον ἔρημον ἐκληρονόμει, δυσχερῶς διέκειτο, ποιεῖν δ' οὐδὲν οἶός τ' ἦν. —
 - 24 °Οτι Φίλιππος κατὰ τὸν ἀνάπλουν ἔτερον ἐφ' ἐτέρφ παρασπόνδημα μεταχειριζόμενος προσέσχε περὶ μέσον ἡμέρας πρὸς τὴν τῶν Θασίων πόλιν, καὶ ταύ- 15 την φιλίαν οὖσαν ἐξηνδραποδίσατο. —
 - 2 Θάτιοι εἶπον πρὸς Μητρόδωρον τὸν Φιλίππου στρατηγὸν παραδούναι τὴν πόλιν εἰ διατηρήτοι αὐτοὺς ἀφρουρήτους, ἀφορολογήτους, ἀνεπισταθμεύτους, νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις. —
 - 3 Συγχωρείν τον βασιλέα Θασίους ἀφρουρήτους, ἀφορολογήτους, ἀνεπισταθμεύτους, νόμοις χρήσθαι τοις ίδίοις. ἐπισημηναμένων δὲ μετὰ κραυγής πάντων τὰ ξηθέντα παρήγαγον τὸν Φίλιππον εἰς τὴν πόλιν.—
- 4 (24*) Ισως μέν γὰρ πάντες οί βασιλεῖς κατὰ τὰς πρώ-

⁷ ποινῶν: des. P, perg. F 12 des. F fol. 242 extr.
13—16 P 65, 11 ss. Va 17—20 Suid. s. v. ἀφρουρήτως 21—25 Suid. s. v. ἀνεπισταθμεύτους, ἀσταθμεύτους 26 M 57, 29 H. 'loquitur fortasse Polybius de Philippo, Macedonum rege penultimo, qui in regni primordiis optimus fuit et laudatissimus princeps, deinde pes-

τας άρχὰς πᾶσι προτείνουσι τὸ τῆς ἐλευθερίας ὅνομα καὶ φίλους προσαγορεύουσι καὶ συμμάχους (τοὺς) κοινωνήσαντας σφίσι τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, καθικό911. μενοι δὲ τῶν πράξεων παρὰ πόδας οὐ συμμαχικῶς,
δ ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται τοῖς πιστεύσασι. διὸ καὶ δ (3)
τοῦ μὲν καλοῦ διαψεύδονται, τοῦ δὲ παραυτὰ συμφέροντος ὡς ἐπίπαν οὐκ ἀποτυγχάνουσι. τὸ δ΄ ἐπι- 6
βαλλόμενον τοῖς μεγίστοις καὶ περιλαμβάνοντα ταῖς
ἐλπίσι τὴν οἰκουμένην καὶ πάσας ἀκμὴν ἀκεραίους
10 ἔχοντα τὰς ἐπιβολὰς εὐθέως ἐν τοῖς ἐλαχίστοις καὶ
πρώτοις τῶν ὑποπιπτόντων ἐπικηρύττειν ᾶπασι τὴν
ἀθεσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀβεβαιότητα πῶς οὐκ ἄν
δόξειεν ἀλόγιστον εἶναι καὶ μανικόν;

III. RES AEGYPTI.

15 Οτι έπει πάσας καθ' εκαστον έτος τὰς κατάλ- 24° ληλα πράξεις γενομένας κατὰ τὴν οἰκουμένην έξη- (24°,4) γούμεθα, δῆλον ὡς ἀναγκαϊόν έστι τὸ τέλος ἐπ' ἐνίων πρότερον ἐκφέρειν τῆς ἀρχῆς, ἐπειδὰν πρό- 807. τερος ὁ τόπος ὑποπέση κατὰ τὸν τῆς ὅλης ὑποθέ- 20 σεως μερισμὸν καὶ κατὰ τὴν τῆς διηγήσεως ἔφοδον ὁ τὴν συντέλειαν τῆς πράξεως ἔχων τοῦ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐπιβολὴν περιέχοντος. —

Ότι Σωσίβιος ὁ ψευδεπίτροπος Πτολεμαίου έδό-25. κει γεγονέναι σκεύος ἀγχίνουν καὶ πολυχοόνιον, ἔτι 25 δὲ κακοποιὸν ἐν βασιλεία, καὶ πρώτφ μὲν ἀρτῦσαι 2 φόνον Λυσιμάχφ, δς ἡν υίδς Αρσινόης τῆς Λυσι-

simus evasit' Maius; v. IV 77. VII 11 (12) 18 des. M 58, 7 H. 15—22 M 58, 8—58, 18 H. 23—p. 298, 5 P 65, 15 ss. Va 25 καὶ πρῶτον — 26 'Αρσινόης: Suid. s. v. ἀνεθυμιᾶτο

μάχου καὶ Πτολεμαίου, δευτέρφ δὲ Μάγα τῷ Πτολεμαίου καὶ Βερενίκης τῆς Μάγα, τρίτη δὲ Βερενίκη τῆ Πτολεμαίου μητρὶ τοῦ Φιλοπάτορος, τετάρτφ Κλεομένει τῷ Σπαρτιάτη, πέμπτη δυγατρὶ Βερενίκης 'Αρδινόη. —

(25°) 3 Μετὰ δ' ἡμέρας τρεῖς ἢ τέτταρας ἐν τῷ μεγίστῷ περιστύλῷ τῆς αὐλῆς οἰκοδομήσαντες βῆμα συνεκά-λεσαν τοὺς ὑπασπιστὰς καὶ τὴν θεραπείαν, ἅμα δὲ τούτοις τοὺς πεζῶν καὶ τοὺς ἱππέων ἡγεμόνας.

- 912. 4 (2) άθροισθέντων δὲ τούτων ἀναβὰς 'Αγαθοκλῆς καὶ 10 Σωσίβιος ἐπὶ τὸ βῆμα πρῶτον μὲν τὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν τῆς βασιλίσσης θάνατον ἀνθωμολογήσαντο καὶ τὸ πένθος ἀνέφηναν τοῖς πολλοῖς κατὰ 5 τὸ παρ' αὐτοῖς ἔθος. μετὰ δὲ ταῦτα διάδημα τῷ παιδὶ περιθέντες ἀνέδειξαν βασιλέα, καὶ διαθήκην 15 τινὰ παρανέγνωσαν πεπλασμένην, ἐν ἡ γεγραμμένον ἡν ὅτι καταλείπει τοῦ παιδὸς ἐπιτρόπους ὁ βασιλεὺς
 - 6 (3) 'Αγαθοκλέα καὶ Σωσίβιον' καὶ παρεκάλουν τοὺς ἡγεμόνας εὐνοεῖν καὶ διαφυλάττειν τῷ παιδὶ τὴν ἀρχήν ἐπὶ δὲ τούτοις δύο κάλπιδας ἀργυρᾶς εἰσήνεγ- νο καν, ὡς τῆς μὲν μιᾶς ἐγούσης τὰ τοῦ βασιλέως
 - 7 (4) όστα, τῆς δ' ἐτέρας τὰ τῆς 'Αρσινόης' εἶχε δ' ἡ μὲν μία κατ' ἀλήθειαν τὰ τοῦ βασιλέως, ἡ δ' ἐτέρα πλήρης ἦν ἀρωμάτων. ταῦτα δὲ ποιήσαντες εὐθέως ἐπετέλουν τὴν ἐκφοράν. ἐν ῷ καιρῷ πᾶσι τὰ κατὰ 25

8 (5) τὴν 'Αρσινόην συνέβη γενέσθαι δῆλα. τοῦ γὰρ θανάτου φωτισθέντος ὁ τρόπος ἐπεζητεϊτο τῆς ἀπωλείας οὐκ οὔσης δὲ προφάσεως ἄλλης οὐδεμιᾶς,

⁶ Q fol. 1887, v. Muelleri F. H. G. II, XXVII ss. et Federi exc. e Pol. Diod. cet. Darmstad. 1848—55 p. 1 ss. 10 ἀναβάς] v. Bernhardy Wiss. Synt. p. 415 ss.

της άληθινης φήμης προσπεπτωκυίας, άκμην δ' άμφισβητουμένης, τὸ κατ' άλήθειαν γεγονός έν ταῖς έκάστων γνώμαις έπεσφραγίσθη. διὸ καὶ συνέβη μεγάλην γενέσθαι την σύγχυσιν τῶν ὅχλων. τοῦ 9 (6) 5 μεν γαρ βασιλέως ούθεις ούθένα λόγον έποιείτο, περί δὲ τῆς 'Αρσινόης, ἀνανεούμενοι τινὲς μὲν τὴν δοφανίαν αὐτῆς. Ενιοι δὲ τὴν έξ ἀρχῆς ἐν τῷ ζῆν ύβριν, ην υπέμεινε, και την αίκιαν, σύν δε τούτοις τὸ περί την τελευτην ἀτύχημα, είς τοσαύτην παρά-10 στασιν ενέπιπτον και δυσθυμίαν ώστε πλήρη γενέσθαι την πόλιν στεναγμού, δακρύων, οίμωγης απαταπαύστου. ταῦτα δ' ην τοῖς ὀρθώς λογιζο- 10 (7) μένοις ούχ ούτω τῆς πρὸς Αρσινόην εὐνοίας τεκμήρια, πολύ δὲ μᾶλλον τοῦ πρὸς τοὺς περί τὸν 15 Αγαθοκλέα μίσους δ δὲ προειρημένος, ἐπειδή τὰς 11 (8) 918. ύδρίας είς τούς βασιλικούς οίκους έθηκε, παραγγείλας ἀποθέσθαι τὰ φαιά, πρώτον μεν διμήνου τὰς δυνάμεις ώψωνίασε, πεπεισμένος το παρά τοῖς πολλοίς μίσος αμβλύνειν δια της πρός το λυσιτελές 20 δρμής αὐτῶν, εἰτ ἐπεξώρχισε τὸν δρχον δυ ήσαν δμνύειν είδισμένοι κατά τὰς ἀναδείξεις τῶν βασιλέων. έξαπέστειλε δε και Φιλάμμωνα τον έπιστάντα 12 (9) τῷ τῆς 'Αρσινόης φόνω, ποιήσας αὐτὸν Λιβυάρχην τῶν κατὰ Κυρήνην τόπων, τὸ δὲ παιδίον ἐνεχείρισε 25 ταίς περί την Οἰνάνθην καὶ Αγαθόκλειαν. μετὰ δὲ 13(10) ταῦτα Πέλοπα μεν έξέπεμψε του Πέλοπος είς την 'Ασίαν πρός 'Αντίσχου του βασιλέα, παρακαλέσουτα συντηρείν την φιλίαν και μη παραβαίνειν τάς πρός τον του παιδός πατέρα συνθήκας, Πτολεμαΐον δέ 30 του Σωσιβίου προς Φίλιππου τά τε περί τῆς έπιγαμίας συνθησόμενον και παρακαλέσοντα βοηθείν,

έὰν δλοσγερέστερον αὐτοὺς 'Αντίοχος ἐπιβάληται 14 παρασπονδείν. προεγειρίσατο δε και Πτολεμαΐον τον 'Ανησάργου πρεσβευτήν προς 'Ρωμαίους, ούχ ώς έπισπεύσοντα την πρεσβείαν, άλλ' ώς, αν αψηται της Ελλάδος και συμμέξη τοίς έκει φίλοις και συγ- 5 15 (11) γενέσιν, αὐτοῦ καταμενοῦντα. προέκειτο γὰρ αὐτῷ πάντας τούς επιφανείς άνδρας εκποδών ποιήσαι. 16 έξαπέστειλε δε και Σκόπαν του Αιτωλου έπι ξενολογίαν είς την Έλλάδα, πλήθος χουσίου συνθείς 17 είς τὰ προδόματα. δύο γὰρ ἔσχε προθέσεις ὑπὲρ 10 ταύτης τῆς ἐπιβολῆς, μίαν μὲν ἀπογοῆσθαι τοῖς ξενολογηθείσιν είς του προς Αυτίσγου πόλεμου. άλλην δε τούς άρχαίους και προϋπάρχοντας ξένους έπὶ τὰ κατὰ τὴν χώραν φρούρια καὶ τὰς κατοικίας ἀποστεϊλαι, τοῖς δὲ παραγενομένοις ἀναπληρῶσαι 15 914. και καινοποιήσαι την θεραπείαν και τὰ περί την αὐλὴν φυλακεῖα, παραπλησίως δὲ καὶ κατὰ τὴν 18 άλλην πόλιν, νομίζων τοὺς δι' αὐτοῦ ξενολογηθέντας και μισθοδοτουμένους τῶν μὲν προγενονότων μηδενί συμπαθήσοντας διὰ τὸ μηδέν γινώσκειν, έν 20 αὐτῷ δὲ τὰς ἐλπίδας ἔγοντας καὶ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἐπανορθώσεως, έτοίμους έξειν συναγωνιστάς 19 (12) καλ συνεργούς πρός τὸ παραγγελλόμενον. ταῦτα δ' έγενήθη πρότερα τοῦ παρὰ Φιλίππφ διαβουλίου ***, ώς έδηλώσαμεν άλλ' έχείνων κατά την τῆς 35 διηγήσεως τάξιν προτέρων λαμβανομένων άναγκαζον ήν ούτως ταύτα γειρίζειν ώστε πρότερον έξηγείσθαι τὰς ἐντεύξεις καὶ τοὺς χρηματισμοὺς τῶν πρεσβευ-

⁶ προέκειτο Muellerus, πρόσεκειτο Federus, vulgo 24. 25 nonnulla ab epitomatore esse omissa prodit hiatus

τῶν καὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῆς έξαποστολῆς. ὁ 20 (18) δ 'Αγαθοκλής έπει τους έπιφανεστάτους των άνδοῶν έκποδὼν έποίησε, καὶ τὸ πολὺ τῆς τοῦ πλήθους όργης παρακατέσχε τη των όψωνίων αποδόσει, 5 παρά πόδας είς την έξ άρχης συνήθειαν έπανηλθε. καί τὰς μὲν τῶν φίλων χώρας ἀνεπλήρωσε, παρ- 21 (14) εισαγαγών έχ τῆς διαχονίας καὶ τῆς άλλης ὑπηρεσίας τοὺς είχαιοτάτους καὶ θρασυτάτους αὐτὸς δὲ 22 (15) τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς ἐν μέθη διέτριβε 10 καί ταις τη μέθη παρεπομέναις ακρασίαις, οὐ φειδόμενος ούτ' ακμαζούσης γυναικός ούτε νύμφης ούτε παρθένου, καὶ πάντα ταῦτ' ἔπραττε μετὰ τῆς έπαγθεστάτης φαντασίας. δθεν πολλής μέν και παν- 23 (16) τοδαπής γινομένης δυσαρεστήσεως, οὐδεμιας δε θε-15 ραπείας οὐδὲ βοηθείας προσαγομένης, τὸ δ' ἐναντίον άεὶ προσεπαγομένης ὕβρεως, ὑπερηφανίας, ὁᾳθυμίας, ἀνεθυμιάτο πάλιν έν τοῖς πολλοῖς τὸ προ- 24 (17) ϋπάργον μίσος καὶ πάντες άνενεοῦντο τὰ προγενενημένα περί την βασιλείαν άτυχήματα διά τοὺς 20 ἀνθοώπους τούτους. τῷ δὲ μηδὲν ἔχειν πρόσωπον 25 (18) άξιόχρεων τὸ προστησόμενον, καὶ δι' οὖ τὴν ὀργὴν 915. είς του 'Αγαθοκλέα και την 'Αγαθοκλειαν άπερείσονται, την ήσυχίαν ήγον, έτι μίαν έλπίδα καραδοκοῦντες την κατά τὸν Τληπόλεμον και ταύτη 25 προσανέγοντες. δ δὲ Τληπόλεμος, ἔως μὲν δ βασι- 26 (19) λεύς έζη, τὰ καθ' αύτὸν έπραττεν αμα δὲ τῷ μεταλλάξαι 'κείνον ταγέως έξομαλίσας τὰ πλήθη στρα-

² inc. P 65, 22 Va: "Οτι άγαθοκλης ό ψευδεπίτροπος πτολεμαίου έπει cet. 6 και τὰς — 16 δαθυμίας om. Q 16.17 μετὰ ταῦτα πολλης ἐπαγομένης ὕβρεως ἀνεθυμιᾶτο — 18 μίσος Suid. s. v. ἀνεθυμιᾶτο et partim s. v. Σωσίβιος 25 προσανέχοντες: des. P 66, 11 Va

τηγός πάλιν έγενήθη των κατά Πηλούσιον τόπων. 27 καλ τὰς μὲν ἀργὰς ἐποιεῖτο τὴν ἀναφορὰν τῶν κραττομένων έπλ τὸ τοῦ βασιλέως συμφέρον, πεπεισμένος ύπαρξειν τι συνέδριον δ τήν τε τοῦ παιδὸς ἐπι-28 (30) τροπείαν έξει καὶ τὴν τῶν δλων προστασίαν. ὡς 5 δ' έωρα τους μεν άξιους επιτροπής άνδρας εκποδων νενονότας, της δε των όλων άρχης κατατολμώντα τον 'Αγαθοκλέα, ταγέως έφ' έτέρας έγένετο γνώμης, ύφορώμενος τὸν προεστώτα κίνδυνον διὰ τὴν ὑποκειμένην αὐτοῖς ἔχθραν, καὶ τάς τε δυνάμεις περί 10 αύτον ήθροιζε και περί πόρον εγίνετο χρημάτων, 29 (21) ίνα μηδενί των έχθρων εύχείρωτος ή. αμα δε καί την τοῦ παιδὸς ἐπιτροπείαν καὶ την τῶν δλων προστασίαν είς έαυτον ήξειν ούκ απήλπιζε, νομίζων καλ κατά την ίδιαν μέν κρίσιν αύτος άξιογρεώτερος 15 ύπάργειν 'Αγαθοκλέους πρός παν, έτι μαλλον δέ πυνθανόμενος και τὰς ὑφ' έαυτὸν ταττομένας δυνάμεις και τὰς κατὰ τὴν 'Αλεξάνδρειαν ἐπ' ἐκείνφ τὰς ἐλπίδας ἔγειν τοῦ καταλύειν τὴν 'Αγαθοκλέους 30 (22) ύβριν. ούσης δε περί αὐτὸν οΐας εἴρηκα διαλήψεως, 20 ταγέως τὰ τῆς διαφοράς αύξησιν έλαβε συνεργούν-31 (23) των άμφοτέρων πρός την τοιαύτην ύπόθεσιν. δ μέν γαρ Τληπόλεμος, έξιδιάζεσθαι σπεύδων τοὺς ήγεμόνας και ταξιάρχους και τούς έπι τούτων ταττομένους, συνηγε πότους έπιμελῶς, καὶ παρὰ τὰς 25 916. συνουσίας τὰ μὲν ὑπὸ τῶν πρὸς χάριν λεγόντων

αίκαλλόμενος, τὰ δ' ὑπὸ τῆς ἰδίας ὁρμῆς, ἄτε νέος

^{16. 17} par êti māllor, purdarómeros de Q, corr. BW auctore Muellero 24 τούτων Q, τούτοις coni. Muellerus, two lipheway vel aliud simile Hu, τινων (η γεμονιών μετ αύτους) BW coll. XIII 2, 3

ων και παρά του οίνου γινομένης της δμιλίας, έρρίπτει λόγους κατά τῆς συγγενείας τῆς τῶν περί τὸν 'Αγαθοκλέα, τὰς μὲν ἀρχὰς αίνιγματώδεις, εἶτ' άμφιβόλους, τὸ δὲ τελευταΐον έκφανείς καὶ τὴν 5 πικροτάτην έχοντας λοιδορίαν. έπεχεῖτο γὰρ τοῦ 32 (24) θρανογράφου και της σαμβυκιστρίας και της κουρίδος, έτι δὲ τοῦ παιδαρίου τοῦ πάντα πεποιηκότος καὶ πεπουθότος παρά τοὺς πότους, ὅτ' ἐφνοχόει τῷ βασιλεί παίς ών. ἐπὶ δὲ τούτοις ἀεὶ τῶν συμπαρ-33(25) 10 όντων γελώντων καλ συμβαλλομένων τι πρός τὸν γλευασμόν, ταγέως είς τούς περί τον 'Αγαθοκλέα τὸ πράγμα παρεγενήθη, γενομένης δ' ἔγθρας δμο-34(26) λογουμένης εὐθέως δ 'Αγαθοκλής διαβολήν εἰσήγε κατά τοῦ Τληπολέμου, φάσκων αὐτὸν άλλοτριάζειν 15 τοῦ βασιλέως καὶ καλεῖν 'Αντίοχον ἐπὶ τὰ πράγματα. καί πολλάς είς τοῦτο τὸ μέρος εὐπόρει πιθανότη-35 τας, τὰς μὲν ἐχ τῶν συμβαινόντων παρεκδεχόμενος καὶ διαστρέφων, τὰς δ' έκ καταβολής πλάττων καὶ διασκευάζων. ταῦτα δ' ἐποίει βουλόμενος τὰ πλήθη 36 (27) 20 παροξύνειν κατά τοῦ Τληπολέμου συνέβαινε δὲ τοὐναυτίον. πάλαι γὰρ ἐπὶ τῷ προειρημένω τὰς ἐλπίδας έγοντες οί πολλοί και λίαν ήδέως έφρων έχκαιομένην την διαφοράν. έγένετο δ' ή καταργή τοῦ 37 (28) περί τὰ πλήθη κινήματος διά τινας τοιαύτας αίτίας. 25 Νίκων δ συγγενής των περί του 'Αγαθοκλέα ζώντος έτι τοῦ βασιλέως καθεσταμένος ην έπὶ τοῦ ναυτικοῦ. τότε δε του * * *

"Οτι Δείνωνα τὸν Δείνωνος ἐπανείλετο ᾿Αγαθο-26* (25^b κλῆς, καὶ τοῦτο ἔπραξε τῶν ἀδίκων ἔργων, ὡς ἡ 808.

²⁷ des. Q 28 M 58, 13 H. 29 — p. 302, 1 ἔπραξε τῶν ἀδίκων ἔργων τοῦτο δικαιότατον poetae esse verba do-

παφοιμία φησί, δικαιότατον καθ' δν μεν γὰρ καιρόν, τῶν γὰρικότων αὐτῷ προσπεσόντων ὑπερ τῆς
ἀναιρέσεως τῆς 'Αρσινόης, εξουσίαν ἔσχε μηνῦσαι
917. τὴν πραξιν καὶ σῶσαι τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν, τότε
δὴ συνεργήσας τοῖς περὶ τὸν Φιλάμμωνα, πάντων 5
2 ἐγένετο τῶν ἐπιγενομένων κακῶν αἴτιος, μετὰ δὲ τὸ
συντελεσθῆναι τὸν φόνον ἀνανεούμενος καὶ πρὸς
πολλοὺς οἰκτιζόμενος καὶ μεταμελόμενος ἐπὶ τῷ τοιοῦτον καιρὸν παραλιπεῖν δῆλος ἐγένετο τοῖς περὶ
τὸν 'Αγαθοκλέα' διὸ καὶ παραυτίκα τυχὼν τῆς ἀρ- 10
μοζούσης τιμωρίας μετήλλαξε τὸν βίον. —

Πρώτους δε συναθροίσας τους Μακεδόνας, είς 26 τούτους είσηλθε μετά τοῦ βασιλέως καλ τῆς 'Αγαθο-2 κλείας. καὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ὑπεκρίνετο τὸν οὐ δυνάμενον είπειν α βούλεται δια το πλήθος των έπι- 15 3 φερομένων δακρύων έπει δε πλεονάκις απομάττων τη γλαμύδι κατεκράτησε της έπιφορας, βαστάσας τὸ παιδίου 'Λάβετε' έφη 'τοῦτου, δυ δ πατήρ ἀποθυήσκων είς μέν τὰς ἀγκάλας ἔδωκε ταύτη' δείξας τὴν άδελφην παρακατέθετο δ' είς την ύμετέραν, ὧ άν- 20 4 δρες Μακεδόνες, πίστιν. ή μεν οὖν [καί] ταύτης εύνοια βραγεϊάν τινα φοπήν έχει πρὸς τήν τούτου σωτηρίαν, έν ύμιν δε κείται και ταις ύμετέραις χερσί 5 τὰ τούτου νυνὶ πράγματα. Τληπόλεμος γὰρ πάλαι μεν ήν δήλος τοις δρθώς σκοπουμένοις μειζόνων 26 έφιέμενος ή καθ' έαυτον πραγμάτων, νῦν δὲ καί την ημέραν και τον καιρον ωρικέν, έν ή μέλλει το

cuit Cobetus Mnemos. 1862, 32 et 1876, 360; v. IV 18, 7 5 δὲ Μ, corr. Geelius 11 des. M 58, 22 H. 12 F fol. 242 v extr. 16 ἀπομάττων F (scil. τὰ δάκονα), ἀπεμάττον S, ἀποματτόμενος Rei 587 vulgo 19 ἔδωπεν F

διάδημ' άναλαμβάνειν." καὶ περὶ τούτων οὐχ αὑτῷ 6 πιστεύειν έκέλευεν, άλλὰ τοῖς είδόσι τὴν άλήθειαν καλ παρούσι νύν έξ αὐτῶν τῶν πρανμάτων. τοῦτ' εἰπὰν εἰσῆγε τὸν Κοιτόλαον, δς ἔφη καὶ τοὺς 5 βωμούς αύτος έωρακέναι κατασκευαζομένους και τά θύματα παρά τοῖς πλήθεσιν έτοιμαζόμενα πρὸς τὴν τοῦ διαδήματος ἀνάδειξιν. ὧν οί Μακεδόνες ἀκού- 8 οντες ούχ οίον ήλέουν αὐτόν, άλλ' άπλῶς οὐδὲν προσείχου των λεγομένων, μυχθίζουτες (δε καί) δια-809. 918. ψιθυρίζοντες έξελήρησαν ούτως ώστε μηδ' αὐτὸν είδεναι [μήτε] πώς τὸ παράπαν έκ τῆς έκκλησίας άπελύθη, παραπλήσια δὲ τούτοις ἐνίνετο καὶ περί 9 τὰ λοιπὰ συστήματα κατὰ τοὺς ἐκκλησιασμούς. ἐν 10 δὲ τῷ μεταξύ πολύς ἡν ὁ καταπλέων ἐκ τῶν ἄνω 15 στρατοπέδων, και παρεκάλουν οι μέν συγγενείς, οι δε φίλους, βοηθείν τοις υποκειμένοις, και μη περιιδείν σφας ανέδην ύφ' ούτως αναξίων ύβριζομένους. μάλιστα δὲ παρώξυνε τοὺς πολλοὺς πρὸς τὴν κατὰ 11 τών προεστώτων τιμωρίαν τὸ γινώσκειν ὅτι τὸ μέλ-20 λειν καθ' αύτων έστι διὰ τὸ πάντων των παρακομιζομένων έπιτηδείων είς την 'Αλεξάνδρειαν κρατεΐν τούς περί του Τληπόλεμου. έγένετο δέ τι καί έξ 27 αὐτῶν (τῶν) περὶ τὸν 'Αγαθοκλέα συνέρνημα πρὸς τό την όργην έπιτείναι την τε των πολλών και την 25 τοῦ Τληπολέμου την γὰρ Δανάην, ήτις ην πενθερά 2 τοῦ προειρημένου, λαβόντες έχ τοῦ τῆς Δήμητρος ίεροῦ καὶ διὰ μέσου τῆς πόλεως έλκύσαντες ἀκατακάλυπτον είς φυλακην ἀπέθεντο, βουλόμενοι φανεράν ποιείν την πρός του Τληπόλεμον διαφοράν.

¹¹ $\mu\eta\tau\epsilon$ del. Sch. $\mu\eta\delta\alpha\mu\delta\varsigma$ coni. BW 28 $\varphi\alpha\nu\epsilon\varrho\dot{\alpha}\nu$ FS, $\varphi\alpha\nu\epsilon\varrho\dot{\alpha}\nu$ typotheta apud Hu

- 8 έφ' οἶς τὸ πλῆθος ἀγανακτοῦν οὐκέτι κατ' ἰδίαν οὐδὲ δι' ἀπορρήτων ἐποιεῖτο τοὺς λόγους, ἀλλ' οἱ μὲν τὰς νύκτας εἰς πάντα τόπον ἐπέγραφον, οἱ δὲ τὰς ἡμέρας συστρεφόμενοι κατὰ μέρη φανερῶς ἐξέρερον ἤδη τὸ μῖσος εἰς τοὺς προεστῶτας.
- 4 Οι δε περι τον 'Αγαθοκλέα βλέποντες τὰ συμβαίνοντα, καὶ μοχθηρὰς ἐλπίδας ἔχοντες περι αὐτῶν, τοτε μεν ἐγίνοντο περι δρασμόν, οὐδενὸς δ' αὐτοῖς ἡτοιμασμένου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος διὰ τὴν 5 σφετέραν ἀβουλίαν ἀφίσταντο τῆς ἐπιβολῆς τοτε 10 δε συνωμότας κατέγραφον καὶ κοινωνοὺς τῆς τόλμης, ὡς αὐτίκα μάλα τῶν ἐχθρῶν τοὺς μεν κατασφάξοντες, τοὺς δε συλληψόμενοι, μετὰ δὲ ταῦτα 919.6 τυραννικὴν ἐξουσίαν περιποιησόμενοι. ταῦτα δ'
- περιποιησομενοι. ταυτα ο αύτων διανοιαν περιποιησομενοι. ταυτα ο αύτων διανοουμένων προσέπεσε διαβολή κατά τινος 15 Μοιραγένους, ένδς των σωματοφυλάκων, διότι μηνύοι πάντα τω Τληπολέμω καλ συνεργοίη διά την πρὸς 'Αδαϊον οίκειότητα τον έπλ της Βουβαστου τότε 810.
 - 7 καθεσταμένου. δ δ' 'Αγαθοκλής εὐθέως συνέταξε Νικοστράτω τῷ πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένω συλ-20 λαβόντι τὸν Μοιραγένη φιλοτίμως έξετάσαι, πάσαν 8 προτιθέντα βάσανου. οὖτος μὲν οὖν παραχρήμα συλληφθείς ὑπὸ τοῦ Νικοστράτου καὶ παραχθείς εἰς τινα μέρη τῆς αὐλῆς ἀποκεχωρηκότα, τὸ μὲν πρῶτον ἐξ ὀρθῆς ἀνεκρίνετο περὶ τῶν προσπεπτω-25
 - 9 κότων, πρὸς οὐδεν δε των λεγομένων ἀνθομολογούμενος έξεδύθη και τινες μεν τὰ πρὸς τὰς βα-

³ παν = πάντα F (v. ad vers. 17) 10 έπιβολης F Gronovius, έπιβουλης S 18 οἰκειότη = οἰκειότητα F 19 συνέταξεν F

σάνους ὄργανα διεσκεύαζου, οί δὲ τὰς μάστιγας έχοντες μετά χείρας ἀπεδύοντο τὰς χλαμύδας. κατά 10 δε του καιρου τούτου προστρέγει τις των υπηρετών πρός του Νικόστρατου, καὶ ψιθυρίσας πρός την 5 άκοὴν άττα δήποτ' οὖν ἀπηλλάττετο μετὰ σπουδῆς. δ δε Νικόστρατος έκ κοδός έπηκολούθει τούτω, λέ- 11 γων μέν οὐδέν, τύπτων δὲ συνεχῶς τὸν μηρόν. περί δὲ τὸν Μοιραγένην ἄφατον ἡν καὶ παράλονου 28 τὸ συμβαϊνον. οί μὲν γὰρ μόνον οὐ διατεταμένοι 2 10 τὰς μάστιγας παρέστασαν, οί δὲ πρὸ ποδῶν αὐτοῦ τὰ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα διεσκεύαζον τοῦ δὲ Νικο- 3 στράτου παραγωρήσαντος έστασαν άγανεις πάντες. έμβλέποντες άλλήλοις, προσδοκώντες άεί ποτε τὸν προειρημένον ἀνακάμψειν. χρόνου δε γινομένου 4 15 κατά βραγύ διέρρεον οί παρεστώτες, τέλος δ' δ Μοιραγένης ἀπελείφθη. καλ μετὰ ταῦτα διελθών την αύλην ανελπίστως παρέπεσε γυμνός είς τινα σκηνήν των Μακεδόνων, σύνεγγυς κειμένην τῆς αὐλῆς, καταλαβών δὲ κατὰ τύχην ἀριστῶντας καλ 5 20 συνηθροισμένους, έλεγε τὰ περί αὐτὸν συμβεβηκότα και τὸ παράλογον τῆς σωτηρίας. οί δὲ τὰ μὲν ἠπί- 6 στουν, τὰ δὲ πάλιν δρῶντες αὐτὸν γυμνὸν ἡναγκά-920. ζοντο πιστεύειν. ἐκ δὲ ταύτης τῆς περιπετείας 8 7 τε Μοιραγένης μετὰ δακρύων έδεῖτο τῶν Μακεδό-25 νων μη μόνον της αύτοῦ συνεπιλαβέσθαι σωτηρίας, άλλὰ καὶ τῆς τοῦ βασιλέως, καὶ μάλιστα τῆς σφῶν αὐτῶν πρόδηλον γὰρ εἶναι πᾶσι τὸν ὅλεθρον, έὰν 8 μη συνάψωνται τοῦ καιροῦ, καθ' δυ ἀκμάζει τὸ των πολλών μίσος και πας ετοιμός έστι πρός την

²⁸ συνάψωνται τοῦ καιροῦ] librorum scripturam tuetur Hu t. IV 1401 coll. XXVII 7, 3 29 ἐστιν F

9 κατ' 'Αγαθοκλέους τιμωρίαν. ἀκμάζειν δὲ νῦν μά-811. 29 λιστ' έφη καλ προσδείσθαι τῶν καταρξομένων. οί δε Μακεδόνες ακούσαντες τούτων παροξύνονται, καλ πέρας έπείσθησαν τῶ Μοιραγένει, καὶ πρώτας μέν εὐθέως ἐπήεσαν τὰς τῶν Μακεδόνων σκηνάς, μετὰ 5 2 δε ταύτα τὰς τῶν ἄλλων στρατιωτῶν είσὶ δ' αὐται συνεχείς, πρός εν μέρος απονενευκυίαι της πόλεως. 3 ούσης δε της μεν δομης πάλαι προγείρου της των πολλών, προσδεομένης δὲ τοῦ προκαλεσομένου μόνον καλ τολμήσοντος, αμα τῶ λαβεῖν ἀργὴν τὸ 10 4 ποᾶγμα ταγέως οἶον εἰ πῦρ ἐξέλαμψεν. οὐ γὰρ έγενήθησαν δραι τέτταρες καλ πάντα τὰ γένη συμπεφωνήκει και τὰ στρατιωτικά και τὰ πολιτικά πρός 5 την επίθεσιν. συνήργησε γαρ μεγάλα και ταὐτό-6 ματον εν τῷ καιρῷ τούτῷ πρὸς τὴν συντέλειαν. ὁ 15 μέν γάρ 'Αγαθοκλής, άνενεγθείσης πρός αὐτὸν έπιστολής και κατασκόπων έπαναχθέντων, και τής μέν έπιστολής γεγραμμένης πρός τας δυνάμεις παρά τοῦ Τληπολέμου καὶ δηλούσης δτι παρέσται ταχέως, τῶν 7 δε κατασκόπων διασαφούντων δτι πάρεστιν, ούτως 20 έξέστη των φρενων ωστ' άφέμενος τοῦ πράττειν τι και διανοεϊσθαι περί των προσπεπτωκότων απήλθε κατά του είθισμένου καιρου είς του πότου, κάκεῖ κατά την είθισμένην άγωγην έπετέλει την συνου-8 σίαν. ή δ' Οἰνάνθη περικακοῦσα παρῆν είς τὸ 25 Θεσμοφορείον, ανεφγμένου τοῦ νεω διά τινα θυ-9 σίαν έπέτειον. καλ τὸ μέν πρώτον έλιπάρει γονυπετούσα καλ μαγγανεύουσα πρός τὰς θεάς, μετὰ δὲ 921. ταῦτα καθίσασα πρὸς τὸν βωμὸν εἶχε τὴν ἡσυχίαν.

⁴ μοιραγένη F, corr. S. 22 απηλθεν F

αί μεν οὖν πολλαὶ τῶν γυνάικῶν, ἡδέως ὁρῶσαι 10 την δυσθυμίαν και περικάκησιν αὐτῆς, ἀπεσιώπων. αί δε τοῦ Πολυκράτους συγγενείς καί τινες ετεραι των ένδόξων, άδήλου τῆς περιστάσεως αὐταῖς άκμὴν 5 ύπαρχούσης, προσελθούσαι παρεμυθούντο την Οίνάνθην. ή δ' ἀναβοήσασα μεγάλη τη φωνη "Μή 11 μοι πρόσιτέ" φησι "θηρία καλώς γαρ ύμας γινώσκω, διότι και φρονείθ' ήμιν έναντία και ταίς θεαῖς εὕχεσθε τὰ δυσχερέστατα καθ' ἡμῶν. οὐ μὴν 12 10 άλλ' έτι πέποιθα τῶν θεῶν βουλομένων γεύσειν ύμας των ιδίων τέκνων". και ταῦτ' είποῦσα ταῖς812.13 **ξαβδούχοις ἀνείργειν προσέταξε και παίειν τὰς μή** πειδαρχούσας. αί δ' ἐπιλαβόμεναι τῆς προφάσεως 14 ταύτης απηλλάττοντο πάσαι, τοῖς θεοῖς ανίσχουσαι 15 τὰς γεῖρας καὶ καταρώμεναι λαβεῖν αὐτὴν ἐκείνην πείραν τούτων, ὰ κατὰ τῶν πέλας ἐπανετείνετο πράξειν.

"Ηδη δὲ κεκριμένου τοῦ καινοτομεῖν τοῖς ἀνδρά-30 σιν, ἐπιγενομένης καθ' ἐκάστην οἰκίαν καὶ τῆς ἐκ 20 τῶν γυναικῶν ὀργῆς διπλάσιον ἔξεκαύθη τὸ μῖσος. ἄμα δὲ τῷ μεταλαβεῖν τὸ τῆς νυκτὸς πᾶσα πλήρης 2 ἡν ἡ πόλις θορύβου καὶ φώτων καὶ διαδρομῆς οί 8 μὲν γὰρ εἰς τὸ στάδιον ἡθροίζοντο μετὰ κραυγῆς, οί δὲ παρεκάλουν ἀλλήλους, οί δὲ κατεδύοντο δια-25 διδράσκοντες εἰς ἀνυπονοήτους οἰκίας καὶ τόπους ἤδη δὲ τῶν περὶ τὴν αὐλὴν εὐρυχωριῶν καὶ τοῦ 4 σταδίου καὶ τῆς πλατείας πλήρους ὑπαρχούσης ὅχλου παντοδαποῦ καὶ τῆς περὶ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον προστασίας, πυθόμενος τὸ συμβαῖνον 'Αγαθοκλῆς ὁ

¹² προσέταξεν F 28 ήθροίζοντο F, v. BW I 77

έξηγέρθη μεθύων, άρτι καταλελυκώς τὸν πότον, καὶ παραλαβών τούς συγγενείς πάντας πλην Φίλωνος 6 ήπε πρός του βασιλέα. και βραγέα πρός τοῦτου 922. οίκτισάμενος καὶ λαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρός, ἀνέβαινεν είς την σύριγγα την μεταξύ τοῦ Μαιάνδρου 5 και της παλαίστρας κειμένην και φέρουσαν έπι την 7 τοῦ θεάτρου πάροδον. μετὰ δὲ ταῦτα, δύο θύρας άσφαλισάμενος τὰς πρώτας, είς τὴν τρίτην ἀνεχώρησε μετά δυείν ή τριών σωματοφυλάκων καί τοῦ 8 βασιλέως και της αυτού συγγενείας. συνέβαινε δε 10 τὰς θύρας εἶναι δικτυωτὰς διαφανεῖς, ἀποκλειομένας 9 δε διττοίς μογλοίς. κατά δε τον καιρον τούτον ήθροισμένου τοῦ πλήθους έξ ἀπάσης τῆς πόλεως. δστε μή μύνον τοὺς έπιπέδους τόπους, άλλὰ καὶ τὰ βάθρα καὶ τὰ τέγη καταγέμειν ἀνθρώπων, ἐγί- 15 νετο βοή και κραυγή σύμμικτος, ώς αν γυναικών 10 δμοῦ καὶ παίδων ἀνδράσιν ἀναμεμιγμένων οὐ γὰρ έλάττω ποιεί τὰ παιδάρια τῶν ἀνδρῶν περί τὰς τοιαύτας ταραχάς έν τε τῆ Καρχηδονίων πόλει καὶ κατὰ τὴν 'Αλεξάνδρειαν.

31 "Ηδη δὲ τῆς ἡμέρας ὑποφαινούσης ἦν μὲν ἄκρι- 818.
τος ἡ κραυγή, μάλιστα δ' έξ αὐτῆς έξέλαμψε τὸ
2 καλεῖν τὸν βασιλέα. τὸ μὲν οὖν πρῶτον οἱ Μακεδόνες έξαναστάντες κατελάβοντο τὸν χρηματιστικὸν
3 πυλῶνα τῶν βασιλείων μετὰ δέ τινα χρόνον ἐπι- 25
γνόντες ποῦ τῆς αὐλῆς (ἦν) ὁ βασιλεύς, περιελθόντες τὰς μὲν πρώτας τῆς [πρώτης] σύριγγος έξέβαλον
θύρας, ἐγγίσαντες δὲ τῆς δευτέρας ἡτοῦντο τὸν

⁹ δύο FS vulgo, δυοΐν Di, corr. Hu, v. VIII 20 (22), 8. X 3, 4 27 ἐξέβαλον F, ἐξέβαλλον S° vulgo ante Be, v. Hu Erzähl. Zeitf. XXI 6

παϊδα μετα πραυγής. οί δὲ περὶ τὸν ἀγαθοκλέα, 4 βλέποντες ήδη τὰ καθ' αύτούς, ἐδέοντο τῶν σωματοφυλάκων πρεσβεύσαι περί αύτων πρός τούς Μακεδόνας, δηλούντας δτι της ἐπιτροπείας ἐκχωρούσι 5 και τῆς ἄλλης έξουσίας και τῶν τιμῶν, ἔτι δὲ τῶν 923. γορηγίων ών έγουσι πάντων, αὐτὸ δὲ τὸ πνευμάτιον 5 δέονται συγχωρηθηναι σφίσι μετά της άναγκαίας τροφής, ϊνα χωρήσαντες είς την έξ άργης διάθεσιν μηδε βουληθέντες ετι δύνωνται λυπείν μηδένα. των 8 10 μεν ούν άλλων σωματοφυλάκων ούδελς ύπήκουσεν, Αριστομένης δε μόνος υπέστη την χρείαν ταύτην δ μετά τινα χρόνον έπὶ τῶν πραγμάτων γενόμενος. δ δ' άνηρ οδτος το μεν γένος ην 'Ακαρνάν, καθ' 7 δσον δε προβαίνων κατά την ηλικίαν, γενόμενος 15 κύριος τῶν ὅλων πραγμάτων, κάλλιστα καὶ σεμνότατα δοκεί προστήναι του τε βασιλέως και της βασιλείας, κατά τοσούτον κεκολακευκέναι την 'Αναθοκλέους εὐκαιρίαν. πρώτος μέν γὰρ ώς έαυτον έπὶ 8 δείπνον καλέσας τὸν 'Αγαθοκλέα χουσοῦν στέφανον 20 ἀνέδωκε μόνφ τῶν παρόντων, δ τοῖς βασιλεῦσιν αὐτοῖς ἔθος ἐστὶ μόνοις συγχωρεῖσθαι, πρῶτος δὲ 9 την είκονα του προειρημένου φέρειν έτολμησεν έν τῷ δακτυλίω γενομένης δὲ θυγατρὸς αὐτῷ ταύτην 'Αγαθόκλειαν προσηγόρευσεν. άλλ' ίσως ύπερ μέν 10 . 25 τούτων έξαρχεῖ καὶ τὰ νῦν εἰρημένα. λαβών δὲ τὰς προειρημένας έντολάς και διά τινος δινοπύλης έξελθών, ήπε πρός τους Μακεδόνας. βραγέα δ' αὐτοῦ 11 διαλεγθέντος καλ δηλώσαντος την προαίρεσιν, έπεβάλουτο μεν οί Μακεδόνες παραχρημα συγκευτήσαι, 30 ταχὺ δέ τινων ὑπερεχόντων αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ παραιτησαμένων τους πολλούς, έπανηλθε λαβών έν-814.

τολήν ή τον βασιλέα προς αὐτοὺς ἄγονθ' ήκειν ή 12 μηδ' αὐτὸν έξιέναι. τὸν μὲν οὖν 'Αριστομένην ταῦτ' είπόντες οί Μακεδόνες απέπεμψαν, αὐτοί δὲ ταῖς δευτέραις θύραις έγγίσαντες έξέωσαν και ταύτας. 13 οί δὲ περί τὸν 'Αγαθοκλέα θεωροῦντες τὴν τῶν 5 Μακεδόνων βίαν διά τε των ένεργουμένων και διά τῆς ἀποχρίσεως, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλοντο διὰ τῆς θύρας προτείναντες τὰς χεῖρας, ἡ δ' 'Αγαθόκλεια καλ τούς μασθούς, οίς έφη θρέψαι τον βασιλέα, 924. δείσθαι των Μακεδόνων, πάσαν προϊέμενοι φωνήν 10 32 πρός το περιποιήσασθαι το ζην αυτό μόνον έπει δε πολλά κατολοφυρόμενοι την αύτων τύγην οὐδεν ήνυον, τέλος έξέπεμψαν τον παϊδα μετά τῶν σωμα-2 τοφυλάκων. οι δε Μακεδόνες, παραλαβόντες τον βασιλέα καὶ ταχέως έφ' ἵππον ἀναβιβάσαντες, ήγον 15 3 είς τὸ στάδιον. ἄμα δὲ τῷ φανῆναι μεγάλης κοαυγῆς καλ κρότου γενηθέντος, έπιστήσαντες τον ϊππον καθείλου του παίδα, καὶ προαγαγόντες ἐκάθισαν 4 είς την βασιλικήν θέαν. περί δε τους δηλους έγένετό τις αμα γαρά και λύπη τὰ μέν γὰρ ήσαν περι- 20 γαρείς έπὶ τῷ κεκομίσθαι τὸν παϊδα, τὰ δὲ πάλιν δυσηρέστουν τῶ μὴ συνειλῆφθαι τοὺς αἰτίους μηδὲ 5 τυγγάνειν τῆς άρμοζούσης τιμωρίας. διὸ καὶ συνεγώς έβόων, άνειν κελεύοντες και παραδειγματίζειν 6 τοὺς πάντων τῶν κακῶν αίτίους. ἤδη δὲ τῆς ἡμέ- 25 ρας προβαινούσης, καλ τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδένα δυναμένου πέρας απερείσασθαι την δομήν, Σωσίβιος, δς ήν μεν υίος Σωσιβίου, τότε δε σωματο-

⁹ μασθούς FD Vesont., μαστούς S, v. III 72, 4 26 προφαινούσης FS, corr. Rei 590

φύλαξ ύπάργων μάλιστα τὸν νοῦν προσείγε τῶ τε βασιλεί και τοίς πράγμασι, θεωρών τήν τε τού 7 πλήθους δομήν άμετάθετον οδσαν καλ το παιδίον δυσγοηστούμενον διά τε την των παρεστώτων άσυνή-5 θειαν και διὰ τὴν περί τὸν ὅχλον ταραχήν, ἐπύθετο τοῦ βασιλέως εί παραδώσει τοῖς πολλοῖς τοὺς είς αὐτὸν ἢ τὴν μητέρα τι πεπλημμεληκότας. τοῦ δὲ 8 κατανεύσαντος, των μέν σωματοφυλάκων τισίν είπε δηλώσαι την τοῦ βασιλέως γνώμην, τὸ δὲ παιδίον 10 άναστήσας άπηγε πρός την θεραπείαν είς την ίδίαν 815. οίχίαν, σύνεννυς ούσαν, τῶν δὲ διασαφούντων τὰ 9 παρά τοῦ βασιλέως, κατερρήγνυτο πᾶς δ τόπος ὑπὸ τοῦ πρότου καὶ τῆς πραυγῆς. οί δὲ περὶ τὸν 'Αγα- 10 θοκλέα και την 'Αγαθόκλειαν έν τούτφ τῷ καιρῷ 15 διεχωρίσθησαν άλλήλων είς τὰς ίδίας καταλύσεις. 925. ταχύ δὲ τῶν στρατιωτῶν τινες, οί μὲν ἐθελοντήν, 11 οί δ' ύπο τοῦ πλήθους έξωθούμενοι, (παρ)ώρμησαν έπὶ τὸ ζητεῖν τοὺς προειρημένους.

Τοῦ δὲ ποιεῖν αἶμα καὶ φόνους ἐγένετό τις ἐκ 33 ταὐτομάτου καταρχὴ τοιαύτη. τῶν γὰρ ᾿Αγαθοκλέ- ² ους ὑπηρετῶν καὶ κολάκων τις ὄνομα Φίλων ἐξῆλθε κραιπαλῶν εἰς τὸ στάδιον. οὖτος θεωρῶν τὴν ὁρ- ³ μὴν τῶν ὅχλων εἶπε πρὸς τοὺς παρεστῶτας ὅτι πάλιν αὐτοῖς, καθάπερ καὶ πρώην, ἐὰν ᾿Αγαθοκλῆς τό ἐξέλθη, μεταμελήσει. τῶν δ΄ ἀκουσάντων οἱ μὲν ⁴ ἀπελοιδόρουν αὐτόν, οἱ δὲ προώθουν. ἐπιβαλομένου δ΄ ἀμύνεσθαι ταχέως οἱ μὲν τὴν χλαμύδα περιέρρηξαν, οἱ δὲ τὰς λόγχας προσερείσαντες ἐξεκέντησαν.

¹⁷ ῶρμησαν FS, corr. Ben 272 s. 25 ἔξέλθη FS (Hinckius ex Urbinate descripserat ἔλθη) 26 προεώθουν Di, sed v. BW Fleckeis. annal. 1884, 119 et Hu I² 46

δ αμα δε τω τουτον είς το μέσον έλκυσθηναι μεθ' ύβρεως έτι σπαίροντα, καλ γεύσασθαι τὰ πλήθη φύνου, πάντες έκαραδύκουν την των άλλων παρου-6 σίαν. μετ' οὐ πολύ δὲ παρῆν ἀγόμενος πρώτος 'Αναθοκίης δέσμιος' ον εύθέως είσιόντα προσδρα- 5 μόντες τινές άφνω συνεκέντησαν, έργον ποιούντες ούκ έχθοων, άλλ' εύνοούντων αίτιοι γαρ έγενοντο τοῦ μὴ τυγεῖν αὐτὸν τῆς ἀρμοζούσης καταστροφῆς. 7 μετά δε τοῦτον ήχθη Νίκων, είτ' 'Αγαθόκλεια γυμνή σὺν ταῖς ἀδελφαῖς, έξῆς δὲ τούτοις πάντες οί συγ- 10 8 γενείς. έπλ δε πάσιν έκ τοῦ Θεσμοφορείου την Οινάνθην ἀποσπάσαντες ήκον είς τὸ στάδιον, άγοντες 9 γυμνήν έφ' ΐππου. παραδοθέντων δε πάντων δμοῦ τοις όγλοις, οι μεν έδακνον, οι δ' έκέντουν, οι δε τοὺς ὀφθαλμοὺς έξέκοπτον ἀεὶ δὲ τοῦ πεσόντος τὰ 15 μέλη διέσπων, έως ότου κατελώβησαν πάντας αὐ-10 τούς δεινή γάρ τις ή περί τούς θυμούς ώμότης 11 γίνεται των κατά την Αίγυπτον άνθοώπων. κατά 926. δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον σύντροφοι τῆς 'Αρσινόης γενευπιιέναι τινές παιδίσκαι, πυθόμεναι παραγεγονέ- 20 ναι τὸν Φιλάμμωνα τριταΐον ἀπὸ Κυρήνης τὸν ἐπι-816. στάντα τῶ φόνω τῆς βασιλίσσης, ώρμησαν ἐπὶ τὴν 12 οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ βιασάμεναι τὸν μὲν Φιλάμμωνα τύπτουσαι τοῖς λίθοις καὶ τοῖς ξύλοις ἀπέκτειναν, τὸν δ' υίὸν ἀπέπνιξαν, ἀντίπαιδα τὴν ἡλικίαν ὄντα, 25

18 Καὶ τὰ μὲν περὶ τὸν ᾿Αγαθοκλέα καὶ τὴν ᾿Αγαθόκλειαν καὶ τοὺς τούτων συγγενεῖς τοιοῦτον ἔσχε

είς την πλατεΐαν έξέλχουσαι διέφθειραν.

σύν δὲ τούτοις τὴν γυναϊκα τοῦ Φιλάμμωνος γυμνὴν

^{16 5} rov delendum esse coni. Di I 55, sed v. BW l. c. p. 121

τὸ τέλος. ένὰ δ' οὐκ άγνοῦ μὲν τὰς τερατείας καὶ 34 διασχευάς, αίς κέγρηνται πρός έχπληξιν των άκουόντων ένιοι των γεγραφότων τὰς πράξεις ταύτας. πλείω του έπιμετρούντα λόγον διατιθέμενοι τοῦ 5 συνέγοντος τὰ πράγματα καὶ κυρίου, τινές μὲν ἐπὶ 2 την τύχην αναφέροντες τα γεγονότα και τιθέντες ύπο την όψιν το ταύτης άβέβαιον καλ δυσφύλακτον. οί δὲ τὸ παράδοξον τῶν συμβεβηκότων ὑπὸ λόγον άγοντες, πειρώμενοι τοῖς γεγονόσιν αίτίας καὶ πι-10 θανότητας υποτάττειν. οὐ μὴν ἔγωγε προεθέμην 3 τούτω γρήσασθαι τῷ γειρισμῷ περὶ τῶν προειρημένων διὰ τὸ μήτε πολεμικήν τόλμαν καὶ δύναμιν έπίσημου γεγονέναι περί του Αγαθοκλέα μήτε γειρισμόν πραγμάτων έπιτυγή καὶ ζηλωτόν μήτε τὸ 4 15 τελευταΐον την αὐλικην ἀγχίνοιαν καὶ κακοπραγμοσύνην διαφέρουσαν, έν ή Σωσίβιος καὶ πλείους έτεροι κατεβίωσαν, βασιλεῖς έκ βασιλέων μεταγειριζόμενοι, τὰ δ' ἐναντία τούτοις συμβεβηκέναι περί τον προειρημένον άνδρα. προαγωγής μέν γαρ έτυχε 5 20 παραδόξου διὰ τὴν τοῦ Φιλοπάτορος ἀδυναμίαν τοῦ βασιλεύειν τυγών δε ταύτης καλ παραλαβών εὐ- 6 φυέστατον καιρόν μετά τον έκείνου θάνατον πρός τὸ συντηρήσαι τὴν έξουσίαν, ᾶμα τὰ πράγματα καὶ 927. τὸ ζῆν ἀπέβαλε διὰ τὴν ίδίαν ἀνανδρίαν καὶ ραθυ-25 μίαν, έν πάνυ βραχεῖ χρόνφ καταγνωσθείς.

Διόπεο οὐ χοή τοῖς τοιούτοις ποοσάπτειν τὸν 35 επιμετροῦντα λόγον, καθάπερ εἶπα, τῷ δ' Άγαθο-

¹ inc. M 58, 23 H.: "Οτι περί άγαθοπλέους τοῦ ψευδεπιτρόπου πτολεμαίου φησιν ὁ πολύβιος ' έγὰ δ' οόπ cet. 25 παταγωνισθείς coni. Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 38

²⁷ είπα, τῷ δ'] είποι τις MFS, είποι τις αν Di, καθαπερεί ποιητήν, άλλ' coni. Hu, corr. BW

κλεί και Διουυσίφ τοις Σικελιώταις καί τισιν έτέgois των έν πράγμασιν έπ' δυόματος γεγουότων.

- 2 έκείνων γὰρ ὁ μὲν ἔτερος ἐκ δημοτικῆς καὶ ταπεινῆς ὑποθέσεως ὁρμηθείς, ὁ δ' ᾿Αγαθοκλῆς, ὡς ὁ Τίμαιος ἐπισκώπτων φησί, κεραμεὺς ὑπάρχων καὶ καταλι-817. πὼν τὸν τροχὸν (καὶ τὸν) πηλὸν καὶ τὸν καπνόν.
- 3 ήκε νέος ὢν είς τὰς Συρακούσας. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐγενήθησαν ἀμφότεροι κατὰ τοὺς ἰδίους καιροὺς
- τύραννοι Συρακουσών, πόλεως τῆς μέγιστον ἀξίωμα 4 τότε καὶ μέγιστον πλοῦτον περιποιησαμένης, μετὰ 10
- δε ταῦτα βασιλεῖς ἀπάσης Σικελίας νομισθέντες καί 5 τινων και τῆς Ἰταλίας μερῶν κυριεύσαντες. ᾿Αγαθοκλῆς δ΄ οὐ μόνον και τῶν τῆς Λιβύης ἀπεπείρα-
- σοκλης ο ου μονον και των της Λιρνης απεπειρασεν, άλλα καί τέλος έναπέθανε ταϊς υπεροχαϊς ταύ-6 ταις. διο και Πόπλιον Σκιπίωνά φασι τον πρώτον 15
- ο ταις. οιο και ποπλιού Σκιπιωνά φασι του πρωτού τ καταπολεμήσαυτα Καρχηδουίους έρωτηθέντα τίνας ύπολαμβάνει πραγματικωτάτους ἄνδρας γεγουέναι καλ σύν νῷ τολμηροτάτους, εἰπεῖν τοὺς περλ 'Αγα-
- 7 θοκλέα καὶ ⊿ιουνόσιου τοὺς Σικελιώτας. καὶ περὶ μὲυ τῶυ τοιούτωυ ἀνδρῶυ εἰς ἐπίστασιυ ἄγειυ τοὺς το ἀναγινώσκουτας, καί που καὶ τῆς τύχης ποιήσασθαι μυήμηυ, ἔτι δὲ τῶυ ἀνθρωπείωυ πραγμάτωυ, καὶ καθόλου προστιθέναι τὸυ ἐπεκδιδάσκουτο λόγου, ἐπὶ δὲ τῶυ προειρημένων ἀνδρῶυ οὐδαμῶς ἀρμόζει.

36 Διὰ δὴ ταύτας τὰς αἰτίας τὸν μετ' κὐξήσεως 25
2 λόγον ἀπεδοχιμάσαμεν ὑπὲρ ᾿Αγαθοχλέους, οὐχ ἣχιστα δὲ χαὶ διὰ τὸ πάσας τὰς ἐχπληχτικὰς περιπε-

⁷ ήπεν F 13 ένεπείρασεν MFS, έπείρασεν Di vulgo, corr. Rei 591 s. 20 post ἄγειν add. ἄξιον Rei 592, 'nisi huc apte refertur verbum ἀρμόζει, quod in fine periodi legitur' Sch

928. τείας μίαν έχειν φαντασίαν την πρώτην άξίαν έπιστάσεως, τὸ δὲ λοιπὸν οὐ μόνον ἀνωφελη γίνεσθαι την απρόασιν και θέαν αύτων, άλλα και μετά τινος δηλήσεως έπιτελεϊσθαι την ένέργειαν των τοιούτων. 5 δυείν (γάρ) ύπαρχόντων τελών, ώφελείας καλ τέρ- 3 ψεως, πρός ὰ δεῖ τὴν ἀναφορὰν ποιεῖσθαι τοὺς διὰ τῆς ἀχοῆς ἢ διὰ τῆς δράσεως βουλομένους τι πολυπραγμονείν, καλ μάλιστα τῶ τῆς Ιστορίας γένει τούτου καθήκοντος, άμφοτέρων τούτων δ πλεονασμός 10 ύπεο των εκπληκτικών συμπτωμάτων έκτος πίπτει. ζηλοῦν μεν γὰρ τίς ἄν βουληθείη τὰς παραλόγους 4 περιπετείας; οὐδὲ μὴν θεώμενος οὐδ' ἀκούων ήδεται συνεγώς οὐδείς των παρά φύσιν γενομένων πραγμάτων και παρά την κοινην έννοιαν των άνθρώπων. 15 άλλ' είσαπαξ μεν και πρώτον σπουδάζομεν α μεν 5 ίδεζν, ἃ δ' ἀχοῦσαι, χάριν τοῦ γνῶναι τὸ μὴ δοχοῦν 818. δυνατόν είναι διότι δυνατόν έστιν. ὅταν δὲ πιστεύ- 6 ωμεν, ούδελς τοῖς παρά φύσιν έγχρονίζων εὐδοκεΐ. τῷ δ' αὐτῷ πλεονάκις έγκυρεῖν οὐδ' ὅλως ἂν βου-20 ληθείη. διόπερ ή ζηλωτον είναι δεί το λεγόμενον 7 ἢ τερπνόν δ δὲ τῆς ἐκτὸς τούτων συμφορᾶς πλεονασμός οίκειότερον έστι τραγωδίας ήπερ ίστορίας. άλλ' ίσως ἀναγχαϊόν έστι συγγνώμην έχειν τοῖς μή 8 συνεφιστάνουσι μήτ' έπὶ τὰ τῆς φύσεως μήτ' έπὶ 25 τὰ καθόλου κατὰ τῆς οἰκουμένης πράγματα. δοκεί 9 γάρ αὐτοῖς ταῦτ' εἶναι μέγιστα καὶ θαυμαστότατα των προγεγονότων οίς αν αυτοί παρατυχόντες έγκυρήσωσιν ή πυθόμενοι παρά τινων πρός αὐτὰ ταῦτα προσέχωσι τὸν νοῦν. διὸ καὶ λανθάνουσι 10 ει πλείω τοῦ καθήκοντος διατιθέμενοι λόγον ύπεο των μήτε καινών όντων διὰ τὸ καὶ έτέροις πρότερον

316 RES SYRIAE ET MACEDONIAE [Ol. 144, 2. 3].

929. είρησθαι μήτ' ἀφελεῖν μήτε τέρπειν δυναμένων.
11 περί μὲν οὐν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν εἰρήσθω.

IV. RES ASIAE.

37 "Οτι 'Αντίοχος ὁ βασιλεὺς ἐδόκει κατὰ μὲν τὰς ἀρχὰς γεγονέναι μεγαλεπίβολος καὶ τολμηρὸς καὶ ε τοῦ προτεθέντος ἐξεργαστικός, προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐφάνη πολὺ καταδεέστερος αὐτοῦ καὶ τῆς τῶν ἐκτὸς προσδοκίας.

¹ μήτε MFS, μηδε Be vulgo δυναμένων: des. F fol. 250° med. 2 des. M 60, 25 H. 4—8 P 66, 12 ss. Va, Suid. s. v. 'Αντίοχος.

FRAGMENTA LIBRI XVI.

I. RES MACEDONIAE.

"Οτι Φίλιππος δ βασιλεύς παραγενόμενος είς τὸ 1 Πέργαμον καὶ νομίζων οἶον αὐτόχειο Αττάλου γενέσθαι πάσαν αλκίαν έναπεδείκνυτο, γαριζόμενος γάρ 2 5 οίον εί λυττώντι τῷ θυμῷ, τὸ πλεῖον τῆς ὀργῆς οὐκ είς τούς άνθρώπους, άλλ' είς τούς θεούς διετίθετο. κατά μέν γάρ τούς άκροβολισμούς εύχερῶς αὐτὸν 3 άπήρυκον διά τὰς τῶν τόπων ὀχυρότητας οί τὸ Πέρναμον παραφυλάττοντες άπὸ δὲ τῆς γώρας οὐδὲν 10 ώφελεῖτο τῷ προνενοῆσθαι τὸν "Ατταλον ὑπὲρ τούτων έπιμελώς. λοιπὸν είς τὰ τῶν θεῶν είδη καὶ τε-4819. μένη διετίθετο την δργήν, ύβρίζων οὐκ "Ατταλον, ως ν έμοι δοκεί, πολύ δε μαλλον έαυτόν, ου νάρ 5 μόνον ένεπίμπρα καὶ κατασπών έρρίπτει τοὺς νεώς 980. καὶ τοὺς βωμούς, άλλὰ καὶ τοὺς λίθους ἔθραυε πρός τὸ μηδὲ πάλιν ἀνασταθηναι μηδὲν τῶν κατεφθαρμένων. έπει δε το Νικηφόριον έλυμήνατο, το 6 μεν άλσος εκτεμών, τον δε περίβολον διαρρίψας. τούς τε ναούς έκ θεμελίων ανέσκαψε, πολλούς καλ

² **P 66, 16** Va, v. Nissenum Krit. Unters. p. 120 s. 325 4 αλτιαν (s. acc.) P, corr. Gronovius 14 ἐρρίπτει P^s, ἥρειπε Herwerdenus Mnemos. 1874, 78

7 πολυτελείς ὑπάρχοντας, ὅρμησε τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπὶ Θυατείρων ἐκεῖθεν δὲ ποιησάμενος τὴν ἀναζυγὴν εἰς τὸ Θήβης πεδίον εἰσέβαλε, νομίζων εὐπορήσειν 8 λείας μάλιστα περὶ τούτους τοὺς τόπους, ἀποπεσῶν δὲ καὶ ταύτης τῆς ἐλπίδος, καὶ παραγενόμενος εἰς τ΄ Ιερὰν κώμην, διεπέμπετο πρὸς Ζεῦξιν, παρακαλῶν αὐτὸν σῖτον χορηγῆσαι καὶ τὰ λοιπὰ συμπράττειν 9 κατὰ τὰς συνθήκας. ὁ δὲ Ζεῦξις ὑπεκρίνετο μὲν ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας, οὐκ ἐβούλετο δὲ σωματοποιεῖν ἀληθινῶς τὸν Φίλιππον. —

2 'Ο δὲ Φίλιππος, τῶν μὲν κατὰ τὴν πολιορκίαν ἀντιπιπτόντων αὐτῷ, τῶν δὲ πολεμίων ἐφορμούντων πλείοσι καταφράκτοις ναυσίν, ἠπορεῖτο καὶ δυσχρή-2 στως διέκειτο περὶ τοῦ μέλλοντος. οὐκ ἐπιδεχομένων δὲ τῶν παρόντων αῖρεσιν, ἀνήχθη παρὰ τὴν 15 3 τῶν πολεμίων προσδοκίαν ἔτι γὰρ αὐτὸν ἤλπιζον 820. οἱ περὶ τὸν Ἅτταλον προσκαρτερήσειν τῆ τῶν μετάλ-4 λων κατασκευῆ. μάλιστα δ' ἐσπούδαζε ποιήσασθαι

τον ἀνάπλουν αιφνίδιον, πεπεισμένος καταταχήσειν και το λοιπον ἀσφαλῶς ἤδη κομισθήσεσθαι παρὰ 20 5 τὴν γῆν είς τὴν Σάμον. διεψεύσθη δὲ παρὰ πολὸ τοῖς λογισμοῖς οι γὰρ περι τὸν "Ατταλον και Θεοφιλίσκον, ἄμα τῷ συνιδεῖν αὐτὸν ἀναγόμενον, ε είχοντο τῶν προκειμένων εὐθέως. συνέβη δὲ τὸν 981. ἀνάπλουν αὐτῶν γενέσθαι διαλεινμένον, ἄτε πε-25

6 Γερά πόμη, δημος Καρίας. Πολύβιος έππαιδεπάτω: Steph. Byz. p. 327, 3 s. Mein. 9 συνθήκας: des. P 69, 7 Va, pergit Suid. s. v. σωματοποιείν 10 des. Suid. 11 F fol. 251 prim. praemisso in fol. antecedenti titulo πολυβίου * * τοῦ τς λίγου, cui addit in marg F. 8 Ad fol. 251 prim. edicit in marg F. 10 (π)

marg. F¹: B. Ad fol. 251r prim. adicit in marg. F³: λο^γίς. 25 αθτῶν F, αθτῷ S

πεισμένων τὸν Φίλιππον, καθάπερ εἶπον, ἔτι μένειν έπλ των υποκειμένων. οὐ μὴν άλλὰ χρησάμενοι ταῖς 7 ελοεσίαις ένεργως προσέβαλλον, "Ατταλος μεν τώ δεξιώ και καθηγουμένω των πολεμίων. Θεοφιλίσκος 5 δε τοῖς εὐωνύμοις. Φίλιππος δε περικαταλαμβανό- 8 μενος τοῖς καιροῖς, δοὺς τὸ σύνθημα τοῖς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ καὶ παραγγείλας ἀντιπρώρρους ποιεῖν τὰς ναῦς καί συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις έρρωμένως, αὐτὸς ύπὸ τὰς νησίδας ἀναχωρήσας μετά τινων λέμβων, 10 τὰς μεταξύ τοῦ πόρου κειμένας, ἀπεκαραδόκει τὸν κίνδυνον. ἦν δὲ τῶν μὲν τοῦ Φιλίππου νεῶν τὸ 9 πλήθος τὸ συγκαταστάν είς τὸν ἀνῶνα κατάφρακτοι τρεῖς καὶ πεντήκοντα, σὺν δὲ τούτοις ἄφρακτα * * * λέμβοι δε σύν ταῖς πρίστεσιν έκατὸν καὶ πεντή-15 κοντα· τὰς γὰρ ἐν τῆ Σάμφ ναῦς οὐκ ἠδυνήθη καταρτίσαι πάσας. τὰ δὲ τῶν πολεμίων σκάφη 10 κατάφρακτα μέν ην έξήκοντα καλ πέντε σύν τοῖς των Βυζαντίων, μετά δε τούτων έννέα τριημιολίαι καλ τριήρεις τρεῖς ὑπῆρχον.

20 Λαβούσης δὲ τὴν καταρχὴν τῆς ναυμαχίας ἐκ 3 τῆς 'Αττάλου νεώς, εὐθέως πάντες οἱ σύνεγγυς ἀπαραγέλτως συνέβαλον ἀλλήλοις. "Ατταλος μὲν οὖν 2 συμπεσὼν ὀκτήρει, καὶ προεμβαλὼν ταύτη καιρίαν καὶ ὕφαλον πληγήν, ἐπὶ πολὺ τῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἀγωνισαμένων τέλος ἐβύθισε τὴν ναῦν. ἡ δὲ 3 τοῦ Φιλίππου δεκήρης, ναυαρχὶς οὖσα, παραλόγως ἐγένετο τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριος. ὑποπεσούσης γὰρ 4 αὐτῆ τριημιολίας, ταύτη δοῦσα πληγὴν βιαίαν κατὰ μέσον τὸ κύτος ὑπὸ τὸν θρανίτην σκαλμὸν ἐδέθη,

¹³ Post ἄφρακτα numerum deese monet Meibomius de fabr. trirem. in thes. Graev. t. XII p. 667

τοῦ κυβερνήτου την δρμην της νεώς οὐκέτι δυνηθέν-821. 5 τος άναλαβεῖν. διὸ καὶ προσκρεμαμένου τοῦ πλοίου τοις όλοις έδυσγρηστείτο και δυσκίνητος ήν πρός καν. 6 έν ῷ καιρῷ δύο πεντήρεις προσπεσούσαι, καὶ τρώσασαι την ναῦν έξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν, καὶ τὸ σκά- 5 982. φος και τούς έπιβάτας τούς έν αὐτῷ διέφθειραν, έν οίς ην και Δημοκράτης δ τοῦ Φιλίππου ναύαρχος. 7 κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν Διονυσόδωρος καὶ Δεινοκράτης, όντες άδελφοί και ναυαρχοῦντες παρ' 'Αττάλφ, συμπεσόντες δ μεν έπτήρει των πολεμίων, 10 δ δ' δκτήρει, παραβόλως έγρήσαντο τῆ ναυμαχία. 8 Δεινομράτης μέν πρός δατήρη συμπεσών αὐτός μέν έξαλον έλαβε την πληγήν, αναστείρου της νεώς ούσης, την δε των πολεμίων τρώσας ναῦν ὑπὸ τὰ * βίαχα τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἐδύνατο χωρισθῆναι, 15 9 καίπεο πολλάκις έπιβαλόμενος πρύμναν κρούειν διὸ καλ των Μακεδόνων εύψύχως άγωνιζομένων είς τον 10 έσχατον παρεγένετο κίνδυνον. 'Αττάλου δ έπιβοηθήσαντος αὐτῷ, καὶ διὰ τῆς είς τὴν πολεμίαν ναῦν έμβολής λύσαντος την συμπλοκήν των σκαφών, δ 20 11 μεν Δεινοκράτης ἀπελύθη παραδόξως, οί δε τῆς πολεμίας νεώς επιβάται πάντες εὐψύχως διαγωνισάμενοι διεφθάρησαν, τὸ δὲ σκάφος ἔρημον ἀπολειφθὲν 12 υποχείριον έγένετο τοῖς περὶ τὸν "Ατταλον. ὁ δὲ

Διονυσόδωρος μετὰ βίας ἐπιφερόμενος εἰς ἐμβολὴν 25 αὐτὸς μὲν ἥμαρτε τοῦ τρῶσαι, παραπεσὰν δὲ τοῖς πολεμίοις ἀπέβαλε τὸν δεξιὸν ταρσὸν τῆς νεώς, ὁμοῦ 13 συρραγέντων καὶ τῶν πυργούχων οὖ γενομένου 14 περιέστησαν αὐτὸν πανταγόθεν οἱ πολέμιοι. κραυ-

²⁶ ημαρτεν Ε

γῆς δε και θορύβου γενομένου τὸ μεν λοιπὸν πλῆθος τῶν ἐπιβατῶν ἄμα τῷ σκάφει διεφθάρη, τρίτος δ' αὐτὸς ὁ Διονυσόδωρος ἀπενήξατο πρὸς τὴν ἐπιβοηθοῦσαν αὐτῷ τριημιολίαν.

Τῶν δὲ λοιπῶν νεῶν τοῦ πλήθους ὁ κίνδυνος 4 ἐφάμιλλος ἦν καθ' ὅσον γὰρ ἐπλεόναζον οἱ παρὰ 2 τοῦ Φιλίππου λέμβοι, κατὰ τοσοῦτον διέφερον οἱ περὶ τὸν "Ατταλον τῷ τῶν καταφράκτων νεῶν πλήθει. καὶ τὰ μὲν περὶ τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ Φιλίππου 3 822.

988. τοιαύτην είχε την διάθεσιν ώστ' άκμην άκριτα μένειν τὰ δλα, πολύ δὲ τοὺς περί τὸν "Ατταλον ἐπικυδεστέρας έχειν τας έλπίδας. οί δὲ Ῥόδιοι κατά μέν 4 τὰς ἀργὰς εὐθέως έκ τῆς ἀναγωγῆς ἀπεσπάσθησαν των πολεμίων, καθάπερ άρτίως είπα, τῷ δὲ ταχυ-15 ναυτείν παρά πολύ διαφέροντες των έναντίων συνηψαν τοῖς έπὶ τῆς οὐραγίας Μακεδόσι. καὶ τὸ μὲν τ ποῶτον ὑπογωροῦσι τοῖς σκάφεσι κατὰ πρύμναν ἐπιφερόμενοι τούς ταρσούς παρέλυον ώς δ' οί μέν 6 παρά τοῦ Φιλίππου συνεπιστρέφειν ήρξαντο παρα-20 βοηθούντες τοις κινδυνεύουσι, των δε 'Ροδίων οί καθυστερούντες έκ τῆς ἀναγωγῆς συνῆψαν τοῖς περί τον Θεοφιλίσκου, τότε κατά πρόσωπου άντιπρώρρους 7 τάξαντες τὰς ναῦς ἀμφότεροι συνέβαλον εὐψύγως. όμοῦ ταζς σάλπιγξι καὶ τῆ κραυγῆ παρακαλοῦντες 25 άλλήλους. εί μεν οὖν μή μεταξύ τῶν καταφράκτων 8 νεῶν ἔταξαν οί Μακεδόνες τοὺς λέμβους, δαδίαν αν καί σύντομον έλαβε κρίσιν ή ναυμαχία νου δέ ταῦτ' ἐμπόδια πρὸς τὴν χρείαν τοῖς 'Ροδίοις ἔγίνετο κατά πολλούς τρόπους. μετά γάρ τὸ κινηθήναι τὴν 9

²⁴ σάλπιγξιν Ε

έξ άρχης τάξιν έκ της πρώτης συμβολής πάντες 10 ήσαν αναμίξ αλλήλοις, όθεν ούτε διεππλείν εύχερῶς ούτε στρέφειν έδύναντο τὰς ναῦς ούτε καθόλου γρησθαι τοις ίδίοις προτερήμασιν, έμπιπτόντων αὐτοίς τῶν λέμβων ποτὲ μὲν είς τοὺς ταρσούς, τ ώστε δυσχρηστείν ταίς είρεσίαις, ποτέ δὲ πάλιν είς τὰς πρώρρας, ἔστι δ' ὅτε κατὰ πρύμναν, ώστε παραποδίζεσθαι και την των κυβερνητών και την 11 των έφετων χφείαν. κατά δὲ τὰς ἀντιπρώφρους 12 συμπτώσεις έποίουν τι τεχνικόν αύτολ μέν γάο 10 έμπρωρρα τὰ σκάφη ποιοῦντες έξάλους έλάμβανον τάς πληγάς, τοῖς δὲ πολεμίοις ὕφαλα τὰ τραύματα 13 διδόντες άβοηθήτους έσκεύαζον τὰς πληγάς. σπανίως δ' είς τοῦτο συγκατέβαινον καθόλου γάρ έξεκλινον τὰς συμπλοκὰς διὰ τὸ γενναίως ἀμύνε- 15 σθαι τούς Μακεδόνας ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων ἐν 14 ταζε συστάδην γινομέναις μάχαις. τὸ δὲ πολὺ κατὰ 984. μέν τους διέχπλους παρασύροντες των πολεμίων νεών τούς ταρσούς ήχρείουν μετά δε ταύτα πάλιν έκπεριπλέοντες, και τοῖς μὲν κατὰ πρύμναν έμβάλ- 20 λοντες, τοίς δε πλαγίοις και στρεφομένοις ακμήν 828. προσπίπτοντες οθς μέν έτίτρωσκον, οίς δε παρέλυον 15 ἀεί τι τῶν πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίων. καὶ δὴ τῷ τοιούτω τρόπω μαγόμενοι παμπληθείς των πολεμίων

5 Έπιφανέστατα δ' έκινδύνευσαν τρεῖς πεντήρεις τῶν Ῥοδίων, ή τε ναυαρχίς, ἐφ' ἦς ἔπλει Θεοφιλίσκος, μετὰ δὲ ταύτην ἦς ἐτριηράρχει Φιλόστρατός, τρίτη δ' ἢν ἐκυβέρνα μὲν Αὐτόλυκος, ἐπέπλει δὲ

ναῦς διέφθειραν.

¹² τὰ FG, om. S

Νικόστρατος, ταύτης γὰρ ἐμβαλούσης εἰς πολεμίαν 2 ναῦν καὶ καταλιπούσης ἐν τῷ σκάφει τὸν ἔμβολον, συνέβη δή την μέν πληγείσαν αύτανδρον καταδύναι. τούς δὲ πεοί τὸν Αὐτόλυκον, είσοεούσης είς τὴν τ ναῦν τῆς θαλάττης διὰ τῆς πρώρρας, κυκλωθέντας ύπο των πολεμίων τὰς μέν ἀργὰς ἀγωνίζεσθαι γενναίως, τέλος δε τον μεν Αυτόλυκον εκπεσείν τρω- 3 θέντα μετά των δπλων είς την θάλατταν, τούς δέ λοιπούς έπιβάτας αποθανείν μαχομένους γενναίως. 10 έν & καιρώ Θεοφιλίσκος, βοηθήσας μετά τριών πεν- 4 τήρων, την μεν ναῦν οὐκ ήδυνήθη σῶσαι διὰ τὸ πλήρη δαλάττης είναι, δύο δε ναῦς πολεμίας τρώσας τούς έπιβάτας έξέβαλε. ταγύ δὲ περιγυθέντων 5 αὐτῶ λέμβων πλειόνων καὶ καταφράκτων νεῶν, τοὺς 15 μεν πλείστους απέβαλε των επιβατών επιφανώς άγωνισαμένους, αὐτὸς δὲ τρία τραύματα λαβών καὶ 6 παραβόλως τη τόλμη κινδυνεύσας μόλις έξέσωσε την ίδίαν ναῦν έπιβοηθήσαντος αὐτῷ Φιλοστράτου καλ συναναδεξαμένου τον ένεστωτα κίνδυνον εύψύχως. 20 συνάψας δε τοῖς αὐτοῦ σκάφεσι πάλιν έξ άλλης 7 δρμής συνεπλέκετο τοῖς πολεμίοις, τῆ μὲν σωματική δυνάμει παραλυόμενος ύπὸ τῶν τραυμάτων, τῆ δὲ της ψυχης γενναιότητι λαμπρότερος ὢν καλ παραστατικώτερος ή πρόσθεν. συνέβη δε δύο γενέσθαι 8 25 ναυμαχίας πολύ διεστώσας άλλήλων το μέν γαρ 985. δεξιον κέρας τοῦ Φιλίππου κατά την έξ άρχης πρόθεσιν άελ της γης δρεγόμενον ού μακράν άπείζε τῆς 'Ασίας, τὸ δ' εὐώνυμον διὰ τὸ παραβοηθήσαι 9

¹² θαλάσσης FS, corr. Bayfius 20 σπάφεσιν F 27 ἀπείχεν F

τοῖς ἐπὶ τῆς οὐφαγίας ἐξ ὑποστροφῆς οὐ πολὺ τῆς Χίας ἀπέχον ἐναυμάχει τοῖς 'Ροδίοις.

- Οὐ μὴν ἀλλὰ παρὰ πολὺ τοῦ δεξιοῦ κέρατος 824. κατακρατούντων των περί τον "Ατταλον, καί συνεγγιζόντων ήδη πρὸς τὰς νησίδας ὑφ' αἶς ὁ Φίλιππος 5 2 ώρμει καραδοκών τὸ συμβησόμενον, συνιδών "Ατταλος μίαν πεντήρη των ιδίων έχτος του χινδύνου τετρωμένην καλ βαπτιζομένην ύπο νεως πολεμίας, ώρμησε παραβοηθήσων ταύτη μετά δύο τετρήρων. 3 τοῦ δὲ πολεμίου σκάφους έγκλίναντος καὶ ποιου- 10 μένου την αποχώρησιν ώς πρός την γην, επέκειτο φιλοτιμότερου, έγκρατης γενέσθαι σπουδάζων τῆς 4 νεώς. δ δε Φίλιππος, συνθεασάμενος απεσπασμένον πολύ τον "Ατταλον από των ίδίων, παραλαβών τέτταρας πεντήρεις καὶ τρεῖς ἡμιολίας, ἔτι δὲ τῶν λέμ- 15 βων τους έγγυς όντας, δρμησε, και διακλείσας τον "Ατταλον ἀπὸ τῶν οἰκείων νεῶν ἠνάγκασε μετὰ μεγάλης άγωνίας είς την γην έκβαλεῖν τὰ σκάφη. 5 τούτου δε συμβάντος αὐτὸς μεν δ βασιλεύς μετὰ τῶν πληρωμάτων είς τὰς Ἐρυθρὰς ἀπεχώρησε, τῶν 20 δε πλοίων και της βασιλικής κατασκευής έγκρατης δ 6 Φίλιππος έγένετο. καλ γάο έποίησάν τι τεχνικόν έν τούτοις τοῖς καιροῖς οί περί τὸν "Ατταλον' τὰ γὰρ ἐπιφανέστατα τῆς βασιλικῆς κατασκευῆς ἐπὶ τὸ 7 κατάστρωμα τῆς νεὼς ἐξέβαλον. ὅθεν οί πρῶτοι τῶν 25 Μακεδόνων, συνάψαντες έν τοῖς λέμβοις, συνθεα-
- 8 διώκειν ἀπένευσαν έπὶ τὴν τούτων ἀρπαγήν. διὸ συνέβη τὸν "Ατταλον ἀσφαλῆ ποιήσασθαι τὴν ἀπο- 30

σάμενοι ποτηρίων πληθος καλ πορφυρών ίματίων καλ των τούτοις παρεπομένων σκευών, ἀφέμενοι τοῦ

986. 9 χώρησιν είς τὰς Ἐρυθράς. Φίλιππος δὲ τοῖς μὲν

όλοις ήλαττωμένος παρά πολύ την ναυμαχίαν, τη δε περιπετεία τη κατά του "Ατταλου έπαρθείς, έπανέπλει, καὶ πολύς ἦν συναθορίζων τὰς σφετέρας ναῦς καὶ παρακαλῶν τοὺς ἄνδρας εὐθαρσεῖς εἶναι. 5 διότι νικώσι τῆ ναυμαχία καὶ γὰο ὑπέδραμέ τις 10 έννοια καλ πιθανότης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀπολωλότος τοῦ (βασιλέως) 'Αττάλου διὰ τὸ κατάγειν τοὺς περί του Φίλιππου αναδεδεμένους την βασιλικήν ναῦν. δ δὲ Διονυσόδωρος ὑπονοήσας τὸ περὶ τὸν 11 10 αύτοῦ βασιλέα γεγονός, ήθροιζε τὰς οἰκείας ναῦς έξαίρων σύνθημα ταχύ δὲ συλλεχθεισών πρὸς αὐτὸν ἀπέπλει μετ' ἀσφαλείας είς τούς κατά την 'Ασίαν δρμους. κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν οί πρὸς τούς 12 825. 'Ροδίους άγωνιζόμενοι τῶν Μακεδόνων, πάλαι κακῶς 15 πάσχοντες, έξέλυον αύτοὺς έκ τοῦ κινδύνου μετὰ προφάσεως κατά μέρη ποιούμενοι την άποχώρησιν, ώς ταϊς οίκείαις σπεύδοντες έπικουρήσαι ναυσίν. of 13 δε 'Ρόδιοι, τὰς μεν ἀναδησάμενοι τῶν νεῶν, τὰς δε προδιαφθείραντες ταϊς έμβολαϊς, απέπλευσαν είς 20 την Χίον.

Έφθάρησαν δὲ τοῦ μὲν Φιλίππου ναῦς ἐν μὲν 7 τῆ πρὸς "Ατταλον ναυμαχία δεκήρης, ἐννήρης, ἐπτήρης, ἑξήρης, τῶν δὲ λοιπῶν κατάφρακτοι μὲν δέκα καὶ τριημιολίαι τρεῖς, λέμβοι δὲ πέντε καὶ εἴκοσι καὶ τὰ τούτων πληρώματα· ἐν δὲ τῆ πρὸς 'Ροδίους διε- 2 φθάρησαν κατάφρακτοι μὲν δέκα, λέμβοι δὲ περὶ τετταράκοντα τὸν ἀριθμόν· ἡλωσαν δὲ δύο τετρήρεις καὶ λέμβοι σὸν τοῖς πληρώμασιν ἐπτά. τῶν 3

⁷ τοῦ ᾿Αττάλον] τοῦ seclusit Ben 274 (nam τοῦ ante ᾿Αττάλον nusquam reperitur apud Polybium), $\beta \alpha \sigma \iota \lambda \dot{\epsilon} \omega s$ add. post τοῦ BW coll. IX 30, 7. X 41, 1. XVI 28, 8. XVIII 10, 11

δὲ πας 'Αττάλου κατέδυσαν μὲν τριημιολία μία καὶ δύο πεντήρεις, (ήλωσαν δὲ δύο τετρήρεις) καὶ τὸ 4 τοῦ βασιλέως σκάφος. τῶν δὲ 'Ροδίων διεφθάρησαν 5 μὲν δύο πεντήρεις καὶ τριήρης, ήλω δ΄ οὐδέν. ἄν-δρες δὲ τῶν μὲν 'Ροδίων ἀπέθανον εἰς έξήκοντα, 5 τῶν δὲ πας' 'Αττάλου πρὸς έβδομήκοντα, τῶν δὲ τοῦ Φιλίππου Μακεδόνες μὲν εἰς τρισχιλίους, τῶν 987.6 δὲ πληρωμάτων εἰς έξακισχιλίους. ἐάλωσαν δὲ ζωγρία τῶν μὲν συμμάχων καὶ Μακεδόνων εἰς δισχιλίους, τῶν δ΄ ὑπεναντίων εἰς ἑπτακοσίους.

Καὶ τὸ μὲν τέλος τῆς περὶ Χίον ναυμαχίας τοι-2 οῦτον συνέβη γενέσθαι, τῆς δὲ νίκης ὁ Φίλιππος ἀντεποιεῖτο κατὰ δύο προφάσεις, κατὰ μίαν μέν, ἦ τὸν "Ατταλον εἰς τὴν γῆν ἐκβαλὰν ἐγκρατὴς τῆς νεὰς ἐγεγόνει, καθ' ἐτέραν δ΄, ἦ καθορμισθεὶς ἐπὶ 15 τὸ καλούμενον "Αργεννον ἐδόκει πεποιῆσθαι τὸν 3 δρμον ἐπὶ τῶν ναυαγίων. ἀκόλουθα δὲ τούτοις ἔπραττε καὶ κατὰ τὴν ἑξῆς ἡμέραν συνάγων τὰ ναυάγια καὶ τῶν νεκρῶν ποιούμενος ἀναίρεσιν τῶν ἐπιγινωσκομένων, χάριν τοῦ συναύξειν τὴν προειρη- 20 4 μένην φαντασίαν. ὅτι γὰρ οὐδ' αὐτὸς ἐπέπειστο νικῶν, ἐξήλεγξαν αὐτὸν οῖ τε 'Ρόδιοι καὶ Διονυσό- 826.

5 δωρος μετ' όλίγον κατὰ γὰρ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἔτι περὶ ταῦτα γινομένου τοῦ βασιλέως διαπεμψάμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐπέπλευσαν αὐτῷ, καὶ στή- 25 σαντες ἐν μετώπω τὰς ναῦς, οὐδενὸς ἐπ' αὐτοὺς 6 ἀνταναγομένου πάλιν ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Χίον. ὁ

6 αυταναγομενου παλιν απεπλευσαν εις την Χιον. ο δε Φίλιππος, οὐδέποτε τοσούτους ἄνδρας ἀπολω- λεκὰς οὕτε κατὰ (γῆν οὕτε κατὰ) θάλατταν ένὶ

¹⁸ Επραττέν Ε

καιρῷ, βαρέως μὲν ἔφερε τὸ γεγονὸς καὶ τὸ πολὸ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρήρητο, πρὸς μέντοι γε τοὺς 7 ἐκτὸς ἐπειρᾶτο κατὰ πάντα τρόπον ἐπικρύπτεσθαι τὴν αὐτοῦ διάληψιν, καίπερ οὐκ ἐώντων αὐτῶν 5 τῶν πραγμάτων. χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων καὶ τὰ μετὰ 8 τὴν μάχην συμβαίνοντα πάντας ἐξέπληττε τοὺς θεωμένους γενομένης γὰρ τοσαύτης φθορᾶς ἀνθρώπων, 9 παρ' αὐτὸν μὲν τὸν καιρὸν πᾶς ὁ πόρος ἐπληρώθη νεκρῶν, αἴματος, ὅπλων, ναυαγίων, ταῖς ὁ' έξῆς 10 ἡμέραις τοὺς αἰγιαλοὺς ἡν ἰδεῖν φύρδην σεσωρευθιένους ἀναμὶξ πάντων τῶν προειρημένων. ἐξ ὧν 10 οὐ μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ Μακεδόνες εἰς διατροπὴν ἐνέπιπτον οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Θεοφιλίσκος δὲ μίαν ἡμέραν ἐπιβιώσας, καὶ τῆ 9
15 πατρίδι γράψας ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν ναυμαχίαν, καὶ Κλεωναϊον ἡγεμόνα συστήσας ἀνδ' ἐαυτοῦ ταῖς δυνάμεσι, μετήλλαξε τὸν βίον ἐκ τῶν τραυμάτων, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὸν κίνδυνον ἀγαθὸς γενόμενος καὶ 2 κατὰ τὴν προαίρεσιν μνήμης ἄξιος. μὴ γὰρ ἐκείνου 3 τολμήσαντος προεπιβαλεῖν τῷ Φιλίππφ τὰς χείρας πάντες ἄν καταπροεῖντο τοὺς καιρούς, δεδιότες τὴν τοῦ Φιλίππου τόλμαν. νῦν δ' ἐκεῖνος ἀρχὴν πολέμου 4 ποιήσας ἡνάγκασε μὲν τὴν αὐτοῦ πατρίδα συνεξαναστῆναι τοῖς καιροῖς, ἡνάγκασε δὲ τὸν "Ατταλον μὴ 15 μέλλειν καὶ παρασκευάζεσθαι τὰ πρὸς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ πολεμεῖν ἐρρωμένως καὶ κινδυνεύειν. τοι- 5 γαροῦν εἰκότως αὐτὸν οί 'Ρόδιοι καὶ μεταλλάξαντα τοιαύταις ἐτίμησαν τιμαῖς δι' ὧν οὐ μόνον τοὺς

¹⁶ κλαιωναΐον FS, corr. Scaliger

ζάντας, άλλὰ καὶ τοὺς ἐπιγενομένους έξεκαλέσαντο πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιρούς. —

- 10 (1*) "Οτι μετὰ τὸ συντελεσθηναι τὴν περὶ τὴν Λάδην 819,17 ναυμαχίαν καὶ τοὺς μὲν 'Ροδίους ἐκποδὼν γενέσθαι, τὸν δ' "Ατταλον μηδέπω συμμεμιχέναι, δῆλον ὡς ἐξῆν 5 γε τελεῖν τῷ Φιλίππφ τὸν εἰς τὴν ' Αλεξάνδρειαν πλοῦν. ἐξ οὖ δὴ καὶ μάλιστ' ἄν τις καταμάθοι τὸ μανιώδη γενόμενον Φίλιππον τοῦτο πρᾶξαι.
 - 2 Τί οὖν ἦν τὸ τῆς ὁρμῆς ἐπιλαβόμενον; οὐδὲν 3 ἔτερον ἀλλ' ἡ φύσις τῶν πραγμάτων. ἐκ πολλοῦ 10 μὲν γὰρ ἐνίστε πολλοὶ τῶν ἀδυνάτων ἐφίενται διὰ τὸ μέγεθος τῶν προφαινομένων ἐλπίδων, κρατούσης
- 989. 4 τῆς ἐπιθυμίας τῶν ἑκάστου λογισμῶν ὅταν δ' ἐγγίσσωσι τοῖς ἔργοις, οὐδενὶ λόγῷ πάλιν ἀφίστανται τῶν προθέσεων, ἐπισκοτούμενοι καὶ παραλογιζόμενοι 15 τοῖς λογισμοῖς διὰ τὴν ἀμηχανίαν καὶ τὴν δυσχρηστίαν τῶν ἀπαντωμένων.
 - 11 Μετὰ ταῦτα δὲ ποιησάμενος ὁ Φίλιππός τινας ἀπράπτους προσβολὰς διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ πολίσματος αὖθις ἀπεχώρει, πορθῶν τὰ φρούρια καὶ 827.
 - 2 τὰς κατὰ τὴν χώραν συνοικίας. ὅθεν ἀπαλλαττόμενος προσεστρατοπέδευσε τῆ Πρινασσῷ. ταχὺ δὲ γέρρα καὶ τὴν τοιαύτην έτοιμάσας παρασκευὴν ἤρξατο
 - 3 πολιοφαείν διὰ τῶν μετάλλων. οὕσης δ' ἀπράκτου τῆς ἐπιβολῆς αὐτῷ διὰ τὸ πετρώδη τὸν τόπον ὑπ- 25

² des. F fol. 256° extr. 3-8 M 60, 25-29 H.
9 M 65, 29 H. F fol. 256° extr. 13 ἐπιθυμίας τῶν:
des. M 65, 82 H. folio extremo, proximum folium vel etiam
duo desunt 15 πλογιζόμενοι F(S), παραγόμενοι Hu
17 des. F fol. 256° prim. 18 F fol. 256° prim.;
in marg. add. F¹: π τῆς χνίδου πόλεως

άρχειν έπινοεῖ τι τοιοῦτον. τὰς μὲν ἡμέρας ψόφον 4 ἐποίει κατὰ γῆς, ὡς ἐνεργουμένων τῶν μετάλλων, τὰς δὲ νύκτας ἔξωθεν ἔφερε χοῦν καὶ παρέβαλλε παρὰ τὰ στόμια τῶν ὀρυγμάτων, ιόστε διὰ τοῦ 5 πλήθους τῆς σωρευομένης γῆς στοχαζομένους καταπλαγεῖς γενέσθαι τοὺς ἐν τῆ πόλει. τὰς μὲν οὖν 5 ἀρχὰς ὑπέμενον οἱ Πρινασσεῖς εὐγενῶς ἐπεὶ δὲ προσπέμψας ὁ Φίλιππος ἐνεφάνιζε διότι πρὸς δύο πλέθρα τοῦ τείχους αὐτοῖς ἐξήρεισται, καὶ προσιετυνθάνετο πότερα βούλονται λαβόντες τὴν ἀσφάλειαν ἐκχωρεῖν ἢ μετὰ τῆς πόλεως συναπολέσθαι πανδημεί, τῶν ἐρεισμάτων ἐμπρησθέντων, τηνικάδε 6 πιστεύσαντες τοῖς λεγομένοις παρέδοσαν τὴν πόλιν.—

'Η δὲ τῶν Ἰασέων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τῆς ᾿Ασίας 12
15 ἐν τῷ κόλπῳ τῷ μεταξὺ κειμένῳ τοῦ τῆς Μιλησίας
Ποσειδίου καὶ τῆς Μυνδίων πόλεως, προσαγορευ940. ομένῳ * * *, παρὰ δὲ τοῖς πλείστοις Βαργυλιητικῷ
συνωνύμως ταῖς περὶ τὸν μυχὸν αὐτοῦ πόλεσιν
ἐκτισμέναις. εὕχονται δὲ τὸ μὲν ἀνέκαθεν ᾿Αργείων 2
20 ἄποικοι γεγονέναι, μετὰ δὲ ταῦτα Μιλησίων, ἐπαγαγομένων τῶν προγόνων τὸν Νηλέως υίὸν τοῦ κτίσαντος Μίλητον διὰ τὴν ἐν τῷ Καρικῷ πολέμῳ γενομένην φθορὰν αὐτῶν. τὸ δὲ μέγεθος τῆς πόλεώς
ἐστι δέκα στάδια. καταπεφήμισται δὲ καὶ πεπίστευ- 3
25 ται παρὰ μὲν τοῖς Βαργυλιήταις διότι τὸ τῆς Κινδυάδος ᾿Αρτέμιδος ἄγαλμα, καίπερ ὂν ὑπαίθριον,
οὕτε νίφεται τὸ παράπαν οὕτε βρέχεται, παρὰ δὲ 4

¹³ des. F fol. 256° extr. 14 F fol. 257° prim. lασσέων FS, corr. Be (v. locos ab Hu citatos et Bull. corresp. hellén. 1881, 231. 497. 1885, 451. 1886, 312 cet.) 17 lacunam indicavit Ca, μèν παρά τισιν Ἰασσίφ (potius Ἰασίφ) add. Sch βαργυλιητικῶσ F

τοῖς Ἰασεῦσι τὸ τῆς ἸΑστιάδος καὶ ταῦτά τινες 5 είρημασι καὶ τῶν συγγραφέων. έγὰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας αποφάσεις των Ιστοριογράφων οὐκ οἶδ δπως παρ' δλην την πραγματείαν έναντιούμενος καλ 6 δυσανασχετών διατελώ. δοκεί γάρ μοι τὰ τοιαῦτα 5 παντάπασι παιδικής εὐηθείας δσα μή μόνον της 828. των εὐλόνων έπτος πίπτει θεωρίας, άλλὰ καὶ τῆς 7 τοῦ δυνατοῦ. τὸ γὰρ φάσκειν ἔνια τῶν σωμάτων έν φωτί τιθέμενα μή ποιείν σκιάν άπηλγηκυίας έστί ψυχής δ πεποίηκε Θεόπομπος, φήσας τούς είς τὸ 10 τοῦ Διὸς ἄβατον ἐμβάντας κατ' ᾿Αοκαδίαν ἀσκίους 8 γίνεσθαι. τούτφ δὲ παραπλήσιόν έστι και τὸ νυνί 9 λεγόμενον. δσα μέν οὖν συντείνει πρὸς τὸ διασώζειν την του πλήθους εὐσέβειαν πρός τὸ θεῖον, δοτέον έστι συγγνώμην ένίοις τῶν συγγραφέων 15 τερατευομένοις καλ λογοποιούσι περλ τὰ τοιαύτα. 10 τὸ δ' ὑπεραϊρον οὐ συγχωρητέον. τάχα μὲν οὖν έν παντί δυσπαράγραφός έστιν ή ποσότης, οὐ μὴν 11 ἀπαράγραφός γε. διὸ καὶ παρὰ βραχὸ μὲν εί καὶ άγνοεῖται καὶ ψευδοδοξεῖται, δεδόσθω συγγνώμη, τὸ 20 δ' ύπεραϊρον άθετείσθω κατά γε την έμην δόξαν.

II. RES GRAECIAE.

941.13 "Οτι κατὰ τὴν Πελοπόννησον τίνα μὲν έξ ἀρχῆς προαίρεσιν ένεστήσατο Νάβις δ τῶν Λακεδαιμονίων

⁶ elvai the FS, elvai the disciplas coni. Sch, elvai the tequiversales Be, elvai the endelse Cobetus Mnemos. 1862, 20 s., elvai diagraphe Hu, corr. ethdelae BW 19. 20 el nal dignoelv nal werdodofelv FS, h nal dignoelv h nal werdodofelv Ca, ti nal dignoelv nal werdodofelv Rei 595, el tie dignoel nal werdodofel Hu, corr. BW 21 des. F fol. 257 $^{\rm v}$ prim. 28 P 69, 11 Va

τύραννος, καὶ πῶς ἐκβαλὼν τοὺς πολίτας ἠλευθέρωσε τοὺς δούλους καὶ συνφκισε ταῖς τῶν δεσποτῶν γυναιξὶ καὶ θυγατράσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τίνα 2
τρόπον ἀναδείξας τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν οἶον ἄσυλον
⁵ ἱερὸν τοῖς ἢ δι' ἀσέβειαν ἢ πονηρίαν φεύγουσι τὰς
ἑαυτῶν πατρίδας ἡθροισε πλῆθος ἀνθρώπων ἀνοσίων εἰς τὴν Σπάρτην, ἐν τοῖς πρὸ τούτων δεθηλώκαμεν. πῶς δὲ καὶ τίνα τρόπον κατὰ τοὺς προ⁸ ειρημένους καιροὺς σύμμαχος ὑπάρχων Αἰτωλοῖς,
¹⁰ Ἡλείοις, Μεσσηνίοις, καὶ πᾶσι τούτοις ὀφείλων καὶ
κατὰ τοὺς ὅρκους καὶ κατὰ τὰς συνθήκας βοηθείν,
εἴ τις ἐπ΄ αὐτοὺς ἰοι, παρ' οὐδὲν ποιησάμενος τὰς
προειρημένας πίστεις ἐπεβάλετο παρασπονδῆσαι τὴν
τῶν Μεσσηνίων πόλιν, νῦν ἐροῦμεν.—

15 "Ότι φηςὶ Πολύβιος έπεὶ δέ τινες τῶν τὰς κατὰ 14 μέρος γραφόντων πράξεις γεγράφασι καὶ περὶ τούτων τῶν καιρῶν, ἐν οἶς τά τε κατὰ Μεσσηνίους καὶ τὰ κατὰ τὰς προειρημένας ναυμαχίας συνετελέσθη, βούλομαι βραχέα περὶ αὐτῶν διαλεχθῆναι. ποιήσο- 2 μαι δ' οὐ πρὸς ἄπαντας, ἀλλ' ὅσους ὑπολαμβάνα μνήμης ἀξίους εἶναι καὶ διαστολῆς: εἰσὶ δ' οὐτοι 829. Ζήνων καὶ 'Αντισθένης οἱ 'Ρόδιοι. τούτους δ' ἀξίους 3 εἶναι κρίνω διὰ πλείους αἰτίας. καὶ γὰρ κατὰ τοὺς καιροὺς γεγόνασι καὶ προσέτι πεπολίτευνται καὶ εικαθόλου πεποίηνται τὴν πραγματείαν οὐκ ἀφελείας χάριν, ἀλλὰ δόξης καὶ τοῦ καθήκοντος ἀνδράσι πολι-

¹⁴ des. P 69, 28 Va 15 P 69, 24 Va 20 δ '] post δ è add. τ oùs λ óyovs Rei 745, nisi forte ex sequentibus supplenda sunt $\mu r \eta \mu \eta \nu$ ral δ ias τ o λ $\eta \nu$ 24 π eosé τ i Va, π eoi π eoi P, ér τ η π a τ ol δ i Rei 745, π a τ ol δ i Sch, π eoi τ τ ϕ s τ η σ geré ϕ a π a τ ol δ i coni. Hu

4 τιχοίς. τῶ δὲ τὰς αὐτὰς γράφειν ἡμῖν πράξεις 942. άναγκαϊόν έστι μή παρασιωπάν, ΐνα μή τῷ τῆς πατρίδος δυόματι καὶ τῷ δοκεῖν οἰκειοτάτας εἶναι 'Ροδίοις τὰς κατὰ θάλατταν πράξεις, ἡμῶν ἀντιδοξούντων προς αὐτοὺς ἐνίστε, μαλλον ἐπακολου- 5 5 θήσωσιν έκείνοις ήπερ ήμιν οί φιλομαθούντες. οδτοι τοιγαρούν άμφότεροι πρώτον μέν την περί Λάδην ναυμαχίαν ούχ ήττω της περί Χίον, άλλ' ένεργεστέραν καλ παραβολωτέραν ἀποφαίνουσι καλ τῆ κατὰ μέρος τοῦ κινδύνου χρεία και συντελεία και καθόλου 10 6 φασί τὸ νίκημα γεγονέναι κατά τοὺς Ροδίους. έγὼ δε διότι μεν δεί φοπάς διδόναι ταίς αύτων πατρίσι τούς συγγραφέας, συγγωρήσαιμ' άν, οὐ μὴν τὰς έναντίας τοῖς συμβεβηκόσιν ἀποφάσεις ποιεῖσθαι 7 περί αὐτῶν. Ικανὰ γὰρ τὰ κατ' ἄγνοιαν γινόμενα 15 τοίς γράφουσιν, α διαφυγείν άνθρωπον δυσχερές. 8 έὰν δὲ κατὰ προαίρεσιν ψευδογραφῶμεν ἢ πατρίδος ενεκεν ή φίλων [ή] χάριτος, τί διοίσομεν των ἀπὸ 9 τούτου τὸν βίον ποριζομένων; ώσπερ γὰρ ἐκεῖνοι το λυσιτελεί μετρούντες άδοκίμους ποιούσι τάς 20 αύτων συντάξεις, ούτως οί πολιτικοί τῷ μισεῖν ἢ τῷ φιλεῖν έλκόμενοι πολλάκις εἰς ταὐτὸ τέλος ἐμ-10 πίπτουσι τοῖς προειρημένοις. διὸ δεῖ καὶ τοῦτο τὸ μέρος έπιμελῶς τοὺς μὲν ἀναγινώσκοντας παρατηρείν, τοὺς δὲ γράφοντας αὐτοὺς παραφυλάττεσθαι. 25 Δήλου δ' έστι τὸ λεγόμενου έκ τῶν ἐνεστώτων. δμολογούντες γάρ οί προειρημένοι διά των κατά

⁵ αὐτούς, ἔνιοι P⁸, αὐτοὺς ἐν ἐνίοις Be, corr. BW
18 ἢ ante χάριτος del. Campius in interpret. Germ.
p. 1121 secutus Casauboni versionem 'sive in patriae, sive
in amicorum gratiam' 22 αὐτὸ Va, τὸ αὐτὸ P³ Sch, corr.
Rei 745 26 ἔσται coni. Wielandtius de Pol. archetypo

μέρος εν τη περί Λάδην ναυμαχία δύο μεν αὐτάνδρους πεντήρεις των Ροδίων υπογειρίους νενέσθαι τοῖς πολεμίοις, ἐκ δὲ τοῦ κινδύνου μιᾶς νηὸς ἐπ- 2 αραμένης τὸν δόλωνα διὰ τὸ τετρωμένην αὐτὴν 5 θαλαττοῦσθαι, πολλούς καὶ τῶν έγγὺς τὸ παραπλήσιον ποιούντας ἀπογωρείν πρὸς τὸ πέλαγος, τέλος δὲ μετ' όλίγων καταλειφθέντα τὸν ναύαρχον 3 830. άναγκασθηναι ταύτὸ τοῖς προειρημένοις πράττειν, καί τότε μεν είς την Μυνδίαν απουρώσαντας καθ- 4 943. ορμισθήναι, τη δ' έπαύριον άναγθέντας είς Κῶ διάραι, τούς δὲ πολεμίους τὰς πεντήρεις ἐνάψασθαι 5 καλ καθορμισθέντας έπλ την Λάδην έπλ τη 'κείνων στρατοπεδεία ποιήσασθαι την επαυλιν, έτι δε τους 6 Μιλησίους, καταπλαγέντας τὸ γεγονός, οὐ μόνον 15 του Φίλιππου, άλλα και του 'Ηρακλείδην στεφανώσαι διὰ τὴν ἔφοδον, ταῦτα δ' εἰρηκότες ἃ προφανῶς 7 έστιν ίδια των ήττημένων, όμως και διά των κατά μέρος και διά τῆς καθολικῆς ἀποφάσεως νικῶντας άποφαίνουσι τοὺς 'Ροδίους, καὶ ταῦτα τῆς ἐπιστολῆς 8 20 έτι μενούσης έν τῷ πρυτανείῳ τῆς ὑπ' αὐτοὺς τοὺς καιρούς ύπὸ τοῦ ναυάργου πεμφθείσης περί τούτων τῆ τε βουλῆ καὶ τοῖς πρυτάνεσιν, οὐ ταῖς 'Αντισθένους καὶ Ζήνωνος ἀποφάσεσι (συμφωνούσης) άλλὰ ταῖς ἡμετέραις.

5 Έξης δε τοῖς προειρημένοις γράφουσι περί τοῦ 16 κατὰ Μεσσηνίους παρασπονδήματος. ἐν ικ φησιν δ 2 Ζήνων δρμήσαντα τὸν Νάβιν ἐκ τῆς. Λακεδαίμονος

p. 56 coll. X 2, 4. XVIII 13, 7. XL 6 (XXXIX 12) 11
 9 τότε — καθορμισθήκαι Suid. s. v. ἀπουρώσαντας 23. 24 μαρτυρούσης vel συμφωνούσης post ήμετέραις add. Rei 746, probabilius videtur hoc vocabulum supplere post ἀποφάσεσι

καί διαβάντα τὸν Εὐοώταν ποταμὸν παρὰ τὸν Ὁπλίτην προσαγορευόμενον πορεύεσθαι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς στενῆς παρὰ τὸ Πολιάσιον, ἔως ἐπὶ τοὺς κατὰ Σελλασίαν ἀφίκετο τόπους ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Θαλάμας ἐπιβαλόντα κατὰ Φαρὰς παραγενέσθαι πρὸς τὸν 5

- 4 Πάμισον ποταμόν. ὑπὲρ ὧν οὐκ οἶδα πῶς χρὴ λέγειν τοιαύτην γὰρ φύσιν ἔχει τὰ προειρημένα πάντα συλλήβδην ὥστε μηδὲν διαφέρειν τοῦ λέγειν ὅτι ποιησάμενός τις ἐκ Κορίνθου τὴν ὁρμὴν καὶ διαπορευθεὶς τὸν Ἰσθμὸν καὶ συνάψας ταῖς Σκειρω- 10 νίσιν εὐθέως ἐπὶ τὴν Κοντοπορίαν ἐπέβαλε καὶ παρὰ τὰς Μυκήνας ἐποιεῖτο τὴν πορείαν εἰς "Αργος
- 5 ταῦτα γὰρ οὐχ οἶον παρὰ μικρόν ἐστιν, ἀλλὰ τὴν 944. ἐναντίαν διάθεσιν ἔχει πρὸς ἄλληλα, καὶ τὰ μὲν κατὰ τὸν Ἰσθμόν ἐστι καὶ τὰς Σκιράδας πρὸς ἀνα- 15 τολὰς τοῦ Κορίνθου, τὰ δὲ κατὰ τὴν Κοντοπορίαν
 - 6 καὶ Μυκήνας ἔγγιστα πρὸς δύσεις χειμερινάς, ὥστ' εἶναι τελέως ἀδύνατον ἀπὸ τῶν προηγουμένων ἐπι-
 - 7 βαλεΐν τοῖς προειρημένοις τόποις. τὸ δ' αὐτὸ καί 881.
 - 8 περί τούς κατὰ τὴν Λακεδαίμονα συμβέβηκεν ὁ μὲν 30 γὰρ Εὐρώτας καὶ τὰ περί τὴν Σελλασίαν κεῖται τῆς Σπάρτης ὡς πρὸς τὰς θερινὰς ἀνατολάς, τὰ δὲ κατὰ Θαλάμας καὶ Φαρὰς καὶ Πάμισον ὡς πρὸς τὰς
 - 9 χειμερινάς δύσεις, ὅθεν οὐχ οἶον ἐπὶ τὴν Σελλασίαν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Εὐρώταν δέον ἐστὶ διαβαίνειν τὸν 25 προτιθέμενον παρὰ Θαλάμας ποιεῖσθαι τὴν πορείαν εἰς τὴν Μεσσηνίαν.
 - 17 Πρὸς δὲ τούτοις φησί τὴν ἐπάνοδον ἐκ τῆς Μεσσήνης πεποιῆσθαι τὸν Νάβιν κατὰ τὴν πύλην
 2 τὴν φέρουσαν ἐπὶ Τεγέαν. τοῦτο δ' ἔστιν ἄλογον 30 πρόκειται γὰρ τῆς Τεγέας ἡ Μεγάλη πόλις ὡς πρὸς

την Μεσσήνην, ωστ' άδύνατον είναι καλεϊσθαί τινα πύλην παρά τοῖς Μεσσηνίοις ἐπὶ Τεγέαν. ἀλλ' ἔστι 3 παρ' αὐτοῖς πύλη Τεγεᾶτις προσαγορευομένη, καθ' ην εποίησατο την επάνοδον Νάβις & πλανηθείς 5 έγγιον ὑπέλαβε τὴν Τεγέαν εἶναι Μεσσηνίων, τὸ 4 δ' έστιν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ή Λ ακωνική καὶ $[\eta]$ Μεγαλοπολίτις χώρα μεταξύ κείται της Μεσσηνίας καί Τεγεάτιδος. τὸ δὲ τελευταΐον φησί γὰρ τὸν 5 'Αλφειον έκ τῆς πηγῆς εὐθέως κουφθέντα καὶ πολύν 10 ένεχθέντα τόπον ὑπὸ γῆς ἐκβάλλειν περὶ Λυκόαν τῆς 'Αρχαδίας. δ δὲ ποταμὸς οὐ πολύν τόπον ἀπο- 6 σχών της πηγης, και κουφθείς έπι δέκα στάδια, πάλιν έχπίπτει, και τὸ λοιπὸν φερόμενος διὰ τῆς 7 Μεγαλοπολίτιδος τὰς μὲν ἀρχὰς έλαφρός, εἶτα λαμ-15 βάνων αύξησιν καὶ διανύσας έπιφανῶς πᾶσαν τὴν προειρημένην χώραν έπλ διακοσίους σταδίους γίνεται 945. πρός Λυκόαν, ήδη προσειληφώς καὶ τὸ τοῦ Λουσίου δεῦμα καὶ παντελῶς ἄβατος ὢν καὶ βαρύς. * * *

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάντα μοι δοκεῖ τὰ προειρη- 8 κο μένα διαπτώματα μὲν εἶναι, πρόφασιν δ' ἐπιδέχε σθαι καὶ παραίτησιν τὰ μὲν γὰρ δι' ἄγνοιαν γέ γονε, τὸ δὲ περὶ τὴν ναυμαχίαν διὰ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα φιλοστοργίαν. τί τις οὖν εἰκότως ἄν Ζή- 9 νωνι μέμψαιτο; διότι τὸ πλεῖον οὐ περὶ τὴν τῶν πραγμάτων ξήτησιν οὐδὲ περὶ τὸν χειρισμὸν τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ περὶ τὴν τῆς λέξεως κατασκευὴν 882.

⁶ ή del. BW Fleckeis. annal. 1889, 683 9 ἐν τῆς
— 18 καὶ βαφός: Suid. s. v. Άλφειός 18 βαφός P
Suid., βαθός Rei 747 vulgo; sicut ventus dicitur βαθός
'dumpf grollend' (v. Steph. thes. II 150 A extr.), eodem iure
fluvius h. l. ita nominatur ***] ζήτει δλίγα διέλιπε P
23 εἴτις οὖν P, corr. Be

έσπούδακε, καὶ δῆλός έστι πολλάκις έπὶ τούτφ σεμνυνόμενος, καθάπες καὶ πλείους ἔτεςοι τῶν ἐπιφανῶν
10 συγγραφέων; ἐγὰ δὲ φημὶ μὲν δεῖν πρόνοιαν ποιεῖσθαι καὶ σπουδάζειν ὑπὲς τοῦ δεόντως ἐξαγγέλλειν
τὰς πράξεις — δῆλον γὰς ὡς οὐ μικρά, μεγάλα δὲ 5
συμβάλλεται τοῦτο πρὸς τὴν ἱστορίαν — οὐ μὴν
ἡγεμονικώτατόν γε καὶ πρῶτον αὐτὸ παρὰ τοῖς
11 μετρίοις ἀνδράσι τίθεσθαι· πολλοῦ γε δεῖν· ἄλλα
γὰς ἄν εῖη καλλίω μέςη τῆς ἱστορίας, ἐφ' οἶς ἄν
μάλλον σεμνυνθείη πολιτικὸς ἀνής.

"Ο δε λέγειν βούλομαι, γένοιτ' αν ούτω μάλιστα 2 καταφανές. έξηγούμενος γαρ δ προειρημένος συγγραφεύς τήν τε Γάζης πολιορχίαν καλ την γενομένην παράταξιν 'Αντιόχου πρός Σκόπαν έν Κοίλη Συρία περί τὸ Πάνιον, περί μεν την της λέξεως 15 κατασκευὴν δῆλός έστιν έπὶ τοσοῦτον έσπουδακῶς ώς ύπερβολήν τερατείας μή καταλιπεῖν τοῖς τὰς ἐπιδεικτικάς καὶ πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν συντάξεις 8 ποιουμένοις, τῶν γε μὴν πραγμάτων ἐπὶ τοσοῦτον ώλιγώρηκεν ώστε πάλιν ανυπέρβλητον είναι την 20 4 εὐγέρειαν καὶ τὴν ἀπειρίαν τοῦ συγγραφέως. προθέμενος γάρ πρώτην διασαφείν την τών περί τον 946. Σκόπαν έκταξιν, τῷ μὲν δεξιῷ κέρατί φησι τῆς ύπωρείας έχεσθαι την φάλαγγα μετ' όλίγων Ιππέων, τὸ δ' εὐώνυμον αὐτῆς καὶ τοὺς Ιππεῖς πάντας τοὺς 25 έπλ τούτου τεταγμένους έν τοῖς ἐπιπέδοις κεῖσθαι. 5 του δ' Αυτίοχου έπλ μεν την εωθινην έκπεμψαι φησί του πρεσβύτερου υίου 'Αυτίοχου έχουτα μέρος τι της δυνάμεως, ίνα προκαταλάβηται της δρεινης

²⁷ ên. μεν την εωθινην P, codicis scripturam tuetur X 8, 7: έπλ δείλην δψίαν

τούς ύπερκειμένους των πολεμίων τόπους, την δέ 6 λοιπην δύναμιν αμα τω φωτί διαβιβάσαντα τὸν ποταμόν (τὸν) μεταξύ τῶν στρατοπέδων ἐν τοῖς ἐπιπέδοις έπτάττειν, τιθέντα τούς μεν φαλαγγίτας έπλ 5 μίαν εὐθεῖαν κατὰ μέσην τὴν τῶν πολεμίων τάξιν. των δ' ίππέων τους μέν έπι το λαιον κέρας τῆς φάλαγγος, τούς δ' έπὶ τὸ δεξιόν, έν οίς είναι καὶ την κατάφρακτον Ιππον, ης ηγείτο πάσης δ νεώτερος 'Αντίοχος των υίων. μετά δὲ ταῦτά φησι τὰ 7 888. 10 θηρία προτάξαι τῆς φάλαγγος ἐν διαστήματι καὶ τούς μετ' 'Αντιπάτρου Ταραντίνους, τὰ δὲ μεταξύ των θηρίων πληρώσαι τοις τοξόταις και σφενδονήταις, αὐτὸν δὲ μετὰ τῆς έταιρικῆς ἵππου καὶ τῶν ύπασπιστών κατόπιν έπιστήναι τοῖς θηρίοις. ταῦτα 8 15 δ' ὑποθέμενος, του μεν νεώτερον Αντίοχου φησιν, ου έν τοις έπιπέδοις έθηκε κατά το λαιον των πολεμίων έγοντα την κατάφρακτον ϊππον, τοῦτον έκ τῆς δρεινής έπενεγθέντα τρέψασθαι τούς Ιππέας τούς περί του Πτολεμαΐου του 'Αερόπου και καταδιώκειν, 20 δς έτύγχανε τοις Αίτωλοις έπιτεταγμένως έν τοις έπιπέδοις έπλ των εὐωνύμων, τὰς δὲ φάλαγγας, έπελ 9 συνέβαλλον άλλήλαις, μάχην ποιείν ίσχυράν. δτι δέ 10 συμβαλείν άδύνατον ήν των δηρίων και των ίπ-

Μετά δὲ ταῦτά φησι καταπροτερουμένην τὴν 19 φάλαγγα ταῖς εὐχειρίαις καὶ πιεξομένην ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν ἀναχωρεῖν ἐπὶ πόδα, τὰ (δὲ) θηρία τοὺς 947. ἐγκλίνοντας ἐκδεχόμενα καὶ συμπίπτοντα τοῖς πολε-

πέων και των εύζωνων προτεταγμένων, τοῦτ' οὐκέτι .

25 συνορ<u>ኞ</u>.

²² συνεβαλλον (s. acc.) P, συνέβαλον Va, sed v. Hu Erzähl. Zeitf. XXI 16

2 μίοις μεγάλην παρέχεσθαι χρείαν. πως δε ταυτα γέγονεν οπίσω της φάλαγγος ού βάδιον καταμαθείν, 3 ή πως νενόμενα παρείχετο χρείαν μεγάλην. δτε γάρ απαξ αί φάλαγγες συνέπεσον άλλήλαις, οὐκέτι δυνατὸν ην κρίναι τὰ θηρία τίς (τῶν) ὑποπιπτόντων 5 4 φίλιος ή πολέμιος έστι. πρός δε τούτοις φησί τούς Αίτωλών Ιππέας δυσχοηστεϊσθαι κατά τὸν κίνδυνον διὰ τὴν ἀσυνήθειαν τῆς τῶν θηρίων φαντασίας. ο άλλ' οι μεν έπι του δεξιού ταχθέντες έξ άρχης άπέραιοι διέμενον, ώς αὐτός φησι τὸ δὲ λοιπὸν 10 πλήθος των Ιππέων το μερισθέν έπι το λαιον έπεφεύγει παν ύπὸ των περί τὸν Αντίοχον ήττημένον. 6 ποΐου οὖυ μέρος τῶυ Ιππέωυ ἦυ κατὰ μέσηυ τὴυ 7 φάλαγγα τὸ τοὺς ἐλέφαντας ἐκπληττόμενον; ποῦ δ' δ βασιλεύς γέγονεν, ἢ τίνα παρέσγηται γοείαν ἐν 16 τῆ μάγη, τὸ κάλλιστον σύστημα περί αύτὸν έσχηκὸς και των πεζών και των Ιππέων; άπλως γαρ οὐδεν 8 είρηται περί τούτων. ποῦ δ' δ πρεσβύτερος τῶν υίων 'Αντίοχος δ μετά μέρους τινός της δυνάμεως 884. 9 προκαταλαβόμενος τοὺς ὑπερδεξίους τόπους; οὖτος 20 μεν γάρ οὐδ' είς την στρατοπεδείαν άνακεγώρηκεν αὐτῷ μετὰ τὴν μάχην. εἰκότως δύο γὰρ Αντιόχους ύπέθετο τοῦ βασιλέως υίούς, ὄντος ένὸς τοῦ τότε 10 συνεστρατευμένου. πῶς δ' δ Σκόπας ἄμα μὲν αὐτῷ πρώτος, αμα δ' έσχατος άναλέλυκεν έκ τοῦ κινδύ- 25 νου; φησί γὰρ αὐτὸν ἰδόντα τοὺς περί τὸν νεώτερου Αντίοχου έκ τοῦ διώγματος ἐπιφαινομένους κατά νώτου τοῖς φαλαγγίταις, καὶ διὰ τοῦτο τὰς τοῦ νικάν έλπίδας ἀπογνόντα, ποιείσθαι τὴν ἀπο-11 χώρησιν μετά δε ταῦτα συστῆναι τὸν μέγιστον 80 948. κίνδυνον, κυκλωθείσης της φάλαγγος ύπό τε των

δηρίων καὶ τῶν ἱππέων, καὶ τελευταΐον ἀποχωρῆσαι τὸν Σκόπαν ἀπὸ τοῦ κινδύνου.

Ταῦτα δέ μοι δοκεί, καὶ καθόλου τὰ τοιαῦτα 20 τῶν ἀλογημάτων, πολλὴν ἐπιφέρειν αἰσχύνην τοῖς 5 συγγραφεῦσι. διὸ δεί μάλιστα μὲν πειρᾶσθαι πάν- 2 των κρατείν τῶν τῆς Ιστορίας μερῶν καλὸν γάρ εἰ ἐὲ μὴ τοῦτο δυνατόν, τῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ τῶν μεγίστων ἐν αὐτῆ πλείστην ποιεῖσθαι πρόνοιαν.

Ταῦτα μεν οὖν προήχθην είπειν, θεωρῶν νῦν, 3 10 καθάπεο και έπι των άλλων τεχνων και έπιτηδευμάτων, τὸ μὲν ἀληθινὸν καὶ πρὸς τὴν χρείαν ἀνῆκον έν έκάστοις έπισεσυρμένου, τὸ δὲ πρὸς ἀλαζονείαν 4 καλ φαντασίαν έπαινούμενον καλ ζηλούμενον, ώς μέγα τι καί θαυμάσιου, δ καί την κατασκευήν έχει 15 βαδιεστέραν καλ την εύδόκησιν όλιγοδεεστέραν, καθάπεο αί λοιπαί των γραφών. περί δὲ τῆς των 5 τόπων άγνοίας των κατά την Λακωνικήν διά τὸ μενάλην είναι την παράπτωσιν ούκ ώκνησα νράψαι καί πρός αὐτὸν Ζήνωνα, κρίνων καλὸν είναι τὸ μή 6 20 τὰς τῶν πέλας ἀμαρτίας ίδια προτερήματα νομίζειν, καθάπερ ένιοι ποιείν είώθασιν, άλλὰ μὴ μόνον τῶν ίδιων ὑπομνημάτων, άλλὰ καὶ τῶν άλλοτρίων, καθ' δσον οἶοί τ' ἐσμέν, ποιεῖσθαι πρόνοιαν καὶ διόρθωσιν γάριν της κοινης ώφελείας. δ δε λαβών την 7 25 έπιστολήν, και γνούς άδύνατον ούσαν την μετάθεσιν 885. διὰ τὸ προεκδεδωκέναι τὰς συντάξεις, έλυπήθη μέν ώς ενι μάλιστα, ποιείν δ' οὐδεν είχε, τήν γε μην ήμετέραν αίρεσιν ἀπεδέξατο φιλοφρόνως. δ δή καν 8 έγὰ παρακαλέσαιμι περί αύτοῦ (τοὺς) καθ' ἡμᾶς καί

²⁷ post μάλιστα add. φαίνεται P, del. Rei 749 29 παρακελεύσαιμι P, παρακαλέσαιμι Hu, v. comment. Fleckeis.

τοὺς ἐπιγινομένους, ἐὰν μὲν κατὰ πρόθεσιν εύρισκώμεθά που κατὰ τὴν πραγματείαν διαψευδόμενοι καὶ παρορώντες τὴν ἀλήθειαν, ἀπαραιτήτως ἐπιτιθ49. θμᾶν, ἐὰν δὲ κατ' ἄγνοιαν, συγγνώμην ἔχειν, καὶ μάλιστα πάντων ἡμῖν διὰ τὸ μέγεθος τῆς συνταξεως ταὶ διὰ τὴν καθόλου περιβολὴν τῶν πραγμάτων

III. RES AEGYPTI.

"Οτι δ Τληπόλεμος δ τὰ τῆς βασιλείας τῶν 21 Αίγυπτίων πράγματα μεταχειριζόμενος ήν μέν κατά την ηλικίαν νέος και κατά το συνεγές έν στρατιω- 10 2 τικφ βίφ διεγεγόνει μετά φαντασίας. Την δε καὶ τῆ φύσει μετέωρος και φιλόδοξος, και καθόλου πολλά μεν είς πραγμάτων λόγον άγαθα προσεφέρετο, πολλά 8 δε και κακά. στρατηγείν μεν γαρ έν τοις υπαίθροις καὶ γειρίζειν πολεμικάς πράξεις δυνατός ήν, καὶ * * * 15 άνδρώδης ύπηρχε τη φύσει, καλ πρός τὰς στρατιω-4 τικάς δμιλίας εύφυῶς διέκειτο πρός δὲ ποικίλων πραγμάτων χειρισμόν, δεόμενον έπιστάσεως καὶ νήψεως, και πρός φυλακήν γρημάτων και καθόλου την περί τὸ λυσιτελές οίκονομίαν, ἀφυέστατος ὑπῆρχε 20 5 πάντων. ἡ καὶ ταχέως οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ 6 την βασιλείαν ηλάττωσε. παραλαβών γὰρ την τῶν χοημάτων έξουσίαν, το μεν πλειστον μέρος της ήμέρας κατέτριβε σφαιρομαχών καλ πρός τὰ μειρά-7 κια διαμιλλώμενος έν τοζς δπλοις, ἀπὸ δὲ τούτων 25 γινόμενος εὐθέως πότους συνηγε καὶ τὸ πλεῖον μέρος

Lips. 1890 p. 86 s. 6 des. P 82, 4 Va 8 P 82, 5 Va Suid. s. v. Τληπόλεμος 15 ***] και (πρὸς τούτοις) coni. BW Fleckeis. annal. 1889, 691 21 ἔσφηλεν P Suid., tuetur hanc scripturam Sch t. VII p. 269

τοῦ βίου περί ταῦτα και σύν τούτοις είχε τὴν διατριβήν. δυ δέ ποτε γρόνου τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε 8 πρός έντεύξεις, έν τούτω διεδίδου, μαλλον δ', εί δεί τὸ φαινόμενον είπειν, διερρίπτει τὰ βασιλικὰ ε χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος παραγεγονόσι πρεσβευταϊς και τοις περί του Διόνυσου τεχνίταις, μάλιστα δε τοῖς περί την αὐλην ήγεμόσι καὶ στρατιώταις. καθόλου γὰρ ἀνανεύειν οὐκ ἤδει, τῷ δὲ 9 πρός χάριν δμιλήσαντι παν έξ έτοίμου το φανέν 886. 10 έδίδου. τὸ λοιπὸν ηὐξάνετο (τὸ) κακόν, έξ αὐτοῦ 10 950. λαμβάνον την επίδοσιν. πᾶς γὰρ ὁ παθὰν εὖ παρὰ 11 την προσδοκίαν και τοῦ νενονότος γάριν και τοῦ μέλλοντος ύπερεβάλλετο ταζς των λόγων εύχαριστίαις. δ δὲ πυνθανόμενος τὸν γινόμενον ἐκ πάντων ἔκαι- 12 15 νον ύπερ αύτοῦ και τὰς έν τοῖς πότοις έπιγύσεις, έτι δὲ τὰς έπινραφὰς καὶ τὰ διὰ τῶν ἀκροαμάτων είς αύτον άδομενα παίγνια καθ' όλην την πολιν, είς τέλος έχαυνοῦτο και μάλλον άει και μάλλον έξετυφούτο, και προγειρότερος έγίνετο πρός τάς 20 ξενικάς και στρατιωτικάς γάριτας. έφ' οίς οί περί 22 την αύλην άσγάλλοντες πάντα παρεσημαίνοντο καί βαρέως αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν ὑπέφερον, τὸν δὲ Σωσίβιον έχ παραθέσεως έθαύμαζον. έδόκει γαρ οδτος 2 τοῦ τε βασιλέως προεστάναι φρονιμώτερον ή κατά 25 την ήλικίαν, την τε πρός τούς έκτὸς ἀπάντησιν άξίαν ποιεϊσθαι της έγκεχειρισμένης αὐτῷ πίστεως. αύτη δ' ήν ή σφραγίς και τὸ τοῦ βασιλέως σώμα. κατά δε του καιρού τοῦτου ἀνακομιζόμενος ήκει 3 παρά τοῦ Φιλίππου Πτολεμαΐος δ Σωσιβίου. καὶ 4

¹⁰ έδίδου: des. Suid. 11 πας γὰς — 13 εύχαςιστίαις habet ${\bf F}^1$ in marg. fol. 257° prim.

πρίν μέν οδυ έκ της 'Αλεξανδρείας έκπλευσαι πλήρης ην τύφου διά τε την ίδίαν φύσιν και διά την προσ-5 γεγενημένην έκ τοῦ πατρὸς εὐκαιρίαν ώς δὲ καταπλεύσας είς την Μακεδονίαν συνέμιξε τοῖς πεοί την αὐλὴν νεανίσκοις, ὑπολαβὼν εἶναι τὴν Μακεδόνων τ άνδρείαν έν τη της υποδέσεως και τη της έσθητος διαφορά, παρήν ταύτα πάντ' έξηλωκώς και πεπεισμένος αύτον μεν άνδρα γεγονέναι διὰ τὴν ἐκδημίαν καί διά τὸ Μακεδόσιν ώμιληκέναι, τοὺς δὲ κατά την 'Αλεξάνδρειαν άνδράποδα καί βλακας διαμένειν. 10 6 διόπερ εύθέως έξηλοτύπει και παρετρίβετο πρός τον

7 Τληπόλεμου, πάντων δ' αὐτῶ συγκατατιθεμένων τῶν περί την αυλήν διά το τον Τληπόλεμον καί τά πράγματα καὶ τὰ χρήματα μὴ ὡς ἐπίτροπον, ἀλλ'

951. ώς κληρονόμον γειρίζειν, ταγέως ηὐξήθη τὰ τῆς δια- 15

8 φοράς. καθ' δυ καιρου δ Τληπόλεμος, προσπιπτόντων αὐτῷ λόγων δυσμενικῶν ἐκ τῆς τῶν αὐλικῶν παρατηρήσεως καὶ κακοπραγμοσύνης, τὰς μὲν ἀρχὰς 887.

9 παρήκουε και κατεφρόνει των λεγομένων. ως δέ ποτε καλ κοινή συνεδρεύσαντες έτόλμησαν έν τῷ 10 μέσω καταμέμφεσθαι του Τληπόλεμου, ώς κακῶς γειρίζουτα τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν, οὐ παρόντος 10 αὐτοῦ, τότε δὴ παροξυνθείς συνῆγε τὸ συνέδριον

και παρελθών έκείνους μέν έφη λάθρα και κατ' ίδιαν ποιεϊσθαι κατ' αὐτοῦ τὰς διαβολάς, αὐτὸς δ' ἔκρινε 25 κοινή καλ κατά πρόσωπον αύτων ποιήσασθαι την κατηγορίαν. --

"Οτι μετά την δημηγορίαν έλαβε και την σφρα-11 γίδα παρά Σωσιβίου, καὶ ταύτην παρειληφώς δ

²⁷ des. P 86, 2 Va; add. eclogarius: ζήτει έν τῷ περί δημηγοριῶν 28 — p. 343, 2 P 86, 4—6 Va

Τληπόλεμος λοιπον ήδη πάντα τὰ πράγματα κατὰ την αύτοῦ προαίρεσιν ἔπραττεν.

IV. RES SYRIAE.

"Οτι 'Αντιόγου τοῦ βαςιλέως τὴν τῶν Γαζαίων22*(40 5 πόλιν πορθήςαντος φηςίν δ Πολύβιος έμοι δε και 2 δίκαιον αμα και πρέπον είναι δοκεί το τοις Γαζαίοις άποδοῦναι τὴν καθήκουσαν μαρτυρίαν. οὐδὲν γὰρ 3 διαφέροντες άνδρεία των κατά Κοίλην Συρίαν πρός τὰς πολεμικὰς πράξεις, ἐν κοινωνία πραγμάτων καλ 10 τω τηρείν την πίστιν πολύ διαφέρουσι καλ συλλήβδην άνυπόστατον έγουσι την τόλμαν, κατά γάρ 4850. την Περσών έφοδον έκπλαγέντων των άλλων διά τὸ μέγεθος τῆς δυναστείας, καὶ πάντων έγχειρισάντων σφας αὐτοὺς καὶ τὰς πατρίδας Μήδοις, μόνοι 15 τὸ δεινὸν ὑπέμειναν πάντες, τὴν πολιορχίαν ἀναδεξάμενοι. κατά δε την 'Αλεξάνδρου παρουσίαν οὐ 5 μόνον των άλλων παραδεδωκότων αύτούς, άλλὰ καλ Τυρίων έξηνδραποδισμένων μετά βίας, καὶ σχεδὸν άνελπίστου της σωτηρίας ύπαρχούσης τοίς έναντιου-952. μένοις πρός την δομην και βίαν την 'Αλεξάνδρου, μόνοι των κατά Συρίαν υπέστησαν και πάσας έξήλεγξαν τὰς έλπίδας. τὸ δὲ παραπλήσιον έποίησαν 6 καί κατά τούς ένεστώτας καιρούς ούδεν γάρ άπέλειπον των ενδεγομένων, σπουδάζοντες διαφυλάξαι την το πρός του Πτολεμαΐου πίστιυ, διό καθάπερ και κατ' 7 ίδιαν έπισημαινόμεθα τούς άγαθούς άνδρας έν τοϊς ύπομνήμασι, τὸν αὐτὸν τρόπον χρή καὶ κοινῆ τῶν πόλεων την έπ' άγαθο ποιήσασθαι μνήμην, δσαι

⁴ P 86, 7 Va; v. Nissenum l. c. p. 124 et ibi ann. 2

344 TRIUMPHUS SCIPIONIS. PHILIPPUS [Ol. 144, 4].

των καλών έκ παραδόσεώς τι καὶ προθέσεως πράττειν εἰώθασιν.

V. RES ITALIAE.

Πόπλιος δὲ Σκιπίων ἤκεν ἐκ Λιβύης οὐ πολύ 837,18 23 2 κατόπιν των προειρημένων καιρών. ούσης δε της 5 προσδοκίας των πολλων ακολούθου τω μεγέθει των πράξεων, μεγάλην είναι συνέβαινε καί την φαντασίαν περί τὸν ἄνδρα καὶ τὴν τοῦ πλήθους εὕνοιαν 3 πρός αὐτόν. καὶ τοῦτ' εἰκότως έκ τῶν κατὰ λόγον 4 έγίνετο και καθηκόντως οὐδέποτε γὰρ ἂν ἐλπίσαν- 10 τες 'Αννίβαν εκβαλεῖν έξ 'Ιταλίας οὐδ' ἀποτρίψασθαι τὸν ὑπὲρ αὑτῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων κίνδυνον, τότε δοκούντες ήδη βεβαίως οὐ μόνον έκτὸς γεγονέναι παντός φόβου καὶ πάσης περιστάσεως, άλλὰ καὶ κρατείν των έγθρων, ύπερβολήν ού κατέλιπον γαράς. 16 5 ώς δε και του θρίαμβου είσηγε, τότε και μαλλου έτι διὰ τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐνεργείας μιμνησκόμενοι τῶν προγεγονότων κινδύνων ἐκπαθεῖς ἐγίνοντο κατά τε την πρός θεούς εύχαριστίαν και κατά την πρός τὸν αἴτιον τῆς τηλικαύτης μεταβολῆς εὔνοιαν. 20 6 καὶ γὰρ ὁ Σόφαξ ὁ τῶν Μασαισυλίων βασιλεὺς ήγθη τότε διά της πόλεως έν τω θριάμβω μετά των αίγμα-958. λώτων δς καὶ μετά τινα χρόνον ἐν τῆ φυλακῆ τὸν 7 βίον μετήλλαξε. τούτων δε συντελεσθέντων οί μεν έν τη 'Ρώμη κατά τὸ συνεχές έπὶ πολλάς ημέρας 25 άγωνας ήγου καὶ παυηγύρεις ἐπιφανως, χορηγὸν έχοντες είς ταῦτα τὴν Σκιπίωνος μεγαλοψυχίαν.

² des. P 86, 26 Va 4 F fol. 257° prim.
15 κατέλειπον coni. Hu Erzähl. Zeitf. XXV 6 17 ένεςγείας FS, έναςγείας Scaliger; sed v. Sch lexicon s. v. ένέςγεια et BW ad XII 25^h, 3 27 des. F fol. 258° prim.

VI. RES MACEDONIAE ET GRAECIAE.

"Οτι Φίλιππος δ βασιλεύς τοῦ γειμώνος ήδη 24 888. καταργομένου, καθ' δυ Πόπλιος Σολπίκιος υπατος κατεστάθη εν 'Ρώμη, ποιούμενος την διατριβήν εν ε τοίς Βαργυλίοις, θεωρών και τούς 'Ροδίους και τὸν "Ατταλον ούχ οξον διαλύοντας τὸ ναυτικόν, άλλὰ καλ προσπληρούντας ναύς καλ φιλοτιμότερον προσκειμένους ταίς φυλακαίς, δυσχρήστως διέκειτο καί πολλάς και ποικίλας είγε περί τοῦ μέλλοντος έπι-10 νοίας. αμα μεν γαρ ήγωνία τον έχ των Βαργυλίων 2 ξιπλουν καὶ προεφράτο τὸν κατὰ θάλατταν κίνδυνον, αμα δε τοις κατά την Μακεδονίαν πράγμασι διαπιστών οὐδαμώς έβούλετο παραγειμάζειν κατά την 'Ασίαν, φοβούμενος [μεν οδυ] και τους Αίτω-15 λούς καὶ τοὺς Ῥωμαίους καὶ γὰο οὐδ' ἡγνόει τὰς 3 έξαποστελλομένας κατ' αὐτοῦ πρεσβείας είς 'Ρώμην, * * * διόπερ πέρας έγει τὰ κατὰ τὴν Λιβύην. έξ ὧν 4 έδυσηρηστείτο μεν ύπερβαλλόντως, ήναγκάζετο δε κατά τὸ παρου έπιμένων αὐτοῦ, τὸ δὴ λεγόμενου, 20 λύκου βίου ζην. παρ' ὧυ μὲυ γὰρ ἀρπάζων καὶ 5 κλέπτων, τους δ' ἀποβιαζόμενος, ένίους δε παρά φύσιν αλκάλλων διά τὸ λιμώττειν αὐτῶ τὸ στράτευμα, ποτέ μέν έσιτεϊτο κρέα, ποτέ δε σύκα, ποτέ δε σιτάρια βραγέα παντελώς. ὧν τινὰ μεν αὐτῷ 6 25 Ζεύξις έχορήγει, τὰ δὲ Μυλασείς καὶ ᾿Αλαβανδείς καί Μάγνητες, ούς, δπότε μέν τι δοΐεν, έσαινεν, ότε δε μή δοίεν, ύλάκτει καὶ ἐπεβούλευεν αὐτοίς. τέλος 7

² P 86, 27 Va 4 κατεστάθη έν P] ex hiatu apparet narrationem Polybii ab eclogario esse amputatam

25

έπλ την Μυλασέων πόλιν πράξεις συνεστήσατο διὰ 954. Φιλοκλέους, έσφάλη δε διὰ την άλονίαν της έπι-8 βολής, την δ' 'Αλαβανδέων γώραν ώς πολεμίαν κατέφθειρε, φήσας άναγκαϊον είναι πορίζειν τώ στρατεύματι τὰ πρὸς τὴν τροφήν. —

Πολύβιος δ' δ Μεγαλοπολίτης έν τη ις των ίςτοριῶν 'Φίλιππος' φηςὶν 'δ Περσέως πατήρ, ότε την 'Ασίαν κατέτρεχεν, άπορων τροφών τοῖς στρατιώταις παρά Μαγνήτων, έπει σίτον ούκ είχον, ςῦκα ξλαβε. διὸ καὶ Μυοῦντος κυριεύσας τοῖς Μάγνησιν 10 έχαρίσατο τὸ χωρίον άντὶ τῶν σύκων'. — "Οτι δ τῶν 'Αθηναίων δῆμος ἐξέπεμπε πρεσβευτὰς 839.

πρός "Ατταλον του βασιλέα τούς αμα μεν εύγαριστήσοντας έπὶ τοῖς γεγονόσιν, ἄμα δὲ παρακαλέσοντας αὐτὸν έλθεῖν Αθήναζε γάριν τοῦ συνδιαλαβεῖν 15 2 περί των ένεστώτων. δ δε βασιλεύς μετά τινας ήμέρας πυθόμενος καταπεπλευκέναι Ρωμαίων πρεσβευτάς είς του Πειραιά, και νομίζων άναγκαιον είναι τὸ συμμίξαι τούτοις, ανήχθη κατά σπουδήν. 8 δ δε των Αθηναίων δήμος ννούς την παρουσίαν 20 αὐτοῦ μεγαλομερῶς έψηφίσατο περί τῆς ἀπαντήσεως 4 καὶ τῆς ὅλης ἀποδοχῆς τοῦ βασιλέως. "Ατταλος δὲ καταπλεύσας είς του Πειραιά την μεν πρώτην ημέραν έχρημάτισε τοις έκ τῆς Ρώμης πρεσβευταίς, θεωρών δ' αὐτοὺς καὶ τῆς προγεγενημένης κοινοπραγίας 25 μνημονεύοντας καλ πρός του κατά τοῦ Φιλίππου 5 πόλεμον έτοίμους δυτας περιχαρής ήν. τη δ έπαύριον αμα τοις 'Ρωμαίοις και τοις των 'Αθηναίων άρχουσιν ανέβαινεν είς άστυ μετά μεγάλης προστα-

⁵ des. P 89, 20 Va 6—11 Athen. III p. 78° 12 N fol. 70°

σίας οὐ γὰρ μόνον οἱ τὰς ἀρχὰς ἔχοντες μετὰ τῶν ἱππέων, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ πολῖται μετὰ τῶν τέκνων καὶ γυναικῶν ἀπήντων αὐτοις. ὡς δὲ συνέμιξαν, 6 τοιαύτη παρὰ τῶν πολλῶν ἐγένετο κατὰ τὴν ἀπάν-θόδ. τησιν φιλανθρωπία πρός τε 'Ρωμαίους καὶ ἔτι μᾶλλον πρὸς τὸν "Ατταλον ῶσθ' ὑπερβολὴν μὴ καταλιπεῖν. ἐπεὶ δ' εἰσήει κατὰ τὸ Δίπυλον, ἔξ έκατέρου τοῦ 7 μέρους παρέστησαν τὰς ἱερείας καὶ τοὺς ἱερεῖς. μετὰ δὲ ταῦτα πάντας μὲν τοὺς ναοὺς ἀνέφξαν, ἐπὶ δὲ 10 πᾶσι θύματα τοῖς βωμοῖς παραστήσαντες ἡξίωσαν αὐτὸν θῦσαι. τὸ δὲ τελευταῖον ἐψηφίσαντο τιμὰς 8 τηλικαύτας ἡλίκας οὐδενὶ ταχέως τῶν πρότερον εἰς αὐτοὺς εὐεργετῶν γεγονότων πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις 9 καὶ φυλὴν ἐπώνυμον ἐποίησαν 'Αττάλφ, καὶ κατέ-15 νειμαν αὐτὸν εἰς τοὺς ἐπωνύμους τῶν ἀρχηγετῶν.

Μετὰ δὲ ταῦτα συναγαγόντες ἐκκλησίαν ἐκάλουν 26 τὸν προειρημένον. παραιτουμένου δὲ καὶ φάσκον- 2 τος εἶναι φορτικὸν τὸ κατὰ πρόσωπον εἰσελθόντα διαπορεύεσθαι τὰς εὐεργεσίας τὰς αὐτοῦ τοῖς εὖ 20 πεπονθόσι, τῆς εἰσόδου παρῆκαν, γράψαντα δ' αὐτὸν 3 840. ἡξίουν ἐκδοῦναι περὶ ὧν ὑπολαμβάνει συμφέρειν πρὸς τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς. τοῦ δὲ πεισθέντος 4 καὶ γράψαντος εἰσήνεγκαν τὴν ἐπιστολὴν οί προεστῶτες. ἡν δὲ (τὰ) κεφάλαια τῶν γεγραμμένων δ κ ἀνάμνησις τῶν πρότερον ἐξ αὐτοῦ γεγονότων εὐεργετημάτων εἰς τὸν δῆμον, ἐξαρίθμησις τῶν πεπραγμένων αὐτῷ πρὸς Φίλιππον κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς, τελευταία δὲ παράκλησις εἰς τὸν κατὰ Φι- 6 λίππου πόλεμον, καὶ διορκισμός, ὡς ἐὰν μὴ νῦν

⁵ nal $\mathfrak{E}\iota$] v. BW Fleckeis, annal. 1889, 688

έλωνται συνεμβαίνειν εύγενως είς την απέγθειαν αμα 'Ροδίοις καὶ 'Ρωμαίοις καὶ αὐτῷ, μετὰ δὲ ταῦτα παρέντες τούς καιρούς κοινωνείν βούλωνται της είρηνης, άλλων αὐτὴν κατεργασαμένων, άστοχήσειν αὐτοὺς 7 τοῦ τῆ πατρίδι συμφέροντος. τῆς δ' ἐπιστολῆς ταύ- δ της αναγνωσθείσης ετοιμον ην το πληθος ψηφίζεσθαι του πόλεμου καί διὰ τὰ λεγόμενα καί διὰ τὴν 8 εύνοιαν την πρός τον "Ατταλον. ού μην άλλα καί 956. των 'Ροδίων έπεισελθόντων και πολλούς πρός την αὐτὴν ὑπόθεσιν διαθεμένων λόγους, ἔδοξε τοῖς 'Αθη- 10 9 ναίοις έκφέρειν τῷ Φιλίππω τὸν πόλεμον, ἀπεδέξαντο δε και τους Ροδίους μεναλομερώς και τόν τε δημον έστεφάνωσαν άριστείων στεφάνω και πασι Ροδίοις Ισοπολιτείαν έψηφισαντο διὰ τὸ κάκείνους αύτοζε γωρίε των άλλων τάς τε ναύς άποκαταστήσαι 15 10 τὰς αίγμαλώτους γενομένας καὶ τοὺς ἄνδρας. οί μὲν οὖν πρέσβεις οί παρὰ τῶν Ῥοδίων ταῦτα διαπράξαντες ανήγθησαν είς την Κέων έπὶ τὰς νήσους μετὰ τοῦ στόλου. -

27 "Οτι καθ' δυ χρόνου οι τῶυ 'Ρωμαίωυ πρέσβεις 20 ἐν ταις 'Αθήναις ἐποιοῦντο τὴυ διατριβήυ, Νικάνορος τοῦ παρὰ Φιλίππου κατατρέχουτος τὴυ 'Αττικὴυ ἔως τῆς 'Ακαδημείας, προδιαπεμψάμενοι πρὸς αὐτὸυ οί 2 'Ρωμαίοι κήρυκα συνέμιξαυ αὐτῷ καὶ παρεκάλεσαυ ἀναγγείλαι τῷ Φιλίππῳ διότι 'Ρωμαίοι παρακαλοῦσι 25 τὸυ βασιλέα τῶυ μὲυ 'Ελλήνωυ μηδευὶ πολεμεῖυ, τῶυ δὲ γεγουότωυ εἰς "Ατταλου ἀδικημάτωυ δίκας

¹⁴ s. διὰ τὸ κάκείνους cet.] ab eclogario Polybii verba in epitomen esse redacta docet Nissenus l. c. p. 11 19 des. N fol. 78° 20 N fol. 78° 23 ἀκαδημίας Ν°, corr. Di, v. ad XII 26°, 1

ύπέχειν ἐν ἴσφ κριτηρίφ, καὶ διότι πράξαντι μὲν 3 ταῦτα τὴν εἰρήνην ἄγειν ἔξεστι πρὸς Ῥωμαίους, μὴ 841. βουλομένφ δὲ πείθεσθαι τἀναντία συνεξακολουθήσειν ἔφασαν. ὁ μὲν οὖν Νικάνωρ ταῦτ' ἀκούσας δ ἀπηλλάγη τὸν αὐτὸν δὲ λόγον τοῦτον οἱ Ῥωμαῖοι 4 καὶ πρὸς Ἡπειρώτας εἶπαν περὶ Φιλίππου παραπλέοντες ἐν Φοινίκη καὶ πρὸς ᾿Αμύνανδρον ἀναβάντες εἰς ᾿Αθαμανίαν παραπλησίως καὶ πρὸς Αἰτωλοὺς ἐν Ναυπάκτφ καὶ πρὸς τοὺς ᾿Αχαιοὺς ἐν Αἰγίφ. τότε δ 10 δὲ διὰ τοῦ Νικάνορος τῷ Φιλίππφ ταῦτα δηλώσαντες αὐτοὶ μὲν ἀπέπλευσαν ὡς ᾿Αντίοχον καὶ Πτολεμαϊον ἐπὶ τὰς διαλύσεις. —

'Αλλ' έμοι δοκεί το μέν άρξασθαι καλώς και 28 957. συνακμάσαι ταζε δρμαζε πρός την των πραγμάτων 15 αὕξησιν έπὶ πολλῶν ἤδη γεγονέναι, τὸ δ' ἐπὶ τέλος 2 άγαγεῖν τὸ προτεθέν καί που καὶ τῆς τύγης άντιπιπτούσης συνεκπληρώσαι τῷ λογισμῷ τὸ τῆς προθυμίας έλλιπες επ' δλίγων γίνεσθαι. διὸ καὶ τότε 8 δικαίως αν τις την μεν 'Αττάλου και 'Ροδίων όλιγο-20 πονίαν καταμέμψαιτο, τὸ δὲ Φιλίππου βασιλικὸν καὶ μεγαλόψυγον καὶ τὸ τῆς προθέσεως ἐπίμονον άποδέξαιτο, ούχ ώς καθόλου του τρόπου έπαινων, άλλ' ώς την πρός το παρον δρμην έπισημαινόμενος. ποιούμαι δε την τοιαύτην διαστολήν, ίνα μή τις 4 25 ήμας υπολάβη μαχόμενα λέγειν έαυτοζε, άρτι μέν έπαινοῦντας "Ατταλον καὶ 'Ροδίους, Φίλιππον δὲ καταμεμφομένους, ι ον δε τοθναντίου. τούτου γάρ 5 χάριν έν άρχαῖς τῆς πραγματείας διεστειλάμην, φήσας αναγκαίον είναι ποτέ μέν εύλογείν, ποτέ δέ

¹² des. N fol. 78° 13 F fol. 258° prim.

- 6 ψέγειν τοὺς αὐτούς, ἐπειδὴ πολλάκις μὲν αί ποὸς τὸ χεῖοον τῶν ποαγμάτων φοπαὶ καὶ περιστάσεις ἀλλοιοῦσι τὰς προαιρέσεις τῶν ἀνθρώπων, πολλάκις
- 7 δ' αί πρός τὸ βέλτιου, ἔστι δ' ὅτε κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν ἄνθρωποι ποτὲ μὲν ἐπὶ τὸ δέον δρμῶσι, ποτὲ 5 δ' ἐπὶ τοὐναντίου. ὧν ἕν τί μοι δοκεῖ καὶ τότε
- 8 γεγονέναι περί τὸν Φίλιππον ἀσχάλλων γὰρ ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν ἐλαττώμασι, καὶ τὸ πλεῖον ὀργῆ καὶ τουμῷ χρώμενος, παραστατικῶς καὶ δαιμονίως ἐνήρμοσεν είς τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς, καὶ τούτῷ τῷ 10 τρόπῷ κατανέστη τῶν 'Ροδίων καὶ τοῦ βασιλέως
- 9 'Αττάλου, και καθίκετο των έξης πράξεων. ταῦτα 842. μεν οὖν προήχθην είπειν διὰ τὸ τινὰς μεν πρὸς τῷ τέρματι, καθάπερ οι κακοι των σταδιέων, έγκατα-λιπειν τὰς εαυτών προθέσεις, τινὰς δ' ἐν τούτω 15 μάλιστα νικῶν τοὺς ἀντιπάλους. —
- 29 Ο δε Φίλιππος εβούλετο παρελέσθαι 'Ρωμαίων τὰς εν τούτοις τοίς τόποις ἀφορμὰς καὶ τὰς επιβάθρας. —
- 2 "Ινα, ἐὰν πρόθηται διαβαίνειν αὖθις εἰς τὴν ²⁰ 'Ασίαν, ἐπιβάθραν ἔχοι τὴν "Αβυδον. —
- 958.3 Την δε της 'Αβύδου και Σηστοῦ θέσιν και την εὐκαιρίαν τῶν πόλεων τὸ μεν διὰ πλειόνων εξαριθμετσθαι μάταιον είναι μοι δοκεῖ διὰ τὸ πάντας, ὧν και μικρὸν ὄφελος, ίστορηκέναι διὰ την ἰδιότητα 25 4 τῶν τόπων κεφαλαιωδῶς γε μην ὑπομνησαι τοὺς

⁴ ἔστιν F 16 des. F fol. 258 extr. 17—19 Suid. s. v. ἐπιβάθρα 20. 21 Suid. s. v. ἐπιβάθρας

²² F fol. 258 extr.; in marg. habet F^1 : $\overset{\leftarrow}{\kappa}$ $\tau \tilde{\eta} \tilde{g}$ $\tilde{\alpha} \tilde{\beta} \tilde{\nu} \tilde{\delta} \tilde{o} \tilde{v}$ nal square of the second 25 $\delta \iota \tilde{\alpha}$ del. Herwerdenus Mnemos. 1874, 78, sed v. Sch ad h. l.

άναγινώσκοντας έπιστάσεως γάριν οὐκ ἄγρηστον είναι νομίζω πρός τὸ παρόν. γνοίη δ' ἄν τις τὰ 5 περί τὰς προειρημένας πόλεις οὐη οὕτως έξ αὐτῶν των υποκειμένων τόπων ώς έκ της παραθέσεως καί 5 συγκρίσεως των λέγεσθαι μελλόντων. καθάπερ γάρ 6 οὐδ' ἐκ τοῦ παρὰ μέν τισιν 'Ωκεανοῦ προσαγορευομένου, παρά δέ τισιν 'Ατλαντικοῦ πελάγους. δυνατόν είς την καθ' ήμας θάλατταν είσπλεῦσαι μή ούχλ διὰ τοῦ καθ' Ἡρακλέους στήλας περαιω-10 θέντα στόματος, ούτως οὐδ' έκ τῆς καθ' ἡμᾶς εἰς 7 την Προποντίδα και τον Πόντον αφικέσθαι μή ούτι διὰ τοῦ μεταξύ Σηστοῦ και 'Αβύδου διαστήματος ποιησάμενον τον είσπλουν. ώσπες δε πρός 8 τινα λόγον τῆς τύχης ποιουμένης τὴν κατασκευὴν 15 άμφοτέρων των πορθμών, πολλαπλάσιον είναι συμβαίνει τὸν καθ' 'Ηρακλέους στήλας πόρον τοῦ κατὰ τον Ελλήσποντον ο μέν γάρ έστιν έξήκοντα στα- 9 δίων, δ δε κατά την "Αβυδον δυείν, ώς αν εί τινος τεχμαιρομένου διὰ τὸ πολλαπλασίαν είναι τὴν Εξω 👀 θάλατταν τῆς καθ' ήμᾶς. εὐκαιρότερον μέντοι γε 10 τοῦ καθ' 'Ηρακλείους στήλας στόματός έστι τὸ κατά την "Αβυδον, το μεν γαρ έξ αμφοίν υπ' ανθρώπων 11 οἰκούμενον πύλης ἔγει διάθεσιν διὰ τὴν πρὸς άλλήλους ἐπιμιξίαν, ποτὲ μὲν γεφυρούμενον ὑπὸ τῶν 26 πεζεύειν έπ' άμφοτέρας τὰς ἠπείρους προαιρουμέ-843. νων, ποτέ δε πλωτευόμενον συνεχώς το δε καθ' 12 Ήρακλείους στήλας σπάνιον έγει την γρησιν καλ

^{9. 16} hearléous FS, 'Hearlelous Di, sed v. BW Fleckeis. annal. 1884, 113 s. 18 duoiv FS, v. Hu Fleckeis. annal. 1867, 300 s. et BW I 78 s. 21 hearlelou F, hearleous S vulgo ante Di 27 hearlelous F Di, hearleous S vulgo

σπανίοις διὰ τὴν ἀνεπιμιξίαν τῶν ἐθνῶν τῶν πρὸς τοῖς πέρασι κατοικούντων τῆς Λιβύης καὶ τῆς Εὐρώ-959. 18 πης καὶ διὰ τὴν ἀγνωσίαν τῆς έκτὸς θαλάττης. αὐτὴ δ' ἡ τῶν 'Αβυδηνῶν πόλις περιέχεται μὲν ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν ὑπὸ τῶν τῆς Εὐρώπης ἀκρωτηρίων, ἔχει δ δὲ λιμένα δυνάμενον σκέπειν ἀπὸ παντὸς ἀνέμου 14 τοὺς ἐνορμοῦντας. ἐκτὸς δὲ τῆς εἰς τὸν λιμένα καταγωγῆς οὐδαμῶς οὐδαμῆ δυνατόν ἐστιν ὁρμῆσαι πρὸς τὴν πόλιν διὰ τὴν ὀξύτητα καὶ βίαν τοῦ ροῦ τοῦ κατὰ τὸν πόρον.

30 Οὐ μὴν ἀλλ' δ νε Φίλιππος τὰ μέν ἀποσταυρώσας, τὰ δὲ περιγαρακώσας τοὺς 'Αβυδηνοὺς ἐπολιόρ-2 κει καὶ κατὰ νῆν ἄμα καὶ κατὰ θάλατταν. ἡ δὲ πρᾶξις αύτη κατά μέν το μέγεθος τῆς παρασκευῆς καί την ποικιλίαν των έν τοῖς ἔργοις ἐπινοημάτων, δι' 15 ών οί τε (πολιορχούντες καί) πολιορχούμενοι πρός άλλήλους είωθασιν άντιμηγανάσθαι καί φιλοτεγνείν, 3 οὐ γέγονε θαυμάσιος, κατά δὲ τὴν γενναιότητα τῶν πολιορχουμένων καλ την ύπερβολην της εύψυγίας, 4 εί και τις άλλη, μνήμης άξια και παραδόσεως. τὰς 20 μεν γαρ άργας πιστεύοντες αυτοίς οί την "Αβυδον κατοικούντες υπέμενον έρρωμένως τας του Φιλίππου παρασκευάς, και των τε κατά θάλατταν προσαγθέντων μηγανημάτων τὰ μέν τοῖς πετροβόλοις τύπτοντες διεσάλευσαν, τὰ δὲ τῷ πυρὶ διέφθειραν, οὕτως 25 ώστε καὶ τὰς ναῦς μόλις ἀνασπάσαι τοὺς πολεμίους 5 έχ τοῦ κινδύνου. τοῖς δὲ κατὰ γῆν ἔργοις ἕως μέν τινος προσαντείχον εύψύχως, ούκ ἀπελπίζοντες κατα-

¹ σπανίοις del. Scaliger 16 πολιοφισύντες καὶ add. Ca, π. καὶ οἱ Sch, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 681 s. et 692

πρατήσειν των πολεμίων. έπειδή δὲ τὸ μὲν έπτὸς 6 τοῦ τείγους ἔπεσε διὰ τῶν ὀουγμάτων, μετὰ δὲ ταῦτα διὰ τῶν μετάλλων ἤγγιζον οί Μακεδόνες τῶ κατά (τὸ) πεπτωκὸς ὑπὸ τῶν ἔνδοθεν ἀντωκοδοτ μημένω τείγει, τὸ τηνικάδε πέμψαντες πρεσβευτάς 7 'Ιωιάδην καὶ Παντάγνωτον ἐκέλευον παραλαμβάνειν του Φίλιππου την πόλιν, τους μεν στρατιώτας 960, ύποσπόνδους ἀφέντα τοὺς παρὰ 'Ροδίων καὶ παρ' 'Αττάλου, τὰ δ' έλεύθερα τῶν σωμάτων ἐάσαντα 844. 10 σώζεσθαι κατά δύναμιν οδ ποτ' αν έκαστος προαιρήται μετά της έσθητος της περί το σώμα, του 8 δε Φιλίππου προστάττοντος περλ πάντων επιτρέπειν η μάχεσθαι γενναίως, οδτοι μέν έπανηλθον. οί δ' 31 'Αβυδηνοί πυθόμενοι τὰ λεγόμενα, συνελθόντες είς 15 έπκλησίαν έβουλεύοντο περί των ένεστώτων απονοηθέντες ταζε γνώμαις. έδοξεν οὖν αὐτοζε πρῶ- 2 τον μέν τοὺς δούλους έλευθεροῦν, ϊνα συναγωνιστάς έχοιεν άπροφασίστους, έπειτα συναθροϊσαι τάς μεν γυναϊκας είς το τῆς Αρτέμιδος ίερον άπά-20 σας, τὰ δὲ τέχνα σὺν ταῖς τροφοῖς εἰς τὸ γυμνάσιον, έξης δε τούτοις του άργυρον και τον χρυσον είς την 8 άγορὰν συναγαγείν, δμοίως δὲ καὶ τὸν Ιματισμὸν τὸν άξιόλογον είς την τετρήρη (την) των Ροδίων καλ την τριήρη την των Κυζικηνών. ταῦτα δὲ προθέ- 4 25 μενοι καὶ πράξαντες δμοθυμαδὸν κατὰ τὸ δόγμα πάλιν συνηθορίσθησαν είς την έκκλησίαν, και πεντήποντα προεχειρίσαντο των πρεσβυτέρων ανδρών καλ μάλιστα πιστευομένων, έτι δε την σωματικήν δύναμιν έγόντων πρός τὸ δύνασθαι τὸ κριθέν έπι-

² Επεσεν F 9 ἐασαν i. e. ἐάσαντα F

5 τελείν, και τούτους έξώρκισαν έναντίον απάντων των πολιτών ή μήν, έὰν ίδωσι τὸ διατείχισμα καταλαμβανόμενον ύπὸ τῶν ἐγθρῶν, κατασφάξειν μὲν τὰ τέχνα χαὶ τὰς γυναϊχας, ἐμπρήσειν δὲ τὰς προειρημένας ναύς, δίψειν δὲ κατὰ τὰς ἀρὰς τὸν ἄργυρον δ 6 και του χουσου είς την δάλατταν. μετά δὲ ταῦτα παραστησάμενοι τούς Ιερέας άμνυον πάντες ή κρατήσειν των έχθρων ή τελευτήσειν μαχόμενοι περί γ τῆς πατρίδος. ἐπὶ δὲ πᾶσι σφαγιασάμενοι κατάρας ηνάγκασαν έπλ των έμπύρων ποιείσθαι τοὺς ίερέας 10 8 καὶ τὰς [ερείας περὶ τῶν προειρημένων. ταῦτα δ' έπιχυρώσαντες τοῦ μὲν ἀντιμεταλλεύειν τοῖς πολεμίοις απέστησαν, έπι δε τοιαύτην γνώμην κατέστη-961. σαν ώστ'. ἐπειδὰν πέση τὸ διατείχισμα, τότ' ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι καὶ διαποθνήσκειν πρὸς τοὺς 15 βιαζομένους.

32 'Εξ ὧν είποι τις ἀν καὶ τὴν λεγομένην Φωκικὴν ἀπόνοιαν καὶ τὴν 'Ακαρνάνων εὐψυχίαν ὑπερηρκέναι 2 τὴν τῶν 'Αβυδηνῶν τόλμαν. Φωκείς τε γὰρ δοκοῦσι 845. τὰ παραπλήσια βουλεύσασθαι περὶ τῶν ἀναγκαίων, 20 οὐκ εἰς τέλος ἀπηλπισμένας ἔχοντες τὰς τοῦ νικᾶν ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλειν ποιείσθαι τὸν κίνδυνον πρὸς τοὺς Θετταλοὺς ἐν τοῖς ὑπαίθροις ἐκ παρατάξεως 3 ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τῶν 'Ακαρνάνων ἔθνος, ὅτε προιδόμενοι τὴν Αἰτωλῶν ἔφοδον, ἐβουλεύσαντο παρα- 25 πλήσια περὶ τῶν ἐνεστώτων ὑπὲρ ὧν τὰ κατὰ μέρος 4 ἡμεῖς ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἱστορήκαμεν. 'Αβυδηνοὶ δέ, συγκεκλεισμένοι καὶ σχεδὸν ἀπηλπικότες τὴν σωτηρίαν, πανδημεὶ προείλοντο τῆς είμαρμένης τυ-

⁹ πάσιν F 24 άκαρνανῶν F

χεῖν μετὰ τῶν τέχνων καὶ τῶν γυναικῶν μᾶλλον ἢ ζῶντες ἔτι πρόληψιν ἔχειν τοῦ πεσεῖσθαι τὰ σφέτερα τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ὑπὸ τὴν τῶν ἐχθρῶν ἔξουσίαν. διὸ καὶ μάλιστ' ἄν τις ἐπὶ τῆς ᾿Αβυδηνῶν δ περιπετείας μέμψαιτο τῆ τύχη, διότι τὰς μὲν τῶν προειρημένων συμφορὰς οἶον ἐλεήσασα παραυτίκα διωρθώσατο, περιθεῖσα τὴν νίκην ᾶμα καὶ τὴν σωτηρίαν τοῖς ἀπηλπισμένοις, περὶ δ' ᾿Αβυδηνῶν τὴν ἐναντίαν εἶχε διάληψιν. οἱ μὲν γὰρ ἄνδρες 6 10 ἀπέθανον, ἡ δὲ πόλις ἐάλω, τὰ δὲ τέκνα σὺν αὐταῖς μητράσιν ἐγένετο τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείρια.

Πεσόντος γὰρ τοῦ διατειχίσματος, ἐπεβάντες ἐπὶ 33 τὸ πτῶμα κατὰ τοὺς ὅρκους διεμάχοντο τοῖς πολεμίοις ούτω τετολμηχότως ώστε του Φίλιππου, χαί-15 περ έχ διαδογής προβαλόμενον τούς Μαχεδόνας εως νυκτός, τέλος ἀποστηναι της μάχης, δυσελπιστήσαντα καὶ περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς. οὐ γὰρ μόνον 2 έπλ τούς θνήσχοντας τῶν πολεμίων ἐπιβαίνοντες 962. ηγωνίζοντο μετά παραστάσεως οί προκινδυνεύοντες 20 των 'Αβυδηνών, οὐδὲ τοῖς ξίφεσι καὶ τοῖς δόρασιν αὐτοῖς ἐμάγοντο παραβόλως, ἀλλ' ὅτε τι τούτων 3 άγρειωθέν άδυνατήσειεν ή μετά βίας προοΐντ' έκ των γειρών, συμπλεκόμενοι τοῖς Μακεδόσιν οθς μέν άνέτρεπον όμοῦ τοῖς ὅπλοις, ὧν δὲ συντρίβοντες 25 τὰς σαρίσας αὐτοῖς τοῖς ἐκείνων κλάσμασιν ἐκ διαλήψεως * * * τύπτοντες αὐτῶν ταῖς ἐπιδορατίσι τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς γυμνοὺς τόπους εἰς δλοσχερῆ διατροπήν ήγου, επιγενομένης δε της νυκτός καί 4 846. διαλυθείσης της μάχης, των μέν πλείστων τεθνεώ-

¹⁵ προβαλλόντα F, προβαλόντα S s vulgo, corr. BW 26 ***] χρώμενοι καὶ Sch, πατάσσοντες καὶ BW

των έπὶ τοῦ πτώματος, τῶν δὲ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ τῶν τραυμάτων ἀδυνατούντων, συναγαγόντες ὀλίγους τινὰς τῶν πρεσβυτέρων Γλαυκίδης καὶ Θεόγνητος κατέβαλον τὸ σεμνὸν καὶ θαυμάσιον τῆς τῶν πολιτῶν προαιρέσεως διὰ τὰς ἰδίας ἐλπί- 5 δας ἐβουλεύσαντο γὰρ τὰ μὲν τέκνα καὶ τὰς γυναϊκας ζωγρεῖν, ἅμα δὲ τῷ φωτὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς ἱερείας ἐκπέμπειν μετὰ στεμμάτων πρὸς τὸν Φίλιππον, δεησομένους καὶ παραδιδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους "Ατταλος ὁ βασι-34 λεύς ἀκούσας πολιορκεῖσθαι τοὺς 'Αβυδηνούς, δι' Αίγαίου ποιησάμενος του πλούν είς Τένεδου, δμοίως δε και των 'Ρωμαίων Μάρκος Αιμίλιος δ νεώτατος 2 ήμε καταπλέων είς αὐτὴν τὴν "Αβυδον. οί γὰρ 'Ρω- 15 μαΐοι τὸ σαφές ἀκούσαντες έν τῆ 'Ρόδφ περί τῆς τῶν 'Αβυδηνῶν πολιορκίας καὶ βουλόμενοι πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον ποιήσασθαι τοὺς λόγους κατὰ τάς έντολάς, έπιστήσαντες την πρός τούς βασιλέας 3 δομήν έξέπεμψαν τον προειρημένον, δς καὶ συμμίξας 20 περί την "Αβυδον διεσάφει τῶ βασιλεῖ διότι δέδοκται τη συγκλήτω παρακαλείν αὐτὸν μήτε των Ελλήνων 963. μηδενί πολεμεῖν μήτε τοῖς Πτολεμαίου πράγμασιν έπιβάλλειν τὰς γεζοας, περί δὲ τῶν εἰς "Ατταλον 4 και 'Ροδίους άδικημάτων δίκας υποσχείν, και διότι 25. ταῦτα μεν οῦτω πράττοντι την είρηνην άγειν έξέσται, μή βουλομένω δε πειθαρχείν ετοίμως υπάρξειν τον 5 πρός 'Ρωμαίους πόλεμον. τοῦ δὲ Φιλίππου βουλομένου διδάσκειν δτι 'Ρόδιοι τὰς χεῖρας ἐπιβάλοιεν

¹¹ inc. N fol. 75°: Ότι ἄτταλος ὁ βασιλεύς cet.

αὐτῷ, μεσολαβήσας ὁ Μάρκος ἤρετο "Τί δαὶ 'Αθηναϊοι; τί δαὶ Κιανοί; τί δαὶ νῦν 'Αβυδηνοί; καὶ τούτων τίς" ἔφη "σοὶ πρότερος ἐπέβαλε τὰς χεῖρας;" ὁ δὲ βασιλεὺς ἔξαπορήσας κατὰ τρεῖς τρόπους ἔφησεν 6 αὐτῷ συγγνώμην ἔχειν ὑπερηφάνως ὁμιλοῦντι, πρῶτον μὲν ὅτι νέος ἐστὶ καὶ πραγμάτων ἄπειρος, δεύτερον ὅτι κάλλιστος ὑπάρχει τῶν καθ' αὐτὸν — καὶ γὰρ ἦν τοῦτο κατ' ἀλήθειαν — (μάλιστα δ' ὅτι 'Ρω-847. μαῖος. "ἐγὰ δὲ) μάλιστα μὲν ἀξιῶ 'Ρωμαίους" ἔφη 7 10 "μὴ παραβαίνειν τὰς συνθήκας μηδὲ πολεμεῖν ἡμῖν ἐὰν δὲ καὶ τοῦτο ποιῶσιν, ἀμυνούμεθα γενναίως, παρακαλέσαντες τοὺς θεούς".

Οὖτοι μέν οὖν ταῦτ' εἰπόντες διεχωρίσθησαν άπ' άλλήλων δ δε Φίλιππος πυριεύσας τῆς πόλεως, 8 15 την ϋπαρξιν απασαν καταλαβών συνηθροισμένην ύπο των 'Αβυδηνών έξ έτοιμου παρέλαβε. Θεωρών 9 δε τὸ πληθος και την δομην των σφας αὐτούς και τὰ τέχνα καὶ τὰς νυναϊκας ἀποσφαττόντων, κατακαύντων, άπαγχόντων, είς τὰ φρέατα διπτούντων, 20 κατακρημνιζόντων ἀπὸ τῶν τεγῶν, ἐκπλαγὴς ἦν, καὶ 10 διαλγών έπλ τοις γινομένοις παρήγγειλε διότι τρείς ήμέρας άναστροφήν δίδωσι τοῖς βουλομένοις ἀπάγγεσθαι και σφάττειν αυτούς. οί δ' 'Αβυδηνοί, προ- 11 διειληφότες ύπερ αύτῶν κατὰ τὴν έξ άρχῆς στάσιν, 964. και νομίζοντες οίον εί προδόται γίνεσθαι των ύπερ της πατρίδος ηγωνισμένων και τεθνεώτων, οὐδαμῶς ύπέμενον τὸ ζῆν, δσοι μὴ δεσμοῖς ἢ τοιαύταις ἀνάγκαις προκατελήφθησαν οί δε λοιποί πάντες ώρμων 12 άμελλήτως κατά συγγενείας έπὶ τὸν θάνατον. --

³ τίς FNS, τις Be vulgo 14 ἀλλήλων: des. N fol. 77^r 29 des. F fol. 262 v med.

35 "Ότι παρήσαν μετὰ τὴν ἄλωσιν 'Αβύδου παρὰ τοῦ τῶν 'Αχαιῶν ἔθνους εἰς τὴν 'Ρόδον πρεσβευταί, ταρακαλοῦντες τὸν δῆμον εἰς τὰς πρὸς τὸν Φίλιππον 2 ι\ιαλύσεις. οἶς ἐπελθόντων (τῶν) ἐκ τῆς 'Ρώμης πρεσβευτῶν καὶ διαλεγομένων ὑπὲρ τοῦ μὴ ποι- 5 ε σθαι διαλύσεις πρὸς Φίλιππον ἄνευ 'Ρωμαίων, ἔδοξε προσέχειν τῷ δήμφ τοῖς 'Ρωμαίοις καὶ στοχάξεσθαι τῆς τούτων φιλίας. —

Ο δε Φιλοποίμην εξελογίσατο τὰ διαστήματα τῶν 36 Αγαικών πόλεων άπασών και ποΐαι δύνανται κατά 10 τάς αὐτάς όδοὺς είς την Τεγέαν παραγίνεσθαι. 2 λοιπον έπιστολας έγραψε πρός πάσας τας πόλεις, καί ταύτας διέδωκε ταϊς πορρωτάτω πόλεσι, μερίσας ούτως ώστε καθ' έκάστην έχειν μη μόνον τὰς έαυτῆς, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἄλλων πόλεων, ὅσαι κατὰ 15 3 την αὐτην δόδον επιπτον, ενέγραπτο δ' έν ταις 848. πρώταις τοῖς ἀποτελείοις τοιαῦτα. "ὅταν κομίσησθε την έπιστολήν, παραχρημα ποιήσασθε τούς έν ταίς ήλικίαις έχουτας τὰ δπλα καὶ πένδ' ήμερῶν ἐφόδια καὶ πέντ' ἀργύριον, άθροζεσθαι παραυτίκα πάντας 20 4 είς την άγοράν. ἐπειδάν δὲ συλλεχθῶσιν οί παρόντες, αναλαβόντες αὐτοὺς άγετ' είς την έξης πόλιν. δταν δ' έκει παραγένησθε, την έπιστολην απόδοτε την έπιγεγραμμένην τῷ παρ' ἐκείνων ἀποτελείω καλ 5 πειθαρχείτε τοις έγγεγραμμένοις". έγγέγραπτο δ' έν 25 τα τη ταὐτὰ τοῖς πρόσθεν, πλην διότι τὸ τῆς έξῆς κει, ένης όνομα πόλεως οὐ ταὐτὸν εἶχεν, εἰς ἢν ἔδει 965. 6 προ έγειν. τοιούτου δε τοῦ χειρισμοῦ γενομένου

^{1—8} N fol. 77° 9 F fol. 262° med.; in marg. 2dd. F¹ στρατήγημα φιλοποίμ τοῦ τῶν ἀχαιῶν στρατηγοῦ

κατὰ τὸ συνεχές, πρῶτον μὲν οὐδεὶς ἐγίνωσκε πρὸς τίνα πρᾶξιν ἢ πρὸς ποίαν ἐπιβολήν ἐστιν ἡ παρασκευή, εἶτα ποῦ πορεύεται, πλὴν τῆς ἔξῆς πόλεως, οὐδεὶς ἀπλῶς ἢδει, πάντες δὲ διαποροῦντες καὶ παρα- το λαμβάνοντες ἀλλήλους προῆγον εἰς τοὕμπροσθεν. τῷ δὲ μὴ τὸ ἴσον ἀπέχειν τῆς Τεγέας τὰς πορρω- 8 κάτω κειμένας πόλεις οὐχ ᾶμα πάσαις ἀπεδόθη τὰ γράμματα ταύταις, ἀλλὰ κατὰ λόγον ἐκάσταις. ἔξ θῶν συνέβη, μήτε τῶν Τεγεατῶν εἰδότων τὸ μέλλον 10 μητε τῶν παραγινομένων, ᾶμα πάντας τοὺς ᾿Αχαιοὺς καὶ κατὰ πάσας τὰς πύλας εἰς τὴν Τεγέαν εἰσπορεύεσθαι σὺν τοῖς ὅπλοις. ταῦτα δὲ διεστρατήγει 37 καὶ περιεβάλλετο τῷ διανοία διὰ τὸ πλῆθος τῶν (ἀτ)ακουστῶν καὶ κατασκόπων τοῦ τυράννου.

Κατά δὲ τὴν ἡμέραν, ἐν ἡ συναθροίζεσθαι τὸ 2 πλήθος έμελλε των 'Αγαιων είς Τεγέαν, έξαπέστειλε τούς έπιλέκτους, ώστε νυκτερεύσαντας περί Σελλασίαν αμα τῷ φωτί κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἐπιτοέτειν την Λακωνικήν. έαν δ' οί μισθοφόροι βοη- 8 20 θήσαντες παρενοχλώσιν αὐτούς, συνέταξε ποιείσθαι την αποχώρησιν έπι του Σκοτίταν και τα λοιπά πειθαργείν Διδασκαλώνδα τῷ Κρητί τούτφ γὰρ έπεπιστεύκει και διετέτακτο περί της δλης έπιβολης. ούτοι μεν ούν προήγον εύθαρσῶς έπὶ τὸ συντεταγ- 4 25 μένου. δ δε Φιλοποίμην έν ωρα παραγγείλας δειπνοποιείσθαι τοίς 'Αχαιοίς έξηγε την δύναμιν έχ 849. τῆς Τεγέας, και νυκτοπορήσας ένεργῶς περί τὴν έωθινην ένεκάθισε την στρατιάν έν τοῖς περί τὸν Σκοτίταν προσαγορευομένοις τόποις, δε έστι μεταξύ 30 τῆς Τεγέας καὶ τῆς Λακεδαίμονος. οἱ δ' ἐν τῆ δ Πελλήνη μισθοφόροι κατά την έπιούσαν ημέραν αμα

τῷ σημῆναι τοὺς σκοποὺς τὴν καταδρομὴν τῶν πολεμίων ἐκ χειρὸς ἐβοήθουν, καθάπερ ἔθος ἦν αὐτοῖς,
6 καὶ προσέκειντο τοῖς ὑπεναντίοις. τῶν δ' ᾿Αχαιῶν
κατὰ τὸ συνταχθὲν ὑποχωρούντων εἴποντο κατόπιν
7 ἐπικείμενοι θρασέως καὶ τετολμηκότως. ἄμα δὲ τῷ 5
986. παραβάλλειν εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐνέδραν τόπους,
διαναστάντων τῶν ᾿Αχαιῶν οἱ μὲν κατεκόπησαν, οἱ
δ' ἑάλωσαν αὐτῶν.

38 'Ο δε Φίλιππος όρῶν τοὺς 'Αχαιοὺς εὐλαβῶς διακειμένους πρὸς τὸν κατὰ 'Ρωμαίων πόλεμου, 10 έσπουδαζε κατὰ πάντα τρόπου εμβιβάςαι αὐτοὺς εἰς ἀπέχθειαν.

VII. RES ASIAE.

39 Μαρτυρεῖ τούτοις ἡμῶν τοῖς λόγοις Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν γὰρ τῆ ἐξκαιδεκάτη τῶν ἱςτοριῶν 15 αὐτοῦ φηςιν οὕτως. "ὁ δὲ τοῦ Πτολεμαίου στρατηγός Σκόπας ὁρμήσας εἰς τοὺς ἄνω τόπους κατεςτρέψατο ἐν τῷ χειμῶνι τὸ Ἰουδαίων ἔθνος." —

2 Τῆς δὲ πολιορκίας φεμβώδους γενομένης δ μὲν Σκόπας ἠδόξει καὶ διεβέβλητο νεανικῶς.— 20

3 Λέγει δὲ ἐν τἢ αὐτἢ βίβλψ ὡς "τοῦ Σκόπα νικηθέντος ὑπ' 'Αντιόχου τὴν μὲν Βατανέαν καὶ Σαμάφειαν καὶ "Αβιλα καὶ Γάδαφα παφέλαβεν 'Αντίοχος: 4 μετ' ὀλίγον δὲ προσεχώρησαν αὐτῷ καὶ τῷν 'Ιου-

⁸ des. F fol. 263 med.; reliqua pars paginae vacua est relicta 9—12 Suid. s. v. εὐλαβῶς; Polybium agnovit Va. Ceterum v. Nissenum l. c. 326 14—18 Joseph. antiqu. Iud. XII 3, 3 (185 Niese) 18 ἐτ] κατὰ est Polybianum 19. 20 Suid. s. vv. ὁεμβώσους et Εκόπας; Polybium agnovit Va 21— p. 361, 5 Joseph. l. c. XII 3, 8 (186 Niese)

δαίων οί περί τὸ ίερὸν τὸ προσαγορευόμενον Ίεροσόλυμα κατοικοῦντες. ὑπὲρ οὖ καὶ πλείω λέγειν 5 ἔχοντες, καὶ μάλιστα περὶ τῆς γενομένης περὶ τὸ ἱερὸν ἐπιφανείας, εἰς ἔτερον καιρὸν ὑπερθησόμεθα 5 τὴν διήγησιν."

VIII. FRAGMENTA INCERTAE SEDIS.

Βαβράντιον, τόπος περί Χίον. Πολύβιος έκκαι-40 (41) δεκάτψ.

Γίττα, πόλις Παλαιστίνης. Πολύβιος έκκαιδεκάτψ. 2

10 Έλλα, χωρίον 'Ασίας, 'Αττάλου βαςιλέως έμπό- 3

ριον. Πολύβιος 15'.

- 967. "Ινσοβροι, ἔθνος Ἰταλικόν. Πολύβιος ισ΄. 4 850,1 Κάνδασα . . . φρούριον Καρίας. Πολύβιος έκκαι- 5 δεκάτψ.
 - 15 Κάρθαια, μία τῆς ἐν Κέφ τετραπόλεως...οί 6 οἰκοῦντες Καρθαείς. Πολύβιος 15'.

Μάντυα, πόλις 'Ρωμαίων. τὸ ἐθνικὸν Μαντυανός. 7 Πολύβιος έκκαιδεκάτψ.

^{7—18} Steph. Byz. 9 pertinet ad cap. 39, 3 ss.
10 Polybii est aut τοῦ βασιλέως Αττάλου (v. ad XVI 6, 10)
aut Αττάλου τοῦ βασιλέως (XXXIII 1, 1) 12 Γινσοβοοί]
Γινσομβοες apud Polybium Insubres dicuntur, v. BW Fleckeis.
alial. 1884, 114

FRAGMENTA LIBRI XVIII.

I. RES MACEDONIAE ET GRAECIAE.

- 1 Επελθόντος δὲ τοῦ τεταγμένου καιροῦ παρῆν (17,1) δ μὲν Φίλιππος ἐκ Δημητριάδος ἀναχθεὶς εἰς τὸν Μηλιέα κόλπον, πέντε λέμβους ἔχων καὶ μίαν πρί-851.
 - 2 στιν, έφ' ής αὐτὸς έπέπλει. συνήσαν δ' αὐτῷ Μακε- δ δόνες μὲν 'Απολλόδωρος καὶ Δημοσθένης οί γραμματείς, ἐκ Βοιωτίας Βραχύλλης, 'Αχαιὸς δὲ Κυκλι-
- 968. άδας, έκπεπτωκώς έκ Πελοπουνήσου διὰ τὰς πρό-
 - 3 τερου ύφ' ήμων είρημένας αίτίας. μετὰ δὲ τοῦ Τίτου παρῆν ὅ τε βασιλεὺς 'Αμύνανδρος καὶ παρ 10
 - 4 'Αττάλου Διονυσόδωρος, ἀπὸ δὲ τῶν ἐθνῶν καὶ πόλεων τῶν μὲν 'Αχαιῶν 'Αρίσταινος καὶ Ξενοφῶν, παρὰ δὲ 'Ροδίων 'Ακεσίμβροτος ὁ ναύαρχος, παρὰ δὲ τῶν Αἰτωλῶν Φαινέας ὁ στρατηγός, καὶ πλείους
 - 5 δ' ετεροι των πολιτευομένων. συνεγγίσαντες δε 15 κατά Νίκαιαν προς την θάλατταν, οί μεν περί του Τίτον επέστησαν παρ' αὐτον (του) αἰγιαλόν, δ δε
 - 6 Φίλιππος έγγίσας τη γη μετέωρος έμενε. τοῦ δὲ Τίτου κελεύοντος αὐτὸν ἀποβαίνειν, διαναστὰς έκ
 - 7 τῆς νεὼς οὐκ ἔφησεν ἀποβήσεσθαι. τοῦ δὲ πάλιν κ

² F fol. 264 prim., praemisso titulo $\pi o l \nu \beta l o \nu **$ (vestigia rasurae supra lineam quoque comparent; deletum est ℓn) $\tau o \bar{\nu}_{1}$ $l o \nu \nu$ 15 $\delta \ell F$, δr S⁶

έρομένου τίνα φοβεϊται, φοβεϊσθαι μέν έφησεν δ Φίλιππος οὐδένα πλην τούς θεούς, ἀπιστεῖν δὲ τοῖς πλείστοις των παρόντων, μάλιστα δ' Αίτωλοίς. τοῦ 8 δε των 'Ρωμαίων στρατηγού θαυμάσαντος και φή-5 σαντος ίσου είναι πάσι τὸυ κίνδυνου καὶ κοινὸυ τὸυ καιρόν, μεταλαβών δ Φίλιππος οὐκ ἔφησεν αὐτὸν δρθώς λέγειν. Φαινέου μέν γάρ παθόντος τι πολλούς 9 είναι τούς στρατηγήσοντας Αιτωλών, Φιλίππου δ' άπολομένου κατά τὸ παρὸν οὐκ εἶναι τὸν βασιλεύ-10 σουτα Μακεδόνων. έδόκει μεν ούν πασι φορτικώς 10 κατάργεσθαι της δμιλίας. δμως δε λέγειν αὐτον έκέλευεν δ Τίτος ύπερ ων πάρεστιν. δ δε Φίλιππος 11 ούκ έφη τὸν λόγον αύτῶ καθήκειν, ἀλλ' ἐκείνω· διόπεο ήξίου διασαφείν τον Τίτον τί δεί ποιήσαντα 15 την είρηνην άγειν. δ δὲ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς 12 αύτω μεν άπλουν τινα λόγον έφη καθήκειν καί φαινόμενον. κελεύειν γάρ αὐτὸν έκ μὲν τῆς Ελλά- 13 δος απάσης έκχωρεϊν, αποδόντα τους αίχμαλώτους και τούς αὐτομόλους έκάστοις οθς έχει, τούς δέ 14 20 κατά την 'Ιλλυρίδα τόπους παραδούναι 'Ρωμαίοις, ών νένονε πύριος μετά τάς έν Ήπείρω διαλύσεις. όμοίως δε και Πτολεμαίω τας πόλεις αποκαταστήσαι 852. πάσας, ας παρήρηται μετά τον Πτολεμαίου του Φιλοπάτορος θάνατον.

969. Ταῦτα δ' εἰπὼν ὁ Τίτος αὐτὸς μὲν ἐπέσχε, πρὸς 2
δὲ τοὺς ἄλλους ἐπιστραφεὶς ἐκέλευε λέγειν ἄπερ (17,2)
ἐκάστοις αὐτῶν οἱ πέμψαντες εἰησαν ἐντεταλμένοι.
πρῶτος δὲ Διονυσόδωρος ὁ παρ' 'Αττάλου μεταλα- 2

²⁵ ἐπέσχε] v Hu Erzähl Zeitf. XXIV 18

βων του λόγου τάς τε ναύς έφη δείν αὐτον άποδούναι τὰς τοῦ βασιλέως τὰς γενομένας αίγμαλώτους έν τη περί Χίον ναυμαγία και τους αμα ταύταις άνδρας, αποκαταστήσαι δε και το τής 'Αφροδίτης Γερου απέραιου και το Νικηφόριου, α κατ- 5 8 έφθειρε. μετά δὲ τοῦτον ὁ τῶν Ῥοδίων ναύαργος 'Ακεσίμβροτος της μεν Περαίας εκέλευεν έκχωρείν τὸν Φίλιππον, ἦς αὐτῶν παρήρηται, τὰς δὲ φρουράς έξάγειν έξ Ίασοῦ καὶ Βαργυλίων καὶ τῆς Εὐρω-4 μέων πόλεως, αποκαταστήσαι δε καί Περινθίους είς 10 την Βυζαντίων συμπολιτείαν, παραγωρείν δε καί Σηστοῦ καὶ 'Αβύδου καὶ τῶν ἐμπορίων καὶ λιμένων 5 των κατά την 'Ασίαν άπάντων. ἐπὶ δὲ τοῖς 'Ροδίοις 'Αχαιοί Κόρινθον ἀπήτουν καί την των 'Αργείων 6 πόλιν άβλαβη. μετά δὲ τούτους Αίτωλοί πρώτον 15 μεν της Έλλάδος απάσης έκέλευον έξίστασθαι, καθάπερ καί 'Ρωμαΐοι, δεύτερον αύτοῖς ἀποκαθιστάναι τας πόλεις αβλαβείς τας πρότερον μετασχούσας της των Αίτωλων συμπολιτείας.

3 Ταῦτα δ' εἰπόντος τοῦ Φαινέου τοῦ τῶν Αἰτω- 20 (17,8) λῶν στρατηγοῦ, μεταλαβὼν 'Αλέξανδρος ὁ προσαγο- ρευόμενος "Ισιος, ἀνὴρ δοκῶν πραγματικὸς εἰναι καὶ 2 λέγειν ἰκανός, οὕτε διαλύεσθαι νῦν ἔφησε τὸν Φίλιππον ἀληθινῶς οὕτε πολεμεῖν γενναίως, ὅταν δέη τοῦτο πράττειν, ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς συλλόγοις καὶ ταῖς 25 δμιλίαις ἐνεδρεύειν καὶ παρατηρεῖν καὶ ποιεῖν τὰ τοῦ πολεμοῦντος ἔργα, κατ' αὐτὸν δὲ τὸν πόλεμον 3 ἀδίκως ἴστασθαι καὶ λίαν ἀγεννῶς ἀφέντα γὰρ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, φεύγοντα τὰς πόλεις ἐμπιπράναι καὶ διαρπάζειν καὶ διὰ ταύ- 30 της τῆς προαιρέσεως ἡττώμενον τὰ τῶν νικώντων

άθλα λυμαίνεσθαι, καίτοι νε τούς πρότερον Μακε- 4 δόνων βεβασιλευκότας οὐ ταύτην ἐσχηκέναι τὴν 858. 970. πρόθεσιν. άλλὰ τὴν ἐναντίαν μάχεσθαι μὲν γὰρ προς άλλήλους συνετώς έν τοις ύπαίθροις, τὰς δὲ 5 πόλεις σπανίως άναιρείν και καταφθείρειν. τοῦτο 5 δ' είναι πάσι φανερον έχ τε τοῦ πολέμου τοῦ περί την 'Ασίαν, δυ 'Αλέξανδρος έπολέμησε πρός Δαρείον, έχ τε της των διαδεξαμένων άμφισβητήσεως, καθ' ην έπολέμησαν πάντες προς Αντίγονον ύπερ της 10 'Ασίας. παραπλησίως δε και τούς τούτους διαδεξα- 6 μένους μέχοι Πύρρου κεχρησθαι τη προαιρέσει ταύτη διακινδυνεύειν μέν γάρ πρός αύτους έν τοῖς 7 ύπαίθροις προγείρως και πάντα ποιείν είς το καταγωνίσασθαι διὰ τῶν ὅπλων ἀλλήλους, τῶν δὲ πό-15 λεων φείδεσθαι γάριν τοῦ τοὺς νικήσαντας ήγεῖσθαι τούτων και τιμάσθαι παρά τοις ύποταττομένοις. το 8 δ' άναιροῦντα περί ὧν ὁ πόλεμός έστι τὸν πόλεμον αὐτὸν καταλιπεῖν μανίας ἔργον εἶναι, καὶ ταύτης έρρωμένης, δ νῦν ποιείν τὸν Φίλιππον τοσαύτας 9 🛪 γὰο διεφθαρχέναι πόλεις ἐν Θετταλία, φίλον ὅντα καὶ σύμμαχον, καθ' δυ καιρου έκ των έν Ήπειρφ στενών έποιείτο την σπουδήν, δσας ούδείς ποτε των Θετταλοίς πεπολεμηχότων διέφθειρε. πολλά δέ 10 καί έτερα πρός ταύτην την υπόθεσιν διαλεχθείς 25 τελευταίοις έχρήσατο τούτοις. ἤρετο γάρ τὸν Φί- 11 λιππον διὰ τί Αυσιμάγειαν μετ' Αίτωλών ταττομένην καλ στρατηγόν έχουσαν παρ' αὐτῶν ἐκβαλὼν τοῦτον κατάσγοι φρουρα την πόλιν δια τί δε Κιανούς, 12

⁷ ἐπολέμησεν F 11 προαιρέση F, corr. S 17 ἐστιν F 18 καταλείπειν coni. BW 22 σπουδήν] δρμήν coni. Hu comment. Fleckeis. p. 88 s.

παραπλησίως μετ' Αlτωλών συμπολιτευομένους έξανδραποδίσαιτο, φίλος ὑπάρχων Αlτωλοῖς τί δὲ λέγων κατέχει νῦν 'Εχῖνον καὶ Θήβας τὰς Φθίας καὶ Φάρσαλον καὶ Λάρισαν.

- 4 'Ο μεν οὖν 'Αλέξανδρος ταῦτ' εἰπὼν ἀπεσιώπη- 5 (17,4) σεν. ὁ δὲ Φίλιππος ἐγγίσας τῆ γῆ μᾶλλον ἢ πρό- σθεν καὶ διαναστὰς ἐπὶ τῆς νεὼς Αἰτωλικὸν ἔφη καὶ θεατρικὸν διατεθεῖσθαι τὸν 'Αλέξανδρον λόγον.
- 2 σαφῶς γὰρ πάντας γινώσκειν ὅτι τοὺς ἰδίους συμ-971. μάχους έκὼν μὲν οὐδεἰς διαφθείρει, κατὰ δὲ τὰς 10 τῶν καιρῶν περιστάσεις πολλὰ ποιεῖν ἀναγκάζεσθαι
 - 3 τοὺς ἡγουμένους παρὰ τὰς ἐαυτῶν προαιρέσεις. ἔτι 854. δὲ ταῦτα λέγοντος τοῦ βασιλέως ὁ Φαινέας, ἠλαττωμένος τοῖς ὅμμασιν ἐπὶ πλεῖον, ὑπέκρουε τὸν Φίλιππον, φάσκων αὐτὸν ληρεῖν δεῖν γὰρ ἢ μαχό- 15 μενον νικᾶν ἢ ποιεῖν τοῖς κρείττοσι τὸ προσταττό-
 - 4 μενον. δ δε Φίλιππος, καίπες εν κακοῖς ἄν, ὅμως οὐκ ἀπέσχετο τοῦ καθ' αὐτὸν ἰδιώματος, ἀλλ' ἐπιστραφείς "Τοῦτο μεν" ἔφησεν "ὧ Φαινέα, καὶ τυφλῷ δῆλον". ἦν γὰς εὕθικτος καὶ πρὸς τοῦτο νο τὸ μέρος εὖ πεφυκὼς πρὸς τὸ διαχλευάζειν ἀνθρώ-
 - 5 πους. αύθις δὲ πρὸς τὸν 'Αλέξανδρον ἐπιστρέψας "Έρωτας με" φησιν "'Αλέξανδρε, διὰ τί Αυσιμάγειαν
 - 6 προσέλαβου; ΐνα μη διὰ την ύμετέραν όλιγωρίαν ἀνάστατος ύπο Θρακών γένηται, καθάπερ νῦν γέ- 25 γονεν ήμων ἀπαγαγόντων τοὺς στρατιώτας διὰ τοῦ- τον τὸν πόλεμον, οὐ τοὺς φρουροῦντας αὐτήν, ὡς

²¹ πρός τό — ἀνθρώπους del. Naberus Mnemos. 1857, 121, scripturam traditam tuentur Kaelkerus de eloc. Polyb. p. 274 et Schenkelius Jahresber. üb. d. Fortschr. d. class. Alterthumswiss. 1884 I 239

σύ φής, άλλὰ τοὺς παραφυλαττοντας. Κιανοίς δ' 7 ἐγὰ μὲν οὐκ ἐπολέμησα, Προυσίου δὲ πολεμοῦντος βοηθῶν ἐκείνφ συνεξείλον αὐτούς, ὑμῶν αἰτίων γενομένων πολλάκις γὰρ κάμοῦ καὶ τῶν ἄλλων 8 τῶν διαπρεσβευομένων πρὸς ὑμᾶς, ἵνα τὸν νόμον ἄρητε τὸν διδόντα τὴν ἐξουσίαν ὑμῖν ἄγειν λάφυρον ἀπὸ λαφύρου, πρότερον ἔφατε τὴν Αἰτω-λίαν ἐκ τῆς Αἰτωλίας ἀρεῖν ἢ τοῦτον τὸν νόμον."

Τοῦ δὲ Τίτου θαυμάσαντος τί τοῦτ' ἐστίν, ὁ 5 10 βασιλεύς έπειρατο διασαφείν αὐτῷ, λέγων ὅτι τοῖς (17,.) Αίτωλοῖς έθος ὑπάργει μὴ μόνον πρὸς οῦς ἄν αὐτοὶ πολεμῶσι, τούτους αὐτοὺς ἄγειν καὶ τὴν τούτων γώραν, άλλὰ κὰν ετεροί τινες πολεμῶσι πρὸς άλλή- 2 λους, όντες Αίτωλών φίλοι και σύμμαχοι, μηδέν 15 ήττον έξειναι τοις Αιτωλοίς άνευ κοινού δόγματος καί παρ(αβοηθείν) άμφοτέροις τοίς πολεμούσι καί την χώραν άγειν την άμφοτέρων, ώστε παρά μέν 3 τοίς Αίτωλοίς μήτε φιλίας δρους υπάρχειν μήτ' έγθρας, άλλὰ πᾶσι τοῖς ἀμφισβητοῦσι περί τινος 972. έτοίμους έχθρούς είναι τούτους καί πολεμίους. "πόθεν οὖν έξεστι τούτοις έγκαλεῖν νῦν, εἰ φίλος 4 ύπάργων Αίτωλοῖς έγώ, Προυσίου δὲ σύμμαγος, ἔπραξά τι κατά Κιανών, βοηθών τοῖς αύτοῦ συμμάχοις; τὸ δὲ δὴ πάντων δεινότατον, οί ποιοῦντες δ 25 έαυτούς έφαμίλλους 'Ρωμαίοις καλ κελεύοντες έκχω- 555. ρείν Μαχεδόνας ἀπάσης τῆς Ελλάδος τοῦτο γὰρ 6 άναφθέγξασθαι καὶ καθόλου μέν έστιν ὑπερήφανον, ού μην άλλά 'Ρωμαίων μέν λεγόντων άνεκτόν, Αίτωλών δ' οὐκ ἀνεκτόν ποίας δε κελεύετε με" φησίν 7 30 "έκχωρείν Ελλάδος και πως άφορίζετε ταύτην; αὐτῶν 8 γὰο Αἰτωλῶν οὐκ εἰσὶν Ελληνες οἱ πλείους τὸ γὰο

τῶν 'Αγραῶν ἔθνος καὶ τὸ τῶν 'Αποδωτῶν, ἔτι δὲ 9 τῶν 'Αμφιλόχων, οὐκ ἔστιν Ἑλλάς. ἢ τούτων μὲν παραχωρεῖτέ μοι;"

Τοῦ δὲ Τίτου γελάσαντος "Αλλά δὴ πρὸς μὲν (17,6) Αλτωλούς ἀρκείτω μοι ταῦτ'" ἔφη "πρὸς δὲ 'Ρο- δ δίους και πρός "Ατταλον έν μεν ίσω κριτή δικαιότερον αν νομισθείη τούτους ημίν αποδιδόναι τας αίγμαλώτους ναῦς καὶ τοὺς ἄνδρας ἤπερ ἡμᾶς τού-2 τοις οὐ γὰρ ἡμεῖς 'Αττάλω πρότεροι καὶ 'Ροδίοις τὰς γεζοας ἐπεβάλομεν, οὖτοι δ' ἡμῖν ὁμολογου-10 3 μένως. οὐ μὴν άλλὰ σοῦ κελεύοντος 'Ροδίοις μέν άποδίδωμι την Περαίαν, 'Αττάλφ δε τας ναύς καί 4 τούς άνδρας τούς διασφζομένους. την δε τοῦ Νικηφορίου καταφθοράν καὶ τοῦ τῆς Αφροδίτης τεμένους άλλως μεν ούκ είμι δυνατός άποκαταστήσαι, φυτά 15 δε και κηπουρούς πέμψω τούς φροντιούντας θεραπείας τοῦ τόπου καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐκκοπέντων 5 δένδοων". πάλιν δε τοῦ Τίτου γελάσαντος έπι τῷ χλευασμφ, μεταβάς δ Φίλιππος έπλ τους 'Αγαιούς πρώτον μεν τας εθεργεσίας έξηριθμήσατο τας έξ 20 'Αντιγόνου γεγενημένας είς αὐτούς, είτα τὰς ίδίας' 6 έξης δε τούτοις προηνέγκατο το μέγεθος των τιμών 7 τῶν ἀπηντημένων αὐτοῖς παρὰ τῶν 'Αχαιῶν. τελευ-973. ταΐον δ' ανέγνω τὸ περί τῆς αποστάσεως ψήφισμα καὶ τῆς πρὸς 'Ρωμαίους μεταθέσεως, ἡ χρησάμενος 25 άφορμη πολλά κατά των 'Αγαιων είς άθεσίαν είπε 8 καλ άγαριστίαν. δμως δ' έφη το μεν "Αργος άπο-

^{1 &#}x27;Αγραών] 'Αγρίαι, άρσενιπῶς . . . παρὰ Πολυβίω δὲ διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$. εὐρέθη δὲ ἐν ὁπτωπαιδεμάτη ''τὸ γὰρ τῶν 'Αγραῶν ἔθνος'' Steph. Byz. p. 21, 18 ss. Mein.

δώσειν, περί δὲ τοῦ Κορίνθου βουλεύσεσθαι μετὰ τοῦ Τίτου.

Ταῦτα δὲ διαλεγθείς πρὸς τοὺς ἄλλους ήρετο 7 του Τίτου, φήσας προς έκεινου αύτω του λόνου (17,7) 5 είναι και πρός 'Ρωμαίους, πότερον οίεται δείν έκγωρείν ων επέκτηται πόλεων και τόπων εν τοίς Έλλησιν, ή καλ τούτων δσα παρά των γονέων παρείληφε. τοῦ δ' ἀποσιωπήσαντος έκ χειρός ἀπαντάν 2 856. οδοί τ' ήσαν ό μεν 'Αρίσταινος ύπερ των 'Αχαιων, 10 δ δε Φαινέας ύπερ των Αίτωλων. ήδη δε της ώρας 3 συγκλειούσης δ μεν τούτων λόγος έκωλύθη διά τον καιρόν, δ δè Φίλιππος ηξίου γράψαντας αύτῶ δοῦναι πάντας έφ' οίς δεήσει γίνεσθαι την είρηνην. μόνος γαρ ων ούκ έχειν μεθ' ων βουλεύηται διό 4 15 θέλειν αύτῷ λόγον δοῦναι περί τῶν ἐπιταττομένων. δ δε Τίτος ουκ αηδώς μεν ήκουε του Φιλίππου 5 γλευάζοντος μη βουλόμενος δε τοῖς άλλοις [μή] δοκείν άντεπέσκωψε τὸν Φίλιππον είπων ούτως: "Είκοτως" έφη "Φίλιππε, μόνος εἶ νῦν' τοὺς γὰρ 6 🖚 φίλους τούς τὰ κράτιστά σοι συμβουλεύσοντας ἀπώλεσας απαντας". δ δε Μακεδων υπομειδιάσας σαρδάνιον ἀπεσιώπησε.

Καὶ τότε μὲν ἄπαντες, ἐγγράπτους δόντες τῷ 7 Φιλίππῷ τὰς ἐαυτῶν προαιρέσεις ἀπολούθως τοῖς 25 προειρημένοις, ἐχωρίσθησαν, ταξάμενοι κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν εἰς Νίκαιαν πάλιν ἀπαντήσειν τῆ δ' αὕριον 8 οἱ μὲν περὶ τὸν Τίτον ἦκον ἐπὶ τὸν ταχθέντα τόπον ἐν ὧ(ρα) πάντες [ἦσαν], ὁ δὲ Φίλιππος οὐ παρεγίνετο.

^{17. 18} $\mu\eta$ doueld FS, $\mu\eta$ del. Ur 181 28 év à F(S), corr. BW coll. XVIII 9, 3 η day FS, μ èn naq η san aut

Της δ' ημέρας ήδη προαγούσης έπι πολύ και (17,8) σχεδόν απεγνωκότων των περί του Τίτου, παρην δ 974. Φίλιππος δείλης δψίας επιφαινόμενος μεθ' ών καλ 2 πρότερου, κατατετριφώς την ημέραν, ώς μεν αὐτὸς έφη, διὰ τὴν ἀπορίαν καὶ δυσχρηστίαν τῶν ἐπι- 5 ταττομένων, ώς δε τοις άλλοις έδόκει, βουλόμενος έχχλείσαι τῷ χαιρῷ τήν τε τῶν 'Αχαιῶν χαὶ τὴν 3 των Αίτωλων κατηγορίαν εώρα γαρ τη πρόσθεν άπαλλαττόμενος άμφοτέρους τούτους έτοίμους όντας 4 ποὸς τὸ συμπλέκεσθαι καὶ μεμψιμοιρεῖν αὐτῷ. διὸ 10 καλ τότε συνεγγίσας ήξίου του των 'Ρωμαίων στρατηγον ίδία πρός αὐτον διαλεγθηναι περί των ένεστώτων, ΐνα μη λόγοι γένωνται μόνον έξ άμφοτέρων άψιμαγούντων, άλλὰ καὶ τέλος τι τοῖς άμφισβητου-5 μένοις έπιτεθή. πλεονάκις δ' αὐτοῦ παρακαλοῦντος 15 καλ προσαξιούντος, ήρετο τούς συμπαρόντας δ Τίτος 6 τί δέον είη ποιείν, των δε κελευόντων συνελθείν καλ διακούσαι των λεγομένων, παραλαβών δ Τίτος 857. "Αππιου Κλαύδιου χιλίαρχου όντα τότε, τοις μέν άλλοις μικρον από της θαλάττης άναχωρήσασιν 20 είπεν αὐτόθι μένειν, αὐτός δε τον Φίλιππον έκέ-7 λευσεν έκβαίνειν. δ δε βασιλεύς παραλαβών 'Απολλόδωρον καὶ Δημοσθένην ἀπέβη, συμμίζας δὲ τῷ 8 Τίτω διελέγετο και πλείω χρόνον. τίνα μεν οὖν ἦν τὰ τότε φηθέντα παρ' έκατέρου, δυσχερές είπεῖν 25 ξφη δ' οὖν δ Τίτος μετὰ τὸ χωρισθηναι τὸν Φίλιππον, διασαφών τοῖς άλλοις τὰ παρὰ τοῦ βασι-9 λέως, Αλτωλοῖς μεν ἀποδοῦναι Φάρσαλον καλ Λάρι-

όμοῦ ήσαν Rei 604, versum intercidisse suspicatur Campius l. c. p. 1158 ann. 1, ήσαν interpolatum ad explicanda verba corrupta $\dot{\epsilon}v$ $\dot{\phi}$ del. BW

σαν, Θήβας δ΄ οὐκ ἀποδιδόναι, 'Pοδίοις δὲ τῆς μὲν Περαίας παραχωρεῖν, 'Ιασοῦ δὲ καὶ Βαργυλίων οὐκ ἐκχωρεῖν 'Αχαιοῖς δὲ παραδιδόναι τὸν Κόρινθον καὶ τὴν τῶν 'Αργείων πόλιν. 'Ρωμαίοις δὲ τὰ κατὰ 10 5 τὴν 'Ιλλυρίδα φάναι παραδώσειν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους πάντας, 'Αττάλφ δὲ τάς τε ναῦς ἀποκαταστήσειν καὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν ταῖς ναυμαχίαις ἀλόντων ὅσοι περίεισι.

Πάντων δὲ τῶν παρόντων δυσαρεστουμένων τῆ 9 10 διαλύσει καλ φασκόντων δεΐν τὸ κοινὸν ἐπίταγμα (17,9) 975. πρώτον ποιείν - τούτο δ' ήν άπάσης έκγωρείν τῆς Έλλάδος - εί δὲ μή, διότι τὰ κατὰ μέρος μάταια γίνεται καὶ πρὸς οὐδέν, θεωρών ὁ Φίλιππος τὴν 2 έν αὐτοῖς ἀμφισβήτησιν καὶ δεδιώς ἄμα τὰς κατ-15 ηγορίας, ήξίου του Τίτου ύπερθέσθαι την σύνοδον είς την αύριον διά τὸ καί την ώραν είς όψε συγκλείειν· ή γάρ πείσειν ή πεισθήσεσθαι τοῖς παρακαλουμένοις. τοῦ δὲ συγχωρήσαντος, ταξάμενοι συμ- 3 πορεύεσθαι πρός του κατά Θρόνιου αίγιαλόν, τότε 20 μεν έχωρίσθησαν, τῆ δ' ύστεραία πάντες ήκον έπλ τον ταχθέντα τόπον εν ώρα. και βραχέα διαλεχθείς 4 δ Φίλιππος ήξίου πάντας, μάλιστα δὲ τὸν Τίτον, μή διακόψαι την διάλυσιν, των γε δή πλείστων είς συμβατικήν διάθεσιν ήγμένων, άλλ' εί μεν ένδέχεται δ 25 δι' αύτῶν συμφώνους γενέσθαι περί τῶν ἀντιλεγομένων εί δε μή, πρεσβεύσειν έφη πρός την σύγκλητου, κάκείνην πείσειν περί των άμφισβητουμένων, ή ποιήσειν δ, τι ποτ' αν έπιτάττη. ταῦτα 6 δ' αὐτοῦ προτείνοντος, οί μεν άλλοι πάντες έφασαν 858.

²⁹ έφασαν FS vulgo, έφησαν Ηυ

δείν πράττειν τὰ τοῦ πολέμου καὶ μὴ προσέχειν τοῖς ἀξιουμένοις. ὁ δὲ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς οὐκ ἀγνοεῖν μὲν οὐδ' αὐτὸς ἔφη διότι τὸν Φίλιππον οὐκ εἰκός ἐστι ποιῆσαι τῶν παρακαλουμένων οὐδέν. 8 τῷ δ' ἀπλῶς μηδὲν ἐμποδίζειν τὰς σφετέρας πράξεις 5 τὴν αἰτουμένην χάριν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐκποιεῖν 9 ἔφη χαρίζεσθαι. κυρωθῆναι μὲν γὰρ οὐδ' ὡς εἶναι δυνατὸν οὐδὲν τῶν νῦν λεγομένων ἄνευ τῆς συγκλήτου, πρὸς δὲ τὸ λαβεῖν πεῖραν τῆς ἐκείνων γνώ-10 μης εὐφυῶς ἔχειν τὸν ἐπιφερόμενον καιρόν τῶν 10 γὰρ στρατοπέδων οὐδ ἀς δυναμένων οὐδὲν πράττειν διὰ τὸν χειμῶνα, τοῦτον ἀποθέσθαι τὸν χρόνον εἰς τὸ προσανενεγκεῖν τῆ συγκλήτω περὶ τῶν προσ-

πιπτόντων, οὐκ ἄθετον, ἀλλ' οἰκεῖον εἶναι πᾶσι.

10 Ταχὺ δὲ συγκαταθεμένων ἀπάντων διὰ τὸ θεω- 15 (17,10) ρεῖν τὸν Τίτον οὐκ ἀλλότριον ὅντα τῆς ἐπὶ τὴν 2 σύγκλητον ἀναφορᾶς, ἔδοξε συγχωρεῖν τῷ Φιλίππφ πρεσβεύειν εἰς τὴν 'Ρώμην, δμοίως δὲ καὶ παρ' 976. αὐτῶν πέμπειν ἐκάστους πρεσβευτὰς τοὺς διαλεχθησομένους τῆ συγκλήτφ καὶ κατηγορήσοντας τοῦ 20 Φιλίππου.

Τοῦ δὲ πράγματος τῷ Τίτῷ τοῦ κατὰ τὸν σύλλογον κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμοὺς προκεχωρηκότος, παραυτίκα τὸ συνεχὲς τῆς ἐπιβολῆς ἐξύφαινε, τά τε καθ' αὐτὸν ἀσφαλιζόμενος 25 ἐπιμελῶς καὶ πρόλημμα τῷ Φιλίππῷ ποιῶν οὐδέν. 4 δοὺς γὰρ ἀνοχὰς διμήνους αὐτῷ τὴν μὲν πρεσβείαν τὴν εἰς τὴν Ῥώμην ἐν τούτῷ τῷ χρόνῷ συντελεῖν ἐπέταξε, τὰς δὲ φρουρὰς ἐξάγειν παραγρῆμα τὰς ἐκ

¹⁹ avva F(S), corr. Scaliger

της Φωκίδος καλ Λοκρίδος έκέλευσε. διετάξατο δε 5 καί περί των ίδίων συμμάχων φιλοτίμως, ΐνα κατά μηδένα τρόπον μηδέν είς αὐτοὺς ἀδίκημα γίνηται κατά τοῦτον τὸν χρόνον ὑπὸ Μακεδόνων. ταῦτα 6 5 δε ποιήσας πρός του Φίλιππου έγγραπτα, λοιπου αὐτὸς ἤδη δι' αὑτοῦ τὸ προκείμενον ἐπετέλει. καὶ 7 τον μεν 'Αμύνανδρον είς την 'Ρώμην εξέπεμπε παραχρημα, γινώσκων αὐτὸν εὐάγωγον μεν ὄντα καλ δαδίως έξακολουθήσοντα τοῖς έκεῖ φίλοις, έφ' δπό-10 τερ' αν αγωσιν αὐτόν, φαντασίαν δὲ ποιήσοντα καὶ προσδοκίαν διὰ τὸ τῆς βασιλείας ὄνομα. μετὰ δὲ 8 τοῦτον έξέπεμπε τοὺς παρ' αὐτοῦ πρέσβεις, Κόιν-859. τόν τε τὸν Φάβιον, δς ἡν αὐτῷ τῆς γυναικὸς ἀδελφιδούς, καλ Κόιντον Φολούιον, σύν δε τούτοις "Απ-15 πιου Κλαύδιου έπικαλούμενου Νέρωνα. παρά δέ 9 τῶν Αἰτωλῶν ἐπρέσβευον 'Αλέξανδρος 'Ίσιος, Δαμόκοιτος Καλυδώνιος, Δικαίαρχος Τριχωνιεύς, Πολέμαρχος 'Αρσινοεύς, Λάμιος 'Αμβρακιώτης, Νικόμαχος 10 'Αμαρνάν τῶν ἐχ Θουρίου πεφευγότων κατοικούντων 20 δ' έν 'Αμβρακία, Θεόδοτος Φεραΐος, φυγάς έκ Θετταλίας, κατοικών δ' έν Στράτω, παρά δε των 'Αγαιών 11 Ξενοφῶν Αίγιεύς, παρὰ δὲ τοῦ βασιλέως 'Αττάλου μόνος 'Αλέξανδρος, παρά δὲ τοῦ δήμου τῶν 'Αθηναίων οί περί Κηφισόδωρον.

25 Οὖτοι δὲ παρεγενήθησαν είς τὴν Ῥώμην πρὸ 11
977. τοῦ τὴν σύγκλητον διαλαβεῖν ὑπὲρ τῶν είς τοῦτον (17,11)
τὸν ἐνιαυτὸν καθεσταμένων ὑπάτων, πότερον ἀμφοτέρους εἰς τὴν Γαλατίαν ἢ τὸν ἔτερον αὐτῶν
δεήσει πέμπειν ἐπὶ Φίλιππον. πεπεισμένων δὲ τῶν 2

^{25. 26} πρόςου F(S), corr. Ur 181h

τοῦ Τίτου φίλων μένειν τοὺς ὑπάτους ἀμφοτέρους κατά την Ίταλίαν διά τον άπο των Κελτων φόβον. είσελθόντες είς την σύγκλητον πάντες κατηγόρουν 3 αποτόμως τοῦ Φιλίππου. τὰ μὲν οὖν άλλα παραπλήσια τοῖς καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα πρότερον 5 4 είρημένοις ήν τοῦτο δ' ἐπιμελῶς ἐντίκτειν ἐπειρώντο τη συγκλήτω πάντες, διότι της Χαλκίδος καλ τοῦ Κορίνθου και τῆς Δημητριάδος ὑπὸ τῷ Μακεδόνι ταττομένων ούχ οίόν τε τούς Έλληνας έννοιαν 5 λαβείν έλευθερίας. δ γάρ αὐτὸς Φίλιππος εἶπε, 10 τούτο καλ λίαν άληθες έφασαν υπάργειν. δε έφη τούς προειρημένους τόπους είναι πέδας Έλληνικάς, 6 δοθώς αποφαινόμενος. ούτε γαο Πελοποννησίους άναπνεύσαι δυνατόν έν Κορίνθω βασιλικής φρουράς έγκαθημένης, ούτε Λοκρούς και Βοιωτούς και Φω- 15 κέας θαρρήσαι Φιλίππου Χαλκίδα κατέγοντος καλ 7 την άλλην Εύβοιαν, οὐδὲ μην Θετταλούς οὐδὲ Μάγνητας δυνατόν έπαύρασθαι της έλευθερίας οὐδέποτε, Δημητριάδα Φιλίππου κατέγοντος καλ Μακε-8 δόνων. διὸ καὶ τὸ παραγωρεῖν τῶν ἄλλων τόπων 20 του Φίλιππου φαντασίαυ είναι χάριν τοῦ του παρόντα 860. καιρον έκφυγείν ή δ' αν ημέρα βουληθή, δαδίως πάλιν ύφ' αύτὸν ποιήσεσθαι τοὺς Ελληνας, έὰν 9 κρατή των προειρημένων τόπων. διόπερ ήξίουν την σύγκλητον ἢ τούτων τῶν πόλεων ἀναγκάσαι τὸν 25 Φίλιππον έκχωρεῖν ἢ μένειν έπὶ τῶν ὑποκειμένων 10 καλ πολεμεῖν έρρωμένως πρὸς αὐτόν. καλ γὰρ ἡνύσθαι τὰ μέγιστα τοῦ πολέμου, τῶν τε Μακεδόνων

¹⁰ δ FS, corr. Rei 606 εἶτε FD Reg. F Reg. G Vesont., corr. Vesont. man. prim. 18 ἐναύσασθαι FS, ἐπαυρέσθαι Cobetus Mnemos. 1881, 272, corr. Hu Fleckeis. annal. 1887, 764 s.

προηττημένων δὶς ἤδη καὶ κατὰ γῆν πλείστων αὐτοῖς 978. χορηγιῶν ἐκδεδαπανημένων. ταῦτα δ' εἰπόντες παρε- 11 κάλουν μήτε τοὺς Ἑλληνας ψεῦσαι τῶν περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐλπίδων μήθ' ἑαυτοὺς ἀποστερῆσαι τῆς 5 καλλίστης ἐπιγραφῆς. οἱ μὲν οὖν παρὰ τῶν Ἑλλή- 12 νων πρέσβεις ταῦτα καὶ τούτοις παραπλήσια διελέχθησαν, οἱ δὲ παρὰ τοῦ Φιλίππου παρεσκευάσαντο μὲν ὡς ἐπὶ πλεῖον ποιησόμενοι τοὺς λόγους, ἐν ἀρχαῖς δ' εὐθέως ἐκωλύθησαν ἐρωτηθέντες γὰρ εἰ 13 10 παραχωροῦσι Χαλκίδος καὶ Κορίνθου καὶ Δημητριάδος, ἀπεῖπαν μηδεμίαν ἔχειν περὶ τούτων ἐντολήν.

Οὐτοι μὲν οὐν ἐπιτμηθέντες οὕτως κατέπαυσαν 14 τὸν λόγον. ἡ δὲ σύγκλητος τοὺς μὲν ὑπάτους ἀμ- 12 φοτέφους εἰς Γαλατίαν ἐξαπέστειλε, καθάπερ ἐπάνω (17,19) 15 προεῖπα, τὸν δὲ πρὸς τὸν Φίλιππον πόλεμον ἐψηφίσατο κατάμονον εἰναι, δοῦσα τῷ Τίτῷ τὴν ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν. ταχὺ δὲ τούτων εἰς 2 τὴν Ἑλλάδα διασαφηθέντων ἐγεγόνει τῷ Τίτῷ πάντα κατὰ νοῦν, ἐπὶ βραχὺ μὲν καὶ ταὐτομάτου συνεργήων σαντος, τὸ δὲ πολὺ διὰ τῆς αὐτοῦ προνοίας ἀπάντων κεχειρισμένων. πάνυ γὰρ ἀγχίνους, εἰ καί τις 3 ἔτερος Ῥωμαίων, [καὶ] ὁ προειρημένος ἀνὴρ γέγονεν οὕτως γὰρ εὐστόχως ἐχείριζε καὶ νουνεχῶς οὐ 4 μόνον τὰς κοινὰς ἐπιβολάς, ἀλλὰ καὶ τὰς κατ ἰδίαν 25 ἐντεύξεις, ῶσθ' ὑπερβολὴν μὴ καταλιπεῖν. καίτοι 5 γε [καὶ] νέος ἡν κομιδῆ΄ πλείω γὰρ τῶν τριάκοντ'

¹² ἐπιτιμηθέντες FS, corr. Herwerdenus Mnemos. 1874, 74
18. 19 inc. P: "Οτι ὁ τίτος στρατηγός ἡν τῶν ξωμαίων τούτω δε ἐγεγόνει πάντα κατανοῦν cet.; inc. Suid. κ. v. Τίτος: Τίτος στρατηγός 'Ρωμαίων. τούτω δὲ ἐγεγόνει πάντα κατὰ νοῦν cet. 22 καὶ om. P Suid. (v. ad 26), del. BW Fleckeis. annal. 1889, 685 26 γε P Suid., γε καὶ F,

έτων οὐκ είχε καὶ πρώτος είς τὴν Ελλάδα διαβεβήκει μετὰ στρατοπέδων. —

- 13 "Εμοιγε πολλάκις μὲν καὶ ἐπὶ πολλοῖς θαυμάζειν $^{(17,18)}$ ἐπέρχεται τῶν ἀνθρωπείων ἀμαρτημάτων, μάλιστα 861.
 - 2 δ' έπὶ τῷ κατὰ τοὺς προδότας. διὸ καὶ βούλομαι 5 τὰ πρέποντα τοῖς καιροῖς διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν.
- 979. 8 καίτοι γ' οὐκ ἀγνοῶ διότι δυσθεώρητον δ τόπος ἔχει τι καὶ δυσπαράγραφον τίνα γὰρ ὡς ἀληθῶς
 - 4 προδότην δεῖ νομίζειν, οὐ φάδιον ἀποφήνασθαι. δῆλον γὰρ ὡς οὕτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συντιθεμένους το τῶν ἀνδρῶν πρός τινας βασιλεῖς ἢ δυνάστας κοι-
 - 5 νωνίαν πραγμάτων εὐθέως προδότας νομιστέον, οὕτε τοὺς κατὰ (τὰς) περιστάσεις μετατιθέντας τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἐτέρας φιλίας
 - 6 καὶ συμμαχίας, οὐδὲ τούτους. πολλοῦ γε δεῖν ἐπεί- 15 τοι γε πολλάκις οί τοιοῦτοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν
 - 7 γεγόνασιν αίτιοι ταϊς ίδίαις πατρίσιν. ἵνα δὲ μὴ πόρρωθεν τὰ παραδείγματα φέρωμεν, έξ αὐτῶν τῶν ἐνεστώτων ραδίως ἔσται τὸ λεγόμενον κατανοεῖν.
 - 8 εί γὰο μὴ σὺν καιοῷ τότε μετέροιψε τοὺς 'Αχαιοὺς 20 'Αρίσταινος ἀπὸ τῆς Φιλίππου συμμαχίας πρὸς τὴν
 - 9 'Ρωμαίων, φανερώς άρδην ἀπολώλει τὸ ἔθνος. νῦν δὲ χωρίς τῆς παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ἀσφαλείας ἐκάστοις περιγενομένης, αὐξήσεως τῶν 'Αγαιῶν ὁμο-

παί S 1 διαβεβήκει PFS, διέβη Suid., διεβεβήκει Di, sed v. Eberhardum observ. Polyb. partic. p. 29 2 des. P Suid. F fol. 271 med. 3 P 89, 25 Va: "Οτι φησίν δ πολύβιος περι προδοτῶν έμοι ἔστε πολλάκις cet. 7. 8 inc. Suid. s. v. προσότας: δυσθεώρητόν τι δ τόπος cet. 12. 18 inc. Suid. s. v. έξ ἀκεραίου: οὕτε τοὺς cet. 17 πατρίσιν: des. Suid. s. v. έξ ἀκεραίου (sed add.: καὶ τὰ παραδείγματα έξ αὐτῶν τῶν ἐνεστώτων καιρῶν) et s. v. προσότας, sed v. ad p. 379, 6 24 καὶ αὐξήσεως

λογουμένως δ προειρημένος ἀνήρ κάκεῖνο τὸ διαβούλιον αἴτιος ἐδόκει γεγονέναι διὸ καὶ πάντες 10 αὐτὸν οὐχ ὡς προδότην, ἀλλ' ὡς εὐεργέτην καὶ σωτῆρα τῆς χώρας ἐτίμων. ὁ δ' αὐτὸς ἄν εῖη λόγος 11 5 καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι κατὰ τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις τὰ παραπλήσια τούτοις πολιτεύονται καὶ πράττουσιν.

*Ηι καλ Δημοσθένην κατά πολλά τις ἂν ἐπαι-14 νέσας εν τούτφ μεμψαιτο, διότι πικοότατον ὄνειδος (17,14) 10 τοίς ἐπιφανεστάτοις τῶν Ἑλλήνων εἰκῆ καὶ ἀκρίτως προσέρριψε, φήσας έν μεν Αρκαδία τούς περί Κερ- 2 980. κιδάν και Ίερώνυμον και Εύκαμπίδαν προδότας νενέσθαι τῆς Ελλάδος, ὅτι Φιλίππφ συνεμάχουν, ἐν 3 δὲ Μεσσήνη τοὺς Φιλιάδου παϊδας Νέωνα καὶ 15 Θρασύλογον, έν "Αργει δε τους περί Μύρτιν καί Τελέδαμον και Μνασέαν, παραπλησίως έν Θετταλία 4 μέν τούς περί Δάργον και Κινέαν, παρά δε Βοιωτοίς τούς περί Θεογείτονα καί Τιμόλαν σύν δέ 5 τούτοις καὶ πλείους έτέρους έξηρίθμηται, κατὰ πόλιν 862. 20 δυομάζων, καίτοι γε πάντων μεν των προειρημένων άνδρων πολύν έχουτων λόγον καί φαινόμενον ύπερ τῶν καθ' αὐτοὺς δικαίων, πλεϊστον δὲ τῶν έξ 'Αρκαδίας και Μεσσήνης. οδτοι γάρ έπισπασάμενοι 6 Φίλιππον είς Πελοπόννησον καὶ ταπεινώσαντες 25 Λακεδαιμονίους πρώτον μέν ἐποίησαν ἀναπνεῦσαι καὶ λαβεῖν έλευθερίας ἔννοιαν πάντας τοὺς τὴν Πελοπόννησον κατοικοῦντας, ἔπειτα δὲ τὴν χώραν 7 άνακομισάμενοι καὶ τὰς πόλεις, ὰς παρήρηντο Λακεδαιμόνιοι κατά την εύκαιρίαν Μεσσηνίων, Μεγαλο-

Rei 751 probante Sch, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 679 s. 8 Dem. de coron. 295

πολιτών, Τεγεατών, 'Αργείων, ηθέησαν τὰς έαυτών 8 πατρίδας δμολογουμένως άνθ' ών οὐ πολεμείν **ὅφειλον Φιλίππω καὶ Μακεδόσιν, άλλὰ πάντα κατὰ** δύναμιν ένεργεϊν δσα πρός δόξαν και τιμήν άνηκεν. 9 εί μεν ούν ταῦτ' ἔπραττον ἢ φρουρὰν παρὰ Φιλίππου 5 δεγόμενοι ταῖς πατρίσιν ἢ καταλύοντες τοὺς νόμους άφηρούντο την έλευθερίαν και παροησίαν των πολιτῶν χάριν τῆς ίδίας πλεονεξίας ἢ δυναστείας, ἄξιοι 10 της προσηγορίας ήσαν ταύτης εί δε τηρούντες τὰ πρός τὰς πατρίδας δίκαια κρίσει πραγμάτων διεφέ- 10 οοντο, νομίζοντες οὐ ταὐτὸ συμφέρον 'Αθηναίοις είναι και ταϊς έαυτων πόλεσιν, οὐ δήπου διὰ τοῦτο καλεϊσθαι προδότας έγρην αὐτοὺς ὑπὸ Δημοσθέ-11 νους. δ δὲ πάντα μετρῶν πρὸς τὸ τῆς ίδίας πατρίδος συμφέρου, και πάντας ήγούμενος δεΐν τους 15 "Ελληνας ἀποβλέπειν πρός 'Αθηναίους, εί δὲ μή, προδότας αποκαλών, αγνοείν μοι δοκεί καλ πολύ 12 παραπαίειν τῆς άληθείας [δ πεποίημε Δημοσθένης], 981. άλλως τε δή και των συμβάντων τότε τοις Ελλησιν οὐ Δημοσθένει μεμαρτυρηκότων ὅτι καλῶς πρου-20 νοήθη τοῦ μέλλοντος, άλλ' Εὐκαμπίδα και Ίερω-13 νύμφ και Κερκιδά και τοῖς Φιλιάδου παισίν. 'Αθηναίοις μεν γαο της πρός Φίλιππον αντιπαραγωγης τὸ τέλος ἀπέβη τὸ πείραν λαβείν των μεγίστων συμπτωμάτων πταίσασι τῆ μάγη τῆ περί Χαιρώ- 25 14 νειαν εί δε μή διά την τοῦ βασιλέως μεγαλοψυχίαν και φιλοδοξίαν, και πορρωτέρω τὰ τῆς ἀτυχίας ἀν αὐτοῖς προύβη διὰ τὴν Δημοσθένους πολιτείαν. 868. 15 διὰ δὲ τοὺς προειρημένους ἄνδρας κοινη μὲν 'Αρκάσι και Μεσσηνίοις από Λακεδαιμονίων ασφάλεια 30

και δαστώνη παρεσκευάσθη, κατ' ίδιαν δε ταϊς

αὐτῶν πατρίσι πολλὰ καὶ λυσιτελῆ συνεξηκολούθησε.

Τίσιν οὖν εἰκότως ἂν έπιφέροι τις τὴν ὀνομα-15 (17 σίαν ταύτην, έστι μέν δυσπαράγραφον μάλιστα δ' 2 τ αν προστρέχοι πρός την αλήθειαν έπι τούς τοιούτους φέρων, δσοι των ανδρών κατά τας δλοσχερείς περιστάσεις ή της ίδίας άσφαλείας καλ λυσιτελείας γάριν ή τῆς πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους διαφορᾶς έγγειρίζουσι τοῖς έγθροῖς τὰς πόλεις, ἢ καὶ νὴ Δία 3 10 πάλιν δσοι φρουράν είσδεχόμενοι καί συγχρώμενοι ταις έξωθεν έπικουρίαις πρός τὰς ίδίας δρμάς καί προθέσεις ύποβάλλουσι τὰς πατρίδας ὑπὸ τὴν τῶν πλείον δυναμένων έξουσίαν, τούς τοιούτους ύπό 4 τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἄν τις ὑποτάττοι 15 πάντας. οίς λυσιτελές μέν άληθῶς ἢ καλὸν οὐδέν 5 οὐδέποτε συνεξηκολούθησε, τὰ δ' ἐναντία πᾶσιν δμολογουμένως. ή και θαυμάζειν έστι πρός τον έξ 6 άρχης λόγου, πρός τί ποτε βλέπουτες η τίσι χρώμενοι διαλογισμοῖς δομῶσι πρὸς τὴν τοιαύτην ἀτυ-982. γίαν. ούτε γάρ έλαθε πώποτε προδούς οὐδείς πόλιν 7 η στρατόπεδον η φρούριον, άλλα καν παρ' αὐτὸν τὸν τῆς πράξεως καιρὸν ἀγνοηθῆ τις, ὅ γ' ἐπιγινόμενος χρόνος έποίησε φανερούς απαντας ούδε μήν κ γνωσθείς οὐδείς οὐδέποτε μακάριον ἔσχε βίον, άλλ' 25 ώς μεν επίπαν ύπ αὐτῶν τούτων οἶς χαρίζονται τυγχάνουσι της άρμοζούσης τιμωρίας. χρώνται μέν 9 γάρ τοῖς προδόταις οί στρατηγοί καὶ δυνάσται πολλάκις διὰ τὸ συμφέρου. ὅταν γε μὴν ἀποχρήσωνται,

⁶ Suid. s. v. προσότας post ταϊς πατρίσιν (v. ad p. 376, 17) pergit άλλ' όσοι τῶν ἀνδρῶν cet. 17 ὁμολογουμένως: des. Suid.

γρώνται λοιπόν ώς προδόταις, κατά τον Δημοσθέ-10 νην, μάλ' είκότως ήγούμενοι τὸν έγγειρίσαντα τοῖς έγθροῖς τὴν πατρίδα καὶ τοὺς έξ ἀργῆς φίλους μηδέποτ' αν εύνουν σφίσι γενέσθαι μηδε διαφυλάξαι 11 την πρός αὐτοὺς πίστιν. οὐ μην άλλ' έὰν καὶ τὰς 5 τούτων διαφύγωσι γεῖρας, τάς γε δὴ τῶν παρα-12 σπονδηθέντων οὐ ραδίως έκωυγγάνουσιν. έὰν δέ ποτε καλ τὰς άμφοτέρων τούτων ἐπιβουλὰς διολί-864. σθωσιν, ή γε παρά τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις φήμη τιμωρός αὐτοῖς ἔπεται παρ' όλου του βίου, πολλούς 10 μέν φόβους ψευδείς, πολλούς δ' άληθείς παριστάνουσα και νύκτωρ και μεθ' ήμέραν, πάσι δε συνεργούσα καλ συνυποδεικνύουσα τοῖς κακόν τι κατ' 13 έκείνων βουλευομένοις, τὸ δὲ τελευταΐον οὐδὲ κατὰ τοὺς ὕπνους ἐῶσα λήθην αὐτοὺς ἔχειν τῶν ἡμαρτη- 15 μένων, άλλ' δνειρώττειν άναγκάζουσα παν γένος έπιβουλής και περιπετείας, ατε συνειδότας έαυτοῖς την υπάργουσαν έκ πάντων άλλοτριότητα προς σφας 14 καλ τὸ κοινὸν μῖσος. ἀλλ' ὅμως τούτων οὕτως ἐχόντων οὐδείς οὐδέποτε δεηθείς ἠπόρησε προδότου πλὴν 20 15 τελέως δλίνων τινών, έξ ών είκότως είποι τις αν βτι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, δοκοῦν πανουργότατον είναι των ζώων, πολύν έχει λόγον του φαυλότατον 16 υπάργειν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῶα, ταῖς τοῦ σώματος έπιθυμίαις αὐταῖς δουλεύοντα, διὰ μόνας ταύτας 25 σφάλλεται τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος, καίπερ δε-983. δοξοποιημένον, ούχ ήττον διὰ τὴν άλογιστίαν ἢ διὰ

¹ Dem. de coron. 47
22 inc. F fol. 271 med.:
τὸ τῶν cet. et Suid. s. v. ἄνθφωπος
24 inc. Suid. s.
v. δεδοξοποιημένον: τὰ μὲν γὰφ cet.

την ζύσιν άμαρτάνει. και ταυτα μέν ημιν έπι τοσ- 17 οῦτον είρησθω. —

"Οτι δ βασιλεύς "Ατταλος έτιματο μέν καλ πρό- 16 τερον ύπο της των Σικυωνίων πόλεως διαφερόντως, (17,18) έξ οὖ την ιεράν χώραν τοῦ 'Απόλλωνος έλυτρώσατο χρημάτων αὐτοῖς οὐκ όλίγων, ἀνθ' ὧν καὶ τὸν 2 κολοσον αὐτοῦ τὸν δεκάπηχυν ἔστησαν παρὰ τὸν 'Απόλλωνα τὸν κατὰ τὴν ἀγοράν. τότε δὲ πάλιν 3 αὐτοῦ δέκα τάλαντα δόντος καὶ μυρίους μεδίμνους 10 πυρών, πολλαπλασίως ἐπιταθέντες ταῖς εὐνοίαις εἰκόνα τε χρυσῆν ἐψηφίσαντο καὶ θυσίαν αὐτῷ συντελεῖν κατ' ἔτος ἐνομοθέτησαν. "Ατταλος μὲν οὖν 4 τυχὼν τῶν τιμῶν τούτων ἀπῆρεν εἰς Κεγχρεάς. —

"Ότι Νάβις ὁ τύραννος ἀπολιπὼν ἐπὶ τῆς τῶν 17
15 Αργείων πόλεως Τιμοκράτην τὸν Πελληνέα διὰ τὸ (17,17)
μάλιστα τούτφ πιστεύειν καὶ χρῆσθαι πρὸς τὰς ἐπιφανεστάτας πράξεις, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Σπάρτην,
καὶ μετά τινας ἡμέρας ἐξέπεμψε τὴν γυναϊκα, δοὺς 2
ἐντολὰς παραγενομένην εἰς "Αργος περὶ πόρον γί- 865.
20 νεσθαι χρημάτων. ἡ δ' ἀφικομένη πολὺ κατὰ τὴν 3
ἀμότητα Νάβιν ὑπερέθετο ἀνακαλεσαμένη γὰρ τῶν 4
γυναικῶν τινὰς μὲν κατ' ἰδίαν, τινὰς δὲ κατὰ
συγγένειαν, πᾶν γένος αἰκίας καὶ βίας προσέφερε,
μέχρι σχεδὸν ἀπασῶν οὐ μόνον τὸν χρυσοῦν 5
25 ἀφείλετο κόσμον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν πολυτελέστατον. —

Ο δὲ Ατταλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον, ὑπ-6887,4

¹ ἀμαρτάνει des. F fol. 271 extr., Said. utroque loco 2 des. P 97, 18 Va 3 P 97, 14 Va 13 des. P 97, 22 Va 14 P 97, 23 Va 26 des. P 98, 2 Va 27 — p. 382, 2 Said. s. v. περιβαλλόμενος

εμίμνησκεν αὐτοὺς τῆς ἀνέκαθεν τῶν προγόνων ἀρετῆς. —

- Ο δε Τίτος οὐ δυνάμενος επιννώναι τοὺς πολε-865.8 18 (a) μίους ή στρατοπεδεύουσι, τοῦτο δε σαφῶς είδως ὅτι πάρεισιν είς Θετταλίαν, προσέταξε κόπτειν γάρακα δ πασιν ένεκα του παρακομίζειν μεθ' αύτων πρός τάς 2 έκ τοῦ καιροῦ χρείας. τοῦτο δὲ κατὰ μὲν τὴν Έλληνικήν άγωγήν άδύνατον είναι δοκεί, κατά δὲ τήν 984. 8 των 'Ρωμαίων εύκοπον. οι μέν γάρ "Ελληνες μόλις αὐτῶν χρατοῦσι τῶν σαρισῶν ἐν ταῖς πορείαις καὶ 10 4 μόλις ὑπομένουσι τὸν ἀπὸ τούτων κόπον, Ῥωμαῖοι δε τούς μεν θυρεούς τοῖς όχεῦσι τοῖς σχυτίνοις έχ των ώμων έξηρτηκότες, ταῖς δὲ χερσίν αὐτούς τούς γαίσους φέροντες, έπιδέγονται την παρακομιδήν τοῦ 5 χάρακος. ἄμα δὲ καὶ μεγάλην εἶναι συμβαίνει τὴν 15 6 διαφοράν τούτων οί μεν γάρ Ελληνες τοῦτον ήγουνται χάρακα βέλτιστον, δς αν έγη πλείστας έκ-7 φύσεις καὶ μεγίστας πέριξ τοῦ πρέμνου, παρά δὲ 'Ρωμαίοις δύο κεραίας ή τρεῖς ἔχουσιν οί χάρακες, ό δὲ πλείστας τέτταρας καὶ ταύτας *** ἔχοντες λαμ- 20
 - 8 βάνονται * * * οὐκ ἐναλλάξ. ἐκ δὲ τούτου συμβαίνει τήν τε κομιδὴν εὐχερῆ γίνεσθαι τελέως — ὁ γὰο εἶς ἀνὴο φέρει τρεῖς καὶ τέτταρας συνθεἰς ἐπ' ἀλλή-
 - 9 λους τήν τε χρείαν ἀσφαλῆ διαφερόντως. δ μεν (γὰρ) τῶν Ἑλλήνων ὅταν τεθῆ πρὸ τῆς παρεμβολῆς, 25 10 πρῶτον μέν ἐστιν εὐδιάσπαστος. ὅταν γὰρ τὸ μεν

κρατούν και πιεζούμενον ύπὸ τῆς γῆς εν ὑπάρχη

3 Ffol. 271 v extr. 16 οι Έλληνες τοῦτον — 18 πρέμνου

Suid. 8. v. πρέμνον οἱ Έλληνες τοῦτον — 19 οἱ χάρακες idem 8. v. χάραξ 20 ταύτας (τὰς ἐπφύσεις) ἔχοντες λαμβάνονται (πατὰ πορυφὰς) οἰπ ἐνάλλαξ BW, de verborum collocatione v. BW Π 67 s. 27 πιεζούμενον F, πιεζόμενον S^c

μόνον, αί δ' ἀποφύσεις έχ τούτου πολλαί και με-866. νάλαι. κάπειτα δύο παραστάντες ή τρείς έκ των άποφύσεων επισπάσωνται του αύτου γάρακα, ραδίως έχσπαται. τούτου δε συμβάντος εὐθέως πύλη νί- 11 5 νεται διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὰ παρακείμενα λέλυται, τῷ βραγείας τὰς είς ἀλλήλους έμπλοκὰς καὶ τὰς έπαλλάξεις γίνεσθαι τοῦ τοιούτου γάραχος. παρά 12 δε 'Ρωμαίοις συμβαίνει τουναντίον. τιθέασι γάρ εὐθέως έμπλέχοντες είς άλλήλους ούτως ώστε μήτε 10 τὰς κεραίας εὐχερῶς ἐπιγνῶναι, ποίας εἰσὶν ἐκφύσεως των έν τη γη κατωρυγμένων, μήτε τας έκφύ-985. σεις, ποίων κεραιών. λοιπόν ούτ' ἐπιλαβέσθαι παρεί- 13 ραντα την χειρα δυνατόν, ατε πυκνών ούσων καλ προσπιπτουσών αύταις, έτι δε φιλοπόνως άπωξυμ-15 μένων των κεραιών, ούτ' έπιλαβόμενον έκσπάσαι 14 βάδιον διὰ τὸ πρῶτον μὲν πάσας τὰς προσβολὰς σχεδον αύτοκράτορα την έκ της γης δύναμιν έχειν, δεύτερον δε τῷ τὸν μίαν ἐπισπώμενον κεραίαν 15 πολλούς αναγκάζεσθαι πειθομένους αμα βαστάζειν 20 διὰ τὴν εἰς ἀλλήλους ἐμπλοχήν δύο δὲ καὶ τρεῖς έπιλαβέσθαι ταὐτοῦ γάρακος οὐδ' ὅλως εἰκός. ἐὰν 16 δέ ποτε και κατακρατήσας έκσπάση τις ένα και δεύτερον, άνεπιγνώστως γίνεται το διάστημα. διο καί 17 μεγάλης (ούσης) διαφοράς τῷ καὶ τὴν εύρεσιν έτοί-25 μην είναι τοῦ τοιούτου χάρακος καὶ τὴν κομιδὴν εύγερη και την γρείαν άσφαλη και μόνιμον, φανε- 18 οὸν ὡς εί και τι τῶν ἄλλων πολεμικῶν ἔργων ἄξιον ζήλου και μιμήσεως υπάρχει παρά 'Ρωμαίοις, κα' τοῦτο, κατά γε τὴν ἐμὴν γνώμην.

vulgo, v. BW Fleckeis. annal. 1884, 119 et XI 24, 7. 33, 3. XVIII 21, 8. 24, 4. 25, 4. 26, 8. 30, 4 19 πυθομένας FS, corr. Sch

- Πλην δ γε Τίτος έτοιμασάμενος ταῦτα πρὸς τὰς 19(2) έκ τοῦ καιροῦ γρείας, προήγε παντί τῷ στρατεύματι βάδην, ἀποσχών δὲ περὶ πεντήμοντα στάδια τῆς τῶν 2 Φεραίων πόλεως αὐτοῦ παρενέβαλε. κατὰ δὲ τὴν έπιοῦσαν ὑπὸ τὴν ἐωθινὴν ἐξέπεμπε τοὺς κατοπτεύ- 5 σοντας και διερευνησομένους, εί τινα δυνηθείεν λαβείι έφορμην είς το γνώναι που ποτ' είσι και τί 3 πράττουσιν οί πολέμιοι. Φίλιππος δε [καί] κατά του αυτου καιρου πυνθανόμενος τους 'Ρωμαίους στρατοπεδεύειν περί τὰς Θήβας, ἐξάρας ἀπὸ τῆς 10 Λαρίσης παυτί τῷ στρατεύματι προῆγε, ποιούμενος 867.
 - 4 την πορείαν ώς έπι τὰς Φεράς. ἀποσχών δὲ περί τριάκοντα στάδια, τότε μέν αὐτοῦ καταστρατοπεδεύσας έν ώρα παρήγγειλε πάσι γίνεσθαι περί την τοῦ 5 σώματος θεραπείαν, ύπὸ δὲ τὴν έωθινὴν έξεγείρας 15
 - 986. την δύναμιν τούς μεν είθισμένους προπορεύεσθαι τῆς δυνάμεως προεξαπέστειλε, συντάξας ὑπερβάλλειν τας ύπεο τας Φερας αμφολοφίας, αύτος δε της ημέρας διαφαινούσης έκίνει την δύναμιν έκ τοῦ χάρακος.
 - 6 παρ' δλίνου μεν οδυ ήλθου άμφοτέρων οί προεξαπε- 20 σταλμένοι τοῦ συμπεσεῖν άλλήλοις περί τὰς ὑπερβο-
 - 7 λάς προϊδόμενοι γὰρ σφᾶς αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ὅρφνην έκ πάνυ βραχέος διαστήματος ἐπέστησαν, καὶ ταχέως έπεμπον, αποδηλούντες αμφότεροι τοῖς ἡγεμόσι τὸ
 - 8 γεγουός και πυνθανόμενοι τί δέον είη ποιείν. * * * 25 έπλ των ύποκειμένων στρατοπεδειών κάκείνους άνα-
 - τη δ' έπαύριον έξέπεμψαν αμφότεροι 9 καλεῖσθαι. κατασκοπής ενεκα των Ιππέων και των εύζώνων περί τριακοσίους έκατέρων, έν οίς δ Τίτος και των Αίτω-

^{25 * * *]} οἱ δὲ ταύτη μὲν τἢ ἡμέρα (immo ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν) μένειν ἔκριναν add. Rei 609 coll. Liv. ΧΧΧΙΙΙ 6, 6

λών δύ' οὐλαμούς έξαπέστειλε διὰ τὴν έμπειρίαν τῶν τόπων ος και συμμίξαντες άλλήλοις ἐπὶ τάδε 10 των Φερών ώς πρός Λάρισαν συνέβαλλον έκθύμως. των δε περί του Ευπόλεμου του Αίτωλου ευρώστως 11 5 κινδυνευόντων καλ συνεκκαλουμένων τους 'Ιταλικούς πρός την χρείαν, θλίβεσθαι συνέβαινε τούς Μακεδόνας. και τότε μεν έπί πολύν χρόνον άκροβολι- 12 σάμενοι διεγωρίσθησαν είς τὰς αύτων παρεμβολάς. κατά δὲ τὴν ἐπιοῦσαν ἀμφότεροι δυσαρεστούμενοι 20 10 τοζς περί τὰς Φεράς τόποις διὰ τὸ καταφύτους (8) είναι και πλήρεις αίμασιών και κηπίων ανέζευξαν. ό μεν ούν Φίλιππος εποιείτο την πορείαν ώς έπι την 2 Σκοτούσσαν, σπεύδων έκ ταύτης της πόλεως έφοδιάσασθαι, μετά δε ταῦτα γενόμενος εὐτρεπής λα-15 βείν τόπους άρμόζοντας ταίς αύτοῦ δυνάμεσιν : δ δε 3 Τίτος ὑποπτεύσας τὸ μέλλον ἐκίνει τὴν δύναμιν αμα τω Φιλίππω, σπεύδων προκαταφθείραι του έν 987. τῆ Σκοτουσσαία σίτον. τῆς δ' έκατέρων πορείας 4 868. μεταξύ κειμένων όχθων ύψηλων, ούθ' οί 'Ρωμαζοι 20 συνεώρων τους Μακεδόνας, ποι ποιούνται την ποοείαν, ούθ' οι Μακεδόνες τους 'Ρωμαίους, ταύτην δ μεν (ουν) την ημέραν εκάτεροι διανύσαντες, δ μεν Τίτος έπλ την προσαγορευομένην Έρετριαν της (Φθιώτιδος χώρας), δ δε Φίλιππος έπλ του 'Ογχη-25 στου ποταμόν, αὐτοῦ κατέζευξαν, άγνοοῦντες άμφότεροι τὰς ἀλλήλων παρεμβολάς τῆ δ' ὑστεραία 6 προελθόντες έστρατοπέδευσαν, Φίλιππος μέν έπὶ τὸ Μελάμβιον προσαγορευόμενον της Σκοτουσσαίας.

³ συνέβαλλον FS, συνέβαλον Be Di, sed v. Hu Erzähl. Zeitf. XXI 16 13 συστούσαν F, alterum σ superscr. F¹, v. ad X 42.3

POLYB. HIST. III.

Τίτος δὲ περὶ τὸ Θετίδειον τῆς Φαρσαλίας, ἀχμὴν τὰγνοοῦντες ἀλλήλους. ἐπιγενομένου δ' ὅμβρου καὶ βροντῶν ἐξαισίων, πάντα συνέβη τὸν ἀέρα τὸν ἐκ τῶν νεφῶν κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν πεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, ὥστε διὰ τὸν ἐφε- 5 στῶτα ζόφον μηδὲ τοὺς ἐν ποσὶ δύνασθαι βλέπειν. 8 οὐ μὴν ἀλλ' ὅ γε Φίλιππος κατανύσαι σπεύδων ἐπὶ τὸ προκείμενον, ἀναζεύξας προήει μετὰ πάσης τῆς 9 στρατιᾶς. δυσχρηστούμενος δὲ κατὰ τὴν πορείαν διὰ τὴν ὀμίχλην, βραχὺν τόπον διανύσας τὴν μὲν δύνα- 10 μιν εἰς χάρακα παρενέβαλε, τὴν δ' ἐφεδρείαν ἀπέστειλε, συντάξας ἐπὶ τοὺς ἄκρους ἐπιβαλεῖν τῶν μεταξὸ κειμένων βουνῶν.

21 Ο δὲ Τίτος στρατοπεδεύων περὶ τὸ Θετίδειον,

(4) καὶ διαπορούμενος ὑπὲρ τῶν πολεμίων ποῦ ποτ' 15
εἰσί, δέκα προθέμενος οὐλαμοὺς καὶ τῶν εὐζώνων
εἰς χιλίους ἐξαπέστειλε, παρακαλέσας εὐλαβῶς ἐξε2 ρευνωμένους ἐπιπορεύεσθαι τὴν χώραν· οἱ καὶ
προάγοντες ὡς ἐπὶ τὰς ὑπερβολὰς ἔλαθον ἐμπεσόντες εἰς τὴν τῶν Μακεδόνων ἐφεδρείαν διὰ τὸ δύσ8 οπτον τῆς ἡμέρας. οὖτοι μὲν οὖν ἐν ταῖς ἀρ988. χαῖς ἐπὶ βραχὰ διαταραχθέντες ἀμφότεροι μετ' ὀλίγον ἡρξαντο καταπειράζειν ἀλλήλων, -διεπέμψαντο
δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν ἡγεμόνας ἐκάτεροι τοὺς
4 διασαφήσοντας τὸ γεγονός· ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν συμπλοκὴν οἱ Ῥωμαῖοι κατεβαροῦντο καὶ κακῶς ἔπασχον
ὑπὸ τῆς τῶν Μακεδόνων ἐφεδρείας, πέμποντες εἰς
5 τὴν ἑαυτῶν παρεμβολὴν ἐδέοντο σφίσι βοηθεῖν. ὁ

¹⁰ δμίχλην F^aS^a , corr. BW coll. III 84, 1. 13, v. Hu I^2 87 15 διαπορύσμενος F^1 ex διαπορευόμενος, ut videtur, διαπορευόμενος S, corr. Ur 182 a

δὲ Τίτος, παρακαλέσας τοὺς περὶ τὸν ᾿Αρχέδαμον καὶ τὸν Εὐπόλεμον Αἰτωλοὺς καὶ δύο τῶν παρ' 869. αὐτοῦ χιλιάρχων, ἔξέπεμψε μετὰ πενταποσίων ἰππέων καὶ δισχιλίων πεζῶν. ὧν προσγενομένων τοῖς ἔξ 6 5 ἀρχῆς ἀκροβολιζομένοις, παραυτίκα τὴν ἐναντίαν ἔσχε διάθεσιν ὁ χίνδυνος οἱ μὲν γὰρ Ὑρωμαῖοι, προσλα-7 βόντες τὴν ἐκ τῆς βοηθείας ἐλπίδα διπλασίως ἐπερρώσθησαν πρὸς τὴν χρείαν, οἱ δὲ Μακεδόνες ἡμύνοντο 8 μὲν γενναίως, πιεζούμενοι δὲ πάλιν οὖτοι καὶ κατα-10 βαρούμενοι τοῖς δλοις προσέφυγον πρὸς τοὺς ἄκρους καὶ διεπέμποντο πρὸς τὸν βασιλέα περὶ βοηθείας.

Ο δε Φίλιππος οὐδέποτ' αν έλπίσας κατ' έκεί-22 νην την ημέραν δλοστερή γενέσθαι πίνδυνον δια τας (b) προειρημένας αίτίας, άφεικώς έτυχε και πλείους έκ 15 τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ χορτολογίαν. τότε δὲ πυνθανό- 2 μενος τὰ συμβαίνοντα παρὰ τῶν διαποστελλομένων, καί της δμίγλης ήδη διαφαινούσης, παρακαλέσας Ήρακλείδην τε τὸν Γυρτώνιον, δε ήγεῖτο τῆς Θετταλικής ϊππου, καὶ Λέοντα τὸν τῶν Μακεδόνων ίπ-20 πάρχην έξέπεμπε, σύν δε τούτοις 'Αθηναγόραν έχοντα πάντας τούς μισθοφόρους πλήν των Θρακῶν. συναψάντων δὲ τούτων τοις ἐν ταῖς ἐωεδοεί- 3 αις, καλ προσγενομένης τοις Μακεδόσι βαρείας γειφός, ενέκειντο τοις πολεμίοις και πάλιν οδτοι τους 25 Ρωμαίους ήλαυνον έχ μεταβολής άπο των άκρων. μέγιστον δ' αὐτοῖς ἐμπόδιον ἡν τοῦ μὴ τρέψασθαι 4 τούς πολεμίους δλοσγερώς ή των Αίτωλικών Ιππέων φιλοτιμία πάνυ γὰρ ἐκθύμως οὖτοι καὶ παραβόλως 989. έμινδύνευον. Αίτωλοί γάρ, μαθ' δσον έν τοῖς 5

⁹ nieżoduevoi F, nieżómevoi S° vulgo, v. ad XVIII 18, 10 17 dm/x $l\eta_S$ F°S°, corr. BW, v. ad XVIII 20, 10

χάρακος.

πεζιχοίς έλλιπείς είσι καὶ τῷ καθοπλισμῷ καὶ τῆ συντάξει πρός τούς όλοσχερείς άγῶνας, κατά τοσοῦτον τοῖς Ιππικοῖς διαφέρουσι πρὸς τὸ βέλτιον τῶν άλλων Έλλήνων έν τοις κατά μέρος καί κατ' ιδίαν 6 κινδύνοις. διὸ καὶ τότε τούτων παρακατασχόντων 5 την έπιφοράν των πολεμίων, οθκέτι συνηλάσθησαν έως είς τοὺς ἐπιπέδους τόπους, βραχὺ δ' ἀποσχόν-7 τες έχ μεταβολής έστησαν. δ δε Τίτος, θεωρών οὐ μόνον τούς εύζώνους και τούς Ιππέας έγκεκλικότας, άλλὰ διὰ τούτους καὶ τὴν δλην δύναμιν ἐπτοημένην, 10 έξηγε τὸ στράτευμα παν καὶ παρενέβαλε πρὸς τοῖς 870. 8 βουνοίς, κατά δε του αύτου καιρου έτερος έω' έτέρω των έκ της έφεδρείας Μακεδόνων έθει πρός τον Φίλιππον, αναβοών "Βασιλεύ, φεύγουσιν οί πολέμιοι. μή παρής του καιρόν. ου μένουσιν ήμας 15 οί βάρβαροι ση νῦν ἐστιν ημέρα, σὸς ὁ καιρός." 9 ώστε του Φίλιππου, καίπερ ούκ εὐδοκούμενου τοῖς τόποις, δμως έκκληθηναι πρός τὸν κίνδυνον. οί γὰρ προειρημένοι λόφοι καλούνται μέν Κυνός Κεφαλαί, τραγείς δ' είσι και περικεκλασμένοι και πρός ύψος 20 10 ίκανδυ άνατείνουτες. διὸ καὶ προορώμενος δ Φίλιππος την δυσχοηστίαν των τόπων, έξ άρχης μέν οὐδαμῶς ἡρμόζετο πρὸς ἀγῶνα· τότε δὲ παρορμηθείς διά την ύπερβολην της εὐελπιστίας των

23 (6) Ο δε Τίτος παρεμβαλών την αύτοῦ στρατιάν

άγγελλόντων έλκειν παρήγγελλε την δύναμιν έκ τοῦ 25

¹ elsiv F 19 lógoi F^3 , ut videtur, in marg. et S, giloi F^1 Steph. Byz. p. 394. 6 s. Meln.: Kurds regalal, lógoi $\tau \eta s$ Gessallas . Ilológios $\iota \eta'$. 24 evel- $\tau \iota s \tau \iota s \iota s s$

έξης απασαν, αμα μεν έφήδρευε τοις προκινδυνεύουσιν, αμα δε παρεκάλει τὰς τάξεις έπιπορευόμενος. ή δε παράκλησις ήν αὐτοῦ βραγεία μέν, έμφαντική 2 δε και γνώριμος τοις ακούουσιν. εναργώς γαρ ύπο 5 την όψιν ενδεικνύμενος έλεγε τοῖς αύτοῦ στρατιώταις "Ούη ούτοι Μακεδόνες είσίν, & άνδρες, ούς 8 ύμεις προκατέγοντας έν Μακεδονία τὰς είς τὴν Έορδαίαν υπερβολάς έκ τοῦ προφανοῦς μετά Σολπικίου 990. βιασάμενοι πρός τόπους ύπερδεξίους έξεβάλετε, 10 πολλούς αὐτῶν ἀποκτείναντες; οὐχ οὖτοι Μακεδόνες 4 είσίν, οθς ύμεζε πρυκατέχοντας τὰς ἀπηλπισμένας έν Ήπείρω δυσγωρίας έκβιασάμενοι ταῖς έαυτῶν άρεταις φεύνειν ήναγκάσατε δίψαντας τὰ δπλα, τέως είς Μακεδονίαν άνεκομίσθησαν; πῶς οὖν ὑμᾶς εὐλα- β 15 βεϊσθαι καθήκει, μέλλοντας έξ ίσου ποιεϊσθαι τὸν κίνδυνον πρός τοὺς αὐτούς; τί δὲ προοράσθαι τῶν προγεγονότων, άλλ' οὐ τάναντία δι' έκεῖνα καὶ νῦν θαρρείν: διόπερ, δ άνδρες, παρακαλέσαντες σφας 6 αὐτοὺς δρμάσθε πρὸς τὸν κίνδυνον έρρωμένως. θεῶν 20 γὰρ βουλομένων ταχέως πέπεισμαι ταὐτὸ τέλος ἀποβήσεσθαι τῆς παρούσης μάγης τοῖς προγεγονόσι πινδύνοις". ούτος μέν ούν ταῦτ' είπὼν τὸ μέν 7 δεξιον μέρος έκέλευε μένειν κατά χώραν και τά θηρία πρό τούτων, τῷ δ' εὐωνύμω μετὰ τῶν εὐζώ-25 νων έπήει σοβαρώς τοῖς πολεμίοις. οί δὲ προκιν- 8 δυνεύοντες των 'Ρωμαίων, προσλαβόντες την των 871. πεζων στρατοπέδων έφεδρείαν, έχ μεταβολής ένέχειντο τοῖς ὑπεναντίοις.

¹ ἐφήδρενεν F 13 τέως FS, έως Ur 182ª Di, sed v. Krebsium Die präpositionsart. Adverb. b. Pol. Ratisbon. 1882 p. 29 ann. 1

Φίλιππος δε κατά του αύτου καιρόυ, έπειδη το (1) πλέον μέρος ήδη της έαυτοῦ δυνάμεως έώρα παρεμβεβλημός πρό τοῦ χάρακος, αὐτός μὲν ἀναλαβὼν τούς πελταστάς καλ τὸ δεξιον τῆς φάλαγγος προηνε, σύντονον ποιούμενος την πρός τούς λόφους 5 2 ανάβασιν, τοῖς δὲ περί τὸν Νικάνορα τὸν ἐπικαλούμενον έλέφαντα συνέταξε φροντίζειν ίνα το λοιπον 3 μέρος της δυνάμεως έκ ποδός ξπηται. αμα δέ τῶ τούς πρώτους αψασθαι της ύπερβολης εύθέως έξ άσπίδος παρενέβαλε και προκατελάμβανε τούς ύπερ- 10 δεξίους των γάο προκινδυνευόντων Μακεδόνων έπλ πολύ τεθλιφότων τούς 'Ρωμαίους έπλ θάτερα μέρη των λόφων, έρήμους κατέλαβε τους άκρους. 4 έτι δε παρεμβάλλοντος αὐτοῦ τὰ δεξιὰ μέρη τῆς στρατιάς, παρήσαν οί μισθοφόροι, πιεζούμενοι κατά 15 991. 5 κράτος ύπὸ τῶν πολεμίων προσγενομένων γὰρ τοῖς των Ρωμαίων εύζώνοις των έν τοις βαρέσιν δπλοις άνδρῶν, καθάπερ άρτίως εἶπα, καὶ συνεργούντων κατά την μάχην, προσλαβόντες οίον εί σήκωμα την τούτων χρείαν, βαρέως ἐπέχειντο τοῖς πολεμίοις καὶ 20 6 πολλούς αὐτῶν ἔπτεινον. ὁ δὲ βασιλεύς ἐν μὲν ταῖς άρχαϊς, ὅτε παρεγίνετο, θεωρών οὐ μακράν τῆς τών πολεμίων παρεμβολής συνεστώτα τὸν τών εὐζώνων 7 κίνδυνον περιχαρής ήν· ώς δὲ πάλιν ἐκ μεταβολῆς έώρα κλίνοντας τοὺς ίδίους καὶ προσδεομένους έπι- 25 κουρίας, ηναγκάζετο βοηθείν και κρίνειν έκ τοῦ καιρού τὰ όλα, καίπερ έτι τῶν πλείστων μερῶν τῆς

⁵ σύντομον FS*, σύντονον ab Hertleinio in annalibus Fleckeiseni a. 1877 p. 88 recte esse scriptum demonstrat Liv. XXXIII 8, 7 prope cursu ad hostem vadit 15 πιεξούμενοι F, πιεξόμενοι S vulgo, v. ad XVIII 18, 10

φάλαγγος κατὰ πορείαν ὅντων καὶ προσβαινόντων πρὸς τοὺς βουνούς. προσδεξάμενος δὲ τοὺς ἀγω- 8 νιζομένους, τούτους μὲν ἤθροιζε πάντας ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ τοὺς πεζοὺς καὶ τοὺς ίππέας, τοἰς ε δὲ πελτασταῖς καὶ τοῖς φαλαγγίταις παρήγγελλε δεπλασιάζειν τὸ βάθος καὶ πυκνοῦν ἐπὶ τὸ δεξιόν. γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῶν πολεμίων ἐν χερσὶν θ ὄντων, τοἰς μὲν φαλαγγίταις ἐδόθη παράγγελμα καταβαλοῦσι τὰς σαρίσας ἐπάγειν, τοῖς δ' εὐζώνοις 10 κερᾶν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ Τίτος, δεξά-10 872. μενος εἰς τὰ διαστήματα τῶν σημαιῶν τοὺς προκινδυνεύοντας, προσέβαλε τοῖς πολεμίοις.

Γενομένης δε της έξ άμφοιν συμπτώσεως μετά 25 βίας και κραυγής ύπερβαλλούσης, ώς αν αμφοτέρων (8) 15 όμοῦ συναλαλαζόντων, ἄμα δὲ καὶ τῶν έκτὸς τῆς μάχης επιβοώντων τοίς άγωνιζομένοις, ήν το γινόμενον έκπληκτικόν και παραστατικόν άγωνίας, τό 2 μέν οὖν δεξιόν τοῦ Φιλίππου λαμπρῶς ἀπήλλαττε κατά τὸν κίνδυνον, ατε καί τὴν ἔφοδον έξ ὑπεο-20 δεξίου ποιούμενον καὶ τῷ βάρει τῆς συντάξεως ύπερέχον και τη διαφορά του καθοπλιάμου πρός την ένεστωσαν γρείαν πολύ παραλλάττον τὰ δὲ λοιπά 3 μέρη τῆς δυνάμεως αὐτῷ τὰ μὲν έζόμενα τῶν κινδυνευόντων εν αποστάσει των πολεμίων ήν, τὰ δ' 25 έπλ των εὐωνύμων άρτι διηνυκότα τὰς ὑπερβολὰς 992, έπεφαίνετο τοῖς ἄκροις. ὁ δὲ Τίτος, θεωρών οὐ 4 δυναμένους τούς παρ' αύτοῦ στέγειν τὴν τῆς φάλαγγος έφοδον, άλλ' έκπιεζουμένους τούς έπὶ τ τη εὐωνύμων, καὶ τοὺς μὲν ἀπολωλότας ήδη, τοὺς δ'

²⁸ éraisfouhévous F, éraisfohévous S vulgo, v. ad XVIII 18, 10

ἐπὶ πόδα ποιουμένους τὴν ἀναχώρησιν, ἐν δὲ τοῖς δεξιοῖς μέρεσι καταλειπομένας τῆς σωτηρίας τὰς ἐλ
ταλάς, ταχέως ἀφορμήσας πρὸς τούτους, καὶ συνθεασάμενος [τῆς] τῶν πολεμίων τὰ μὲν συνεχῆ τοῖς διαγωνιζομένοις * * *, τὰ δ' ἐκ τῶν ἄκρων ἀκμὴν ἐπι- 5 καταβαίνοντα, τὰ δ' ἔτι τοῖς ἄκροις ἐφεστῶτα, προθέμενος τὰ θηρία προσῆγε τὰς σημαίας τοῖς πολε6 μίοις. οἱ δὲ Μακεδόνες, οὕτε τὸν παραγγελοῦντ' ἔχοντες οὕτε συστῆναι δυνάμενοι καὶ λαβεῖν τὸ τῆς φάλαγγος ἰδιον σχῆμα διά τε τὰς τῶν τόπων δυσ- 10 χερείας καὶ διὰ τὸ τοῖς ἀγωνιζομένοις ἑπόμενοι 7 πορείας ἔχειν διάθεσιν καὶ μὴ παρατάξεως, οὐδὲ προσεδέξαντο τοὺς 'Ρωμαίους εἰς τὰς χεῖρας ἔτι, δι' αὐτῶν δὲ τῶν θηρίων πτοηθέντες καὶ διασπασθέντες ἐνέκλιναν.

26 (9) Οἱ μὲν οὖν πλείους τῶν Ῥωμαίων ἐπόμενοι τού2 τους ἔκτεινον· εἶς δὲ τῶν χιλιάρχων τῶν ἄμα τούτοις, σημαίας ἔχων οὐ πλείους εἴκοσι, καὶ παρ'
αὐτὸν τὸν τῆς χρείας καιρὸν συμφρονήσας ὁ δέον
εἴη ποιεῖν, μεγάλα συνεβάλετο πρὸς τὴν τῶν ὅλων 80
3 κατόρθωσιν. θεωρῶν γὰρ τοὺς περὶ τὸν Φίλιππον 878.
ἐπὶ πολὺ προπεπτωκότας τῶν ἄλλων καὶ πιεζοῦντας
τῷ βάρει τὸ σφέτερον εὐώνυμον, ἀπολιπὼν τοὺς
ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ νικῶντας ἤδη καταφανῶς, ἐπιστρέψας
ἐπὶ τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ κατόπιν ἐπιγενόμενος 26
4 προσέβαλλε κατὰ νώτου τοῖς Μακεδόσι. τῆς δὲ τῶν
φαλαγγιτῶν χρείας ἀδυνάτου καθεστώσης ἐκ μεταβολῆς καὶ κατ' ἄνδρα κινδυνεύειν, οὖτος μὲν ἐπέ-

⁴ $\tau\eta_S$ FS, seclusit Ur 182° 5 * * *] ἄπραπτα Rei 618, ἄπραπτα μ ένοντα BW 22 πιεζοῦντας F, πιέζοντας F, ν. ad XVIII 18, 10 26 μ απεδόσιν F^1 in rasura

κειτο κτείνων τούς έν ποσίν, οὐ δυναμένους αύτοῖς 998. βοηθείν, έως οδ ρίψαντες τὰ ὅπλα φεύγειν ἡναγ- 5 κάσθησαν οί Μακεδόνες, συνεπιθεμένων αὐτοίς έκ μεταβολής καὶ τῶν κατὰ πρόσωπον ἐνκεκλικότων. s δ δε Φίλιππος εν μεν ταζς άρχαζς, καθάπερ είπα, 6 τεχμαιρόμενος έχ τοῦ χαθ' αύτὸν μέρους έπέπειστο τελέως νικάν τότε δε συνθεασάμενος άφνω φιπτοῦν- 7 τας τὰ δπλα τοὺς Μακεδόνας καὶ τοὺς πολεμίους κατά νώτου προσβεβληκότας, βραχύ γενόμενος έκ 10 τοῦ κινδύνου μετ' όλίγων Ιππέων καὶ πεζών συνεθεώρει τὰ δλα. κατανοήσας δὲ τοὺς 'Ρωμαίους κατὰ 8 τὸ δίωνμα τοῦ λαιοῦ κέρως τοῖς ἄκροις ἤδη προσπελάζοντας, έγίνετο (πρός το φεύγειν, δσους έδύνατο) πλείστους έχ τοῦ χαιροῦ συναθροίσας τῶν 15 Θρακῶν καὶ Μακεδόνων. Τίτος δὲ τοῖς φεύγουσιν 9 έπόμενος, και καταλαβών έν ταϊς ύπερβολαϊς άρτι τοίς ἄχροις έπιβαλλούσας τὰς εὐωνύμους τάξεις τῶν Μαχεδόνων τὰς μὲν (ἀρχὰς) * * * ἐπέστη, τῶν πολεμίων δρθάς άνασχόντων τὰς σαρίσας, ὅπερ ἔθος ἐστὶ 10 20 ποιείν τοις Μακεδόσιν, δταν ή παραδιδώσιν αύτούς ή μεταβάλλωνται πρός τούς ύπεναντίους μετά δέ 11 ταῦτα πυθόμενος τὴν αἰτίαν τοῦ συμβαίνοντος παρακατείγε τούς μεθ' αύτοῦ φείσασθαι κρίνων των άποδεδειλιακότων. άκμην δε του Τίτου ταυτα διανο- 12 25 ουμένου των προηγουμένων τινές έπιπεσόντες αὐτοῖς έξ ύπερδεξίου προσέφερον τὰς χείρας, καὶ τοὺς μὲν πλείους διέφθειρον, όλίγοι δέ τινες διέφυγον φίψαντες τὰ δπλα.

^{18 ***]} lacuna XVI fere litterarum relicta est in F, similiter in S; coll. Liv. XXXIII 10, 3 quidnam pararent incertus, paulisper novitate rei constituit signa supplendum praeter ἀργὰς censet ἀπορούμενος BW

Πανταγόθεν δε τοῦ χινδύνου συντέλειαν είλη-(10) φότος καλ κρατούντων των Ρωμαίων, δ μεν Φίλιππος 2 έποιείτο την απογώρησιν ώς έπι τὰ Τέμπη, και τῆ μέν πρώτη περί τον 'Αλεξάνδρου καλούμενον πύργον ηθλίσθη, τη δ' ύστεραία προελθών είς Γόννους έπί 874.

994. την είσβολην των Τεμπων έπέμεινε, βουλόμενος

- 8 άναδέξασθαι τούς έχ της φυνής άνασφζομένους. of δε 'Ρωμαΐοι, μέχοι μέν τινος έπακολουθήσαντες τοίς φεύγουσιν, οί μεν έσκύλευον τούς τεθνεώτας, οί δε τούς αίχμαλώτους ήθροιζον, οί δε πλείους ώρμησαν 10
- 4 έπλ την διαρπαγήν τοῦ τῶν πολεμίων χάρακος. ἔνθα δή καταλαβόντες τούς Αλτωλούς προεμπεπτωκότας καλ δόξαντες στέρεσθαι της σφίσι καθηκούσης ώφελείας, ηρξαντο καταμέμφεσθαι τούς Αίτωλούς καλ λέγειν πρός του στρατηγού δτι τούς μεν κινδύνους 15 αύτοις επιτάττει, της δ' ώφελείας άλλοις παρακεχώ-
- 5 οηκε. και τότε μεν έπανελθόντες είς την έαυτων στρατοπεδείαν ηθλίσθησαν, είς δε την έπαύριον αμα μέν ήθροιζον τούς αίγμαλώτους καί τα λειπόμενα των σκύλων, αμα δε προήγον ποιούμενοι την πο- 20
- 6 ρείαν ώς έπλ Λαρίσης. Επεσον δε των Ρωμαίων πρός τους έπτακοσίους των δε Μακεδόνων άπέθανον μέν οί πάντες είς οπταπισχιλίους, ζωγρία δ' έάλωσαν οὐκ έλάττους πεντακισχιλίων.
- Και τῆς μεν εν Θετταλία γενομένης περί Κυνός 25 Κεφαλάς 'Ρωμαίων και Φιλίππου μάχης τοιοῦτον 28 ἀπέβη τὸ τέλος έγὰ δὲ κατὰ μὲν τὴν ἔκτην βύβλον (11) εν επαγγελία καταλιπών δτι λαβών του άρμοζοντα καιρον σύγκρισιν ποιήσομαι τοῦ καθοπλισμοῦ 'Ρωμαίων και Μακεδόνων, δμοίως δε και τῆς συντάξεως 3) της έκατέρων, τί διαφέρουσιν άλληλων πρός τό

γείρον καὶ τί πρὸς τὸ βέλτιον, νῦν ἐπ' αὐτῶν τῶν πράξεων πειράσομαι την έπαγγελίαν έπι τέλος άγαγείν. έπει γὰο ή μεν Μακεδόνων σύνταξις έν τοίς 2 πρό του χρόνοις, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων διδοῦσα 5 την πειραν, έχράτει των τε κατά την 'Ασίαν καί των Έλληνικών συντάξεων, ή δε 'Ρωμαίων των τε κατά την Αιβύην και των κατά την Εύρωπην προσ-995. εσπερίων έθνων απάντων, έν δε τοῖς καθ' ήμας 3 καιροίς ούχ απαξ, άλλα πλεονάκις γέγονε τούτων 10 τῶν τάξεων καὶ τῶν ἀνδρῶν πρὸς ἀλλήλους διάκρισις, γρήσιμον καὶ καλὸν ἄν είη τὸ τὴν διαφοράν 4 έρευνήσαι, και παρά τι συμβαίνει 'Ρωμαίους έπικρατείν καλ τὸ πρωτείον έκφέρεσθαι των κατά πό-875. λεμον άγώνων, ΐνα μὴ τύχην λέγοντες μόνον μαχα- δ 15 ρίζωμεν τούς κρατούντας άλόγως, καθάπερ οί μάταιοι των ανθρώπων, αλλ' είδότες τας αληθείς αίτίας έπαινώμεν και θαυμάζωμεν κατά λόγον τούς ήγουμένους.

Περί μεν ούν των πρός 'Αννίβαν άγωνων γε- 6 γονότων 'Ρωμαίοις και των έν τούτοις έλαττωμάτων οὐδεν ἄν δέοι πλείω λέγειν οὐ γὰρ παρά τὸν καθοπλισμὸν οὐδε παρά τὴν σύνταξιν, άλλὰ παρὰ τὴν ἐπιδεξιότητα τὴν 'Αννίβου και τὴν ἀγχίνοιαν περιέπιπτον τοις έλαττωμασι. δῆλον δε τοῦτο πεποι- 7 ήκαμεν ἡμεις ἐπ' αὐτων ὑποδεικνύοντες των ἀγω- 25 νων. μαρτυρεί δε τοις ἡμετέροις λόγοις πρώτον 8 μεν τὸ τέλος τοῦ πολέμου προσγενομένου γὰρ στρατηγοῦ τοις 'Ρωμαίοις παραπλησίαν δύναμιν ἔχοντος 'Αννίβα, ταχέως και τὸ νικάν συνεξηκολούθησε τοις προειρημένοις είτα και αὐτὸς 'Αννίβας ἀποδοκιμά- 9

²⁹ surspantds F, elt' én abrots S, nal abrds H Reg. G, item Σ i. e. repetita scriptura in S (v. Sch t. VII p. 351),

σας τὸν έξ ἀρχῆς αὐτοῖς ὑπάρχοντα καθοπλισμόν, ἄμα τῷ νικῆσαι τῆ πρώτη μάχη παραχρῆμα τοῖς 'Ρωμαίων ὅπλοις καθοπλίσας τὰς οἰκείας δυνάμεις, τού-10 τοις διετέλεσε χρώμενος τὸν έξῆς χρόνον. Πύρρος γε μὴν οὐ μόνον ὅπλοις, ἀλλὰ καὶ δυνάμεσιν Ίτα- 5 λικαῖς συγκέχρηται, τιθεὶς ἐναλλὰξ σημαίαν καὶ σπείραν φαλαγγιτικὴν ἐν τοῖς πρὸς 'Ρωμαίους ἀγῶ-11 σιν. ἀλλ' ὅμως οὐδ' οὕτως ἐδύνατο νικάν, ἀλλ ἀεί πως ἀμφίδοξα τὰ τέλη τῶν κινδύνων αὐτοῖς ἀπέβαινε.

12 Περλ μεν ούν τούτων άναγκαῖον ἡν προειπεῖν 996. χάριν τοῦ μηδεν ἀντεμφαίνειν ταῖς ἡμετέραις ἀποφάσεσιν ἐπάνειμι δ' ἐπὶ τὴν προκειμένην σύγκρισιν.

29 "Ότι μεν έχούσης τῆς φάλαγγος τὴν αὐτῆς ἰδιό(12) τητα καὶ δύναμιν οὐδεν ἂν ὑποσταίη κατὰ πρόσ- 15
ωπον οὐδε μείναι τὴν ἔφοδον αὐτῆς, εὐχερες κατα-

2 μαθείν έκ πολλών. έπει γὰρ ὁ μεν ἀνὴρ ισταται σὰν τοις ὅπλοις ἐν τρισι ποσι κατὰ τὰς ἐναγωνίους πυκνώσεις, τὸ δὲ τῶν σαρισῶν μέγεθός ἐστι κατὰ μὲν τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν ἐκκαίδεκα πηχῶν, κατὰ 20 δὲ τὴν ἀρωργὴν τὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν δεκατεττά-

8 φων, τούτων δε τούς τέτταρας άφαιρει το μεταξύ 876. τοιν γεροίν διάστημα και το κατόπιν σήκωμα της

4 προβολής, φανερου ότι τους δέκα πήχεις προπίπτειν ἀνάγκη τὴν σάρισαν προ τῶν σωμάτων έκάστου 25

είτα καότὸς Ca vulgo, corr. Sch, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 679 s. ὁ δ' Αννίβας ἀποδοκιμάσας — p. 396, 3 καθώκλισε τὰς δυνάμεις habet Suid. s. v. ἀποδοκιμάσας 18 ἐν τρισί ποσί] v. Giesingium Fleckeis. annal. 1889, 162 ss. ποσίν F 20 πηχῶν] ποδῶν Κοechlyus ac Ruestowius Griech. Kriegsschriftsteller vol. II part. I p. 116, sed v. Edmundum Lammertum Polybios u. die röm. Taktik progr. gymn. regii Lips. 1889 p. 19

τῶν ὁπλιτῶν, ὅταν ἔη δι' ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν προβαλόμενος ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ἐκ δὲ τούτου συμ- 5 βαίνει τὰς μὲν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου καὶ τετάρτου πλεῖον, τὰς δὲ τοῦ πέμπτου ζυγοῦ σαρίσας δύο 5 προπίπτειν πήχεις πρὸ τῶν πρωτοστατῶν, ἐχούσης τῆς φάλαγγος τὴν αὐτῆς ἰδιότητα καὶ πύκνωσιν κατ' ἐπιστάτην καὶ κατὰ παραστάτην, ὡς Ὁμηρος 6 ὑποδείκνυσιν ἐν τούτοις.

ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ

10

ψαῦον δ' Ιππόκομοι κόρυθες λαμπροίσι φάλοισι νευόντων ως πικνοί έφέστασαν άλλήλοισι.

τούτων δ' άληθινώς καὶ καλῶς λεγομένων, δῆλου 7 ὡς ἀνάγκη καθ' ἔκαστον τῶν πρωτοστατῶν σαρίσας 13 προπίπτειν πέντε, δυσὶ πήχεσι διαφερούσας ἀλλήλων κατὰ μῆκος.

Έκ δὲ τούτου ὁάδιου ὑπὸ τὴυ ὅψιν λαβεῖν τὴυ 30
997. τῆς ὅλης φάλαγγος ἔφοδον καὶ προβολήν, ποίαν (18)
τιν' εἰκὸς εἶναι καὶ τίνα δύναμιν ἔχειν, ἐφ' ἐκκαί20 δεκα τὸ βάθος οὐσαν. ὧν ὅσοι (τὸ) πέμπτον ζυγὸν 2
ὑπεραίρουσι, ταῖς μὲν σαρίσαις οὐδὲν οἶοί τ' εἰσὶ
συμβαλέσθαι πρὸς τὸν κίνδυνον διόπερ οὐδὲ ποιοῦνται κατ' ἄνδρα τὴν προβολήν, παρὰ δὲ τοὺς 8
ἄμους τῶν προηγουμένων ἀνανενευκυίας φέρουσι
25 χάριν τοῦ τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον ἀσφαλίζειν τῆς
ἐκτάξεως, εἰργουσῶν τῆ πυκνώσει τῶν σαρισῶν ὅσα
τῶν βελῶν ὑπερπετῆ τῶν πρωτοστατῶν φερόμενα
δύναται προσπίπτειν πρὸς τοὺς ἐφεστῶτας. αὐτῷ 4

⁷ Hom. II. XIII 181 ss. 19 εκκαίδεκα F¹ ex εκκ * ίδεκα 24 φέρουσιν F

γε μὴν τῷ τοῦ σώματος βάρει κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν πιεξοῦντες οὖτοι τοὺς προηγουμένους βιαίαν μὲν ποιοῦσι τὴν ἔφοδον, ἀδύνατον δὲ τοῖς πρωτοστάταις τὴν εἰς τοὕπισθεν μεταβολήν.

Τοιαύτης περί την φάλαγγα διαθέσεως και καθό- 5 λου και κατά μέρος (οίσης), βητέον αν είη και τοῦ Ρωμαίων καθοπλισμού και της δίης συντάξεως τὰς 6 ίδιότητας καλ διαφοράς έκ παραθέσεως. Ιστανται μέν οὖν έν τρισί ποσί μετὰ τῶν ὅπλων καὶ Ῥω-877. 7 μαζοι· τῆς μάχης δ' αὐτοῖς κατ' ἄνδρα τὴν κίνησιν 10 λαμβανούσης διὰ τὸ τῷ μὲν θυρεῷ σκέπειν τὸ σωμα, συμμετατιθεμένους αίεί πρός τὸν τῆς πληγῆς καιρόν, τη μαχαίρα δ' έκ καταφοράς και διαιρέσεως 8 ποιείσθαι την μάχην, προφανές ότι χάλασμα καί διάστασιν άλλήλων έγειν δεήσει τοὺς ἄνδρας έλά-15 γιστον τρεῖς πόδας κατ' ἐπιστάτην καὶ κατὰ παρα-9 στάτην, εί μέλλουσιν εύχρηστείν πρός τὸ δέον. ἐχ δε τούτου συμβήσεται του ενα 'Ρωμαΐου ιστασθαι κατά δύο πρωτοστάτας των φαλαγγιτών, ώστε πρός δέκα σαρίσας αὐτῷ γίνεσθαι τὴν ἀπάντησιν καὶ τὴν 20 10 μάγην, ας ούτε πόπτοντα τον ένα καταταγήσαι δυ-998. νατόν, δταν απαξ συνάψωσιν είς τὰς χείρας, οὕτε βιάσασθαι βάδιον, μηδέν γε των έφεστώτων δυναμένων συμβάλλεσθαι τοις πρωτοστάταις μήτε πρός την βίαν μήτε πρός την των μαγαιρών ένέργειαν. 25 11 έξ δυ εθκαταυόητου ώς οθη οδόυ τε μεζυαι κατά πρόσωπον την της φάλαγγος έφοδον οὐδέν, διατη-

² niekovies FHK Vesont. extr., niekovies D Σ vulgo, v. ad XVIII 18, 10 20 déna] cf. Giesingium l. c. p. 164 et v. ad XII 21, 7 27 oddéna $\hat{\eta}$ rhoodohs F(S), oddéna rhoodohs Reg. G Σ vulgo, corr. BW coll. XVIII 29, 1

φούσης την αύτης ιδιότητα και δύναμιν, ώς έν άφχαϊς είπα.

Τίς οὖν αίτία τοῦ νικᾶν Ῥωμαίους καὶ τί τὸ 31 (14) σφάλλον έστι τούς ταις φάλαγξι γρωμένους: δτι 2 5 συμβαίνει τὸν μὲν πόλεμον ἀορίστους ἔγειν καλ τούς καιρούς και τούς τόπους τούς πρός την ηρείαν, της δε φάλαγγος ενα καιρον είναι και τόπων εν γένος, έν οίς δύναται την αύτης χρείαν έπιτελείν. εί μέν οὖν τις ἡν ἀνάγκη τοῖς ἀντιπάλοις είς τοὺς 3 10 τῆς φάλαγγος καιρούς καὶ τόπους συγκαταβαίνειν, ότε μέλλοιεν κρίνεσθαι περί των όλων, είκος ήν κατά τὸν ἄρτι λόγον ἀεὶ φέρεσθαι τὸ πρωτείον τοὺς ταις φάλαγξι χρωμένους εί δε δυνατον έκκλίνειν 4 καλ τοῦτο ποιείν ραδίως, πῶς ἄν ἔτι φοβερὸν εἴη 15 τὸ προειρημένον σύνταγμα; καὶ μὴν ὅτι χρείαν ἔχει δ τόπων ἐπιπέδων καὶ ψιλῶν ἡ φάλαγξ, πρὸς δὲ τούτοις μηδεν έμπόδιον έχόντων, λέγω δ' οίον τάφρους, έκρηγματα, συναγκείας, όφοῦς, φείθρα ποταμών, δμολογούμενον έστι. πάντα γάρ τὰ προειρημένα 6 20 παραποδίζειν καλ λύειν την τοιαύτην τάξιν Ικανά γίνεται. διότι δ' εύρεῖν τόπους ποτέ μέν ἐπὶ στα-7878. δίους είχοσι, ποτε δε και πλείους, έν οίς μηδέν τι τοιούτον ύπάρχει, σχεδόν, ως είπεζν, αδύνατόν έστιν, εί δὲ μή γε, τελέως σπάνιον, καὶ τοῦτο πᾶς ἄν τις 25 δμολογήσειεν. οὐ μὴν ἀλλ' ἔστω τόπους εὑρῆσθαι 8 τοιούτους. έαν οδν οί [μέν] πολεμούντες είς μέν τούτους μή συγκαταβαίνωσι, περιπορευόμενοι δέ πορθώσι τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν τὴν τῶν συμμάχων, τί τῆς τοιαύτης ὄφελος ἔσται συντάξεως;

¹⁵ προειοημένω F, corr. S. 27 συγκαταβαίνωσιν F

- 999. 9 μένουσα μεν γαρ εν τοις επιτηδείοις αυτή τόποις ουχ οίον ωφελείν δύναιτ' αν τους φίλους, αλλ'
 - 10 οὐδ' ἐαυτὴν σφίζειν. αί γὰο τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδαὶ κωλυθήσονται ὁαδίως ὑπὸ τῶν πολεμίων,
 - 11 δταν άκονιτὶ κρατῶσι τῶν ὑπαίθρων ἐὰν δ΄ ἀπο- 5 λιποῦσα τοὺς οἰκείους τόπους βούληταί τι πράττειν,
 - 12 εὐχείρωτος ἔσται τοῖς πολεμίοις. οὐ μὴν ἀλλὰ κἄν εἰς τοὺς ἐπιπέδους συγκαταβάς τις τόπους μὴ πᾶν ᾶμα τὸ σφέτερον στρατόπεδον ὑπὸ τὴν ἐπαγωγὴν τῆς φάλαγγος καὶ τὸν ἕνα καιρὸν ὑποβάλη, βραχέα 10 δὲ φυγομαχήση κατ' αὐτὸν τὸν τοῦ κινδύνου καιρόν, εὐθεώρητον γίνεται τὸ συμβησόμενον έξ ὧν
 - 32 ποιούσι 'Ρωμαΐοι νύν. οὐκέτι γὰρ έκ τοῦ λόγου δεί (15) τεκμαίρεσθαι τὸ νυνὶ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν, ἀλλ' έκ
 - 2 τῶν ἦδη γεγονότων. οὐ γὰρ ἐξισώσαντες τὴν παρά- 15 ταξιν πάσιν ἄμα συμβάλλουσι τοῖς στρατοπέδοις μετωπηδὸν πρὸς τὰς φάλαγγας, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐφε-δρεύει τῶν μερῶν αὐτοῖς, τὰ δὲ συμμίσγει τοῖς
 - 8 πολεμίοις. λοιπόν, ἄν τ' ἐκπιέσωσιν οί φαλαγγίται τοὺς καθ' αὐτοὺς προσβάλλοντες ἄν τ' ἐκπιεσθῶσιν 20
 - 4 ὑπὸ τούτων, λέλυται τὸ τῆς φάλαγγος ίδιον ἢ γὰρ ἐπόμενοι τοῖς ὑποχωροῦσιν ἢ φεύγοντες τοὺς προσκειμένους ἀπολείπουσι τὰ λοιπὰ μέρη τῆς οἰκείας
 - 5 Ευνάμεως, οὖ γενομένου δέδοται τοῖς ἐφεδρεύουσι τῶν πολεμίων διάστημα καὶ τόπος, δν οὖτοι κατ- 25 είχον, πρὸς τὸ μηκέτι κατὰ πρόσωπον δρμάν, ἀλλὰ παρεισπεσόντας πλαγίους παρίστασθαι καὶ κατὰ νώ-
 - 6 του τοίς φαλαγγίταις. δταν δὲ τοὺς μὲν τῆς φάλαγγος καιροὺς καὶ τὰ προτερήματα φάδιον ἡ φυλάξα-

¹⁶ συμβάλλουσιν F 23 απολείπουσιν F

σθαι, τούς δε κατά της φάλαγγος άδύνατον, πῶς ού μεγάλην είκος είναι την διαφοράν έπλ της άλη-879. θείας των προειρημένων; και μην πορευθήναι διά 7 τόπων παντοδαπών άναγκαΐον τοὺς χρωμένους φά-5 λαγγι καλ καταστρατοπεδεύσαι, έτι δε τόπους εὐκαί-1000, ρους προχαταλαβέσθαι καὶ πολιορχήσαί τινας καὶ πολιορκηθήναι καλ παραδόξοις έπιφανείαις περιπεσείν απαντα γάρ ταῦτ' έστὶ πολέμου μέρη καὶ 8 δοπάς ποιεί πρός τὸ νικάν, ποτέ μέν δλοσχερείς, 10 ποτε δε μεγάλας. έν οίς πάσιν ή μεν Μακεδόνων 9 έστι σύνταξις δύσχρηστος, ποτε δ' άχρηστος, δια τὸ μὴ δύνασθαι τὸν φαλαγγίτην μήτε κατὰ τάγμα μήτε κατ' ἄνδρα παρέχεσθαι χρείαν, ή δε 'Ρωμαίων εύχρηστος πας γαρ 'Ρωμαΐος, δταν απαξ καθοπλι- 10 15 σθείς δομήση πρός την χρείαν, δμοίως ήρμοσται πρός πάντα τόπον και καιρόν και πρός πάσαν έπιφάνειαν. και μην έτοιμός έστι και την αύτην έγει 11 διάθεσιν, αν τε μετα πάντων δέη κινδυνεύειν αν τε μετὰ μέρους ἄν τε κατὰ σημαίαν ἄν τε καὶ κατ' 20 άνδρα. διὸ καὶ παρὰ πολὺ τῆς κατὰ μέρος εὐχρη- 1? στίας διαφερούσης, παρά πολύ και τὰ τέλη συνεξακολουθεί ταις 'Ρωμαίων προθέσεσι μαλλον ή ταις τῶν ἄλλων. περὶ μὲν (οὖν) τούτων ἀναγκαῖον ἡγη- 18 σάμην είναι τὸ διὰ πλειόνων ποιήσασθαι μνήμην 25 διὰ τὸ καὶ παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν πολλοὺς τῶν Έλλήνων διαλαμβάνειν, δτε Μαχεδόνες ήττήθησαν, άπίστω τὸ γεγονὸς ἐοικέναι, καὶ μετὰ ταῦτα πολλούς διαπορήσειν διὰ τί καὶ πῶς λείπεται τὸ σύνταγμα τῆς φάλαγγος ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων καθοπλισμοῦ.

²⁹ ὁπὸ del. imperite Bentenus observ. crit. in Pol. p. 49; nam ἡττᾶσθαι ὁπό τινος (VIII 21, 10. XXI 38, 3) vel

τινι (v. lex. Sch) et λείπεσθαι ὁπό τινος (Dion. Chrysost, or. XXVIII p. 535 R. Anthol. Palat. XI 224, 2) vel τινι (v. lex. Sch) significat victum esse ab aliquo, ἡττᾶσθαι vel λείπεσθαί τινος inferiorem esse aliquo. Vincendi autem notionem h. l. unice esse aptam patet 13 inc. P 98, 3 Va: "Οτι τισί συμβέβηπε συμβέβηπεν F συμβέβηπε τὰς μὲν — 16 νουνεχῶς: Suid. s. v. ἀνθοωπείως

αύτον καιροίς. Τίτος δὲ μετὰ τὴν μάχην ποιησά- 8 μενος τὴν καθήκουσαν πρόνοιαν περί τε τῶν αἰχμα- λώτων καὶ τῶν ἄλλων λαφύρων, ἥει πρὸς Λάρισαν. —

* * * * καθόλου τῆ περὶ τὰ λάφυρα πλεονεξία τῶν 34 5 Αλτωλών *** είτ' οὐκ έβούλετο Φιλιππον έκβαλων έκ (17) της άργης Αίτωλούς καταλιπείν δεσπότας των Ελλήνων. δυσχερώς δ' έφερε καὶ τὴν άλαζονείαν αὐτών, 2 θεωρών άντεπιγραφομένους έπλ τὸ νίκημα καλ πληρούντας την Ελλάδα της αύτων ανδραγαθίας. διό 3 10 και κατά τε τὰς ἐντεύξεις ἀγερωχότερον αὐτοίς άπήντα καὶ περὶ τῶν κοινῶν ἀπεσιώπα, τὰ δὲ προκείμενα συνετέλει και δι' αύτοῦ και διὰ τῶν ίδίων φίλων. τοιαύτης δ' ούσης δυσχοηστίας εν άμφοτε- 4 οοις, ήχον ποεσβευταί μετά τινας ήμέρας παρά τοῦ 15 Φιλίππου Δημοσθένης και Κυκλιάδας και Διμναΐος. Β 1002. πρός οθς κοινολογηθείς δ Τίτος έπι πλείον μετά τῶν χιλιάρχων πεντεχαιδεχημέρους ἀνοχὰς ἐποιήσατο παραγοήμα, συνετάξατο δε και συμπορεύεσθαι τώ Φιλίππο κοινολογησόμενος ύπερ των καθεστώτων 20 έν ταύταις. γενομένης δε ταύτης τῆς έντεύξεως 6 φιλανθρώπου, διπλασίως έξεκάετο τὰ τῆς ὑποψίας κατά του Τίτου ήδη γάρ κατά την Ελλάδα της 7 δωροδοκίας έπιπολαζούσης και τοῦ μηδένα μηδέν δωρεάν πράττειν, καί τοῦ χαρακτήρος τούτου νομι-881. 25 στευομένου παρά τοῖς Αίτωλοῖς, οὐα ἐδύναντο πιστεύειν διότι χωρίς δώρων ή τηλικαύτη μεταβολή γέγονε τοῦ Τίτου πρὸς τὸν Φίλιππον, οὐκ είδότες 8

¹ καιφοῖς: des. P 3 des. F fol. 288 extr. 4 0 fol. 127 Ur 9 ***] εἴτε add. Rei 627 5 ***] succensebat Liv. XXXIII 11, 8 22 inc. P 98, 5 Va: ἤδη γὰρ cet.

τὰ 'Ρωμαίων ἔθη καὶ νόμιμα περὶ τοῦτο τὸ μέρος, ἀλλ' έξ αὐτῶν τεκμαιρόμενοι καὶ συλλογιζόμενοι διότι τὸν μὲν Φίλιππον είκὸς ἡν προτείνειν πλῆθος χρημάτων διὰ τὸν καιρόν, τὸν δὲ Τίτον μὴ δύνασθαι τούτοις ἀντοφθαλμεῖν.

Ένω δε κατά μεν τούς άνωτέρω χρόνους καλ 35 (18) χοινην αν ποιούμενος απόφασιν έθαρρησα περί παντων Ρωμαίων είπειν ώς οὐδεν αν πράξαιεν τοιοῦτου, λέγω δὲ πρότερου ἢ τοῖς διαπουτίοις αὐτοὺς έγγειρήσαι πολέμοις, έως έπι των ιδίων έθων και 10 2 νομίμων έμενον. έν δε τοῖς νῦν καιροῖς περί πάντων μεν ούκ αν τολμήσαιμι τοῦτ' εἰπεῖν κατ' ἰδίαν μέντοι νε περί πλειόνων ανδρών έν 'Ρώμη θαρρήσαιμ' αν αποφήνασθαι διότι δύνανται την πίστιν 8 έν τούτφ τῷ μέρει διαφυλάττειν. μαρτυρίας δὲ ι γάριν δμολογούμενα δύ' δνόματα *** τοῦ μὴ δοκεῖν 4 άδύνατα λέγειν. Λεύκιος μεν γαρ Αλμίλιος ο Περσέα νικήσας, κύριος γενόμενος της Μακεδόνων βασιλείας, ἐν ή τῆς ἄλλης χωρίς κατασκευῆς καὶ χορη-1008. γίας έν αὐτοῖς εὐρέθη τοῖς θησαυροῖς άργυρίου καὶ κο 5 γρυσίου πλείω των έξακισγιλίων ταλάντων, ούν οίον έπεθύμησε τούτων τινός, άλλ' οὐδ' αὐτόπτης ήβου-

5 χουσίου πλείω των εξακισχιλίων ταλαντων, ούχ οίον έπεθύμησε τούτων τινός, άλλ' οὐδ' αὐτόπτης ήβου-λήθη γενέσθαι, δι' έτέρων δὲ τὸν χειρισμὸν έποι-ήσατο τῶν προειρημένων, καίτοι κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιττεύων τῆ χορηγία, τὸ δ' ἐναντίον 25 6 ἐλλείπων μαλλον. μεταλλάξαντος γοῦν αὐτοῦ τὸν

⁵ ἀντοφθαλμεῖν: des. OU 6 perg. P 98,12 Va: έγὰ δὲ 16 ***] lacunam indicavit Rei 753, qui post χάριν aut in hac regione supplet παρέξομαι aut παραθήσομαι; post δνόματα lacunam hiare significavit Hu, προφερόμεθα add. BW 17.18 inc. Suid. 8. v. Λεύχιος Λίμίλιος: Λ. Λ. δ Περσέα νικήσας cet.

βίον οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ πολέμου, βουληθέντες οί κατά φύσιν υίοι Πόπλιος Σκιπίων και Κόιντος Μάξιμος ἀποδοῦναι τῆ γυναικί τὴν φερνήν, εἴκοσι τάλαντα και πέντε. έπι τοσούτον έδυσγοηστήθησαν ε ώς οὐδ' είς τέλος έδυνήθησαν, εί μη την ένδουχίαν άπέδοντο και τὰ σώματα και σύν τούτοις έτι τινάς των κτήσεων, εί δέ τισιν ἀπίστω τὸ λενόμενον 7 έοικέναι δόξει, ράδιον ύπερ τούτου λαβείν πίστιν. πολλών γαρ άμφισβητουμένων παρά 'Ρωμαίοις καί 8 882. 10 μάλιστα περί τοῦτο τὸ μέρος διὰ τὰς πρὸς ἀλλήλους άντιπαραγωγάς, δμως το νῦν είρημένον ὑφ' ἡμῶν δμολογούμενον εύρήσει παρά πάσιν δ ζητών. καί 9 μὴν Πόπλιος Σκιπίων, δ τούτου μέν κατά φύσιν υίός, Ποπλίου δε τοῦ μεγάλου κληθέντος κατά θέ-15 σιν υίωνός, πύριος γενόμενος της Καργηδόνος, ήτις έδόκει πολυγοημονεστάτη των κατά την οἰκουμένην είναι πόλεων, άπλως των έξ έκείνης οὐδεν είς τὸν ζδιον βίον μετήγαγεν, ούτ ώνησάμενος ούτ άλλω τρόπω κτησάμενος οὐδέν, καίπερ οὐχ δλως εὐπο- 10 20 ρούμενος κατά τὸν βίον, άλλὰ μέτριος ὢν κατά τὴν ύπαρξιν, ώς 'Pωμαΐος. ούχ οίον δε των έξ αὐτῆς 11 τῆς Καργηδόνος ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ καθόλου των έκ της Λιβύης οὐδεν έπιμιχθηναι πρός τον ίδιον είασε βίον. περί δε τούτου πάλιν τανδρός 12 1004. δ ζητών άληθινώς άναμφισβήτητον εύρήσει παρά 'Ρωμαίοις την περί τοῦτο τὸ μέρος δόξαν.

'Αλλὰ γὰρ ὑπὲρ μὲν τούτων οἰκειότερον λαβόντες 36 καιρὸν ποιησόμεθα (τὴν) ἐπὶ πλεΐον διαστολήν. $\delta^{(19)}$

⁷ πτήσεων: des. Suid. 18.14 inc. Suid. s. v. Πόπλιος Επιπίων: Π. Σ. Λευπίου πατὰ φύσιν υίός cet. 24 ss. βίον. τοῦτο ἀναμφισβήτητον παρὰ Ῥωμαίοις: des. Suid. 28 δια-

δε Τίτος ταξάμενος ημέραν πρός του Φίλιππου τοίς μέν συμμάγοις έγραψε παραγρημα, διασαφών πότε δεήσει παρείναι πρός του σύλλονου, αὐτός δὲ μετά τινας ήμέρας ήπε πρός την είσβολην των Τεμπων 2 είς του ταγθέντα χρόνου. άθροισθέντων δε των 5 συμμάχων και τοῦ συνεδρίου συναγθέντος έξ αὐτῶν τούτων, αναστάς δ των Ρωμαίων στρατηγός εκέλευε λέγειν εκαστον έφ' οίς δει ποιεισθαι τάς πρός τὸν 8 Φίλιππον διαλύσεις. 'Αμύνανδρος μέν οδν δ βασιλεύς βραγέα διαλεγθείς και μέτρια κατέπαυσε του 10 4 λόγον ήξίου γὰρ πρόνοιαν αύτοῦ ποιήσασθαι πάντας, ΐνα μη γωρισθέντων 'Ρωμαίων έκ τῆς Έλλάδος είς έχεινου απερείδηται την δογην δ Φίλιππος είναι γάο εύχειρώτους 'Αθαμάνας αίεί Μακεδόσι διά τε 5 την άσθένειαν και γειτνίασιν της χώρας. μετά δε 15 τοῦτον 'Αλέξανδρος δ Αίτωλός άναστάς, καθότι μέν ήθροικε τούς συμμάχους έπὶ τὸ περὶ τῶν διαλύσεων διαβούλιον και καθόλου νῦν έκάστους άξιοι λέγειν 6 τὸ φαινόμενον, ἐπήνεσε τὸν Τίτον, τοῖς δ' δλοις πράγμασιν άγνοεῖν ἔφη καὶ παραπίπτειν αὐτόν, εί 20 πέπεισται διαλύσεις ποιησάμενος πρός Φίλιππον ή 883. 'Ρωμαίοις την είρηνην η τοῖς Έλλησι την έλευθερίαν βέβαιον απολείψειν οὐδέτερον γάρ εἶναι τούτων 7 δυνατόν, άλλ' εί βούλεται καλ την της πατρίδος πρόθεσιν έπιτελή ποιείν και τας ίδίας υποσγέσεις, 25 ας υπέσχηται πασι τοῖς Ελλησι, μίαν υπάρχειν έφη διάλυσιν πρός Μακεδόνας τὸ Φίλιππον ἐκβάλλειν 8 έχ τῆς ἀργῆς, τοῦτο δ' εἶναι καὶ λίαν εὐγερές, ἐὰν

στολήν: des. P 101, 20 Va, inc. OU: δ δε cet. 20 παραπίπτειν] παραπαίειν coni. Cobetus Mnemos. 1862, 24; sed v. Hu ad VIII 13, 8

μή παρή τὸν ἐνεστῶτα καιρόν. πλείω δὲ πρὸς ταύ- 9 την την υπόθεσιν διαλεχθείς κατέπαυσε τον λόγον. Ο δε Τίτος αναθεξάμενος αστογείν αυτον έφη-37 1005. σεν οὐ μόνον τῆς Ῥωμαίων προαιρέσεως, ἀλλὰ καὶ (20) ε της αύτου προθέσεως και μάλιστα του των Έλλήνων συμφέροντος. ούτε γάρ 'Ρωμαίους οὐδενὶ τὸ 2 πρώτον πολεμήσαντας εύθέως αναστάτους ποιείν τούτους πίστιν δ' έγειν τὸ λεγόμενον έχ [τε] τῶν 3 κατ' 'Αννίβαν καὶ Καργηδονίους, ὑφ' ὧν τὰ δεινό-10 τατα παθόντας 'Ρωμαίους, καὶ μετὰ ταῦτα γενομένους χυρίους δ βουληθείεν πράξαι κατ' αὐτῶν άπλως, οὐδεν ἀνήκεστον βουλεύσασθαι περί Καργηδονίων και μην ουδ αυτός ουδέποτε ταύτην έστη- 4 κέναι την αιρεσιν, ότι δει πολεμείν πρός τον Φί-15 λιππον άδιαλύτως άλλ' είπες έβουλήθη ποιείν τὰ παρακαλούμενα πρὸ τῆς μάχης, έτοίμως ἄν διαλελύσθαι πρός αὐτόν. διὸ καὶ θαυμάζειν ἔφη πῶς 5 μετέχοντες τότε των περί της διαλύσεως συλλόγων απαντες νῦν ἀκαταλλάκτως ἔχουσιν. "ἢ δῆλον δτι 6 20 νενικήκαμεν; άλλὰ τοῦτό γ' έστὶ πάντων άγνωμονέστατον πολεμούντας γάρ δεί τούς άγαθούς άνδρας 7 βαρείς είναι και θυμικούς, ήττωμένους δε γενναίους καλ μεγαλόφρονας, νικώντάς γε μήν μετρίους καλ πραείς καλ φιλανθρώπους. ύμεις δε τάναντία 25 παρακαλείτε νῦν. άλλὰ μὴν καί τοῖς Ελλησι ταπει- 8 νωθηναι μεν έπι πολύ συμφέρει την Μακεδόνων άργήν, άρθηναί γε μην οὐδαμῶς". τάχα γὰρ αὐτοὺς 3

⁶ οὐδενὶ] οὐδέσι Rei 628 s. vulgo, sed v. Kaelkerum quaest. de eloc. Pol. p. 278 s. 21 πολεμοῦντας — 24 φιλανθοώπους praemisso ὡραίον per compendium exarato habet F in marg. fol. 283° extr.

πείραν λήψεσθαι της Θρακών και Γαλατών παρανομίας τοῦτο νὰρ ήδη καὶ πλεονάκις γεγονέναι. 10 καθόλου δ' αὐτὸς μὲν ἔφη καὶ τοὺς παρόντας 'Ρωμαίων κρίνειν, έὰν Φίλιππος ὑπομένη πάντα ποιεῖν 884. τὰ πρότερον ὑπὸ τῶν συμμάχων ἐπιταττόμενα, δι- 5 δόναι την είρηνην αὐτῶ, προσλαβόντας καὶ την τῆς συγκλήτου γνώμην Αίτωλούς δε κυρίους είναι βου-11 λευομένους ύπλο σφών αὐτών, τοῦ δὲ Φαινέου 1006. μετά ταῦτα βουλομένου λέγειν δτι μάταια πάντα τὰ πρὸ τοῦ γέγονε τὸν γὰρ Φίλιππον, ἐὰν διολίσθη 10 τὸν παρόντα καιρόν, ἤδη πάλιν ἀρχὴν ἄλλην ποι-12 ήσεσθαι πραγμάτων δ Τίτος αὐτόθεν έξ έδρας καλ θυμικώς "Παῦσαι" φησί "Φαινέα, ληρών έγω γάρ ούτως γειριώ τὰς διαλύσεις ώστε μηδὲ βουληθέντα τὸν Φίλιππον ἀδικεῖν δύνασθαι τοὺς Ελληνας." Και τότε μεν έπι τούτοις έχωρίσθησαν. τη δ' 38 (a1) ύστεραία παραγενομένου τοῦ βασιλέως, καὶ τῆ τρίτη πάντων είς τὸν σύλλογον άθροισθέντων, είσελθων δ Φίλιππος εὐστόχως καλ συνετῶς ὑπετέμετο τὰς 2 πάντων δομάς έφη γαο τὰ μεν πρότερον ύπο 'Ρω- 20 μαίων και των συμμάχων έπιταττόμενα πάντα συγγωρείν και ποιήσειν, περί δε των λοιπων διδόναι 8 τη συγκλήτω την έπιτροπήν. τούτων δε δηθέντων οί μεν άλλοι πάντες ἀπεσιώπησαν, δ δε των Αίτωλων Φαινέας "Τί οὖν ήμιν οὐκ ἀποδίδως, Φίλιππε" 35 έφη "Λάρισαν την Κρεμαστήν, Φάρσαλον, Θήβας 4 τὰς Φθίας, Ἐχῖνον"; ὁ μὲν οὖν Φίλιππος ἐκέλευε

¹² post έδρας add. ἀναστὰς Rei 629; sed αὐτόθεν ἐξ ἔδρας locutio petita est ex Homero (v. Od. XIII 56. Π. XIX 77 et cf. Cobetum Mnemos. 1881, 244) 25. 26 Φίλιππε'' ἔφη] v. Hu Philol. 1859, 302

παραλαμβάνειν αὐτούς, δ δὲ Τίτος τῶν μὲν ἄλλων ούκ έφη δείν ούδεμίαν, Θήβας δε μόνον τὰς Φθίας. Θηβαίους γὰο ἐγγίσαντος αὐτοῦ μετὰ τῆς δυνάμεως δ καλ παρακαλούντος σφάς είς την 'Ρωμαίων πίστιν 5 οὐ βουληθήναι διὸ νῦν, κατὰ πόλεμον ὑποχειρίων όντων, έχειν έξουσίαν έφη βουλεύεσθαι περί αὐτών ώς αν προαιρήται, των δὲ περί τὸν Φαινέαν άνα- 6 νακτούντων, καὶ λεγόντων ὅτι δέον αὐτοὺς είπ. πρώτον μέν, καθότι συνεπολέμησαν νῦν, κομίζεσθαι 10 τὰς πόλεις τὰς πρότερον μεθ' αὐτῶν συμπολιτευομένας, ξπειτα κατά την έξ άρχης συμμαχίαν, καθ' ήν 7 έδει των κατά πόλεμον ελόντων τὰ μεν επιπλα 'Ρωμαίων είναι, τὰς δὲ πόλεις Αίτωλῶν, ὁ Τίτος ἀγνοεΐν αὐτοὺς ἔφη κατ' ἀμφότερα. τήν τε γὰρ συμμα- 8 15 γίαν λελύσθαι, καθ' δυ καιρόν τὰς διαλύσεις έποι-885. ήσαντο πρός Φίλιππον έγκαταλείποντες 'Ρωμαίους, 1007. εί τε καὶ μένειν έτι την συμμαγίαν, δεῖν αὐτοὺς 9 κομίζεσθαι καλ παραλαμβάνειν, ούκ εί τινες έθελοντην σφάς είς την 'Ρωμαίων πίστιν ένεχείρισαν, όπερ 20 αί κατά Θετταλίαν πόλεις απασαι πεποιήκασι νῦν, άλλ' εἴ τινες κατὰ κράτος έάλωσαν.

Τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ὁ Τίτος ἥρεσκε ταῦτα λέ-39 γων, οἱ δ' Αἰτωλοὶ βαρέως ἤκουον καί τις οἶον (22) ἀρχὴ κακῶν ἐγεννᾶτο μεγάλων ἐκ γὰρ ταύτης τῆς 2 25 διαφορᾶς καὶ τούτου τοῦ σπινθῆρος μετ' ὀλίγον ὅ τε πρὸς Αἰτωλοὺς ὅ τε πρὸς 'Αντίοχον ἔξεκαύθη πόλεμος. τὸ δὲ συνέχον ἦν τῆς δρμῆς τῆς τοῦ Τίτου 3 πρὸς τὰς διαλύσεις, ἐπυνθάνετο τὸν 'Αντίοχον ἀπὸ

¹⁷ και — συμμαχίαν] συγχωρήσειε supplendum esse coni. Sch, θείην ante δείν intercidisse putat BW

Polyb. Hist. III. 19

Συρίας (άν)ηγθαι μετά δυνάμεως, ποιούμενον την 4 δομήν έπι την Εὐρώπην. διόπερ ήγωνία μη ταύτης δ Φίλιππος της έλπίδος αντιλαμβανόμενος έπὶ το πολιοφυλακείν δομήση και τρίβειν τον πόλεμον, είθ' έτέρου παραγενηθέντος υπάτου το κεφάλαιον των 5 5 ποάξεων είς έκεῖνον ἀνακλασθῆ. διὸ συνεγωρήθη τῷ βασιλεῖ, καθάπερ ήξίου, λαβόντα τετραμήνους άνογας παραγρημα μεν δουναι τῷ Τίτφ τὰ διακόσια τάλαντα καὶ Δημήτριον τὸν υίὸν εἰς δμηρείαν καί τινας έτέρους των φίλων, περί δὲ των δλων πέμπειν 10 είς την 'Ρώμην και διδόναι τη συγκλήτω την έπι-6 τροπήν. και τότε μεν έχωρίσθησαν πιστωσάμενοι περί των δλων πρός άλλήλους, έφ' & Τίτον, έὰν μή συντελήται τὰ κατὰ τὰς διαλύσεις, ἀποδοῦναι Φι-7 λίππω τὰ διακόσια τάλαντα καὶ τοὺς δμήρους: μετὰ 15 δε ταύτα πάντες έπεμπον είς την 'Ρώμην, οί μεν συνεργούντες, οί δ' άντιπράττοντες τη διαλύσει.— Τί δήποτ' έστιν δτι τοῖς αὐτοῖς καὶ διὰ τῶν 40 (23) αὐτῶν ἀπατώμενοι πάντες οὐ δυνάμεθα λῆξαι (τῆς) 2 άνοίας; τοῦτο γὰο τὸ γένος τῆς δαδιουργίας πολ- 20 3 λάκις ύπὸ πολλῶν ἤδη γέγονε καὶ τὸ μὲν παρὰ 1008. τοῖς ἄλλοις διαγωρεῖν ἴσως οὐ θαυμαστόν, τὸ δέ, 886. παρ' οίς ή πηγή τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοπραγμο-4 σύνης. άλλ' έστιν αίτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμφ καλῶς εἰρημένον

¹ ήχθαι ΟU, corr. Hu comment. Fleckeis. p. 90
17 des. ΟU
18 Suid. s. v. ἐαδιουργός: Πολύβιος δέ φησι περὶ οἰκογενοῦς προδότου τὶ δήποτ ἐστὶν ὅτι cet. inc. F. fol. 288° extr.: Ότι τοῖς αὐτοῖς cet.
19 τῆς add. Ben 277 21 ὁπὸ F Suid., ἐπὶ Bentenus l. c.
p. 42, sed v. ad X 41, 7 22 θαυμαστόν: des. Suid.
21 ἀλλ' ἔστιν: inc. Suid. s. v. νῆφε et s. v. πρόχειρος
25 Ἐπιχάρμφ] v. O. Fr. Lorenzii Epicharm des Koers

ναφε καλ μέμνας ἀπιστεῖν. ἄρθοα ταῦτα τᾶν

Μεδίων, πόλις πρός τῆ Αἰτωλία. Πολύβιος ὀκτω- δ καιδεκάτψ.

II. RES ASIAE.

5

... κωλύειν δὲ τὸν 'Αντίοχον παραπλεῖν, οὐκ41°887,6 ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφορώμενοι μὴ Φιλίππφ συνεπισχύσας ἐμπόδιον γένηται τῆ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία. —

10 °Οτι 'Αντίοχος δ βασιλεύς πάνυ ἀρέγετο τῆς 2 894,11 'Εφέσου διὰ τὴν εὐκαιρίαν, τῷ δοκεῖν μὲν κατὰ τῆς 'Ιωνίας καὶ τῶν ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἀκροπόλεως ἔχειν θέσιν, κατὰ δὲ τῆς Εὐρώπης ἀμυντήριον ὑπάρχειν ἀεὶ τοῖς 16 'Ασίας βασιλεῦσιν εὐκαιρότατον.—

"Οτι φηςὶν ὁ Πολύβιος ἐν τῷ ιη΄ λόγψ. "Οτι 41 886, τ "Ατταλος ἐτελεύτησε τὸν βίον ὑπὲρ οὖ δίκαιόν ἐστι, (24) καθάπερ περὶ τῶν ἄλλων εἰθίσμεθα ποιεῖν, καὶ περὶ τούτου νῦν ἐπιφθέγξασθαι τὸν ἀρμόζοντα λόγον. το ἐκείνφ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐφόδιον ὑπ- 2 ῆρξε πρὸς βασιλείαν τῶν ἐκτός, πλοῦτος δὲ μόνον, δς μετὰ νοῦ μὲν καὶ τόλμης χειριζόμενος ὡς ἀλη- 3 θῶς μεγάλην παρέχεται χρείαν πρὸς πᾶσαν ἐπιβολήν, ἄνευ δὲ τῶν προειρημένων τοῖς πλείστοις κακῶν παραίτιος πέφυκε γίνεσθαι καὶ συλλήβδην ἀπωλείας. καὶ γὰρ φθόνους γεννῷ καὶ ἐπιβουλὰς 4

Leben u. Schriften p. 260 n. 17
 2 des. Suid. F fol.

 288 prim.
 3. 4 Steph. Byz. p. 440, 1 s. Mein.

 6—9 Suid. s. v. συνεπισχύσας εύπαιρία
 16 P 101, 28 Va

 εύπαιρία
 16 P 101, 28 Va

 "Ατταλος: ἡ ἄλλο οὐδὲν cet.
 26 καὶ ἐπιβουλὰς] v. BW

καί πρός διαφθοράν σώματος καί ψυγής μεγίστας 1009. Εχει φοπάς. όλίγαι δέ τινές είσι ψυχαλ παντάπασιν αί ταῦτα δυνάμεναι διωθεῖσθαι τῆ τοῦ πλούτου 5 δυνάμει. διὸ καὶ τοῦ προειρημένου ἄξιον ἀγασθῆναι την μεγαλοψυχίαν, δτι πρός οὐδὲν τῶν ἄλλων δ έπεβάλετο χρήσασθαι τοῖς χορηγίοις άλλὰ πρὸς βασιλείας κατάκτησιν, οδ μεζίον ή κάλλιον οὐδεν οἶόν 6 τ' έστιν οὐδ' είπεῖν. δς την άρχην ένεστήσατο τῆς προειρημένης έπιβολης ού μόνον διά της είς τούς φίλους εὐεργεσίας καὶ χάριτος, άλλὰ καὶ διὰ τῶν 10 7 κατὰ πόλεμον ἔργων, νικήσας γὰρ μάγη Γαλάτας, δ βαρύτατον καλ μαχιμώτατον έθνος ήν τότε κατά την 'Ασίαν, ταύτην ἀρχην ἐποιήσατο καὶ τότε πρῶ-8 τον αύτον έδειξε βασιλέα. τυχών δε τῆς τιμῆς ταύτης καὶ βιώσας έτη δύο πρός τοῖς έβδομήκοντα, 15 τούτων δε βασιλεύσας τετταράκοντα και τέτταρα, σωφρονέστατα μεν εβίωσε και σεμνότατα πρός γυ-9 ναϊκα και τέκνα, διεφύλαξε δε την πρός πάντας τούς συμμάχους καὶ φίλους πίστιν, έναπέθανε δ' έν αὐτοῖς τοῖς καλλίστοις ἔργοις, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ 20 10 της των Ελλήνων έλευθερίας. τὸ δὲ μέγιστον, 887. τέτταρας υίοὺς ἐν ἡλικία καταλιπῶν οὕτως ἡρμόσατο τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν ώστε παισί παίδων άστασίαστον παραδοθήναι την βασιλείαν.

III. RES ITALIAE.

25

42 "Οτι ἐπὶ Μαρκέλλου Κλαυδίου ὑπάτου παρειλη(25)
φότος τὴν ὑπατον ἀρχὴν ἦκον εἰς τὴν Ῥώμην οῖ τε

Fleckeis. annal. 1889, 687 s. 4 ἄξιον] κατάξιον coni. BW, nisi forte verba ab epitomatore in compendium sunt redacta 24 des. P 102, 19 Va Suid. 26 O fol. 111 Ur 14, 23

παρά τοῦ Φιλίππου πρέσβεις οῖ τε παρά τοῦ Τίτου καλ των συμμάχων ύπερ των πρός Φίλιππον συν-1010. θηκών. λόγων δε πλειόνων γενομένων εν τη συγ- 2 κλήτω, ταύτη μέν έδόκει βεβαιοῦν τὰς δμολογίας. 5 είς δὲ τὸν δῆμον είσενεγθέντος τοῦ διαβουλίου 3 Μάρχος, αὐτὸς ἐπιθυμῶν τῆς εἰς τὴν Ελλάδα διαβάσεως, άντέλεγε και πολλήν έποιείτο σπουδήν είς τὸ διακόψαι τὰς συνθήκας. οὐ μὴν άλλ' δ γε δῆ- 4 μος κατά την τοῦ Τίτου προαίρεσιν ἐπεκύρωσε τὰς 10 διαλύσεις. ὧν ἐπιτελεσθεισῶν εὐθέως ἡ σύγκλητος 5 άνδρας δέκα καταστησασα των έπιφανων έξέπεμπε τούς χειριούντας τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ Τίτου και βεβαιώσοντας τοις Ελλησι την έλευθερίαν. ἐποιήσαντο δὲ λόγους ἐν τῆ συγκλήτω καὶ 6 15 περί τῆς συμμαγίας οί παρά τῶν Αγαιῶν πρέσβεις. οί περί Δαμόξενον τὸν Αίγιέα γενομένης δ' ἀντιρρή- 7 σεως κατά τὸ παρὸν διὰ τὸ κατά πρόσωπον 'Ηλείους μεν αμφισβητείν τοις Αγαιοίς ύπεο της Τοιφυλίας, Μεσσηνίους δ' ύπεο 'Ασίνης και Πύλου, 20 συμμάχους τότε Ρωμαίων υπάρχοντας, Αίτωλους δέ περί τῆς Ἡραιῶν πόλεως, ὑπέρθεσιν ἔλαβε τὸ διαβούλιου έπλ τοὺς δέκα. καλ τὰ μὲν κατὰ τὴν σύγ- 8 κλητον έπὶ τούτοις ήν.

IV. RES GRAECIAE.

5 "Οτι κατὰ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν μάχην Τίτου 43 παραχειμάζοντος ἐν Ἐλατεία Βοιωτοί, σπουδάζοντες (36) ἀνακομίσασθαι τοὺς ἄνδρας τοὺς παρ' αὐτῶν στρα-888. τευσαμένους παρὰ τῷ Φιλίππῳ, διεπρεσβεύοντο περλ

²³ des. 0 fol. 112^r Ur 15, 18 25 0 fol. 112^r Ur 15. 19

- 2 τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν πρὸς Τίτον. ὁ δὲ βουλόμενος ἐκκαλεῖσθαι τοὺς Βοιωτοὺς πρὸς τὴν σφετέραν εὕνοιαν διὰ τὸ προοράσθαι τὸν ᾿Αντίοχον, ἑτοίμως
- 3 συνεχώρησεν. ταχὺ δὲ πάντων ἀνακομισθέντων ἐκ τῆς Μακεδονίας, ἐν οἶς ἦν καὶ Βραχύλλης, τοῦτον ε μὲν εὐθέως βοιωτάρχην κατέστησαν, παραπλησίως
- 1011. δε και τους άλλους τους δοκούντας είναι φίλους της Μακεδόνων οίκίας ετίμων και προήγον ούχ
 - 4 ήττον ή πρότερον. ἔπεμψαν δὲ καὶ πρεσβείαν πρὸς τὸν Φίλιππον τὴν εὐχαριστήσουσαν ἐπὶ τῆ τῶν νεα- 10 νίσκων ἐπανόδω, λυμαινόμενοι τὴν τοῦ Τίτου γάριν.
 - 5 ὰ συνορῶντες οί περὶ τὸν Ζεύξιππον καὶ Πεισίστρατον, καὶ πάντες οί δοκοῦντες εἶναι Ῥωμαίοις φίλοι δυσχερῶς ἔφερον, προορώμενοι τὸ μέλλον καὶ δεδιό-
 - 6 τες περί σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων σαφῶς 15 γὰρ ἤδεισαν ὡς, ἐὰν μὲν οί Ῥωμαῖοι χωρισθῶσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ὁ δὲ Φίλιππος μένη παρὰ πλευράν, συνεπισχύων αἰεὶ τοῖς πρὸς σφᾶς ἀντιπολιτευομένοις, οὐδαμῶς ἀσφαλῆ σφίσιν ἐσομένην τὴν ἐν τῆ
 - 7 Βοιωτία πολιτείαν. διὸ καὶ συμφρονήσαντες έπρέ-20
 - 8 σβευον πρὸς Τίτον εἰς τὴν Ἐλάτειαν. συμμίξαντες δὲ τῷ προειρημένῳ πολλοὺς καὶ ποικίλους εἰς τοῦτο τὸ μέρος διετίθεντο λόγους, ὑποδεικνύντες τὴν ὁρμὴν τοῦ πλήθους τὴν οὖσαν ἤδη νῦν καθ' αὐτῶν
 - 9 και την άχαριστίαν των όχλων. και τέλος έθάρρη- 25 σαν είπειν (ώς), έὰν μη τὸν Βραχύλλην έπανελόμενοι καταπλήξωνται τοὺς πολλούς, οὐκ ἔστιν ἀσφάλεια τοῖς 'Ρωμαίων φίλοις χωρισθέντων των στρατοπέ-
 - 10 δων. δ δὲ Τίτος ταῦτα διακούσας αὐτὸς μὲν οὐκ ἔφη κοινωνεῖν τῆς πράξεως ταύτης, τοὺς δὲ βουλο- 30
 - 11 μένους πράττειν οὐ κωλύειν καθόλου δὲ λαλεῖν

αὐτοὺς ἐκέλευε περί τούτων ᾿Αλεξαμενῷ τῷ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγῷ. τῶν δὲ περί τὸν Ζεύξιππον 12 πειθαρχησάντων καὶ διαλεγομένων, ταχέως ὁ προειρημένος πεισθείς καὶ συγκαταθέμενος τοῖς λεγομένοις τρεῖς μὲν τῶν Αἰτωλικῶν συνέστησε, τρεῖς δὲ τῶν Ἰταλικῶν νεανίσκων τοὺς προσοίσοντας τὰς χεῖρας τῷ Βραχύλλη. —

Οὐδεὶς γὰο οὕτως οὕτε μάρτυς ἐστὶ φοβερὸς 13 889. οὕτε κατήγορος δεινὸς ὡς ἡ σύνεσις ἡ κατοικοῦσ' 10 ἐν ταϊς ἐκάστων ψυχαῖς. —

"Οτι κατά τον καιρον τοῦτον ηπον έκ της 'Ρώμης 44 οί δέκα, δι' ων έμελλε γειρίζεσθαι τὰ κατὰ τοὺς (97) Ελλήνας, πομίζοντες τὸ τῆς συγκλήτου (δόγμα) τὸ περί τῆς πρὸς Φίλιππον εἰρήνης. ἡν δὲ τὰ συνέ- 2 15 γοντα τοῦ δόγματος ταῦτα, τοὺς μὲν ἄλλους Έλληνας πάντας, τούς τε κατά την 'Ασίαν και κατά την Εὐρώπην, έλευθέρους ὑπάρχειν καὶ νόμοις χρῆσθαι τοῖς ίδίοις τοὺς δὲ ταττομένους ὑπὸ Φίλιππον καί 3 τάς πόλεις τάς έμφρούρους παραδοῦναι Φίλιππον 20 'Ρωμαίοις ποὸ τῆς τῶν 'Ισθμίων πανηγύρεως, Εύρω- 4 μον δε και Πήδασα και Βαργύλια και την Ίασέων πόλιν, δμοίως "Αβυδον, Θάσον, Μύριναν, Πέρινθον, έλευθέρας άφειναι τὰς φρουράς έξ αὐτῶν μεταστησάμενον περί δε της των Κιανων έλευθερώσεως 5 25 Τίτον γράψαι πρός Προυσίαν κατά το δόγμα τῆς συγκλήτου τὰ δ' αίγμάλωτα καὶ τοὺς αὐτομόλους 6 απαντας αποκαταστήσαι Φίλιππον 'Pwμαίοις έν τοις αὐτοῖς γρόνοις, όμοίως δὲ καὶ τὰς καταφράκτους

⁷ des. O fol. 118^r Ur 17, 3 8—10 F in marg. fol. 288^r prim. eo loco, ubi incipit cap. 50. Praemittitur γνω i. e. γνώμη 11 O fol. 118^r Ur 17, 4

ναῦς πλὴν πέντε σκαφῶν καὶ τῆς έκκαιδεκήρους.
Το δοῦναι δὲ καὶ χίλια τάλαντα, τούτων τὰ μὲν ἡμίση παραυτίκα, τὰ δ' ἡμίση κατὰ φόρους ἐν ἔτεσι δέκα.

45 Τούτου δε τοῦ δόγματος διαδοθέντος εἰς τοὺς (38) Ελληνας οἱ μεν ἄλλοι πάντες εὐθαρσεῖς ἦσαν καὶ 5 περιχαρεῖς, μόνοι δ' Αἰτωλοί, δυσχεραίνοντες ἐπὶ τῷ μὴ τυγχάνειν ὧν ἥλπιζον, κατελάλουν τὸ δόγμα, φάσκοντες οὐ πραγμάτων, ἀλλὰ γραμμάτων μόνον 2 ἔχειν αὐτὸ διάθεσιν. καί τινας ἐλάμβανον πιθανό-

2 έχειν αύτο διάθεσιν. καί τινας ελάμβανον πιθανότητας έξ αὐτῶν τῶν έγγράπτων πρὸς τὸ διασείειν 10

3 τοὺς ἀπούοντας τοιαύτας. ἔφασκον γὰρ εἶναι δύο γνώμας ἐν τῷ δόγματι περὶ τῶν ὑπὸ Φιλίππου φρουρουμένων πόλεων, τὴν μὲν μίαν ἐπιτάττουσαν ἐξάγειν τὰς φρουρὰς τὸν Φίλιππον, τὰς δὲ πόλεις παραδιδόναι 'Ρωμαίοις, τὴν δ' ἐτέραν ἐξάγοντα τὰς 15

4 φρουράς έλευθεροῦν τὰς πόλεις. τὰς μὲν οὖν έλευ1018. θερουμένας ἐπ' ὀνόματος δηλοῦσθαι, ταύτας δ'
εἶναι τὰς κατὰ τὴν ᾿Ασίαν, τὰς δὲ παραδιδομένας 890.

'Ρωμαίοις φανερον δτι τὰς κατὰ τὴν Εὐρώπην.

5 είναι δὲ ταύτας 'Ωρεόν, 'Ερέτριαν, Χαλκίδα, Δημη- 20

6 τριάδα, Κόρινθον. ἐκ δὲ τούτων εὐθεώρητον ὑπάρχειν πᾶσιν ὅτι μεταλαμβάνουσι τὰς Ἑλληνικὰς πέδας παρὰ Φιλίππου Ῥωμαῖοι, καὶ γίνεται μεθάρμοσις δεσποτῶν, οὐκ ἐλευθέρωσις τῶν Ἑλλήνων.

Ταῦτα μὲν οὖν ὑπ' Αἰτωλῶν ἐλέγετο κατακόρως. 25
δ δὲ Τίτος δομήσας ἐκ τῆς Ἐλατείας μετὰ τῶν δέκα καὶ κατάρας εἰς τὴν 'Αντίκυραν, παραυτίκα διέπλευσεν εἰς τὸν Κόρινθον, κἀκεῖ παραγενόμενος συνήδρευε μετὰ τούτων καὶ διελάμβανε περὶ τῶν
δίων. πλεοναζούσης δὲ τῆς τῶν Αἰτωλῶν διαβο-30 λῆς καὶ πιστευομένης παρ' ἐνίοις, πολλοὺς καὶ

ποικίλους ηναγκάζετο ποιείσθαι λόγους δ Τίτος έν τῶ συνεδρίω, διδάσκων ώς εἶπερ βούλονται καὶ 9 την των Ελληνων εύκλειαν δλόκληρον περιποιήσασθαι, καὶ καθόλου πιστευθήναι παρά πάσι διότι 5 καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐποιήσαντο διάβασιν οὐ τοῦ συμφέροντος ένεκεν, άλλὰ τῆς τῶν Ελλήνων έλευθερίας, έκγωρητέου είη πάντων των τόπων και πάσας έλευθερωτέον τὰς πόλεις τὰς νῦν ὑπὸ Φιλίππου φρουρουμένας. ταύτην δε συνέβαινε γίνεσθαι την 10 10 ἀπορίαν έν τῷ συνεδρίω διὰ τὸ περὶ μὲν τῶν άλλων έν τη 'Ρώμη προδιειληφθαι καλ δητάς έχειν τούς δέκα παρά τῆς συγκλήτου τὰς έντολάς, περί δὲ Χαλκίδος καὶ Κορίνθου καὶ Δημητριάδος έπιτροπην αύτοις δεδόσθαι διά του Αντίοχου, ίνα βλέ-15 πουτες πρός τούς καιρούς βουλεύωνται περί των προειρημένων πόλεων κατά τὰς αύτων προαιρέσεις. δ γαρ προειρημένος βασιλεύς δήλος ήν έπέχων 11 πάλαι τοις κατά την Ευρώπην πράγμασιν. οὐ μην 12 άλλα του μεν Κόρινθον ο Τίτος έπεισε το συνέω δοιον έλευθερούν παραχοήμα και τοις Αχαιοίς έγχει-1014, ρίζειν διὰ τὰς έξ ἀρχῆς δμολογίας, τὸν δ' 'Ακροκόρινθον και Δημητριάδα και Χαλκίδα παρακατέσχεν.

οιντον και Δημητριασα και Λαλκισα παρακατεσχεν.
Δοξάντων δε τούτων, και της 'Ισθμίων πανηγύ-46 ρεως επελθούσης, και σχεδον άπο πάσης της οίκου
μένης των επιφανεστάτων άνδρων συνεληλυθότων διά την προσδοκίαν των άποβησομένων, πολλοί και ποικίλοι καθ' δλην την πανήγυριν ενέπιπτον λόγοι, 891. των μεν άδύνατον είναι φασκόντων 'Ρωμαίους ένίων 2 άποστηναι τόπων και πόλεων, των δε διοριζομένων στί των μεν επιφανών είναι δοκούντων τόπων άποστήσονται, τούς δε φαντασίαν μεν Εχοντας έλάττω,

μόνον ἀκούειν, ἀλλὰ καὶ βλέπειν τὸν λέγοντα διὰ 3 τὴν ἀπιστίαν τῶν ἀναγορευθμένων. ὡς δὲ πάλιν ὁ κῆρυξ, προελθὼν εἰς τὸ μέσον καὶ κατασιωπησάμε- 25 νος διὰ τοῦ σαλπικτοῦ τὸν θόρυβον, ἀνηγόρευσε ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως τοῖς πρόσθεν, τηλικοῦτον συνέβη καταρραγῆναι τὸν κρότον ὡστε καὶ μὴ φαδίως ἀν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἀγαγεῖν τοῖς νῦν ἀκούουσι τὸ γε-

⁷ πήρυγμα ἀνηγόρευσεν ΟU, corr. Hu Philol. 1859, 306 27 παὶ ἀσαύτως] v. BW Fleckeis. annal. 1899, 688

νονός, ώς δέ ποτε κατέληξεν δ κρότος, των μεν 10 άθλητων άπλως οὐδείς οὐδένα λόγον εἶγεν ἔτι, πάντες δε διαλαλούντες, οι μεν άλλήλοις, οι δε πρός σφάς αὐτούς, οἶον εί παραστατικοὶ τὰς διανοίας 5 ήσαν, ή και μετά τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ὑπερβολὴν 11 892. της γαράς μικρού διέφθειραν τὸν Τίτον εὐγαριστοῦντες οί μεν γὰρ ἀντοφθαλμῆσαι κατὰ πρόσω- 12 που καί σωτήρα προσφωνήσαι βουλόμενοι, τινές δέ της δεξιάς άψασθαι σπουδάζοντες, οί δε πολλοί 10 στεφάνους έπιροιπτοῦντες καὶ λημνίσκους, παρ' όλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον. δοκούσης δὲ τῆς εὐχα- 13 ριστίας υπερβολικής γενέσθαι, θαρρών αν τις είπε διότι πολύ καταδεεστέραν είναι συνέβαινε τοῦ τῆς πράξεως μεγέθους. θαυμαστον γαρ ήν και το 'Ρω- 14 15 μαίους έπλ ταύτης γενέσθαι τῆς προαιρέσεως καλ τὸν ἡγούμενον αὐτῶν Τίτον, ώστε πᾶσαν ὑπομεῖναι δαπάνην και πάντα κίνδυνον χάριν τῆς τῶν Ελλήνων έλευθερίας μέγα δε και το δύναμιν ακόλουθον τῆ προαιρέσει προσενέγκασθαι τούτων δὲ μένιστον 15 20 έτι τὸ μηδεν έκ τῆς τύχης ἀντιπαϊσαι πρὸς τὴν έπιβολήν, άλλ' άπλως απαντα πρός ενα καιρόν έκδραμείν, ώστε διά κηρύγματος ένὸς απαντας καὶ 1016, τούς την 'Ασίαν κατοικοῦντας Έλληνας καὶ τούς την Εὐρώπην έλευθέρους, ἀφρουρήτους, ἀφορολογήτους 25 γενέσθαι, νόμοις χρωμένους τοῖς ίδίοις.

Διελθούσης δὲ τῆς πανηγύρεως πρώτοις μὲν 47 έχρημάτισαν τοῖς παρ' 'Αντιόχου πρεσβευταῖς, δια-(30) κελευόμενοι τῶν ἐπὶ τῆς 'Ασίας πόλεων τῶν μὲν αὐτονόμων ἀπέχεσθαι καὶ μηδεμιῷ πολεμεῖν, ὅσας

²⁹ μηδένα OU, corr. Rei 635; v. Krebsium z. Rect. d. Casus i. d. spät. hist. Gräcit. program. gymn. novi Ratisbon. 1885 p. 16

δὲ νῦν παρείληφε τῶν ὑπὸ Πτολεμαίον καὶ Φί2 λιππον ταττομένων, ἐκχωρείν. σὸν δὲ τούτοις προηγόρευον μὴ διαβαίνειν εἰς τὴν Εὐρώπην μετὰ δυνάμεως οὐδένα γὰρ ἔτι τῶν Ἑλλήνων οῦτε πολεμεῖσθαι νῦν ὑπ οὐδενὸς οῦτε δουλεύειν οὐδενί. 5
3 καθόλου δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν τινας ἔφασαν ἥξειν πρὸς
4 τὸν ἀντίογον. ταύτας μὲν οὖν υἱ περὶ τὸν Ἡνη-

4 του Άντίοχου. ταύτας μεν οὐν οί περί του Ήγησιάνακτα καί Αυσίαν λαβόντες τὰς ἀποκρίσεις ἐπ-

5 ανήλθον μετά δε τούτους είσεκαλοῦντο πάντας τοὺς ἀπό τῶν έθνῶν καὶ πόλεων παραγεγονότας, καὶ τὰ 10

δόξαντα τῷ συνεδρίῷ διεσάφουν. Μακεδόνων μὲν οὖν τοὺς 'Ορέστας καλουμένους διὰ τὸ προσχωρῆσαι σφίσι κατὰ τὸν πόλεμον αὐτονόμους ἀφεῖσαν, ἠλευ-θέρωσαν δὲ Περραιβοὺς καὶ Δόλοπας καὶ Μάγνη τας. Θετταλοῖς δὲ μετὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοὺς 15

'Αχαιούς τούς Φθιώτας προσένειμαν, ἀφελόμενοι 898.

8 Θήβας τὰς Φθίας και Φάρσαλου οί γὰρ Αἰτωλοὶ περί τε τῆς Φαρσάλου μεγάλην ἐποιοῦντο φιλοτιμίαν, φάσκοντες αὐτῶν δεῖν ὑπάρχειν κατὰ τὰς ἐξ

9 άρχης συνθήκας, όμοίως δε και περί Λευκάδος. οί το δ' έν τῷ συνεδρίῷ περί μεν τούτων τῶν πόλεων ὑπερέθεντο τοῖς Λίτωλοῖς τὸ διαβούλιον πάλιν έπὶ τὴν σύγκλητον, τοὺς δε Φωκέας και τοὺς Λοκροὺς συνεχώρησαν αὐτοῖς ἔχειν, καθάπερ εἶχον και πρό-

10 τερου, εν τῆ συμπολιτεία. Κόρινθου δε καὶ τὴν 25 Τριφυλίαν καὶ (τὴν Ἡραιῶν πόλιν ᾿Αχαιοῖς ἀπέδωκαυ. ᾿Ωρεὸν δ΄), ἔτι δε τὴν Ἐρετριέων πόλιν ἐδόκει

11 μεν τοις πλείοσιν Εύμένει δοῦναι Τίτου δε προς 1017. το συνέδριον διαστείλαντος οὐκ έκυρώθη το διαβούλιον διὸ καὶ μετά τινα χρόνον ήλευθερώθησαν εο

αί πόλεις αύται διὰ τῆς συγκλήτου καὶ σὺν ταύταις

Κάρυστος. έδωκαν δε καὶ Πλευράτφ Λυχνίδα καὶ 12 Πάρθον, οὕσας μεν Ἰλλυρίδας, ὑπὸ Φίλιππον δε ταττομένας. ᾿Αμυνάνδρφ δε συνεχώρησαν, ὅσα παρε- 13 σπάσατο κατὰ πόλεμον ἐρύματα τοῦ Φιλίππου, 5 κρατεῖν τούτων.

Ταῦτα δὲ διοικήσαντες ἐμέρισαν σφας αὐτούς, 48(31) καί Πόπλιος μεν Λέντλος είς Βαργύλια πλεύσας 2 ηλευθέρωσε τούτους, Λεύκιος δε Στερτίνιος είς Ήσαιστίαν και Θάσον ἀφικόμενος και τὰς ἐπὶ Θρά-10 κης πόλεις έποίησε τὸ παραπλήσιου. πρὸς δὲ τὸν 3 'Αντίστον Θομησαν Πόπλιος Οὐίλλιος καὶ Λεύκιος Τερέντιος, οί δὲ περί Γυάιον τὸν Κορνήλιον πρὸς του βασιλέα Φίλιππου. & καλ συμμίζαυτες προς 4 τοις Τέμπεσι περί τε των άλλων διελέχθησαν ύπερ 16 ών είχον τὰς έντολάς, καὶ συνεβούλευον αὐτῶ ποεσβευτάς πέμπειν είς την 'Ρώμην ύπλο συμμαχίας, ίνα μη δοκή τοις καιροίς έφεδρεύων αποκαραδοκείν την 'Αντιόγου παρουσίαν. τοῦ δὲ βασιλέως συγ- 5 καταθεμένου τοῖς ὑποδεικνυμένοις, εὐθέως ἀπ' ἐκεί-20 νου γωρισθέντες ήπον έπλ την των Θερμικών σύνοδον, και παρελθόντες είς τὰ πλήθη παρεκάλουν 6 τούς Αίτωλούς διά πλειόνων μένειν έπὶ τῆς έξ άργης αίρέσεως και διαφυλάττειν την πρός 'Ρωμαίους εύνοιαν. πολλών δε παρισταμένων, και των ? 25 μεν πράως και πολιτικώς μεμψιμοιρούντων αὐτοῖς 894. έπλ τῷ μὴ κοινωνικῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι μηδε τηρείν τας έξ άρχης συνθήκας, των δε λοιδο- 8 ρούντων καὶ φασκόντων ούτ' αν έπιβηναι της Έλλάδος οὐδέποτε 'Ρωμαίους οὕτ' αν νικήσαι Φίλιππον,

⁴ τὸν ante πόλεμον vulgo additur post Rei 635, neutiquam necessarium, v. Krebsium Die Präposit. cet. p. 135

9 εί μή δι' έαυτούς, το μεν απολογείσθαι προς εκαστα τούτων οι περί τον Γνάιον απεδοκίμασαν, παρεκά1018. λουν δ' αὐτοὺς πρεσβεύειν είς τὴν 'Ρώμην, διότι πάντων παρά τῆς συγκλήτου τεύξονται τῶν δικαίων'
10 δ και πεισθέντες ἐποίησαν. και το μεν τέλος τοῦ 5 προς Φίλιππον (πολέμου) τοιαύτην ἔσχε διάθεσιν.

V. RES ASIAE.

49 'Εάν, τὸ δὴ λεγόμενον, τρέχωσι τὴν ἐσχάτην, 896,12 (35,6) ἐπὶ τοὺς 'Ρωμαίους καταφεύξονται καὶ τούτοις ἐγχειριοῦσι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν.— 10

(32) 2(3) Οτι προχωρούσης τῷ ἀντιόχψ κατὰ νοῦν τῆς 894,18 ἐπιβολῆς παρόντι ἐν Θράκη τῷ ἀντιόχψ κατέπλευ-σαν εἰς Σηλυβρίαν οἱ περὶ Αεύκιον Κορνήλιον.

3 (4) οὖτοι δ' ήσαν παρὰ τῆς συγκλήτου πρέσβεις ἐπὶ τὰς διαλύσεις ἐξαπεσταλμένοι τὰς 'Αντιόχου καὶ 15

50 Πτολεμαίου. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦκον καὶ (33) τῶν δέκα Πόπλιος μὲν Λέντλος ἐκ Βαργυλίων, Λεύκιος δὲ Τερέντιος καὶ Πόπλιος Οὐίλλιος ἐκ Θάσου.

- 2 ταχὺ δὲ τῷ βασιλεῖ διασαφηθείσης τῆς τούτων παρουσίας, πάντες ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἡθροίσθησαν εἰς »
- 3 την Αυσιμάχειαν. συνεκύρησαν δε καὶ οἱ περί τον Ήγησιάνακτα καὶ Αυσίαν οἱ πρὸς τον Τίτον ἀπο-
- 4 σταλέντες είς τὸν καιρὸν τοῦτον. αί μὲν οὖν κατ ἰδίαν ἐντεύξεις τοῦ τε βασιλέως καὶ τῶν 'Ρωμαίων τελέως ἦσαν ἀφελεῖς καὶ φιλάνθρωποι· μετὰ δὲ ταῦτα 25

⁶ des. O fol. 118 Ur 23, 24 8—10 Suid. s. v. τρέχεεν, F in marg. fol. 288 eo loco, ubi cap. 50, 7 est, nihil habet nisi τὸ δὴ λεγόμενον τρέχωσι τὴν ἐσχάτην 11 N fol. 77 Ur 23, 25 16 inc. F fol. 288 prim.: κατὰ δὲ τὸν cet. 21 καὶ οἱ non esse Polybianum demonstravit BW Fleckeis. annal. 1889, 681 s.

γενομένης συνεδρείας χοινής ύπερ των δλων άλλοιοτέραν έλαβε τὰ πράγματα διάθεσιν. δ γὰρ Λεύκιος 5 δ Κορνήλιος ήξίου μεν και των ύπο Πτολεμαΐον ταττομένων πόλεων, δσας νῦν είληφε κατά τὴν 'Ασίαν, 5 παραγωρείν του 'Αντίοχου, των δ' ύπο Φίλιππου διεμαρτύρετο φιλοτίμως έξίστασθαι γελοΐον γάρ 6 είναι τὰ 'Ρωμαίων άθλα τοῦ γεγονότος αὐτοῖς πο-895. 1019. λέμου πρὸς Φίλιππον Αντίογον ἐπελθόντα παραλαμβάνειν. παρήνει δε και των αὐτονόμων ἀπέγεσθαι 7 10 πόλεων. καθόλου δ' έφη διαυμάζειν τίνι λόγφ τοσ- 8 αύταις μεν πεζικαίς, τοσαύταις δε ναυτικαίς δυνάμεσι πεποίηται την είς την Εύρώπην διάβασιν πλην 9 γάρ τοῦ προτίθεσθαι Ρωμαίοις έγγειρεῖν αὐτόν, οὐδ' έννοιαν έτέραν καταλείπεσθαι παρά τοις δρθώς λογι-15 ζομένοις. οί μεν οδυ Έρωμαῖοι ταῦτ είπόντες ἀπεσιώπησαν δ δε βασιλεύς πρώτον μεν διαπορείν έφη 51 κατά τίνα λόγον άμφισβητοῦσι πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ (34) των έπι της 'Ασίας πόλεων' πασι γάρ μαλλον έπιβάλλειν τοῦτο ποιείν η 'Ρωμαίοις. δεύτερον δ' ήξίου 2 το μηδέν αὐτοὺς πολυπραγμονείν καθόλου τῶν κατὰ την 'Ασίαν' οὐδε γαο αὐτὸς περιεργάζεσθαι τῶν κατὰ την Ιταλίαν άπλως οὐδέν. είς δὲ την Εὐρώπην 3 έφη διαβεβηκέναι μετά των δυνάμεων άνακτησόμενος τὰ κατὰ τὴν Χερρόνησον καὶ τὰς ἐπὶ Θράκης 25 πόλεις την γαρ των τόπων τούτων άρχην μάλιστα πάντων αύτῷ καθήκειν. εἶναι μὲν γὰο ἐξ ἀρχῆς 4 την δυναστείαν ταύτην Αυσιμάχου, Σελεύκου δέ πολεμήσαντος πρός αὐτὸν καὶ κρατήσαντος τῷ πολέμφ πάσαν την Λυσιμάχου βασιλείαν δορίκτητον 30 γενέσθαι Σελεύχου. κατά δὲ τοὺς τῶν αὐτοῦ προ- 5 γόνων περισπασμούς έν τοῖς έξῆς χρόνοις πρώτον

μέν Πτολεμαΐον παρασπασάμενον σφετερίσασθαι ε τοὺς τόπους τούτους, δεύτερον δὲ Φίλιππον. αὐτὸς δὲ νῦν οὐ κτάσθαι τοῖς Φιλίππου καιροῖς συνεπιτιθέμενος, ἀλλ' ἀνακτάσθαι τοῖς ίδίοις δικαίοις συγ-7 χρώμενος. Αυσιμαχεῖς δέ, παραλόγως ἀναστάτους 5 γεγονότας ὑπὸ Θρακῶν, οὐκ ἀδικεῖν Ῥωμαίους κατ-8 άγων καὶ συνοικίζων ποιεῖν γὰρ τοῦτ' ἔφη βουλόμενος οὐ Ῥωμαίοις τὰς χεῖρας ἐπιβαλεῖν, Σελεύκω 9 δ' οἰκητήριον ἐτοιμάζειν. τὰς δ' αὐτονόμους τῶν κατὰ τὴν ᾿Ασίαν πόλεων οὐ διὰ τῆς Ῥωμαίων ἐπι-10 1020. ταγῆς δέον εἶναι τυγχάνειν τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ 10 διὰ τῆς αὐτοῦ χάριτος. τὰ δὲ πρὸς Πτολεμαῖον αὐτὸς ἔφη διεξάξειν εὐδοκουμένως ἐκείνω κρίνειν γὰρ οὐ φιλίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς φιλίας ἀναγκαιότητα συντίθεσθαι πρὸς αὐτόν.

52 Τῶν δὲ περὶ τὸν Λεύκιον οἰομένων δεῖν καλεί-896. (85) σθαι τοὺς Λαμψακηνοὺς καὶ τοὺς Σμυρναίους καὶ 2 δοῦναι λόγον αὐτοῖς, ἐγένετο τοῦτο. παρῆσαν δὲ παρὰ μὲν Λαμψακηνῶν οἱ περὶ Παρμενίωνα καὶ Πυθόδωρον, παρὰ δὲ Σμυρναίων οἱ περὶ Κοίρανον. 80 δὰν μετὰ παρρησίας διαλεγομένων, δυσχεράνας δ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ δοκεῖν λόγον ὑπέχειν ἐπὶ 'Ρωμαίων τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀμφισβητοῦσι, μεσολαβήσας τὸν 4 Παρμενίωνα "Παῦσαι" φησὶ "τῶν πολλῶν οὐ γὰρ ἐπὶ 'Ρωμαίων, ἀλλ' ἐπὶ 'Ροδίων ὑμῖν εὐδοκῶ δια-25 κριδῆναι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων." καὶ τότε μὲν ἐπὶ τούτοις διέλυσαν τὸν σύλλογον, οὐδαμῶς εὐδο-χήσαντες ἀλλήλοις.

⁸ φωμαίοις F, φωμαίους N(S) ἐπιβάλλειν coni. BW 24 των πολλων] των λόγων coni. Herwerdenus Mnemos. 1874, 77 28 des. F fol. 284 extr., N fol. 80

VI. RES AEGYPTI.

Τών γὰο παραβόλων καὶ καλών ἔργων ἐφίενται 53 (86) μέν πολλοί, τολμώσι δ' όλίγοι ψαύειν. καίτοι πολύ 2 καλλίους άφορμας είχε Σκόπας Κλεομένους πρός το 5 παραβάλλεσθαι καὶ τολμάν. έκείνος μὲν γὰρ προ- 3 καταληφθείς είς αὐτὰς συνεκλείσθη τὰς ἐν τοῖς ίδίοις οίκεταις και φίλοις έλπίδας. άλλ' δμως ούδε ταύτας έγκατέλιπεν, άλλ' έφ' δσον ην δυνατός έξήλεγξε, τὸ καλῶς ἀποθανείν τοῦ ζῆν αίσχρῶς περί 10 πλείονος ποιησάμενος. Σκόπας δέ, καὶ γείρα βα- 4 ρείαν έχων συνεργόν και καιρόν, άτε τοῦ βασιλέως έτι παιδός όντος, μέλλων καὶ βουλευόμενος προκατελήφθη, γνόντες γάρ αὐτὸν οί περί τὸν Αριστο- 5 1021. μένην συναθροίζοντα τοὺς φίλους εἰς τὴν ἰδίαν 15 οίκίαν καὶ συνεδρεύοντα μετά τούτων, πέμψαντές τινας των υπασπιστών εκάλουν είς το συνέδριον. ό δ' ούτως παρειστήμει των φρενών ώς ούτε πράτ- 6 τειν ετόλμα των έξης ούδεν ούτε καλούμενος ύπο τοῦ βασιλέως οίός τ' ἡν πειθαρχείν, δ πάντων έστιν 20 έσχατον, έως οί περί του 'Αριστομένην γνόντες αὐτοῦ 7 την άλογίαν τούς μεν στρατιώτας και τα θηρία περιέστησαν περί την οίκιαν, Πτολεμαΐου δε του 8 Εύμένους πέμψαντες μετά νεανίσκων άγειν αὐτὸν έκέλευον, έὰν μὲν έκὰν βούληται πειθαρχεῖν, εἰ δὲ 897. 25 μή, μετὰ βίας. τοῦ δὲ Πτολεμαίου παρεισελθόντος 9 είς την οίκιαν και δηλούντος δτι καλεί Σκόπαν δ βασιλεύς, τὰς μὲν ἀρχὰς οὐ προσείζε τοίς λεγομένοις, άλλα και βλέπων είς τον Πτολεμαΐον άτενες

²⁸ árevês F (non ácrevês) S

ξμενε καλ πλείω χρόνον ὡς ἄν εἰ προσανατεινόμενος 10 αὐτῷ καλ θαυμάζων τὴν τόλμαν. ὡς δ' ἐπελθὼν ὁ Πτολεμαίος θρασέως ἐπελάβετο τῆς χλαμύδος 11 αὐτοῦ, τότε βοηθείν ἠξίου τοὺς παρόντας. ὅντων δὲ καὶ τῶν εἰσελθόντων νεανίσκων πλειόνων καὶ 5 τὴν ἔξω περίστασιν διασαφήσαντός τινος, συνείξας τοις παροῦσιν ἠκολούθει μετὰ τῶν φίλων.

- ή κατηγορία πάντων τοις ἄρτι φηθείσι, προσετέθη δε τοις προειρημένοις ή μετά των φίλων συνεδρεία και το μή πειθαρχήσαι καλούμενον ύπο τοῦ βασι3 λέως. ἐφ' οἰς οὐ μόνον οι τοῦ συνεδρίου κατεγί- 15
- νωσκον αὐτοῦ πάντες, άλλὰ καὶ τῶν ἔξωθεν τῶν
- 4 πρεσβευτών οί συμπαρόντες. δ δ' 'Αριστομένης, δτε κατηγορείν έμελλε, πολλούς μεν καὶ έτέρους παρέλαβε των έπιφανων άνδρων άπο τῆς 'Ελλάδος, καὶ τοὺς παρὰ των Αἰτωλων δε πρεσβεύοντας ἐπὶ τὰς ω διαλύσεις, ἐν οἶς ἡν καὶ Δωρίμαχος δ Νικοστράτου.

1022. 5 φηθέντων δὲ τούτων μεταλαβών ὁ Σκόπας ἐπειρᾶτο μὲν φέρειν τινὰς ἀπολογισμούς, οὐδενὸς δὲ προσέχοντος αὐτῷ διὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀλογίαν, εὐθέως οὖτος μὲν είς φυλακὴν ἀπήγετο μετὰ τῶν 25 6 φίλων · ὁ δ΄ 'Αριστομένης ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς τὸν μὲν Σκόπαν καὶ τοὺς συγγενείς αὐτοῦ καὶ φί-

^{16.17} τῶν alterum delendum esse coni. Sch, τῶν πρεσβευτῶν del. Bentenus l. c. p. 50; sed genetivus τῶν πρεσβευτῶν pendet ab οἱ συμπαρόντες, ita ut sit vertendum 'sed etiam de exteris ii qui aderant ex legatis'

λους πάντας διέφθειρε φαρμάκω, ⊿ικαιάρχω δὲ καί 7 στρέβλας και μάστινας προσαγαγών ούτως αὐτὸν έπανείλετο, λαβών παρ' αὐτοῦ δίκην καθήκουσαν και κοινήν ύπεο πάντων των Έλλήνων. δ νάο Δι- 8 5 καίαργος ούτος ήν, δυ Φίλιππος, δτε προέθετο παρασπουδείν τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὰς έφ' Έλλησπόντου πόλεις, ἀπέδειξε τοῦ στόλου παντὸς ήγεμόνα και της δίης πράξεως προστάτην. δς έπι 9 πρόδηλον ασέβειαν εκπεμπόμενος ούχ οἶον ατοπόν 10 τι πράττειν ένόμιζεν, άλλὰ τῆ τῆς ἀπονοίας ὑπερ-898. βολή και τούς θεούς υπέλαβε καταπλήξεσθαι καί τούς ανθρώπους ού γαρ δρμίσειε τας ναύς, δύο 10 κατεσκεύαζε βωμούς, του μεν 'Ασεβείας, του δε Παρανομίας, και έπι τούτοις έθυε και τούτους 15 προσεκύνει καθάπερ αν εί δαίμονας. διὸ καί δοκεί 11 μοι τυγείν της άρμοζούσης δίκης και παρά θεών καλ (παρ') ανθρώπων παρά φύσιν γάρ ένστησάμενος τὸν αὐτοῦ βίον εἰκότως παρὰ φύσιν καὶ τῆς είμαρμένης έτυχε. των δε λοιπών Αίτωλών τούς 12 20 βουλομένους είς την οίκείαν ἀπαλλάττεσθαι πάντας άπέλυσεν δ βασιλεύς μετά των ύπαργόντων. Σκόπα 55 δε και ζώντος μεν επίσημος ήν ή φιλαργυρία — πολύ (88) γάρ δή τι τοὺς άλλους άνθρώπους ὑπερέθετο κατά την πλεονεξίαν - αποθανόντος δε και μαλλον 2ε έγενήθη διὰ τοῦ πλήθους τοῦ χουσίου καὶ τῆς κατασκευής τής εύρημένης παρ' αὐτῷ. λαβὼν γὰρ 2 συνεργόν την άγριότητα την Χαριμόρτου καί την μέθην, ἄρδην έξετοιχωρύχησε την βασιλείαν.

⁷ ἀπο|δείξαι F(S), corr. Ur 182b 17 (πας') add. BW coll. XV 1, 14, v. Fleckeis. annal. 1889, 691 s.

Έπειδη δε τὰ κατὰ τούς Αίτωλούς έθευτο καλώς 1028. οί περί την αθλήν, εθθέως έγίνοντο περί το ποιείν 'Ανακλητήρια τοῦ βασιλέως, οὐδέπω μὲν τῆς ἡλικίας κατεπειγούσης, νομίζοντες δε λήψεσθαί τινα τά ποάνματα κατάστασιν και πάλιν άρχην της έπι το ε βέλτιον προκοπής, δόξαντος αὐτοκράτορος ήδη γε-4 γονέναι τοῦ βασιλέως. χρησάμενοι δὲ ταῖς παρασκευαίς μεγαλομερώς, έπετέλουν την πράξιν άξίως τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος, πλεῖστα Πολυχράτους δοχούντος είς την έπιβολην ταύτην αὐτοῖς 10 5 συνηρνηκέναι. δ γάρ προειρημένος άνηρ καὶ κατά του πατέρα μεν έτι νέος ών ούδενος έδόκει των περί την αύλην δευτερεύειν ούτε κατά την πίστιν ούτε κατά τὰς πράξεις, δμοίως δὲ κατὰ τὸν έν-6 εστώτα βασιλέα. πιστευθείς γάρ της Κύπρου καί 15 των έν ταύτη προσόδων έν καιροῖς έπισφαλέσι καλ ποικίλοις, οὐ μόνον διεφύλαξε τῷ παιδί τὴν νῆσον. άλλὰ καὶ πληθος Ικανὸν ήθροισε χρημάτων, ἃ τότε παραγεγόνει κομίζων τῷ βασιλεῖ, παραδεδωκὼς τὴν άργην της Κύπρου Πτολεμαίω τω Μεγαλοπολίτη, 20 7 τυχών δὲ διὰ ταῦτα μεγάλης ἀποδοχῆς καὶ περι-899. ουσίας εν τοῖς έξης χρόνοις, μετὰ ταῦτα προβαινούσης της ηλικίας δλοσχερώς είς ασέλγειαν έξώ-8 κειλε καλ βίον άσυρη. παραπλησίαν δέ τινα τούτω

¹⁹ παραγεγόνει ex F revocavit Hu rectissime; nam Polybius eandem adhibet formam XX 6, 1. XXI 15, 8. XXXIII 18, 2, nusquam παρεγεγόνει 22 inc. P 102, 20 Va Ότι πολυπράτης ὁ τῆς κύπρου ἄρχων ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ παιδὸς τυγχάνων καὶ πίστιν ἔσχε καὶ βίον ἐνάρετον μετὰ δὲ ταῦτα cet.; inc. Suid. 8. v. Πολυπράτης: Π. ὁ τῆς Κύπρου ἄρχων ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ παιδὸς τυγχάνων πίστιν είχε καὶ βίον ἐνάρετον, μετὰ δὲ ταῦτα cet. 24 βίον ἀπρεπῆ: des. Suid.

φήμην έκληρονόμησεν έπλ γήρως καλ Πτολεμαίος δ'Αγησάρχου. περλ ὧν, ὅταν έπλ τοὺς καιροὺς ἔλ- 9 θωμεν, οὐκ ὀκνήσομεν διασαφείν τὰ παρακολουθήσαντα ταῖς έξουσίαις αὐτῶν ἀπρεπῆ.

⁴ αὐτῶν: des. P ἀποςπή: des. F fol. 286°; sub finem F' margini sinistro eo fere loco, ubi cap. 55,5 est, ascripsit: μιχαήλ ὁ παλαιολογος ἔγραψεν αυτὰ. In marg. inf. sub finem in eodem libro subscribit man. rec.: ἡ βίβλος.... καὶ πρόσ..... Denique in marg. inf. fol. 285° v. Urbinatis add. man. rec.: τῶν οὐτῶν; in marg. sup. fol. 286° eadem manus adicit: τίσ.

FRAGMENTA LIBRI XIX.

I. RES ITALIAE.

1024.1 Πολύβιος μέν γέ φηςι τῶν ἐντὸς Βαίχιος ποταμοῦ πόλεων ἡμέρα μιᾶ τὰ τείχη κελεύσαντος αὐτοῦ
περιαιρεθῆναι πάμπολλαι δ' ἦσαν αὖται καλ γέμουσαι μαχίμων ἀνδρῶν.

II. RES GRAECIAE.

Ingens numerus erat bello Punico captorum, quos Hannibal, cum ab suis non redimerentur, venum dederat. multitudinis eorum argumentum est, quod Polybius scribit centum talentis eam rem Achaeis 10 stetisse, cum quingenos denarios pretium in capita, quod redderetur dominis, statuissent.

^{2—5} Plut. Cat. mai. 10 7—12 Liv. XXXIV 50, 5.— Praeter haec duo fragmenta nihil ex libro XIX historiarum Polybii, quo de rebus Olympiadis 146 scriptorem egisse Nissenus in Musei Rhenani vol. XXVI p. 259 ss. luculenter demonstrat, affertur.

CORRIGENDA.

VOL. I.

P 286 lin. 8 del. nat

VOL. II.

P XIX lin. 23 l. ex antecedente par.

" 62 lin. 9 l. βοηθείν

,, 78 lin. 12 l. τελείως

" 180 lin. 24 l. Γύθιον.